

688/12

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÎNIEI

VEACUL
XVII

B. ȚARA ROMÎNEASCĂ

VOL. IV (1621 — 1625)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

1954

4558

Bibl. Universitara Sibiu

R557841160

94R/D61 U

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA”
— SIBIU —
INVENTARIAT 1998

DOCUMENTE

PRIVIND

ISTORIA ROMÎNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE

ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÎMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL

XVII

B. ȚARA ROMÎNEASCĂ

VOL. IV (1621—1625)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

1954

Bibl. Institut. de inv. superior Sibiu
INV. Nr. 11723 1978

~~688/12~~

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI
DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE DIN BUCUREȘTI
AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

P R E F A Ț Ă

Volumul de față cuprinde 600 documente privitoare la Țara Românească (anii 1621—1625), din care 596 documente autentice și 4 îndoelnice. În anexă se reproduc fotocopiile unor documente originale.

Documentele din volumul de față indică o creștere a procesului de acaparare a moșilor țărănești de către feudali, în special de către marii dregători, care aveau sarcina de a strînge dările vistieriei. «Cumpărînd» la început o singură bucată de pământ, ei reușesc să se infiltreze în sat iar apoi să și aservească întreg satul ocină cu ocină. Astfel, Necula, fost mare vistier, acaparează satele Stoenești, Dălbănești, Dărmănești și Sărățeni (Doc. nr. 131, 231, 289, 292, 296, 300, 303, 436, 451, 459 și 474). La fel, Hrizea mare vistier, devine stăpân, în decurs de numai cinci ani, pe ocine, vii și case — (acestea din urmă în orașe) — în valoare de 203.400 aspri. Ocinele și viile în sușite sînt în satele: Ciurnic, Negești, Periș, Pietrari, Bucșani Clanța și Fundeni (Doc. nr. 75, 165, 170, 206, 213, 219, 278, 342, etc.). Deasemeni alți boieri, ca Aslan, Dumitru Dudescu, Buzinca și Iane, trecând prin mănoasa slujbă de vistier, își rotunjesc moșiile, prin «cumpărarea» ocinelor țărănilor (Doc. nr. 353, 104, 137, 589, 129, etc.)

Caracteristice sînt documentele acestui volum și în privința încercărilor țărănilor dependenți de a scăpa de vecinie. Astfel, doc. nr. 144, din 1622 mai 18, oglindește în el situația a nenumărate sate de moșneni din Țara Românească, ca și luptele lor pentru libertate. Satul Giurgița, căzut în dependență, se răscumpără în timpul domniei lui Mihnea Turcitul. Nu se pot însă menține în această situație multă vreme, și iarăși cad în rumînie, «în zilele lui Alexandru voevod cel Tânăr» (1592—1593). Sătenii din Giurgița poartă cu stăpînii lor multe procese pentru a-și dobîndi libertatea. Însă în fața celui mai mare feudal, domnul țării, și a divanului nu găsesc dreptate. Rînd pe rînd se judecă în fața lui Mihai Viteazul, la Alba-Iulia, apoi înaintea lui Sinion Moghilă, Radu Șerban, Radu Mihnea, înflia domnie, Gavril Moghilă și Radu

Mihnea, a doua domnie. De fiecare dată însă, justiția feudală se pronunță în defavoarea lor. La ultima judecată, satul Giurgița a venit și «înaintea domniei mele în marele divan... și așa au pîrît și au strîgat, că nu s-au vîndut vecini lui Stanciul postelnic, nici n-au luat aspri, nici n-au fost vecini cumpărați, ci li s-a făcut sîdă» cu privire la ce fel de dreptate au găsit și la ultima judecată: Dar, iată ce spune documentul amintit: «Astfel iarăși au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și i-am scos din divanul domniei mele cu mare rușine și i-am băut domnia mea foarte mult înaintea domniei mele, în mijlocul curții domniei mele...» (subliniat de noi).

Sătenii din Cotrăceni își cîștigă de asemenea procesul, înaintea lui Alexandru Coconul, ca și cei din Giurgița: «Încă am scos domnia mea din divan pe acești vecini mai sus spuși, cu mare urgie și cu multă bătaie» (doc. nr. 571).

O serie de alte documente vorbesc de aceste încercări ale țărănilor de a scăpa de vecinic, prin procese (doc. nr. 47, 114, 130, etc.), prin fuga în țară (doc. nr. 157, 280, 528, etc.) sau peste graniță (doc. nr. 27).

Un rol din ce în ce mai important, în Țara Românească, scos în evidență de documentele acestui volum, încep să-l aibă bogătașii greci veniți din Constantinopol. Insoțind pe domnii numiți de turci, pe care îi împrumulară cu bani pentru obținerea domniei, bogătașii greci caută să-și scoată banii cu prisosință. Analizând divanele acestei vremi, constatăm că mulți mari dregători sînt greci; iar marii vistieri, fără excepție. De asemenea în fruntea bisericii se găsesc astfel de greci (mitropolitul Luca, din Cipru; egumenul de la Snagov, Partenie, fostul episcop al Prespei etc.).

Mai mult ca în trecut, mănăstiri domnești și ctitorii boierești din Țara Românească, cu averile lor, cad sub tutela mănăstirilor grecești de la Athos și din alte părți. Astfel e cazul mănăstirilor: Bolintin, Sf. Gheorghe, Valeu, Ezer și Jdrela (Doc. nr. 286, 469, 475, 503 și 525).

Mulle zapise, mai ales cele ce cuprind transacții în orașele București și Tîrgoviște, poartă semnături grecești (doc. nr. 333, 336, 337, etc.)

Mulți din acești bogătași greci, în special laicii, erau exponenți ai politicii turcești de jaf, căutînd să stoarcă cît mai mult de pe spinarea poporului.

Trecerea unor domni, aserviți turcilor, din domnia Țării Românești în domnia Moldovei, și invers, unele legiuri și forme de organizare asemănătoare. Astfel, în a doua domnie a lui Radu Mihnea în Țara Românească (1620—1623) în actele emanate de la domnie, constatăm vădite asemănări cu conclaria moldovenească. Putem afirma deasemeni că același Radu Mihnea, reușind să obțină de la turci domnia Moldovei, în 1623, iar în Țara Românească să numească pe fiul său, Alexandru Coconul, n'a făcut altceva decît să conducă vreme de trei ani,

alături Moldova, cât și Țara Românească. E fapt cert că Radu, deși poartă numai titlul de domn al Moldovei, conducea de fapt și Țara Românească. Astfel, la 3 sep. 1623 (doc. nr. 327), Radu Mihnea întărește m-rii Valea sate și ocini, cu toate că încă de la jumătatea lui august, același an, domn în Țara Românească era fiul său, care, în această calitate, dă o serie de acte. Faptul că Alexandru Coconul, în această vreme e domn numai cu numele, este oglindit și în conștiința contemporanilor. Astfel, un oarecare Nichifor postelnic, pierzând un proces în fața lui Alexandru Coconul și fiind nemulțumit de judecată, se duce în Moldova, la Radu Mihnea, ca să se plângă. Acesta poruncește să fie judecat din nou. Redăm cuvintele documentului, din ele reieșind exact pozițiile reale ale celor doi domni.

« Intru aceea, Nichifor postelnic nu s'a lăsat nici așa, ci a plecat și la părintele domniei mele, Io Radul voevod, în țara Moldovei, fără știrea lui Tudosie pitar, de a pîrîl cum știe el. Astfel, întru aceea, părintele domniei mele a cercelat și a judecat după dreptate și după lege și a trimis domnia lui pe Nichifor postelnic cu carte iar înapoi la domnia mea să i se facă judecată cum va fi cu dreptate »... (doc. nr. 452, din 1624 iulie 8).

Are loc și trecerea unor dregători odată cu domnul, dintr'o țară într'alta. Cele de mai sus se oglindesc și în doc. nr. 337, 338, 339, 587, etc.

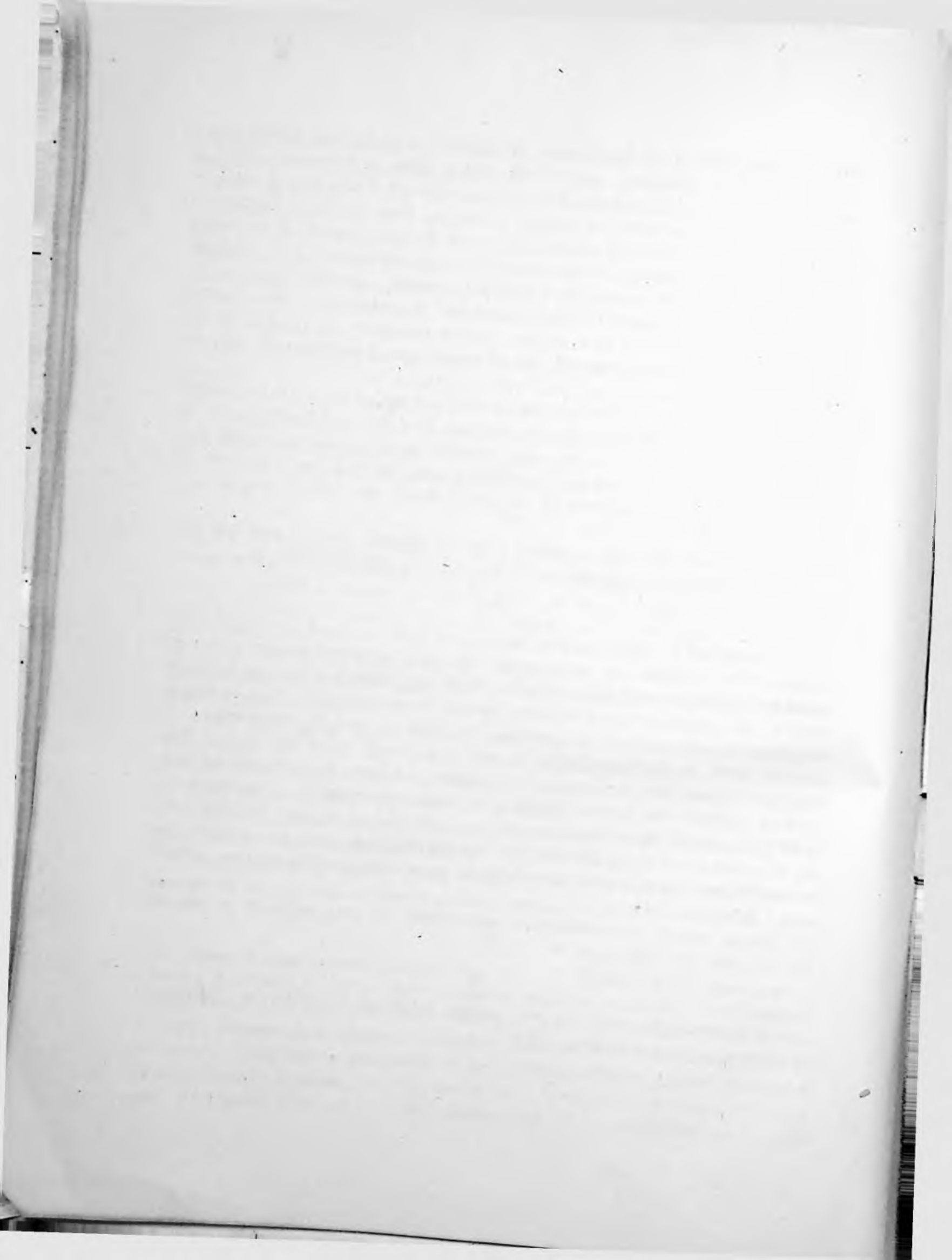

În documentele acestui volum istoricii vor găsi un bogat material privitor la suferințele poporului din cauza jugului otoman și la formele pe care le îmbracă lupta lui împotriva turcilor și a tătarilor. Multe din documente amintesc în special pustiiloarele năvăliri de jaf ale tătarilor, faptele fie mai înainte, fie chiar în domnia lui Alexandru Coconul. Dicieii amintesc, în actele pe care le redactează, aceste jafuri. Astfel, la 1625 april. 28, cu ocazia întăririi ocinei din dealul Orlășilor unor țărani liberi se spune: « Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd cu răutățile din pricina tătarilor, au pierdut toate averile și bucatele lor și le-au luat și cărțile lor de moștenire (doc. nr. 529). La fel, în actul din 1625 iunie 30, se amintește că m-rea Menedic și-a pierdut cărțile de ocine « de răutăți cînd au venit tătarii, acum în zilele domniei mele; de au robil jumătate din țara domniei mele » (doc. nr. 554).

Despre jafurile turco-tătărăști și consecințele lor mai amintesc și doc. nr. 35, 84, 168, 214, 311, 323. etc.

Din documentele publicate reies variate laturi ale frământărilor, suferințelor și luptelor poporului în acea epocă.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — 1621 (7129) I a n u a r i e 3, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește lui Hiera și fiilor lui moșie în satul Găgeni din hotarul Carageștilor, județul Prahova.

2. — 1621 (7129) I a n u a r i e 8. — Radu Mihnea voevod dă dreptul m-rii Mislea și egumenului Pavel să-și ia câte un Țigan dela Ivașco vornic și Cernica vornic. Deasemeni să fie volnici să-și strângă Țiganii și rumânii mănăstirii, de ori unde se vor afla fugiți.

3. — 1621 (7129) I a n u a r i e 8. — Megiașii din satul Dălbănești vând 40 de stânjini de ocină din ocina Dălbăneștilor lui « Dumitru den oraș den Târgoviște ».

4. — <1621 — 1623> I a n u a r i e 11. — Radu Mihnea voevod dă m-rii Tismana dreptul să-și ia 3 sălașe de Țigani dela Mahmet comis și alte trei sălașe dela Radul de Cămpinișu.

5. — 1621 (7129) I a n u a r i e 18, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihea voevod întărește lui Oprea și fiilor lui ocină în Ponor, în urma mai multor judecăți.

6. — 1621 (7129) I a n u a r i e 20, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește lui Iancu fost al doilea vistier și fratelui său, Ghionea postelnic, satul Scurta din județul Olt, numit și Pleșov, cu vecinii, cumpărat dela Preda și Radul postelnic.

7. — 1621 (7129) I a n u a r i e 20, T â r g o v i ș t e. — 6 boieri adevărați că satele Ulmuleți, Zemnicele și Zimnicelele au fost ale Căndei din Voevodești, moșul lui Ivașco postelnic.

8. — <1621—1623> I a n u a r i e 21. Radu Mihnea voevod întărește lui Părvul logofăt un rumân, Pătru Borean, feciorul Stoicăi Zopei de Pereni.

9. — 1621 (7129) I a n u a r i e 24, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ivașco postelnic din Bălotești satul Ulmuleții cu vecinii și jumătate din satele Zemnicele și Zemnicelele.

10. — 1621 (7129) I a n u a r i e 25, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea postelnic un sălaș de Țigani, cumpărat dela jupanija Stanca și dela fiul ei, Hamza.

11. — 1621 (7129) I a n u a r i e 27, T â r g o v i ș t e. — Radu postelnic din Hierăști vinde m-rii sfânta Troiță din București părți în satul Dudești.

12. — 1621 (7129) I a n u a r i e 28, T â r g o v i ș t e. — Marco și Aloiz, feciorii lui Gaspar, vând lui Ventilă mare vornic partea lor de ocină din Găujani, județul Ilfov.

13. — 1621 (7129) Februarie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod dăruiește m-rii Mărgineni satul Cricoveni, județul Dâmbovița, pe care-l scutește de bir, precum și de toate dăjdiile și mâncăturile de peste an.

14. — 1621 (7129) Februarie 10. — Radu Mihnea voevod întărește lui Bolovan din Titești o moară și stupina ce iaste pre locul lui Chesar.

15. — 1621 (7129) Februarie 13. — Megiașii din satul Albești adevăresc că Barbul din Bogătești a cumpărat ocina lui Vlaicu din Albești.

16. — 1621 (7129) Februarie 13. — Mărina, jupâneasa lui Sărbul stolnic, dăruiește m-rii Tismana parte din moșia Erghevița.

17. — 1621 (7129) Martie 9. — Oprea Micea din Samara vinde lui Ivan din Pitești o jumătate funie din moșia Doroățescă.

18. — 1621 (7129) Martie 17. — Jupâneasa Dragna lasă bucatele și Țigani ei nepoșilor săi, Stroe, Pătrașco și Giurgi.

19. — 1621 (7129) Martie 30, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Sore dela Clănău ocină și vii la Lipia.

20. — 1621 (7129) Aprilie 3. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu ocină la Lipărești.

21. — 1621 (7129) Aprilie 8, Târgoviște. — Dumitru portarul și jupâneasa lui, Stana, hotărâse ca după moartea lor să fie iertate de rumânie satele Mogoșești, Grădiștea din Vale și Brăneștari.

22. — 1621 (7129) Aprilie 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Hamza armaș ocină la Găzânești.

23. — 1621 (7129) Aprilie 20. — Radu Mihnea voevod hotărâse ca sătenii din Șuta să plătească 3000 bani lui Lepădat logofăt, pentru că acesta a fost prădat pentru dânsii.

24. — 1621 (7129) Aprilie 20. — Stoica Drușca din Găgeni vinde jupâneșii Tudorii Potrovolia din Stăncești moșie în Găgeni «pă Dâmbul din județul Prahova».

25. — <1621—1623> Aprilie 21. — Radu Mihnea voevod hotărâse ca egumenul dela m-rea Mihai Vodă din București să fie volnic «a ține rumâni sfentii mânăstiri din Grădești și din Costeni și din Suharna și să-i lucrezi și să le ia datu cum au fost legea rumânilor mai dinainte vreme».

26. — 1621 (7129) Aprilie 21. — Catalina băneasa din Cepturoaia face schimbul de 3 Țigani cu Theofil egumenul m-rii Cozia.

27. — 1621 (7129) Aprilie 24, Târgoviște. — Iarciul, Dumitru, Tatul și Lăudat vând lui Radul, Micul și Coman Nebunul ocina din Bădeni cu rumâni.

28. — 1621 (7129) Aprilie 26, Târgoviște. — Dumitru din Pitariul arată că lasă după moartea sa surorii sale Armeanca toate moșiile sale, bucatele și Țigani.

29. — 1621 (7129) Mai. — Diaconul Stan cumpără dela vlădica Nichifor și dela Pătru Iaporașu niște pogoane de vie.

30. — 1621 (7129) Mai 4, Buzău. — Jupănul Necula întărește satului Tărăciorii hotarul lor ce a fost tocmit de 6 megiași.

31. — 1621 (7129) Mai 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește jupaniței Grăjdana, jupanița lui Leca spătar, jumătate din satul Leurdeni, județul Ilfov.

32. — 1621 (7129) Mai 13. — Radu Mihnea voevod hotărăște ca m-rea Cozia să ia dăjdiile Țiganilor care sunt tăetori de sare la Ocna cea Mare. Deasemeni să fie lăsată în pace « de către toți boiarii carii vor avea Țigance la Țigania mănăstirii, ori la Ocnă, ori la Râmnic, ori la mănăstire ».

33. — 1621 (7129) Mai 27. — Radu Mihnea voevod întărește lui Antonie cămărașul o seliște de sat, Groșani, pe Călmățui, cu plasele Ubidiți, Mălăești și Căldărești, scutind de bir și dajdii pe cei ce se vor așeza aici.

34. — 1621 (7129) Iunie 2. — Radu Mihnea voevod închină m-rii sfânta Troiță din București, m-rea Tutana cu toate satele, Țigania, bucatele, viile și morile.

35. — 1621 (7129) Iunie 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Sava logofăt vii în dealul Verneștilor și un loc de casă în orașul Buzău.

36. — 1621 (7129) Iunie 3. — Ilie Manié vinde 3 stânjani din ocina lui Tudosie în dealul Verneștilor.

37. — <1621—1623> Iunie 4. — Radu Mihnea voevod hotărăște ca m-rea Izvorani să ia dijmă din pâine dela toți cari au arat pe ocina mănăstirii dela Ungureni.

38. — 1621 (7129) Iunie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mircea armaș ocină la Fratoșița.

39. — <1621—1622> Iunie 6. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciul logofăt din Sălătruc 3 rumâni ai lui Dumitru vâtaf din Dângești.

40. — 1621 (7129) Iunie 7. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ioan, egumenul m-rii Tismana, jumătate din balta Bistretului.

41. — 1621 (7129) Iunie 7. — Radu Mihnea voevod hotărăște ca egumenul Ioan dela m-rea Tismana să-și strângă toți Țigania mănăstirii « carii vor fi răsipiți veri unde i-ar afla în țara dumnii mele ».

42. — 1621 (7129) Iunie 7. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Tismana și meloașelor ei « ca să le fie ale lor bucate în pace di cătră toți oamenii ».

43. — 1621 (7129) Iunie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Tutana mai multe sate.

44. — 1621 (7129) Iunie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod scutește satul Tutăneni din județul Argeș, de bir și de toate slujbele și dăjdiile, fiind slobozie a m-rii Argeș.

45. — 1621 (7129) Iunie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod scutește satul Maxin de bir și de toate slujbele și dăjdiile, fiind slobozie a m-rii Banu din Buzău.

46. — 1621 (7129) Iunie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Antonie cămăraș satul Groșanii Trifului din județul Buzău, cu plasele Obidiți, Căldărești și Mălăești.

47. — 1621 (7129) Iunie 15. — Radu Mihnea voevod judecă o pricină dintre Mihnea, soția lui Drăghici spătar din Mănești și cumnații ei, Nan și Hrizan postelnici, dând dreptate Mihnei.

48. — 1621 (7129) Iunie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Gligorie fost mare comis jumătate din satul Bălteni.

49. — 1621 (7129) Iunie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește ju-pauiței Grăjdana, soția lui Leca spătar, ocină la Ciurmernic.

50. — <1621—1623> Iunie 24. — Radu Mihnea voevod întărește mitropolitului Luca ocină la Șerbănești.

51. — 1621 (7129) Iunie 30. — Doamna Marghita, soția lui Simeon Movilă voevod, hotărăște ca m-rea Argeș să aibă drum pentru a merge cu carele la morile de jos și poruncește lui Stanciu vătaf să taie gardurile grădinilor care le-au închis acel drum.

52. — 1621 (7129) Iulie 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește eliberarea din vecinie a lui Balotă, iertat de vecinie de popa Balotă din Văcărești.

53. — 1621 (7129) Iulie 8. — Oancea se vinde rumân lui Stoica negustor din Arges.

54. — 1621 (7129) Iulie 30. — Zapis de schimbul unor Țigănci.

55. — 1621 (7129) August 5. — Mirișă din Dărmănești cumpără un vad de moară dela Ducoe, Dan cel mare, Dănișoru cel mic și dela Stoican.

56. — 1621 (7129) August 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește scutirea de bir, dăjdii și slujbe a satului Maxin, județul Buzău, deoarece este slobozie a m-rii Banu. Deasemenea îi întărește satele Albeștii și Meteleul, din care călugării au mutat vecinii la Maxin.

57. — <1621 Septembrie 1—1622 August 31> 7130. — Radu Bărde vinde jupanului Șteful ocină în ocina Scăliilor.

58. — <1621 Septembrie 1—1622 August 31> 7130. — Radu Giorăscul vinde jupanului Ciurcea din Odobeni moșie la Giorăști.

59. — <1621 Septembrie 1—1622 August 31> 7130. — Fătul din Corșori și fiul său Neagoe vând lui Mușat postelnic 12 delnițe cu rumâni.

60. — <1621 Septembrie 1—1622 August 31> 7130. — Fătul din Corșori vinde lui Mușat postelnic un rumân din Stănești, cu delnița lui.

61. — <1621 Septembrie 1—1622 August 31> 7130, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Lefter ocine și vii la Dediulești și la Zorești, precum și o fată de Țigan.

62. — <1621 Septembrie—1622 August> 10, 7130. Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ieremia logofăt o moșie la Tabără.

63. — 1621 (7130) Septembrie 10. — Anghelina vinde lui Mihu vătaf din Lopătari partea ei de moșie din Jideni.

64. — 1621 (7130) Septembrie 10. — Jupâneasa Maria din Boldești Iasă, la moartea ei, toate părțile ei de moșie din Boldești, Răsturnați, Drăgoești, Periești, Pestrea, Tătarul și Cioceni, precum și Țigani, lui Tudor logofăt și lui Dragomir postelnic.

65. — 1621 (7130) Septembrie 17. — Papa mare logofăt și Paraschiva al doilea logofăt scriu vameșilor dela balta Bistrețului să nu mai oprească ce este venitul m-rii Tismana din acea baltă.

66. — 1621 (7130) Septembrie 20. — Slăcenii de Jos se răscumpără din rumânie dela Gorgan spătar, ajutați cu bani, luați cu camătă dela Turci, de Tudoran sulger. Cei care nu vor putea să-i dea banii până la termen, să-i rămână rumâni lui Tudoran sulger.

67. — 1621 (7130) Octombrie 18. — Răvaș de megiașii lui Jipa diacon și Preda din Tâmpeni, pentru o ocină.

68. — 1621 (7130) Octombrie 25. — Neagoe Vlad armaș vinde jupanului Coste din orașul de Floci partea lui de ocină din Lipia, jud. Buzău.

69. — 1621 (7130) Octombrie 29. — Oliver, Marin și Lupul dăruiesc m-rii Jițianul niște Țigani pe care-i făgăduise sora lor, Marina.

70. — 1621 (7130) Noembrie 1. — Gligorie comis vinde lui Dumitrașco mare pitar și soției lui, Alexandra, parte din satul Bălteni, cu rumâni.

71. — 1621 (7130) Noembrie 10, Ducești. — Oprea logofăt și soția lui, Marga, dăruiesc fiicei lor adoptive, Marica, un loc de casă și două prăvălii în București și vie în dealul Bucureștilor.

72. — 1621 (7130) Noembrie 13. — Pavel postelnic și nepoata sa, Ilcana, își împart satele Giorani, Tătărași și Somești, cu rumânii din ele.

73. — 1621 (7130) Noembrie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vinlilă mare vornic ocină în Dragomirești.

74. — 1621 (7130) Noembrie 21, M-rea Argeș. — Dobra din Cepari și Bratu mare comis desfac o răclișă cu obiecte scumpe, depusă la m-rea Argeș de fiii Dobrei.

75. — 1621 (7130) Noembrie 29. — Turturea paharnic vinde lui Hrizca vistier ocină la Ciurnenic.

76. — 1621 (7130) Decembrie 1, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dumitrașco pitar și soției lui, Alexandra, satul Bălteni, din județul Ilfov.

77. — 1621 (7130) Decembrie 5. — Ivașco, fiul lui Dărnuș din Vlădeni, dă un rumân al său din Stoenesti lui Nicola fost mare vistier.

78. — 1621 (7130) Decembrie 6. — Chisar din Sărăcinești face un schimb de ocine cu Chisar paharnic din Ruda, dând o ocină la Copăcel pentru o ocină la Bărsăști.

79. — 1621 (7130) Decembrie 7. — Moldoveanul lasă nepoților săi Stan, Părvu și Vlad moșie cu vie la Scoarța.

80. — 1621 (7130) Decembrie 15. — Parbu din Albești face un schimb de Țigani cu m-rea Jițianul.

81. — 1622 (7130) Ianuarie 1, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Vihorăști satele Gurguiății și Vărăștii, cu vecini și cu bălțile, cari fuseseră cotropite de m-rea Dealul.

82. — 1622 (7130) Ianuarie 2. — Radu Mihnea voevod poruncește stolnicilor dela Gurguiății și dela Vărăști să dea maicilor dela m-rea Vihorăști partea cuvenită lor din bălțile mănăstirii.

83. — 1622 (7130) Ianuarie 2. — Necula sluger și soția sa Maria dăruiesc m-rii sfânta Troiță casele lor din București.

84. — 1622 (7130) Ianuarie 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ion ocină în Colești.

85. — 1622 (7130) Ianuarie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește jupanitei Oprina satele Bonțeștii și Tatarul, din jud. Ilfov, precum și o ocină la Băiceștei.

86. — 1622 (7130) Ianuarie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Dobriței, fiica lui Vlad din gura Șușiței, moșie în Bălteni, jud. Mehedinți, în urma unei judecăți.

87. — 1622 (7130) Ianuarie 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește popii Mihai dela episcopia din Buzăușvic în dealul Vereteștilor.

88. — 1622 (7130) I an u a r i e 11, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihai Murgeanu din orașul de Floci și altora ocine la Sărățeni.

89. — 1622 (7130) I an u a r i e 11, T â r g o v i ș t e. — Mitropolitul Luca întărește lui Preda mare sluger și soției sale Florica un sălaș de Țigani.

90. — 1622 (7130) I an u a r i e 12. — Radu Mihnea voevod întărește lui Necula din Glogova ocină în Ciocole, în urma unei judecăți.

91. — 1622 (7130) I an u a r i e 12. — Mitropolitul Luca al Țării Românești întărește lui Jipa ocinele lăsate acestuia de mătușa sa Dobromira.

92. — 1622 (7130) I an u a r i e 13. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Tismana jumătate din balta Bistrețului.

93. — 1622 (7130) I an u a r i e 14. — Stroe din Cislău se înfrățește cu Mihalcea vortie din Pătărlage, dăruindu-i acestuia un vad de moară.

94. — 1622 (7130) I an u a r i e 15, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește lui Micul ocină la Beriundești.

95. — 1622 (7130) I an u a r i e 18, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stroe și fraților săi, Pătrașco și Giurgiu ocine la Tomeni, Svintestii, Coteana, Borăla și Jid, în urma unei judecăți.

96. — 1622 (7130) I an u a r i e 20. — Radu Mihnea voevod întărește schimbul de Țigănci dintre Dumitru logofăt din Căldărușani și popa Paraschiva din Cornești.

97. — 1622 (7130) I an u a r i e 24, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește-lui Drăghici, lui Pârvan și lui Tatomir ocine în Arcani, Căzânești și Floresți.

98. — 1622 (7130) I an u a r i e 26, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dima și soției lui, Velica, jumătate din satele Obârșia, Roșia și Bezdina, precum și Țigani.

99. — 1622 (7130) I an u a r i e 30, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Strâmbul un loc numit Cămșoru, dăruit de Radu postelnic.

100. — 1622 (7130) F e b r u a r i e 6. — Radu Mihnea voevod împuternicește pe egumenul Macarie dela m-rea Mislea să ia o Țigăncă dela Radu din Frijurenii.

101. — 1622 (7130) F e b r u a r i e 6. — Tudura și soțul ei Stoian dăruiesc lui Constantin din Homești, la nunta lui, un pogon de vie.

102. — 1622 (7130) F e b r u a r i e 8. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dămian căpitan de Sârbi satul Salecia, jud. Mehedinți, în urma unei judecăți.

103. — 1622 (7130) F e b r u a r i e 12. — Tudoran sluger dăruiește fiului său Iancu paharnic, la nunta lui, un sălaș de Țigani.

104. — 1622 (7130) F e b r u a r i e 15, T â r g o v i ș t e. — Isar și soția lui, Prezu, vând lui Aslan vistier ocina lor din Scroviște, cu un rumân.

105. — 1622 (7130) F e b r u a r i e 15, C u c u t e n i. — Theodor monah dăruiește vărului său Semeon o moșie la Cucuteni.

106. — 1622 (7130) F e b r u a r i e 20, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stoica pitar al doilea și lui Ghioca și lui Preda ocine în Cotrăceni, jud. Ilfov.

107. — 1622 (7130) F e b r u a r i e 21, T â r g o v i ș t e. — Radu Mihnea voevod întărește popii Nifon ocină la Găștești.

108. — <1622—1623> Februarie 28, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mai multora ocine la Coșoveni.

109. — 1622 (7130) Martie 1, Târgoviște. — Mitropolitul Luca hotărăște ca Gorgan fost al doilea vornic și soția sa Stana să stăpânească moșiile, rumâni și Țigani ce li se cuvin din partea verei lor Elina.

110. — 1622 (7130) Martie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Bftanei și soțului ei Drăgoi moșii la Brătieni, Mușetești și Leordeni, în urma unei judecăți.

111. — 1622 (7130) Martie 21. — Dumitru Dudescu vistier vinde partea sa de ocină din Ciurmernic.

112. — 1622 (7130) Martie 30. — Dragomir din Stoenști se recunoaște rumân al lui Necula vistier, care-i întoarce banii cu care încercase să se răscumpere din rumânie.

113. — 1622 (7130) Aprilie 1. — Radu Mihnea voevod hotărăște ca, parte din averea lui Avrintie călugărul să lînă m-rea Adâncata, iar parte soția sa Neacșa, căl va fi vie.

114. — 1622 (7130) Aprilie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dumitru, fiul lui Băjan, ocină la Băjăști, căci se răscumpăraseră de rumânie, dela Ivan paharnic.

115. — 1622 (7130) Aprilie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Neacșu logofăt din Beleți și fiului său Radu ocine la Țigănești și la Negrești, precum și un Țigan.

116. — 1622 (7130) Aprilie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Tismana jumătate din balta Bistrețului și jumătate din vama dela Vâlcan.

117. — 1622 (7130) Aprilie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Zăvoiu, lui Sinca, lui Stanciu și lui Mamea ocina lor din Căinești.

118. — 1622 (7130) Aprilie 24, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Aninoasa niște mori la Băucești, dăruite de doamna Neaga, mama domnului.

119. — 1622 (7130) Aprilie 25. — Radu Mihnea voevod întărește popii Vlad moși. la Lindicești.

120. — 1622 (7130) Aprilie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu și fiilor săi Baico și Stan ocină în Suseni.

121. — 1622 (7130) Aprilie 27. — Șase boieri hotărăsc într'o pricină dintre Mușat postelnic și Neagoe.

122. — 1622 (7130) Aprilie 30, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudor, fiul lui Marco logofăt, ocine la Băicești și Topoloveni.

123. — 1622 (7130) Aprilie 30. — Radu Mihnea voevod întărește jupaniței Grăjdana rumânii ei din Leurdeni.

124. — 1622 (7130) Mai 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Crăciun, Călin și surorii lor, Doda, ocină în Cărlomănești.

125. — 1622 (7130) Mai 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Marco din Bănești nepotul lui Mircea Ciobanul sălașe de Țigani.

126. — 1622 (7130) Mai 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mușat postelnic ocină la Stănești.

127. — 1622 (7130) Mai 4. — Mardarie călugărul dela Pocivaliște cu feciorii săi, Stan și Radul, vând partea lor de moșie din Zorilești lui Vlad din Ciocade.

128. — 1622 (7130) Mai 4. — Radu Fiteiu vinde popii Dumitru din Negovani moșie la Bălteni.

129. — 1622 (7130) Mai 6. — Iane vâtaf vinde jupanului Iane vistier o casă cu grădină pentru un cal și 1000 de bani.

130. — 1622 (7130) Mai 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dumitru și Stoica din Foleștii de Jos, județul Vâlcea, eliberarea de vecinie.

131. — 1622 (7130) Mai 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Necula fost mare vistier ocina în Stoenesti și Dălbănești precum și rumâni.

132. — 1622 (7130) Mai 8. — Ghionea al lui Dedu vinde lui Strat fiul lui State 2 prăvălii în București.

133. — 1622 (7130) Mai 10. — Radu Bârde și fiii săi, Tatul și Boica, vând lui Șteful din Stănțești 15 stânjeni de ocină în ocina Scăianilor; Vasile postelnicul, fiul lui Sava postelnic din Nêgoești vinde aceiași moșie lui Negul postelnic.

134. — 1622 (7130) Mai 11. — Dumitru Dudescu vistier vinde jupănesei Grăjdana ocină la Ciurnic.

135. — 1622 (7130) Mai 12. — Radu Mihnea voevod întărește jupănesei Mihnea spătăreasa un rumân, Tudoran.

136. — 1622 (7130) Mai 12. — Dragna soția lui Lupu, vinde lui Stănilă din Bănești ocină la Sârbi.

137. — 1622 (7130) Mai 14. — Radu Mihnea voevod întărește lui Aslan fost mare vistier jumătate din satele Hărești și Scroviște, cu rumâni.

138. — 1622 (7130) Mai 14, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Costantin Vaptista, prietenul său, satul Frâșinetul din județul Ilfov; scutește acest sat de dajdie și mîncături, de bir însă numai pe câțiva ani.

139. — 1622 (7130) Mai 15. — Jupănesa Despa a Baciului din Bogătești vinde unchișului Voicu din Suslănești 7 livezi și un loc de arătură.

140. — 1622 (7130) Mai 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește jupăniței Mara, fiica lui Dumitru paharnic, satul Borăști cu vecinii.

141. — 1622 (7130) Mai 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Preda vâtaf ocină în satele Ceplea, Năsip și Broșteni, cu vecini.

142. — 1622 (7130) Mai 16. — Doisprezece boieri aleg lui Nectula vistier moșia lui din Dălbănești.

143. — 1622 (7130) Mai 17. — Radu Mihnea voevod întărește lui Baldovin ocină în Cioroiș.

144. — 1622 (7130) Mai 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Barbu și Stanciu postelnic din Pade satul Giurgița cu vecini.

145. — 1622 (7130) Mai 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Antonie cămăraș parte din satele Căldărești, Futuți, Stoenesti, precum și un vad de moară în satul Mănești.

146. — 1622 (7130) Mai 28, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mușat postelnic un vecin cu delnița lui în Stănești.

147. — 1622 (7130) Iunie 1, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mării Strâmbul satul Poiana Lungă, în urma unor judecăți.

148. — 1622 (7130) Iunie 6. — Stoica logofăt și alți boieri întăresc lui Ivan dreptul de a se așeza în satul Căinești, până la Vinerea Mare.

149. — 1622 (7130) Iunie 5, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihai și soției sale Dobrița ocină la Bălteni.

150. — 1622 (7130) Iunie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mai multora ocine la Găojani.

151. — 1622 (7130) Iunie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod hotărăște ca Manea și Stoian din Gușați, cu frații lor, să fie slobozi de vecinie de către m-rea Tutana deoarece au fost cotropiți cu sila.

152. — 1622 (7130) Iunie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mușat postelnic satul Trănșani din jud. Ialomița.

153. — 1622 (7130) Iunie 6. — Mitropolitul Luca întărește preotesei Sorca averile rămase dela soțul ei, popa Petcu din orașul de Floci.

154. — 1622 (7130) Iunie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Lazăr paharnic moșie la Țățești, în urma unei judecăți.

155. — 1622 (7130) Iunie 7. — Stanciul Răul și soția sa Dobra vând partea lor de moșie din Păușești lui Sima logofăt.

156. — 1622 (7130) Iunie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Iane paharnic un Țigan.

157. — 1622 (7130) Iunie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Antonie cămăraș satul Groșanii lui Triful, din jud. Buzău, cu plasele :Obidișii lui Crețul, Găldăreștii lui Stan și Mălăeștii de pe Călmățui.

158. — 1622 (7130) Iunie 11, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mării Uspenia o Țigancă, dăruită de călugărița Teodora.

159. — 1622 (7130) Iunie 12. — Radu Mihnea voevod hotărăște ca Dragomir din Tâmburești să fie în pace de către Iorga din Berilești, într'o pricină pe care au avut-o.

160. — 1622 (7130) Iunie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudor fost mare sluger ocină în Podișor, jud. Olt, în urma unei judecăți.

161. — 1622 (7130) Iunie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vladul logofăt ocină la Slăvitești și Năncasa și Grângenii precum și vie la Izvorul Iubci,

162. — 1622 (7130) Iunie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stoica și lui Vălcu ocină la Scutași.

163. — 1622 (7130) Iunie 15. — Radu Mihnea voevod întărește egumenului Melchie dela m-rea Tutana două Țigănci.

164. — 1622 (7130) Iunie 15. — Jupâneasa Armeanca și fiul ei Barbu paharnic fac un schimb de Țigani cu m-rea Jitian.

165. — 1622 (7130) Iunie 16. — Chirca din Negești vinde lui Hrizea mare vistier ocină la Negești.

166. — 1622 (7130) Iunie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Manea, fiului său Dragomir și popei Frățilă ocine în satul Rătezi din județul Mehedinți.

167. — 1622 (7130) Iunie 18. — Radu Mihnea voevod scrie cămărașilor dela Ocna Mare să nu mai calce hotarul moșiei Șoașilor, care este al m-rii Bistrița.
168. — 1622 (7130) Iunie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește eliberarea din vecinie a lui Voinea, Priico și Priico cel mic, care au fost iertați de urmașii lui Marco Tăuraș logofăt, pentru sufletul acestuia, deoarece murise în robie la Tătari.
169. — 1622 (7130) Iunie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Blagoveștenia din Buzău ocine în Albești.
170. — 1622 (7130) Iunie 21, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Hriza mare vistier ocine în Negești.
171. — 1622 (7130) Iunie 21. — Radu Mihnea voevod scrie lui Neagul al doilea comis să urmărească ca Draghia, Stan, Ion și Tudor din Mal să ajungă a stăpânii ocinele din Găștești și Ogrăzeni cumpărate de aceștia.
172. — 1622 (7130) Iunie 23. — Barbu paharnic face un schimb de Țigani cu egumenul dela m-rea Jitian.
173. — 1622 (7130) Iunie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sfânta Troiță o vie în dealul Bucureștilor.
174. — 1622 (7130) Iunie 26, Târgoviște. — Mitropolitul Luca adeverește că satul Călugăreni pe Neajlov aparține lui Necula mare spătar moștenit dela socrul său Pană vistier care-l primise dela m-rea Colmeana în schimbul unor bucate « pentru că au fost sărăcit mănăstirea de bucate, când au venit Batăr Gabor craiu în țeară ».
175. — 1622 (7130) Iunie 26. — Mușat vistier cu fii săi face schimb de moșii cu Mihai clucer și frații săi, dând satul Negoești pentru parte din satul Izvorani.
176. — 1622 (7130) Iunie 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ivașco postelnic din Bălotești jumătate din satele: Ulmuleți, Crăcești, Zemnicole, Zemnicolele, Scăești, Voevodești și Futești.
177. — 1622 (7130) Iunie 28, Târgoviște. — Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, vinde lui Bărbăteiu un sălaș de Țigani.
178. — <1622> Iunie 30, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Gligorie fost mare comis niște vecini din satul Breaza.
179. — 1622 (7130) Iulie 1, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Necula mare spătar satul Călugărenii dela Neajlov, jud. Vlașca, în urma unor judecăți.
180. — 1622 (7130) Iulie 1, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Soare și lui Chima ocine la Prodileștii de Sus și la Spălătura.
181. — 1622 (7130) Iulie 1, Târgoviște. — 8 boieri din divan mărturisesc că satul Călugărenii la Neajlov a fost dat de m-rea Colmeana lui Pană vistier socrul lui Necula spătar, în schimbul unor bucate « pentru că au fost sărăcit mănăstirea de bucate când au venit Batăr Gabor craiu aicea în țeară ».
182. — 1622. (7130) Iulie 3. — Radu Mihnea voevod hotărăște ca Țiganul Voi-neag al bisericii domnești dela Câmpulung « să fie în pace și el și Țiganca lui de către vlădica Luca și de către globnicul carele iaste pre Țigăncia sfintei mitropolii ».
183. — 1622 (7130) Iulie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește popii Manea și ginerelui său Stoica ocine în Ursești, jud. Râmnicu Sărat.
184. — 1622 (7130) Iulie 8, Târgoviște. — Iano Ghiurmescul vinde lui Vin-tilă mare vornic ocină la Tatina, cu rumâni.

185. — 1622 (7130) Iulie 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu, fiul lui Moș, ocine la Vernești, jud. Buzău.

186. — 1622 (7130) Iulie 11. — Radu Mihnea voevod întărește jupânesei Grăjdana niște rumâni în Bobeștii de Jos.

187. — 1622 (7130) Iulie 11. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea și lui Dragomir cu soțiile lor ocine la Proroci și la Milcov.

188. — 1622 (7130) Iulie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu logofăt din Desa satele Vlădaia, Ștircovița și Saracovul.

189. — 1622 (7130) Iulie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mai multora ocini, vie, scoc de moară și grădină la Băbeni, Mușcelul Sibiceului, Mărăcineni, Căndești și dealul Verneștilor.

190. — 1622 (7130) Iulie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dan și lui Voicilă ocină la Milești, jud. Ialomița, în urma unei judecăți.

191. — 1622 (7130) Iulie 25, Bălteni. — Albu și fratele său Dan vând lui Dumitru din Negovani parte din moșia lor dela Bălteni.

192. — 1622 (7130) August 4. — Mihai Grecul cumpără o ocină în Dedulești dela Radu căpitan și soția lui.

193. — 1622 (7130) August 22. — Radu Mihnea voevod întărește lui Neagu și lui Gherghe, fiii lui Mihai din Târșor, ocine la Gonțați și la Blejoi, în urma unei judecăți.

194. — 1622 (7130) August 25. — Stoica Buciumaș vinde lui Tanasie paharnic din Stănești moșie la Pulași.

195. — 1622 (7130) August 26. — Radu Mihnea voevod poruncește lui Nica din Căpreni să înapoicze niște Țigani egumenului dela Tismana, precum și niște bani, pe care-i ține pe nedrept.

196. — 1622 (7130) August 26. — Mitropolitul Luca scrie lui Hera logofăt să nu-l mai bântuiască pe Tudor logofăt pentru averile lăsate acestuia de jupâneasa Maria Boldeasca, la moartea ei.

197. — <1622 Septembrie — 1623 August> 7131. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Mărgineni ocină la Căpriorul, cu rumâni, lăsată mănăstirii de Stan logofăt.

198. — «1622 Septembrie 1—1623 Mai» 7131, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Necula postelnic ocine la Baia, Gostești, hotarul Crainicilor, vie la Câlcești și o Țigană, în urma unor judecăți.

199. — <1622 Septembrie 1—1623 August 31> 7131. — Niște aldămășari din Topliceni adeverec că fiul lui Cernea stolnic a cumpărat o moșie la Răducești.

200. — 1622 (7131) Septembrie 6, Târgșor. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vasilie mare agă niște Țigani.

201. — 1622 (7131) Septembrie 8. — Mitropolitul Luca face un schimb de Țigani cu m-rea Dealul.

202. — <1622 Septembrie — 1623 August 8> 7138. — Gligorie comis iartă de rumânie mai mulți rumâni ai săi din Bătești și din Vulturești.

203. — 1622 (7131) Septembrie 9. — Cernica vornic și jupâneasa Chiajna dau câte două locuri de prăvălii în București mănăstirilor sfânta Troiță și sfântul Gheorghe.

204. — <1622 Septembrie — 1623 Mai> 10, 7131. — Preda și Udriște, feciorii Oprei logofăt de Șirineasa, se înfrățesc cu Sima logofăt pe partea lor de moșie din satul Păușești « de în Otesău ».

205. — 1622 (7131) Septembrie 15. — Dumitru Sângelinge vinde lui Pătru stegar un loc de casă dinaintea Sărindarului.

206. — 1622 (7131) Septembrie 16. — Udriște paharnic vinde lui Hrizca mare vistier ocină la Periș.

207. — 1622 (7131) Septembrie 20, Gherghița. — Radu Mihnea voevod întărește lui Drăghici postelnic ocina Iștoaei și ocină la Brănești.

208. — 1622 (7131) Septembrie 20. — Radu Mihnea voevod întărește lui Nicola și lui Staico ocina lor din Gâștești.

209. — 1622 (7131) Septembrie 22. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dumitru, fiul lui Ion logofăt, ocine și vii la Scăiani.

210. — 1622 (7131) Septembrie 30, Gherghița. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Dobrușa un rumân, Stoian, din Coteana.

211. — 1622 (7131) Octombrie 1, Gherghița. — Radu Mihnea voevod numește megiași în pricina dintre fiii lui Badea postelnic din Greci și m-rea Dobrușa.

212. — 1622 (7131) Octombrie 18. — Mușat postelnic și Fătul din Stănești își împart niște rumâni.

213. — 1622 (7131) Octombrie 18. — Turturea paharnic vinde lui Hrizca vistier ocină la Ciurnic.

214. — 1622 Octombrie 18. — Turturea paharnic mărturisește despre niște cărți de ocină care au pierit din cauza Tătarilor.

215. — 1622 (7131) Octombrie 28, Gherghița. — Radu Mihnea voevod poruncește lui Stanciu postelnic din Dâlga și tuturor slugilor domnești să se ferească de satul Șegarcea, jud. Dolj, deoarece este slobozie a patriarhului Chiril de Alexandria.

216. — 1622 (7131) Noiembrie 5. — Radu Mihnea voevod poruncește unor oameni să întoarcă niște bani popii Ghinea din Râmnic, pentru jumătate din satul Ohaba, pe care acesta o vânduse, fiind ei mai volnici să cumpere.

217. — 1622 (7131) Noiembrie 6. — Păcală de Roncenii vinde lui Staicu paharnic ocină la Cepturele.

218. — 1622 (7131) Noiembrie 11. — Mai mulți boieri hotărânicesc ocina din Berilești a lui Mârzea paharnic.

219. — 1622 (7131) Noiembrie 12, Gherghița. — Radu Mihnea voevod întărește lui Hrizca mare vistier ocine la Periș, Cătruneștii de Sus și Ciurnic, precum și Țigani.

220. — 1622 (7131) Noiembrie 29. — Preda postelnic dăruiește m-rii Valea moșii la Mihăești, Căprioarești și Cernicești, vii la Vițichești, cu rumâni și Țigani.

221. — 1622 (7131) Decembrie 3, București. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Iver dela Athos și m-rii sfânta Troiță din București ocină la Glina, jud. Ilfov, cu vecini.

222. — 1622 (7131) Decembrie 10, Gherghița. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Snagov niște gârle la Spanțog.

223. — 1623 (7131) <Ianuarie> 6, Târgoviște. — Nedelco dăruiește lui Oprea Iuzbașa și jupănesii lui, Maria, ocină în Bucul Vladului în schimbul unei ocine în Bucul Bătrân și a unui crâng de pădure în ocina Mătăsească.

224. — 1623 (7131) Ianuarie 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Valea parte din satul Mihăești, precum și satele Căprioarești și Cernătești, vecini și sălașe de Țigani.

225. — 1623 (7131) Ianuarie 10, Târgoviște. — Cernica fost mare vornic vinde m-rii Golgota un loc de casă în Târgoviște.

226. — 1623 (7131) Ianuarie 10. — Radu Mihnea vorvod întărește m-rii Golgota un loc de casă în Târgoviște vândut ei de Cernica vornic.

227. — 1623 (7131) Ianuarie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sfânta Troiță din josul orașului București, un loc lângă palanga lui Sinan Pașa, ca să-și facă slobozie.

228. — 1623 (7131) Ianuarie 11, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Iancul căpitanul din Gherghița, pentru credincioasă slujbă, ocină, un vad de moară și un loc de livadă, lângă orașul Gherghița.

229. — 1623 (7131) Ianuarie 11, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Nedelco din Buc, județul Ialomița, ocină la Star Buc.

230. — 1623 (7131) Ianuarie 16. — Grama, fiul lui Chisar vornic, se împacă cu Stanca în pricina pe care au avut-o pentru o ocină în Dărmănești.

231. — 1623 (7131) Ianuarie 16. — Megiașii din Dălbănești vând lui Necula vislîer două roți de moară în apa Prahovei.

232. — 1623 (7131) Ianuarie 18. — Căzan și Manta, fiii lui Barbul din Netezești, vând lui Dumitrașco mare pitar partea lor de ocină din Agești.

233. — 1623 (7131) Ianuarie 21. — 12 boieri hotărnicesc părțile de moșie ale lui Mărzea vornic, ale jupănesii Mușa și a lui Cuciu.

234. — 1623 (7131) Ianuarie 21. — Noșica, jupăneasa lui Avram postelnic, dă zestre fiului său Mihai și fiicei sale Stanca, doi rumâni din Netezești.

235. — 1623 (7131) Ianuarie 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihai Carșote și Alexe negustor părți de ocină în satul Dediulești, cu vii și mori.

236. — 1623 (7131) Februarie 3. — 12 boieri hotărnicesc partea lui Cernica vornic din satul Curești.

237. — 1623 (7131) Februarie 4, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciul ocină la Mătăsești și la Bucul lui Vlad.

238. — 1623 (7131) Februarie 4. — Maria, fiica lui Mihalcea banul, dăruiește lui Radul logofăt un vad de moară pe apa Prahovei.

239. — 1623 (7131) Februarie 5. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mușat, Radul și Ion din Mal ocine în Găștești și Ogrăzeni.

240. — 1623 (7131) Februarie 6. — Para al doilea clucer cu 12 boieri hotărnicesc partea de moșie a lui Nedelco postelnic și a jupănesii lui Maria, din satul Mărșa cea Mare, rămasă lui după ce a vândut a treia parte lui Pahomic.

241. — 1623 (7131) Februarie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Preda ocină la Cotrăceni.

242. — 1623 (7131) Februarie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudoran pitar ocină în Găgucști.
243. — 1623 (7131) Februarie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Glavacioc satul Slăvenii de Sus.
244. — 1623 (7131) Februarie 14, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dragnea moșie la Dobroței, județul Ialomița din partea Viorească.
245. — 1623 (7131) Februarie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudor fost mare clucer și altora ocinile lor din satul Podișor din județul Olt.
246. — 1623 (7131) Februarie 23. — Radu postelnic din Balomirești și fiii săi, Preda și Drosul, dăruiesc m-rii Strâmbul moșia Lacul.
247. — 1623 (7131) Martie 2. — Radu Mihnea voevod scrie lui Cernica fost mare vornic să cerceteze pricina dintre maicile dela m-rea Viforâta și Manolachi șefariul pentru balta dela Cornățel.
248. — 1623 (7131) Martie 5. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dragomir și femeii lui, Stana, vii în dealul Târgoviștei.
249. — 1623 (7131) Martie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Grama postelnic ocină la Ștefoaia partea lui Chiriac stolnic, pentru plata unor datorii față de Turcii din Giurgiu.
250. — 1623 (7131) Martie 10. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tatul și fratelui său Lăudat din Beliți ocina cumpărată dela vara lor Caplea.
251. — 1623 (7131) Martie 10. — Jupâneasa Todora și alții din Stănțești vând lui Iane vistier două roate de moară.
252. — 1623 (7131) Martie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește megiașilor din satul Malul ocină la Găștești și Ogrăzeni.
253. — 1623 (7131) Martie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Trufanda mare postelnic, pentru dreaptă și credincioasă slujbă prin țări străine și vărsare de sânge, satele Gruia și Izvorul Alb din județul Mehedinți.
254. — 1623 (7131) Martie 28, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește jupaniței Cheajna, vorniceasa jupanului Cernica vornic, ocină la Fundeni și mai mulți Tigani.
255. — 1623 (7131) Aprilie 1. — Radu din Bujorani și cu fiii săi, Sloica, Sarchiz și Vladul, vând « jumătate de un codru de loc » jupanului Manole și fratelui său Costandin.
256. — 1623 (7131) Aprilie 4, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sfânta Troiță din București 13 prăvălii în București.
257. — 1623 (7131) Aprilie 7. — Radu Mihnea voevod dă drept lui Dumitru fiul lui Ion logofăt din Târgșor, să-și facă moară în gârla Scăianilor.
258. — 1623 (7131) Aprilie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sfânta Troiță « din josul orașului București » ocină la Cioplea și vii în dealul Lupeștilor.
259. — 1623 (7131) Aprilie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Iane fost vistier al doilea două roți de moară și 66 stânjeni în Dălbănești.
260. — 1623 (7131) Aprilie 15. — Radu vătaf din Stănțești vinde lui Iane vistier un rumân din satul Dălbănești.

261. — 1623 (7131) Aprilie 16. — Radu Mihnea voevod întărește episcopiei și episcopului Efrem de Buzău dreptul ca poslușnicii din jurul episcopiei să fie scutiți de dările «și mănăcăturile câte sunt preste an». Poruncește slugilor domniei să nu tulbure acel sat.

262. — 1623 (7131) Aprilie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește episcopiei de Râmnic vie în dealul Bujoranilor.

263. — 1623 (7131) Aprilie 17. — Elisafta logofetcasa arată cum vor fi împărțite averile sale după moartea ei.

264. — <1623> Aprilie 17. — Jupâneasa Elisafta lasă lui Sima logofăt satul Grozăveștii.

265. — 1623 (7131) Aprilie 18. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mușat, Radul și Ion din Mal ocină în Ogrăzeni din partea lui Radu, Buză, Bobe și a altora.

266. — 1623 (7131) Aprilie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Pătru Bolovan și fraților lui, Radu și Vlad, ocine în Brăniștoi, Sărăcinești și Ciocade, în urma unei judecăți.

267. — 1623 (7131) Aprilie 20. — Radu Mihnea voevod întărește lui Necola și Staico din Găștești ocini în Găștești.

268. — 1623 (7131) Aprilie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește logofătului Stanciul și soției sale, Anghelina, parte din satul Fundenei.

269. — 1623 (7131) Aprilie 23, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Șerbu dărăban și fratelui său Bordocel, precum și lui Udrea, fiul lui Radu, ocină la Măgurele, județul Ilfov, pentru că au fost iertați de vecinie de Miclăuș căpitan de călărași la moartea sa.

270. — 1623 (7131) Aprilie 23, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vasile vistierul și soției lui, Dumitra, ocine în satul Românești dela Mociorăți și vecini.

271. — 1623 (7131) Aprilie 25. — Radu Mihnea voevod întărește lui Grama clucer un rumân din satul Ștefoaia, anume Ștefan.

272. — 1623 (7131) Aprilie 28. — Mitropolitul Luca adeverește felul în care jupâneasa Elisafta logofetcasă a hotărât să i se împartă averile după moartea sa.

273. — 1623 (7131) Aprilie 29. — Radu Mihnea voevod scutește de dări și slujbe timp de 4 ani pe oamenii streini ce se vor așeza pe seliștea Udei.

274. — 1623 (7131) Aprilie 30, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Sima logofăt satul Grozăvești din județul Ilfov cu vecini și două sălașe de Țigani.

275. — 1623 (7131) Mai 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește eliberarea din vecinie a unor săteni din Prisaca care se răscumpără dela Tudor postelnic.

276. — 1623 (7131) Mai 4. — Radu Mihnea voevod poruncește lui Bratul comis și Fiera vistier ca să holărnicească moșia dela Cornățel a m-rii sfânta Troiță.

277. — 1623 (7131) Mai 4. — Megiașii din Ostra se vând rumâni lui Aslan fost mare vistier, cu toată ocina și cu toți feciorii lor.

278. — 1623 (7131) Mai 4, Târgoviște. — Radu și Udriște paharnici vând lui Hrizea mare vistier ocina lor din Periș.

279. — 1623 (7131) Mai 5. — Radu Mihnea voevod întărește lui Lăudat din Beleți un Țigan, Vlădila.

280. — 1623 (7131) Mai 5. — Radu Mihnea voevod dă dreptul jupâneselor Stana și Neacșa, fiicele Radei, să-și caute rumâni și Țigani din satul Voinești și să-i aducă la moșiile lor. Deasemeni le întărește dreptul de a lua dijmă dela toți oamenii din satul Cârstenești, de pe Colentina.

281. — 1623 (7131) Mai 5. — Mitropolitul Luca al Țării Românești poruncește sub blestem boerilor orându-i să hotărnicască moșiile Gurguiți și Vărăști, în pricina dintre Viforăști și Cornețeleni, să aleagă cu dreptate ocina sfinteii mănăstiri.

282. — 1623 (7131) Mai 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Zaharia Lăzărescu și fraților săi, popii Stanciul și lui Mircă ocină la Mătăsești în județul Ialomița și la Cegani.

283. — 1623 (7131) Mai 6. — Radu Mihnea voevod poruncește ca boierii hotarnici « ai jupânesei Grăjdana spătăreasa și ai lui Dumitru vistier » să aleagă părțile acestora de ocină din Ciurnic.

284. — 1623 (7131) Mai 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciul Pipăratul din Pitești o deluiță cu un vecin în satul Izvorani.

285. — 1623 (7131) Mai 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Pătrașco postelnic satul Izvorul Alb din județul Mehedinți, cu vecini.

286. — 1623 (7131) Mai 8, Târgoviște. — Boierii ctitori ai mării Valea din județul Muscel și Pădureț închină această mănăstire cu toate ocinele, moșiile, Țigani, rumâni, vile, morile și cu toate bucatele, mării dela Pogoniani.

287. — 1623 (7131) Mai 9. — Preda postelnic, fratele Elisaftei logofeteasă, adeverește că sora sa a lăsat lui Sima logofăt satul Grozăvești precum și 2 sălășe de Țigani.

288. — 1623 (7131) Mai 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Dumitrache Cantacuzino pentru dreaptă și credincioasă slujbă, satul Frâsinetul din județul Ilfov, să-și facă slobozie.

289. — 1623 (7131) Mai 10. — Megiașii din Dălbănești mărturisesc că Necula vistier a cumpărat ocină în satul lor și că să și-o țină și să facă ce va voi cu ea.

290. — 1623 (7131) Mai 12. — Radul, Dudul și Lupul din Bălteni vând lui popa Dumitru parte din moșia lor din Bălteni.

291. — 1623 (7131) Mai 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Papa mare logofăt « o casă cu loc în jurul casei și cu pivniță de piatră » în Târgoviște, cumpărate dela popa Nenciul și fiul său, popa Dumitru.

292. — 1623 (7131) Mai 17. — Radu Mihnea voevod numește 12 boieri hotarnici care să aleagă partea jupanului Neculei vistier de către satul Dălbănești.

293. — 1623 (7131) Mai 18. — Megiașii din Berindești mărturisesc că Bădilă armaș a cumpărat ocină pentru fiica sa, Ana.

294. — 1623 (7131) Mai 20. — Ivașco fost mare vornic și alți boieri hotărâsc ca mai mulți megiași să adevereze pentru vânzarea ocinei lui Drăgan și să aleagă și ocina din Boibiștii de Sus a jupanitei Grăjdanei.

295. — 1623 (7131) Mai 25. — Radu postelnic, fiul lui Datco și Datco păharnecul precum și nepoții lor vând egumenului Samoil dela m-rea Banu 245 stânjeni în Albești și-i dăruiesc 20 stânjeni.

296. — 1623 (7131) Mai 27. — Jupâneasa Dochia a jupanului Stoica fost mare vistier vinde lui Necula vistier partea ei de ocină din Stoenesti, județul Prahova.

297. — 1623 (7131) Mai 27, Târgoviște. — 6 boieri luați pe răvașe domnești, împart averea rămasă dela Ion paharnicul, între jupâneasa acestuia, Marina și fiul lor Lațco comis.

298. — 1623 (7131) Mai 28, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vocea din Cosâmbești părți din moșie cumpărate în satele Cosâmbești, Pupezeni și Hârborul.

299. — 1623 (7131) Mai 28. — Mane, fiul lui Gonța, vinde lui Voicu din Cosâmbești, partea lui de ocină din Popezeni.

300. — 1623 (7131) Iunie, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Neculafest mare vistier părți din satul Stoenеști cu vad de moară și cu vecini. Deasemeni se întăresc și părți în satul Dălbănești care-i sunt hotărnicite de 12 boieri.

301. — 1623 (7131) Iunie, 2 Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Eremia logofătul ocină în Tabără. Se menționează judecata pe care o are acesta cu călugării dela m-rea Stelea pentru niște mori făcute de el pe ocina sa.

302. — 1623 (7131) Iunie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Neagoe și fratelui său, Moș, moșie la Dedulești.

303. — 1623 (7131) Iunie 8, Târgoviște. — Costandin, fiul Neculei slugerul din orașul Floci, vinde lui Necula vistierul 27 de stânjeni de ocină în sat în Sărățeni.

304. — 1623 (7131) Iunie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Stancăi și Micăi ocină în Cărlomănești.

305. — 1623 (7131) Iunie 14. — Radu Mihnea voevod poruncește lui Iordan stolnicul din Cornăeșel să nu se mai amestece în gârlele din satul Spanțovul ale mânăstirii Snagov.

306. — 1623 (7131) Iunie 14. — Radu Mihnea voevod întărește jupânesei Stana din Rătești moșie în Dedulești.]

307. — 1623 (7131) Iunie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Neagul și frașilor lui, Gherghe și Antonie, vii în dealul Trestianului, ocină și Țigani.

308. — 1623 (7131) Iunie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Bărbuncea și fiilor lui ocină la Bărbuncești, Mălureni, Izvorani și Dedulești.

309. — 1623 (7131) Iunie 17. — Fiera vistier împreună cu 12 boieri hotarnici hotărăsc să-și țină Tudoran moșia și morile pe care le are în hotarul Izvoranilor.

310. — 1623 (7131) Iunie 17. — 12 boieri hotarnici aleg părțile de moșie din Izvorani ale m-rii sfânta Troiță din București, care-i fuseseră împresurate de megieși.

311. — 1623 (7131) Iunie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vlad fost mare paharnic și fratelui său Staico paharnic satele: Slătioara, Folești, Popeștii dela Otăsău, Fumotești și Negreni.

312. — 1623 (7131) Iunie 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Preda fost mare sluger și soției sale Florica, fiica lui Mihai Viteazul, satul Crușovul, cu vecini.

313. — 1623 (7131) Iunie 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu ocină la Negești, cumpărată dela Albul logofăt.

314. — 1623 (7131) Iunie 30, Târgșor. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sfânta Troiță « din jos de orașul București » ocină la Izvorani în județul Mușcel și Pădureț.

315. — 1623 (7131) Iulie 15, Târgșor. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciul logofăt din Călcești delniță cu casă și grădină în Călcești precum și un pogon de vie în dealul Vițecheștilor.

316. — 1623 (7131) Iulie 15, Târgșor. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stoica spătar, fiul lui Dumitru, fost mare vornic, ocină la Cepturile.

317. — 1623 (7131) Iulie 15. — Nedelco postelnic din Mărșe cu jupâneasa sa, Maria, vând paharnicului Socol ocina lor din Răzvad, pentru că « iaste el mai volnic a cumpăra, că ne iaste frate de ocină ».

318. — 1623 (7131) August 4. — Radu Mihnea voevod scutește grădinarii de pe ocina Ciurnicului a m-rii sfânta Troiță din București « de toate dăjdile și mâncăturile câte sânt preste an ».

319. — <1623> August 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Sima logofăt satul Grozăvești, din județul Ilfov, în urma unei judecăți cu vecinii din sat.

320. — 1623 (7131) August 14, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Nan din Bărzești ocină în Bărzeștii de Mijloc « care se cheamă Homocești » și în Văcărești.

321. — 1623 (7131) August 14. — Lepa și Mușat cu frații lor din Ostra se vând rumâni jupanului Aslan mare logofăt, cu feciorii lor.

322. — 1623 (7131) August 20. — Preda, fiul lui Oprea logofătul, și Udriște vând logofătului Sima casele din Păușești cu ocina, 9 rumâni, mori și vie.

323. — 1623 (7131) August 29, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Groze și nepotului său Martul, ocină la Plăseni, județul Ilfov.

324. — 1623 (7132) Septembrie 1. — Cârstea logofăt din Berilești și Stan, fiul lui popa Stanciul, vând lui Aldimir vornic ocină în Mătăsești și o parte din balta Sărata.

325. — 1623 (7132) Septembrie 2, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Valea satul Piscani cu vecini.

326. — 1623 (7132) Septembrie 3. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Bunea logofăt parte din satul Gabrov și rumâni.

327. — 1623 (7132) Septembrie 3. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Valea sate, moșii, rumâni, Țigani, vii și mori.

328. — 1623 (7132) Septembrie 5, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii sfânta Ecaterina « din josul orașului București » părți în satul Căcați.

329. — 1623 (7132) Septembrie 6, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Coșuna jumătate din satele Balomirești, Mușătești, Gabrov și Mărăcin, precum și sălășe de Țigani.

330. — 1623 (7132) Septembrie 6, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Socol paharnic din Cornășeni jumătate din satele Bordoșani și Pârliți, cu toți rumânii și venitul precum și moșie din Răzvad.

331. — 1623 (7132) Septembrie 7, Samara. — Stan Rele din Samara vinde lui Dumitru Cortofleș și fiului său Ivan din Pitești un loc de vie.

332. — 1623 (7132) Septembrie 8, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Dobre din Rugi vii, locuri, livezi, dumbrăvi, seliști, țarini și moșii în Hrăbor și Găurești.

333. — 1623 (7132) Septembrie 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Ghinea Paripa logofăt al doilea și lui Iorgachi sluger ocină la Vârleți.

334. — 1623 (7132) Septembrie 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Sima logofăt satul Grozăvești din județul Ilfov, cu rumânii lăsat de jupanija Safta.

335. — 1623 (7131) < Septembrie > 10. — Alexandru Coconul voevod întărește jupanului Trufanda mare postelnic ocină în satul Rusinești în județul Romanați.

336. — 1623 (7132) Septembrie 12, Târgoviște. — Mai mulți boieri divaniți arată că Pătru postelnic cu mama sa au încuviințat ca Isaru Grecul să-și vândă partea sa din satul Herăști, județul Ialomița.

337. — 1623 Septembrie 16. — Isar al lui Dedu și soția sa, Brezu, vând logofătului Pană Filip jumătate din satul Herăști, cu rumâni.

338. — 1623 (7132) Septembrie 18, Târgoviște. — Mai mulți boieri de divan întăresc lui Pană logofăt de vistierie jumătate din satul Herăști, cu vecini.

339. — 1623 (7132) Septembrie 22, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Pană logofăt jumătate din satul Hărești, cumpărat dela Isar, ginerele lui Antonie Grama.

340. — 1623 (7132) Septembrie 26. — Ursu din Sărățeni vinde jupanului Necula fost mare vistier 5 stânjeni de ocină din Sărățeni.

341. — 1623 (7132) Septembrie 30, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Oprea logofăt jumătate din satele: Turburea și Berindești precum și parte din Budeasa cu vecini.

342. — 1623 (7132) Octombrie 1, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Hrizea mare vistier parte din satul Pietrariul cu rumâni precum și Țigani.

343. — 1623 (7132) Octombrie 6, Târgoviște. — Mitropolitul Luca arată că Radu Mihnea voevod a dăruit lui Pătrașcu postelnic satul Izvorul Alb în județul Mehedinți.

344. — 1623 (7132) Octombrie 8, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Crăciun și fraților lui ocină la Vrabeți.

345. — 1623 (7132) Octombrie 10. — Mihalcea al doilea vornic întărește lui Mihai din Sibiceu 4 răzoare.

346. — 1623 (7132) Octombrie 12. — Alexandru Coconul voevod dă drept m-rii Tutana să-și facă slobozie la seliștea Vălenii.

347. — 1623 (7132) Octombrie 12. — Manea Grecul cu femeia lui, Velica, vinde lui Lefter Odobeanu 20 stânjeni de ocină în Hodobeni.

348. — 1623 (7132) Octombrie 15, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Socol paharnic părți în satul Răzvadul de Sus cu vecini.

349. — 1623 (7132) Octombrie 5. — Danciul și Vălsan, ginerele lui Gherghie comis, își împart rumânii din satul Crăpeni.

350. — 1623 (7132) Octombrie 20. — Papa mare vornic scrie megiașilor lui Ion din Căndești și ai Bunii din Văliani să aleagă o grădină cu pomi în Valea lui Drăgoi a lui Ion, fiul lui Dragomir, cumpărată dela Vasiiu și partea de moșie a fetei lui Vlaicu.

351. — <1623—1626> Noembrie 4. — Marco din Presiceni și soția lui, Parasca, vând lui Neagoe din Cărligați, moșie în hotarul Prisăcenilor.

352. — 1623 (7132) Noembrie 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Radul logofăt ocine în satele Ojogeni, Dădulești, Stroești, precum și sălașe de Țigani.

353. — <1623 Noembrie — 1625 Martie> 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Dumitru al doilea vistier părți din satul Tătarul dela apa Ialomiței, cumpărat dela Oprina, jupanița lui Marco logofăt, pentru 8000 aspri gata.

354. — 1623 (7132) Noembrie 11. — Alexandru Coconul voevod hotărăște ca Dragomir, feciorul lui Stănilav din Vernești, să dea birul cu satul Vernești nu cu orașenii din Buzău.

355. — 1623 (7132) Noembrie 11. — Alexandru Coconul voevod întărește jupănesci Grăjdana pădurea Ciurnernic dela satul Leurdeni.

356. — 1623 (7132) Noembrie 12. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Tanasie paharnic moșie la Bojorani, iar popii Ghinea moșie la Ohaba.

357. — 1623 (7132) Noembrie 15. — Alexandru Coconul voevod scrie lui Cernica fost mare vornic și lui Turturea paharnic din Glina pentru niște mori din Glina ale m-rii sfânta Troiță din București.

358. — 1623 (7132) Noembrie 15. — Momcilă din Dedulești cumpără o vie în Dedulești dela Nedelco, feciorul lui Fâșie și dela Marco și Lorințe, feciorii lui Curalici.

359. — 1623 (7132) Noembrie 16. — Alexandru Coconul voevod scutește satul Bucovăț al mănăstirii Coșuna de toate dăjtile și mâncăturile de peste an.

360. — 1623 (7132) Noembrie 18. — Pârva, fata lui Stanciul din Păușești, vinde lui Sima logofăt parte din satul Păușești.

361. — 1623 (7132) Noembrie 22, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Ionașco postelnic seliștea Zăvoiu și Cândrele cu vaduri de moară precum și ocină la Găojanii de Jos cu vecini.

362. — 1623 (7132) Noembrie 23. — Alexandru Coconul voevod întărește Dobrei, fata lui Stanciul logofăt din Cepari și feciorilor ei satele Hocnești și Bănești.

363. — 1623 (7132) Noembrie 23. — Manolache al doilea postelnic scrie pentru pricina dintre Turturea paharnic și Cernica vornic cu egumenul Athanasie dela m-rea sfânta Troiță pentru morile din Glina.

364. — 1623 (7132) Noembrie 28, Târgoviște. — Alexandru Coconul întărește lui Preda și fratelui său Stanciul ocină în Urșani.

365. — 1623 (7132) Noembrie 29. — Alexandru Coconul voevod scrie megiașilor lui Sava călugărul dela m-rea Valea și ai lui Dumitru din Pitești să adevereze dacă Stan Țiganul a fost vândut când erau boierii Piscani în viață, sau nu.

366. — 1623 (7132) Decembrie 3. — Alexandru Coconul voevod hotărăște ca Bunea, fiul lui Vălcul logofăt din Orbeasca, să-și ia în stăpânire un rumân dela Spinciul din Târgoviște sau 3000 de bani.

367. — 1623 (7132) Decembrie 5. — Bătrânii orașului, județul Gherghi și 12 pârgari din Râmnic adeverează că Bolovan din Titești s'a răscumpărat de rumânie dela Chisar, fiul lui Chirca comis din Ruda.

368. — 1623 (7132) Decembrie 5. — Chisar paharnic din Ruda iartă de rumânie pe Bolovan din Titești, cu feciorii lui, care s'au răscumpărat.

369. — 1623 (7132) Decembrie 9. — Cârștian și jupâneasa sa Maria cumpără o vie la Căinești.

370. — 1623 (7132) Decembrie 13. — Dragna vinde lui Necula vistier 70 stânjani de ocină din Sărățeni.

371. — 1623 (7132) Decembrie 14, Târgoviște. — Moșnenii satului Scurtești, județul Buzău, vând lui Dumitru al doilea vistier un vad de moară.

372. — 1623 (7132) Decembrie 17, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Mușat clucer al doilea ocină la Stănești cu vecini și delnițe.

373. — 1623 (7132) Decembrie 18. — Ivașeo fost marc vornic poruncește jurătorilor lui Berivoiu din Brănești să jure dacă acesta a plătit datoriile către Stan logofăt.

374. — 1623 (7132) Decembrie 23, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Tatul postelnic ocină la Bărbuleț cu vecini.

375. — 1624 (7132) Ianuarie 3, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod hotărăște ca Stanciul logofăt din Călcești să fie în pace pentru 200 galbeni de birărie din timpul lui Simion Moghilă voevod.

376. — 1624 (7132) Ianuarie 8. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Arhanghel « de sus de Râmnic », dreptul de a fi scutită de dări deoarece « când au fost Ungurii în țară, ei au prădatu mânăstire de au luat bucatele și au luat și cărțile <de> în scfânta mânăstir<e> ».

377. — 1624 (7132) Ianuarie 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește mitropolitului Luca al Ungrovlabiei și nepotului său, Jipa, părți de ocină în satul Zorești și în târgul Buzăului, vii, locuri de grădină și vaduri de moară.

378. — 1624 (7132) Ianuarie 11, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Tismana jumătate din vama dela Vâlcan și din balta dela Bistreț.

379. — 1624 (7132) Ianuarie 11. — Alexandru Coconul voevod hotărăște în urma unei judecăți ca morile m-rii sfânta Troiță din București să nu mai fie innecate de morile megliășilor din Văcărești.

380. — 1624 (7132) Ianuarie 12, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Snagov ocină la Maia, dăruiată de Mihai Viteazul.

381. — 1624 (7132) Ianuarie 13, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește jupaniței Anca și fiului ei, Drăghici postelnic, satele: Călugăreni, Răgulenii, Vălari, părți din satele: Dodiești, Ciurilești, Vlădueni, Ursoaia, Tâmplița și Zorilești precum și vecini și Țigani.

382. — 1624 (7132) Ianuarie 13. — Alexandru Coconul voevod scrie lui Radul postelnic Buzescu să aducă la domnie cărțile pe care le are privind ocina dela Dobrușa, care a fost dăruiată de Danciul vornic din Popești m-rii dela Vierăș.

383. — 1624 (7132) Ianuarie 13, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Snagov satele: Dălbănuș, Periații și Pestrea precum și 10 sălașe de Țigani dăruiți de Radu postelnic. Părțile lui Radul postelnic din Boldești și două sălașe de Țigani urmează a fi deasemeni ale m-rii după moartea jupaniței Elina, mama sa.

384. — 1624 (7132) Ianuarie 14, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Banul un vad de moară în apa Buzăului « din jos de pazar în gârla domnească ».

385. — 1624 (7132) Ianuarie 14. — Nicola și Arca întăresc m-rii Tismana partea de ocină din Roșia și Runcurel dăruiată de mama lor, Mărina.

386. — 1624 (7132) I a n u a r i e 15. — Alexandru Coconul voevod scutește de dări și slujbe satul Sinești al m-rii Mislea.

387. — 1624 (7132) I a n u a r i e 24, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Lepădat partea unchiului său Stoica și a lui Neagoe Bufleștii din satul Bădeni în județul Mușcelului.

388. — 1624 (7132) I a n u a r i e 24. — Radu postelnicul și fiul său Preda scriu că Mușat postelnic a cumpărat satul Mușetești al m-rii Bucovăț, de lângă Craiova, cu știrea lor.

389. — 1624 (7132) F e b r u a r i e 2, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Valea partea se ocină cu vecini a lui Oancea vornicul din Goleștii Vulpariului.

390. — 1624 (7132) F e b r u a r i e 7. — Alexandru Coconul voevod poruncește să se ia 6 boi dela satele care au tăiat braniștea din Ciurnernic a jupânesei Grăjdana. Holărăște ca pe viitor să se ia celui care va fi prins că taie braniștea de la Ciurnernic « carul cu boii și săcurile și să-l globească, cum au fost legea ».

391. — 1624 (7132) F e b r u a r i e 12, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Aslan mare vornic ocină și vecini în satul Ostra din județul Olt.

392. — 1624 (7132) F e b r u a r i e 22. — Megiașii din satul Micșani mărturisesc că jupâneasa Dobromira a cumpărat moșie în satul Micșani, partea lui Mișan.

393. — <1624 Martie—August 31> 7132. — Alexandru Coconul voevod întărește jupanului Radul logofăt viile lui Ianache banul Catargiul, din Dealul Mirceștilor precum și Țigani cumpărați dela soția acestuia, Maria băneasa.

394. — 1624 (7132) M a r t i e 2, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Neagul postelnic și fraților lui, Gherghe și Antonie ocina Fundul Dodoci, lângă hotarul Popeștilor.

395. — 1624 (7132) M a r t i e 10, T â r g o v i ș t e. — Serghie egumen la m-rea sfântul Nicolae de lângă Craiova mărturisește că satul Mușetești, dăruit m-rii de Drosul și jupanița lui, Rada, a fost vândut lui Mușat clucer.

396. — <1624—1629> M a r t i e 12. — Mitropolitul Luca scrie boierilor luați de călugării dela m-rea Mihai Vodă și de logofătul Sima, pentru alegerea hotarului moșiei Grozavești a acestei mânăstiri, să mărturisească drept.

397. — 1624 (7132) M a r t i e 14. — Jupâneasa Maria băneasa și Gherghe mare paharnic dăruiesc mitropoliei via cumpărată dela Manolie.

398. — 1624 (7132) M a r t i e 20, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Miho fost mare spătar satul Cioara din județul Teleorman, dăruit acestuia de Radu Mihnea pentru slujbă dreaptă și credincioasă în războiul alături de Bethlen Gabor împotriva Nemților.

399. — 1624 M a r t i e 20. — Hamza și Caplea vând fiului lor Calotă satul Vălsănești.

400. — 1624 (7132) M a r t i e 26, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește popii Dragul ocine și livezi la Crăguești, pârăul Orzii și în alte părți.

401. — 1624 (7132) M a r t i e 28, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește mitropoliei din Târgoviște o vie în dealul Târgoviștei, dăruită de Enache banul soția sa Maria și fiul lor, Gherghe mare paharnic.

402. — 1624 (7132) A p r i l i e 6. — Jupâneasa Calea dăruiește m-rii Brâncoveni trei sălașe de Țigani.

403. — 1624 (7132) Aprilie 7. — Alexandru Coconul voevod hotărăște ca Ștefan logofăt și Radul să fie volnici să-și ia Țigani care le revin potrivit împărțirii făcute cu nepoții Vodei banul, cu Dona și Mihai.

404. — 1624 (7132) Aprilie 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod scutește de dări și slujbe pe toți străinii care se vor așeza în satul Frăsinet, slobozia jupanului Dumitru. Aceștia vor da însă jupanului Dumitrachi Catacuzino « pentru o casă 400 aspri » ce nu vor intra în vistieria domnească, ci să fie pe seama jupanului Dumitrachi Catacuzino ».

405. — 1624 (7132) Aprilie 10. — Alexandru Coconul voevod dăruiește m-rii Tutana, « vinăriciul, cât iaste pe ocina mănăstirii dela Văleni, în Dealul Piteștilor, partea domnească ».

406. — 1624 (7132) Aprilie 12, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Gărbaci căpitanul ocină la Balotești în județul Ilfov.

407. — 1624 (7132) Aprilie 12. — Alexandru Coconul voevod întărește jupănesei Maria de Albești și fiului ei, Preda postelnic, stăpânirea unor rumâni din Hohnești și din Bănești.

408. — 1624 (7132) Aprilie 12. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Bratu și lui Mișu din Brănceni moșie la Cărligați.

409. — 1624 (7132) Aprilie 15, Târgoviște. — Alexandru Coconul întărește lui Tudor comis al doilea ocină la Călinești, răscumpărată dela Maria băneasa a lui Ianache banul Catargiul.

410. — 1624 (7132) Aprilie 15. — Nan și Hrizan, nepoții Dragului portarul, vând lui Grigorie mare comis partea lor de ocină dela Muscelul Sărăcii.

411. — 1624 (7132) Aprilie 19, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Lazar și fraților lui, Lupul și Pascul, ocină la Negroaia.

412. — 1624 (7132) Aprilie 20. — Alexandru Coconul întărește lui Neagu și Gherghe, fiii lui Mihaiu de în Târgșor ocină la Cațavei.

413. — 1624 (7132) Aprilie 20. — Anca, fata lui Negruș din Căndești, vinde împreună cu fiii ei, popei Șerbu din Odobeni 3 pogoane de vie în dealul Căndeștilor, un loc de casă și 2 rozoare în câmp.

414. — 1624 (7132) Aprilie 21. — Maria băneasa vinde vornicului Papae via dela Dumbravă.

415. — <1624—1627> Aprilie 21. — Stana, fata Stoicăi din Brănești, vinde partea de moșie a tatălui ei din Brănești lui Badea dela Părău.

416. — 1624 (7132) Aprilie 28, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Dumitru, fiul popei Sava, și lui Dumitru Bileș, două mori la Argeș, pe locul orașului Pitești, în urma unei judecăți cu călugării dela Codmeana care pretindeau că aceste mori se află pe locul mănăstirii.

417. — 1624 (7132) Mai 5. — Alexandru Coconul voevod scutește rumâni m-rii din jos de orașul Gherghiții de bir, de lucru domnesc, de cai de olac și de toate slujbele și mâncăturile câte sunt preste an.

418. — 1624 (7132) Mai 5. — Tudor comisul se tocnește cu Preda postelnicul pentru plata a 3 Țigani pe care i-o datora acesta.

419. — 1624 (7132) Mai 20, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește fiilor lui Chirca comis și Tudosie logofăt din Ruda părți de ocină în Copăcel județul Vâlcea.

420. — 1624 (7132) Mai 20. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Crăciun, Dobre, Răzmiriță și Radul din Cârломănești părți din satul Căndești, iar lui Dărjan căpitan vij în Dealul Verneștilor.

421. — 1624 (7132) Mai 20, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Miroslav, popii Părvul și lui Radul Cocos o parte din satul Cârломănești și 2 pogoane de vie în Dealul Cârломăneștilor.

422. — 1624 (7132) Mai 21. — Papa mare vornic întărește popei Ivan din Beleț jumătate de codru din Dealul Glămbocilor.

423. — 1624 (7132) Mai 24, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Radul, fratele lui Șarbe, două pogoane de vie în Dealul Zoreștilor.

424. — 1624 (7132) Mai 24. — Alexandru Coconul voevod întărește Savei, fiul lui Mihai Murgeanul, moșie în Sărățeni.

425. — 1624 (7132) Mai 25, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii dela Topolov ocină la Gârdești și Nănășești.

426. — 1624 (7132) Mai 28, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Brâncoveni ocină și un sălaș de Țigani la Potlogi, dania jupaniței Dragna a lui Dima postelnic.

427. — 1624 (7132) Mai 28, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Glavacioc satul Scăeștii din județul Dolj.

428. — 1624 (7132) Mai 29, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Strâmbul ocină în Poiana Lungă.

429. — 1624 (7132) Mai 30, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Chisar paharnic din Ruda ocină la Copăcel.

430. — 1624 (7132) Mai 31, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Ivașco fost mare vornic ocină la Crăceni.

431. — 1624 (7132) Mai 31, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Trufanda mare postelnic satul Rusinești din județul Romanași cu vii, vaduri de moară și vecini. Deasemenca fi întărește ocină și vecini la Frățești.

432. — 1624 < Iunie — August > 7132, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Bratul mare comis o vatră de casă în satul Uești și Țigani.

433. — 1624 < Iunie — August > 7132. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Miho postelnic ocină la Crânjani și Urdești.

434. — 1624 (7132) Iunie 5, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Buze din Curte ocină la Turcinești.

435. — 1624 (7132) Iunie 8. — Alexandru Coconul voevod poruncește lui Rustea, să-și plătească datoriile către fratele său Ștefan, precum și lui Stroe să-l lase în pace pe Ștefan.

436. — 1624 (7132) Iunie 8. — Sava, fiul lui Mihai Murgeanul, vinde lui Necula vistier 50 de stânjani de ocină din satul Sărățeni.

437. — 1624 (7132) Iunie 9. — Alexandru Coconul voevod poruncește păcălabilor din Târgul Jiului să nu mai prade satul Borăști stăpânit de Mihai postelnic.

438. — 1624 (7132) Iunie 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Preda ocină la Mogoșești, pe Plapcea, în județul Olt.

439. — 1624 (7132) Iunie 12, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Calotă vornic stăpânirea mai multor Țigani.

440. — 1624 (7132) Iunie 17, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Mușat clucer jumătate din satul Mușătești din județul Argeș, cumpărată dela m-rea sfântul Nicolae de lângă Craiova.

441. — 1624 (7132) Iunie 24. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Snagov, partea de ocină dela Stupineni, dăruiată de Chera de Glăvănești.

442. — 1624 (7132) Iunie 24. — Alexandru Coconul voevod împuternicește pe Coresie ca să-și dijmuiască ocina dela Brăgărești.

443. — 1624 (7132) Iunie 27, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Radul logofăt viile din Dealul Mirceștilor precum și Țigani cumpărați dela jupanița Maria, soția lui Enache banul Catargiul și fiul ei Gherghe paharnic.

444. — 1624 (7132) Iunie 27. — Jupâneasa Anca vinde jupânesei Cheajna o ocină în satul Urechești.

445. — <1624> Iunie 27, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Socol paharnic din Cornăteni părți din satele Răzvadul de Sus și din Șintești.

446. — 1624 (7132) Iunie 28, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Sima logofăt satul Grozăvești din județul Ilfov precum și două sălașe de Țigani.

447. — 1624 (7132) Iulie 2, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Ivan, Ion, Bude, popii Neniul și Voico ocine la Bărăști și Stănțești în județul Râmnicul Sărat.

448. — 1624 (7132) Iulie 2, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește eliberarea de rumanie făcută mai multora din satele Băliești și Vulturești de către Gligorie fost mare comis.

449. — 1624 (7132) Iulie 3, Târgoviște. — Banciul de Tărăceni vinde lui Aslan vornic ocină fără de rumâni în Scroviște.

450. — 1624 (7132) Iulie 4. — Alexandru Coconul voevod hotărâște ca Gligorie comis cu 12 boieri să hotărânicească ocina dela Grozăvești a m-rii sfântul Nicolae din București, despre Sima logofăt.

451. — 1624 (7132) Iulie 5. — Vlad zugrav vinde ocina lui din Dărmănești lui Necula mare vistier.

452. — 1624 (7132) Iulie 8, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Tudosie spătar și Neagoe postelnic jumătate din satul Budești, județul Ilfov.

453. — 1624 (7132) Iulie 8. — Stroe din Cartojani vinde lui Negoia postelnic partea lui de moșie din Cartojani, județul Vlașca.

454. — 1624 (7132) Iulie 14. — Voica, muma Iancului, serie nepotului ei, Stan Relo, că-și împarte o moșie, funja Mănească, cu Ianciu.

455. — 1624 (7132) Iulie 16. — Pătru logofăt și fratele său Tudor din Vălcănești dăruiesc m-rii Jitianul un sălaș de Țigani.

456. — 1624 (7132) Iulie 17, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Antonie cămăraș satul Groșanii Trifului și cu plasele care se cheamă Obidiții, Căldăreștii și Mălăeștii de pe Călmățui, județul Buzău.

457. — 1624 (7132) Iulie 17, București. — Ianju județul orașului București cu 12 pârgari întărește, m-rii sfânta Troiță două locuri cu prăvălii în București.

458. — 1624 (7132) Iulie 24. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Coman și fraților săi, Radul și Micul, moșie cu rumâni în satul Bădeni.

459. — 1624 (7132) Iulie 26. — Necula, fiul lui Mihai Murgeanul, vinde lui Necula vistier 60 de stânjani de ocină în Sărățeni.

460. — 1624 (7132) Iulie 31. — Alexandru Coconul voevod scutește de dări și muncături rumânașii din jurul m-rii Colentina poruncind dregătorilor și slugilor domnești să nu-i turbure.

461. — 1624 (7132) August 10. — Alexandru Coconul voevod hotărăște în urma unei judecăți ca rumânii din Grozăvești, partea Mitrei vornic, să aparțină m-rii Mihai-vodă din București, iar partea Mitroaiei vorniceasa lui Sima logofăt.

462. — 1624 (7132) August 20. — Alexandru Coconul voevod hotărăște ca 6 boieri să împartă averea lui Cernica vornicul, între jupâneasa lui Chiajna și fetele ei, Calca și Neața.

463. — 1624 (7132) August 25. — Șase boieri împart averea lui Cernica vornic între jupâneasa Chiajna și fetele ei, Calca și Neața.

464. — 1624 (7132) August 27, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Hriza mare vistier moșia Bucșanii de Jos, precum și satul Clanța.

465. 1624 (7132) August 28. — Alexandru Coconul voevod dăruiește m-rii Hotărani vama de pește și de cărmă dela cei care vor vâna în balta Plosca, din județul Dolj.

466. — 1624 (7132) August 28. — Jupâneasa Ilina lasă de zestre fiicei sale, Pătrani, muntele Piscul Cămelui de pe apa Prahovei.

467. — 1624 (7132) August 29, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Hriza mare vistier satul « Fundenii de pe Pasărea, care se cheamă Costiciu de lângă Crețești », cu vecini și o copilă de Țigan.

468. — 1624 (7132) August 29. — Tudor comisul de Măldărești vinde lui Hriza mare vistier, « Fundenii de pre Pasăre ce se cheamă Costiciu de lângă Crețești » și cu rumâni.

469. — <1624 Septembrie 1 — 1625 August 31> 7133. — Mențiunea hrisovului prin care Alexandru Coconul voevod închină m-rea sf. Gheorghe patriarhiei din Ierusalim.

470. — 1624 (7132) Septembrie 8. — Nedelco comis și jupâneasa lui, Nedelea dăruiesc lui Matheiu clucer la logodna acestuia cu fata lor de suflet Păuna, casele din Coțești, cu pomi, pivniță și trei livezi de lângă hotarul Vlădenilor.

471. — <1624 Septembrie — 1625 Aprilie> 10, 7133, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Radul logofăt părți din satele Măneștii de Jos și Brăteștii din Prahova, sălașe de Țigani și vaduri de moară.

472. — 1624 (7133) Septembrie 11. — Stanca jupâneasa lui Grozav postelnic vinde lui Badea logofăt din Argeș partea ei de ocină din satul Eșciori.

473. — <1624 Septembrie — 1625 Aprilie> 16, 7133, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Stan Grama din Costești părți în satul Costești.

474. — 1624 (7133) Octombrie 8. — Mănușcă și Stoica vând lui Necula vistier părțile lor de ocină din Dărmănești.

475. — 1624 (7133) Octombrie 8. — Pahomie monah închină m-rii Xenov dela sfântul Munte metohul Jdrela.

476. — 1624 (7133) Octombrie 20, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Tutana vinăriciul, partea domnească, din dealul Piteștilor « ce este pe ocina mănăstirii dela Văleni ».

477. — <1624> Noiembrie 1. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Snagov dreptul de a lua dijma de pâine și alte venituri de pe ocina Stupineni, partea jupănesei Chera, dăruiță mănăstirii.

478. — 1624 (7133) Noiembrie 24. — Alexandru Coconul voevod poruncește lui Tudor comis din Măldărești să întoarcă oile și gorștinăritul ce a luat dela satul Călimănești, slobozie a m-rii Cozia.

479. — 1624 (7132) Decembrie 20. — Dragomir Sorescul vinde egumenului Samoil dela m-rea sfânta Blagoveștenie un loc de grădină.

480. — 1624 (7133) Decembrie 29, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Buzinca comis ocină în satul Trăisteni.

481. — 1624 (7133) Decembrie 30. — Vladul mare vistier dă lui Buzinca comis parte din satul Trăisteni în schimbul părții acestuia din satul Drăgănești.

482. — <1624> Decembrie 30, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Lupu postelnic părți din satul Corbușor.

483. — 1625 (7133) Ianuarie 2, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Tatul și lui Lăudat, fiii lui Ivașco din Beleji, ocine în Dobrăești, Beleji și Țigănești.

484. — 1625 (7133) Ianuarie 4. — Socol logofăt mărturisește că tatăl său Dumitru, Detco vătaf și el și-au vândut părțile lor de ocină din Dobroești lui Stoica vătaf.

485. — 1625 (7133) Ianuarie 7. — Alexandru Coconul voevod imputernicește pe călugării dela m-rea sfânta Troiță din București să-și facă mori la un vad domnesc, iar venitul să fie numai al lor.

486. — 1625 (7133) Ianuarie 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Cozia închinarea m-rii Cotmeana, făcută încă de Mircea cel Bătrân.

487. — 1625 (7133) Ianuarie 11. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Țismana satul Corzii, care-i fusese luat mai înainte, cu sila de Ion comisul de Paia.

488. — 1625 (7133) Ianuarie 12. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Țismana niște Țigănci.

489. — 1625 (7133) Ianuarie 12, Târgoviște. — Mitropolitul Luca al Țării Românești întărește m-rii Cozia închinarea m-rii Cotmeana, făcută încă de Mircea cel Bătrân.

490. — 1625 (7133) Ianuarie 12. — Vlad mare vistier face un schimb de Țigănci cu m-rea Snagov.

491. — 1625 (7133) Ianuarie 17. — Alexandru Coconul voevod scutește satul Flămânzești al m-rii Argeș de păhărnice, poruncind paharnicilor să se ferească de acel sat.

492. — 1625 (7133) <Ianuarie, înainte de 20>. — Mitropolitul Luca al Țării Românești întărește m-rii Vierăș niște vie, case, pivniță și vin, lăsate m-rii de Stan Stângă, la moartea lui.

493. — 1625 (7133) I a n u a r i e 20. — Alexandru Coconul voevod întărește Marei și Tudorei, fiicele lui Stan Slângă, două părți din averea rămasă dela tatăl lor, iar m-rii Vierăș, o parte, în urma unei judecăți.

494. — 1625 (7133) I a n u a r i e 24. — Jupâneasa Neaga, fiica lui Bogdan postelnic din Săhăteni, mărturisește că Dumitru logofăt din Căldărușani are voie să ia o Țigancă dela m-rea Snagov, fiind a lui.

495. — 1625 (7133). I a n u a r i e 25, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Neagu și lui Gherghe, fiii lui Mihai din Târșor, ocină la Bărcănești, fostă de zestre a surorii lor Neacșa, care murise.

496. — 1625 (7133) I a n u a r i e 27, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Rădei și popii Stan ocine cu vecini în satele Bumbuești și Clocotici, în urma unei judecăți.

497. — 1625 (7133) I a n u a r i e 28, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Goran logofăt ocine în Olănești, vecini, vaduri de moară și Țigani.

498. — 1625 (7133) F e b r u a r i e 8, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod scutește satul Dragoslavele din jud. Mușcel și Pădureț, de slujbe și dăjdii, în afară de bir și de 250 de oi anual, pentrucă acel sat «veghează scala și plaiul care sunt pe drumul Brașovului».

499. — 1625 F e b r u a r i e 15. — Mehmed bei mărturisește că a vândut averea lui Iane vistierul, cu consimțământul acestuia, deoarece fi datora 500 de galbeni.

500. — 1625 (7133) F e b r u a r i e 22. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Vierăș a treia parte din satul Dobrușa, dăruită mai înainte vreme de Danciu vornic.

501. — 1625 (7133) M a r t i e 6. — Ivașco își zălogește la Ivașco vornic partea lui de ocină din Băleni, pentru 36 galbeni.

502. — 1625 (7133) M a r t i e 10. — Dumitru și alți megiași își vând părțile lor din Blejoi lui Neagu din Negoști.

503. — 1625 (7133) M a r t i e 14, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod închină m-rea Bolintin, cu toate averile ei, m-rii Iver dela Athos.

504. — 1625 (7133) M a r t i e 15, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Prepusa părți în satele Lupoane și Orbești, o vie la Gârboveți, seliști, de cum-părătură și de înfrățire.

505. — 1625 (7133) M a r t i e 25. — Miloș și frații lui vând o Țigancă egumenului Grigore dela m-rea Jitijan.

506. — 1625 (7133) M a r t i e 26. — Episcopul Efrem al Buzăului mărturisește că Bogdan, fiul lui Neagoe Șupitul, își vinde moșia sa dela Maxin m-rii Banu.

507. — 1625 (7133) M a r t i e 30, T â r g o v i ș t e. — Alexandru Coconul voevod scutește de vinărici pe rumânii din satul Săcuiani, ce se cheamă Sârbi, al Mitropoliei.

508. — 1625 (7133) A p r i l i e 1. — Nan, nepotul comisului Miltrea, vinde lui Stan 20 stânjeni de ocină din Curești.

509. — 1625 (7133) A p r i l i e 2. — Donosia călugărița dăruiește m-rii Dușco cinci pogoane de vie în Dealul Verneștilor.

510. — 1625 (7133) A p r i l i e 4. — Șase boieri megiași judecă pricina dintre Sima logofăt și m-rea Mihai vodă pentru satul Grozăvești, hotărînd ca să-l stăpânească pe din două.

511. — 1625 (7133) Aprilie 5. — Mitrea paharnic din Mihăești eliberează din rumanie pe Martin din Titești, cu fiii săi, în schimbul a 20.000 aspri.

512. — 1625 (7133) Aprilie 5. — Vlad postelnic și soția sa Stana vând lui Stoica negustorul din Târgoviște o seliște în Săcueni.

513. — <1625> Aprilie 7. — Nan vinde lui Lazăr 10 stânjani de ocină în Curești.

514. — <1625> Aprilie 7. — Nan vinde lui Oancea 15 stânjeni de ocină în Curești

515. — 1625 (7133) Aprilie 10. — Dionisia călugărița băneasa dăruiește m-rii Dușco șase pogoane de vie în Dealul Verneștilor, case și buji.

516. — 1625 (7133) Aprilie 15. — Alexandru Coconul voevod scutește poslușniciei episcopiei de Buzău de bir și de toate dăjdile, slujbele și mâncăturile, ca « să fie de lucru și de ajutoriu și de treaba » episcopii.

517. — 1625 (7133) Aprilie 16. — M-rea Coșuna vinde m-rii Jăitian o moșie în satul Iamnic.

518. — 1625 (7133) Aprilie 20. — Alexandru Coconul voevod împuternicește pe Antonie egumen dela m-rea Argeș să ia dijma și vinăriciul dela toți oamenii de pe ocina Șăoașului.

519. — 1625 (7133) Aprilie 20, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Mihai Vodă din București jumătate din satul Grozăvești, în urma unei judecăți.

520. — 1625 (7133) Aprilie 20. — Alexandra Coconul voevod scutește sloboziile m-rii Tismana de bir, de oerit și de toate slujbele și mâncăturile.

521. — 1625 (7133) Aprilie 20, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod împuternicește m-rea sfânta Troiță să-și facă mori lângă morile domnești, « care sunt la bae ».

522. — 1625 (7133) Aprilie 20. — Alexandru Coconul voevod poruncește oierilor din județul Vâlcea să întoarcă ce au luat dela sloboziile m-rii Bistrița, deoarece acestea sunt scutite de toate dăjdile și mâncăturile.

523. — 1625 (7133) Aprilie 22, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Sima jumătate din satul Grozăvești, cu trei case de vecini, iar cealaltă jumătate, tot cu trei case de vecini, s'o stăpânească m-rea Mihai Vodă.

524. — 1625 (7133) Aprilie 22. — Dumitru, soția sa Caplea și Stanciu vând partea lor de ocină din Bârca lui Stanciu Logofăt.

525. — 1625 (7133) Aprilie 25, Târgoviște. — Chiajna vorniceasa lui Cernica vornic închină m-rea Ezer și toată averea ei unei mănăstiri dela Sf. Munte.

526. — 1625 (7133) Aprilie 25, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește închinarea m-rii Ezer precum și averea lăsată de jupanița Cheajna vorniceasa, unei mănăstiri dela sf. Munte.

527. — 1625 (7133) Aprilie 25. — Chisar paharnic din Ruda dă lui Bolovan, la răscumpărarea acestuia, seliștea lui Păsălil.

528. — 1625 (7133) Aprilie 27. — Chiajna vorniceasa și fiicele ei, Calea și Neacșa, vând lui Dumitru Dudescu al doilea vistier parte din satul Cârștienesți, cu rumâni.

529. — 1625 (7133) Aprilie 28, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Bula și lui Nan cu ceata lor ocină în dealul Orlașilor, la Făgețel, în urma unei judecăți.

530. — 1625 (7133) Aprilie 28, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Tudosie spătar și jupaniile lui, Mara, ocină în Milești.

531. — 1625 (7133) Mai, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește eliberarea din rumânie a lui Dragomir Becheș, a lui Stanciu Murgeală și a lui Stanciu Buciumaș, împreună cu părțile lor de ocină din Rădăcinești, deoarece s'au răscumpărat dela Leca, fiul lui Grama armaș.

532. — 1625 (7133) Mai 3, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Dumitru postelnic din Filiași satul Dârvariul din județul Mehedinți, care s'a vândut acestuia.

533. — 1625 (7133) Mai 3, Târgoviște. — Șase boieri hotărâse în privința unor datorii și a unor lucruri rămase în urma morții lui Cernica vornic.

534. — 1625 (7133) Mai 5, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește jupaniiei Chiajna vorniceasa părți din satele Bârzești, Glina și Cărești, din apa Gălețului și din vama de sare dela Ghilioara, precum și Țigani, în urma unei judecăți cu ginerele ei Ionașco comis.

535. — 1625 (7133) Mai 8, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește popii Oprea ocină în Crețulești.

536. — 1625 (7133) Mai 8, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Strâmba satul Murgești, din județul Gorj, — în afară de două delnițe și jumătate, — în urma unei judecăți.

537. — 1625 (7133) Mai 21, București. — Alexandru Coconul voevod așează ca egumen și nastavnic al m-rii Babele pe eromonahul Paisie .

538. — 1625 (7133) Iunie 5. — Ionașco postelnic se înfrățește cu Iorgache, dăruindu-i ocină în Cozleci și primind un copil de Țigan.

539. — 1625 (7133) Iunie 10. — Alexandru Coconul voevod întărește jupănesei Catarina a lui Vasilie vistier ocine în Frătești și în Lungi, în urma unei judecăți.

540. — 1625 (7133) Iunie 10, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Pătrașco postelnic satul Vrata din județul Mehedinți, cu vecinii.

541. — 1625 (7133) Iunie 10, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Stângaci ocină și vie în Stâlpenii de Jos.

542. — 1625 (7133) Iunie 11. — Răvaș de jurătorii lui Berivoi din Brănești, în pricina unor datorii.

543. — 1625 (7133) Iunie 13. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Stoican din Cărlomănești vie în dealul Cărlomăneștilor.

544. — 1625 (7133) Iunie 14, București. — Alexandru Coconul voevod închină m-rea Clocociov m-rii Cotlumuz dela Athos.

545. — 1625 (7133) Iunie 14, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Oprea, fiul lui Cair, ocină în Crasani.

546. — 1625 (7133) Iunie 15, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Socol paharnic din Cornăjeni trei băieți de Țigan.

547. — 1625 (7133) Iunie 15, București. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii sfânta Troiță un loc din jos de București, unde este palanca pe care a făcut-o Sinan-Pașa, scutind de bir și de dăjdii pe oamenii care se vor așeza acolo.

548. — 1625 (7133) Iunie 16, București. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii sfânta Troiță vama dela ocna dela Ghitioara, vinăriciul din satul Lupești și niște mori la Berești.

549. — 1625 (7133) Iunie 18. — Efreim episcopul de Buzău întărește eliberarea din rumânie a lui Avram din Brăești, care s'a răscumpărat dela m-rea Pinu.

550. — 1625 (7133) Iunie 25. — Zapis de moșiile m-rii Menedic, alcătuit de episcopul Efreim al Buzăului.

551. — 1625 (7133) Iunie 28, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Ianc paharnic un sălaș de Țigani.

552. — 1625 (7133) Iunie 28. — Mușat clucer, ispravnicul Craiovei, întărește lui Drăghici postelnic ocină în Brăești.

553. — 1625 (7133) Iunie 29, București. — Alexandru Coconul voevod întărește eliberarea din vecinie a lui Avram din Brăești, care s'a răscumpărat dela m-rea Piriul Mare.

554. — 1625 (7133) Iunie 30, București. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Menedic satele Voinești, jud. Sacuieni, și Zmeești, părți din satele Miroși, Beceni și Câmpulungeni, vii în dealul Săsenilor și al Verneștilor, un vad de moară și un metoh în orașul Buzău.

555. — 1625 (7133) Iunie 1, București. — Alexandru Coconul voevod scutește de bir, de slujbe și mâncături satul Lucijani, jud. Dâmbovița, pentru că « sunt meșteri domnești de case ».

556. — 1625 (7133) Iulie 3. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Gligorie ocină în Păușești.

557. — 1625 (7133) Iulie 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Costandin croitorul și soției lui, Marula, ocină în satul Ciumești, jud. Mușcel și Pădureț, în urma unei judecăți.

558. — 1625 (7133) Iulie 11, București. — Iancu căpitan și jupăneasa lui Elina, întorc banii lui Radu logofăt, pentru o parte din satul Brătiești, care i-o vânduseră mai înainte și, pentru că s'a învoit la aceasta, l-au dăruit cu un vad de moară.

559. — 1625 (7133) Iulie 14. — Alexandru Coconul voevod poruncește unor jurători să jure dacă Miloș și Drăghici a plătit pentru o moșie din Brăești lui Stan logofăt, tată, lui Drăghici postelnic.

560. — 1625 (7133) Iulie 15, București. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii sfânta Caterina, din josul orașului București, ocină în satul Dragomirești, în jud. Ilfov.

561. — 1625 (7133) Iulie 15. — Voica vinde lui Ion și fratelui său Dumitru două funii de moșie în Fundeni.

562. — 1625 (7133) Iulie 16, București. — Alexandru Coconul voevod întărește jupaniței Vișa, fiica lui Fotea fost mare postelnic, sate, părți de sate, cu vecini și cu mori, date ei de zestre de unchiul ei Nicola fost mare vistier.

563. — 1625 (7133) Iulie 18, București. — Alexandru Coconul voevod hotărăște ca satul Flămânzești, jud. Argeș, să dea numai bir, iar slugile domnești care vor trece sau vor poposi în acel sat, să-și cumpere bucatele pe bani.

564. — 1625 (7133) Iulie 20. — Alexandru Coconul voevod întărește Neaeșci și fiului ei Leontie două locuri de prăvălii în București, în urma unei judecăți.

565. — 1625 (7133) Iulie 28, București. — Alexandru Coconul voevod poruncește lui Nenciu al doilea vornic să hotărnicască ocina dela Clici a lui Necula paharnic și Socol paharnic de către ocinele călugărilor dela m-rea sfânta Troiță, deoarece aceștia au călcat hotarele și au tăiat semnele.

566. — 1625 (7133) August <înainte de 10>, București. — Jurătorii lui Miloș și ai lui Berivoi mărturisesc, în pricina dintre aceștia și Drăghici postelnic, că cei dintâi au dreptate, iar moșia Brănești să fie a lor.

567. — 1625 (7133) August 10, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Miloș logofăt moșie în Brănești, în urma unor judecăți.

568. — 1625 (7133) August 15. — Preda și Udriște, fiii lui Oprea logofăt din Șirineasa, vând partea lor din satul Păușești lui Sima logofăt.

569. — 1625 (7133) August 16. — Mitrea paharnic eliberează din rumânic pe Martin, care se răscumpără, dându-i și o șeliște.

570. — 1625 (7133) August 17. — Alexandru Coconul voevod poruncește lui Udriște din Câmpina să lase în pace pe rumânii din Drăgănești, care sunt ai Mitropoliei.

571. — 1625 (7133) August 22, București. — Alexandru Coconul voevod întărește jupaniței Dumitra, fiica lui Oprea, satul Cotrăceni, în urma unei judecăți.

572. — 1625 (7133) August 23, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Ionașco postelnic părți din satele Ghitioara, Breb și Bănești.

573. — 1625 (7133) August 25, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Cioane și fratelui său Gherghe, fiii lui Nicola armaș, ocine în Vădeni, Arși, Poenița și Drăgoești, precum și Țigani.

574. — 1625 (7133) August 25, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Oancea logofăt ocine în Ciurnic și în Leurdeni și un loc de casă în București, în urma unei judecăți.

575. — <1625 Septembrie 1 — 1626 August 31> 7134. — Turciu vinde popia Dumitru un loc de arătură în satul Bălteni.

576. — 1625 (7134) Septembrie. — Șandru și fiul său Necula vând două pogoane de vie în dealul Verneștilor jupanului Sava și fraților lui.

577. — 1625 (7134) Septembrie 10. — Vlad din Priboiani dă ginerelui său Badii ocină în Negreștii de Sus.

578. — 1625 (7134) <Septembrie — Decembrie> 20, București. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Banu din Buzău și satul Rușeșul, slobozie, scutită de dăjzii și slujbe.

579. — 1625 (7134) Septembrie 26, București. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii sfânta Caterina, din București, jumătate din satul Sfârcești.

580. — 1625 (7134) Octombrie 4, București. — Alexandru Coconul voevod întărește jupaniței Chiajna vorniceasa un loc de șapte prăvălii în București, în urma unei judecăți.

581. — 1625 (7133) Octombrie 10, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Buda ocina la Bogașii de Sus în județul Dâmbovița și la Șchei.

582. — 1625 (7134) Octombrie 14. — Radu fiul lui Manea vătaf din Brănești înzestrează pe fiica sa Gherghina.

583. — 1625 (7134) Octombrie 16, București. — Alexandru Coconul voevod întărește scutirea de bir și de orice dăjdi a satului Dobrușești, al m-rii Snagov.

584. — 1625 (7134) Octombrie 19. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Mislea vama de pește din satul Greaca, jud. Vlașca.

585. — 1625 (7134) Octombrie 28. — Popa Dumitru și preoteasa lui, Ștefana se învoiesc cu Preda spătar în privința unui loc de prăvălie în București.

586. — 1625 (7134) Noiembrie 18. — Ivașco și Pădure, fiii lui Fiera logofăt, vând lui Hriștea mare vistier partea lor de ocină din Greci.

587. — 1625 (7134) Noiembrie 18, Hârlău. — Pană Filip al treilea vistier din Moldova vinde lui Hriștea mare vistier din Țara Românească jumătate din satul Hirești, jud. Ilfov, cu rumâni.

588. — 1625 (7134) Noiembrie 20, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Moldoveanul, fiul Smeadei, ocine în Vlădeni, Mânzăteni, Zănoaga, Târnavă, Spinișor și Frâsinet.

589. — 1625 (7134) Decembrie 3, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Buzinea mare vistier ocină la Tăistreni, vii și Țigani.

590. — 1625 (7134) Decembrie 5. — Vladu, nepot al lui Măsiu, vinde lui Andronie postelnic o jumătate de funie de ocină din Botini.

591. — 1625 (7134) Decembrie 8. — Barbu din Codrișești înzestrează pe fiica sa Stana cu o ocină în Mărșă de Sus.

592. — 1625 (7134) Decembrie 9, București. — Alexandru Coconul voevod întărește m-rii Banul din Buzău ocină și vii în Vernești, dăruite de călugărița Dionisia.

593. — 1625 (7134) Decembrie 20, București. — Alexandru Coconul voevod scutește de bir și de dăjdi pe meșterii care lucrează la morile dela Segarcea, ale patriarhului.

594. — 1625 (7134) Decembrie 20. — Tanasie și fiii săi, Pătru și Ștefan vând lui Buzinea vistier ocină în Cepturile.

595. — 1625 (7134) Decembrie 26, București. — Alexandru Coconul voevod întărește lui Antonie, fratelui său Iorga, jupânesei Anca și fiului ei, Ianache moșie la Vlădeni, jud. Ialomița, în urma unei judecăți.

596. — 1625 (7134) Decembrie 31. — Costea mare sluger întărește lui Dragomir niște moșii, în urma unei judecăți.

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1. — 1621 (7130) Octombrie 23. — Moșnenii din Brănești cedează o ocină la Vălcănișă unor boieri, ca să zidească o mănăstire.

2. — 1622 (7130) Iulie 20. — Șase boieri hotarnici și episcopul Efrem al Buzăului aleg partea de moșie a lui Dragomir Rânga, socrul lui Neguț, pe care a avut-o în Tătărani și în Siliștiani.

3. — 1624 (7132) Martie 12. — Drăghiciu din Crăngu cu fiii lui, Stan, Nan și Mușat vând lui Iordachi vornicul din Cozleciu partea lor de moșie din Cherba.

4. — 1625 (7134) Noiembrie 16, Târgoviște. — Alexandru Coconul voevod întărește popii Preda și altora hotarul Groșătului și muntele Neteda.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author outlines the various methods used to collect and analyze the data. This includes both manual and automated processes. The goal is to ensure that the data is as accurate and reliable as possible.

The third part of the document provides a detailed breakdown of the results. It shows that there has been a significant increase in sales over the period covered. This is attributed to several factors, including improved marketing strategies and better customer service.

Finally, the document concludes with a series of recommendations for future actions. It suggests that the company should continue to invest in its marketing efforts and focus on building long-term relationships with its customers.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1. — 1621 (7129) г. января 3, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Хере и его сыновьям поместье в селе Гэджени, Праховского уезда, у предела Караджештов.

2. — 1621 (7129) г. января 8. — Господарь Раду Михня дает право Мислевскому монастырю и игумену Павелу отобрать от дворников Ивашка и Черника по одному цыгану. Он также разрешает им собрать монастырских цыган и крепостных, где бы они не находились.

3. — 1621 (7129) г. января 8. — Земельные крестьяне села Дэлбэнешти продают 40 сажень вотчины Дэлбэнештов «Думитру из Тырговиште».

4. — <1621 г.—1623 г.> января 11. — Господарь Раду Михня дает Тисманскому монастырю право взять у комиса Махмета и у Раду из Кэмпинишу по 3 цыганских семейства.

5. — 1621 (7129) г. января 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Опре и его сыновьям вотчину в Попоре, по суду.

6. — 1621 (7129) г. января 20, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему второму вистнеру Яни и его брату постельнику Гиони село Скурта, называемое, и Плешов, Олтского уезда, с крепостными, купленное у постельников Преда и Раду.

7. — 1621 (7129) г. января 20, Тырговиште. — 6 дворян свидетельствуют, что села Улмулеци, Земничеле и Зимничелеле принадлежали деду постельника Ивашке Кынди из Воеводешти.

8. — <1621 г.—1623 г.> января 21. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету Пырвулу крепостного, сына Стойки Зопы из Перени, Пэтра Боркана.

9. — 1621 (7129) г. января 24, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает постельнику Ивашку из Балотешти село Улмулеци с крепостными и половину сел Земничеле и Зимничелеле.

10. — 1621 (7129) г. января 25, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает постельнику Опри семейство цыган, купленное у жупанице Стапки и у ее сына Хамзы.

11. — 1621 (7129) г. января 27, Тырговиште. — Постельник из Хиерашти Раду продает Троицкому монастырю в Бухаресте части села Дудешти.

12. — 1621 (7129) г. января 28, Тырговиште. — Сыновья Гашипара Марко и Алоиз продают великому дворнику Винтиле часть своей вотчины в Гэужани, Илфовского уезда.

13. — 1621 (7129) г. февраля 8, Тырговиште. — Господарь Раду Михня жалует Мэрджиненскому монастырю село Криковени, Дымбовицкого уезда, освобождая его более чем на год от всех податей, налогов и оброков.

14. — 1621 (7129) г. февраля 10. — Господарь Раду Михня подтверждает Боловану из Титешти мельницу и пчельник, находящиеся на месте Кесара.

15. — 1621 (7129) г. февраля 13. — Земельные крестьяне села Албешти подтверждают, что Барбу из Богэешти купил вотчину Влайку из Албешти.

16. — 1621 (7129) г. февраля 13. — Жупаница стольника Сырбу Марина дарует Тисманскому монастырю часть поместья Ергевица.

17. — 1621 (7129) г. марта 9. — Оприя Мича из Самары продает Ивану из Питешти половину веревки поместья Дорозятска.

18. — 1621 (7129) г. марта 17. — Жупаница Драгна оставляет зерно и цыган своим внукам Строс, Пэтрашко и Джурджи.

19. — 1621 (7129) г. марта 30, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Соре из Кланэу вотчину и виноградники в Линие.

20. — 1621 (7129) г. апреля 3. — Господарь Раду Михня подтверждает Раду вотчину в Линэрешти.

21. — 1621 (7129) г. апреля 8, Тырговиште. — Портар Думитру и его жупаница Стана решают освободить после смерти от крепостничества села: Могошэшти, Грэднштя в Долине и Брэнештари.

22. — 1621 (7129) г. апреля 9, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает армашу Хамза вотчину в Кэзэнешти.

23. — 1621 (7129) г. апреля 20. — Господарь Раду Михня постановляет, чтобы жители села Шута уплатили 3000 бафов логофету Лепэдату, так как он уплатил глобу вместо них.

24. — 1621 (7129) г. апреля 20. — Стойка Друшка из Гэджэни продает жупанице Тудоре Потроволои из Стэнчешти поместье в Гэджэни «на холме, находящемся в Праховском уезде».

25. — <1621 г.—1623 г.> апреля 21. — Господарь Раду Михня выносит решение, чтобы игумен Бухарестского монастыря Михай Вода «повелевал крепостными святынь монастырей в Грэдешти, Костени и Сухарне, которые должны работать и платить подати, согласно прежнему закону о крепостничестве».

26. — 1621 (7129) г. апреля 24. Жена бана Каталина из Чептурои обвиняется 3 цыганами с игуменом Козиевского монастыря Теофилом.

27. — 1621 (7129) г. апреля 24, Тырговиште. — Ярчу, Думитру, Татул и Лэудат продают Радулу, Микулу и Коману Безумному вотчину в Бэдени с крепостными.

28. — 1621 (7129) г. апреля 26, Тырговиште. — Димитрий из Питарну указывает, что он оставляет после смерти все свои поместья, зерно и цыган своей сестре Армянке.

29. — 1621 (7129) г. май. — Дьякон Стаи покупает у владыки Никифора и у Петру Япорашу несколько погонов виноградника.

30. — 1621 (7129) г. мая 4, Бузеу. Жупан Некула подтверждает селу Тэрэчори его предел, установленный 6 соседями.

31. — 1621 (7129) г. мая 12, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает жупанище спэтаря Леки Грэждане половину села Леурдени, Ильфовского уезда.

32. — 1621 (7129) г. мая 13. — Господарь Раду Михня постановляет, чтобы Козиевский монастырь взимал налоги с цыган, работающих на соляных копях; он также постановляет, чтобы «бояре, владеющие монастырскими цыганками и цыганами, будь то в Окне, в Рыбнице или в монастыре», оставили их в покое.

33. — 1621 (7129) г. мая 27. — Господарь Раду Михня подтверждает камэрашу Антонию селище Грошани на Кэлмэуе с волостями Убидици, Мэлэешти, Кэлдэрешти, освобождая от податей и налогов всех, кто здесь обоснуется.

34. — 1621 (7129) г. июня 2. — Господарь Раду Михня подчиняет Троицкому монастырю в Бухаресте Тутанский монастырь со всеми селами, цыганами, зерном, виноградниками и мельницами.

35. — 1621 (7129) г. июня 3, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету Саве виноградники на холме Вернештов и место для дома в Бузеу.

36. — 1621 (7129) г. июня 3. — Илие Машие продает 3 сажени вотчины Тудосию на холме Вернештов.

37. — <1621 г. 1623 г.> июня 4. — Господарь Раду Михня постановляет, чтобы Изворанский монастырь получал хлебный налог со всех, кто пахал на монастырской вотчине в Унгурени.

38. — 1621 (7129) г. июня 6, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает армашу Мирче вотчину в Фратоштице.

39. — <1621 г. 1622 г.> июня 6. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету Стапчулу из Сэлэрука 3 крепостных вэстафа Думитра из Дынджешти.

40. — 1621 (7129) г. июня 7. — Господарь Раду Михня подтверждает игумену Тисманского монастыря Иоану половину плавней Бистреца.

41. — 1621 (7129) г. июня 7. — Господарь Раду Михня постановляет, чтобы игумен Тисманского монастыря Иоан собрал всех монастырских цыган, «где бы они не находились в стране моего господства».

42. — 1621 (7129) г. июня 7. — Господарь Раду Михня подтверждает Тисманскому и находящимся в его подчинении монастырям «право на зерно, чтобы никто не коснулся их зерна».

43. — 1621 (7129) г. июня 13, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Тутанскому монастырю несколько сел.

44. — 1621 (7129) г. июня 13, Тырговиште. — Господарь Раду Михня освобождает от всех податей и повинностей село Тутэвени, Арджешского уезда, являющееся слободой Арджешского монастыря.

45. — 1621 (7129) г. июня 15, Тырговиште. — Господарь Раду Михня освобождает от податей, всех повинностей и оброков село Машии, являющееся слободой Бузевеского монастыря Бану.

46. — 1621 (7129) г. июня 15, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает кэмэрашу Антонию село Грошани Трифула, Бузевского уезда, с волостям Обидици, Кэлдрешти и Мэляешти.
47. — 1621 (7129) г. июня 15. — Господарь Раду Михня разбирает распрю между женой спэтаря Драгича из Мэнешти Михней и ее свояками постельщиками Наном и Хрисаном и выносит решение в пользу Михни.
48. — 1621 (7129) г. июня 16, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему комису Глигорию половину села Балтени.
49. — 1621 (7129) г. июня 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает жене спэтаря Леки жупанице Грэждане вотчину в Чумернике.
50. — <1621 г.—1623 г.> июня 24. — Господарь Раду Михня подтверждает митрополиту Луке вотчину в Шербэнешти.
51. — 1621 (7129) г. июня 30. — Жена господаря Симеона Могилы Маргита постановляет, чтобы возы Арджешского монастыря получили право проезда на находящиеся внизу мельницы, и приказывает ватафу Станчу убрать изгороди вокруг садов горожан, которые закрывают этот путь.
52. — 1621 (7129) г. июля 3, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает освобождение из крепостничества Балотэ, по воле священника Балотэ из Вэкарешти.
53. — 1621 (7129) г. июля 8. — Оанча продается в крепостничество торговцу Стойке из Арджеша.
54. — 1621 (7129) г. июля 30. — Грамота об обмене цыганок.
55. — 1621 (7129) г. августа 5. — Мирица из Дэрмэнешти покупает мельничный брод у Дукое, у младшего Дэнишора, у старшего Дана и у Стойкана.
56. — 1621 (7129) г. августа 7, Тырговиште. Господарь Раду Михня подтверждает освобождение от налогов, податей и повинностей село Максин, Бузевского уезда, так как оно является слободой монастыря Бану. Он также подтверждает ему села Албешти и Метелеул, из которых монахи вывезли крепостных в Максин.
57. — <1621 г. сентября 1—1622 г. августа 31> (7130). — Раду Барде продает жупану Штефулу вотчину в вотчине Скэлуев.
58. — <1621 г. сентября 1—1622 г. августа 31> (7130). — Раду Чорэскул продает жупану Чурии из Одобени поместье в Чорэшти.
59. — <1621 г. сентября 1—1622 августа 31> (7130). — Фэтул из Коршори и его сын Нягое продают постельнику Мушату 13 дельниц с крепостными.
60. — <1621 г. сентября 1—1622 г. августа 31> (7130). — Фэтул из Коршори продает постельнику Мушату крепостного из Стэнешти с его дельницей.
61. — <1621 г. сентября 1—1622 г. августа 31> (7130) Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Лефтеру вотчины и виноградники в Дедюлешти и в Зорешти, а также и девушку цыганку.
62. — <1621 г. сентябрь—1622 г. август> (7130), Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету Еремии поместье в Табэрэ.
63. — 1621 (7130) г. сентября 10. Ангелина продает ватафу Миху из Лопатари свою часть поместья Жидени.

64. — 1621 (7130) г. сентября 10. — Жупаница Мария из Болдешти завещает все принадлежащие ей части поместий Болдешти, Рэстуриаци, Дрэгешти Перлещи, Пестря, Тэтару и Чоусни, а также цыган, логофету Тудору и постельнику Драгомиру.

65. — 1621 (7130) г. сентября 17. — Великий логофет Папа и второй логофет Параскива пишут мытникам Бистрецова озера не удерживать доходов с озера, полагающихся Тисманскому монастырю.

66. — 1621 (7130) г. сентября 20. — Нижние Слэчены выкупаются из крепостничества у знатара Горгана с помощью слуджера Тудорана, одолжившего деньги на проценты у турок. Те кто не смогут заплатить деньги в срок, станут крепостными слуджера Тудорана.

67. — 1621 (7130) г. октября 18. — Поротники дьякона Жипе и Преды из Тышени.

68. — 1621 (7130) г. октября 25. — Арман Нягое Влад продает свою часть вотчины Липия, Бузевского уезда, жупану Косте из города Флочи.

69. — 1621 (7130) г. октября 29. — Оливер, Марин и Лупул даруют Житианскому монастырю обещанных их сестрой Мариной цыган.

70. — 1621 (7130) г. ноября 1. — Комис Глигорие продает часть села Бэлтени с крепостными великому питару Думитрашку и его жене Александре.

71. — 1621 (7130) г. ноября 10, Дудешти. — Логофет Опря и его жена Марга даруют своей приемной дочери Марике место для дома, две лавки в Бухаресте и виноградник на холме Букурештов.

72. — 1621 (7130) г. ноября 13. — Постельник Павел и его внучка Ияна делят между собой села Чорани, Тэтарэи и Сомешти вместе с их крепостными.

73. — 1621 (7130) г. ноября 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает великому дворянину Винтилэ вотчину в Драгомирешти.

74. — 1621 (7130) г. ноября 21, Арджешский монастырь. — Добра из Чепари и великий комис Брату открывают ящик с дорогими вещами, оставленный сыновьями Добры на сохранение Арджешскому монастырю.

75. — 1621 (7130) г. ноября 29. — Пахарник Туртурия продает вистнеру Хризи вотчину в Чумернике.

76. — 1621 (7130) г. декабря 1, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает питару Думитрашко и его жене Александре село Бэлтени, Ильфовского уезда.

77. — 1621 (7130) г. декабря 5. — Сын Дэрмуша из Влэдени Ивашко дает своего крепостного бывшему великому вистнеру Николы из Стоэнешти.

78. — 1621 (7130) г. декабря 6. — Кисар из Сэрэчинешти обменивается вотчинами с пахарником из Руды Кисаром, дав ему за вотчину в Барсешти вотчину в Копэчеле.

79. — 1621 (7130) г. декабря 7. — Молдовянул оставляет поместье с виноградниками в Скоарце своим внукам Стану, Пырву и Владу.

80. — 1621 (7130) г. декабря 15. — Барбу из Албешти обменивается с Житианским монастырем цыганами.

81. — 1622 (7130) г. января 1, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Вихорэцкому монастырю села Гургуяци и Вэрешти с крепостными, которые были захвачены монастырем Дялулом.

82. — 1622 (7130) г. января 2. — Господарь Раду Михня приказывает стольникам из Гургуяци и Вэрешти дать монахиням Вифоритского монастыря полагающуюся им часть монастырских озер.

83. — 1622 (7130) г. января 2. — Слуджер Некула и его жена Мария даруют свои бухарестские дома Троицкому монастырю.

84. — 1622 (7130) г. января 3, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Иону его вотчину в Котешти.

85. — 1622 (7130) г. января 7, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает жупанице Оприне села Бонцешти и Тэтарул Ильфовского уезда, а также и вотчину в Бэичешти.

86. — 1622 (7130) г. января 8, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает дочери Влада из Гура Сушицы Добрице поместье в Бэлтени, Мехедиянского уезда, по суду.

87. — 1622 (7130) г. января 9, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает священнику Бузевского епископства Михаю, виноградник на холме Вернештов.

88. — 1622 (7130) г. января 11, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает вотчины в Сэрэцени Михаю Мурджану из города Флочи и другим.

89. — 1622 (7130) г. января 11, Тырговиште. — Митрополит Лука подтверждает семейство цыган великому слуджеру Преде и его жене Флорике.

90. — 1622 (7130) г. января 12. — Господарь Раду Михня подтверждает Некуле из Глогова вотчину в Чочеле, по суду.

91. — 1622 (7130) г. января 12. — Митрополит Валахии Лука подтверждает Жипе, оставленные его теткой Добромирой вотчины.

92. — 1622 (7130) г. января 13. — Господарь Раду Михня подтверждает половину озера Бистрецул Тисмаилскому монастырю.

93. — 1622 (7130) г. января 14. — Строе из Числау братается с дворником Пэтырладже Михалча, даруя ему мельничный брод.

94. — 1622 (7130) г. января 15, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Микулу вотчину в Бернидешти.

95. — 1622 (7130) г. января 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Строе и его братьям Пэтрашку и Джурджу вотчины в Томени, Свинтешти, Котяне, Борыле и Жиде, по суду.

96. — 1622 (7130) г. января 20. — Господарь Раду Михня подтверждает обмен цыганками между логофетом из Кэлдэрушани Думитру и священником Параскивой из Корнешти.

97. — 1622 (7130) г. января 24, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Драгичу, Пырвану и Татомиру вотчины в Аркани, Кэзэнешти и Флорешти.

98. — 1622 (7130) г. января 26, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Диме и его жене Велике половину сел Обыршия, Рошия и Бездина, а также и цыган.

99. — 1622 (7130) г. января 30, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Стрымбульскому монастырю место, называемое Кэмшору, пожалованное постельником Раду.

100. — 1622 (7130) г. февраля. — Господарь Раду Михия уполномочивает игумена Мислевского монастыря Макария взять цыганку у Раду из Фрижурени.

101. — 1622 (7130) г. февраля 6. — Тудура и ее муж Стоян даруют Константину из Хомешти на свадьбу погоп виноградника.

102. — 1622 (7130) г. февраля 8. — Господарь Раду Михия подтверждает капитану сербских войников Дэмьяну село Салчия, Мехединцкого уезда, по суду.

103. — 1622 (7130) г. февраля 12. — Слуджер Тудоран дарует к свадьбе своего сына пахарника Яне семейство цыган.

104. — 1622 (7130) г. февраля 15, Тырговиште. — Исар и его жена Презу продают вистьеру Аслану свою вотчину в Скровиште с крепостным.

105. — 1622 (7130) г. февраля 15, Кукутени. — Монах Теодор дарует своему двоюродному брату Семеону поместье в Кукутени.

106. — 1622 (7130) г. февраля 20, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает второму питару Стойке, Гиоке и Преде вотчины в Котрэчени, Ильфовского уезда.

107. — 1622 (7130) г. февраля 21, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает священнику Нифону вотчину в Гыштешти.

108. — <1622 г.—1623 г.> февраля 28, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает нескольким лицам вотчины в Кошовени.

109. — 1622 (7130) г. марта 1, Тырговиште. — Митрополит Лука постановляет чтобы бывший второй дворник Горган и его жена Стана владели поместьями, крепостными и цыганами, полагающимися им от их двоюродной сестры Елины.

110. — 1622 (7130) г. марта 2, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Ефтани и ее мужу Дрэгою поместье в Нижнем Брэтени, Мушетешти и Леордени, по суду.

111. — 1622 (7130) г. марта 21. — Вистьер Думитру Дудеску продает свою часть вотчины в Чумернике.

112. — 1622 (7130) г. марта 30. — Драгомир из Стоенешти узнает крепостного вистьера Некулы, который возвращает ему деньги, которыми он пытался выкупиться из крепостничества.

113. — 1622 (7130) г. апреля 1. — Господарь Раду Михия постановляет, чтобы часть имущества монаха Авриптие оставалось во владении монастыря Адшыката, а часть оставалась пожизненно за его женой Някшой.

114. — 1622 (7130) г. апреля 7, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает сыну Бэжана Думитру вотчину в Бэжешти, так-как он выкупился из крепостничества пахарника Ивана.

115. — 1622 (7130) г. апреля 12, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету из Белеци Някшу и его сыну Радуу вотчины в Цигэлешти и в Негрешти, а также и одного цыгана.

116. — 1622 (7130) г. апреля 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Тисманскому монастырю половину пруда Бистрецула и половину пошлии из Вылкана.

117. — 1622 (7130) г. апреля 20, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Зывою, Синки, Станчу и Мани их вотчину в Кэинешти.

118. — 1622 (7130) г. апреля 24, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Аншоскому монастырю мельницы в Бэичешти, пожалованные матерью господаря Нягой.

119. — 1622 (7130) г. апреля 25. — Господарь Раду Михня подтверждает священнику Владу поместье в Линдичешти.

120. — 1622 (7130) г. апреля 26, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Раду и его сыновьям Байко и Стану вотчину в Сусени.

121. — 1622 (7130) г. апреля 27. — Шесть бояр выносят решение в тяжбе постельника Мушата с Нягое.

122. — 1622 (7130) г. апреля 30, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает сыну логофета Марка Тудору вотчины в Бэичешти и Тополовени.

123. — 1622 (7130) г. апреля 30. — Господарь Раду Михня подтверждает жупанице Грэждане ее крепостных из Леурдени.

124. — 1622 (7130) г. мая 2, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Крэчулу, Кэлину и их сестре Доде вотчину в Карломынешти.

125. — 1622 (7130) г. мая 2, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает внуку господаря Мирчи Чобанула семейства цыган.

126. — 1622 (7130) г. мая 3, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает постельнику Мушату вотчину в Стэнешти.

127. — 1622 (7130) г. мая 4. — Монах из Почевалиште Мардарие со своими сыновьями Станом и Радулом продают свою часть поместья в Зорилешти Владу из Чокаде.

128. — 1622 (7130) г. мая 4. — Раду Фитею продает поместье в Бэлтени священнику Думитру из Пеговани.

129. — 1622 (7130) г. мая 6. — Вэтаф Яне продает жупану вистиера Яли за лошад ыи 1000 бань дом с садом.

130. — 1622 (7130) г. мая 7, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Думитру и Стойки из Нижних Фолешти, Вылчского уезда, освобождение из крепостничества.

131. — 1622 (7130) г. мая 7, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему великому вистиеру Некуле вотчины в Стоешти и Дэлбэлешти, а также крепостных.

132. — 1622 (7130) г. мая 8. — Сын Деду Гионя продает сыну Стате Страту 2 лавки в Бухаресте.

133. — 1622 (7130) г. мая 10. — Раду Бырде со своими сыновьями Татулом и Бойкой продают Штефулу из Стэнчешти 15 сажень вотчины в вотчине Скэянов; сын постельника из Негоешти Савы постельник Василе продает поместье Негоешти постельнику Негулу.
134. — 1622 (7130) г. мая 11. — Вистьер Думитру Дудеску продает жупанице Грэждане вотчину в Чумершике.
135. — 1622 (7130) г. мая 12. — Господарь Раду Михия подтверждает жене спатара жупанице Михие крепостного Тудорана.
136. — 1622 (7130) г. мая 12. — Жена Лупу Драгна продает Стэнилэ из Бэнешти вотчину в Сырби.
137. — 1622 (7130) г. мая 14. — Господарь Раду Михия подтверждает бывшему великому вистьеру Аслану половину сел Херэшти и Скровиште с крепостными.
138. — 1622 (7130) г. мая 14, Тырговиште. — Господарь Раду Михия жалует своему другу Константину Ваписта село Фрасицетул, Ильфовского уезда; он освобождает это село от податей, оброка и налогов, но только на несколько лет.
139. — 1622 (7130) г. мая 15. — Жупаница Бачула из Боготешти Деспа продает дяде Вэйку из Суслэнешти 7 садов и место для пашни.
140. — 1622 (7130) г. мая 16, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает дочери пахарника Думитру жупанице Маре село Борэшти с крепостными.
141. — 1622 (7130) г. мая 16, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает вэафу Преде вотчины в селах Чепля, Нэсипе и Броштенг, с крепостными.
142. — 1622 (7130) г. мая 16. — Двенадцать бояр размежевывают вотчину вистьера Некулы в Дэлбэнешти.
143. — 1622 (7130) г. мая 17. — Господарь Раду Михия подтверждает Балдовину вотчину в Чорояше.
144. — 1622 (7130) г. мая 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Барбу и Станчу, постельнику из Паде, село Джурджица с крепостными.
145. — 1622 (7130) г. мая 25, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает кэмэрашу Антонию часть сел Кэлдэрешти, Фуцуци, Стоенешти, а также и мельничный брод в селе Мэнешти.
146. — 1622 (7130) г. мая 28, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает постельнику Мушату крепостного с его дельницей в Стэнешти.
147. — 1622 (7130) г. июня 1, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Стрымбульскому монастырю Длинную Поляну, по суду.
148. — 1622 (7130) г. июня 6. — Логофет Стойка и другие бояре утверждают за Иваном право на обоснование в селе Кынешти до Великой Пятницы.
149. — 1622 (7130) г. июня 5, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Михаю и его жене Добрице вотчину в Бэлтени.
150. — 1622 (7130) г. июня 6, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает нескольким лицам вотчины в Гэожани.

151. — 1622 (7130) г. июня 6, Тырговиште. — Господарь Раду Михия постановляет, чтобы Маня и Стоян из Гушаци со своими братьями были освобождены из крепостничества Тутанского монастыря, так-как они были захвачены насильственным путем.

152. — 1622 (7130) г. июня 6, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает постельнику Мушату село Трэншани, Яломницкого уезда.

153. — 1622 (7130) г. июня 6. — Митрополит Лука подтверждает попадье Сорке имущество, оставшееся от ее мужа священника Петки из города Флочы.

154. — 1622 (7130) г. июня 7, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает пахарнику Лазэру поместье в Цэцешти, по суду.

155. — 1622 (7130) г. июня 7. — Станчул Раул и его жена Добра продают логофету Симе их поместье в Пэушешти.

156. — 1622 (7130) г. июня 8, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает пахарнику Яне цыгана.

157. — 1622 (7130) г. июня 10, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает кэмэрашу Антонию село Трифула Грошани, Бузевского уезда с волостями: Обидици Крэцула, Кэлдэрешти Стана и Мэлэешти на Кэлмэуе.

158. — 1622 (7130) г. июня 11, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Успенскому монастырю цыганку, дарованную монахиней Теодорой.

159. — 1622 (7130) г. июня 12. — Господарь Раду Михия постановляет, чтобы Драгомйр из Тымбурешти помирился с Йоргой из Берилешти, после происшедшей между ними распри.

160. — 1622 (7130) г. июня 12, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает бывшему великому служжеру Тудору вотчину в Подишоре, Олтского уезда, по суду.

161. — 1622 (7130) г. июня 13, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает логофету Владу вотчины в Слэвитешти, Пэнясе и Крэнджени, а также и виноградники у Источника Юбы.

162. — 1622 (7130) г. июня 15, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Стоэке и Вылку вотчину в Скуташи.

163. — 1622 (7130) г. июня 15. — Господарь Раду Михия подтверждает игумену Тутанского монастыря Мелетию двух цыганок.

164. — 1622 (7130) г. июня 15. — Жупаница Армянка и ее сын пахарник Барбу обмениваются с Житианским монастырем цыганами.

165. — 1622 (7130) г. июня 16. — Кирка из Неджешти продает великому вистиеру Хризе вотчину в Неджешти.

166. — 1622 (7130) г. июня 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Мане, его сыну Драгомиру и священнику Фрэцилэ вотчины в селе Рэтези, Мехединцкого уезда.

167. — 1622 (7130) г. июня 18. — Господарь Раду Михия пишет кэмэрашам Окна Маре не нарушать впредь границы принадлежащего Бистрицкому монастырю поместья Шоашов.

168. — 1622 (7130) г. июня 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает освобождение из крепостничества Войле, Приико и Приико младшему,

которым была дана свобода наследниками логофета Марко Тэураша, погибшего в рабстве у татар.

169. — 1622 (7130) г. июня 20, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Благовещенскому монастырю в Бузеу вотчины в Албешти.

170. — 1622 (7130) г. июня 21, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает великому вистьеру Хризе вотчины в Неджешти.

171. — 1622 (7130) г. июня 21. — Господарь Раду Михня пишет второму комису Нягулу следить за тем, чтобы Драгия, Стан, Ион и Тудор из Мала были введены во владение купленными ими вотчинами в Гэштешти и Огразени.

172. — 1622 (7130) г. июня 23. — Пахарник Барбу обменивается цыганами с игуменом Житпанского монастыря.

173. — 1622 (7130) г. июня 26, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Троицкому монастырю виноградник на холме Бухарест.

174. — 1622 (7130) г. июня 26, Тырговиште. — Митрополит Лука свидетельствует, что село Кэлугэрени на Няклове принадлежит великому спэтару Некуле и, что оно унаследовано от его тестя вистьера Панэ, получившего его от Котмянского монастыря, взамен зерна, «потому что в монастыре был недостаток в зерне, когда краль Батырь Габор пришел в страну».

175. — 1622 (7130) г. июня 26. — Вистьер Мушат с сыновьями обменивается поместьями с клучером Михаем и его братьями, дав село Нягоешти взамен части села Изворани.

176. — 1622 (7130) г. июня 27, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает постельнику Ивашку из Балотешти половину сел: Улмулеци, Крочичи, Земничеле, Земничелеле, Скъешти, Воеводешти и Футешти.

177. — 1622 (7130) г. июня 28, Тырговиште. — Дочь постельника из Букова Стойки Мария продает Бэрбэтею семейство цыган.

178. — <1622> июня 30, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему великому комису Гангорию крепостных из села Бряза.

179. — 1622 (7130) г. июля 1, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает великому спэтару Некуле село Кэлугэрени на Няклове, Влашского уезда, после нескольких судов.

180. — 1622 (7130) г. июля 1, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Соаре и Киме вотчины в Верхнем Продилешти и в Спэлэтуре.

181. — 1622 (7130) г. июля 1, Тырговиште. — 8 бояр из дивана свидетельствуют, что село Кэлугэрени на Няклове было даровано Котмянским монастырем вистьеру Панэ, тестю спэтара Некулы, взамен зерна «так-как в монастыре был недостаток в зерне, когда пришел краль Батырь Габор в страну».

182. — 1622 (7130) г. июля 3. — Господарь Раду Михня постановляет, чтобы цыган Войняг принадлежащий господарской церкви в Кымпулунге вместе со своей цыганкой «был оставлен в покое владыкой Лукой и сборщиком податей с цыган св. митрополии».

183. — 1622 (7130) г. июля 8, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает священнику Мани и его зятю Стойке вотчины в Урсешти, уезда Рымнику-Сэрат.

184. — 1622 (7130) г. июля 8, Тырговиште. — Яно Гурмескул продает великому дворнику Винтиле вотчину в Татине с крепостными.
185. — 1622 (7130) г. июля 9, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает сыну Моши Станчу вотчины в Вернешти, Бузевского уезда.
186. — 1622 (7130) г. июля 11. — Господарь Раду Михия подтверждает жупанице Грăждане крепостных в Нижнем Бобешти.
187. — 1622 (7130) г. июля 11. — Господарь Раду Михия подтверждает Опре и Драгомиру с их женами вотчины в Пророчи и Милкове.
188. — 1622 (7130) г. июля 15, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает логофету из Десы Раду села Влăдая, Штирковица и Сараквул.
189. — 1622 (7130) г. июля 16, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает нескольким лицам вотчины, виноградник, мельничный жолоб и сад в Бăбени, Мушчелул Сибичеула, Мăрăчинеи, Кындешти и холм Вернешти.
190. — 1622 (7130) г. июля 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Дану и Войчилă вотчину в Милешти, Яломницкого уезда, по суду.
191. — 1622 (7130) г. июля 25, Бăлтени. — Албу со своим братом Даном продают часть своего поместья в Бăлтени Думитру из Неговани.
192. — 1622 (7130) г. августа 4. — Михаил Грекул покупает у капитана Раду и его жены вотчину в Дедулешти.
193. — 1622 (7130) г. августа 22. — Господарь Раду Михия подтверждает сыновьям Михая из Тыршора Нягу и Герге вотчины в Гонцаи и Блăжой, по суду.
194. — 1622 (7130) г. августа 25. — Стойка Бучумаш продает пахарнику Таласне из Стăнешти поместье в Пулани.
195. — 1622 (7130) г. августа 26. — Господарь Раду Михия повелевает Нику из Кăпрени возвратить цыган игумену из Тисманы, а также и деньги, на которые он не имеет прав.
196. — 1622 (7130) г. августа 26. — Митрополит Лука пишет логофету Хере не беспокоить более логофета Тудора из-за имущества, оставленного ему перед смертью жупаницей Марией Болдыска.
197. — <1622 г. сентябрь — 1623 г. август> (7131). — Господарь Раду Михия подтверждает Мăржипенскому монастырю оставленную логофетом Станом вотчину в Кăприорул с крепостными.
198. — <1622 г. сентября 1—1623 г. май> (7131) Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает постельнику Некуле вотчины в Бае и Гостешти, предел Крайшиков, виноградник в Кылчешти и цыганку, после нескольких судов.
199. — <1622 г. сентября 1—1623 г. августа 31> (7131). — Несколько алдăмашаров из Топличени свидетельствуют, что сын столыника Черия купил поместье в Рăдучешти.
200. — 1622 (7131) г. сентября 6, Тыргшор. — Господарь Раду Михия подтверждает великому аге Василию цыган.
201. — 1622 (7131) г. сентября 8. — Митрополит Лука обменивается с монастырем Дялул цыганами.

202. — <1622 г. сентябрь—1623 г. август> (7131), 8. — Комис Глигорие освобождает из крепостничества многих крепостных из Бэтешти и из Вулгурешти.

203. — 1622 (7131) г. сентября 9. — Дворник Черника и жупаница Кяжна даруют два места для лавок монастырям: Троишкому и св. Георгия в Бухаресте.

204. — <1622 г. сентябрь—1623 г. май> (7131). — Сыновья логофета из Ширинясы Опри Преда и Удриште братуются с логофетом Симой на свои части поместья в селе Пэушешти «в Отэсул».

205. — 1622 (7131) г. сентября 15. — Думитру Сынджелицике продает знаменосцу Пэтру место для дома перед Сэриндарулом.

206. — 1622 (7131) г. сентября 16. — Пахарник Удриште продает вотчину в Перише великому вистнеру Хризе.

207. — 1622 (7131) г. сентября 20, Гергица. — Господарь Раду Михня подтверждает постельнику Дрэгичу вотчину в Иштоае и вотчину в Брэнешти.

208. — 1622 (7131) г. сентября 20. — Господарь Раду Михня подтверждает Николе и Стойке их вотчину в Гыштешти.

209. — 1622 (7131) г. сентября 22. — Господарь Раду Михня подтверждает сыну логофета Иона Думитру вотчины и виноградники в Скэянии.

210. — 1622 (7131) г. сентября 30, Гергица. — Господарь Раду Михня подтверждает Добрушскому монастырю крепостного Стояна из Котяны.

211. — 1622 (7131) г. октября 1, Гергица. — Господарь Раду Михня назначает посредников в тяжбе сыновей постельника из Гречи Бадя с Добрушским монастырем.

212. — 1622 (7131) г. октября 18. — Постельник Мушат и Фэтул из Стэнешти делятся крепостными.

213. — 1622 (7131) г. октября 18. — Пахарник Туртура продает вотчину в Чумернике вистнеру Хризе.

214. — 1622 октября 18. — Пахарник Туртура свидетельствует о грамотах, выданных на вотчины и утерянных во время татарского нашествия.

215. — 1622 (7131) г. октября 28, Гергица. — Господарь Раду Михня приказывает постельнику Дылиге Стаичу и всем господарским слугам оставить в покое село шегарча, Доликского уезда, являющееся слободой Александрийского патриарха Кирилла.

216. — 1622 (7131) г. ноября 5. — Господарь Раду Михня приказывает некоторым лицам вернуть священнику Гине из Рымника деньги за половину села Охабы, так как он продал им эту часть, учитывая, что они имеют на это больше прав.

217. — 1622 (7131) г. ноября 6. — Пэкала из Рончени продает вотчину Чептуреле пахарнику Стайку.

218. — 1622 (7131) г. ноября 11. — Несколько бояр размежевывают вотчину пахарника Мырзи в Берилешти.

219. — 1622 (7131) г. ноября 12, Гергица. — Господарь Раду Михня подтверждает великому вистнеру Хризе вотчину в Перише, Верхнем Катрунешти и Чумернике, а также цыган.

220. — 1622 (7131) г. ноября 29. — Постельник Преда дарует монастырю Валя поместья в Михэешти, Кэприорешти и Черничешти, виноградники в Вицикешти с крепостными и цыганами.

221. — 1622 (7131) г. декабря 3, Бухарест. — Господарь Раду Михия подтверждает Иверскому монастырю с Афона и Троицкому монастырю в Бухаресте вотчину в Глине, Ильфовского уезда, и крепостных.

222. — 1622 (7131) г. декабря 10, Гергица. — Господарь Раду Михия подтверждает Снаговскому монастырю гирла в Спанцоге.

223. — 1623 (7131) г. <января> 6, Тырговиште. — Неделко дает капитану Опре и его жупанице Марии вотчину в Букуле Бладула взамен другой вотчины в Старом Букуле и лесной участок молодняка в вотчине Мэтэяска.

224. — 1623 (7131) г. января 9, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает монастырю Валя часть села Михэешти, а также села Кэприорешти и Чернэтешти, крепостных и семейства цыган.

225. — 1623 (7131) г. января 10, Тырговиште. — Бывший великий дворник Черника продает Голгофскому монастырю в Тырговиште место для дома.

226. — 1623 (7131) г. января 10. — Господарь Раду Михия подтверждает Голгофскому монастырю место для дома в Тырговиште, проданное ему дворником Черником.

227. — 1623 (7131) г. января 10, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Троицкому монастырю место для основания слободы в нижней части Бухареста, вблизи паланки Синана Паши.

228. — 1623 (7131) г. января 11, Тырговиште. — Господарь Раду Михия жалует за верную службу капитану Гергице Янкулу вотчину, мельничный брод и место для плодового сада вблизи города Гергица.

229. — 1623 (7131) г. января 11, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Неделку из Бука, Яломицкого уезда, вотчину в Стар Буке.

230. — 1623 (7131) г. января 16. — Сын дворника Кисара Грама мирится с Станкой после распри из-за вотчины в Дэрмэнешти.

231. — 1623 (7131) г. января 16. — Земельные крестьяне из Дэлбэнешти продают два мельничных колеса на реке Прахове вистьеру Некуле.

232. — 1623 (7131) г. января 18. — Сыновья Барбула из Нетезешти Казан и Манта продают часть своей вотчины в Аджешти великому питару Думитрашку.

233. — 1623 (7131) г. января 21. — Двенадцать бояр размежевывают части поместья дворника Мырзи, принадлежащие жупанице Муше и Кучу.

234. — 1623 (7131) г. января 21. — Жупаница постельника Аврама Ношика дает в приданное своему сыну Михаю и своей дочери Станке двух крепостных из Нетезешти.

235. — 1623 (7131) г. января 25, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Михаю Каршоте и торговцу Алекс части вотчины в селе Дедюлешти с виноградниками и мельницами.

236. — 1623 (7131) г. февраля 3. — Двенадцать бояр размежевывают часть дворника Черники в селе Курешти.

237. — 1623 (7131) г. февраля 4, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Станчулу вотчину в Мэтэсешти и в Букуле Влада.

238. — 1623 (7131) г. февраля 4. — Дочь бана Михалчи Мария дарует логофету Радулу мельничный брод на реке Прахове.

239. — 1623 (7131) г. февраля 5. — Господарь Раду Михня подтверждает Мушату, Радулу и Иону из Мала вотчины в Гэштешти и Огрэзени.

240. — 1623 (7131) г. февраля 6. — Второй клучер Пара и двенадцать бояр размежевывают часть поместья постельника Недеяко и его жупаницы Марии в селе Великая Мэрша, оставшуюся ему после продажи третьей части Пахомию.

241. — 1623 (7131) г. февраля 7, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Преде вотчину в Котрэчени.

242. — 1623 (7131) г. февраля 10, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает штару Тудорану вотчину в Гэгусешти.

243. — 1623 (7131) г. февраля 12, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Главачовскому монастырю село Верхние Слэвени.

244. — 1623 (7131) г. февраля 14, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Драгне поместье в Доброцей, Яломицкого уезда, вблизи Виорьякэ.

245. — 1623 (7131) г. февраля 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему великому клучеру Тудору и другим их вотчины в селе Подишоре, Олтского уезда.

246. — 1623 (7131) г. февраля 23. — Постельник из Баломирешти Раду и его сыновья Преда и Дросул даруют Стрымбульскому монастырю поместье Лакул.

247. — 1623 (7131) г. марта 2. — Господарь Раду Михня пишет бывшему великому дворнику Чернике расследовать тяжбу между монахинями Вифоритского монастыря и шефарнулом Манолаке относительно озера в Корнэцеле.

248. — 1623 (7131) г. марта 5. — Господарь Раду Михня подтверждает Драгомиру и его жене Стане виноградники на холме Тырговиште.

249. — 1623 (7131) г. марта 6, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает постельнику Граме вотчину в Штефоас, часть стольника Кирпака, за уплату долгов туркам из Джурджуи.

250. — 1623 (7131) г. марта 10. — Господарь Раду Михня подтверждает Татулу и его брату Лэудату из Белицы вотчину, купленную у их двоюродной сестры Капли.

251. — 1623 (7131) г. марта 10. — Жупаница Тодора и другие лица из Стэнчешти продают два мельничных колеса вистнеру Яне.

252. — 1623 (7131) г. марта 16, Тырговиште. Господарь Раду Михня подтверждает земельным крестьянам села Малул, вотчину в Гэштешти и Огрэзени.

253. — 1623 (7131) г. марта 20, Тырговиште. — Господарь Раду Михня жалует великому постельнику Труфанда села Груя и Белый Источник, Мехединцкого уезда, за правую и верную службу в чужих краях и за пролитие крови.

254. — 1623 (7131) г. марта 28, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает жене дворника жупана Черники жупанице Кяжне вотчину в Фундеш и цыган.

255. — 1623 (7131) г. апреля 1. — Раду из Бужорани и его сыновья Стойка, Саркиз и Владу продают жупану Маюле и его брату Константину «половину лесного участка».

256. — 1623 (7131) г. апреля 4, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Троицкому монастырю в Бухаресте тринадцать лавок в Бухаресте.

257. — 1623 (7131) г. апреля 7. — Господарь Раду Михия разрешает сыну логофета Тыршора Иону постройку мельницы в гирле Скэянов.

258. — 1623 (7131) г. апреля 7, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Троицкому монастырю «в нижней части Бухареста» вотчину в Чопле и виноградники на холме Лупештов.

259. — 1623 (7131) г. апреля 12, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает бывшему второму вистьеру Яни два мельничных колеса и 66 сажень в Дэлбэнешти.

260. — 1623 (7131) г. апреля 15. — Вэстаф из Стэнчешти Раду продает крепостного из Дэлбэнешти вистьеру Яни.

261. — 1623 (7131) г. апреля 16. — Господарь Раду Михия подтверждает епископству и бузевскому епископу Ефрему право на освобождение от податей и оброка послушников из окрестностей епископства в течение одного года. Он приказывает господарским слугам оставить это село в покое.

262. — 1623 (7131) г. апреля 17, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Рымникскому епископству виноградник на холме Бужоранов.

263. — 1623 (7131) г. апреля 17. — Жена логофета Элисафта указывает, как будет разделено имущество после ее смерти.

264. — <1623 г.> апреля 17. — Жупаница Элисафта оставляет логофету Симе село Грозвешти.

265. — 1623 (7131) г. апреля 18. — Господарь Раду Михия подтверждает Мушату, Радулу и Иону из Мала вотчину в Огрэзени из частей Радула, Буээ, Бобе и других.

266. — 1623 (7131) г. апреля 20, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Пэтру Боловану и его братьям Раду и Владу вотчины в Брэинштое, Сэрэчинешти и Чокаде, по суду.

267. — 1623 (7131) г. апреля 20. — Господарь Раду Михия подтверждает Неколе и Стайку из Гэштешти вотчины в Гэштешти.

268. — 1623 (7131) г. апреля 20, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает логофету Станчулу и его жене Ангелине часть села Фунденей.

269. — 1623 (7131) г. апреля 23, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает дарабану Шербу и его брату Бордочелу, а также и сыну Раду Удре вотчину в Мэгуреле, Ильфовского уезда, таккак они были освобождены из крепостничества капитаном кавалерии Миклушем, перед его смертью.

270. — 1623 (7131) г. апреля 23, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает вистьеру Василие и его жене Думитре вотчины села Ромэнешти в Мочорэци и крепостных.

271. — 1623 (7131) г. апреля 25. — Господарь Раду Михия подтверждает клучеру Граме крепостного, а именно Штефана из села Штефоая.

272. — 1623 (7131) г. апреля 28. — Митрополит Лука свидетельствует о том, каким образом жена логофета жупаница Элпифта решила разделить после своей смерти имущество.

273. — 1623 (7131) г. апреля 29. — Господарь Раду Михия освобождает на четыре года от податей и повинностей пришлых людей, которые обоснуются в селиште Уды.

274. — 1623 (7131) г. апреля 30, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает логофету Симе село Грозэвешти, Ильфовского уезда, с крепостными и двумя семействами цыган.

275. — 1623 (7131) г. мая 2, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает освобождение из крепостничества некоторых селян из Присаки, откупившихся от постельника Тудора.

276. — 1623 (7131) г. мая 4. — Господарь Раду Михия приказывает комису Брату и вистнеру Фнера размежевать поместье Тронцкого монастыря в Корнэцеле.

277. — 1623 (7131) г. мая 4. — Земельные крестьяне из Остры продаются в крепостничество со всей вотчиной и со всеми их сыновьями бывшему великому вистнеру Аслану.

278. — 1623 (7131) г. мая 4, Тырговиштя. — Пахарники Раду и Удриште продают великому дворнику Хризп свою вотчину в Перише.

279. — 1623 (7131) г. мая 5. — Господарь Раду Михия подтверждает Лэудату из Белеци цыгана Влэдилэ.

280. — 1623 (7131) г. мая 5. — Господарь Раду Михия разрешает дочерям Рады жупаницам Стане и Някше искать крепостных и цыган из села Войнешти и привести их в свои поместья. Он также подтверждает им право взимать подати у всех людей села Кырстепешти на Колентине.

281. — 1623 (7131) г. мая 5. — Митрополит Валахии Лука приказывает назначенным боярам размежевать поместья Гургуеци и Вэрэшти, из-за которых тягаются Вифорешти и Корнетелени, справедливо выделив вотчину св. монастыря под угрозой проклятия.

282. — 1623 (7131) г. мая 6, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Захарию Лээреску и его братьям, священнику Станчулу и Миркэ вотчину в Мэтэсешти, Яломницкого уезда, и в Чегани.

283. — 1623 (7131) г. мая 6. — Господарь Раду Михия приказывает, чтобы бояре — землемеры «жены спэтара жупаницы Грэжданы и вистнера Думитра» размежевали их части в вотчине в Чумеринке.

284. — 1623 (7131) г. мая 7, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Станчулу Шипэратулу из Питешти дельницу с крепостным в селе Изворани.

285. — 1623 (7131) г. мая 8, Тырговиште. — Господарь Раду Михия жалует постельнику Пэтрашко село Белый Источник, Мехединецкого уезда, с крепостными.

286. — 1623 (7131) г. мая 8, Тырговиште. — Бояре — ктиторы монастыря Валя в Мушчелском и Пэдурецком уезде передают этот монастырь со всеми вотчинами, поместьями, цыганами, крепостными, виноградниками и всем зерном во владение Погонпанского монастыря.

287. — 1623 (7131) г. мая 9. — Брат жены логофета Элисафты постельник Преда свидетельствует, что его сестра оставила логофету Симе село Грозэвшти, а также и два семейства цыган.

288. — 1623 (7131) г. мая 10, Тырговиште. — Господарь Раду Михия жадует Думитраке Кантакузину за правую и верную службу село Фрэшиетул, Ильфовского уезда, для основания слободы.

289. — 1623 (7131) г. мая 10. — Земельные крестьяне из Дэлбэнешти свидетельствуют, что вистьер Некула купил в их селе вотчину, которой он может располагать по своему желанию.

290. — 1623 (7131) г. мая 12. Радул, Дудул и Лупул из Бэлтени продают часть своего поместья в Бэлтени священнику Думитру.

291. — 1623 (7131) г. мая 15, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает великому логофету Папе «дом с местом вокруг дома и с каменным погребом» в Тырговиште, купленный у священника Непчула и его сына священника Думитру.

292. — 1623 (7131) г. мая 17. — Господарь Раду Михия назначает двенадцать бояр-землемеров для размежевания части вистьера жупана Некулы со стороны села Дэлбэнешти.

293. — 1623 (7131) г. мая 18. — Земельные крестьяне из Бериндешти свидетельствуют, что армаш Бэдилэ купил для своей дочери Анны вотчину.

294. — 1623 (7131) г. мая 20. — Бывший великий дворник Ивашко и другие бояре постановляют, чтобы несколько земельных крестьян свидетельствовали о продаже вотчины Дрэгана и выделили вотчину жупаницы Грэждане в Верхних Бобишти.

295. — 1623 (7131) г. мая 25. — Постельник Раду, его сын Датко и пахарник Датко, а также их внуки продают, игумену монастыря Бану, Самоилу 245 сажень в Албешти и даруют 20 сажень.

296. — 1623 (7131) г. мая 27. — Жупаница бывшего великого вистьера жупана Стойки Докия продает вистьеру свою часть вотчины в Стоенешти, Праховского уезда.

297. — 1623 (7131) г. мая 27, Тырговиште. — Шесть бояр, делят по господарской грамоте оставшееся от пахарника Иона имущество между его жупаницей Мариной и сыном комисом Лацко.

298. — 1623 (7131) г. мая 28, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает Воче из Косэмбешти части поместья, купленные с селлах Косэмбешти, Пулезени и Хэрборуде.

299. — 1623 (7131) г. мая 28. — Сын Гонця Мане продает свою часть вотчины в Полезени Войку из Косэмбешти.

300. — 1623 (7131) г. июнь, Тырговиште. — Господарь Раду Михия подтверждает бывшему великому дворнику Некуле части села Стоенешти с мельничным бродом и с крепостными. Он также подтверждает им размежеванные двенадцать боярами части в селе Дэлбэнешти.

301. — 1623 (7131) г. июня 2, Тырговиште. Господарь Раду Михия подтверждает логофету Еремию вотчину в Табэре. Упоминается о суде последнего с монахами монастыря Стеля из-за мельниц, построенных им на монастырской вотчине.

- 302.** — 1623 (7131) г. июня 8, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Нягою и его брату Мошу поместье в Дедулешти.
- 303.** — 1623 (7131) г. июня 8, Тырговиште. — Сын Некулы Константи, служер из города Флочи, продает вистьеру Некуле 27 сажен вотчины в селе Сэрэцеш.
- 304.** — 1623 (7131) г. июня 12, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Станке и Мике вотчину в Кырлэмэнэшти.
- 305.** — 1623 (7131) г. июня 14. — Господарь Раду Михня приказывает стольнику из Корнэцела Иордану не вмешиваться в дела, относящиеся к гирлам села Снаговского монастыря Спанцовула.
- 306.** — 1623 (7131) г. июня 14. — Господарь Раду Михня подтверждает жупанице Стане из Рэтешти поместье в Дедулешти.
- 307.** — 1623 (7131) г. июня 15, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Нягулу и его братьям Герги и Антонию виноградники в долине Трестянула, вотчину и цыган.
- 308.** — 1623 (7131) г. июня 17, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Бэрбунчи и его сыновьям вотчины в Бэрбунчешти, Мэлурени, Изворани и Дедулешти.
- 309.** — 1623 (7131) г. июня 17. — Вистьер Флора и 12 бояр-землемеров решают, чтобы Тудоран владел своим поместьем и мельницами, находящимися в пределах Изворанов.
- 310.** — 1623 (7131) г. июня 17. — 12 бояр-землемеров размежевывают части поместья Изворани, принадлежащего Троицкому монастырю в Бухаресте, захваченные соседями.
- 311.** — 1623 (7131) г. июня 18, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему великому пахарнику Владу и его брату пахарнику Стайко села: Слэтиоара, Фолешти, Полешти в Отэсу, Фумотешти и Негрени.
- 312.** — 1623 (7131) г. июня 25, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему великому служеру Преде и его жене Флорике, дочери Михаила Храброго, село Крушовул с крепостными.
- 313.** — 1623 (7131) г. июня 25, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Раду вотчину в Неджешти, купленную у логофета Албу.
- 314.** — 1623 (7131) г. июня 30, Тыргшор. — Господарь Раду Михня подтверждает Троицкому монастырю, находящемуся в «нижней части Бухареста», вотчину в Изворани, Мушчелского и Пэдурецкого уезда.
- 315.** — 1623 (7131) г. июля 15, Тыргшор. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету из Калчешти Станчулу дельницу с домом и садом в Кэлчешти, а также погон виноградника на холме Випчекештов.
- 316.** — 1623 (7131) г. июля 15, Тыргшор. — Господарь Раду Михня подтверждает сыну бывшего великого дворника Думитру спэтару Стонке вотчину в Чептуриле.
- 317.** — 1623 (7131) г. июля 15. — Постельник из Мэрше Неделко продает со своей жупаницей Марией пахарнику Соколу вотчину в Розване, «так как тот имеет больше прав на покупку вотчины, на которую побратался с нами».

318. — 1623 (7131) г. августа 4. — Господарь Раду Михня освобождает огородников, находящихся на вотчине Чумерникула, принадлежащей Троицкому монастырю в Бухаресте, «от всех годовых податей и оброков».

319. — <1623> г. августа 10, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету Симе село Грозэвешти Ильфовского уезда после суда с соседями по деревне.

320. — 1623 (7131) г. августа 14, Тырговиште. — Господарь Раду Михня подтверждает Нану из Бэрэешти вотчины в среднем Бэрэешти «по названию Хомочешти» и в Вокэрешти.

321. — 1623 (7131) г. августа 14. — Лепа и Мушат из Остры с братьями и сыновьями продаются в крепости и чество великому логофету жупану Аслану.

322. — 1623 (7131) г. августа 20. — Сын логофета Опри Преда и Удриште продают логофету Симе дома в Пэушешти с вотчиной, 9 крепостных, мельницы и виноградник.

323. — 1623 (7131) г. августа 29, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Грозе и его племяннику Мартузу вотчину в Плэсени, Ильфовского уезда.

324. — 1623 (7132) г. сентября 1. — Логофет из Берилешти Кырстя и Стан, сын попа Станчула, продают дворишку Алдимиру вотчину в Мэтэешти и часть Солоного Пруда.

325. — 1623 (7132) г. сентября 2, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает монастырю Валя село Пискани с крепостными.

326. — 1623 (7132) г. сентября 3. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Буия часть села Габрова с крепостными.

327. — 1623 (7132) г. сентября 3. — Господарь Александр Коконул подтверждает монастырю Валя села, поместья, крепостных, цыган, виноградники и мельницы.

328. — 1623 (7132) г. сентября 5, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает монастырю св. Екатерины «в нижней части Бухареста» части села Кэнаци.

329. — 1623 (7132) г. сентября 6, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Кошунскому монастырю по половине сел Баломирешти, Мушэешти, Габрова и Мэрэчина, а также семейства цыган.

330. — 1623 (7132) г. сентября 6, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает пахарнику из Корпэцени Соколу по половине сел Бордошан и Пырлици со всеми крепостными и доходами, а также поместье в Рэзваде.

331. — 1623 (7132) г. сентября 7, Самара. — Стан Реле из Самары продает Думитру Кортофлешу из Питешти и его сыну Ивану место для виноградника.

332. — 1623 (7132) г. сентября 8, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Добре из Руджи виноградники, места, сады, леса, селшца, поля и поместье в Хрэборе и Гэурешти.

333. — 1623 (7132) г. сентября 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает второму логофету Гине Парипа и слуджеру Йоргаки вотчину в Вэрлеци.

334. — 1623 (7132) г. сентября 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Симе село Грозэвешти, Илифовского уезда, с крепостными, оставленными ему жупашцей Сафтой.

335. — 1623 (7132) <сентября> 10. — Господарь Александр Коконул подтверждает великому постельнику жупану Труфаанда вотчину в селе Руснешти Романацкого уезда.

336. — 1623 (7132) г. сентября 12, Тырговиште. — Несколько бояр дивана свидетельствуют, что постельник Пэтру с матерью разрешили Изару Греку продать свою часть в селе Хэрешти, Яломицкого уезда.

337. — 1623 (7132) г. сентября 16. — Сын Деда Исар и его жена Брэзу продают логофету Панэ Филипу половину села Хэрешти и крепостных.

338. — 1623 (7132) г. сентября 18, Тырговиште. — Несколько бояр дивана подтверждают логофету казначейства Панэ половину села Хэрешти с крепостными.

339. — 1623 (7132) г. сентября 22, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Панэ половину села Хэрешти, купленную у Изара, зятя Антоше Грама.

340. — 1623 (7132) г. сентября 26. — Урсу из Сэрэцени продает бывшему великому вистнеру жупану Некуле 5 сажен вотчины в Сэрэцени.

341. — 1623 (7132) г. сентября 30, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Опре по половине сел: Турбуря и Бериндешти, а также часть Будясы с крепостными.

342. — 1623 (7132) г. октября 1, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает великому вистнеру Хризе часть села Пиетрариул с крепостными, а также цыган.

343. — 1623 (7132) г. октября 6, Тырговиште. — Митрополит Лука свидетельствует, что господарь Раду Михия подарил постельнику Пэтрашку село Изворул Алб в Мехединицком уезде.

344. — 1623 (7132) г. октября 8, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Крэчуну с его братьями вотчину в Врабече.

345. — 1623 (7132) г. октября 10. — Второй дворник Михалча подтверждает Михаю из Сибициу 4 межевые полосы.

346. — 1623 (7132) г. октября 12. — Господарь Александр Коконул разрешает Тутанскому монастырю построить слободу в селнице Вэлени.

347. — 1623 (7132) г. октября 12. — Маня Грек со своей женой Великой продает Лефтеру Одобяну 20 сажен вотчины в Ходобэни.

348. — 1623 (7132) г. октября 15, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает пахарнику Соколу части села Верхний Рэзвэд с крепостными.

349. — 1623 (7132) г. октября 15. — Данчул и Вэлсан, зятья комиса Герге, делят крепостных села Крэпени.

350. — 1623 (7132) г. октября 20. — Великий дворник Папа пишет соседям Иона из Кьндешти и Буни из Вэлиани, чтобы они размежевали сад в Драгоевой

доляне, купленный у Васию Иonom, сыном Драгомира, и часть поместья дочери Влайку.

351. — <1623—1626>. ноября 4. — Марко из Пресичени и его жена Параска продают Нягою из Кырлигаци поместье на границе Присэченон.

352. — 1623 (7132) г. ноября 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Радулу вотчины в селах Ожоджени, Дедулешти и Строешти, а также семейства цыган.

353. — <1623 г.—1625 г. март> 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает второму вистиеру Думитру части села Тэтарул на Яломице, купленные за 8000 аспров наличными у жупаницы логофета Марко Оприни.

354. — 1623 (7132) г. ноября 11. — Господарь Александр Коконул постановляет, чтобы Драгомир, сын Стэнислава из Вернешти, платил подати с селом Верешти, а не с горожанами Бузеу.

355. — 1623 (7132) г. ноября 11. — Господарь Александр Коконул подтверждает жупанице Грэждана лес Чумерник у Леурденского села.

356. — 1623 (7132) г. ноября 12. — Господарь Александр Коконул подтверждает пахарнику Тэнасе поместье в Божорани, а попу Гине поместье в Охабе.

357. — 1623 (7132) г. ноября 15. — Господарь Александр Коконул пишет бывшему великому дворянине Черника и пахарнику Туртури из Глины насчет нескольких мельниц в Глине, принадлежащих Троицкому монастырю в Бухаресте.

358. — 1623 (7132) г. ноября 15. — Момчилэ из Дедулешти покупает у сына Фэише Неделно и у сыновей Гуралича Марка и Лоринца виноградник в Дедулешти.

359. — 1623 (7132) г. ноября 16. — Господарь Александр Коконул освобождает принадлежащее Кошунскому монастырю село Буковэц от всех податей и оброков за год.

360. — 1623 (7132) г. ноября 18. — Пырва, дочь Стаичула из Пэушешти, продает логофету Симе часть села Пэушешти.

361. — 1623 (7132) г. ноября 22, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает постельнику Ионашко селище Завоюл и Кындреле с мельничными бродами, а также вотчину в Нижнем Гэожани с крепостными.

362. — 1623 (7132) г. ноября 23. — Господарь Александр Коконул подтверждает Добре, дочери логофета Стаичула из Чедара, и ее сыновьям села Хохнешти и Бэнешти.

363. — 1623 (7132) г. ноября 23. — Второй постельник Маюлаке пишет о распре пахарника Туртурия и дворянина Черника с игуменом Троицкого монастыря Атанасием из-за мельниц в Глине.

364. — 1623 (7132) г. ноября 28, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Преде и его брату Стаичулу вотчину в Уршани.

365. — 1623 (7132) г. ноября 29. — Господарь Александр Коконул пишет соседям монаха монастыря Валя Савы и соседям Думитра из Питешти, чтобы они свидетельствовали, был ли цыган Стаи продан при жизни бояр Пискани или нет.

366. — 1623 (7132) г. декабря 3. — Господарь Александр Коконул постановляет, чтобы Буния, сын логофета Вылкула из Орбяски, получил от Спинчула из Тырговиште крепостного или 3000 деньгами.

367. — 1623 (7132) г. декабря 5. — Старцы города, судья Герги и 12 пиргарей из Рыбника свидетельствуют, что Болован из Титешти откупился из крепостничества сына комиса Кирки из Руды Кисара.

368. — 1623 (7132) г. декабря 5. — Пахарник Кисар из Руды освобождает из крепостничества Болована из Титешти и его сыновей, внесших выкупы.

369. — 1623 (7132) г. декабря 9. — Кырстнаи и его жупаница Мария покупают виноградник в Кыниешти.

370. — 1623 (7132) г. декабря 13. — Драгна продает вистьеру Некуле 70 сажень вотчины в Сэрэчени.

371. — 1623 (7132) г. декабря 14, Тырговиште. — Вотчинники села Скуртешти, Бузевского уезда, продают второму вистьеру Думитру мельничный брод.

372. — 1623 (7132) г. декабря 17, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает второму клучеру Мушату вотчину с крепостными и дельницами в Стэнешти.

373. — 1623 (7132) г. декабря 18. — Бывший великий дворник Ивашко приказывает присяжным Беривою из Брэнешти показать под присягой заплатил ли Беривою свои долги логофету Стану.

374. — 1623 (7132) г. декабря 23, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает постельнику Татулу вотчину с крепостными в Бэрбулече.

375. — 1624 (7132) г. января 3, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул постановляет, чтобы логофета Стэнчула из Кэлчешти освободили от подати в 200 золотых, оставшихся со времен господаря Симиона Могилы.

376. — 1624 (7132) г. января 8. — Господарь Александр Коконул подтверждает Архангельскому монастырю, расположенному «выше Рыбника», освобождение от податей по причине, что «когда угры были в нашей стране, они ограбили монастырь, забрав зерно и грамоты монастыря».

377. — 1624 (7132) г. января 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает митрополиту Угро-Влахии Луке и его внуку Жипу вотчины в селе Зорешти и местечке Бузеу, виноградники, места для виноградника и мельничные броды.

378. — 1624 (7132) г. января 11, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Тисманскому монастырю половину пошлины с Вылкана и с озера Вистрец.

379. — 1624 (7132) г. января 11. — Господарь Александр Коконул решает по суду, чтобы мельницы Троицкого монастыря в Бухаресте не затоплялись больше мельницами вэкэрештских соседей.

380. — 1624 (7132) г. января 12, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Снаговскому монастырю вотчину Мая, дарованную Михаилом Храбрым.

381. — 1624 (7132) г. января 13, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает жупанице Анке и ее сыну постельнику Дрэгичу села: Кэлу-

гэрени, Рагулени, Вэлари, части сел: Доднешти, Чурилешти, Владулени, Урсол, Тымплица и Зорилешти, а также крепостных и цыган.

382. — 1624 (7132) г. января 13. — Господарь Александр Коконул пишет постельнику Раду Бузеску принести имеющиеся у него книги, относящиеся к вотчине в Добруше, подаренной дворником Данчулом из Попешти Вьерешскому монастырю.

383. — 1624 (7132) г. января 13, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Снаговскому монастырю села: Дэлбанул, Пернаци и Пестре, а также 10 семейств цыган, дарованных постельником Радом. Части, принадлежащие постельнику Радом из Болдешти, и два семейства цыган также будут принадлежать монастырю после смерти его матери жупаницы Елины.

384. — 1624 (7132) г. января 14, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Банскому монастырю мельничный брод на Бузеу «в господарском гирле ниже пазара».

385. — 1624 (7132) г. января 14. — Никола и Арка подтверждают Тисманскому монастырю часть вотчины в Рошине и Рункуреле, дарованную их матерью Мариной.

386. — 1624 (7132) г. января 15. — Господарь Александр Коконул освобождает от податей и повинностей принадлежащее монастырю Мисля село Синешти.

387. — 1624 (7132) г. января 24, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Лепэдату часть села Бэдени, Мушчелского уезда, его дяди Стопки и часть Нягое Буфлешти.

388. — 1624 (7132) г. января 24. — Постельник Раду пишет со своим сыном Предой, что постельник Мушат купил с их ведома село Буковэцкого монастыря Мушетешти, расположенное вблизи Крайовы.

389. — 1624 (7132) г. февраля 2, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает монастырю Валя часть вотчины с крепостными, принадлежавшей дворнику из Голешти Оанче Вуларнулу.

390. — 1624 (7132) г. февраля 7. — Господарь Александр Коконул приказывает забрать 6 волов у сел рубивших заповедный лес в Чумернике, принадлежащий жупанице Грждане. Он постановляет, чтобы впредь каждого, кто будет пойман за рубкой заповедного леса в Чумернике «штрафовать отбирая телегу с волами и топор, как гласит закон».

391. — 1624 (7132) г. февраля 12, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает великому дворнику Аслану вотчину и крепостных в селе Остре, Олтского уезда.

392. — 1624 (7132) г. февраля 22. — Земельные крестьяне села Микшани свидетельствуют, что жупаница Добромира купила поместье в селе Микшани — часть, принадлежащую Мицану.

393. — <1624 г. марта—августа 31> (7132) г. — Господарь Александр Коконул подтверждает жупану логофету Радолу виноградники бана Ионаки Катарджиула, находящиеся на холме Мирчештов, а также купленные у его жены Марии цыган.

394. — 1624 (7132) г. марта 2, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает постельнику Нягулу и его братьям Гергию и Антонию вотчину Фуидул Додей, вблизи границы Попештов.

395. — 1624 (7132) г. марта 10, Тырговиште. — Сергие, игумен монастыря св. Николая, находящегося вблизи Крайовы, свидетельствует, что село Мушетешти, дарованное монастырю Дросулом и его жупаницей Радой, было продано клучеру Мушату.

396. — <1624 г.—1629 г.> марта 12. — Митрополит Лука пишет боярам, набранными монахами монастыря Михай Вода и логофетом Симой для размежевания пределов монастырского поместья Грозвешти, чтобы они давали правильные показания.

397. — 1624 (7132) г. марта 14. — Жена бана жупаница Мария и великий пахарник Герге даруют митрополии купленный у Манолаке виноградник.

398. — 1624 (7132) г. марта 20, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает бывшему великому спэтару Михо село Чора, Телеорманского уезда, пожалованное ему Радой Михией за честную и верную службу вместе с Бетленом Габором на войне против немцев.

399. — 1624 г. марта 20. — Хамза и Капля продают своему сыну Калотэ село Вьлсешти.

400. — 1624 (7132) г. марта 26, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает попу Драгулу вотчины и сад в Крэгешти, в Пырыул Орзии и в других местах.

401. — 1624 (7132) г. марта 28, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Тырговиштерской митрополии виноградник на холме Тырговиште, дарованный баном Энаке, его женой Марпей и их сыном великим пахарником Герге.

402. — 1624 (7132) г. апреля 6. — Жупаница Каля дарит Брынковенскому монастырю 3 семейства цыган.

403. — 1624 (7132) г. апреля 7. — Господарь Александр Коконул постановляет, что логофет Стефан и Радул вольны взять себе цыган, полагающихся им по разделу с Доной и Михаем, влуками бана Воды.

404. — 1624 (7132) г. апреля 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул освобождает от податей и повинностей всех чужеземцев, обосновавшихся в селе Фрэшиете, принадлежащем жупану Думитру. Они все же будут платить жупану Думитраке Кантакузино за один дом 400 аспров, деньги, которые не поступит в господарскую казну и пойдут жупану Думитраке Кантакузино.

405. — 1624 (7132) г. апреля 10. — Господарь Александр Коконул жалует Тутанскому монастырю «господарскую часть налога на вино с монастырской вотчины в Вэлени, на холме Питештов».

406. — 1624 (7132) г. апреля 12, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает капитану Гэрбачи вотчину в Бэлотешти, Ильфовского уезда.

407. — 1624 (7132) г. апреля 12. — Господарь Александр Коконул подтверждает жупанице Марии из Албешти и ее сыну постельнику Преде владение несколькими крепостными из Хохнешти и Бэнешти.

408. — 1624 (7132) г. апреля 12. — Господарь Александр Коконул подтверждает Брату и Мику из Брэчени поместье в Кырлигаци.

409. — 1624 (7132) г. апреля 15, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает второму комису Тудору вотчину в Кэлинешти, выкупленную у Марии, жены бана Енаке Катарджиула.

410. — 1624 (7132) г. апреля 15. — Племянники портара Драгула Нан и Хризан продают великому комису Григорию часть своей вотчины в Мусчелул Сэрэчии.

411. — 1624 (7132) г. апреля 19, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Лазару и его братьям Лупулу и Пашкулу вотчину в Негроае.

412. — 1624 (7132) г. апреля 20. — Господарь Александр Коконул подтверждает Нягу и Герги, сыновьям Михая из Тыргшора, вотчину в Кацаве.

413. — 1624 (7132) г. апреля 20. — Дочь Негруша из Кындешти Анка продает со своими сыновьями попу Шербу из Одобени 3 погона виноградника на холме Кындештов, место для дома и 2 межевых полосы.

414. — 1624 (7132) г. апреля 21. — Жена бана Мария продает дворишку Папая виноградник в Думбраве.

415. — <1624 г.—1627 г.> апреля 21. — Стана, дочь Стойки из Брэнешти, продает часть поместья своего отца в Брэнешти Бади из Пэрэу.

416. — 1624 (7132) г. апреля 28, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Думитру, сыну попа Савы, и Думитру Билешу две мельницы на Арджеше в Питешти после суда с Кодмянскими монахами, претендующими на то, что эти мельницы находятся на монастырской земле.

417. — 1624 (7132) г. мая 5. — Господарь Александр Коконул освобождает крепостных монастыря, расположенного в нижней части города Гергици, от податей, господарской повинности, налога на лошадей, и всех налогов и оброков за год.

418. — 1624 (7132) г. мая 5. — Комис Тудор торгуется с постельником Предай относительно денег за 3 цыган, которые он ему задолжал.

419. — 1624 (7132) г. мая 20, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает сыновьям комиса Кирки и логофета Тудосие из Руды часть вотчины в Копэчеле, Вылчского уезда.

420. — 1624 (7132) г. мая 20. — Господарь Александр Коконул подтверждает Крачуу, Добре, Рэзмирице и Радулу из Кырломанешти части села Кындешти, а капитану Дыржану виноградники на холме Вернештов.

421. — 1624 (7132) г. мая 20, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает сыну попа Пырвула Мирославу и Радулу Кокочу части села Кырломанешти и 2 погона виноградника на холме Кырломанештов.

422. — 1624 (7132) г. мая 21. — Великий дворник Папа подтверждает попу Ивану из Белеци половину леса на холме Глэмбоков.

423. — 1624 (7132) г. мая 24, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Радулу, брату Шэрбе, два погона виноградника на холме Зорештов.

424. — 1624 (7132) г. мая 24. — Господарь Александр Коконул подтверждает сыну Михая Мурджанула Саве поместье в Сэрэчени.

425. — 1624 (7132) г. мая 25, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Тополовскому монастырю вотчину в Гэрдешти и Непэшешти.

426. — 1624 (7132) г. мая 28, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Брыковенскому монастырю вотчину в Потлоджи и семейство цыган, дарованные монастырю Драгной, жупаницей постельника Дима.

427. — 1624 (7132) г. мая 28, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Главачовскому монастырю село Скэешти, Должского уезда.

428. — 1624 (7132) г. мая 29, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Стрымбульскому монастырю вотчины в Длинной Поляне.

429. — 1624 (7132) г. мая 30, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает нахаринку Кисару из Руды вотчину в Копэчеле.

430. — 1624 (7132) г. мая 31, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает бывшему великому дворнику Ивашко вотчину в Крэчени.

431. — 1624 (7132) г. мая 31, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает великому постельнику Труфаида село Русинешти, Романацкого уезда, с виноградниками, мельничными бродами и крепостными. Он также подтверждает ему вотчину с крепостными в Фрэтешти.

432. — 1624 г. <июнь—август> (7132) г., Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает великому комису Братулу место для дома в Уешти и цыган.

433. — 1624 г. <июнь—август> (7132) г. — Господарь Александр Коконул подтверждает постельнику Миху вотчину в Крэйжани и Урдешти.

434. — 1624 (7132) г. июня 5, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Бузе из Курте вотчину в Турчинешти.

435. — 1624 (7132) г. июня 8. — Господарь Александр Коконул приказывает Русте уплатить долги своему брату Стефану, а Строе оставить в покое Стефана.

436. — 1624 (7132) г. июня 8. — Сава, сын Михая Мурджанула, продает вистиеру Некуле 50 сажень вотчины в селе Сэрэчени.

437. — 1624 (7132) г. июня 9. — Господарь Александр Коконул приказывает пьрколабам из Тыргу-Жиу не грабить больше село Борштити, которым владеет постельник Михай.

438. 1624 (7132) г. июня 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Преде вотчину в Могошешти па Плопче, Олтского уезда.

439. — 1624 (7132) г. июня 12, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает дворнику Калоте владение несколькими цыганами.

440. — 1624 (7132) г. июня 17, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает клучеру Мушату половину села Мушэтешти, Арджешского уезда, купленную у монастыря св. Николая, находящегося вблизи Крайовы.

441. — 1624 (7132) г. июня 24. — Господарь Александр Коконул подтверждает Спаговского монастыря часть вотчины в Ступинени дарованную Керой из Глэвэнешти.

442. — 1624 (7132) г. июня 24. — Господарь Александр Коконул уполномочивает Корезия взимать десятину со своей вотчины в Брэгэрешти.

443. — 1624 (7132) г. июня 27, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Радулу виноградники на холме Мирчештов и цыган, купленных у жупаницы Марии, жены бана Энаке Катарджиу, и ее сына пахарника Герге.

444. — 1624 (7132) г. июня 27. — Жупаница Анка продает жупанице Киляке вотчину в селе Урекешти.

445. — <1624 г.> июня 27, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает пахарнику Соколу из Корнэчени части сел Верхнего Развада и Шинтешти.

446. — 1624 (7132) г. июня 28, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Симе село Грозвешти, Ильфовского уезда и два семейства цыган.

447. — 1624 (7132) г. июля 2, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Ивану, Иону, Буде, попу Ненюлу и Войку вотчины в Бэрешти и Стэнчешти, уезда Рымник Сэрат.

448. — 1624 (7132) г. июля 2, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает освобождение бывшим великим комисом Глигорие многих крепостных из сел Вэтиешти и Вуэтурешти.

449. — 1624 (7132) г. июля 3, Тырговиште. — Банчул из Тэрэчени продает дворишку Аслану вотчину в Скровиште, без крепостных.

450. — 1624 (7132) г. июля 4. — Господарь Александр Коконул постановляет, чтобы комис Глигорие с 12 боярами отмежевал грозвештскую вотчину монастыря св. Николая в Бухаресте от вотчины логофета Симы.

451. — 1624 (7132) г. июля 5. — Влад Маяр продает свою вотчину в Дэрмэнешти великому вистнеру Некуле.

452. — 1624 (7132) г. июля 8, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает спэтару Тудосию и постельнику Нягон половину села Будаешти, Ильфовского уезда.

453. — 1624 (7132) г. июля 8. — Строе из Картожани продает постельнику Негоице свою часть поместья в Картожани, Влашского уезда.

454. — 1624 (7132) г. июля 14. — Мать Янч Войка пишет своему племяннику Стану Рело, что она делит свое поместье Веревка Мэняса с Янчу.

455. — 1624 (7132) г. июля 16. — Логофет Пэтру из Вэлкэнешти и его брат Тудор жалуют Житпанскому монастырю семейство цыган.

456. — 1624 (7132) г. июля 17, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает кэмарашулу Антонию село Грошани Трифула с волостями Обидици, Кэлдэрешти и Мэлэешти на Кэлмэцус, Бузевского уезда.

457. — 1624 (7132) г. июля 17, Бухарест. — Бухарестский судья Янчу с 12 пыргарями подтверждают Троицкому монастырю два места с лавками в Бухаресте.

458. — 1624 (7132) г. июля 24. — Господарь Александр Коконул подтверждает Коману и его братьям Радулу и Микулу поместье с крепостными в селе Бэдени.

459. — 1624 (7132) г. июля 26. — Некула, сын Михая Мурджианула, продает вистнеру Некуле 60 сажен вотчины в Сэрэцене.

460. — 1624 (7132) г. июля 31. — Господарь Александр Коконул освобождает от податей и оброков крепостных в округности Колентинского монастыря, приказывая господарским чиновникам и слугам их не беспокоить.

461. — 1624 (7132) г. августа 10. — Господарь Александр Коконул постановляет после суда, чтобы грозвештскими крепостными, принадлежавшими дворнику Митре, владел теперь монастырь Михай Водэ в Вухаресте, а крепостными жены дворника Митри владел логофет Сима.

462. — 1624 (7132) г. августа 20. — Господарь Александр Коконул постановляет, чтобы шесть бояр разделили имущество дворника Черника между его жупаницой Кляжной и ее дочерьми Калей и Някшей.

463. — 1624 (7132) г. августа 25. — Шесть бояр делят имущество дворника Черника между жупаницой Кляжной и ее дочерьми Калей и Някшей.

464. — 1624 (7132) г. августа 27, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает великому вистьеру Хризе поместье Нижние Букшани, а также село Кланца.

465. — 1624 (7132) г. августа 28. — Господарь Александр Коконул жалует Хотэранскому монастырю пошлину с рыбы и руля с тех, кто удит в озере Плоска, Должского уезда.

466. — 1624 (7132) г. августа 28. — Жупаница Илина дает в приданое своей дочери Пэтраши гору Пискул Кышелуй на берегу Праховы.

467. — 1624 (7132) г. августа 29, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает великому вистьеру Хризе село Фундени на Пасэре, названное «Костичну близ Крецешти», с крепостными и цыганским ребенком.

468. — 1624 (7132) г. августа 29. — Комис Тудор из Мэлдэрешти продает великому вистьеру Хризе «Фундени на Пасэре, названное Костичну близ Крецешти» с крепостными.

469. — <1624 г. сентября 1—1625 г. августа 31>, (7133). — Заметка по грамоте, которой господарь Александр Коконул подчиняет Ерусалимской патриархии монастырь св. Георгия.

470. — 1624 (7133) г. сентября 8. — Комис Неделко и его жена Недела дарят клучеру Матею, по случаю его обручения с их приемной дочерью Пэуной, дома в Котешти с садами, погребом и тремя плодовыми садами, вблизи предела Влэденюв.

471. — <1624 г. сентябрь—1625 г. апрель> 10, (7133) Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Раду части сел Нижние Мэнешти и Брэтешти в Прахове, цыганские семьи и мельничные броды.

472. — 1624 (7133) г. сентября 11. — Жупаница постельника Грозава Станка продает логофету Баде из Арджеша свою часть вотчины в селе Ешчори.

473. — <1624 г. сентябрь—1625 г. апрель> 16, (7133) г. Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Стану Грама из Котешти части села Котешти.

474. — 1624 (7133) г. октября 8. — Мэнушка и Стойка продают вистьеру Некуле свои части вотчины в Дэрмэнешти.

475. — 1624 (7133) г. октября 8. — Монах Пахомие подчиняет метох Ждрела Ксеновскому монастырю на св. Горе.

476. — 1624 (7133) г. октября 20, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Тутанскому монастырю господарскую часть налога на вино с холма Питештов, «находящегося на монастырской вотчине в Вэлени».

477. — <1624 г.> ноября 1. — Господарь Александр Коконул подтверждает Снаговскому монастырю право на взимание десятины с зерна и на другие доходы с вотчины Ступиниши, части подаренной жупаницей Керой.

478. — 1624 (7133) г. ноября 24. — Господарь Александр Коконул приказывает комису Тудору из Мэлдэрешти вернуть овец и налог на них, взятый с села Кэлимэнешти, слободы монастыря Козиа.

479. — 1624 (7133) г. декабря 20. — Драгомир Сорескул продает игумену Влаговещенского монастыря Самонлу место для сада.

480. — 1624 (7133) г. декабря 29, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает комису Бузинке вотчину в селе Трэнстени.

481. — 1624 (7133) г. декабря 30. — Великий вистнер Владул дает комису Бузинке свою часть села Трэнстени взамен на его часть села Дрэгэнешти.

482. — <1624 г.> декабря 30, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает постельнику Лупу части села Корбушор.

483. — 1625 (7133) г. января 2, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Татулу и Лэудатулу, сыновьями Ивашка из Белеци, вотчины в Добрешти, Белеци и Цигэнешти.

484. — 1625 (7133) г. января 4. — Логофет Сокол свидетельствует, что его отец Думитру, вэаф Детко и он сам продали свои части вотчины в Добросшти вэафу Стойке.

485. — 1625 (7133) г. января 7. — Господарь Александр Коконул разрешает монахам Троицкого монастыря в Вухаресте выстроить себе мельницы у одного из господарских бродов и получать весь доход самим.

486. — 1625 (7133) г. января 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает монастырю Козиа подчинение Котмянского монастыря, решенное еще Мирчей Старым.

487. — 1625 (7133) г. января 11. Господарь Александр Коконул подтверждает Тисманскому монастырю село Корзии, силой отобранное у него раньше комисом Ионом из Пая.

488. — 1625 (7133) г. января 12. — Господарь Александр Коконул подтверждает Тисманскому монастырю цыганок.

489. — 1625 (7133) г. января 12, Тырговиште. — Митрополит Валахии Лука подтверждает монастырю Козиа подчинение Котмянского монастыря, решенное еще Мирчей Старым.

490. — 1625 (7133) г. января 12. — Великий вистнер Влад обменивается со Снаговским монастырем цыганками.

491. — 1625 (7133) г. января 17. — Господарь Александр Коконул освобождает село Флэмынзешти, принадлежащее Арджеешскому монастырю, от налога на вино, приказывая пахарникам обходить это село.

492. — 1625 (7133) г. <января, до 20>. — Митрополит Валахии Лука подтверждает Вьерэшскому монастырю виноградники, дома, и винные погреба, оставленные Станом Стынгой.

493. — 1625 (7133) г. января 20. — Господарь Александр Коконул подтверждает дочерям Стана Стынгэ Маре и Тудоре 2 части имущества, оставленного их отцом, а Вьерэшскому монастырю подтверждает часть по суду.

494. — 1625 (7133) г. января 24. — Жупаница Няга, дочь постельника Богдана из Сэхэтеи, свидетельствует что логофет Думитру из Кэлдэрушани имеет право забрать у Снаговского монастыря цыганку, так как она принадлежит ему.

495. — 1625 (7133) г. января 25, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Нягу и Герге, сыновьям Михая из Тыргшора, вотчину в Бъркэнешти — приданое покойной их сестры Някши.

496. — 1625 (7133) г. января 27, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Рэде и попу Стану вотчины с крепостными в селах Бумбуешти и Клокотичи, по суду.

497. — 1625 (7133) г. января 28, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Горану вотчины в Олэнешти, крепостных, мельничные броды и цыган.

498. — 1625 (7133) г. февраля 8, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул освобождает село Драгославеле, Мушчелского и Пэдурецкого уезда от налогов и повинностей, кроме податей и 250 овец в год, потому что это село «охраняет таможенную долину, находящиеся по дороге в Брашов».

499. — 1625 г. февраля 15. — Махмед-бей свидетельствует, что с согласия вистнера Яна продал его имущество, так как он ему задолжал 500 золотых.

500. — 1625 (7133) г. февраля 22. — Господарь Александр Коконул подтверждает Вьерэшскому монастырю третью часть села Добруша, дарованного раньше дворником Данчу.

501. — 1625 (7133) г. марта 6. — Ивашко закладывает свою часть вотчины в Бэлени дворнику Ивашко за 36 золотых.

502. — 1625 (7133) г. марта 10. — Думитру и другие земельные крестьяне продают Нягу из Негешти свои части в Блэжое.

503. — 1625 (7133) г. марта 14, Тырговиште. Господарь Александр Коконул подчиняет Волишинский монастырь со всем его имуществом Иверскому монастырю на Афоне.

504. — 1625 (7133) г. марта 15, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Препусу покупку и побратимство на части сел Лупоане и Орбешти, виноградник на Гырбовце и селища.

505. — 1625 (7133) г. марта 25. — Милош и его братья продают цыганку игумену Житианского монастыря Григорию.

506. — 1625 (7133) г. марта 26. — Бузевский епископ Ефрем свидетельствует, что Богдан, сын Нягоя Шупитула, продал Банскому монастырю свое поместье в Максине.

507. — 1625 (7133) г. марта 30, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул освобождает от господарского налога на вино принадлежащих митрополии крепостных села Сэкуяни, называемого Сырби.

508. — 1625 (7133) г. апреля 1. — Племянник комиса Митри Наи продает Стану 20 сажень вотчины в Курешти.

509. — 1625 (7133) г. апреля 2. — Монахиня Доносия жертвует монастырю Душко пять погонов виноградника на холме Вернештов.

510. — 1625 (7133) г. апреля 4. — Шесть бояр-землемеров разбирают тяжбу логофета Симы с монастырем Михай Водэ из-за села Грозэвешти, решая, чтобы они им владели совместно.

511. — 1625 (7133) г. апреля 5. — Пахарник Митря из Михэешти освобождает за 20 000 аспров Мартина из Титешти с сыновьями из крепостничества.

512. — 1625 (7133) г. апреля 5. — Постельник Влад продает со своей женой Станой тырговишскому торговцу Стонке селище в Секуени.

513. — <1625 г.> апреля 7. — Наи продает Лазару 10 сажень вотчины в Курешти.

514. — <1625 г.> апреля 7. — Наи продает Оанче 15 сажень вотчины в Курешти.

515. — 1625 (7133) г. апреля 10. — Бывшая жена бана, монахиня Дионисия жертвует монастырю Душко 6 погонов виноградника на холме Вернештов, дома и бочки.

516. — 1625 (7133) г. апреля 15. — Господарь Александр Коконул освобождает послушников Бузевского епископства от всех податей, налогов, повинностей и оброков, «чтобы они были хорошими работниками и помощниками св. епископству».

517. — 1625 (7133) г. апреля 16. — Кошунский монастырь продает Жэтанскому монастырю поместье в селе Ямнеке.

518. — 1625 (7133) г. апреля 20. — Господарь Александр Коконул уполномочивает игумена Арджешского монастыря Антония взимать десятину и господарский налог с вина со всех лиц, проживающих в вотчине Сеоашула.

519. — 1625 (7133) г. апреля 20, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает монастырю Михай Водэ в Бухаресте половину села Грозэвешти, по суду.

520. — 1625 (7133) г. апреля 20. — Господарь Александр Коконул освобождает слободы Тисманского монастыря от поголовного овечьего налога, повинностей и поборов.

521. — 1625 (7133) г. апреля 20, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул разрешает Троицкому монастырю выстроить себе мельницы рядом с господарскими мельницами, «находящимися в Бае».

522. — 1625 (7133) г. апреля 20. — Господарь Александр Коконул приказывает сборщикам овечьих налогов с Вылчевского уезда вернуть все, что они взяли со слобод Вистрицкого монастыря, так как они освобождены от всех податей и оброков.

523. — 1625 (7133) г. апреля 22, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Симе половину села Грозэвешти с тремя семьями крепостных, а второй половиной, тоже с тремя семьями крепостных, будет владеть монастырь Михай Водэ.

524. — 1625 (7133) г. апреля 22. — Думитру, со своей женой Киплей, и Станчу продают логофету Станчу свою часть вотчины в Бырке.

525. — 1625 (7133) г. апреля 25, Тырговиште. — Жена дворника Черники Кяяна жертвует Езерский монастырь и все свое имущество одному из монастырей на св. Горе.

526. — 1625 (7133) г. апреля 25, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает одному из монастырей на св. Горе подчинение Езерского монастыря и имущество, оставленное женой дворника жупаницей Кяяной.

527. — 1625 (7133) г. апреля 25. — Пахарник Кисар из Руды дает Боловану, после того как он откупился, селнице Пэсэцол.

528. — 1625 (7133) г. апреля 27. — Жена дворника Кяяна и ее дочери Каля и Някша продают второму вистнеру Думитру Дудеску часть села Кырстиенешти с крепостными.

529. — 1625 (7133) г. апреля 28, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Буте и Нану с их людьми вотчину на холме Орлацов в Фэжкецеле, по суду.

530. — 1625 (7133) г. апреля 28, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает спатару Тудосию и его жупанице Маре вотчину в Милешти.

531. — 1625 (7133) г. мая, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает освобождение из крепостничества Драгомира Бекеша, Станчу Мурджалэ и Станчу Бучумаша, вместе с частями их вотчин в Рэдэчинешти, так как они откупилась от Леки, сына армаша Грама.

532. — 1625 (7133) г. мая 3, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает постельнику Думитру из Филнаша продавшееся ему село Дырварлул, Мехединьского уезда.

533. — 1625 (7133) г. мая 3, Тырговиште. — Шесть бояр выносят решение относительно долгов и вещей, оставшихся после смерти дворника Черники.

534. — 1625 (7133) г. мая 5, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает жене дворника жупанице Кяяне части сел Вырзешти, Глина и Курешти на реке Тэлецуул, соляной налог с Гитиоары, а также цыган, после суда с ее зятем, комисом Ионашко.

535. — 1625 (7133) г. мая 8, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает попу Опре вотчину в Крецулешти.

536. — 1625 (7133) г. мая 8, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает монастырю Стрымба село Мурджешти, Горжского уезда, кроме двух с половиной дельниц, по суду.

537. — 1625 (7133) г. мая 21, Бухарест. — Господарь Александр Коконул назначает перомонаха Пансия игуменом и настоятелем Бабельского монастыря.

538. — 1625 (7133) г. июня 5. — Постельник Ионашко братается с Иоргаке дав ему вотчину в Козлечи взамен цыганского ребенка.

539. — 1625 (7133) г. июня 10. — Господарь Александр Коконул подтверждает жупанице вистнера Василие Катрине вотчины в Фрэтешти и Луиджи, по суду.

540. — 1625 (7133) г. июня 10, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает постельнику Патрашко село Врата, Мехединьского уезда, с крепостными.

541. — 1625 (7133) г. июня 10, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает Стынгачи вотчину и виноградники в Нижнем Стыльнеи.

542. — 1625 (7133) г. июня 11. — Поротник Бервоя из Брэнешти по делу тяжбы из-за долгов.

543. — 1625 (7133) г. июня 13. — Господарь Александр Коконул подтверждает Стойкану из Кырломэнешти виноградник на холме Кырломэнештов.

544. — 1625 (7133) г. июня 14, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подчиняет Глокочовский монастырь Котломузскому монастырю на Афоне.

545. — 1625 (7133) г. июня 14, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает Опре, сыну Каира, вотчину в Красани.

546. — 1625 (7133) г. июня 15, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает пахарнику Соколу из Корнэцени троих цыган — мальчиков.

547. — 1625 (7133) г. июня 15, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает Троицкому монастырю место в нижней части Бухареста, «где находится палатка, поставленная Сиан-пашей», освобождая от податей и налогов всех кто там поселится.

548. — 1625 (7133) г. июня 16, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает Троицкому монастырю пошлину соляной копи в Гитиоаре, господарский налог на вино с села Лупешти и мельницы в Берешти.

549. — 1625 (7133) г. июня 18. — Бузевский епископ Ефрем подтверждает освобождение из крепостничества Аврама из Брэнешти, откупившегося у монастыря Пинул.

550. — 1625 (7133) г. июня 25. — Грамота на поместья Менедикского монастыря, составленная Бузевским епископом Ефремом.

551. — 1625 (7133) г. июня 28, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает пахарнику Яни семейство цыган.

552. — 1625 (7133) г. июня 28. — Крайовский исправник клучер Мушат подтверждает постельнику Дрэгичу вотчину в Брэнешти.

553. — 1625 (7133) г. июня 29, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает освобождение из крепостничества Аврама из Брэнешти, откупившегося у монастыря Пинул Маре.

554. — 1625 (7133) г. июня 30, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает Менедикскому монастырю села Войнешти, Сэкуелского уезда, и Змеешти, части сел Мироши, Бечени и Кымпулунджени, виноградники на холме Сасенов и Вернештов, мельничный брод и метох в Бузаеу.

555. — 1625 (7133) г. июля 1, Бухарест. — Господарь Александр Коконул освобождает от податей, повинностей и оброков село Лучиани, Дымбовицкого уезда, так как там живут «господарские мастера по постройке домов».

556. — 1625 (7133) г. июля 3. — Господарь Александр Коконул подтверждает Глигорие вотчину в Цэушешти.

557. — 1625 (7133) г. июля 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает портному Костандину и его жене Маруле вотчину в селе Чумешти, Мусчелеского уезда, по суду.

558. — 1625 (7133) г. июля 11, Бухарест. — Капитан Янку и его жупаница Елина возвращают логофету Раду деньги за проданную ему раньше часть села Брэнешти, а за данное им на то согласие дарят ему мельничный брод.

559. — 1625 (7133) г. июля 14. — Господарь Александр Коконул приказывает присяжным клятвою свидетельствовать, уплатили ли Милош и Дрэгич логофету Стау, отцу постельника Дрэгича, за поместье в Брэнешти.

560. — 1625 (7133) г. июля 15, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает монастырю св. Екатерины, находящемуся в шикней части Бухареста, вотчину в селе Драгомирешти, Ильфовского уезда.

561. — 1625 (7133) г. июля 15. — Войка продает Иону и его брату Думитру две веревки поместья в Фундени.

562. — 1625 (7133) г. июля 16, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает жупанице Више, дочери бывшего великого постельника, села и части сел с крепостными и мельницами — приданое, полученное от ее дяди, бывшего великого дворника Николы.

563. — 1625 (7133) г. июля 18, Бухарест. — Господарь Александр Коконул постановляет, чтобы село Флэмынзешти Арджешского уезда платило лишь подати, а его слуги, проходящие или пребывающие в нем, должны получать хлеб за деньги.

564. — 1625 (7133) г. июля 20. — Господарь Александр Коконул подтверждает Някше и ее сыну Леонтию два места для лавок в Бухаресте, по суду.

565. — 1625 (7133) г. июля 28, Бухарест. — Господарь Александр Коконул приказывает второму дворнику Пенчу отмежевать вотчину в Кличе, принадлежащую пахарникам Некуле и Соколу, от вотчин Троицкого монастыря, так как они нарушили ее границы и вырубали ее пометки.

566. — 1625 (7133) г. августа <до 10>, Бухарест. — Присяжные Милоша и Беривоя свидетельствуют в тяжбе этих последних с постельником Дрэгичем, что их дело правое и что поместье Брэнешти должно принадлежать им.

567. — 1625 (7133) г. августа 10, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Милоцу поместье в Брэнешти, по суду.

568. — 1625 (7133) г. августа 15. — Преда и Удриште, сыновья логофета Опри из Шириньсы, продают логофету Симе свою часть села Пэушешти.

569. — 1625 (7133) г. августа 16. — Пахарник Митря освобождает от крепостничества Мартина, который откупился, дав еще и селнице.

570. — 1625 (7133) г. августа 17. — Господарь Александр Коконул приказывает Удриште из Кымпины оставить в покое принадлежащих митрополии крепостных из Дрэгэнешти.

571. — 1625 (7133) г. августа 22, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает дочери Опри жупанице Думитре село Котрэзчени, по суду.

572. — 1625 (7133) г. августа 23, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает постельнику Ионашко части сел Гитноары, Бреба и Банешти.

573. — 1625 (7133) г. августа 25, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает Чоане и его брату Герге, сыновьям армаша Неколы, вотчины в Вэдени, Арши, Поенице и Дрэгоешти, а также цыган.

574. — 1625 (7133) г. августа 25, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает логофету Оанче вотчины в Чумернике и Леордени, а также место для дома в Бухаресте, по суду.

575. — <1625 г. сентября 1—1626 г. августа 31> (7134). — Турчину продает попу Думитру место для пашни в селе Вэлтени.

576. — 1625 (7134) г. сентябрь. — Шандру и его сын Некуза продают Сае и его братьям два погона виноградника на холме Вернештов.

577. — 1625 (7134) г. сентября 10. — Влад из Прибояни дарит своему зятю Бадилу вотчину в Верхнем Негрешти.

578. — 1625 (7134) г. <сентябрь—декабрь> 20, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает Банскому монастырю в Бузеу село Рушецул, которое будучи слободой, освобождается от податей и повинностей.

579. — 1625 (7134) г. сентября 26, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает бухарестскому монастырю св. Екатерины половину села Сфырчешти.

580. — 1625 (7134) г. октября 4, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает жене дворника жупанице Кяжне место для 7 лавок в Бухаресте, по суду.

581. — 1625 (7134) г. октября 10, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает Ваде вотчину в Верхнем Богации, Дымбовецкого уезда, и в Шкее.

582. — 1625 (7134) г. октября 14. — Раду, сын вотафа Мани из Брэнешти, дает приданое своей дочери Гергине.

583. — 1625 (7134) г. октября 16, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает освобождение от каких — либо податей и налогов села Добрушести, принадлежащее Снаговскому монастырю.

584. — 1625 (7134) г. октября 19. — Господарь Александр Коконул подтверждает монастырю Мисля рыбную пошлину с села Гряка, Влашского уезда.

585. — 1625 (7134) г. октября 28. — Поп Думитру и его жена Стефана договариваются со спатаром Предой относительно места для лавки в Бухаресте.

586. — 1625 (7134) г. ноября 18. — Сыновья логофета Фиеры Ивашко и Пэдуре продают великому вистиеру Хризе свою часть вотчины в Грече.

587. — 1625 (7134) г. ноября 18, Гырлау. — Третий вистиер из Молдавии Папа Филип продает великому вистиеру из Валахии Хризе половину села Хирешти, Ильфовского уезда, с крепостными.

588. — 1625 (7134) г. ноября 20, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает сыну Смяды Молдовянулу вотчины в Влэдени, Мынзетени, Заноаге, Тырнавe, Спинишоаре и Фрасинете.

589. — 1625 (7134) г. декабря 3, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает великому вистнеру Бузинке вотчину в Тэистрени, виноградники и цыган. .

590. — 1625 (7134) г. декабря 5. — Племянник Мэсию Владу продает постельщику Андришо половину веревки вотчины в Ботини.

591. — 1625 (7134) г. декабря 8. — Барбу из Кодришешти дает в приданое своей дочери Стане вотчину в Верхней Мырше.

592. — 1625 (7134) г. декабря 9, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает Банскому монастырю в Бузеу вотчину и виноградники в Верешти, подаренные монахишей Дионисией.

593. — 1625 (7134) г. декабря 20, Бухарест. — Господарь Александр Коконул освобождает от податей и налогов мастеров, работающих на мельницах в Щегарче, принадлежащих патриарху.

594. — 1625 (7134) г. декабря 20. — Танасие и его сыновья Пэтру и Стефан продают вистнеру Бузинке вотчину в Чептуриле.

595. — 1625 (7134) г. декабря 26, Бухарест. — Господарь Александр Коконул подтверждает Антонию, его брату Иорги, жупанице Анке и ее сыну Янаке поместье в Владени, Яломицкого уезда, по суду.

596. — 1625 (7134) г. декабря 31. — Великий служдер Костя подтверждает Драгомиру поместья, по суду.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ .

1. — 1621 (7130) г. октября 23. — Вотчинники из Брэнешти уступают одну вотчину в Вэлкзине боярам для постройки монастыря.

2. — 1622 (7130) г. июля 20. — Шесть бояр-землемеров и Бузевский епископ, Ефрем размежевывают в Тэтэрани и Силиштиани части поместий Драгомира Рынга, тестя Негуца.

3. — 1624 (7132) г. марта 12. — Дрэгичу из Крэngu с сыновьями Станом, Наном и Мушаном продают дворнику Иордаки из Козлечу свою часть поместья в Кербе.

4. — 1625 (7134) г. ноября 16, Тырговиште. — Господарь Александр Коконул подтверждает попу Преде и другим лицам предел Грошатула и гору Нетеда.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

Furthermore, it is noted that the records should be kept in a secure and accessible format. Regular backups are recommended to prevent data loss in the event of a system failure or disaster. The document also mentions the need for periodic audits to ensure the integrity and accuracy of the information stored.

In addition, the text highlights the role of technology in streamlining record-keeping processes. Modern accounting software can automate many tasks, reducing the risk of human error and saving valuable time. However, it is stressed that users must be properly trained to utilize these tools effectively.

Overall, the document serves as a comprehensive guide for anyone responsible for financial record-keeping. It provides clear instructions and best practices to ensure that all records are accurate, complete, and secure. By following these guidelines, organizations can maintain a high level of financial accountability and transparency.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1621 (7129) Ianuarie 3, Târgoviște.

Hrisovul mării sale răposatului Io-Radu vodă, fecior marelui și preabunului Mihni vodă, ca să fie Hera și cu feciorii lui moșie în satul Găgeni, județul Prahova, însă din hotar Carageștilor, anul 7129 <1621> Ghenarie 3 zile.

† Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Radul voevod domnu a toată Țară Rumânească, fecior marelui și preabunului, răposatului Mihnii voevod. Dat-au domniia mea această poruncă a domnii mele Hierii și feciorilor lui, căți Dumnezeu îi va dărui, ca să fie moșie în sat Găgeni, însă din hotar Carageștilor, a 5 funii, din câmp și din pădure și cu vie în deal, din hotarul câtă să va alege, pentrucă iaste a lui moșie dreaptă și veche dela moșii lui.

Și iar să mai fie Hiera moșie în hotarul Carageștilor din partea lui Stroe a 5 parte din tot hotarul ce să va alege, pentrucă este a lui dreaptă moșie dela moși. Și au mai cumpărat Hiera o livade în hotarul Carageștilor din partea lui Stroe, din drumu pă lângă Gruiu; și o au cumpărat drept doao holde de grâu în zilele lui Șărbanu vodă, în vreme de foamete.

Și iară au mai cumpărat Hiera moșie în hotaru Carageștilor din partea lui Istrate jumătate de moșie și din deal până la Malul Roșul și din locul Neagului până în drumu și din obrațe și până în marginea Branciovului, pentrucă au cumpărat dela Istrate drept doao holde de grâu și 2 holde de mălaiu și au dat și bani șaptezeci, iar în zilele lui Șărbanu vodă, pe vreme de foamete.

Și iar au mai cumpărat Hiera dela Dumitru un pogon și jumătate de vie, dreptu bani 900. Și iar au mai cumpărat Hiera moșie în Câmpineanca, însă din partea Dragului partea, a 6 parte din tot hotarul cât să vă alege. Și iar au cumpărat dela Neagoe, dreptu 1800 de bani, în zilele lui Alicsandru vodă, feciorul lui Iliiaș vodă.

Și au vândut ocești oameni oceste moșii ce sânt mai sus scrise de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor dinprejurul locului, din sus și din jos și cu mărturii pe anume: Duca din Găgeni și Bunea și Dragomir și Stoianu și din Călugăreni, Drăganu și Vălsanu.

Drept aceia, am dat și domniia mea Hierii, ca să-i fie moșie stătătoare împreună cu viile, lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților, pentrucă-i iaste moșie veche și ohabnică dela moși, dela strămoși, nestrămutată și neclintită, după zisa domnii mele.

Drept aceia, am pus domniia mea și mărturii pe toți boerii divanului: jupan Vintilă mare vornic și panu Papa mare logofăt și panu Aslanu mare vistier și panu Necola mare spătar și panu Vartolomeiu mare stolnec și panu Gheorghie mare paharnic ¹⁾).

Eu Stan în scaunul cetății, în Târgoviște.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466, f. 41.

Copie rom.

2

1621 (7129) Ianuarie 8.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Mislea și părintelui egumenul Pavelu, ca să fie volnic cu aceasta carte a domniei mel<e> și cu sluga domnii mel<e> anume..... ²⁾ de să ia 1 Țigan dela Ivașco dvornicul, anume Vădilaiu și dela jupâneasa Grajdana pre Radul Țiganul Ciulėiu și pre Cornea Țiganul, unde-l vor afla și dela Cernica vornicul 1 Țigan și alți Țigani și Țigance ale mănăstirii, câți vor fi fugiți și răsipiți aici în țeara domnii mel<e>, măcar în țigănia domnească, măcar în țigănia boerească, măcar vlădicească, măcar călugă<ă>rească, măcară lăcuindu la orașe, pre toți să-i ducă la mănăstire să șaz<ă> și să lucrēze ce va trebui mănăstirii și de nimenilē opreal<ă> să n'aib<ă>.*

Așijderea să fie volnic egumenul cu cartea domnii mel<e> să strângă și rumăni mănăstirii, sv<i>nteii mănăstiri, den toate satele, câți vor fi răsipiți aicea în țeara domnii mele, ori în sat domnescu, ori în sat boerescu, ori călugă<ă>rescu, ori la orașe, pre toți să-i strângă să-i ducă la urmă și la a lor moșie să șaz<ă> să lucrēze mănăstirii cum au fost légea mai denainte vrēme. Iar cine va opri rumăni mănăstirii, bine să știe că apoi se va lua den satul acela câte 6 boi.

Și nimeni să nu îndrăznească să-i turbure înaintea acestei cărți a domniei mele. Alfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

¹⁾ În acest timp mare paharnic era Ion.

²⁾ loc alb în orig.

Scris luna Ianuarie 8 zile, în anul 7129 <1621>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Mislea, III/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

3

1621 (7129) Ianuarie 8.

† Scris-am noi satul Dălbăneștii anume Dragumir bătrânul și Oncea și Vișan și Stan bătrânul și Dobrin și Neagoe și Roman și Prodea și Radul și Coman și Cârstea, să se știe cum amu vândut 40 de stânjini de ocină den ocina Dălbăneștilor, însă 20 de stânjini denoace de Prahova pân<ă> in iazul morilor și din Prahova încolo, iar 20 de stânjini, cum mărge ocina în lungu Prăh<o>viț<ii> ¹⁾, lu Dumitru den oraș den Târgovișt<e>, derept 2000 de bani gata, ca să-i fie lui și feciorilor lui și nipoților, strinipoților lui, moșie și hohabnică, pântru că o amu vândut noi de a noastră bună voe și au cumpărat și Dumitru de a lui bună voe.

Și cându am vândut noi, n'am vândut de noiși, ce am vândut cu știrea a tot satul și mic și mari și cu știrea a toți megiașilor de sus și de jos, de prin prejurul ocinii.

Și au fost la tocmeală Radul post<elnic> a lu Mănuși de Dălbănișt<i> și Dumitru post<elnic> de Piteșt<i> și Iane stăgarul domnescu și au fostu mulți oameni buni la tocmala aceasta.

Am scris eu, Staico logofăt, luna Ianuarie 8 zile, în anul 7129 <1621>.

† Eu Dumitru aprodul, † Once ban, Staico, Drag<o>mir, Oncea, Vișan, Coman, Stan, Prodea și Dobrin, Neagoe și Roman, Radul.

Muz. Arh. și Ist. Buc., 1526/D.

Orig. rom., hârtie, 3 peceji aplicate.

4

<1621 — 1623> Ianuarie 11.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumenul den sfânta monastire dela Tesmana, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele și cu slug<a> domniei mele, anume Drag<o>mir al doilea arm<aș>, de să ia dela Mahmet com<is> trei sălașe de Țigani, însă Țigani anume: Dumitru cu sălașul lui și Lupul Țiganul cu sălașul lui și Radul cu sălașul lui. Și iar să fie volnic să ia dela Radul de Cămpinișu alte trei sălaș<e> de Țigani.*

¹⁾ Cuvântul «Prah<o>viț<ii>», adăugat, cu aceeași cerneală cu care sunt aplicate degetele.

Pentru că așa au spus părintele egumen naintea domnei mele cum sânt aceste sălaşe de Țigani, ce-s mai sus scris, ale sfentei mănăstire, iar acești boiari ce-s mai sus scriși, ei i țin în sila lor și n'au nicio treabă.

Derept acéia, am dat domnia mea părintelui egumen să fie volnic cu aceasta carte a domnii mele și cu sluga domnii mele mai sus zisă să-și ia acești Țigani și să-i ducă la sfânta mănăstire, iar acestor boiari ce-s mai sus scriș să le va părea strămbu, ei vor sta de față naintea domnii mele cu părintele egumenul den Tesmana.

Pentru aceia, nimeni să nu-i turbure înaintea acestei cărți a domniei mele. Și altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic însăși zisa domniei mele.

Ianuarie 11 zile.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVII/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat din a doua domnie a lui Radu Mihnea.

5

1621 (7129) Ianuarie 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod¹⁾. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea și cu fiii lui, căți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină la Ponor însă partea unchilor săi Danciul și Dobra și Calea, toată, oricât se va alege . . . . . din câmp¹⁾, din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar. <Pentru că¹⁾> această ocină mai sus spusă, ea a fost de moștenire a unchilor săi mai sus spuși, Danciul și Dobra și Calea. Astfel, la moartea <lor, ei> au lăsat cu limba lor, toată partea lor de ocină, nepotului lor Oprea, pentru că alți fii din trupul lor n'au lăsat.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, Oprea, el a avut pâra înaintea lui Radul voevod Șerban cu Andon. Și așa pâra Andon că i-au lăsat Danciul și Dobra și Calea numai lui părțile lor de ocine, mai sus spuse, toate, iar lui Oprea nu i-au lăsat nimic. Astfel, întru aceia, domnia lui, Radul voevod a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, cu toți dregătorii domniei lui și a dat lui Oprea și lui Andon, între <ei> 6 megiași pe răvașele domniei lui, ca să cerceteze și să adeverească acei megiași că au lăsat Danciul și Dobra și Calea lui Oprea sau lui Andon, cum vor <afla¹⁾> cu sufletele lor. Astfel acei megiași, ei au cercetat și așa au aflat cu sufletele lor că Danciul și

¹⁾ loc șters, neciteț în orig.

Dobra și Calea au lăsat toate părțile lor de ocină numai lui Oprea, iar lui Andon nu i-au lăsat nicio ocină, ci i-au lăsat alte bucate de hrană. Și au luat acei megiași amândouă răvașele, de le-au dat la mâna lui Oprea. Și a rămas atunci Andon de lege dinaintea lui Șerban voevod.

Astfel, de atunci până în zilele lui Alexandru voevod, a tot stăpânit Oprea această ocină <mai sus spusă>, toată, cu bună pace.

Iar când a fost în zilele lui Alexandru voevod, iarăși n'a putut Oprea să se odihnească de către Andon, ci au venit iarăși la pâră. Și așa pâră Andon înaintea lui Alexandru voevod, cum a pârât.....¹⁾ voevod, că i-au lăsat lui această ocină mai sus zisă, Danciul și Dobra <și Calea.....nu>¹⁾ i-au lăsat lui Oprea. Astfel, Alexandru voevod iarăși a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții <dregători ai domniei lui>¹⁾ și a văzut amândouă răvașele la mâna lui Oprea, că a rămas Andon de lege în zilele lui Șerban voevod. Deasemeni, a rămas Andon de lege și de judecată și dinaintea lui Alexandru voevod, cum a rămas de lege și de judecată și dinaintea lui Șerban voevod. Și a tot stăpânit Oprea aceste ocine în pace, din zilele lui Alexandru voevod.

Iar când a fost <acum>, în <zilele>¹⁾ domniei mele, Oprea iar n'a putut să se odihnească <de către>¹⁾ Andon. Și iar au venit la pâră și așa pâră <Andon>¹⁾ înaintea domniei mele cum că a fost.....¹⁾ înaintea lui Șerban voevod .....¹⁾ lege.....¹⁾ am văzut domnia mea cartea lui Alesandru voevod .....²⁾ lui Stanciul jumătate de <peste tot>¹⁾ hotarul, pentru 5000 aspri și pentru 3 boi. Și martori: din Comăniști, Roman și Radul și din Bru.....¹⁾ și.....¹⁾ și Dumitru și Matei și Gherghina și din Lăturoasa, Stepan și Neagoe.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocine, ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan <Bartolo>¹⁾meiu mare stolnic și jupan Goga mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trofanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Idoxi logofăt în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 18 zile, <delă>¹⁾ Adam până acum, cursul anilor 7129 <1621>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXVIII/174.

Orig. slav, perg., rupt și șters, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom.

¹⁾ loc neciteț în orig.

²⁾ urmează 5 rânduri șterse, necitețe în orig.

1621 (7129) Ianuarie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Ianiu fost al doilea vistier și fratelui său Ghionea postelnic și cu fiii lor, câți le-a dăruit dumnezeu, ca să le fie satul Scurta din județul Olt, numit Pleșov, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și cu viile și din vaduri de mori și din uscat și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege, din hotar până în hotar. Și vecinii de moștenire încă să se știe, anume: Stancul și Dobrotă cu fiii lor și Manea cu fiii lui și cu alți vecini câți se vor afla, pentrucă acel sat Scurta, mai sus scris, el a fost de moștenire al lui Stoenea portariul, încă de mai înainte vreme.

Iar după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Preda postelnic, fiul jupaniței Anca, fiica lui Stoinea portariul și Radul postelnic din Balomirești, care a fost bărbatul jupaniței Anca, ei au vândut acel sat Scurta, care se chiamă Pleșov, boierului domniei mele jupan Iane fost al doilea vistier și fratelui său Ghionea postelnic, pentru 68.000 aspri gata. Și au vândut ei de bună voia lor, fără nicio silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost la întocmirea lor mulți boieri martori, anume: jupan Miho fost mare spătar și din Mănicești, Gherghe clucer și Leca, cumnatul lui Badea din Greci și Drăgan vătaf și Mihai neguțătorul. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare dela mâna lui Preda postelnic cu acești martori care sunt mai sus spuși.

Pentru aceia, am dat și domnia mea boierului domniei mele, jupan Iane vistierul și fratelui său, lui Ghionea postelnic, ca să le fie lor satul Scurta, care se chiamă Pleșov, cu vecinii și cu tot venitul și cu tot hotarul, ocină, dedină și ohabă, lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomi mare stolnic și jupan Goga mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, această carte în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 20 zile și dela Adam până acum, cursul anilor în anul 7129 <1621>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/92.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1621 (7129) Ianuarie 20, Târgoviște.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Noi acești 6 boiari, Fiera vistiari și Stoica logofet Tărăceanul și Ventikă post<elnic> din Sătēni și Dobriin logofet de Ungurei și Badea șefariul de Tetcoi și Pătru logofet din Merișani, scris-am aceasta a noastră carte să fie cu mare credință la mâna lui Ivașco post<elnic> de Bălotești, ca să se știe că ne-au luat Ivașco post<elnic> și Radul post<elnic> de Cepturoaia și jupâneasa lui, Calea, fata Radului post<elnic> Calofirescul, denaintea domnu nostru Radul voevod, pre răvașe domnești, ca să le căutăm rândul pentru nește sate, anume Ulmuleții și Zemniccele și Zimnicēlele, să adevărăm ale cui au fost de moșie; fost au ale Căndei părcălabul de Voevodești, moșul lu Ivașco post<elnic> au fost-au ale Marcei de Nanovēni? Și fostu-ș'au Marcea de Nanovēni frate cu Cănda părcălabul de Voevodești, moșul lui Ivașco post<elnic> au nu ș'au fost nimica?

Deci noi, acești 6 boiari, ce sântem mai sus scriși, am năvoit pre Ivașco post<elnic> în tot chipul ca să aducă oameni buni, bătrâni și megiiși de pre înprejurul acestor sate să mărturisească naintea noastră ale cui au fost aceste moșii și sate. Și Cănda părcălabul cu Marcea de Nanovēni fostu-ș'au frați amândoi, au nu ș'au fost frați. Deci într'acēia, Ivașco post<elnic>, el au adus mulți oameni buni și megiiși de pre înprejurul locului și de pre înprejurul <aces>tor sate, anume pop<a> Luca de Gaurici și den Gropēni, Drag<o>mir și Drăgan și de Șulești, Paras<chiv și de> ¹⁾ Mih<ă>ilești, Stan și de Comcești, Tatul și de Futești, Marco și de Popești, Ba<dea, de au mărtu>¹⁾risit și ei cu sufletele lor naintea noastră cum sânt aceste sate de moșie ale Căndei de Voevodești, moșul lui Ivașco post<elnic>. Iar Marcea de Nanovēni nici ș'au fost frate cu Cănda părcălabul de Voevodești, nici au avut nicio treabă cu aceste moșii și sate.

Deci și noi acești 6 boiari, ce sântem mai sus scriși, bine am adevărit cu ale noastre suflete, cum Marcea de Nanovēni cu Cănda părcălabul de Voevodești fraț<i> nu ș'au fost, nici rudă, nimica, nici au avut Marcea nicio treab<ă> cu aceste sate, nici feciorul lui Dragomir, ce le-au fost dobândit Marcea dela Țintea armașul, cându au lăiat pre Cănda părcălabul, în zilele lui Mircea voevod. Și au rămas de în Cănda 2 fēte, Mariia, muma lui Ivașco post<elnic> și Mușa. sora Mariei, fētele Căndei părcălabul de Voevodești. Aceasta am adevărit mărturisim cu sufletele noastre. *Altfel să nu fie.*

¹⁾ loc rupt în orig.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 20 zile și dela Adam în anul 7129 <1621>.

Fiera vist<ier>.

Ventil post<elnic>.

Dobrin log<ofăt>.

Bade șăfar.

Pătru gram<atic>.

Arh. St. Buc., M-rea Mărcuța, V/2.

Orig. rom., hârtie, 6 peceți aplicate.

8

<1621 — 1623> Ianuarie 21.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Părvul logofăt, ca să-i fie u<n> rumân, anume Pătru Borcan, feciorul Stoicăi Zopei de Peréni, pentrucă se-au vândut Stoica Zopa cu feciorii lui și cu toat<ă> ocina lor, să-i fie rumăni. Și am văzut domnia mea și cartea lor, cum se-au vândut în zilele lui Simion vodă. Și tot i-au fost rumăni, de atunce până acum, în viața domniei mele.*

Iară când a fost în zilele lu Șerban vodă, iară Pătru Borcan au mersu preste Dunăre, în Țara Turcească, la seceriș, vrémea l-au apucat acolo, vrémé de robie, ce-au fost venit Tătarăi în țeară. Deaca au eșit Tătarăi de în țeară, iară Pătru Borcan au venit în țeară, la casa lui și la moșia lui și lă fămée-ș, și au fost rumân boiarinului domnii mé<e>, ce iaste mai sus scris. Iar când a fost acum, în zilele domnii méle, iar Pătru Borcan așa părăia naintea a domnii mé<e>, cum l-au robit Tătarăi, de-au fost rob.

Intr'acéia, domnia mea am zis să-și scoaț<ă> hoget cum l-au slobozit, iară el nici în hoget n'au avut.

Deci domnia mea i-am dat lége 4 oameni, să jure cum l-au robit; de va jura, să fie în pace de rumănie de cătră Părvul log<ofăt>, iar ocina ce-au vândut ei de în Peréni să fie a boerin domnii méle Părvul log<ofăt>. Iară Pătru Borcan neci într'un chip nu se-au putut apuca de lége, ce au rămas de judecat<ă> și de lége, denaintea a tot divanul domnii mé<e>. Ce am dat domnia mea boerin domnii méle Părvul log<ofăt> să-i fie rumân, cum se-au vândut și cum i-au fost și până acum *Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Ianuarie 21 zile.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Acad. R.P.R., XXXIII/209.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

Datat după doc. din 1628 Mai 15. Ar putea fi însă și din prima domnie a lui Radu Mihnea.

1621 (7129) Ianuarie 24, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Ivașco postelnic din Bălotești și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Ulmuleții cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul și satul Zemnicele jumătate și satul Zemnicelele iarăși jumătate, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din baltă și din uscat, de peste tot hotarul și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege, pentru că aceste sate mai sus zise, ele au fost de moștenire ale lui Cănda părcălabul din Voevodesti, bunicul lui Ivașco postelnic, părintele jupaniței Maria, mama lui Ivașco postelnic.

Astfel, când a fost în zilele lui Șerban voevod, când a fost cursul anilor 7113 <1604—1605>, iar Ivașco postelnic, el a avut pără cu Dragomir, fiul lui Marcea din Nanoveni, pentru aceste sate mai sus zise. Și așa a părît Dragomir înaintea lui Șerban voevod că sunt aceste dedine ale lui de moștenire. Intru aceia, domnia lui a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, cu divanul și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a silit domnia lui pe Dragomir, fiul lui Marcea, să scoată cărțile vechi de moștenire pe aceste sate, iar Dragomir n'a avut nicio carte să scoată în divan. Intru aceia, Șerban voevod, domnia lui a dat lui Dragomir, fiul lui Marcea din Nanoveni, lege, 12 boieri, să jure că au fost aceste sate ale lui de moștenire și să strice cărțile lui Ivașco postelnic. Iar Dragomir, el nicidecum n'a putut să se apuce de lege, să jure, ci a rămas de lege și de judecată dinaintea lui Șerban voevod. Și de atunci a tot ținut Ivașco postelnic aceste sate mai sus zise, cu bună pace.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele în prima domnie a domniei mele, când a fost cursul anilor 7119 <1611>, iar Ivașco postelnic, el iar a avut pără pentru aceste sate cu Radul postelnic din Cepturoaia și cu jupanița lui, Calea, fiica lui Radul postelnic Calofirescul. Și așa au părît ei înaintea domniei mele, în divan, că au fost de moștenire aceste sate mai sus scrise ale lui Dragomir, fiul lui Marcea din Nanoveni și că au fost cumpărate de jupan Radul postelnic Calofirescul dela Dragomir, fiul lui Marcea, în zilele răposatului părintelui domniei mele, Mihnea voevod, când a fost în cursul anilor 7098 <1589—1590>. Astfel, întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am silit domnia mea pe Radul postelnic și pe jupanița lui, Calea, fiica Calofirescului, să scoată cărțile vechi de moștenire ale lui Dragomir, fiul lui Marcea, pe aceste sate. Astfel, Radul postelnic și cu jupanița lui Calea, ei n'au avut de unde să scoată nicio carte. Iar boierul domniei mele Ivașco postelnic, el a scos în divan multe cărți vechi înaintea domniei mele pe aceste sate mai sus zise: cartea răposatului Radul voevod cel Frumos,

când a fost cursul anilor 6965¹⁾ <1456—1457> și cartea lui Vladul voevod, cartea lui Radul voevod Călugărul și cartea lui Mircea voevod și cartea lui Alexandru voevod. Am văzut domnia mea și am cetit toate cărțile pe rând și bine am adevărit domnia mea că n'a avut nimeni nicio treabă cu aceste dedine, ci au fost niște sate cotropite. Astfel, a rămas Radul postelnic și cu jupanița lui, Calea, de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și a tot ținut Ivașco postelnic aceste sate cu bună pace.

Iar când a fost în zilele lui Gavriil voevod, Radul postelnic și cu jupanița lui, Calea, ei au umblat cu pără mincinoasă și strâmbă, de au spus înaintea lui Gavriil voevod că a fost Cânda pârălabul frate cu Marcea. Astfel a luat aceste sate din mâna lui Ivașco postelnic, fără dreptate.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie a domniei mele, iar boierul domniei mele Ivașco postelnic, el n'a desnădăjduit de atâta strâmbătate și cotropire, ci a venit de s'a plâns și s'a pârît de față înaintea domniei mele, în marele divan, cu Radul postelnic și cu jupanița lui, Calea, fiica lui Radul postelnic Calofirescul. Așa au pârît ei înaintea domniei mele că a fost Cânda pârălabul de Voevodești frate cu Marcea din Nanoveni. Intru accia, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu cinstiții dregători ai domniei mele și în alt chip nu m'am încredințat domnia mea, ci le-am dat domnia mea între ei 6 boieri, pe răvașe domnești, anume: Fiera vistier și Stoica logofăt Tărăceanul și din Săteni Vintilă postelnic și din Ungurei, Dobriin logofăt și din Tetcoi, Badea șefar și din Merișani, Pătru logofăt, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor, a fost Cânda pârălabul, bunicul lui Ivașco postelnic, frate cu Marcea din Nanoveni sau nu? Astfel, când a fost la zi și la soroc, iar acești mai sus ziși 6 boieri, ei au venit înaintea domniei mele, în divan, de au mărturisit că Marcea din Nanoveni cu Cânda pârălabul n'au fost frați, nici rude, nimic, ci Marcea a dobândit aceste sate dela Țintea armaș, când l-au tăiat pe Cânda pârălabul, în zilele lui Mircea voevod. Din trupul lui Cânda au rămas numai două copile, anume Maria, mama lui Ivașco postelnic, fiica lui Cânda pârălab și Mușa, una de un an, cealaltă de doi ani. Încă li s'a întâmplat lor și pribegie, ci a cotropit Marcea aceste sate fără dreptate și n'a avut nicio treabă. Astfel, a rămas Radu postelnic și jupanița lui, Calea, fiica Calofirescului, de lege și de judecată dinaintea domniei mele și în al doilea rând. Și am luat domnia mea și cartea lui Gavriil voevod, de rămas și amândouă răvașele din mâna lor, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Ivașco postelnic, ca să-i fie satul Ulmuleții toți, satul Zemnicele jumătate și satul Zemnicelele iar jumătate cu vecinii și din baltă și din uscat și de pretutindenii și cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și stănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

---

¹⁾ Văleatul greșit. În acest timp domnea Vlad Țepeș.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și Bertolomi stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt această carte în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Ianuarie 24 zile și de Adam până acum la această scriere cursul anilor în anul 7129, iar dela nașterea lui Hristos 1621.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCXCVI/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, deteriorată.

Cu două traduceri rom., una din 1762, cealaltă din 1908.

10

1621 (7129) Ianuarie 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Oprea postelnic din...¹⁾ și cu fiii săi, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie un sălaș de Țigani, anume Balea Țiganul și cu Așigancă sa anume Stanca și cu doi fii, anume Cârciu și Negreiu și cu două fiice, anume Zamfira și Vărluga, pentru că a cumpărat Oprea postelnic acest sălaș de Așigani, care este mai sus spus, dela jupanița Stanca și dela fiul ei, Hamza din...¹⁾, pentru 8200 aspri gata, în zilele lui Gavriil voevod. Și a vândut jupanița Stanca și cu fiul său Hamza acest sălaș de Țigani, ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni martori și aldămășari, anume: din Prigorie, Andronie și din Albeni, Ianiu și din Dărmoxa, Staico postelnic și din Soc, Dragomir armaș și din Bibești, Vlăduțul și din Negoști, Mardarie monah și popa Neagoe și popa Roman și mulți oameni care nu sunt scriși aici în această carte.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare al acelor boieri vânzători, cu acești martori, cum este mai sus scris.

Pentru aceia, am dat domnia mea slugii domniei mele, lui Oprea postelnic, ca să-i fie lui acești Țigani mai sus spuși, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclinlit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar

---

¹⁾ loc alb în orig.

și Bertolomi stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare-postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 25 zile și dela Adam până acum, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LX/31.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

11

1621 (7129) Ianuarie 27, Târgoviște.

† Eu Radul postelnicul de în Hierășt<i> scris-am acesta al micu zapis la mâna părintelui egumenului Grigorie dela sf<ă>nta mănăstire dela Bucureșt<i>, ce iaste hramul *sfânta* Troiță, cum să se știe că i-am vândut partea mea de ocină dela Cioplea, care iaste pre lângă satul Dudeștii, însă doao părți. Iară o parte nu o am vândut, căci nu iaste a mea, ce iaste a surori-meă Neacșei; ce-am vândut numai partea mea, 2 părți, drept 70 de galben<i>, însă stânjini 200. Și ne-am tocmit pre stânjini câte 7 costande, iar să vor mai trece stânjeni mai mulți de cât 200, să aibă a-m plăti părintele tot câte 7 costande.

Și hotarul să se știe: de în apa Dâmboviței până în hotarul mănăstirii lui Ivan călugărul de cătră Colintina.

Și am vândut această ocină de bună voe a noastră, fără de nicio silă, ca să fie sf<i>nteii mănăstiri moșie; și ne-au dat și banii toți deplin, 70 de galbeni, la mâna noastră, pre 200 de stânjeni, iar ce vor trece mai mulți, să aibă părintele a ni-i plăti.

Și mărturie încă am pus: Dumitru banul și Dumitru vistiariul și Staico post<elnic> și Hrizea logofet.

Scris în Târgoviște, luna Ianuarie 27 zile, anul 7129 <1621>

Eu Hrizea log<ofăt> mărturisescu.

Eu Radu post<elnic>.

Dumitru ban.

Staico post<elnic>.

Dumitru vistiariu.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXVIII/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie, ibid., în ms. 256, f. 96.

1621 (7129) Ianuarie 28, Târgoviște.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Adecă noi, Marco și Aloiz, feciorii jupânului Gașpar și ai jupânesei lui, Mariei, scris-am și mărturisim cu cest zapis al nostru să fie la mâna jupânului Ventil<ă> marele dvornic, ca să se știe cum i-am vândut a noastră parte de ocină de în Găujani, den în județul Elh<ov>, toat<ă> și de în câmpu și de în pădure și de în apă și de în balt<ă> și den uscat și de în șezutul satului, de pretutindenilé, cât se va alége și de preste tot hotarul și cu rumânii, anume: Neagoe și Luțcan și Vălcan și cu feciorii lor. Pentrucă aceast<ă> ocină den Găojani și cu rumâni, ce iaste mai sus scris, au fost de moșie a jupânului Staico ce au fost postelnic mare și a mâini-sa, Mariei și a jupânesei lui, Frujinei; iar cându au fost apoi, jupânul Staico post<elnic>, el au dat și au miluit pre sluga lui, pre Staico de Făurei, cu aceast<ă> ocină den în Găujani, pentru direaptă și credincioas<ă> slujbă ce i-au slujit.

Iar după acéia, cându au fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar Staico de Făurei, el au dat și au băgat și au înfrățit pre tată nostru Gașpar, pre jumătate de ocină den în Găojani. Iară apoi, tată nostru Gașpar, el pentru frăția înacă au dat și au dăruit pre Staico de Făurei cu 15 boi și multe biruri au plătit tată nostru Gașpar, ale lui Staico, de au cheltuit pentru acéle birure 11.000 de aspri. Iar altă jumătate de ocină, ce iaste mai sus scris, de în Găujani, iar Staico de Făurei, el o au vândut tatăini nostru, lu Gașpar, derept 20.000 de aspri gata și se-au înfrățit. Și au vândut Staico de a lui bună voie denaintea tuturor megiiășilor și i-au făcut și cartea lu Mihail voevod, de cumpărătoare, cându au fost cursul anilor 7104 <1595>.

Iar după acéia, cându au fost acum, în zilele domnu nostru Radul voevod, feciorul răposatului Mihnei voevod, după moartea tatăini nostru, lu Gașpar, iară noi, feciorii lui, Marco și Aloiz, ce săntem mai sus scriș<i>, am vândut toat<ă> partea noastră de ocină den în Găojani și cu rumânii, de preste tot locul, cât se va alége, cum zici mai sus, de o am vândut jupânului Ventil<ă> marele dvornic, de a noastră bună voce, fără nicio sil<ă>, derept 12.000 de bani, ca să-i fie lui moșie și feciorilor și nepoților și strenepoților și i-am dat și cărțile de ocină la mâna jupânului Ventil<ă> marele dvornic.

Și cându am vândut aceast<ă> ocină fost-au mulți boiari mărturie: de Pade, Stanciul post<elnic> și cu fiu-său Pătrașco și de Rătești, Albul peh<arnic> și de Drăngești, Vladul și de Preajvă, Mircea spat<ar> și de Uscat<i>, Dan-ciul logofet și Vladul peh<arnic> și Tud<or>ru sluj<er>, Iscrul dvor<nic> și Aldimir dvor<nic> și Ghiuoca.

Și am pus și blăstem: cine se va ispiti de în ruda noastră a sparge și a strica această a noastră tocmeală, acela să fie trăclet și anatema și afurisit de

318 *părinți* ce sânt întru în Nechei și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia. Aceasta am scris și mărturisim. *Altfel să nu fie.*

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în Târgoviște, luna Ianuarie 28 zile, în anul 7129 <1621>.

Marco ¹⁾

Alois ¹⁾

Eu Vladimir vornicul.

Eu Ghioca.

Iscru vor<nic>.

Vladul peh<arnic>.

Radul post<elnic> *din* Potocéni.

Stanciul de Pade.

Ivașco post<elnic>.

Danciul log<ofăt>.

Lepădat log<ofăt>.

Arh. St. Buc., A. N., CXVI/21.

Orig. rom., hârtie, 11 peceti aplicate.

13

1621 (7129) Februarie 8, Târgoviște.

† In lume, dintre lucrurile mai alese și mai lăudabile, mai de frunte sunt cei cărora dela dumnezeu li s'a încredințat să stăpânească, pentrucă sunt slujitorii lui dumnezeu, zice dumnezeescul apostol; căci stăpânirile care sunt, de dumnezeu sunt făcute și sunt datori cei ce stăpânesc oamenii să întărească și să păzească și să înoiască legile și să facă altele noi. Dar cele mai alese și mai vrednice de laudă fapte sunt să întărească sfintele lăcașuri, unde se săvârșesc dumnezeieștile taine și pe cei care trăiesc în ele și se roagă pentru toți lui dumnezeu și s'au făgăduit să ducă viața îngerească, deși trăiesc în lume; aceste lăcașuri să le întărim și altele noi să facem. Și să împlinim lucrurile lor cele de trebuință și să întărim cele dăruite de către domnii care au fost mai înainte și la acestea să adăugăm încă și mai multe și să le slujim lor în cele trupești, iar ei vă sunt datori în cele sufletești.

După cum și binecinstitorii domni și ctitori, care au fost mai înainte au dat și au întărit prin scrisori și prin blesteme, pe cei care vor fi după ei, ca pe aceasta neclintit să le păstreze; mai ales sunteți datori să adăugați la acestea și să întăriți sfintele lăcașuri mânăstirești care au nevoie să fie ocrotite.

De aceia și eu, robul stăpânului, domnului meu Iisus Hristos, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, mi-a fost drag domniei mele ca să

---

¹⁾ semnături cu litere latine.

urmez dumnezeiasca Scriptură, după spusa lui David: râvna casei tale m'a ridicat pe mine.

Pentru accia, dacă am văzut cărțile altor domni care au fost mai înainte de mine, Io Gavriil Moghila voevod, fiul răposatului Simeon Moghilă voevod de accia, cu dragoste dinlăuntru inimii mele am ridicat dorința către dumnezeieștile biserici, mai ales către sfânta, dumnezeiasca mănăstire, numită Mărgineni, unde este hramul sfântului arhanghel Mihail și tuturor fraților călugări care trăiesc într'acest sfânt loc, ca să-i fie sfintei mănăstiri satul numit Cricoveni, din județul <Dâmbovița> ¹⁾ în pace și iertat de bir și de găleată și de gorștina oilor și de a porcilor și de dijma s'upilor și de oaie seacă și de miere și de cal domnesc și de cai de olac și de dărăbani și de opăcinași și de toate dăjdiile și mâncăturile, câte sunt peste an în țara domniei mele, pentru că am iertat domnia mea acest sat mai sus zis, să fie iertat de toate, afară numai să fie pentru ascultarea și ajutorul sfintei mănăstiri mai sus zise și care va fi porunca egumenului și a nastavnicului mănăstirii.

De accia, m'am gândit domnia mea și am iertat acest sat mai sus zis de toate, după cum s'a spus mai sus și l-am scos și din catastihul de vistierie a domniei mele, ca să fie în pace și slobozi de toate câte sunt mai sus scrise.

Și nimeni dintre poșlușnicii sau dintre cei care umblă după milostenii să nu-i stânjenească sau să-i supere, ci să rămână în pace. Astfel am făcut domnia mea. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cel căruia domnul dumnezeu îi va încredința să fie stăpânitor și domn al Țării Românești, în numele lui dumnezeu și al preacuratei maici, vă rog să întăriți acest ajutor și adaos al sfintei mănăstiri și să înoiți acest hrisov al domniei mele și domnul dumnezeu să vă primească în împărăția cea cerească.

Iar cel care nu va întări și nu va înnoi, ci va strica și va batjocori această pomană a domniei mele și va nimici acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l judece cu toți Iudeii cei necredincioși și să rămână cu Iuda și cu Arie la un loc, cum și va fi în veci, amin.

Iată și marlori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Goga mare comis și Onă mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Drăghici logofăt, în cetatea de scaun din Târgoviște, luna Februarie 8 zile, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCXCVII/37.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 454, f. 50 v — 51.

¹⁾ completat după traducere.

1621 (7129) Februarie 10.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anum<e> Bolovan din Titeșt<i> ca să fie volnic cu cartea domniei mēl<e> de să-ș ție o moar<ă> și stupina ce iaste pe locul lu Chesar. Pentrucă a venet Bolovan naentea domnie mēl<e> de se-au jeluit și a spus cum a fost făcut tatăl lu Bolovan schembu cu Marten și cu Metré, rum<ă>nie lu Drag<o>mir post<elnic> și cu șterea jupănesie Mariei, d<c>-au dat loc pentru loc tatăl lu Bolovan, de ș-au făcut acel iaz de moar<ă>.*

Iar cându iaste acum, generele lu Drag<o>mer post<elnic> va să spargă acea tocmeal<ă>, ca să-i spargă mora, iar Bolovan a mărtureset naentea domnie mēl<e>, cându a făcut acea tocmeal<ă>, de au dat loc pentru loc, a fost cu șterea lu Drag<o>mer post<elnic> și cu șterea jupănesie Mariei și cu știre a tuturor bătrănilor den sat. Și am văzut domnie mea și răvașul acelor oamen<i> bătrâni, de măturie, cândé se-au fost făcut acil schimbu.

Dereptu acéia și domnie mea încă am judecat și am dat lu Bolovan, ca să fie volnec cu cartea domnie mēl<e> de să-ș ție mora ce iaste făcut<ă> pre iazul lu Drag<o>mir, iar generili lu Drag<o>mir să-ș fac<ă> intr'altu loc moar<ă>, unde va fi alt vad, iar Bolovan să aib<ă> bun<ă> pace, că așa iaste învățătura domnie mēl<e>. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic Vintilă mare vornic.

S'a scris în luna Februarie 10 zile, anul 7129 <1621>

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXVIII/32.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1621 (7129) Februarie 13.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, sfânta troiță nedespărțită, amin.*

Aceasta să s<ă> știe cum am scris noi satul Albeștii toți megiașii, bătrâni și tinerii, a noastră carte acestui om den sat den Bogătești, anume Barbul, pentru ca să-i fie lui moșie ocina Vlaicului, fratele Bratului den sat den Albeșt<i>, toat<ă>, cât se va alége den câmpu și den pădure și den munte și den apă și den uscat și den toate hotarele și casele cu grădină și cu tot șezutul den sat, *pentru 7200 as<pri> gata.*

Ș<i> am vândut noi tot satul cu a noastră bună voie. Așijderea au cum-păratu și Barbul de bu<nă vo>e, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui și nepoților lui și strănepoților, căfi Dumnezeu <i> va lăsa în veacu.

Direptu acée și mărturie am pus: jupan Arsenie vatahul și postel<ni>cul Iane și pop<a> Iane clisiar și jupan Stoica pit[t]ar și jupan Para pos<telnic> și pop<a> Iane.

Am scris eu, pop<a> Negre, *ginerile lui* pop<a> Bratul.

Luna F<eb>r<uarie> 13 zile.

† Iară dobânda cestor banii ci's mai sus scriș<i>, dați de Barbul, au făcut 3000 as<pri> gata, de i-au dat Barbul.

Vălcat 7129 <1621>.

Acad. R.P.R., CLXV/126.

Orig. rom., trei peceți aplicate.

16

1621 (7129) Februarie 13.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.* Scriși eu jupăneasa Mărina a stolnicului Sărbului acesta a mea carté sf<i>ntei mănăstiré ci să grăește Thismena și este casa *preacuratei maici a lui dumnezeu* și zacú și oselé popei lu Stan și alé Sărbului stolnicului.

Dup<ă> pomeana lor, eu încă am cugetat și am datú parte a mea de moșie de în Ergheviț<a> a patra parté préste toot hotarul de în câmpú și de în pădure și de în apă și rumăanii căți săntú ai mii, sv<e>ntei mănăstiré, ce este mai sus scris, pentru sufletul mieu, să aibú și eu pomeană cu alalți tihtori, să fie sv<e>ntei mănăstiri moșie moștin ohabnică în veciia veacului nemutată, nici vāru, nici nepotu, nici un omu al mieu să n'aibi lucru cu ce am dat eu sv<e>ntei mănăstiré. Innsă numai să aib<ă> Lupul, nepotu mieu, un rāndu de în moar<ă>, când i se va veni, că l-am miluit eu.

Iar ciné să va afla și să va ispiti să spargă acestă tocmel<ă> și pomeana mea, să fie proklet și anathima de domnul dumnezeu și de *preacurata maică a lui dumnezeu* și de 318 sv<e>nți părinți de în Nichei, să fie cu Iuda și cu Ariia.

Mărturie este: de în Zăgaia, pop<a> Vlasan și Danciul, de în Glogova, Nicola vatah; de în Medvijde, Giurca, de în Bistriț, Nicola, de în Răgheviț<a>, Radul.

Scris luna Februarie 13 zile, în anul 7129 <1621>.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, CXVII/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Copii, ibid., în ms. 330, f. 98 v. și ms. 335, f. 115 v — 116.

17

1621 (7129) Martie 9.

Zapisul Oprii de partea lui de moșie dān Samara. Adică eu, Oprea Micea *din* Samara și cu toți feciorii miei, scriem și mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fie de mare credință la mână jupānului Ivan din Pitești, cum să se știe că i-am vāndut noi de a noastră bună voe, dentr'o funie jumătate Doroătească,

drept bani gata 2000, să-i fie lui moșie și feciorilor lui, câți dumnezeu îi va dărui. Și i-am vândut dăn hotar până în hotaru, preste tot, dăn apă, dăn câmpu, dăn pădure.

Și când i-am vândut au fost mulți oameni, anume: popa Cherchelan și Danciul *de acolo* și Andonie și Borichiciu și Stan al lui Oprîș și Radul Mănie și Stanciul popei și Radul lui Pătru și Oprîș al Munteanului. Și pentru credința pus-am degetul.

Marte 9 zile, anul 7129 <1621>.

Eu Oprea vânzătoriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rîi Trivalea, nr. 477, f. 38.

Copie rom. Altă copie, ibid., ms. 371, f. 20.

18

1621 (7129) Martie 17.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.* Scris-am eu, jup<ă>-neasa Dragna, scriptura mea la vreme de apoi la zioa de moarte și la ceasul de apoi cum sâ <â> știe de rândul moșiilor părinților miei și al moșilor miei, însă de în partea moșu-mieu Stoicăi și a moașe-mea Voicăi și partea mamei Stoică și partea mamei Buicăi și partea mea, ver câtâ se-au ales și Țigani și toate bucatele, veri câte se vor presosi. Dup<ă> moartea mea, să n'aibă niminea lucru și *ameslec* cu aceste moșii și cu aceste bucate, nici văr primar, nici al doile văr, nici nepot, nici nepoat<ă>, ver cine se va trage de într'acest neam, fără numai ci-m las moșiile și Țigani și bucatele în mâna nepoților miei, pre num<e>: Stroe și Pătrașco și Giurgi <â> fie în mâna lor și să le obl<ădu>iască ei și cini se va trage d<e în>neamul lor.

Și să știe tot omul că nu rămâi nici unui om datoare pre pământū, fără numai lu dumnizeu. Iar cini va spargi scriptura mea, să n'aibă undi veni dup<ă> mine, nici cu nârodul la județ și să fie procler și anathima *de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și să fie la un loc cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți, în veci, amin.*

Adec<ă> mărturiile cini am pus: Mihăil post<elnic> și Matei peh<arnic> și Preda sulgériul și pop<a> Rafail ighimenul *din Brâncoveni.*

Și a scris Tudor logofăt, luna Martie 17 zile, în anul 7129 <1621>.

Iar cini va zici să i-s datoari, să vii pân sântū vie să grâiască cu mini.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni, XXI/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

19

1621 (7129) Martie 30, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sore dela Clănău și cu fiii lui, câți dumnezeu îi

va da, ca să-i fie un pogon și cu o cesvârte de vie și cu un stânjen de ocină la Lipia, pentru că a cumpărat Sore dela Stan și dela fratele lui, Dușa, pentru 1400 aspri gata. Și iar a cumpărat Sore dela Dușa un pogon de vie și cu un stânjen de ocină, pentru 1200 aspri gata. Și iarăși dela Puia a cumpărat loc de vie, un pogon, pentru 800 aspri gata.

Și au vândut de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Și s'au întâmplat acolo martori și aldămășari oameni buni și megiași, anume: din Lipia, Drăgan și Stoican și Aga și Stan Robul și Puia și Balotă și Gheorghie și Oana Sărățenul și Tudoru și din Clănău, Stanciul și Odor și Dumitru.

Pentru aceia, am dat și domnia mea lui Sore, ca să-i fie ocina și pogcanele de vie mai sus zise, să-i fie de moștenire lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori îi punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Aslan vistier și Necola spătar și Vartolomeiu stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Martie 30 zile și dela Adam până acum, la această scriere, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LV1/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1861.

20

1621 (7129) Aprilie 3.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Lipărești, însă partea lui Plavăț toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hoțarul, pentru că această ocină mai sus zisă a fost de moștenire a lui Plavăț. Astfel după accia a fost Plavățu dator lui Nan logofăt 2000 aspri. Pentru aceia, a luat Nan logofăt această ocină a lui Plavăț zălog pentru acei aspri mai sus ziși. Și tot a ținut Nan logofăt această ocină până acum.

Iar când a fost în zilele domniei mele, Radul văr al doilea cu Pravăț, el a răscumpărat această mai sus zisă parte de ocină a lui Plavăț dela Mușa, fiica lui Nan logofăt și dela Nan, nepotul lui Nan logofăt, pentru 2000 aspri gata și cu martori oameni buni, anume: Căliman și Stoica și Elie din Lipărești și Cănda și Radul și Nan și Stan și Neniul din Bărcănești și alți mulți oameni

bătrâni, buni, din jurul locului, din sus și din jos, Și încă au dat Mușa și Nan și cărțile de moștenire ale lui Plavăț la mâna lui Radul.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Radul, ca să-i fie ocină de dedină și de ohabă fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Goga mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt, luna Aprilie 3 zile, cursul anilor 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, deteriorată.

Cu o trad. rom. din 1903.

21

1621 (7129) Aprilie 8, Târgoviște.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului d<u>h, amin.

Adecă eu, Dumitru portarul și cu jupâneasa mea Slana scris-am cartea noastră să se știe, câtă vreme am lăcuit amândoi în viața noastră, cumpărat-am sate și moșii pre ale noastre drepte bucate, câștigate de amândoi unul cu alatul: întâiu satul Mogoșăștii și Grădiștea din Vale ¹⁾ și Brăneștari cu tot hotarul și cu rumâni și cu tot venitul cât să va alege și le-am cumpărat din zilele lu Mihaiu v<oe>v<o>d; și se-au vândut de bună voie.

După aceea, când au fost în zilele domnului nostru Radul v<oe>v<o>d, noi am cugetat pentru d<u>mnezeu, ca să ne facem pomană, căci vedem ceastă lume trecătoare și să cunoaște omului numai cui rămâne nume bun pre urmă, iar alt cu el nu duce nimica. Așijderea și noi încă socotind în inima noastră lucru ca acela, noi am ertat aceste trei sate, cu toți oamenii câți s'au vândut noao, să fie în pace de rumânie și să fie judeci, iar noao pomană în vecie, că i-am ertat pentru sufletele noastre și ale părinților noștri, cu toată ocina lor și așa am tocmnit: până vom trăi noi amândoi, să ne fie tot rumâni, să ne caute și la bine și la rău și să ne hrănească în viața noastră.

Iar de să va întâmpla mie moarte mai nainte și va rămânea jupâneasa mea mai pre urmă, iar aceste sate ce sânt mai sus zise să fie tot rumâni, să o cinstească și să o hrănească și să o asculte de toate ce le va da învățătură. Iar de va muri jupâneasa mea mai nainte și voiu rămânea eu pre urma ei, tot să fie rumâni, să mă cinstească și să mă socotească și să mă hrănească și să mă caute la

¹⁾ Notat deasupra rândului: « S'au scos din divan, cu chinovar ».

vreme de slăbiciune și de bătrânețe. Iar după moartea noastră amândurora, ei de-acia să fie creați de rumânie de tot, până în veciia de veac și să fie județi pre moșiile lor, cum au fost și mai denainte vreme.

Iar cine să va ispii, după moartea noastră, și să va trage din sângele nostru, ori fecior, ori nepot, ori frate ori sor<ă>, ori văr premare, ori unchiu, oricine va fi și să va trage din ruda noastră și va gândi a sparge mila și pomana și cartea noastră de eriăciune, să-i mai rumânească sau să scoață niscari cărți cu înșălăciune, să le mai cază asupra, de să-i rumânească, acela om să fie prăclet și anahema și afurisit de 318 sfinți ce sânt întru la Nechei și să lăcuiască cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Și au fost mulți boieri mărturiie. Aceasta am scris să să știe și să se crează în veci.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, cu învățatura lui Dumitru portaru, în Târgoviște, luna Apr<ilie> 8, văleat 7129 <1621>.

Dumitru al doilea vornic.

Jupanița *) S ana.

Acad. R.P.R., ms. 5723, f. 1.

Copie rom. din 1801;

22

1621 (7129) Aprilie 9, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Hamza armaș și cu fratele său Coman și cu fiii lor, câți le-a dăruit dumnezeu, ca să le fie ocină la Căzănești însă din partea nepoatei sale Voica, fiica lui Bratul și a fiului ei Voico, însă stânjeni 80, din câmp și din apă și din pădure și până la drumul dela Miez și de peste tot hotarul, oricât se va alege din câmp până în câmp ²⁾, pentru că a cumpărat Hamza armaș și cu fratele său Coman 130 de stânjeni de ocină dela Voica și dela fiul ei Voicu, încă din zilele domniei mele, în primul rând. Iar când a fost după aceea, ei au întors înapoi ocina dela Hamza și dela Coman. Și așa au spus ei că nu vor să vândă această ocină.

Iar când a fost după aceia, ei au vândut această ocină în altă parte, lui Voia din Hurez. Apoi, întru aceia, Hamza și fratele lui, Coman, ei au prins de veste. Astfel, au venit la pâra cu Voia înaintea domniei mele a doua oară. Și așa pârau Hamza și Coman pe Voia că a făcut Voia înșelăciune, ca să cumpere această ocină fără șlirea lui Hamza și a lui Coman. Iar întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregă-

1) In text: «jupaneșta».

2) In orig. «ot cin dori u cin».

tori ai domniei mele și am adevărit domnia mea foarte bine că au cumpărat Hamza și Coman această ocină dintâi, iar Voia a umblat cu înșelăciune. Astfel a rămas Voia de lege dinaintea domniei mele și am luat domnia mea și cartea lui Voia, din divan.

Iar când a fost după aceea, Hamza și Coman s'au înfrățit cu Voia, de au dat 50 de stânjeni din această ocină, care este mai sus zisă, iar Hamza și Coman să țină 80 de stânjeni. Și au dat în mâna lui Voia, pe acești 80 de stânjeni, 5400 aspri gata. Inșă să țină Hamza singur 50 de stânjeni, iar fratele său Coman 30 de stânjeni. Și așa au întocmit de bună voia lor și dinaintea domniei mele.

† Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Hamza și fratelui său Coman, ca să fie ocină de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Aslan mare vistier și Necula mare spătar și Bertolomeiu mare stolnic și Goga mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Stancul logofăt în minunata cetate Târgoviște, în luna Aprilie 9 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXIX/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

23

1621 (7129) Aprilie 20.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Lep<ă>dat log<o>fătul, ca să fie volnic cu cart<ea> domnii mel<e> și cu sluga domnii mel<e> *anume* . . . . .¹⁾ să apuce pre toț<i> săt<é>nii den Șuta, căț<i> au ocin<ă> în sat, să-i plătească 3000 de bani ce se-au fost prădat Lep<ă>dat log<ofăt> pântru dănșii, că le-au fost făcut Lep<ă>dat log<ofăt> o carte de ocină de scumpăr<ă>tore a domnii mel<e> încă în rândul dentâi, și au fost scris în carte Iane *al doilea* pitar că au scumpărat el satul dela domnii mea, denpreun<ă> cu alalți săt<é>ni. Deci, când au fost apoi, satul Șuta, ei au fost ras den carte *al doilea* pitar și au lăsat numai Iane, căci au avut ei alt Iane în sat, moștean, ca să-l scoț<ă> den moșie. Deci, când au fost în zilele lu Gavriil vod<ă>, se-au prădat Lep<ă>dat log<o>fătul pântru stricăciunea lor, de i se-au luoat acēste 3000 [mie] de ban<i>, făr<ă> nice o vin<ă>, pentru dinșii. Iar cându au fost acum, în zilele domnii mel<e>, Lep<ă>-

¹⁾ loc alb în orig.

dat log<o>fătul se-au plănsu de derep[t]ate, cum el nu au știut de acea stric<ă>-ciune, nici au avut mestecătur<ă> cu Șut<e>nii, nimica. Deci ș'au luat 2 boiari dennaint<ea> domnii mē<e>, pre răvaș<e> domneșt<i>, anum<e>: Mogoș logofătul de Păurești și Cârstea log<o>fătul de Bucimēni, ca să caute să adevēreze cu sufletele lor: avut-au Lep<ă>dat log<o>fătul vreo amestec<ă>tur<ă> cu Șut<é>nii și ras-au Lep<ă>dat log<o>fătul acea carte, au n'au ras? Și au luat aceșt<i> boiari Lep<ă>dat log<o>fătul denpreun<ă> cu Grama postēlnicul și cu Necula bătrānul, moștēnii satului. Deci, cānd au fost la zi și la soroc, iar aceșt<i> boiari ce sânt mai sus scriș<i>, ei au căutat și forte bine au adevārat cum Lep<ă>dat log<o>fătul au fost om drept și au mărturisit boiarii și naintea domnii mē<e>, cum zice mai sus.

Drept acēia, domnii m<ea> am dat lu Lep<ă>dat log<o>făt<e> ca să fie volnic a-și lua toț<i> banii de la satul Șutan, cā am văzut domnii m<ea> și cart<ea> boiariilor, de judecat<ă> și răvașele domneșt<i>, la mână lu Lep<ă>dat log<o>făt<e>. Deci să-ș<i> ia banii și de nim<é> opreak<ă> să n'aib<ă>, preste cart<ea> domnii mē<e>, căci au rămas de lege. *Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Aprilie 20 zile, anul 7129 <1621>

† *Io Radu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Acad. R.P.R., XX/218.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

24

1621 (7129) Aprilie 20.

Zapisul lui Stoica Drușco la mână jupānesii Tudorii Potrovolioia din Stāncești de o moșie ce i-au vândut acii în județul Prahova, a cincea parte în Găgeni. Cursul anilor Aprilie 20 zile, anul 7129 <1621>.

† Adecă eu, Stoica Drușca din Găgeni, scris-am zapisul meu, ca să fie dă bună credință la mână dumneaei jupānesii Tudorii Potrovolioia din Stāncești, precum să să știe că i-am vândut dumneaei moșie în Găgeni pă Dāmbul din județul Prahova și i-am vândut dumneaei du peste tot hotarul satului, a cincea parte, din câmp, din pădure, din deal, din apa Teleajānului, până la lacu Poreului, la Brānciog până în moși Tārșoreanului și din siliștea satului și dă peste tot hotarul satului Găgeni și să fie volnec să-ș pue și vie în deal, unde ar vrea. Pentrucă o am vândut eu, Stoica Drușco de a mea bună voe, drept bani gata ughi 15.

Și cānd s'au făcut acest zapis, fost-au mulți oameni buni și vecini și din sus și din jos, care înși vor pune mai jos și degitele și iscăliturile ca să se crează. Și pentru mai adevārată credință, mi-am pus și eu degetul și iscălitura.

Și am scris eu, popa Stănilă din Târșor, cu învățătura lui.

Eu S'oica Drușcă vânzător.

Eu Sima din Târșor, martor.

Eu Năvrap din Găgeni.

Comanu din . . . . . ¹⁾ martor.

Voico din . . . . . ¹⁾ martor.

Eu Bolțat din Călugăreni martor.

Eu S.ăncilă martor.

Eu Tatul din . . . . . ¹⁾ martor.

Eu Fiera martor.

Eu Radul martor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466, f. 55.

Copie rom.

25

<1621 — 1623> Aprilie 21.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea acastă poruncă a domniei mele egumenului dela sfânta mănăstire Mihail voevod din București, ca să fie volnec cu cartea domnii mil<e> de să aib<ă> a ține rumăniile sfentii mănăstiri din Grădești și din Costeni și din Suharna și să-i lucrezi și să le ia datu cum au fost legea rumănilor mai dinainte vreme.*

Deriptu aceia, de vrēm<e> ce viți videa cartea domnii mil<e>, voi rumănilor, iar să căutați să ascultați de omenii sfentii mănăstiri, de ce vâ va da învățatur<ă>.

Diriptu acia și voao, slugilor domnii Floricăi, să căutați di viți fi pre într'a<cel> sate, să ișiți, de viți fi luat u ceva încă să dați îndărăt și mai mult valu să nu faciți naintea cârții domnii mili. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Aprilie 21 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, V/11.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Ar putea fi și din prima domnie.

26

1621 (7129) Aprilie 24.

† *Scris-am eu jupâneasa Catalina băneasa din Cepturoaia al meu acestu zapis, ca să știa c'am avutu tocmeala cu părintele Theofil egumenul den s<v>n>ta mănăstire den Coziia și cu tot soborul s<v>n>tei mă<n>ăstiri, c'am*

¹⁾ loc alb în text.

avut o Țigancă a mea, anume Mariia cu dco fetē. Deci ou-a luat un Țiganu al mânăstirii, iar un Țiganu al mânăstirei, anume Sfara el au l<u>at ia<ră>ș o Țigancă, iar a noastră.

Deci au venit păreintele Theofil de ne-am tocmitu de bun<ă> voia a noastră, ca s<ă> nu sâ spargă sâlașale s<ven>t<i> mă<n>ăstir<i>, ci mie-au datu părinții pre Țiganul mânăstirii, anum<e> Sfara, cu u<n> copil și am lăsatu eu Țiganca me la s<ven>ta mânăstir<e>, cu felele-ș. Și mi-au ma<i> datu o copil<ă> dela mânăstir<e> de s'au plătit de mine de 3 suflete și am lăsat eu alle 3 suflete la s<ven>ta mânăstir<e>.

Și am datu cestu zăpis al s<ven>ta mă<n>ăstiri să ste ca s<ă> nu se mai spargă această tocmeală nici odat<ă> întru veciia, amin.

Aprilie 24, văleat 7129 <1621>.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVIII/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

27

1621 (7129) Aprilie 24, Târgoviște.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Adecă eu Iarciul și Dumitru și Tatul și Lăudat, feciorii Stoicai vătah de Béleț, scris-am acesta al nostru zăpis, ca să se știe cum am fost vândut toat<ă> partea noastră de ocină de în Bădēni cu rumāni cu tot, câți se vor afla, Radului și Micului și lu Coman Nebunul, feciorii lu Ion de în Dragoslavele, drept 8000 de bani, în zilele lu Șerban voevod, ca să le fie moșie și de în câmpu și de în munte și de în apă și în șezutul satului și de pretutindinile, cât se va alége partea noastră.

Iar cându au fost acum, în zilele domnu nostru Radul voevod, fecior Mihnei voevod, noi ne-au părut că ne iaste vândută ocina ca eftin, ce am rădicat pără cu feciorii lui Ion pentru nișt<e> rumāni ce au fost fugiți mai de nainte vrēme de vânzarea noastră și acum ei au venit. Deci, am venit de ne-am părăt de faț<ă> cu feciorii lu Ion naintea ci<n>stitului derig<ă>toriu domnu nostru jupan Ventil<ă> mare dvornic pentru rumāni, deci ne-au ajunsu judecata și dreptatea să nu întoarcem dēc'am vândut, ce ne-au mai dat feciorii lu Ion 4000 de bani pentru rumāni ce au venit de în Moldova.

Derept acēia, noi am făcut cest zăpis al nostru la mână feciorilor lu Ion de în Dragoslavele, ca să-ș ție ocina cu toți rumāni câți se vor afla pre partea noastră și veniț<i> și neveniț<i>, tot să fie ai lor și ne-am împăcat denaintea jupanului Ventil<ă> mare dvor<nic> ca să le fie ocina cu rumāni partea noastră moșie, lor și feciorilor.

Și au fost la tocmeala noastră jupan Teodosie spat<ar> și Radul de Coteșt<i> și Ganea armaș de Bogați și Pahonie vat<ah> de Mărș<ă> și Neagul vat<ah>

de Căzâneșt*i* și Stan vat<ah> de Gemenele și Scorea de Uscăți și Vladul de Uda și mulți boiari.

Aceasta am scris și am pus și blăstem care de în noi va mai scorni pă ră și vrajbă pentru ocina cu rumăni de în Bădēni ce am fost vândut, acela om să fie trăclet și anatema și afurisit de 318 *părinți* ce sânt întru *la* Nechie și să aib<ă> parte cu Iuda și cu Ariia și să aib<ă> mare gloab<ă>. Și într'alt chip să nu fii.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în Târgoviște, luna Aprilie 24 zile, în anul 7129 <1621>.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XXVII/2.

Orig. rom., hârtie, 8 peceti aplicate.

Cu două copii, ibid., M-rea Câmpulung, XXI/3 și ms. 204, f. 256.

28

1621 (7129) Aprilie 26, Târgoviște.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Adecă eu, Dumitru de Pitariul, scris-am aceasta a mea carte să fie la mâna surori-mea Armeancăi, jupăneasa a lu Zlate log<ofăt> de Căinești, ca să se știe cum am lăsat eu cu sufletul meu încă până am fost viu, după moartea mea să fie toate moșiile și toate bucatele mele ori ce se va alége partea mea și de în dobitoc și de în Țigani și den tot ce va fi, iară odăjdiile și cărțile beséricii și beserica să fie iară la mâna surori-mea Armeancăi.

Însă să se știe ocinele: de în Pitariul jumătate și den Văsălați de în partea tătăini-mieu jumătate și de în Cucuruz 4 funi, loc de patru case, ce mi-au fost cumpărătoare, însă să le înparță în doao aceste funi cu nepoată-mea Mariia, și de în sat de în Găvănești a mea parte ce se va alége de în câmpu și den moară și de preste tot, fără partea nepoată-mea Mariei.

Și Țiganii ai miei să se știe anum<e> Neacșa Țiganca cu feciorul ei, Banciul și Neagoe Țiganul cu soru-sa Stana și cu mumă-sa Neacșa și Baciul cu Țiganca-ș Stana și cu feciorul lor Draghiia și cu soru-sa Stana.

Și iar să se știe cum am fost avut un fecior, anum<e> Tudor; deci l-au robit Turcii în zilele domnu nostru Radul voevod, în rândul dentăiu. Deci eu putere n'am avut să-l scumpăr, ce l-au scumpărat soru-mea Armeanca, drept 35 de galbini.

Drept acéia, eu singur am lăsat aceste moșii toate, ce zic mai sus și cărțile mele de moșie de le-am dat în mâna surori mea Armeancăi, să-i fie ei moșie, căci eu feciori n'am. Iar soru-mea, după moartea mea, să aib<ă> a mă pomeni cu tot ce va trebui, ca pre un frate și de nimenlea opreak<ă> să n'aib<ă>.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturie, anum<e>: Căzan de Cervenie și Necula și din Uda, Radul log<ofăt> și din Novaci, Calotă și Radul și Ivan și din Uscăți, Scorea și din Hurez, Voia și din Căineșt*i*, Stan log<ofăt> și din Letcă, Tudor log<ofăt>.

Și am pus și blăstem: care să va ispiti de în ruda noastră, măcar sor<ă>, măcar frate, măcarū nepot, măcar văr primare, măcar unchiu, dă va vrea să spargă aceasta a noastră carte, acela să fie trăclet și anatema și afurist de 318 *părinți* ce sânt întru [la] Nechei și să aib<ă> parte cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Aceasta am scris și mărturisescu și acest<ă> carte să fie în mâna surori-meă Armeancăi să fie toate moșiele mel<e>. *Altfel să nu fie.*

Și am scris *Lepădat logofăt în Târgoviște, luna Aprilie 26 zile, in anul 7129 <1621>.*

Dumitrul Pitarul

Arh. St. Buc., Mrea Radu-Vodă, VII/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie, ibid., ms. 256, f. 424.

29

1621 (7129) Mai.

† Să să știe cum au cu<mpărat> ¹⁾ diiac<o>nul Stan dela vlădeca Nechifuru u<n> păgonu de vie nedajnecu, dereptū a<spri> 1200, denai<n>te iagumenului lu Daniil șe denai<n>te setenelorū de Săsene anume: Barbu Datului ²⁾ și Dragoș și Costă<n>din și muiare lu<i>, Negrită și Dan și Giurgiu.

† Șe iar a<u c>¹⁾u<m>păra<t> deiac<o>nul Stan dela Pătru Iaporașu o jemătate de pogonu nedajnecu șe au fustu păragiănă, dereptu a<spri> 200 și se<a>u tocomitu nai<n>te u<n>chi-său Costanden și denai<n>te mătușe-săia Negriteia și denai<n>te vlădecă<i> Nechifăro, ca să fiia loe moșie, șe loe șe feciori<lor> loe câte loe va da dumnezeu.

Și vălet 7129 <1621>. *Scris luna Mai.*

Și iarăși au cumpărat pop<a> Stan 2 pogone de vie nedajnice dela Ghinoae căl<u>gărița, pentru 2000. însă del<a> Stănil<ă> și fratele lui, Sas, încă din zilele lui Mihail Șerban vod<ă> ³⁾.

Acad. R.P.R., CXXVII/111.

Orig. rom. hârtie, rupt la indoituri.

Cu o copie la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 423.

30

1621 (7129) Mai 4, Buzău.

† Jupan Necula v. . . . . ¹⁾ scris-am aceasta a noastră carte acestui sat anume Tărăciorii, <p>ănrū c'au avut pără cu satul Măcreștii innaintea noastră,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ lângă « d », este un semn poate o încercare de a-l transforma în t spre a da: Tatului.

³⁾ pasagiul dela « Și iarăși. . . Șerban vodă », scris mai târziu cu altă cerneală și altă mână.

pentru că le-au fost hotarul apa Buzăului însă pre matca bătrână, iar Buzăulu, el și-au eșit de în matca cea bătrână și-au rupt <p>ământu de-al Tărăciilor, de l-au dat despre Măcrești. Dirept acéia, Măcreștii, ei au vrut să ție pre unde cur<ă> Buzăul acum, iar Tărăciilor le-au părut strâmbu să le ție Măcreștii ocina, ci și-au luat 6 megiiăș<i> denaintea noastră anum<e>: Barbul și Stan de Vărășt<i> și Ban de Rădulești și Mănăil<ă> de Găujani ș<i> Neagul și Marco de Călimănești, ca să-i tocmească pre dirept, cum vor adevăra ei cu sufletel<e> lor. Dici, aceșt<i> megiiăș<i> ci sânt mai sus scriși, iar ei au adevărat hotarul cel vechiu, apa in doao, ocina să o ție cum au ținut mai nainte vrém<e>, iar cel cot cătu au rumptu apa, au fost mai denainte vrém<e> al Tărăciilor, ce-au fost ruptu apa pământul lor. Cile-au dat aceșt<i> 6 megiiăș<i>, ci sânt mai sus scriș<i>, să-l ție<e> într'amândoao maluril<e>, să treacă preste apă păn<ă> unde i-au cursu întâiu matca, iar de unde au părăsit Buzăul matca cea véche, păn<ă> unde dá iar în locul cel vechiu, să aibă a ținé care cum au ținut, de în mal păn<ă> în mijlocul Buzăului, cine cum au ținut de veacu. Și-au venit megiiășii innaintea noastră.

Dirept acéia și noi încă am dat Tărăciilor să ție cum au tocmit aceșt<i> 6 megiiăș<i> cu sufletel<e> lor.

Aceasta am scris.

Scris din Buzău, luna Maiu 4 zile, l<ea>t 7129 <1621>.

Muz. Arh. Ist. Buc.,—Inv. 1698/D.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

31

1621 (7129) Mai 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Grăjdana, care a fost jupanița lui Leca spătar și cu fiii ei, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie jumătate de sat din Leurdeni, din județul Ilfov, însă partea lui Vladul fost mare paharnic din Ruda, partea lui toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și cu vad de moară și cu vii și din uscat și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această jumătate de sat mai sus scrisă, ea a fost de moștenire a lui Vladul paharnic, încă mai dinainte vreme, din zilele altor domni bătrâni.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, Vladul paharnic, el a schimb cu Leca spătar, el de a lui bună voie, de a dat Vladul paharnic lui Leca spătar partea lui de ocină din sat din Leurdeni, ținută, cât a avut, mult, puțin, iar Leca spătar, el a dat lui Vladul paharnic satul Uda, din județul Argeșului, cu vecinii și cu tot hotarul, să fie ocină pentru ocină.

Iar când a fost în zilele domniei mele, în prima domnie a domniei mele, Vladul paharnic, el a făcut cnezi niște vecini din Uda, de a luat dela ei 200 ughi. Intru aceia, Leca spătar, dacă a văzut așa că a făcut cnezi pe vecini și a luat atâția aspri, el a socotit că e mult să dobândească 200 de galbeni pentru partea lui din Leurdeni. Astfel, după aceia, Leca spătar, el a întors și a luat satul Uda înapoi dela mâna lui Vladul paharnic. Astfel, întru aceia, Vladul paharnic, el și-a luat partea lui din Leurdeni, jumătate de sat. Iar apoi Leca spătar, el a slobozit satul Uda. Și s'a răscumpărat dela el de vecinie, pentru 400 ughi.

Apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, după moartea lui Leca spătar, Vladul paharnic, el a ridicat pâră și i s'a părut strâmb. Așa au luat între ei dinaintea domniei lui 6 boeri din divan, pe răvașe domnești, anume Cârstea fost mare vornic și Fiera fost mare vistier și Mârzea fost mare paharnic și Gligorie comis și Papa mare logofăt și Ivașco fost mare vornic, ca să-i judece și să-i întocmească cum vor găsi ei cu sufletele lor și cum va fi după dreptate. Astfel, când a fost la zi și la soroc, Vladul paharnic și jupanița Grajdana, ei au adunat pe acei boieri mai sus ziși. Astfel, dacă i-au adunat, ei așa au judecat și au socotit în toate chipurile. Și a ajuns legea și judecata ca să nu se întoarcă înapoi schimbul ce au făcut mai înainte.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie a domniei mele, jupanița Grăjdana, ea a vândut din averile ei, ce a avut de zestre și a cumpărat această jumătate de sat din Leurdeni, dela Vladul paharnic, pentru 400 ughi și cu acei 200 de galbeni dinainte, până s'au împlinit 600 de galbeni gata.

Și a vândut Vladul paharnic el de a sa bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost la întocmirea lor mulți boieri, oameni buni, anume: jupan Ivașco fost mare vornic și Fiera fost mare vistier și Mârzea fost mare paharnic și Gligorie fost mare comis și Staicò postelnic și Cârstea logofăt Buciumeanul și Mogoș vornic și Dragomir logofăt din Hălești. Și am văzut domnia mea și zapis dela mâna lui Vladul paharnic, de vânzare, cum este mai sus scris, și cu acești martori.

Și au pus și blestem: care dintre ei va întoarce sau după moartea lor, dintre oamenii lor, va fi să calce și să nimicească și să strice această întocmire a lor acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Pentru aceasta, am dat domnia mea jupaniței Grăjdana ca să-i fie această jumătate de sat din Leurdeni mai sus scrisă, cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă ei, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar

și Vartolomi stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 12 zile și dela Adam până la această scriere, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCVI/184.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. la Muz. Ist. Buc., nr. 25.476, doc. 10.

32

1621 (7129) Mai 13.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeeștii mănăstiri ce se chiamă Coziia, unde iaste hram sfintei troițe, ca să fie volcnici călugării de în sfânta mănăstire cu această carte a domniei mele să-și ia dăjdile Țiganilor carii sânt tăetori de sare la Ocnă cea Mare, cum au fost și mai denainte vreme.

Și iar să fie în pace călugării din sfânta mănăstire care iaste mai sus scrisă, de cătră toți boiarii carii vor avea Țigance la Țiganii mănăstirii, ori la Ocnă, ori la Râmnic, ori la mănăstire, că domnia mea așa am judecat dănpreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele: care boiaru va avea Țigance după Țiganii mănăstirii la Ocnă, dela Ocnă să se plătească, iar cine va avea Țigance dela Râmnic, dela Râmnic să se plătească, iar care boiari va avea Țigance la mănăstire, dela mănăstire să se plătească.

Și nimelea să nu să ispitească a opri sau a mai învălui călugării peste cartea domniei mele, că acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. *Altfel <să nu fie>, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Mai 13 zile, în anul 7129 <1621>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 420 v.

Copie rom. Altă copie în ms. 209, f. 330.

33

1621 (7129) Mai 27.

Moșia Groșani ¹⁾

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Antonie cămărașul, ca să-i fie o siliște de sat, anume Groșani dă pre Călmățui și cu plasa ce să chiamă Ubidiți și Mălăești și Căldă-

¹⁾ cu caractere grecești.

rești, cu toată ocina și cu rumâni și cu venitul și cu tot hotarul, cât să va alege. Pentrucă această siliște de satu și cu plasile ce sânt mai sus scrise au fostu sat domnescu, cumpăratu dă răposatul Mihail voevod; deci am miluit domnia mea pre Antonie cămăraș să-i fie moșie, deci să-ș facă slobozie și sate dă mili, să strângă oameni streini, fără dajde și rumâni cari vor fi fost de moșie din Groșani, unde-i va afla să-i aducă la urmă și la moșia lor să șază și să să apuce de locu și de hrană, iar de cătră domnia mea să fie ertați și în pace de bir, dă dijmă, de stupi și de goștigonă de oi și de porci și de toate slujbele și mâncăturile câte sântu preste anu în țara domniei mele, de nimeni val sau băntuială să n'aibă, de acum până în trei ani să nu dea nimica.

Drept aceia și voi slugile domniei mele, carii de ce slujbe veți umbla, în județul Buzău încă să căutați în pace să lăsați acestu sat, să să răpaosă aceasta și nimeni să nu să ispitească a o învălui. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Mai 27 zile, anul 7129 <1621>.

<Noi Radul voevod>, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St., Buc., Condica M-rii Banu, nr. 186 f. 79 v- 80.

Copie rom.

Altă copie rom. ibid., ms. 196, f. 101, după care s'au făcut completările.

34

1621 (7129) Iunie 2.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mânăstiri numită sfânta Troiță din jos de București, ca să-i fie metoh mânăstirea Tutana cu satele și cu Țigani și cu toate bucatele ce se vor afla, mult, puțin, și cu viile și cu morile și cu tot venitul, pentrucă o am dat domnia mea mânăstirea Tutana să fie metoh mânăstirei domniei mele sfânta Troiță, ce iaste mai sus scris, cu toate moșiile și cu toate bucatele, căci mânăstirea Tutana au fost făcută den temelie iar de răposatul părintele domniei mele Mihnea voevod, iar mitropoliia sfânta Troiță au fost făcută de răposatul moșul domniei mele Alexandru voevod.*

Drept aceia, să fie volnic părintele Gligorie egumenul dela mânăstirea domniei mele sfânta Troiță să strângă toți rumânii și toți Țigani și toate bucatele mânăstirii dela Tutana, pre unde vor fi răsipite și să ia seama și de sculele și ferecăturile mânăstirii, să fie toate pre seama sfintei mânăstire a domniei mele sfânta Troiță.

Așșderea și voi rumânilor și voi Țiganilor și voi poslușnicilor și voi toți călugării de în mânăstirea Tutana, în vreme ce veți vedea ceastă carte a domniei mele, iar voi toți să aveți a asculta de părintele egumen Gligorie de toate ce vă va da el învățătură. Că am dat și am miluit domnia

mea să fie mănăstirea Tutana metoh la s<fân>ta Troiț<ă> cum iaste mai sus scris. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Lepădat, luna Iunie 2 zile. în anul 7129 <1621>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

A învățat marele postelnic.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă XIX ter/1.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

Cu o copie rom., ibid., ms. 256, f. 602.

35

1621 (7129) Iunie 3, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sava logofăt, fiul lui Teodosie, ginerele lui Lupul al Dobromiresii din Vernești și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie viile Răsticoiului toate din dealul Verneștilor cu <loc>¹⁾ de ocină în jurul viei și cu un loc de casă în orașul Buzău. Și iar să fie lui Sava logofăt viile dela Smead și dela Necula, fiii lui Magoe, viile lor toate și dela Stanciul al Cătălinei toate viile. Și iar dela Stoian două pogoane de vie și jumătate, fac peste tot 28 de pogoane. Și dela Stoica, fratele lui Balcă din Vernești, 6 stânjeni de ocină, ce au fost în jurul viilor, cu ocină din cap <până în cap>¹⁾. Pentrucă aceste vii mai sus zise din dealul Verneștilor au fost cumpărate de răposatul jupan Mihalcea fost mare ban, încă din zilele lui Alexandru voevod, care a fost domn înaintea lui Mihail voevod.

Astfel, când <a fost în zilele>¹⁾ lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, după moartea lui Mihalcea ban, Pătrășco spătar, fiul lui Mihalcea banul din Cocorăști, el a venit înaintea lui Alexandru voevod în marele divan, de a dat și a vândut aceste pogoane de vie mai sus zise și cu ocină în jur și loc de casă lui Sava logofăt, pentru 14.000 aspri gata.

Și a vândut el de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus din jos și din jurul locului și dinaintea lui Alexandru voevod. Și au fost la întocmirea lor mulți boieri și oameni buni martori, însă anume: din Cătun, Boga și din Mănești, Mavrodin paharnic și din Cornești, Ilie postelnic și din orașul Buzău, Jipa și din Vernești, Larion și din Mărăcineni, Sava fiul lui Avram și din Rătești, Neagul și din Cocorăști, Nistor vătaf și popa Stan. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărare a lui Alexandru voevod, când a fost cursul anilor 7125 <1616 — 1617>. Și de atunci a tot ținut Sava logofăt aceste vii cu bună pace.

¹⁾ loc rupt în orig.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Sava logofăt a avut pără cu Pătru, văr primar al lui Necule și al lui Smead și al lui Fătul și al lui Șărbu, fiii lui Magoe, pentru aceste vie. Și așa a pârît Pătru pe Sava logofăt că nu au fost cumpărate viile acestea de Mihalcea banul, ci au fost cutropite și ținute în silnicie. Astfel, au luat între ei 6 oameni buni cu voia lor, anume: popa Dragomir și popa. . . . .¹⁾ și popa Neagoe și Dragomir Sorescul și Radul bărbierul și Jipa diaconul Sorescul din orașul Buzău și din Vernești, Voico al Martei. Astfel i-au judecat și i-au întocmit și au ales partea lui Fătul și partea lui Șerbu, fiii lui Magoe. . . .¹⁾ de vie, iar din aceste pogoane mai sus zise, iar alte pogoane, tot din aceste pogoane, care sunt mai sus zise, partea lui Necula și partea lui Smead, au rămas la cumpărătura lui Mihalcea banul, care au fost vândute de <Pătrașco spătar>¹⁾ lui Sava logofăt. Apoi, Pătru a vândut aceste 4 pogoane de vie, partea lui Fătul și a lui Șerbu, iar lui Sava logofăt, pentru 2400 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare dela mâna lui Pătru și cu acești martori, care sunt mai sus ziși. Și s'au împăcat ei de bună voia lor, ca mai mult pără între ei să nu fie, pentrucă Fătul a murit, iar Șerbu este rob, ci le-a vândut Pătru vărul lor lui Sava logofăt aceste 4 pogoane, pentru datoria lor, pe care au avut-o. . . .²⁾ aspri 3580.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Sava logofăt, ca să-i fie aceste 28 de pogoane mai sus zise, toate, iar la mâna lui Sava logofăt, cum a fost și mai înainte vreme, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomi mare stolnic <și jupan Goga mare comis>¹⁾ și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Iunie 3 zile și dela Adam până acum, la această <scriere>¹⁾ cursul anilor, în anul 7129, iar dela nașterea lui Hristos 1621.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/10.

Orig. slav, perg., pecete timbrată căzută.

Cu o trad. rom. din 1850.

Altă trad. rom. din sec. XVIII, ibid., in ms. 171, f. 215 v—216.

36

1621 (7129) Iunie 3.

† Se se știe acesta zap<is> cumă amă ve<n>dut eu Ilie Manié 3 ste<n>-jini pentru ocini la delu, del<a> ocina lu Tudosie, ca si-i fie viilor lui ste<n>-

¹⁾ loc șters ilizibil în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

jini și del. Și amu ve<n>dut eu, Ilie, de bune voe me, dreptu 380 bani, denai<n>te a mulție megieși, anume: Dragote *din Pot* și Bade *din Zoreștii și Zota de acolo*.

Scris luna Iunie zile 3 în anul 7129 <1621>.

<Pe verso:> Zapis de moșie dar nu arată unde este, însă arată la Tudosea, în delu Verneștilor.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X/6.

Orig. rom., hârtie.

Cu o copie, ibid., în ms. 172, f. 482.

37

<1621 — 1623> Iunie 4.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dat-am dumnea mea cu învățatura dumnici> mele părintelui igumenului și călugă<ă>rilor dela sfânta mănăstire dela Izvorani, ca să fie volnici cu această carte a dumni mele să ia dijmă de în pâine dela cine au arat spre ocina sfentei mănăstiri mai sus zisă dela Ungureni de în partea Udrei jum<ă>tate și despre partea lui Ciocalau o patra parte și partea călugărului toată și dela Lupiia jum<ă>tate și partea lă Orbocioag toată și partea-i Dragole toată și dela Modruzești partea Udrească, dela Neagul or dela călăraș or dela dărăban or dela ce om va fi arat spre acestea mai sus zise ocine ale sfentei mănăstiri, dela to<ă>ci> să ia dijma cumă e légea, a zécea.*

Derăptă acéia, nimeni să nu cutéze a opri sau a băntui peste această cartea dumni mele, că acea rău va păți de cătră dumnea mea. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

S'a scris luna Iunie 4 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, I/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat din a doua domnie a lui Radu Mihnea; ar putea fi și din prima domnie.

38

1621 (7129) Iunie 6, Târgoviște.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preahunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mircea armaș și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină la Fratoștița, însă partea socrului său Laze toată, din câmp și din pădure și din apă, oricât se va alege și de moștenire și de cumpărătură, pe care a cumpărat-o Laze dela fiii lui Drăgan din sat, anume Stoica și Potârca, însă din partea lor a treia parte. Și iar din partea lui Lazăr, fratele lui Stoica și al lui Potârcă, a treia parte și ocina dela Măilat și cu moara și cu toate cumpărăturile pe care le-a cumpărat Lazea, socrul lui Mircea armaș,*

ocină la Fratoștița, partea lui Burțucală și partea lui Pătru din Țânțăreni, pentru că aceste ocini care sunt mai sus zise au fost cumpărate de Laze de mai înainte vreme.

Astfel, Laze, el a murit și a lăsat un fiu, anume Barbul. Astfel a murit și Barbul și a fost <dator> bir la roșii încă din zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod. Apoi a plătit Mircea armașul pe Laze și Barbul, fiul lui Laze, de bir cu 7000 aspri dela crestarea lui Udrea până la crestarea lui Sculici. Și când a scos numele lor dela bir, a dat Mircea armașul un covor, prețuit 1000 aspri, pentru acele ocini care sunt mai sus zise.

Și tot a ținut Mircea armașul aceste ocini cu bună pace până în zilele lui Mihai voevod. Iar când a fost atunci, o fiică a lui Barbul, nepoata de fiu a lui Laze, anume Mușa, s'a ridicat și așa a spus că ocina este mai bună decât acest preț pe care l-a dat Mircea armaș. Astfel, după aceea, Mircea armaș, el a cumpărat aceeași ocină care e mai sus zisă și a doua oară dela Mușa, fiica lui Barbul, nepoata lui Laze de i-a dat 3 boi și două vaci cu lapte și o vacă fără lapte și 35 de oi și o scroafă cu purcei și un stup și o cergă de 300 aspri și o pereche de cizme de 200 aspri și un brâu de mătase de 200 aspri și o blană de vulpe de 130 aspri și 30 vedre de vin la nuntă și bucate la masă, de 700 aspri și o spec de grâu de 200 aspri.

Și tot a ținut Mircea armaș aceste ocini cu bună pace de atunci până în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod. Iar când a fost atunci, Mircea armaș, el a avut pără cu Preda, fiul Dumitrei, fiica lui Laze. Și așa a părît Preda pe Mircea armaș pentru aceste ocine care sunt mai sus zise că a dat Laze de zestre fiicei sale Dumitra a treia parte din ocină. Iar întru accia, Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod, a căutat și a judecat, după dreptate și după lege, și le-a dat 6 megiași între ei scriși pe răvașe domnești, să caute și să adevereze: a dat Laze ocină zestre fiicei sale Dumitra sau n'a dat. Astfel, acei 6 megiași, ei au cercetat și au adevărit foarte bine că nu a dat Laze zestre ocină fiicei sale Dumitra, ci a rămas Preda de lege dinaintea lui Alexandru voevod.

Iar când a fost în zilele lui Gavril voevod, Preda iar a venit la pără cu Mircea armaș. Și așa a părît, cum a părît și dintâi. Iar Gavriil voevod a văzut amândouă răvașele la mâna lui Mircea armașul, că a rămas Preda de lege dinaintea lui Alexandru voevod. Deasemeni a rămas și în al doilea rând dinaintea lui Gavril vodă.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar a venit Preda în pără cu Mircea armaș înaintea domniei mele. Iar întru accia, domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea amândouă răvașe ale lui Alexandru voevod și cartea lui Gavril voevod cum a tot rămas Preda de lege. Tot așa a rămas Preda de lege și dinaintea domniei mele în al treilea rând. Și am luat domnia mea și o carte a domniei mele, mincinoasă, pe care a făcut-o Preda, și am dat-o la mâna lui Mircea armaș.

Și iar a cumpărat Mircea armaș ocină la Fratoștița, partea lui Cârștian și a fratelui lui, Avram, fiii lui Preda, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini, care a fost a lui Preda de mainainte vreme, pentru 4500 aspri, în zilele lui Șerban voevod.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele Mircea armaș, ca să-i fie ocina ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomeiu mare stolnic și jupan Goga mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxii logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Iunie 6 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, CVII/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1744.

39

<1621-1622> Iunie 6.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul logofăt din Sălătruc, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele de să fie 3 rumâni ai lu Dumitru vatah din Dângești pântruc'ășa au spus slug<a> domniei mele mai sus zis, Stanciul, cum au cumpăratu 6 rumâni în sat în Pereni dela Stan, feciorul lu Dumitru vat<af>. Și aș-a au avutu tocmelă cum de nu-i vor fi cu pace cia ocină de Pereni, iar Stanciul să ia rumân<i> de în Dengești pântru cei de în Pereni. Și-am văzutu și domnea mea în cartea Radul voevodu Șerban scris așa.*

Deci cându a fostu apoi, 3 delnițe sintu cu pacé, iar tri nu sintu in pacé, ci i-au opritu vāru primaré a lu Stan. Deci așjdere am judecat și domnea mea să ție Stanciul log<ofăt> 3 rumâni de Dângești pântr<u> cei trei de Pereni; iar de-i va părea strămbu să vii de fața. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Ispravnic Vintilă mare vornic.

A scris Dumitru logofăt, luna Iunie 6 zile.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCII/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat după Radu Mihnea voevod și Vintilă mare vornic.

1621 (7129) Iunie 7.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui Ion egumenul și cu alalți călugări carii lăcu-escu în sf<ă>nta mânăstire din Tismeana, ci iaste hramul *cinstitei uspenii a născătoarei de Dumnezeu* ca să fie volnici cu cartea domnii mele să ție den toat<ă> balta Bistreșului jumătate și din baltă și din cârmă și din tot ce se va cădea cum au ținut și mai dinainte vreme, însă den Covăciț<a> pân în Măceș și pân Brăzogrălă cât ține toat<ă> balta Bistreșului jumătate, pentru că această<ă> balt<ă> iaste bătrân<ă> și direaptă a sfintei mânăstiri miluii<ă> di alalți domni ci au fost mai dinainte vreme.

Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni făcute di mil<ă> cum să fie moșie sf<i>ntei mânăstiri. Diript aceaia și domnia mea am întări și am făcut cartea dumnii mele și am dat sf<i>ntei mânăstiri ca să ție din toat<ă> balta Bistreșului jumătate. Și di niminea opreal<ă> să nu aibi naintea cărții domnii mele. Diriptu aceaia și voi vameșilor carii sântei la acea balt<ă> în vreme ci veți vedea cartea domnii mele, iar voi să căutaț nimic să nu le oprîți den ce se va cădea al sf<i>ntei mânăstiri, ci să aveț a împărți tot în doo dintr'acea balt<ă> cu sf<ă>nta mânăstire. Și mai mult val să nu fie naintea cărții domnii mele. *Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Stoica, Iunie 7 zile, anul 7129 <1621>.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

A învățat Costin postelnic

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, CXVII/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibid., în ms. 329, f. 602; ms. 337, f. 330.

1621 (7129) Iunie 7.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele* părintelui Ioan egumenul din sf<ă>nta mânăstire ci se chiam<ă> Tismeana și tuturor călug<ă>rilor din sf<ă>nta mânăstire, ca să fie volnici cu cartea domnii mele și cu sluga domnii mele, anum<e>.....¹⁾ să-și strângă toți Țigani sf<i>ntei mânăstiri carii vor fi răsipiți, veri unde să i-ar afla în țara dumnii mele, veri în țigănie dumnească, veri boerească, veri călug<ă>rească, tot să-i ia să-i ducă la sf<ă>nta mânăstire.

Însă să-ș ia dila Preda sluj<er> toți Țigani carii vor fi ai sf<i>ntei mânăstiri cu sălașele și cu tot cu ce vor avea. Și dela Neagul, feciorul Badei den Greci,

¹⁾ loc alb în orig.

iar să-ș ia Țigani sfi>ntei mănăstiri și dela egumenul dela mănăstirea dela Țântăreni să-ș ia nișt<e> Țigance ci sânt ale sfi>ntei mănăstiri. Și de niminilea opreală> să nu aibi naintea cărții domnii mele. Iar cine va zice că au cumpărat di acest<i>Țigani, el să se ducă să-ș<i> ia banii de undi și i-au dat. Iar Țigani carii vor fi ai sfi>ntei mănăstiri, tot să-i ia să-i ducă> la sfi>nta mănăstire. Și de niminilea opreală> să nu aibi, naintea cărții domnii mele. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Stoica, Iunie 7 zile, anul 7129 <1621>

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domu.*

Ă învățat Costin post<elnic>.

<Pe verso:> *Aceste cărți nu forte trebuescū.*

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, CXVII/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

O copie ibid., în ms. 329, f. 644.

42

1621 (7129) Iunie 7.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui Ioan eg<u>menul și cu alaiți călugări din sfi>nta mănăstire den Tisman<a>, ca să le fie ale lor bucate, care lăcuescu în laturi pre la metoș<e> în pace di cătră toți oamenii, niminile să nu aib<ă> a tragire bucatele mănăstirii pentru alți oameni, ci să fie în bună pace.*

Diriptu aceia și voi, toate slugile domnii mele, carii veț<i> umbla, veri de ce slujbă, în vreme ce veți vedea cartea domnii mele iar voi să căutați în pace să lăsați bucatele sfinteii mănăstiri, nimic să nu le învălujiți ci în bun<ă> pace să fie. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Stoica, Iunie 7 zile, anul 7129 <1626>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCI/7.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie ibid., în ms. 329, f. 82.

43

1621 (7129) Iunie 13, Târgoviște.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preaiubitului, răposatului Io Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei sfinte dumnezeoști mănăstiri numită Tutana, unde este hramul sfântului Atanasie dela Atos și tuturor călugărilor, câți viețuiesc în acel sfânt lăcaș, ca să-i fie sfinteii mănăstiri sus zise*

satul Vălenii și satul Brătești și satul Baileni și satul Tutăneștii din județul Argeș și satul Obislăveștii și satul Căzăneștii și satul... ¹⁾ și satul Albotenii toți cu crângurile și cu mlaștinile și cu bălțile, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu toți vecinii și cu toate hotarele și cu tot venitul, de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până în hotar, pentru că aceste sate, care sunt mai sus zise, ele au fost date și miluite la sfânta mănăstire Tutana de răposatul Mihnea voevod cel Bătrân, tatăl răposatului Mircea voevod, străbunicul domniei mele, care a făcut sfânta mănăstire Tutana mai sus scrisă din temelie. Și am văzut domnia mea și cartea bătrânului, răposatului Mihnea voevod, de milă, pe aceste sate mai sus zise, făcută cu mare blestem și dată la sfânta mănăstire, când a fost cursul anilor 7000 ²⁾

Și iarăși să fie sfintei dumnezeieștii mănăstiri Tutana, care e mai sus scrisă, satul Mogoșeștii jumătate, de pe Argeșel, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Iar cealaltă jumătate din Mogoșești mai sus scrisă să o țină mănăstirea numită Cotmeana, pentru că acel sat Mogoșeștii a fost al lui Staico logofăt și al lui Albu Negrul, ei-au dat ei sfintelor mănăstiri mai sus zise pentru sufletele lor, încă din zilele bătrânului, răposatului Vladul voevod, tatăl lui Vlad voevod, când a fost cursul anilor 7018 <1510>. Și am văzut domnia mea și cartea lui Vlad voevod de milă pe acel sat Mogoșeștii, făcută cu mare blestem și că a purtat încă și pără Staico logofăt cu Medeleanul, ei iarăși a căzut pe seama sfintelor mănăstiri Tutana și Cotmeana, cum este mai sus scris.

Și iar să fie sfintei mănăstiri Tutana satul Neculeștii din județul Argeș cu tot hotarul și cu vecini și cu tot venitul, de pretutindeni, oricât se va alege, pentru că acel sat Neculeștii mai sus scris, el a fost dat de Ștanciul Durduc și închinat la sfânta mănăstire Tutana pentru sufletul său, în zilele răposatului Pătru voevod, fiul lui Mircea voevod. Și am văzut domnia mea și cartea lui Vladul voevod Călugărul, când a fost cursul anilor 7070 ³⁾ <1562>

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Tutana satele Bora și Untenii din județul Buzău cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, de pretutindeni, oricât se va alege, pentru că aceste sate mai sus zise au fost cumpărate de răposatul părinte al domniei mele, Mihnea voevod, dela jupanița Elina, soția lui Ivașco vornic, pentru 200.000 aspri de argint gata. Astfel satul Bora l-a dat la sfânta mănăstire sfânta Troiță din jos <de> orașul București, iar satul Untenii l-a închinat sfintei mănăstiri Tutana, pentru că a împrumutat răposatul părinte al domniei mele Mihnea voevod pe Tudoran sluger, fiul jupaniței Elina vorniceasa, cu 200.000 aspri, dar nu a putut să plătească, ei a pus aceste sate în prețul acestor aspri, la 150.000 aspri. Și am văzut domnia mea și cartea părin-

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în original lipsesc cifrele sutelor, zecilor și unităților.

³⁾ după dată cartea este scrisă de Petru voevod cel Tânăr, nu de Vlad Călugărul, sau «când a fost cursul anilor 7070» se referă la danie și nu la carte.

telui domniei mele, Mihnea voevod, de milă pe aceste sate Bora și Untenii, când a fost cursul anilor 7097 ¹⁾ <1589>

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit aceste cărți vechi și rupte mai suszise și cu această carte a domniei mele, cum a fost și mai înainte vreme și am miluit și domnia mea cum s'a miluit și de alți domni bătrâni. Și am dat domnia mea sfintei mănăstiri Tutana, ca să-i fie aceste sate dedină și de întărire, iar călugărilor de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea, după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela, domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va pierde, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și Bertolomi mare stolnic și jupan Goga comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 13 zile și dela Adam până la această scriere, cursul anilor, în anul 7129 <1621>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XI/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

Trad. rom. ibid., în ms. 256, f. 602—603.

44

1621 (7129) Iunie 13, Târgoviște.

† Câți sunt milostivi și câți au râvnă pentru înțelepciune și toți câți se străduiesc să săvârșească fapte bune, săvârșească acestea nu altfel, ci învățați de duhul lui dumnezeu și aceștia se învrednicesc de înfiere și moștenirea împărăției care este gătită dela începutul facerii lumii, cum zice apostolul Pavel: «câți se poartă cu duhul lui dumnezeu, aceștia sunt fiii lui dumnezeu». Pentru aceasta, fiecare ce dorește să-și mântuiască sufletul său, este dator să râvnească la milostenie și deasemeni pe sine să se învrednicească de

¹⁾ cartea la care se referă e din 1589 Iunie 13; se află la Arh. St. Buc., Radu Vodă, XIII/2—3.

aceasta, cum zice: « fericiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți ». Căci înaintea acestora porțile împărăției cerurilor nu se închid, ci mai ales bucurându-se se desfac cu mărire și cu cinste înaintea lui Dumnezeu ca niște înfiiți fiind și în lăcașurile cerești în vecii vecilor se încununază cu cununii neperitoare.

Pentru aceasta și eu, în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu și cu voia lui Dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, am râvnit domnia mea la domnia cea de Dumnezeu încoronată, ce-au fost înaintea noastră, cari au dăruit și au întărit sfintele lăcașuri, unde se săvârșesc dumnezeieștile taine. Deasemeni și domniei mele mi-a plăcut să doresc către dumnezeieștile biserici, mai ales către sfânta mănăstire numită Tutana, unde este hramul sfântului Atanasie dela Atos, ca să fie sfintei, dumnezeieștii mănăstiri mai sus zise satul Tutăneni din județul Argeș în pace și iertat de bir și de găleată cu fân și de bou și de oaie seacă și de miere și de dijmă de stupi și de gorștina oilor și a porcilor și de cai de olac și de toate slujbele, adică dela cele mari până la cele mici. Și care oameni străini vor veni din altă țară în acel sat mai sus zis, fie Sârb fie Arbănaș să locuiască în acel sat, să fie iertați de toate slujbele mai sus zise, pentrucă i-am iertat domnia mea, să fie numai pentru treaba și de ascultarea sfintei mănăstiri de danie și de întărire sfintei mănăstiri, iar domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă cinstește și înnoește și întărește acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletului lui, iar dacă nu cinstește și nu întărește și nu înnoește acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui. Iar care om va strica și va călca și vapiere de acest hrisov, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți, care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și Berto<lo>mi mare stolnic și Goga mare comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Iunie 13 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7129 <1621>

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX ter/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

1621 (7129) Iunie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mânăstiri din orașul domniei mele din Buzău, unde este hramul Blagoveștenia născătoarei de Dumnezeu, care este dată și închinată metoh cu toate satele și averile la sfânta mânăstire numită Dușco, hramul preobrajenia domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să fie vecinii sfintei mânăstiri, câți se vor alege din sat, din Maxin, din județul Buzău, în pace și slobozi de bir și de găleată și de fân și de bou și de oăie seacă și de cal domnesc și de miere și de ceară și de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de cai de olac și de lucru domnesc și de toate slujbele și mâncăturile, câte sunt peste an în țara domniei mele pentru nimic turburare să nu aibă, pentru că satul Maxinul, care este al sfintei mânăstiri mai sus zise, el a fost un sat risipit și spart de multe nevoi și răutăți mai dinainte vreme, de a fugit care unde a putut, ca niște oameni strămtorați de sărăcie până când a rămas satul pustiu.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, domnia lui s'a milostivit, de a iertat acel sat Maxinul de bir și de toate mâncăturile <și> a miluit pe sfânta mânăstire mai sus zisă să-și facă slobozie și sat de milă, să-și strângă oameni străini, Sârb, Grec, Moldovean, Arbănaș fără dare și fără dajde, pe ocina sfintei mânăstiri dela Maxin. Deasemeni și oameni care vor fi fost de moștenire din Maxin încă să se strângă și să fie iertați de toate, cum este mai sus scris. Și am văzut domnia mea și hrisovul de milă și de iertare al lui Alexandru voevod, făcut cu mare blestem. Deasemeni am văzut domnia mea și cartea lui Gavril voevod, iarăș de iertare.

Intru aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele și am râvnit să mă numesc ctitor nou la sfânta mânăstire din Buzău, ca și ceilalți domni milostivi, care au fost mai înaintea noastră.

Astfel și domnia mea m'am milostivit de acel sat Maxinul, mai sus scris, să fie iertat de toate și în pace, cum a fost și de mai înainte vreme, ca să fie sfintei mânăstiri de treabă și de ascultare și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană iar domniei mele și ctitorilor să fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va strica și o

va pierde, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți Iudei necredincioși.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomi mare stolnic și jupan Goga mare și comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 15 zile și dela Adam, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XI/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XVIII.

46

1621 (7129) Iunie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahici, fiul marelui, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele lui Antonie cămărașul și cu fiii săi, câți Dumnezeu
i-a dăruit, ca să-i fie satul Groșanii Trifului și cu plasele numite Obidiți și
Mudești¹⁾ și Mălăești de pe Călmățui din județul Buzău, din câmp și din pădure
și din apă și din uscat și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricât
se va alege de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar, pe vechile hotare
și semne. Și vecinii încă să se știe anume: .....

.....²⁾
pentru că acel sat Groșanii cu plasele care sunt mai sus zise Obidiții și Mude
știi¹⁾ și Mălăeștii, el a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voevod
pe aspri din vistieria domnească. Astfel, de atunci încolo a tot fost sat dom-
nesc pe seama domnească.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, dacă am ajuns domnia
mea cu vrerea lui Dumnezeu domn al Țării Românești în al doilea rând, domnia
mea am vândut acel sat Groșanii și cu plasele, care sunt mai sus zise, lui Antonie
cămărașul, pentru 160 galbeni gata, cu știrea tuturor boierilor domniei mele,
ca să-i fie dedină; și s'au dat acești aspri mai sus ziși tot la treaba țării, unde a
fost greutate și nevoie. Și vecinii pe unde vor fi risipiți, să-i adune.

¹⁾ « Mudeștii » îndreptat apoi: « Căldărești ».

²⁾ loc alb în orig.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Antonie cămărașul, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și Necula mare spătar și Bertolomi mare stolnic și Goga mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 15 zile și dela Adam până acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Banu, IX/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XIX, cealaltă din 1906.

47

1621 (7129) Iunie 15.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Mihna a lu Drăghici spat<ar> de în Mănești și feciorilor ei, căți va avea, ca să fie în pace de acum și slobod<ă> de cătră Nan post<telnic> și de cătră Hrizan post<elnic>, frații lu Drăghici spat<ar>, cumnații jupaniței Mihna și de cătră toat<ă> rudenia lor. Pântrucă au avut jupani<a> Mihna păr<ă> înaintea domnii mēl<e> cu cumnații-iș cu Nan și cu Hrizan și așa părăia Nan și Hrizan, cum au luat frate-său Drăghici spat<ar> 1 cort și 1 abăiur și 1 cal și 30 de răși și 150 de galbini în zilele lu Mihaiu vod<ă> și lor nu le-au dat nimic. Iar jup<ă>neasa Mihna, ia se-au plănsu de asupreak<ă> și de dereplate, cum o asuprescu și ia nu știe nimic de acélé ci părăia ei, nici știe să fie luat Drăghici spat<ar> ce zic ei că au luat. Și se-au fost părăt ei naintea domnii mēl<e> și în rândul domniei domnie mēl<e> de întâiu și <au fost răma>s Nan și Hrizan de lége și de judecat<ă> denaintea domnie mēl<e>. Și au fost jup<ă>neasa Mihna în pace de atunce pân acum.

Iar când au fost acum, în zilele domnie mēl<e> al doile rând, iar au venit Nan și Hrizan în păr<ă> cu jup<ă>neasa Mihna <na>ntea domniei mele și așa părăia, cum au păr<ă>t și dentăiu. Intr'acéia domniia mea am căutat și am judecat p<e> drept și pre lég<e>, cu toți cinstiții <dre>g<ă>torii domnii mēl<e> și <a>u mărturisit toți boiarii, cum n'are Nan și Hrizan nimic a-și întoarce despre Drăghici spat<ar>, ci încă mai mult au cheltuit Drăghici spat<ar> pân au fost viu cu casa și cu slujbil<e> pântru ei. Deci așjđeré au rămas Nan și Hrizan și acum denaintea domnii mēl<e> de lég<e> și de jude-

cat<ă>, mai mult val și băntuial<ă> să n'aib<ă>. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Scris Idoxie, luna Iunie 15 zile, în anul 7129 <1621>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., A. N., MMDCLXIII/1.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

48

1621 (7129) Iunie 16, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupan Gligorie fost mare comis și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Bălteni din județul <Ilfov>¹⁾ însă jumătate de sat. Astfel să se știe, din jumătate de sat trei părți, iar a patra parte pe care a cumpărat-o Neacșul postelnic și cu jupanița lui, Neaga din Comișani, dela Bârcă din Cojăști și dela jupanița lui. . . . .¹⁾ din partea lor din Bălteni, din acea jumătate de sat, a patra parte. Astfel a avut și cinstitul boier al domniei mele jupan Gligorie comis ocină la Cojăști din județul Dâmbovița. Astfel a schimbat Neacșul postelnic și jupanița lui, Neaga, cu Gligorie comis, de i-au dat lui Gligorie comis a patra parte din Bălteni, iar Gligorie comisul i-a dat lui Neacșul postelnic și jupaniți lui, Neaga, partea lui din Cojăști, pe care a cumpărat-o dela cumnatul său Ivan; iar trei părți din Bălteni le-a cumpărat cinstitul boier al domniei mele, jupan Gligorie comis, dela Neacșul postelnic și dela jupanița lui, Neaga, pentru 20.000 aspri gata, din câmp și din pădure și din apă și din vad de moară în Ialomița și din baltă și cu vecinii, anume: Mladen cu fiii săi și fratele său Bălan cu fiii săi, și Țigănilă cu fiii săi și ceilalți vecini câți se vor găsi din această jumătate de sat mai sus scrisă, din partea lui Neacșul postelnic și de peste tot hotarul, oricât se va alege.

Și au vândut Neacșul postelnic și jupanița lui, Neaga și au schimbat ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus din jos și din jurul locului și dinaintea lui Gavriil voevod. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare și de schimb dela mâinile lui Neacșul postelnic și ale jupaniței lui, Neaga, cu mulți oameni buni martori anume. . . . .¹⁾.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Gligorie fost mare comis, ca să-i fie această jumătate de sat mai sus scrisă ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

- Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și Necula mare spătar și Bertolomi mare stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat, în cetatea Târgoviște, luna Iunie 16 zile, iar dela Adam în anul 7129 <1621>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/14.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1782.

Altă trad. rom. ibid., în ms. 256, f. 217.

49

1621 (7129) Iunie 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn' a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Grajdana, care a fost jupanița lui Leca spătarul și cu fiii ei, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină la Ciurmernic, însă partea lui Stoica, fiul lui Nan vătaf, partea lui toată cât se va alege de pretutindenii, pentru că a cumpărat jupanița Grajdana această ocină din Ciurmernic dela Stoica, fiul lui Nan vătaful din Săcuieni și de moștenire și de cumpărătură și partea unchiului său Neagoc, pentru 21.000 aspri gata, în zilele răposatului Șerban voevod, iar din uscat n'a cumpărat nimic. Și această mai sus spusă ocină din Ciurmernic o cumpărase Nan vătaf dela popa Freja din Bobești și dela Oprea, fiul lui Pădure logofăt, din Săcuieni. Și a vândut Stoica, fiul lui Nan vătaful, această ocină, el de bună voia lui, și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. <Și> a avut jupanița Grajdana și carte de cumpărătură pe această ocină dela Ciurmernic, dar a pierit de răutăți.

De aceea, am dat domnia mea jupaniței Grajdana, ca să-i fie această mai sus zisă ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și Necula spătar și Bertolomi stolnic și Goga comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat, în cetatea Târgoviștei luna Iunie 18 zile și dela Adam în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXCIV/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. modernă.

<1621 — 1623> Iunie 24.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod.* Dat-am dumnea mea cu învățatura dumni mele cinstului și prealuminatului părintelui nostru chir Luca mitropolit, ca să fie volnic cu cartea dumni mele de să fie satul Șerbăneștii, însă partea jup<ă>nului Cernicăi ce au fost mare *voevod*, de în câmp și de în pădure, de în apă cu vad de moară și cu moara și cu viia și în șezutul satului, cu rum<ă>ni, oarecătū se va alége preste tot hotarul, pretutindinilea, pentrucă l-au cumpărat părintele vlădica dela Cernica dvornic<cul> *pentru*...¹⁾ as<pri> gata, pentrucă un sat, anume Răca ce au fost...²⁾ mitropolii, ei se-au scumpărat pre bani de că<tre părin>tele vlădica mai sus scris și se-au judecit.

După accia, părintele au făcut tocmeală cu Cernica dvornicul. Deci au dat acei bani mai sus scris ce au luat dela Răca de au cumpărat partea lui de în Șerbănești, ca să fie sat pentru sat.

Dreptū accia și voi rum<ă>nilor, ce veți fi pri acca ocină mai sus zisă, voi să ascultaț de învățatura părintelui și de slugile sfinției lui de ce vă vor da învățatură. Accia grăiaște dumnea mea. *Alfel să nu fie, după zisa domniei mele.*

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris luna Iunie 24 zile.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XLIII/1.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibid., în ms. 127, f. 224.

Ar putea fi și din prima domnie.

1621 (7129) Iunie 30.

† *Io doamna Marghita, doamna răposatului Io Simeon voevod.* Scris-am domnia mea cartea domniei mele sventei și dumnezeestlii mănăstiri ce se zice Argeșu cum c'au avut svânta mănăstire niște mori ce se cheamă morile de jos, deci le-au fost închis orășanii cu grădinile, de n'au avut cale să meargă cu carul la moară. Deci se-au plănsū călugării de în svânta mănăstire că n'au cale să meargă cu carul la moară. Iar domnia mea amū căutat și amū aflat dereptate; și amū judecat depreună cu boieri cum să aibă svânta mănăstiri cale să să meargă cu carul la moară. Și amū mănăst pre sluga domniei mele pre Stanciul vătahul cum să facă cale; deci au tăiat gardurile grădinilor ș'au făcut

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

cale să poată merge cu carul svânta mănăstire la moară, cum au fost și mai denainte vreme și le-au lăsat și lor locu destul să le fie de hrană. Deci, într' altă chip să nu fie, preste cuvântul domnii mele. *Am spus însumi domnia mea. Scris luna Iunie 30 zile, anul 7129¹⁾ <1621>*.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVIII/7.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

52

1621 (7129) Iulie 3, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Balotă și cu fiii lui, căți dumnezeu îi va da, ca să fie în pace și slobози de vecinie de către popa Negoii din Văcărești și de către fiii lui și de către toate rudele lui. Pentrucă Balotă a fost vecin al popii Neagoe de mai înainte vreme.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele popa Neagoe, el a avut pără înainte domniei mele cu Sas și cu Dărman. Și așa au părît Sas și Dărman că Balotă este vecin al lor. Astfel, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după legea dumnezească, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat între ei 2 megiași, scriși pe răvașele domniei mele, anume din Dudești, Oprea logofăt și din Bârzești, Dobrișan, ca să cerceteze și să adeverească a fost Balotă vecin al lui Sas sau al lui Dărman sau al popii Neagoe? Astfel, acei doi megiași, care sunt mai sus ziși, ei au cercetat și au adevărit cu sufletele lor că Balotă este vecin al popii Neagoe, iar Sas și Dărman n'au avut niciun amestec cu Balotă. Și am văzut domnia mea amândouă răvașele domniei mele la mâna lui Balotă și răvașul acelor 2 megiași de rămas. Deasemeni au rămas Sas și Dărman de lege și de judecată și dinainte domniei mele.

Apoi, popa Negoii, el a iertat pe Balotă de vecinie de a sa bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos, pentru dumnezeu și pentru sufletul lui și al părinților lui, să fie pomană în veci. Și am văzut domnia mea și cartea popii Neagoe, de iertare și de slobozire la mâna lui Balotă, făcută cu mare blestem, la mâna lui Balotă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Balotă, ca să fie în pace și slobod de vecinie de către popa Neagoe și de către fiii lui și de către toate rudele lui, și Balotă și fiii lui și nepoții și strănepoții și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Goga mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

¹⁾ Așa în text, deși situațiile istorice sunt neverosimile pentru această dată.

Am scris Idoxii logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 3 zile și dela Adam până acum, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom., din 1900.

53

1621 (7129) Iulie 8.

† Adecă eu, Oancea, scris-am acesta al meu zăpis ca să fie de mare credințe la mâna Stoică nigușitorul din Argeși cum să știe că m'am vândutu rumân eu di a mea bună voe și eu și ficiorii mii, anumi Provăț și Stan și Marin cu moșia noastră și cu pomi, cât să va alégi, căci că eu m'am vândutu rumân di a mea bună voe, fără nicio silă, cu stupină Stoică nigușitorulu, diriptu aspri 9200 ¹⁾).

Și mărturii fost-au Nicola al Cernii și Docsaba, cându s-au făcut acistă zăpis.

Scris Iulie 8 zile, anul 7129 <1621>

Zăpis acesta pus zălog pe ugh²⁾ 15 ²⁾).

Nicola al Cernii

Docăsaba.

Arh. St. Buc., A. N., CLXXVI/1.

Orig. rom., hârtie.

54

1621 (7129) Iulie 30.

† Să se știe cum au fost în zilele egumenului lui Ion o Țigancă a mănăstirei după unu Țigan al păharnicului Mateiu, după Stan și Țiganca Calea. Dici, deac'am aflat domnia mea că iaste Țiganca mănăstirei, iară eu am dat Țigancă mănăstirei pentru Calea; amu dat mănăstirei pre Dumitra. Și Țiganca mănăstirei au fost fata Nanei.

Și mărturii am pus dămnia mea: proegumenul Ion și Agaton și Șerbul și Dumitru di în Cioroiul și Bogdan di în Băilești și Țiganii ceia, ce-au adus Țiganca la mănăstire, Necola și Stan. Și o-u ținut Stan pre Calea. Și de acum să fie pace intru noi.

La 7129 <1621> luna Iulie 30 zile.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCXCIII/3.

Orig. rom. hârtie.

¹⁾ în orig. corectat ulterior în: 7600.

²⁾ scris de altă mână.

1621 (7129) August 5.

† Să se ști<e> cum au cumpărat Miriț<ă> de în sat de în Dărmănești o jumătăt<e> de mo<a>r<ă> 1) de vad dela Ducoe, alaltă jum<ă>tate au cumpărat, dela Dan celu mare și dela Dănișoru celu mic și dela Stoican, dereptu 1000, să fie vad<u>l a lui Miriț<ă> și altul să n'aibă lucru, să fie moșie lui și feciorilorū lui.

Și mărturie Dumitru și Vlad<u>l și Bădica și Ivan și mulți o<a>meni buni.

Și să aibă a-și face pre ahăstū zapis și carte domnească.

Și amu scrisu eu Radul luna Agosto 5 zil<e>, vălet 7129 <1621>.

<Pe verso:> Zapisul Ducoaei și a lui Dan pentru un vad de moară in Dărmănești la mâna lui Miriță.

Muz. Arh. Ist. Buc., nr. 1529/D.

Orig. rom., hârtie, 3 peceji aplicate.

56

1621 (7129) August 7, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri din orașul domniei mele Buzău, unde este hramul preasfintei stăpânei noastre născătoarea de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstita ei blagoveștenie, ca să fie sfintei mânăstiri ocină la Macsin, însă toată partea lui Vladul paharnic din Ruda, oricât se va alege de peste tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindeni. Pentrucă această mai sus zisă ocină din Macsin a fost de moștenire a lui Vladul paharnic.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Gavriil voevod, Vladul paharnic, el a vândut această ocină a lui dela Macsin, toată partea lui, de a sa bună voie jupanului Ivașco fost mare vornic și jupanului Papa mare logofăt și jupanului Miho mare spătar și jupanului Paraschiva al doilea logofăt, pentru 50 galbeni gata, însă numai ocina fără vecini. Iar după aceia, acești dregători mai sus ziși, jupan Ivașco fost mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Miho fost mare spătar și Paraschiva al doilea logofăt, ei au dat și au închinat această ocină dela Macsin mai sus zisei mânăstiri, să fie dedină și de întărire, iar lor veșnică pomenire; și s'au scris la sfântul pomelnic.

Și iar să fie sfintei și dumnezeieștii mânăstiri mai sus zise satul anume Meteleul și satul Albeștii toți și cu tot hotarul și cu toți vecinii cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentrucă aceste sate mai sus zise, Meteleul și Albeștii, sunt ale sfintei mânăstiri, date și închinat de jupan Andronie vistier, încă din zilele lui Mihail voevod.

1) cuvintele «de moară» adăugate cu altă cerneală.

Îar apoi, călugării dela sfânta mănăstire mai sus zisă, ei au adunat pe toți vecinii din aceste sate, din Meteleul și din Albești, de i-au așezat pe ocina mănăstirească dela Macsin, ca să viețuiască acolo.

Astfel domnia mea m'am milostivit de sfânta mănăstire și am iertat domnia mea pe acești vecini ai sfintei mănăstiri, care vor viețui pe ocina mănăstirii, dela Macsin, ca să fie în pace și slobozi de bir și de găleată și de fân și de bou și de oaie seacă și de cal domnesc și de miere și de ceară și de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de cal de olac și de lucru domnesc și de toate mâncăturile și dajdiile și slujbele, câte se cuprind peste an în țara domniei mele, nicio turburare să nu aibă. Deasemenea și dacă se strâng oameni străini din alte țări, Sârbi, Greci, Arbănași, Moldoveni, oameni fără dare, iarăși să fie în pace și iertați de toate cele mai sus zise, pentru că i-am iertat domnia mea, ca să fie numai de ascultare și de ajutor sfintei mănăstiri, iar nouă, veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea și hrisovul lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod și cartea de iertare a lui Gavriil voevod, întărite cu blesteme. Așa și domnia mea am întărit cu această carte a domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu să cărmuiască Țara Românească, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam, să cinstească și să întărească această iertare și să înnoiască această carte a domniei mele și domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări, ei va strica această danie a mănăstirii, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletul lui și să fie afurisit de cei 318 părinți din Nicheia, care este și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Aslan mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Goga mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

A scris Șerban logofăt în Târgoviște, August 7 zile, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XI/11.

Orig. slav, perg., pecete limbrată.

Cu o trad. rom. din prima jumătate a sec. XVIII.

57

<1621 Septembrie 1 — 1622 August 31> 7130.

† Scris-am eu, Radul Bârde cu feciorul..... ¹⁾ anum<e> Tatul și cu Boica, acesta al meu zapisu, cum să s<e> știe că i-au vândut jupan<u> lui Ștefuluu stânjăn<i> de ocin<ă> 15, în ocina Scăluiloru. Și am vândut de apă pân<ă> <in> de<a> și am vândut de bun<ă> voe noastră, dir<ep>tu ban<i> gal<a> ughi 7

¹⁾ loc rupt în orig.

jumătate. Și am vândut de bun<ă>voe me și cu a fecioril<o>ru mei și cu știr<ea> tuturor megieșilor, de în sus și den jos.

Și pântru credința pusu-ne-<a>m mai jos degetel<e>. Văl<ea>t 7130 <1621—1622>.

Eu Radul Bărde.

Acad. R.P.R., CCXCIX/77.

Orig. rom., hârtie.

58

<1621 Septembrie 1 — 1622 August 31> 7130.

† Eu Radul Ciorăscul mărturisescu cu cestu zapis al meu cum am toemit de am vândut șupănului ¹⁾ Ciurcii de Odobén<i> moșie la Ciorăști, însă o sut<ă> de stânjin<i> parte din parte<a> Simcăi, dreptu doo mi<i> de aspri gata și cu știre tutor<or> fraților tutur<or>, denainte lui Vasilie și denainte lui Năstasie și denainte Savei și denainte lui <O>preș și a Stoică<i>. Și <toc>mală sau făcu<t> în casa lui Marco ceușul.

Și am scris eu, Ghidion, v<ă><ea>t 7130 <1621—1622>

Acad. R.P.R., LXXXVIII/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

59

<1621 Septembrie 1 — 1622 August 31> 7130.

† Scriș eu, Fătul de Corșori și fiu meu Neagoă acesta al nostru zapis la mâna lu Mușat post<elnic> cum să știe că imm fustu vândut 12 delnițe și cu rumăni de în sat de Stănești de preste tot hotarul și ne-u fostu și mai rămas delnițele în sat și în câmp și de preste tot hotarul; iarră acum amu vândutu toată partea me ce amu avut, jumătate de satu, să aibă a <im>părți de în doo, de preste tot hotarul, să fie doi frați Mușat post<elnic> și cu frate-meu Negoe, pântrucă am vândut la vreme de nevoie de me-u dat as<pri> 4500. Și amu vândut lu de a me bună voe.

Și mărturie, Bratul com<i>s, Todoran pit<ar>, Opre log<ofăt> și frate meu Negoe și Stanciul Oltenul, feciorul popi de în Braza și Vrabie de Corbi și Once.

Și am scris eu, Fătul, pânntu credința cu mâna me, amin. Vălet 7130 <1621—1622>.

Eu Neagoe, fratele lui.

Oprea log<ofăt>

Eu Fătul.

Vrabie.

Eu Nigoi.

Oncea.

Bratul comis.

Ioan preot clisiarh din Câmpulung.

Todoran slugir.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VIII/22.

Orig. rom., hârtie, opt peceteți aplicate.

Cu o copie, ibid., în ms. 204, f. 103 v.

¹⁾ în loc de: jupănului.

<1621 Septembrie 1 — 1622 August 31> 7130.

† Eu Fătul de Corșori scris-am acesta al meu zapis la mâna lu Mușat post-
t<elnic> să să știe că îmmu vă<n>dot pre u<n>rumăn de Stănești, anume Gânde,
feciorol a lu Alăman, cu delnița lui de pres<te> tot hotarul și delneța lu Hăbudiei
de preste tot hotarul Stăneștilor, as<pri> 3400, pă<n>tru că me-au dat acești
bani la nevoie me, m'am plătit de bir de rușalé, ca să-i fie lui moșie și
coconi<lo>r lui,

Și au fostu la locmala noastră Drăghici de Lidicești, Stoica de Bădești,
Bade și Vișan de Stănești.

Și amu scris eu, Fătul, pântru crede<n>ța, văleat 7130 <1621—1622>.

Eu Fătul.

Drăghici.

Stoica.

Bade.

Vișan.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VIII/23.

Orig. rom., hârtie, cinci peceti aplicate.

Cu o copie, ibid., în ms. 201, f. 103 v.

<1621 Septembrie 1 — 1622 August 31>7130, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele lui Lefter dela Odob<eni și cu fiii> ¹⁾
săi, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină la Dediulești însă din <partea
popei> ¹⁾ Cârștian zece stânjeni de ocină, dela matca Buzăului până la drumul
Săpatului <peste tot> ¹⁾ hotarul și cu o roată întreagă de moară la apa
Buzăului, pentru că a cumpărat Lefter această mai sus zisă ocină și roată
de moară dela Sora, preteasa popei Cârștian <și dela fiii> ¹⁾ popei Cârștian
anume Constantin și Merin, pentru 3020 aspri gata. Și a vândut <Sora> ¹⁾
preteasa împreună cu fiii săi, de bună voia lor și cu știrea tuturor megia-
șilor din jurul locului. Și la întocmirea lor au fost martori anume: din
Dedulești, Stoicanul și Manea și Lupul și Momcilă și Neagoe și Moșul și din
Mărăcineni, Sava, fiul lui Fătul și Goga.

Și iarăși a cumpărat Lefter o fiică de Ațigan, anume Mușa, fiica lui Grudea,
dela jupanița Dobra, femeia lui Neagul din Rătești și dela frații lui Neagul,

¹⁾ loc rupt în orig.

anume Dragomir și Voico, pentru 1900 aspri gata. Și au fost la întocmirea lor mulți megiași și aldămășari, anume: din Rătești, Jipa și Manea negustorul și diaconul Stănilav și Grama și Dragomir și Dobrotă și Ionașco și alți mulți.

Și iarăși să-i fie lui Lefter 5 stânjeni de ocină și un pogon de vie în satul Zorești la Poienari, de peste tot hotarul din partea lui Zoita, deoarece când a fost la cununia lui Lefter, jupanița Elina, femeia lui Zoita și împreună cu fiica sa Malea ea a miluit pe nepotul său Lefter, la cununie, cu acești stânjeni mai sus spuși <de ocină și cu> ¹⁾ via, de bună voia lor, ca să-i fie ei veșnică <pomenire. . . . .> ¹⁾ și fiul său Radul pe Lefter la cununie cu 2. . . . . ¹⁾.

Și iarăși a cumpărat Lefter doi stânjeni de ocină și cu două pogoane de vie <dela. . . și> ¹⁾ Radul al lui Gheorghe pentru 500 aspri însă din partea lui Mircea al lui Jitea, de peste tot hotarul . . . . . ¹⁾ ca să-i fie lui ocină de dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și <strănepoților și de> ¹⁾ nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus <domnia mea: jupan Ven> ¹⁾ tilcă mare vornic ¹⁾ și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan. . . . . ¹⁾ și Vartolomi mare stolnic și Ion mare paharnic și Furtuna mare comis și jupan. . . . . ¹⁾ <Și ispravnic> ¹⁾ jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Iano, în cetatea de scaun Târgoviște . . . . . ¹⁾ cursul anilor a fost atunci dela Adam până la această scriere 7130 <1621—1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXLVI/177.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

62

<1621 Septembrie —1622 August> 10, 7130, Târgoviște.

Cu mila lui <u>mnezeu, Io Rad<u> <v<oe>v<o>d și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui Mihnei <v<oe>v<o>d, nepot marelui și milostivului răposat<u>lui Io Alexandru <v<oe>v<o>d. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boerului domniei mele Ieremii log<o>făt și cu feciorii lui, ori căți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie la Tabără, însă câtă au ținut Vlaicul, *fiul lui* Staico, toată partea lui de moșie și cu rumăni care se vor alege și din câmpu și din pădure și din apă și din vadul de moară, însă o casă de moară. Pentrucă această mai sus zisă moșie fost-au de haștină a lui Staico tatăl Vlaicului din Tabără.

Însă să știe, din apa Dâmboviții până în [a] valea Nucetului, câtă au ținut Vlaicul, doaă funii de moșie, pentrucă au cumpărat boerul domniei mele Ieremiia log<o>făt această mai sus zisă moșie dela jupăneasa Neaga, muma Vlaicului, fecior lui Staico din Tabără, drept 24.000 asprii gata, și au

¹⁾ loc rupt în orig.

cheltuit ei 2000 de aspri. Și au vândut jupâneasa Neaga această mai sus zisă moșie, partea Vlaicului fiu-său, pentrucă au lăsat Vlaicul cu limba lui, până când au fost viu cu suflet, aproape de pristăvirea lui, ca să s<ă> vânză, pentru ca să-l pomenească pre el cu toate pomenile câte trebuesc unui om mort.

Și au vândut jupâneasa Neaga această mai sus zisă moșie din Tabără partea Vlaicului fiu-său, boerului domnii mele Ieremii log<o>f<ăt>, dinaintea a multor oameni buni, boeri și megiiși, și au făcut și zapis jupâneasa Neaga, del<a> mâna ei, și cu mărturii care au fost atuncea la tocmeala lor, când au luat jupâneasa Neaga banii ce s'au zis mai sus, din mâna Ieremii log<o>f<ăt> anuma: Pavel și f<ar> și Vasilie pos<telnic> din Brătești și Efrem log<o>f<ăt> și Pătrașeo din Păpățeni și din Târgoviște Stan croitorul și popa Arsenie și Ivan șălaru și Mușat și după accia și cu șlirea tuturor megiișilor din împrejurul locului și din sus și din jos. Și am văzut și domnia mea zăpisul dela mâna jupănesii Neagăi, muma Vlaicului, de vânzare și cu cei mai sus scriși oameni buni mărt<u>rie. pentru care am dat și domniia mea boerului domnii mele Ieremii logofăt pentru ca să-i fie această mai sus zisă moșie din Tabără, însă toată partea Vlaicului, ohamuceă lui și feciorilor și nepoților și strănepoților lui și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Tată și mărt<u>rii am pus domniia mea: jupan...¹⁾ și pan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistiar și jupan Necula mare spăt<a>r și jupan Vartolomeiu mare stolnec și jupan Furtuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare log<o>făt.

Și eu, Stan cel bătrân log<o>f<ăt> Săvescul, am scris în scaunul cetății ce să numește Târgoviște, luna...¹⁾ 10 zile, cursul anilor dela zidirea lumi aceștiia și dela Adam până acum l<ea>t 7130 <1621—1622>.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba rumânească, întocmai după hrisovul cel slovenesc. Eu Chiriță dasc<al> slov<ene>sc din măn<ăs>t<i>rea Colții, 1800 Maiu 20.

Acad. R.P.R., CCIV/138.

Trad. rom.

63

1621 (7130) Septembrie 10.

† Ade<că> eu, Anghelina din Jidéni, scris-am aceasta zăpis al meu ca s<ă> fie de mare credință la mâna Mihului vătafului din Lop<ă>tar<i>, cum să să știe că i-am vândut a mea parti de moșie toat<ă>, cât să va alége, din sat din Jidéni. Inșă eu, cât am ținut nehotărăt denspre alți frați de moșie că n'am fostu hotărăt<i>, ținém eu po[ ]goane de vie 2 și vad de moar<ă> și pământuri

¹⁾ loc alb în text.

în câmpu, 3. Iar de să vor hotără și să va veni moșii mai multă, adecă > partea mea dicăt acéste 2 pogoane și pământuri 3, toată > să o ții Mihul, cum scrii mai sus, pântru că i-am vândut cu toată > partea mea di peste tot hotarul și din câmpu și din apă și din păduri și din siliștea satului. Și o am vândut această moșii dereptu ban <i> gata ug <hi> 15. Și o am vândut de-a mea bun <ă> voce, nesilit de nime <ni> și cu știrea tuturor fraților miei de moșie.

Și cându o am vândut, fost-au <mă>rturie: Măneguia de Jidén <i> și Neagul de acolo și Petre de acolo și Mihalcea ciobotarul și Andreiu dascăl din Râmnic și Danciul din Lop <ă>tar <i> și Pătru de acolo și Dumitru și Radul de acolo și aciști ban <i> ci mi-au dat Mihul pe această moșie au f <o>stu ai Mihului, fără de fimeia lui Boba, să-i fie moșie feciorilor lui. Și pântru mai mar <e> credința, pusu-ņ-am degitili în loc de picéte.

Și am scris eu, Andreiu dascal. *Scris luna Septembrie 10 zile, în anul 7130 <1621>*

Anghelina.

Măneguia.

Neagul.

Petre.

Mihalcea.

A <n>driiu dascăl.

Danciul.

Pătru.

Dumitru.

Radul.

<Pe verso:> «Zapisul din Jideni al Anghelinei și zapis nou n'au făcut».-

Arh. St. Buc., M-rea Râmnicu Sărat, 11/6.

Orig. rom., hârtie.

64

1621 (7130) Septembrie 10.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.* Scris-am eu, jupăneasa Marie de în Boldești, acesta a me carte, cum amu tocmitu și am lăsat eu cu a me linbă am lăsatu la vreme de prěstavlenie me parte mi de moșie de în siliști de sate și de în Țigani văru miiu, lu Tudoru logofătul și lu Drag <o>mir postelnicul, pentrucă la vreme de nevoe nimenne de în ruda me și de în sângeăle meu, nu m'au cău[r]tat. Iar verii mii ce sântu mai sus ziși au trimis de m'au luat și m'au dus la casele lor de am zăcutu până m'amu și prestăvitu în mânilor, ci amu lăsatu acele moșii și Țigani, cumu să mă pomenească și să-mii facă multe sărăcuste și zilele toote până la anul, ași cu sinbetele pentru multe greșale și păcate.

Insă seliștile de în sate parte mii de în Boldeștii și de în Răsturnați. Și de în Drăgoești, și de în Perieți și de în Pestre și de în Tătarul schibătoare, ce amu faptu că Tătărăi și Țigani, pré nume S'ancul Țiganul cu Țiganca-și și cu copii și Crăciun Țiganul și Prodan și Gherghe și Șărbu și Cațaveica cu fetele-și ce sântu la feciorii armușului Neculei, și parte de ocină de în Cioceni fără rumăni, cât au rămas nevândută.

Aceste toate le-am lăsat lor, iar cine se va ispiti și va îndrăzni a sparge aceste tocmeli și carte ci amu lăsatu și amu faptu de în ruda și de sângele meu au nepoți sau nepote sau și alți verii mii să fie blăstimatu de 318 *părinți* ce sântu întru *la* Necheii și să aibă parte cu I<u>da și proclétul Ariia și să n'aibă sufletul acelu unde venii după mene și să fie blăstemat și în ceastă lume și în ceialaltă.

Și am pus și mărturie carii me-u fostu la morte mea, pop<a> Stoica și Ghince și Anghelina.

Scris luna Septembrie 10 zile, în anul 7130 <1621>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCIV/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

65

1621 (7130) Septembrie 17.

† Jupan Papa *mare* logof<ă>t și jupan Paraschiva al *doilea* logofel, scri-s-am cartea noastră la voi vameșilor carii sânteț<i> pre balta Bistrețului. După-aceia vă dăm în știre că aicea au venit egumenul dela Tismana de au spus nainte noastră cum i opriți den parte mănăstirii, den baltă, nu le daț<i> ce le iaste venitul, cum au ținut mai denainte vrem<e> și ziceți că ați cumpărat de la domnu nostru balta preste tot. Domnu nostru n'au vândut parte mănăstirii, ce au vândut numai ce iaste partea domnească, iar voi acum opriți și partea mănăstirii, ce-au fost miluit de alți domni bătrâni și cu cărți de mili pre acea baltă și carte domnu nostru cum să-ș fie partea lor dentr'acea baltă, den tot venitul ce va fi jumătate și de cărmă și de tot. De în vrem<e> ce veți vedea carte noastră, iar voi să căutați să daț<i> ce iaste partea mănăstirii den tot venitul, cum au ținut și mai denainte vrem<e> și cum le scrie și în cartea domnu nostru și mai mult val să <nu> le faceți, ci să le daț<i> <toat<ă> parte lor ce le iaste. Aceasta vă grăim. *Altfel să nu fie, după spusa noastră.*

Scris luna Septembrie 17 zile, anul 7130 <1621>.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVIII/22.

Orig. rom., hârtie, 2 peceti aplicate, căzute.

Cu o copie în ms. 329, f. 606 v.

66

1621 (7130) Septembrie 20.

† Adecă iar noi Slăcenii dă Jos, parte vor<ni>culu Ivașco, anume Stoica și Vlădislavu și Șarban și Once și Iarca și Dobrin și Mane cu văru-său Oprea și Iarca cu frate-său Radu și Albul și Oprea Cenuș<e>, Manea Păcurar, acesta zăpis al nostru să fii dă credință la mâna jupânului Tudoran sulger, cum să se știi că ne-am tocmit cu dumuelui la vreme, dă scumpărător noastră tot

parte vo<r>nicului Ivașco pré ug<hi> 260 și ne-au datu la noi Tudoran sul<ger> ug<hi> 207 și jumătate cu zăpis și cu zi și dobânda la sut<ă> într'o lun<ă> ug<hi> 7, că așa au fostu luați dă la Turci dă i-am dus la spătarul Gorgan și la jupănea<sa> Stana spătăres<a> și la fie-sa jupăneasa Vișa. Dă într'acești bani turnat-am îndărātu ug<hi> 20 c'au fostu talere ce nu au avrut să n<i> ia boiarii cum i-am datu Turcii, c'au fostu lipsă. Deci noi la zi n'am putut să plătim banii, nici dobânda, ce-am rămas o semă rumăni, cum ne-u fostu tocmele.

Iar după aceia, la vrême culesului dă vii, venit-au spăt<a>ru Gorgan și jupănes<a> Stana și fii-s<a>, jupănes<a> Vișa și ne-u chemat la Golești la vii și ne-u zis dă vrême ce-m băgat pre Tudoran sul<ger> în sat, noi să avem a <u>mplere ug<hi> 300, că așa i-au dat alți boiari. Noi iar amu me<r>s la Tudoran sul<ger> dă i-am spus. El ne-u zis că: zece tocme nu pot face, ce dă vrem<e> ce e așa, să mergem să plătim banii la Turci și să-i scotem zăpisele. Noi n'am avutu puteré, ce ne-mu rugat să facă dumnealui bin<e> să fii și pre această tocmeală dă apoi. Și am mersu noi toți împreună cu sulger Tudoran a doo oră la spătarul și la jupănes<a> Stana spătăres<a> și la fie-sa jupănes<a>Vișa, dă ne-m tocmim pre ce au cerut să umplem ug<hi> 300. Și am dat noi înpréună cu sulger Tudoran ug<hi> 300 în mâna spătarului și jupănesei Stanei și fie-s<ii>, jupănes<ei> Vișii. Și ne-m tocmim dănainte dumnelor, căți vom fi dat banii noștri, noi să fim judeci, iar care au dt Tudoran sul<ger> ban<i> pântru ei și nu-i pot plăti ei la Turci banii, ei să fii rumăni în vecii la Tudoran sul<ger>.

Acesta scriem și mărturisem noi cu zăpisul nostru. Iar am pus mărturii: Lăudat com<is> din Vlădeni, din Berevoești<i>, Dima și Șarban și Bulbosii stol<nic>, Albul stol<nic> din Lăingest<i> și din Slănicul de Jos, Vladul și Slavul și Coste și Vladul gram<atic>, din Cotești, pop<a> Sava și pop<a> Dobrotă din Vlădești.

A scris Radul gramatic luna Septembrie 20 zile, în anul 7130 <1621>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CIN/1.

Orig. rom., hârtie, 6 peceti aplicate.

67

1621 (7130) Octombrie 18.

† Aici megiiășii ai Jipei diaconul din Buzău și ai Predei din Tâmpeni, anume: din Vernești, Dragomir, din Dedulești, Voico, din Gurguiați, Șarban, din Obidiți, Grecul, să caute să adevérezé pentru niște ocină, pentru partea unchiu-său, Barbului, datu-o-au la moartea lui surorilor; au nu o au dat, cum zice în cel răvaș, cum vor afla și cum vor adevăra cu ale lor suflete; ziua la sfântul Dimitrie.

Scris luna Octombrie 18 zile, anul 7130 <1621>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 391.

Copie rom.

1621 (7130) Octombrie 25.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin. Așa să se știe: eu Neagoie Vlad armașul, feciorul lu Bane log<ofăt> de Cuculeni, dat-am cesa <zapis>, ca să fie de mare credință la mâna jupânului Costei *din oraș*, fiul lui Fragulei, pentrucă i-am vândut partia mea de ocină <din delu del>a Lipiia, de în județul Buzăului, toat<ă>, cât se va alége de peste tot hotarul însă den Lacul cu Cărligele până hotarul <Sărăț>e și de în part<ea> Flociască însă 8 pogone de vie și cu 1 <stânjän> de ocină la câmpu, dereptu ug<hi> 85 de garbeni.*

Și măr<turii ome>ni buni *de Lipiia*, anum<e> Batoe și Voenié, roșii, Mănăil<ă>, <fr>ate-său Tanasie și Vlad Ciobot și Draghiia și Balot...¹⁾ obén Iane log<ofăt> și Sima ginere-său Sima și de Mușcel...¹⁾ roșuul și Stoica; și de oraș, Hadâr, feciorul Mariei...¹⁾ ul și Ma<nea> lu Goci.

Scris popa Lupul <din Lipiia>, Octombrie 25 zile, în anul 7130 <1621>. Și cu mulți megiiăș ne-m pus diagetele peceț<i> ca să fie de mare <credință>. Brat Neagoc. Eu Vlad.

Dan	Gherghie	Nigoit<ă> pâl<arnic>.
Iancul	Tanasie	Stoica
Toma	Vlad	Hadâr
Anghil	Draghiia	Manea
Neagoe	Balot<ă>	Voine
Dragomir	...rastiu.	Beliță
Eu Batoe	Mahnea	Paraschiv din Crai.
Eu Voini mat<ur>.	Dan	Iancul.
Mănăil<ă>.	Oancea	

Și această ocină să aibă cale jupânul Costea de în calea de curmeziș...¹⁾ sus ca alalți frați. Așa să și știe. Mai dat-au capre 9, boi 2.

Aceste vii le-mu cumpărat eu popa Marin dela Stanciul și Costandin, nepoți Costea.

Nu este zapel la prilej. Eu Frâncule *din orașe*.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LVI/3.

Orig. rom., hârtie, lăiat și rupt, pecete aplicată.

Martorii și partea finală adăugată ulterior; data retușată.

Cu o copie ibid., în ms. 172, f. 505.

1621 (7130) Octombrie 29.

Scris-am noi frații stolnicesii Marinii, însă pre lume²⁾ Oliveru și Marin și Lupu, zapisul nostru sfintii și dumnezeștii mănăstiri Jătiianul hramul sviatei

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ în loc de: nume.

Dimitrie cum să știe că au fostu obicinuitu soră noastră niște Țigani mânăstirei. Deci, după tocmeala ei, am făcut și noi cu părintele Grigore egumenul, de a noastră bună voie, de i-am datū pe Radul Țigan și Anca Țiganca de a noastră bună voie și cu știre tuturoru migeașilor și din sus și din jos și din prejurul casii, să fie acești Țigani moșie ohabnică și ce vor naște din trupurile lor.

Iar cine să va ispitī den neamul nostru să strice tocmeala noastră, acel omū să fie blestematū de 318 *părinți* de la Nichia. Aceast-am scris, amin. Intr'alt chipū să nu fie.

Octomvrie 29 zile, 7130 <1621>.

Oliveru.

Marin.

Lupul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 487.

Copie rom.

70

1621 (7130) Noembrie 1.

† Eu jup<ă>nul Gligorie com<is> scris-am acesta al meu zapis cum să se știe că am vândutu parte de ocină de în sat de în Bălteni și cu toț romonii, parte Necșului post<elnic> toat<ă> cât am fost cumpărat eu dela Necșul post<elnic> *din Comișan<i>* și dela jup<ă>nes<a> lui, Neaga, îns<ă> de în jum<ă>tat<e> de sat 3 părți și part<e> ci au fost țiind Necșul post<elnic> pentru niște ocină ci au fost vând<u>tu Bârcă de Coj<ă>ști despre Ciocănari, aceste toate și cu toți rum<ă>ni căți se vor găsi dé moșii de în sat de în Bălten<i>, am vândut jup<ă>nului Dumitrașco mare pit<ar> și jup<ă>nes<ei> lui, Alexandrei și coconilor, căți domnez<ă>u le va da.

Le-am vând<u>tu de a me bun<ă>voc, făr de nicio sik<ă>, drept 220 de galben<i> gata. Și i-am dat și zapisul meu și cărțil<i> de cumpărătoare dela Necșul post<elnic>. Drept aceia, să aib<ă> a-ș face și carte domnu nostru de moșie, cum i-am vândut eu acestă parte a Necșului post<elnic> toat<ă>.

Drept aceia, pentru mare credința pus-am și mărturie acești boiar<i> ce ne-au fost la tocmele, anum<e>: Mușat clucer și Nenciul vornic și Tudor pel<arnic> și Nedelei *din Boten<i>* și Alexe părcălab și Spiridon log<ofăt>.

Și am scris eu, *Parascheva logofăt din Butești*, luna Noembrie 1 zi, anul 7130 <1621>.

Gligorie com<is>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/15.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie ibld. în ms. 256, f. 217 v-218.

1621 (7130) Noembrie 10, Dudești.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Scris-am eu, Oprea logofet, împreună cu jupâneasa mea Marga de Dudeșt<i>, acesta al nostru zapis, să fie la mâna fiei noastre Marica, care o am luoat noi mică de țără, înfășată în scutece și o am crescut, de o am făcut fată de suflet, pentru că noi feciori de trupul nostru n'am avut, și o am miluit până am fost noi cu suflet cu moșiile noastre, cu toate ce am avut, pentru sufletele noastre, să ne rămâne pomeană pre urmă. Și să se știe că i-am dat 1 loc de casă în oraș în București, în lungu den ulița cea mare până <în> îmblătoarea a Stoicăi Țiganul, unde i-au fost casa, înaintea clopotniței sfântului Gheorghie și în lat de în pivnița Predei până în gardul călug<ă>rilor sfintei Troițe<e>.

Și iar 1 loc de 2 prăvălii lângă Mariia Nicăi și 2 rozoare de vii în dealul Bucureștilor, ce sântu între viia beserecii Ghiurmei banul și între Voica, ca să-i fie Maricăi moșie, ei și feciorilor, în vecii, iar noao pomeană.

Și cându o am miluit fost-au mărturie: au fost popa Drăgoiu d<u>hovnicul și popa Oprea și Radul diaconul și Bucuru de București și vistiereasa Mariia și Neagoe și mulți oameni buni.

Și am pus blăstem după moartea noastră: cine se va ispiti de în ruda noastră, măcaru frate, ori sor<ă>, ori nepot, ori văr, ori unchiu, să ia mila dela fie noastră Marica și să calce și să spargă pomeana noastră, acela om să fie trăclet și anatema de 318 părinți ce sântu în Necheia și să fie cu Iuda și cu Ariia la un loc.

Iară de va muri cocoana, să se dea la mănăstire, să ne fie pomeană.

Aceasta am scris, să se crează. *A scris Lepădat logofăt în Dudești, luna Noembrie 10 zile, în anul 7130 <1621>.*

Acad. R.P.R., XI.1/97.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1621 (7130) Noembrie 13.

† Să se știe acesta zapis a postenicul lu Pavel și a jupănesi Lenii, nepotă-sa, cum au avut certă prește sate, anome Cioranii și Tătărăi și Someștii. Ce a venit postilnicul Pavel și cu jupănes<ă> Ilena deci de-u au căutat cu omeni boni și de sus și de jos și-u devărat că dreptul și-u dat cu ale lor suflete. Satul Someștii l-au dat postelnicul lu Pavel să-i fie de moșie și lui și feciorilor lui, iară Cioranii și Tătărăi sântu ai jupănesii Ilenii cu alalată moșie ce iaste. Iară rumăni ce vor fii pre în sate să fie ai lu Pavel o parte, iară a jupănesi Ilenii doo părți.

Și mărturie vă vahu: Păsică și Thodosie călugărul și Bogoslav călugăru și Stoica Gomici și Ion și Radulu și Oprea și Stancul și den Plopeni, Stoica și Bratul și Dumitru și Gen.

Iară cene nu se va ținea de acesta toc<ma>lă ce i-am tocmit< > și i-am înpăcat, iară elū să fie blăstemat de trei sute de 18 *părinți cei din Nechei*.

Scris luna Noembrie 13 zile, anul 7130 <1621>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LVIII/3.

Orig. rom., hârtie, 4 peceți aplicate.

Cu o copie, ibid., în ms. 173, f. 512.

73

1621 (7130) Noembrie 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Ventilă mare vornic și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie lui ocină în Dragomirești, toată partea jupaniței Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, însă a patra parte din câmp și din pădure și din apă și cu vaduri de mori și de pretutindenii, oricât se va alege.

Pentru că această parte de ocină mai sus spusă, a fost ocină veche și dreaptă și de moștenire a jupaniței Maria mai înainte vreme, dela părinții ei. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie în Țara Românească, iar jupanița Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, ea s'a dus singură la cinstitul dregător al domniei mele mai sus spus, de i-a vândut partea ei de ocină din Dragomirești, pentru 10.000 aspri gata, însă numai ocina, fără vecini, pentru că vecinii care au fost pe această ocină i-a cnezit jupanița Maria și s'au răscumpărat dela dânsa și sunt megiași slobozi și i-a scos din sat; iar ocina jupaniței Maria a fost împreunată și amestecată cu ocina lui jupan Ventilă mare vornic. Deci a vândut jupanița Maria toată partea ei lui Ventilă mare vornic, să-i fie lui dedină. Și și-a vândut jupanița Maria partea sa de ocină cinstitului dregător al domniei mele lui jupan Ventilă mare vornic de bună voia sa și cu știrea tuturor boierilor domniei mele și fără nicio silă. Și am văzut domnia mea și zapisul jupaniței Maria în mâinile cinstitului dregător al domniei mele mai sus spus, făcut cu mare blestem, ca să nu aibă, nimeni din neamurile ei, niciun amestec cu această ocină mai sus spusă. Și mulți boieri au fost atunci martori la întocmirea lor, anume: Bratul fost mare comis și Hiera fost mare vistier și Nenciul al doilea vornic și Paripa postelnic și Stanciul Pustiul negustor și Bratul postelnic și Dimian căpitanul și Stepan călărașul și alți mulți, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceia, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Ventilă mare vornic, ca să-i fie lui această mai sus spusă parte de

ocină, dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni năclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare visțier și jupan Necula mare spălar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Șerban logofăt, luna Noembrie 18 zile, în cetatea Tăgoviște, iar dela facerea lumii până acum, curgerea anilor 7130 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLIX/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

74

1621 (7130) Noembrie 21, M-rea Argeș.

† Să se știe cum au venit un postelnic domnescu de au luat o răclița a jupânesei Dobrei de Cepar, ce au fostu părât Eftimie și Dumitru, ficiori ei și au lăsat răclița la sfânta mănăstire la Arghiș la mâna părintelui episcopului, răclița legată și pecetluită.

Iar cându au fost acmu, în zeo de văvedenie, venit-au jupânul Bratul mare comis cu jupâneasa Dobra de Cepar și au mănât și la Eftimie și la Dumitru să vie să spargă răclița să vază ca va fi într'ânsa. Ei n'au vrut să vie. Deci jupânul Bratul comis el au strânsu tot săborul și au chemat și negoțator de oraș, anume jupânul Anghelit și s'au timplat și Radul vătahul al postelnicului celui mar și Badea logofăt și s'au aflat într'ace răcliță 1 păhar și 1 năstrapă cu ploinhuceu și 4 lengurici de argintu și 3 lengurici de teacă și 10 ace de cărpă de argintu și 1 căpăstru de ibrișin roși cu 3 ținte de argintu și 1 brău cu 2 ținte de argintu și 1 stepu de cunună de argintu și 200 de fluturici și jumătate de coți de cufloriia pestriț și o palma de atlas roșu și un petic de aba roșia și 1 petic de cofteriia roșia și 2 pelici de cofteriia galbini și un sofan muerescu cu fluture și 2 presline de fusu. Și au fost într'ace răcliță 2 păhar de argintu ce au fost dăruite de muna cuconii comisului, unul l-au dat nunul, altu l-au dat jupâneasa Chera agăei. Și au fost și o dulama cu zarba pre trupu cuptoșită cu atlas roșu și iar o dulamă de zarba cuploșită cu bogasiu și o abăiură vechi și spartă. Aceste s'au afla, de într'aceste unelte luat-au jupânul Bratul mare comis cele 2 păhare și o dulamă ce au fost Ivașco îmbrăcată cându au fost nunta, iar alalte luatu-le-au jupâneasa Dobra tote.

Aceasta scriem și mărturisim cu sufletele noastre.

Scris la mănăstir^{ea} den Arghiș, în anul 7130 <1621> Noembrie 21 zile.

Er^ei Ioan.

<Pe verso:> Cărți de ale lu Matei vodă și zapis.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX/ ter/28.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1621 (7130) Noembrie 29.

† Scris-am eu, Tu<r>turea peh<arnic>, nepotul banului Drăgan de Glena, acesta al miu zapis să fie la mâna jupănului Hrezei vistiari, pentrucă i-am văîndut partea mea de ocină dela Ciumernecu, însă 600 de stânjene de ocină, ce iaste partea mea toat<ă> de în Pi<a>tra Udrei armaşu până în calea Tâinpei, ocină de în câînpu şi de în pădure şi de în <a>pa Dăînboviţei, cu vadu de moară şi cu lezezele.

Şi amu văîndut eu această ocină a mea jupanului Hrezei visteiarul, de a mea bună voci, dreptu 7000 de aspri gata, denaintea jupanului Papei marele logofăt şi jupanului Cerneca, ei au fost vornecu şi jupanul Paraschiva al doiale logofăt şi cu şterea tuturor megeiaşilor şi de în sus şi de în josu. Şi o-mu văîndut să n'aibă neci o gălceavă de nemenele. Iară să-i va cădea ceneva a se pără peînntru această ocină, iar jupan Hreza visteiariul să fie volnecu să ia de în ocina mea unde-i va plăcea să fie moşie peînntru moşie.

Şi amu pus mărtorie Staico post<elnic> din Creţeşti şi Stanciul logofăt din C<ă>rsteianeşti şi Mitre şi Ianachi post<elnic> din Stăneşti şi Căzan din Căzâneşti şi Coica din Frumuşane şi Vlade şi Staico din Stălpéne. Amu făcut acestu zapis peînntru credeînnţa, ca să aibă a-ş face şi carte domnească de moşie.

Şi a scris Drag. . . . .^{n¹}) logofătul din Bucureşli. Scris luna Noembrie 29 în anul 7130 <1621>.

Cernica vornic.

Papa mare log<ofăt>.

Eu Turtu<rea> păh<arnic>.

Stai<co> post<elnic>.

Stanciul mare log<ofăt>.

Paraschiva al doilea logofet.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXVI/1.

Orig. rom., hârtie, şase peceţi aplicate.

Cu o copie, ibid., în ms. 256, f. 102, după care s'au făcut unele completări.

1621 (7130) Decembrie 1, Târgovişte.

† În Hristos dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpânitorul Io Radul voevod, fiul marelui şi preabunului, răposatului Mihnea voevod, din mila lui dumnezeu şi darul lui dumnezeu, stăpânind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munţi, Amlaşului şi Făgăraşului herţeg, am binevoit domnia mea cu a mea

¹) loc rupt în orig.

bunăvoință și cu curata și luminata inimă a domniei mele ca să proslăvesc pe dumnezeu care m'a încoronat cu coroana și cu vrednicia domniei m'a înălțat pe scaunul sfântrăposajilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit hrinov de față al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitrașcu mare pitar și cu soția lui, Alexandra și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Băltenii din județul Ilfov, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu vaduri de moară și de pretulindeni; însă vecinii anume: Nedelco și Tucul și Mladin cu fratele său Bălan și Țigănilă și Urs și Turmeiu și Iane și Voico și Florea și Marco și Gherghina cu frații lui, Urs și Rădan și Stan Ciocoteiu și Stoica și cu frații săi și Oancea cu fiii lui și ceilalți toți, câți se vor afla că sunt de acolo, pentrucă acest sat Băltenii l-a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Dumitrașcu mare pitar și cu soția lui, Alexandra.

Însă să se știe dela care cătă parte a cumpărat: întâi a cumpărat partea jupaniței Elina, fiica lui Bărcă postelnic din Cojești, partea ei toată, de peste tot satul a șasea parte de peste tot hotarul, oricât se va alege și cu vecinii, dela jitelnița Elena și dela bărbatul ei Gherghe, pentru 5000 aspri și o manta de postav, prețul ei aspri 1000. Și au vândut de a lor bună voie. Și am văzut domnia mea și zăpis de vânzare dela mâna lor și cu mulți boieri martori, anume: din Văleni, Mihăilă postelnic și Matei paharnic și din Băleni, Mihăilă armaș.

Și iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele mai sus zis și cu soția lui, Alexandra, ocină la Bălteni partea jitelniței Despina, fiica lui Bărcă, toată, însă de peste tot satul a șasea parte, de peste tot hotarul și de pretulindeni și cu vecinii, oricâți se vor alege dela jupanița Despina și dela bărbatul ei Marco, pentru o Țigancă, anume Ghincea și un Țigan, anume Danciul și un copil de Țigan de zece ani, anume Epure și pentru 6000 aspri gata.

Și au vândut ei de bună voie și cu știrea tuturor fraților lor și a megiașilor din jurul lor. Și am văzut domnia mea și zăpisul de vânzare al acestor boieri și cu mulți boieri martori: din Țigănești, Buta logofăt și din Căinești, Stan logofăt și Voicilă logofăt și din București, Stoica șetrariul și din Arcești, Florea și din Brâncoveni, popa Cănda și din Apele Vii, Mireca logofăt și din Belciugata, S.anciul logofăt cel bătrân.

Iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele mai sus zis și cu soția lui ocină la Bălteni partea jupaniței Voica, fiica lui Bărcă postelnic, toată, însă de peste tot satul a șasea parte, de peste tot hotarul și cu vecinii, oricâți se vor alege și de pretutindeni, dela jupanița Voica și dela bărbatul ei, Pătru, pentru 8000 aspri gata și pentru o fiică de Țigan, fac aspri peste tot 10.000. Și am văzut domnia mea și zăpisul acestor boieri de vânzare și cu mulți martori: Enache suljer și Chiriac stolnic și Tărăceanul logofăt și din Cornești, Ilie

postelnic și din Mănești, Mavrodin paharnic [și din Mănești Mavrodin] și din Topoloveni, Tudor stolnic și Borcea și Mogoș, fiul lui Buta logofăt.

Și iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele mai sus zis și cu soția <lui> mai sus zisă ocină la Bălteni, partea jupaniței Neaga, fiica lui Bade din Cojăști, însă din jumătatea de sat a patra parte, adică de peste tot satul a opta parte, de peste tot hotarul și de pretutindeni, oricât se va alege și cu vecinii, pentrucă această parte de ocină a schimbat-o jupanița Neaga și bărbatul ei Neașul postelnic cu jupan Dumitrașco mare pitar și cu jupanița lui, Alexandra și a dat jupanița Neaga și bărbatul ei dregătorului domniei mele, jupan Dumitrașco mare pitar și soției sale această parte a lor de ocină din Bălteni, iar jupan Dumitrașco mare pitar și jupanița lui, ei au dat jupaniței Neaga partea lor de ocină din Cojăști, pe care o aveau de cumpărătură dela Ivan, de peste tot hotarul a opta parte, să fie ocină pentru ocină. Și am văzut domnia mea și zapis de schimb dela mâna lor și cu mulți boieri martori: din Bălotești, Ivașco postelnic și din Mănești, Nenciul vornic și Iacov comis și din Blagodești, Iane postelnic și din Bărbătești, Hrizan postelnic și Stan, fiul lui Aldimir pitar și din Floci, Vintilă logofăt.

Și iar să fie dregătorului domniei mele mai sus zis și soției lui ocină la Bălteni jumătate din sat, însă să se știe, din jumătatea de sat trei părți pe care le-a cumpărat jupan Gligorie comis dela Neașul postelnic și dela jupanița lui, Neaga, iar a patra parte din această jumătate de sat a schimbat-o Neașul postelnic și jupanița lui cu jupan Gligorie comis. Și a dat Neașul postelnic jupanului Gligorie comis această a patra parte a lor din Bălteni, iar Gligorie comis, el a dat lui Neașul și soției lui altă a patra parte a lui din Cojăști, ocină pentru ocină. Iar apoi cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dumitrașco mare pitar și cu soția lui, Alexandra, ei au cumpărat dela Gligorie comis și acele trei părți și acea a patra parte de schimb, de peste tot hotarul și cu vecinii, oricâți se vor alege de pretutindeni, pentru 250 galbeni. Și a vândut jupan Gligorie comis aceste părți de ocină de a sa bună voie. Și am văzut domnia mea și zapisul lui de vânzare cu mulți boieri martori: Mușat clucer și Nenciul vornic <și> Tudor paharnic și Nedelco Boteau.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitrașco mare pitar și soției lui, Alexandra, ca să le fie tot satul Bălteni dedină și ohabă fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea, după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau <din> alt neam, dacă va cinsti și va înnoi acest hrisov al domniei mele pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi, ci va strica și va batjocori, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul

lui să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți cei din Nicheia, în vecii vecilor, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Goga mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetatea Târgoviște, luna Decembrie 1 zi, iar dela Adam până acum, în anul 7130 <1621>.

† Io Radul voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., Peceți nr. 36.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, deteriorată.

Cu o trad. rom. din 1792.

77

1621 (7130) Decembrie 5.

† Scris-am eu Ivașco, fecior lu Dărmoș *din Vlădén<i>*, acesta al meu zăpis, să fie la mâna jupăn<u>lui Necolei *fost mare vist<ier>*, cum să se știe că au fost vândut de tată-meu Dă<r>moș un rumân, pre nume Florea, lu Fote post<elnic>. Iar cându au fost acum, în zile<e> domnu nostru Radului voevod domniia domniei lui al doil<ca> răndu, iar acest rumân n'au fost al nostru, ei au fost a lu Drăghiei din Brănești. Deci pentru Florea eu i-am dat, pre Tudoran rumânul meu *din Stoenesti*, ca să-i fie rumân de moșăe.

Și l-am dat denaintea tut<u>ror dereg<ă>torilor domnu nostru: jupan Ventil<ă> *mare vornic și jupan Papa mare log<o>făt și jupan Hriza mare vist<ier> și jupan Necola mare spat<ar> și Bartol<o>meiu mare stolnic și Trufanda mare post<elnic>*. Aceasta am scris.

A scris Dragomir logofăt, luna Decembrie 5 zile, în anul 7130 <1621> Ventil<ă> vor<nic>.

Papa *mare log<o>f<ă>t*.

Hrizea *visti<er>*.

*Bartholomeu stolnic*¹⁾

† Eu Ivașco, *fiul lui Dărmoș*.

Acad. R.P.R., XLI/100.

Orig. rom., hârtie, 5⁷ peceti aplicate.

78

1621 (7130) Decembrie 6.

† Scris-am eu, Chisar din Sărăcinești, nepotul lu Anghil comisul, acista al meu zăpis cum să știe că m'am tocmnit de a mea bună voe cu Chisar peh<arnic> *din Ruda* de mi-au dat Chisar peh<arnic> partea lui di în Bărsăști și i-am dat eu partea mănăstirii Arhanghilului di în Copăcel; iar de nu va sta

¹⁾ semnătură grecească.

acea ocină a mănăstirii de în Copâcel stătătoare pre mâna lu Chisar peh<arnic>, iar Chisar peh<arnic> el sâ aibâ a lua partea mea de Mih<ă>ești toată, îns<ă> ocină pântru ocina lui di în Bărsăști, iar pentru rumân de Mih<ă>ești, el sâ-m<i> dea bani și [să-mie de bani și] să n'aibu eu a grăi niciun cuvânt pântru câ m'am tocmit eu de a mea bună voe.

Și mărturie înc-au fost Pătru post<elnic> *din* Drâgioi și Voine post<elnic> *din* Dejești și Radul Murgescul *din* Prundeni ș'alți mulți megiiăș<i> au fost la a noastră tocmeală.

Scris luna Decembrie 6 zile, anul 7130 <1621>.

† Scris-am eu, Tudor grămatic.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LIX/13.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu un rezumat grec la Acad. R.P.R., ms. 2535, f. 220.

79

1621 (7130) Decembrie 7.

† Adec eu, Moldoveanul, scriu și mărturisescu cu aceasta al meu zăpis, ca se fii de mare credință la mena nepoților mici, anume Stan și Părvul Vladul, cum să se știe când la zăoa de <a>poi, la vrem<e> de morte iar i-am miluită cu totă moșia mea de în Scorța, cu totă partea mea călă mi să va alege de preste totă hotarul și cu plaiurili de vie de în vârh și plaiur<i> de vie de în sus și cu seliștea de în jos cu totă și cu jumătatea de seliștea di în sus, pântru să-mă comindeze dup<ă> mortea mea, să- m<i> fac<ă> tote măsăle și să-m<i> plătească tote sârăcustele și de tote ce trebuiescu omului mortă; iar ei să-m<i> ție totă moșia mea, călă mi să va alege de în stată¹⁾ de în Scorța cu tote curăturili și cu tote livezili și cu săliștile cum scrie mai sus, să l<e> fie lor moșii ohamnice și ficiorilor lor în veci ca să aibu și ieu pomana, cum scrie și în zăpisul nepotă-mea Stancăi.

Iar cela ce va străca accastă pomana a mea și va sparge zăpisul meu, acela om să fie blă<st>âmata și afurisit de 318 *părinți cei din Nicheia*.

Și cându am făcut acesta zăpis, făcutu-s'au în casa Lungului *din* Scorța și mărturie mulți omene bu<ni>: de Colibaș, Coica și Vădislav și Pitea și Drăgan și Dan *din* Copăciosa și Radul lui Toder și Stan și pântru credința pusu-ne-am mai jos și degelele în locă de peceți.

Stânciulea....²⁾), Dragomir Chisul de acolo Moldovénul, Stanciul lui Frășilă de Petrești.

Coica, Vădislav, Pitea, Drăgan, Dan, Radul, Stan, Togan Dragomir, Frășilă.
Scris luna Decembrie 7 zile, în anul 7130 <1621>

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXXI/3.

Orig. rom., hârtie.

Cu trei copii, ibid., în msse: 193, f. 66 v—67; 202, f. 271—272 și 713, f. 751.

¹⁾ în loc de „satu”.

²⁾ loc alb în orig.

1621 (7130) Decembrie 15.

Scris-am eu, Barbul din Albești, acest al meu zapis, cum să știe că am avut un Țiganu de pe o Țigancă a mănăstirii dila Jătianul, Anca și Țiganul pre nume Lupul Goicilă. Deci eu m'am împăcat cu părintele egumenul, de mi-au dat o Țigancă pre nume Paraschiva și ne-am învoit de a noastră bună voie ca să-m fie Paraschiva Țigancă moșie ohabnică și să fie Anca Țigancă moșie ohabnică sfintei mănăstiri.

Drept acia mărturii încă am pus: din Craiova, popa Grigorie și Iani ne-gușător, Dobre judițu și alți megiaș dinprejur și pop<a> Grigore martor, Iscrul *vornic* martor.

Dichemvrie 15 zile, 7130 <1621>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 494.

Copie rom.

1622 (7130) Ianuarie 1, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelu și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită
Vihorăști, unde este hramul nașterea preasfintei, curatei și preabinecuvântatei
stăpânei noastre și de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i
fie... <satul> ¹⁾ anume Gurguiații toți și cu tot hotarul și cu toți vecinii... ¹⁾
satul Vărăștii toți și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu bălțile, oricât se va
alege de pretutindeni.

<Și> hotarele să se știe: din marginea Rușilor în sus și de acolo la un stejar
peste Dunăre până în gura Trestiiilor; pe uscat le este hotarul din copac
în copac iarăși la podvor ²⁾ până la movila care este în dumbravă și până
la altă movilă încă <mai> sus dealul și Varanghelul până la moara voavo-
dului... ¹⁾ pe uscat până la rogez.

Pentru că aceste mai sus zise sate au fost date și miluite și dăruite la sfânta
mănăstire Vihorăști de răposatul Vlad voevod cel bătrân de demult, dar au fost
cotropite de călugării dela sfânta mănăstire numită Dealul, hramul sfântul
Nicolae. <Și> am văzut domnia mea și hrisovul răposatului bătrânului... ³⁾
<domniei> mele, Alexandru voevod, fiul lui Mircea voevod, pe aceste mai
sus zise sate, când a fost cursul anilor 7079 <1570> că nu au avut călugării

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ «podvor»: isvor mic pe marginea unei ape mari.

³⁾ loc alb în orig.

dela Dealul niciun amestec cu aceste sate, Gurguiații și Vărăștii, pentrucă au fost de moștenire ale sfintei mănăstiri mai sus zise, Vihorăștii.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit hrisevul răposatului Alexandru voevod și cu această carte a domniei mele și am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Vihorăștii, ca să-i fie satele Gurguiații și Vărăștii toți și cu tot hotarul de ocină, dedină și de ohabă și de întărire sfintei mănăstiri, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și domniei mele și răposașilor părinți ai domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea noastră dintre cele de aici cui încredințează domnul dumnezeu să fie slăpănitor și domn al Țării Românești sau din copiii noștri sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam, orice binecinstitor creștin care cinstește și înnoește această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu cel slăvit în troiță să-l cinstească și să-l păzească aici cu trupul lui, iar în veacul viitor sufletul lui și să-i fie ajutorăoare la înfricoșata judecată preacurata maica lui dumnezeu și toți sfinții ce din veac bine au plăcut <lui dumnezeu>, amin. Iar cine nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări ci va strica și va călea și va batjocori această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinții părinți ce sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriștea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 1 zi și dela Adam în anul 7130, iar dela nașterea lui Hristos 1621.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Viforâta I/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1860.

Data exactă este cea dela facerea lumii 7130 «1622» (după divan). Data dela Hristos nu corespunde cu anul 7130; actul fiind din 1 Ianuarie diacul era obișnuit cu data anului trecut 1621.

82

1622 (7130) Ianuarie 2.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scris domnia mea voevodilor dela Gurguiați și dela Vărăști, carii ați fost în cestu anu ei au trecut. După aciaia vă grăescu domnia mea pentru rândul maicelor dela Vihorăști, că se-au jiluit naintea domniei mele că ce le-au fost partea din bălțile lor, nimic nu le-ați dat. De vreme ei veți vedea cartea domniei mele, iar voi să căutați

tot să le dați partea lor pân la un banu, nimic să nu le opriți; iar să nu le veți da, să știți că voiu trimite domnia mea un om de veți da tot și veți da și treapăd. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Scris Ianuarie 2 zile, anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Viforita, I/10.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

83

1622 (7130) Ianuarie 2.

† Scris-amu eu Necula slugirul și jupănesa me Marie acesta alu nostru zăpis, să se știe că amu închinatu și amu datu noi casele dela București cu locul de grădină și cu locul de curte cătu au fostu îngrăditu și mai denainte vreme, ca să fie metolhu la <fân>ta Truiță, pântru sufletele nostre și pântru sufletele coconilor noștri și pântru sufletele părinților și ale fraților noștri ca să ne fie *sfânta* Troiță ajutoriu sufletelor nostre nainte domnului nostru Iisus Hristos la înfricoșata judecată.

Iară carele om va vre să spargă acesta toc[o]mel<ă>și să spargă pomena, să e dela *sfânta* Troiță, acel om să lăcuescă undă lăcuesti Iuda, amândoiu să fie acolo, întru un locu.

Scris luna Ianuarie 2 zile, văteat 7130 <1622>

Și pântru credința, pus-am peceșili nostre.

Arh. St. Buc., M-rea RaduVodă, XXXIV/6.

Orig. rom., hârtie, două peceși aplicate.

84

1622 (7130) Ianuarie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ion și cu fiii lui, căli Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în satul Cotești partea de ocină a lui Vladul, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această mai sus zisă ocină și dedină, ea a fost a lui Vladul.

Apoi <Vladul> ¹⁾ a avut doi fii din trupul lui, anume Stan și Oancea, ci i-au robil T<ătar>ii încă de mai înainte vreme.

¹⁾ text rupt și rețușat.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Vladul a luat pe Ion de l-a făcut fiu de suflet și i-a dat toată ocina lui din satul Cotești, ca să fie lui dedină însă Ion să hrănească și să cinstească și să caute pe Vladul până la moartea lui. Apoi așa a întocmit și a lăsat Vladul cu limba lui: de vor scăpa din robie și fiii lui, Oancea și Stan, de vor veni la dedina lor la satul Cotești, ei toți să fie trei frați nedespărțiți pe toată dedina lui dela Cotești.

Apoi Vladul, el așa a lăsat cu limba lui, care om din sângele lui va strica această mai sus zisă întocmire <făcută> cu mare blestem ¹⁾ acel om să fie blestemat de 318 părinți cei din Nicheia.

Și au fost atunci mulți oameni martori din jurul locului la acea întocmire, anume: Borusul și Danciul și Vladul și Dragomir și Ursu și Danciul și Stan, Ion și Stan și Vasile și Dragomir și Stănilav și Vladul și Arentie din satul Cotești. Și am văzut domnia mea și zăpăsul lui Vladul la mâna lui, pe această întocmire mai sus zisă și cu acei martori mai sus scriși.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Ion, ca să-i fie ocină și dedină din Cotești de ohabă, lui și fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necola mare spătar și jupan Bartolomeiu mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dragomir logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 3 zile și dela Adam până acum cursul anilor în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din Focșani, VIII/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată. Fiind șters, scrisul este întărit de altă mână, însă cu greșeli.

85

1622 (7130) Ianuarie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Oprina și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ei satul Bonțeștii și Tătarul din județul Ilfov, tot și cu toate holarele și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de pretutindenii și cu vecinii anume: din Bonțești, Stan și Tatul și Lepădat și Nenciul și Cârstea și fiul lui, Stanciul și fratele lui . . . . . ²⁾

¹⁾ text întărit de un neștiutor de carte.

²⁾ loc alb în orig.

și Velișniță și din Tătarul, anume: Lazar și fratele său Stoian și cumnatul lui, Radul și Arbuga.

Pentru că aceste sate mai sus zise le-a cumpărat răposatul Mihail voevod cu aspri gata. Iar după aceea, răposatul Mihail voevod a căsătorit pe jupanița Oprina și i-a dat-o lui Marco logofăt din Topoloveni și a înzestrat-o Mihail voevod cu aceste două sate, cu Bonțeștii și Tătarul și a gospodărit-o ca pe o fală din casă. Și de atunci a tot ținut jupanița Oprina și cu boierul ei, Marco logofăt, aceste sate până la moartea bărbatului său Marco logofăt.

Iar după moartea bărbatului său Marco logofăt, când a fost în zilele răposatului Simeon voevod, iar Tudor, fiul lui Marco logofăt, fiu vitreg al jupaniței Oprina și cu unchiul său Bogdan, ei s'au ridicat în pără cu jupanița Oprina înaintea lui Simeon voevod. Și așa au părît înaintea lui Simeon voevod că a dat și tatăl său, Marco logofăt, aspri împreună cu jupanița Oprina, de au cumpărat aceste sate, Bonțeștii și Tătarul. Iar după aceea, Simeon voevod a cercelat și a judecat, după dreptate și după lege și bine a adevărit domnia lui dela toți dregătorii domniei lui că a cumpărat aceste sate mai sus spuse Mihail voevod și le-a dat zestre Oprinei, iar Marco logofăt, tatăl lui Tudor, n'a dat niciun aspru și nici n'a avut treabă cu acele sate. Și a rămas Tudor, fiul lui Marco logofăt și unchiul său Bogdan, dinaintea lui Simeon voevod. Și a tot ținut jupanița Oprina aceste sate cu pace, până în zilele lui Șerban voevod.

Iar în zilele lui Șerban voevod, iarăși s'a ridicat Tudor, fiul vitreg al jupaniței Oprina, în pără cu jupanița Oprina. Și așa a părît Tudor că a dat și tatăl său, Marco logofăt, aspri împreună cu jupanița lui, Oprina, când s'au cumpărat satele Bonțeștii și Tătarul. Iar întru aceea, Șerban voevod a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Tudor lege, 12 boieri, să jure cu ei că a dat și tatăl lui, Marco, bani pe aceste sate. Iar Tudor nicidecum n'a putut să se apuce de lege, ci a rămas de lege dinaintea lui Șerban voevod. Și a tot ținut jupanița Oprina aceste sate mai sus spuse, cu bună pace, până acum în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie în Țara Românească, iar Tudor, fiul lui Marco logofăt, iarăși a venit în pără cu jupanița Oprina dinaintea domniei mele. Și așa pără Tudor cum părise și mai înainte, că a dat și tatăl lui, Marco logofăt, aspri împreună cu jupanița Oprina când s'au cumpărat Bonțeștii și Tătarul. Deci, întru aceea, domnia mea am cercelat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și au mărturisit înaintea domniei mele doi mari dregători ai domniei mele în divanul cel mare: jupan Cernica fost mare vornic și jupan Papa mare logofăt, că n'a dat Marco logofăt niciun ban și nici n'a avut treabă întru nimic cu aceste sate mai sus spuse, ci sunt date zestre și miluite de Mihail voevod jupaniței Oprina ca să-i fie ei dedină. Și a rămas Tudor, fiul lui Marco logofăt, fiu vitreg al jupaniței Oprina, de trei ori de lege și dinaintea domniei mele.

Și iarăși să fie jupaniței Oprina ocină¹⁾ în Băicești, însă din partea lui Stanciul și a fratelui său Lăudat, 200 de stânjeni din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, pentrucă a cumpărat jupanița Oprina și cu bărbatul ei, Marco logofăt, împreună 400 de stânjeni de ocină în Băicești dela Stanciul și dela fratele său Lăudat. Iar apoi a împărțit jupanița Oprina cu fiul ei vitreg, Tudor, în două, ca să fie ea 200 de stânjeni, iar Tudor 200 de stânjeni, pentru că au avut cumpărătură în două cu talăl lui Tudor ²⁾).

Pentru aceea, am dat și domnia mea jupaniței Oprina ca să-i fie ei satul Bonțeștii și Tătarul și ocina din Băicești, dedină și ohabă, ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 7 zile, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/101.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

86

1622 (7130) Ianuarie 8, Târgoviște.

Hrisov al Radului voevod prin care întărește Dobrița, fata lui Vlad din Gura Șușiței moșie în Bălteni.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Munteno-Românească, fiul marelui și preabunului răposat Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Dobriței, fiicei lui Vlad din Gura Șușiței, muere a lui Mihai și cu fii lor, căți dumnezeu le va lăsa, ca să fie lor moșie în Bălteni în județu Mehedinți, între Jiu și între Gilort din câmp și din pădure și din apă și din șederea satului, de pretutindenea, veri câtă se va alege de peste tot hotarul, pentrucă această de mai sus zisă moșie, ea este a Dobriței bătrână și dreaptă moșie și de moștenire, dată de zestre dela părinții ei, de când a fost ținut alt bărbat, pă unul fiu al lui Gratea din Halmej. Și tot a ținut Dobrița cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, într'a doua domnie a domniei mele, dar Dobrița, muerea lui Mihai ce a avut prigonire înaintea domniei mele pentru moșia din Bălteni cu sororile sale Grozava și Voica, fiice

¹⁾ pasajul: «și iarăși..... ocină» încercuit cu roșu; deasupra cuvântului «jupaniței» s'a scris un cuvânt cu roșu, din care se pot observa «a scos..... lo<gofăt>».

²⁾ pasajul «în Băicești..... lui Tudor» anulat în originalul slav cu o linie subțire trasă cu cerneală roșie.

ale lui Vlad dela Șușiță. Și așa pâra cum ca să fie și ele într'această de-mai sus zisă moșie împreună cu sora lor Dobrița, Într'aceasta, Dobrița, ea s'a plâns și a spus înaintea domniei mele cum că a fost dat tatăl ei Dobriței această moșie din Bălteni de mai sus zisă, iar surorilor ei, Grozavei și Voicăi, le-u dat altă moșie din gura Șușiței. Apoi, într'aceasta, domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii ai domniei mele, și am aflat adevărul domnia mea, cum că n'au avut Grozava și Voica niciun amestec cu moșia Dobriței din Bălteni.

Și a mărturisit înaintea domniei mele și bătrânul Grama din Halmeju, cum că a fost dată moșia din Bălteni Dobriței de zestre de tată-său Vlad, încă din nainte vreme, de când a ținut Dobrița pă fiul său, anume Radul. Și am văzut domnia mea și cartea credinciosului boer al domniei mele Costin al doilea postelnic, de prigonire și de rămas și cu mulți boeri mărturii, anume: Stoica logofătul din Loloești și Iserul dvornicul și Dumitru din Filiaș și Mihai postelnicul și Barbul paharnicu și Barbu din Poiana și Neagoe și Dumitrașco postelnicul din Spineni și Radul vâtafu Zeamă-Neagră și din Bașcov, Stanciul, cum că n'au avut Grozava și Voica, surorile Dobriței cu moșia din Bălteni nicio treabă.

Drept accia, am dat și domnia mea Dobriței și bărbatului său Mihai, ca să aibă pace de către Grozava și de către Voica și de către bărbați lor Arca și Dragul din Șușiță, pentrucă au rămas de lege și de judecată, să fie Dobriței moșie moștenească și întru statornicie fiilor și nepoților și strenepoților lor, și de nimenea nereclintită, după hotărîrea domniei mele.

Iată și marturi am așezat domnia mea: jupan Vintilă marele dvornic și jupan Papa marele logofăt și jupan Hrizea marele vistier și jupan Necula marele spatari și jupan Vartolomei stolnicul și Furtuna marele comis și jupan Ion marele paharnic și Trufanda marele postelnic. Și ispravnic Papa marele logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea Târgoviști<i>, luna Ghenărie zile 8 și dela Adam anul 7130 <1622>.

Io Radul voevod. (peetea domnească).

Arh. St. Buc., Condița m-rii Gura Motrului, nr. 253, f. 34 v—35.

Copie rom.

87

1622 (7130) Ianuarie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Mihaiu, slujitor al sfintei episcopii din Buzău și cu fiii săi, căți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui trei pogoane de vie în dealul Verneștilor și cu trei stănujeni de ocină, din pădure și din câmp și de peste tot hotarul, oricât se va alege din cap până în cap, pe unde

au fost vechile hotare de multă vreme și cu loc de casă în deal, cât poate să îngrădească cu gard împrejur, pentru că a cumpărat popa Mihaiu aceste mai sus zise vii cu ocină dela Larion, fiul bătrânului Ivan Orbul din Buzău pentru 6700 aspri gata. Și a vândut Ilarion ¹⁾ acele vii cu ocină de a lui bună voie și cu știrea tuturor fraților lui, câți sunt cetăși și tovarăși pe acea ocină și cu știrea soției lui și a tuturor rudelor lui.

«Și» iarăși a așezat și a dat și a miluit jupan Larion pe popa Mihaiu cu un pogon de vie lucrătoare și cu un stânjen de ocină, iarăși de peste tot hotarul, din cap până în cap, cum este mai sus scris, să fie 4 pogoane toate la un loc. Și încă a dat și a miluit jupan Larion pe popa Mihaiu cu două pogoane de vie păragină, nelucrată. Și a dat și a miluit jupan Larion acele vii mai sus zise popii Mihaiu pentru dumnezeu și pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui, să le fie veșnică pomenire în vecii cei netrecuți.

Și încă a întărit jupan Larion această vânzare a lui și miluire după moartea lui, dacă cineva s'ar ispiti să strice sau să calce această miluire a lui, sau dintre frații lui sau dintre rude, fie cine-o fi, acel om să fie neiertat de dumnezeu și de preacurata lui maică și să fie anatema de 318 părinți cei din Nicheia.

Și iarăși a dat și a miluit diaconul Stănislav Sorescul pe popa Mihaiu cu un stânjen de ocină de peste tot hotarul din cap până în cap, pentru dumnezeu și pentru sufletul lui și al părinților săi, să le fie veșnică pomenire.

Și iarăși a dat și a miluit Dionisia călugărița pe popa Mihaiu cu un stânjen de ocină de peste tot hotarul, din cap până în cap, pentru dumnezeu și pentru sufletul ei și al părinților ei, să le fie veșnică pomenire. Și iarăși a dat și a miluit Voica diaconesa lui Albul diacon pe popa Mihaiu cu un pogon de vie, pentru dumnezeu și pentru sufletul ei și al părinților ei să le fie veșnică pomenire. Deasemeni și diaconul Stănislav și Dionisia călugărița și Voica diaconesa au întărit cu mare blestem, cine va strica această miluire a lor, să fie blestemat și antema, cum este mai sus scris. Și a vândut Larion și a miluit aceste mai sus zise vii de a lui bună voie și cu știrea multora din jurul locului și a martorilor, anume: din Vernești, Stănislav diacon și Dragomir Sorescul și... ²⁾ nepotul Dobromirei și Voico al Martei și din Săseni, Costandin și din orașul Buzău, Dumitru Bulcăroiul și Radul Boldoiul și alții mulți. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Larion de vânzare și de miluire la mâna popii Mihaiu, cu mulți martori, pecetluit cu pecetile lor și cu mare blestem.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea popii Mihaiu, ca să-i fie ocină de moștenire și de ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și Necula mare spătar și Tru-

---

¹⁾ așa în orig.: și Larion, și Ilarion.

²⁾ loc rupt în orig.

fanda mare postelnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și Vortolomeiu mare stolnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Iano logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 9 zile, atunci a fost cursul anilor dela Adam la această scriere 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/11.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

88

1622 (7130) Ianuarie 11, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mihaiu Murgeanul din Orașul de Floci și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Sărățeni, însă din partea lui Stoica paharnic, fiul lui Vâlcul clucer din Loloești, stânjeni 90, din câmp și din baltă și de peste tot hotarul, oricât se va alege și din vatra satului stânjeni 6, pentru că a cumpărat Mihaiu Murgeanul acești mai sus ziși stânjeni de ocină dela Stoica paharnic; un stânjen câte 100 bani, fac bani peste tot împreună 9000 aspri gata, încă în zilele lui Alexandru voevod și a vândut Stoica paharnic acci stânjeni de ocină de a lui bună voie și cu știrea fraților lui și a tuturor rudelor lui. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Stoica paharnic de vânzare la mâna lui Mihai Murgeanul cu mulți martori care au fost la întocmirea lor, anume Buzinca comis și Lazăr paharnic din Târgșor și din Frățilești, Cârștian și din Căinești, Purcarea și Vlaicul și din Sărățeni, Drume și Dragomir și alți mulți care nu sunt scriși aici. Și iar a cumpărat Stanciul dela Stoica paharnic 70 stânjeni de ocină la Sărățeni, din câmp și din baltă și de pe tot hotarul, oricât se va alege și din vatra satului 7 stânjeni, pentru 7700 aspri gata, iarăși în zilele lui Alexandru voevod.

Și iar a cumpărat Balotă ocină la Sărățeni 70 stânjeni, din câmp și din baltă și de peste tot hotarul, dela Stoica paharnic, pentru 7000 aspri gata, iarăși în zilele lui Alexandru voevod.

Și iar a cumpărat Tetco ocină la Sărățeni, stânjeni 30, din câmp și din baltă și de peste tot hotarul dela Stoica paharnic, pentru 3000 aspri gata, iarăși în zilele lui Alexandru voevod. Și a vândut Stoica paharnic această ocină a lui de a lui bună voie. Și martori deasemenea au fost, câți sunt mai sus scriși fiecare pe nume.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină de moștenire și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Îată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistie și Necula mare spătar și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și Vartolomeu mare stolnic și Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Iano logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 11 zile și cursul anilor dela Adam la această scriere 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn,

Arh. St. Buc., Slobozia lui Ianache. 11/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1905.

89

1622 (7130) Ianuarie 11, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca al Țării Românești.

A scris vlădicia mea această carte a vlădiciei mele, jupanului Preda fost mare sulger și jupanuței lui, Florica, fiica răposatului Io Mihail voevod, cum au avut pără înaintea vlădiciei mele cu igum<e>nul irmonah Ioanu di în Tismăna pântu nișt<e> Țigani, anum<e> Vișan și feci<e>orul lui, Ianachi și cu frații lui, Dumitru și Radul și Vintilă feci<e>orul Florii și Vâlcea. Și așa părăia egumenul Ioanu și cu călugă<e>rii de în mănăstir<e>, cum sânt acei Țigani ai mănăstirii, iară jup<e>anul Preda sulj<e> și jupăneasa lui, Florica, au adus înaintea vlădiciei mele oameni buni de în oraș de Floci, anume Pașcali județul și Mihai și Radul și Dumitru Floceanul și alți mulți oameni buni de <au> mărturisit cu ale lor suflete, cum acești Țigane mai sus screși, ei au fost toți de moșie ai lu Mihai voevod. câștigați de în slujba lui, încă mainte vreme, di când au fost ne<gușă>toriu și boiaren. Șe dup'aceia, cându au dat pri fii-sa Floriica după Preda, atunce i-au dat acei Țigani și zestre. Și au mărturisit înaintea vlă<e>diciei<e> mele boiari carii se-au tâmplat de au fost la acea tocmelă, anum<e>: Staico și Vladul post<elnic> de în Coma<ni> și Stroe post<elnic> din Vărăști și Văleul logo<făt> din Breaza și Stan banul din Mănești, cum au dat răposatul Mihai voevod a fii-sa Floriicai zestre pre acei Țigani și i-au fost de moșie cum iaste <mai sus scris>.

Derept aceia, vlă<e>dicia mea și de împreună cu fratele chir Mathei mitropolitul <Mireul și> chir Theofil ep<i>sc<e>pu al Râmnicului și chir Efrem al Buzăului și chir Iasaf ip<i>sc<e>pu Greveno...¹⁾ și am judecat pri drept și am dat jup<e>anului Predei sulj<e> și jup<e>ănesii lui, Floriicai și <coconi>lor lor, căți li va da dumnezeu, să fii lor acei Țigani de moșie în vecie neclăteți și ne<elegă>nași. Iară egumenul Ioanu și călugă<e>rii de în mănăstir<e> au rămas de lege și de judecată diinaintea noastră.

¹⁾ loc rupt în orig.

Încă și proclenie am făcut: cine va mai scorni pă ră pântru acești Țigani, sau vor face într'alt chip, pesti aceasta judecata noastră, acila om să fie proclet și afurisit di vlădica Hristos și de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și de vlădicia mea și de acești arhieriei mai sus scriși. *Allfel să nu fie, după porunca vlădicieii mele.*

A scris smeritul Efrem clislar în sfânta mitropolie din Târgoviște, luna Ianuarie 11 zile, în anul 7130 <1622>.

† Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei, Luca¹⁾

† Smeritul episcop chir Theofil al Râmnicului.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, V/7.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

90

1622 (7130) Ianuarie 12.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Neculei din Glogova, feciorul lui Lațco, ca să fie volnic cu cartea domniei mele să-și ție a lui ocină de în Ciocel cât au fostu cumpăratu de tată său, Lațco, în zilele răposatului părintelui domniei mele Mihnei voevod, cându au fost cursul anilor 7087 <1578—1579>, dela Lupul și dela Drăghici și dela Crăciun de în Ciocel, părțile lor toate cât se-au ales, drept 7000 de aspri gata.*

Și am văzut domnia mea și carte de cumpărătoare scrisă în București de Drăghici logofăt. Și tot o au ținut Necula după moartea tatăni-său cu bună pace, aceste părți de ocină, de atunci până acum. Iar cându iaste acum, Avram de în Glogova, el se pune în greaba Neculei și zice cum au fost cumpărat socru-său Necula și el ocină dela Lupul și dela Drăghici și dela Crăciun 6 locuri, iar Necula, el au sorocit pre Avram să vie la lege și la judecată, să-și aducă cărțile și să stea de față; iar Avram n'au venit. Deci au venit Necula, naintea domniei mele, în divan, de se-au jeluit și au spus <cu>mi șade de iaste o lună de cându așteaptă pe Avram, șă tot n'au <venit>...<dom>²⁾nia mea am dat Neculei <ea să-și>²⁾ ție ocina den Ciocel cum au fost cumpărat de cât >²⁾re tată-său Lațco, mai denainte vreme și să fie în pace de călră Avram și de nimenilea opreală să n'aibă.

Iar cui va părea strămbu, el să vie să stea de față. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în luna Ianuarie 12 zile, anul 7130 <1622>.

Acad. R.P.R., DCXXI/236.

Orig. rom., hârtie.

¹⁾ grecește în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

1622 (7130) Ianuarie 12.

† *Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.*

† *A scris vlădicia mea această carte a vlădiciei mele cum să scă știe că deaca au perit nipotu-mieu Lorinți, rămasu-i-au și cocon, anum<e> Jipa, și au rămas și bucatil<e> lui la mâna mătuș<ă>-sa Dobromirii, însă anum<e> aspri turcești<i> 24.000. Și apoi iarăș<i> i-am dat vlădiciia mea, de în bucatil<e> nipotu-mieu Lorinți, la mâna Dobromirii, 60 de galbeni de aur. Și iară au mai rămas la mâna ei 2 inele de aur și 2 păhară și 12 linguri de argint, drept 40 de galbeni. Incă au și mai rămas alte scule și alte bucate multe, care n'am scris vlădiciia mea acicea. Deci, vlădiciia mea, deaca am văzut că au perit nipotu-mie<u> și au rămas acest cocon, n'am știut: trăi-va, au nu va trăi, ce am vrut să iau acest chelciug și acéste scule dela Dobromira, iară ia au grăit și sé-au priinsă di înaintea vlădicii méle și de înaintea a mulți oameni buni, cum de va trăi acest cocon nu-i va da numai bucatil<e> lui dela tată-său, care-s mai sus scris<e> ci-i va da și bucatil<e> lui și bucatil<e> ei toate, și toate moșiil<e> ei, și și l-au priinsă să-i fie fecior de suflet, că ia alți feci<o>ri n'au avut ce în trupul ei și au făcut și jurământu înaintea vlădicii méle, cum de va trăi acest cocon, să fie bucatil<e> tătăni-său, toate, lui și bucatil<e> ei, și moșiile ei ce va avea, tot la mâna Jipăi, iară alți oameni de în rudeniia ei, nimé să n'aibă treabă cu moșiile ei.*

Deci, vlădiciia mea, deaca am văzut jurământul ei, am lăsat să fie cum au grăit ia, și am luat coconul la vlădic¹⁾iia mea, de l-am crescut și l-am însurat și l-am dat iară la mâna ei și i-am grăit să-i aleagă buca¹⁾li<e> del¹⁾a tată-său și să i le dea, care-s mai sus scris<e>, la mâna lui. Iară ia iarăș au grăit cum acéale bucate ale nipotu-mie<u> mai sus scris lé-au cheltuit la nevoia ei, în vrém<e> de nivee, ce au fost în țară, și foamete: ce ș'au lăsat ia toate bucatil<e> și toate moșiil<e> să fie nipotu-mieu Jipei, pântru bucatil<e> tătăni-său, ce au mâncat ia și pântru ce au grăit ia și să au jurat înaintea vlădicii méle. Așjidirea am lăsat și vlădiciia mea să fie pre această tocmeală, iară dup¹⁾ aceasta tocmeală cine se va ispiti a face într'al¹⁾ chip, ori Dobromira ori rudel<e> ei, să aibă a da Jipei bucatil<e> tătăni-său ce-s mai sus scris<e>.

Și când se-au făcut aceasta tocmeal¹⁾ și aceasta carte, fost-au mărturii arhieriei: chir Mathei mitrop¹⁾ Mira și chir Theofil episc¹⁾ Rimmig și chir Efremu episc¹⁾ Buzăului și chir Iasaf episc¹⁾ Griveni cel bătrân și alți părinți și oameni buni, irmo¹⁾ Nifon și irmo¹⁾ Zosim cel bătrân și pop¹⁾ Dumitru și pop¹⁾ Neagoe din cliros. Și cine se va ispiti a sparge aceasta tocmeala și aceasta carte, acela om să fie anathima și procler și afuris¹⁾

¹⁾ loc rupt în orig.

de vlădica Hristos și de 318 sfinți părinți ce sunt la Nicheia și de vlădicia mea și de acești arhierii de toți. Alfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele.

Și am scris eu, irmoⁿash Efremu clisⁱarh, la sfânta Mitropolie, luna Ghin^{ar} 12 zile, véleat 7130 <1622>.

† Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei Luca ¹⁾

† Matei al Mirelor ¹⁾

† Pop^a Dumitru iconom

Pop^a Neagoia hartohilact

† Ioasaf al Grevenei ¹⁾

Theofilu al Râmnicului

† Efrem epⁱscup

Acad. R.P.R., CXLI/75.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

92

1622 (7130) Ianuarie 13.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dal-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana unde este hramul cinstita adormire a născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumenului Ioan ca să fie volnici călugării cu ciastă carte a domnie melle să fie de în toată balta Bistrețului jumătate și de în baltă și de în câmpu și den pârpare dela cară și de în tot ce se va cădea, cum au ținut și mai denainte vrem pre sêmene bătrâne, însă deîn Brăzogrălă, drept Covăcița, până în Măceș, cât ține toată balta Bistrețului jumătate, pentru că aciastă baltă iaste bătrână și dreaptă de moșie a sfintei mănăstiri, miluită de alalți domni bătrâni ce au fost mai denainte vrên. Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni, făcute de milă și cu mare blăstem: cartea răposatului Dan voevod, feciorul Radul voevod, cându au fost cursul anilor 6894 <1386> și cartea răposatului Mircei voevod, fecioru Radului voevod și cartea răposatului moșul, domnii melle, Alexandru Voevod, cându au fost cursul anilor 7080 <1572> cum să fie moșie sfintei mănăstiri.*

Iar cându au fost acum în zilele domnii melle egumenul Ioan, el au avut pără naintea domnii melle în divanul cel mare, cu vameșii dela Diiu și se-au pârât de față, pentru că au fost aciastă baltă împresurată de alți vameși, jumătate. Deci părăia vameșii cum țin călugării de în baltă a patra parte. Intr'accia domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lege, cu toți cinstiții deregătorii domnii melle și am adeverit domnia mea cum au ținut

¹⁾ semnătură grecească.

călugării de în toată balta jumătate: drept aceia și domnia mea încă am întărit și am făcut cartea domnii mele și am dat sfântei mănăstiri ca să fie den toată balta Bistrețului jumătate și de nimenile val sau opreală să n'aibă naintea cărții domnii mele.

Drept aceia și voi vameșilor carii veți fi la această baltă, încă să căutați, nimica să nu le opriți den ce va fi venitul mănăstirii, ce să aveți a împărți tot în doao de într'această baltă cu sfânta mănăstire și mai mult val să nu fie naintea cărții domnii mele, ce să-ș, ia partea, cum scrie mai sus. *Altfel să nu fie, după spusa domnii mele.*

Și ispravnic însăși spusa domnii mele.

A scris Lepădat, luna Ianuarie 13 zile, în anul 7130 <1622>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu copii, ibid., mss. 329, v. 603; 337, f. 330 v—331.

93

1622 (7130) Ianuarie 14.

† Scris-am eu Stroe *din* Cislău acesta al miu zapis de bună voce a mea că m'am înfrățit cu Mihalcea dvornicul *din* Pătărlage, de i-am dat eu de în ocina mea *din* Cislău 1 vad de moară întreg ondi se va alége de în ocina mea 1 vad de moară să facă moară să se hrănească pentru că el încă m'au dăruit un alt dar și cu mult bine de se-au plătit acest vad de moară și mai cu asupră.

Deci i-am făcut zapisul miu să [nu] aibă dă acum nainte bună pace ori de rudenie mea ori de nepoții mii, ori de feciorii mii, ori de frații mii ce vor fi pre acea ocină ori cine va fi să aibă bună pace să nu-l învăloiască.

Și mărtorie au fost atonci: Preda *din* Cislău feciurul vătahului și Stan Mărgineanul *din* Bărceni și Anghil logofăt *din* Ciurăști și Cernat logofet.

Scris luna Ianuarie 14 zile, anul 7130 <1622>.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXIV/8.

Orig. rom. hârtie trei pecetei aplicate.

Cu o copie, ibid., ms. 173, f. 27 v.

94

1622 (7130) Ianuarie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Io Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Micul și fiilor lui, câți îi va da Dumnezeu,

ca să le fie ocină la Berindești, însă un loc de casă în sat, pentrucă a cumpărat Micul dela Căpoteasa și dela fiicele ei, anume Voica și Oprișa și Stana. Și iarăși dela Dragomir postelnic un loc de casă lângă acel loc, însă dela Dragomir pentru 250 aspri și dela Căpoteasa pentru 400 de aspri gata. Și adălmășari au fost atunci anume: popa Coica și Voineg și Cârstea și Drăghici și Călin.

Și iarăși a cumpărat Micul dela Baciul un loc ce se chiamă Laz, pentru 120 aspri și o prisacă, pentru 120 aspri. Și iarăși la Gârtanul 3 fălci de pădure, pentru 150 aspri. Și a cumpărat Micul dela Satră și balta Albului și Horjenul și Ibănul dela Dan, pentru o jumătate bou și pentru 20 aspri și dela Șatră, pentru 150 aspri și dela Vlaicul Secătura Curată și Desimirelea, pentru 300 aspri. și <dela> Cucuta o falce pentru 60 aspri și dela Căpoteasa, Merii Jindelui și Aninișul, pentru 150 <aspri> și dela Tatul Cucuta, pentru 160 aspri. Și iarăși dela Micul, Mărul Bratâi, 60 de aspri și Costișul, pentru 100 <aspri>. Și a cumpărat Micul dela Mihnea, Ogrăjuia dela Valea Gruuiului, pentru 70 aspri și dela Cărăiman jumătate de laz, pentru 180 <aspri>.

Și a cumpărat Micul dela Dragomir o falce de loc cu 85 aspri și dela Dragomir balta lui Guran, cu 200 aspri și dela Șerban Valea Gruuiului pentru 100 aspri.

Și a cumpărat Micul dela Vitan vâtaf părțile lui de moară cu 300 aspri și dela Ivan partea lui de moară cu 700 aspri, însă cu partea lui Vitan: jumătate de moară.

Și a cumpărat dela Vitan la Cârștianul 4 fălci și la Cucută o falce, pentru 300 aspri și la Lungul o falce cu 60 aspri și meiul și Gruizoalea, pentru 90 aspri și Desimirul, pentru o capră.

Și a cumpărat Micul tot dela Micul un loc lângă Vale, pentru 60 aspri. Și a cumpărat dela Avrămoaia ograda, pentru 60 aspri; și dela femeea lui Radul Saivlocul Ciunăleu, pentru 50 aspri.

Și au vândut acești oameni care sunt mai sus numiți aceste ocine mai sus scrise de bună voia lor și cu știrea tuturor fraților și tuturor megiașilor din jurul locului.

Și au fost adălmășari anume: din Corneni, Dragomir și Oprea și Cârstoace și din Hareș, Pârgarul și Oancea și Cătușariul și Nan Pușcariul: și din Berindești, popa Coica și Șerban și Oprea și Andrei și Cânda și Pavel și Vlaicul, din Poenari, Dumitru.

Iar după aceea s'a vândut Micul cu satul Berindești lui Leca spătar de i-au fost vecini. Iar după moartea lui Leca spătar iarăși s'au răscumpărat pentru a treia oară.

Și singur Micul a dat când s'a răscumpărat prima oară dela domnia mea 12.000 aspri și dela Alexandru voevod 8000 aspri și dela Grajdana 6000¹⁾ aspri, de a dat acești aspri numai Micul pentru ocina lui și de moștenire și de cumpărare.

¹⁾ cifra « 6000 » scrisă peste « 1000 ».

De aceea am dat și domnia mea lui Micul ca să-i fie ocină de ohabă lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților și de nimenineclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Nicola mare spătar și Vartolomei stolnic și Furtuna comis și Ion păharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, în luna Ianuarie 15 zile și în cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., DXCIV/5.

Orig. slav, perg., pecetea timbrată, căzută.

95

1622 (7130) Ianuarie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stroe și fraților lui, Pătrașco și Giurgiu și cu fiii lor, câți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie toate satele și ocinele și vecinii, oricât a dobândit jupanița Stoică împreună cu Stroe vornic și cu fiii lor, Drăghici și Giurgiu, strămoșii și moșii lui Stroe și Pătrașco și Giurgiu, oricât a dobândit și a cumpărat jupanița Stoica împreună cu bărbatul ei, Stroe vornic și cu fiii lor, Drăghici și Giurgiu. Dar să le fie ocină la Tomeni, partea Vilaei toată, și cu vecinii și partea Cherii toată cu vecinii și partea Buicăi jumătate cu vecinii de peste tot hotarul din câmp și din pădure și din apă și din braniște și din livezi și din vaduri de moară și cu vii și cu toți vecinii, oricât se va alege.

Și iar să fie lui Stroe și fraților săi Pătrașco și Giurgiu ocină la Sventești, partea Vilaei toată și partea Buicăi toată, pentru că a cumpărat-o jupanița Stoică împreună cu Stroe vornic, strămoșii lui Stroe și ai lui Pătrașco și ai lui Giurgiu, împreună cu fiii lor, Drăghici postelnic și Giurgiu postelnic, moșii lui Stroe și ai fraților lui, aceste mai sus zise ocine și vecini dela nepoții jupaniței Stoică de soră, dela Vilae și dela Chera și dela Buică. Și iar să fie lui Stroe cu frații lui mai sus ziși ocină la Sventești partea lui Tudor toată și partea lui Truță toată și partea Calei toată și partea lui Spântec, toată din câmp și din apă și din braniște și din vii și din vaduri de moară și din livezi și de peste tot hotarul.

Și iar să le fie ocină și vecini în sat în Coteana partea Vișei, fiica lui Frate a 6-a parte din vatra satului și din câmp și din apă și din braniște și din livezi

și din vii și de peste tot hotarul. Și iar să le fie ocină la Cotena partea Cotenii, toată din vatra satului și din câmp și din apă și din braniște și din livezi și din vii și de peste tot hotarul.

Și iar să fie lui Stroe cu frații săi Pătrașco și Giurgiu ocină la Borăla din ocina Borălănească și din Epotești, toată, însă partea Borălănească, din câmp și din apă și din braniște și din livezi și din vaduri și moară și de peste tot hotarul.

Și iar să le fie ocină la Jid, însă toată partea strămoșului lor Stroe vornic, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că aceste mai sus zise sate și ocini și vecini sunt vechi și drepte ocini și dedine cumpărate și dobândite de jupanița Stoică și de bărbatul ei, Stroe vornic și de fiii lor, Drăghici și Giurgiu strămoșii și moșii lui Stroe și ai lui Pătrașco și ai lui Giurgiu, încă din zilele bătrânilor domni de mai înainte vreme.

Iar când a fost în zilele domniei mele, când am stat domnia mea cu vrerea lui Dumnezeu să fiu domn în al doilea rând în Țara Românească, au avut Stroe și frații lui, Pătrașco și Giurgiu, judecată înaintea domniei mele cu Staico fiul lui Marco din Comani. Și așa a părut Staico din Comani înaintea divanului domniei mele că are și el parte și amestec în aceste sate și ocine mai sus zise, pentru că este și el din neamul lui Stroe vornic și este dintr'un sânge și el, ca și Stroe și Pătrașco și Giurgiu. Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat și am socotit domnia mea după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele din divan și am cilit domnia mea toate cărțile lor pe rând, însă cartea răposatului Radul voevod, fiul lui Radul voevod, când a fost cursul anilor 7034 <1526> și alte două cărți ale răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod și bine am înțeles domnia mea cu tot divanul domniei mele că sunt aceste sate și ocine și dedine toate ale lui Stroe și fraților lui, Pătrașco și Giurgiu, drepte dedine dela moșii și dela strămoșii lor, iar Staico din Comani nu are nici o treabă și amestec în aceste dedine și sate și nimeni din rudenia lui nu a avut treabă. Și n'a scos Staico nicio carte în divanul domniei mele dela niciun domn citindu-se că ar fi ținut vreodată tatăl lui sau altcineva din ruda lui vreo parte de ocină din aceste mai sus zise sate și dedine. Pentru aceea am aflat domnia mea foarte bine cu toți cinstiții dregători ai domniei mele din divan că nu are Staico din Comani nicio treabă și lucru să intre în acele sate și ocine, ci se cuvine să fie aceste sate și ocine mai sus zise pe mâna lui Stroe și a fraților lui, Pătrașco și Giurgiu, acești trei frați să slăpânească și să moștenească aceste sate și ocine, iar Staico nicio treabă <nu are> la ele, pentru că el este din altă parte și din altă spiță, nu este dintr'un sânge cu Stroe și Pătrașco și Giurgiu. Și a rămas Staico din Comani de lege dinaintea întregului divan al

domnei mele, ca să nu aibă nicio treabă cu aceste ocine și sate în veac.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stroe și fraților lui Pătrașco și Giurgiu, ca să fie satele acestea și ocinele și vecinii mi sus scriși dedine și ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomeiu mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu dar, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetate în Târgoviște, luna Ianuarie 18 zile, iar dela Adam cursul anilor 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni XXV/10.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1860.

96

1622 (7130) Ianuarie 20.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-Valahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru logofăt din Căldărușani și fiului lui, Mihaiu gramatic și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie o copilă de Ațigan, anume Stana, fiica Țiganilor Carâmbiel și Rada, deoarece această mai sus spusă fată de Ațigan a fost de moștenire a popii Paraschiva din Cornești. Iar apoi, a făcut popa Paraschiva schimb cu Dumitru logofăt. Și a dat Dumitru logofăt popii Paraschiva o fiică de Ațigan, anume Tudora, fiica lui Lupul, iar popa Paraschiva, el a dat lui Dumitru logofăt pe Stana Țiganca ce este mai sus scrisă, ca să fie Țigancă pentru Țigancă și au făcut schimb împreună de bună voia lor.

Și au fost la întocmirea lor mulți megiași adălmășari, anume: din sfânta mănăstire numită Gruiu, Leontie egumen și din Cuciulați, Mihail călugăr și din Topoloveni, Tudor stolnic și din Berilești, Șteful postelnic și din Netezești, Căzan vătaf.

Pentru aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie amândurora de moștenire și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Hrizea mare vistier și Necula mare spătar și Vartolomei

mare stolnic și Ion mare ceășnic și Furtuna mare comis și Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Iano logofăt, am scris luna Ianuarie 20 zile, ani curgători 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXI/286.

Orig. slav, hârtie, pecetea timbrată.

97

1622 (7130) Ianuarie 24, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăghici, fiul lui Stoica din Arcani și lui Pârvul, fiul lui Vlad și lui Tatomir și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu ca să le fie ocine în Arcani câte au fost dela părinții lui, toate, oricât se va alege însă din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din vadurile de moară și din vatra satului și de peste tot, din hotar până în hotar.

Și iarăși să-i fie lui Drăghici, fiul lui Stoica, care este mai sus scris, ocina din sat dela Căzănești și satul Florești, însă toate părțile de ocine ale tatălui lor Stoica, în Arcani, oricât se va alege, însă din hotar până în hotar, pentrucă aceste mai sus zise ocine și dedine le-au fost lor de moștenire dela moșii lor și dela strămoși, dela părinții lor de mai înainte vreme încă și din zilele altor domni bătrâni, din zilele lui Negru voevod cel Bătrân.

Și au avut ei și cărțile lui Negru voevod peste aceste ocine și dedine mai sunt zise; dar când au venit în satul Arcani pandurii de peste munți, în zilele lui Șerban voevod, de i-au jefuit și i-au robit și au tăiat mulți oameni din acel sat și au ars chiar casele lor, atunci au fost arse și cărțile lor de moștenire și cu multă avere a lor.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele și acești oameni mai sus ziși anume: Drăghici, fiul lui Stoica din Arcani și Pârvul, fiul lui Vladul și Tatomir, ei au venit înaintea domniei mele, de au mărturisit cu mulți oameni buni, anume: din Arcani, Milea și Neagoe și Giorzu și din Sănătești Stăniță și Stoica Mingheci și Stăit; și din Stolojani, Măinea și popa Radul; și din Piștișani, Dumitru și Pătru; și din Runcu Radul Pipa și Dușa, că aceste ocine și dedine mai sus zise au fost de moștenire ale acestor oameni mai sus ziși de mai înainte vreme, încă din zilele lui Negrul voevod.

De aceea, am dat și domnia mea lui Drăghici, fiul lui Stoica și lui Pârvul, fiul lui Vladul și lui Tatomir, mai sus ziși, ca să le fie aceste ocine și dedine mai sus zise, lor și fiilor lor și de ohabă lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit după spusă domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Nicola mare spătar și jupan Bartolomei, mare stolnic și Furtuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Stănilă logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 24 de zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Banca de Stat, București, Arhiva Muzeului.
Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. rom.

98

1622 (7130) Ianuarie 26, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Dima și jupaniței lui, Velica, fiica lui Hamza postelnic din Belcin și cu fiii lor, câți le-a dăruit dumnezeu, ca să le fie ocină la Obârșie în județul...¹⁾ însă toată partea socrului său, Hamza postelnic, jumătate de sat și din sat din Roșia, iar jumătate de sat, partea lui Hamza postelnic și din sat din Bezdina, iar jumătate de sat, partea lui Hamza postelnic toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini, câți vor fi și din vii și din vaduri de moară și din vatra satului, de pretutindeni oricât se va alege de peste toate hotarele, pentru că aceste părți mai sus zise de sat au fost de moștenire ale lui Hamza postelnic, socrul lui Dima.

Apoi, când a fost în zilele lui Gavriil voevod, iar Hamza postelnic a dat aceste părți de sat mai sus zise ginerelui său Dima și fiicei sale, Velica, zestre, ca să le fie de moștenire. <Și> am văzut domnia mea și mea și zapis dela mâna lui Hamza postelnic, cum este mai sus scris, când a fost cursul anilor 7127 <1619>, scris de Dumitru din sat din Belcin.

<Și> iar să fie slugii domniei mele, Dima postelnic și jupaniței lui, Velica, fiica lui Hamza postelnic, niște sălașe de Așigani, anume: Curchi cu Așiganca sa și cu copiii lor și Stan Țiganul, fratele lui Curchi, un sălaș <și> iarăși un Țigan, anume Radul Gudia cu Așiganca sa și cu fiii săi <și> iar alt Așigan, anume Stan Lungul cu Așiganca sa și cu fiul lor, anume Nedelea <și> iar alt Așigan, anume Bance, fratele lui Radul Gudia, cu Țiganca sa și cu copiii săi, câți vor avea <și> iar alt Așigan făetor cu securea, anume Petrica cu Așiganca sa, anume Stana și o fiică de Așigan de casă, anume Anca. Pentru că aceste mai sus zise sălașe de Așigani au fost toate de moștenire ale lui Hamza postelnic.

¹⁾ loc alb în orig.

Astfel, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod, iar Hamza postelnic, el a dat aceste sălașe de Țigani mai sus zise zestre ginelei său Dima și fiicei sale, Velica, ca să le fie de moștenire. <Și> am văzut domnia mea și zapis dela mâna lui Hamza postelnic cu mare blestem și cartea lui Alexandru voevod pe acești Așigani mai sus ziși, încă de când a fost cursul anilor 7126 <1618>. <Și> iară să se știe că a dăruit Vădislav, fiul lui Hamza postelnic, pe cumnatul său Dima și pe sora sa Velica cu o Țigancă, anume Dumitra, la nuntă și la masă, pentru pomană. <Și> au dăruit ei ale a lor bună voie și cu știrea megiășilor, fără nicio silă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Dima și jupanitei lui, Velica, fiica lui Hamza postelnic din Belcin, ca să le fie ocini și Așigani dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi mare stolnic și Furtuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în celatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 26 zile, dela Adam până la această scriere cursul anilor, în anul 7130 <1632>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, XIV/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

99

1622 (7130) Ianuarie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Strâmbul, unde este hramul arhierarhului și făcătorului de minuni Nicolae din Mira Lichiei și părintelui egumen Leontie și tuturor călugărilor căți trăesc în acel locaș, ca să fie sfintei mânăstiri mai sus spuse un loc numit Cămșoru lot, jumătate și din apă cu pădure și cu tot locul care este al Cămșorului până în Bărăcie; pentrucă acest loc numit Cămșor, el a fost de moștenire a lui Radul postelnic, fiul răposatului jupan Dragomir postelnic, fiul lui Pașadia din sat din Balomirești.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, Radul postelnic, el s'a gândit în inima sa pentru Dumnezeu, ca să le facă pomană. Astfel a venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor dela curtea domniei mele,

de a dat și a miluit Radul postelnic sfânta mănăstire Strămbul mai sus spusă, cu locul numit Cămșor, cu apă și cu pădure și cu tot locul cât va ține până în Bărăcie, pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lor <și> a arătat egumenului Leontie și starețului Sofronie locul unde se vor înmormânta, în pridvorul bisericii.

Și a pus Radul postelnic și blestem, că acel om, din neamul lui sau din fii lui sau din alt neam, care se va afla de va înnoi și va întări această milă și pomană pe urma lui, acel om încă să aibă pomană, iar dacă nu va înnoi și nu va întări ci va călca și va strica această miluire și pomană, acel om să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie, pentru că așa a lăsat Radul postelnic cu limba lui de bună voia lui.

Și au fost la această așezare a lui, când a miluit Radul postelnic sfânta mănăstire mai sus scrisă, mulți boieri și oameni buni, anume Ianache comis din Copăceni și din Brezoaia, Albul comis și din Bănești, Stan postelnic și din Bălotești, Ivașco postelnic și din Cornățeni, Necula paharnic și din Comișani, Neașul postelnic, fiul lui Carcă . . . . .¹⁾ egumen și Antonie dela sfânta mănăstire din . . . . .¹⁾ și din Balomirești, popa Albul și dela sfânta mănăstire . . . . .¹⁾ din Robaia și mulți oameni. Și a văzut domnia mea și cartea lui Radul postelnic de miluire, făcută cu mare blestem și cu acești mai sus spuși boieri martori.

Pentru aceea, am dat și domia mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Strămbul, ca să-i fie acel loc mai sus scris ocină, dedină și de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar ctitorilor veșnică pomenire în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Necula spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în celatea Târgoviște, luna Ianuarie 30 zile și dela Adam, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCLXVI/136

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

100

1622 (7130) Februarie 6.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul și voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele egumenului Măcarie dela mănăstirea de în

¹⁾ loc rupt în orig.

Mislea, ca să fie volnic cu cartea domnii mēl<e> și cu slug<a> domnii mēl<e> anum . . . 1) să-și ia 1 Țigancă anum<e> Ana de în țig<ă>niia Radului peh<arnic> de în Frijureni, pentrucă acea Țigancă iaste a mănăstirei de moșie, ce-au fugit. Călug<ă>rii o au aflat acolo și o au luat, iar Țiganii ei au sărit de le-au luat Țigancă și i-au și bătut. Deci domniia mea am dat călug<ă>rilor să aib<ă> a-ș luare Țigancă, iar să o vor fi ascunsu să ia alta, Țigancă pentru Țigancă și să fie treap<ă>dul dela Țigani. Și să aib<ă> apucare și pre Țigani să aib<ă> gloaba, căce au sărit de le-au luat Țigancă și i-au bătut și de nimenea opreal<ă> să n'aib<ă>. Iar cine va avea a se întreba va veni de faț<ă>.

Allfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris Februarie 6 zile, anul 7130 <1622>

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Mislea III/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

101

1622 (7130) Februarie 6.

† Să se ști<e> acestu zapis, că l-am făcut eu Tudura, fata lu Bumbac, cu soțul meu, anume Stoian, ca să fie la mâna lu Costandin, nepotul lu Dobromir *din* Homeșt<i>, că i-am dat 1 pogon de vie alătura cu viia lu Dobromir, cându se-au însurat, la masă. Iar Costandin au dăruit pe Tudora cu o péréche de măneci, iar pe Stoian cu o mahramă bună. Și i l-au da<t>, să-i fie lu<i> moșie, și lui și feciorilor lu<i>, de moșie.

Și mărturie nunul anume Sava din Homeșt<i> și fiul lui, Finta și jupâneasa lui, anume Neaga și pogozei 2) anume Stancul și Stan *din* Ferăști și Măteiu *din* Murgeșt<i> și Dan <*din*> Homeșt<i>; au fostu omen<i> la masă anume Tudoran, Avram, Felca, Buda.

Și se-au făcut acestu zapis în casa lu Dobromir vătahul.

Am scris e<u>, popa Nan din Putreda, luna Fă<u>rar 6 zile, văleat 7130 <1622>

Muz. Arh. Ist., Buc., 1599/D.

Orig. rom., hârtie, rupt la îndoituri.

102

1622 (7130) Februarie 8.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea

1) loc alb în orig.

2) pețitori.

această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Dămian căpitan de Sârbi și cu fiii săi, câți i-a lăsat dumnezeu, ca să-i fie satul Salcia din județul Mehedinți, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până în hotar, pe hotare și semne: din piatra care a fost pusă hotar de răposatul Mihail voevod cu mulți boieri, dela satul Iubenții până la deal și de aici tot în sus pe deal, de ambele părți ale dealului, până în hotarul satului Hărgetoaci, pe unde a ținut Mihail voevod, fiindcă acest sat mai sus spus, el a fost al răposatului Mihail voevod, sat domnesc. Astfel, după moartea domniei lui, a tot fost pe seama domnească.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele în primul rând, iar domnia mea am dat și am miluit pe sluga domniei mele Dămian căpitan cu acel sat Salcia pentru slujba dreaptă și credincioasă pe care a slujit-o domniei mele, ca să-i fie de moștenire și i-am făcut domnia mea lui Dămian căpitan și cartea de miluire a domniei mele pe satul Salcia, cu mare blestem.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele în a doua domnie a domniei mele, iar sluga domniei mele Dămian căpitan, el a avut pără cu Pătru din Vălcănești și cu nepoții lui înaintea domniei mele în marele divan pentru satul Salcia și s'au părut de față în divan. Și așa pără Pătru înaintea domniei mele că i-a fost satul Salcia schimb cu alte sate și a scos și niște cărți în divan <în> care era scris și amestecat și satul Salcia.

Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea cu tot divanul și încă au mărturisit mulți boieri că a fost satul Salcia tot sat domnesc al lui Mihail voevod, iar Pătru cu nepoții lui n'a avut nicio treabă cu satul Salcia, pentrucă a fost sat domnesc. Și a rămas Pătru de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am scos domnia mea acel sat Salcia mai sus scris din toate cărțile lui Pătru din Vălcănești, ca mai mult amestec să nu aibă și am dat domnia mea satul Salcia mai sus scris, să fie iarăși la mâna slugii domniei mele, lui Dămian căpitanul, cum a fost miluit de domnia mea și de mai înainte vreme, din primul rând. Și s'a apucat Pătru, dinaintea domniei mele din divan, cu mare chezășie și blestem și dinaintea tuturor boierilor dela curtea domniei mele că alte cărți mai mult nu are pe satul Salcia, iar dacă va scoate Pătru vreodată oarecari cărți pe acel sat Salcia, în alt chip aceste cărți să nu se creadă, ci să stea mincinoase, pentrucă a rămas Pătru de lege cum este mai sus scris și să fie Dămian căpitan în pace de pără de către Pătru din Vălcănești și dinspre toată rudenia lor.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Dămian căpitan, ca să-i fie satul Salcia cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizca mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu . . . . .¹⁾, luna Februarie 8 zile și dela Adam în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn,

Acad. R.P.R., CCI/14.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

103

1622 (7130) Februarie 12.

† Scris-am eu jupan Tudoran sulgeriul zăpăsiul micu să fie de credință la mâna fiiu-mieu, lu Iane peh<arnic>, cum să să știe că i-am dăruit eu la nuntă la masa un sălaș de Țigani anum<e> Gherghina cu Țiganca lui și cu tota fămeia lui, să-i fie moșie.

Și mărturie au fost atunce la acea tocmeală<ă>, jupan Papa mare vornic²⁾ și jupan Trufanda mare post<elnic> și jupan Necula vist<ier> și jupan Necula mare spat<ar>.

Scris luna Fe<b>r<uarie> 12 zile, anul 7130 <1622>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie ibid., ms. 137, f. 385.

104

1622 (7130) Februarie 15, Târgoviște.

† Scris-am eu Isariu vistiariul depreun<ă> cu jupâneasa mea Prezu, fata lui Anthonie Grama, acesta al nostru zăpăsi, să fie cu credință la mâna jupănu-lui Aslan vist<ier> ca să se știi cum i-am vândut noi toată<ă> partea noastră de ocină de în Scroviște; și de în câmpu și de în pădure și de în apa și de în balla și de în șezutul satului, despre tot hotarul cât se va alege și cu Stoica Cheverna, rumănul nostru, și cu căți rumăni va mai putea afla depre aciastă<ă> ocină, tot să fie ai lu Aslan vist<ier>. Pentru că am vândut eu Isar vistiariul și cu jupâneasa Prezu de a noastră bună voe, partea noastră de ocină, drept 14.000 as<pri> gata, ca să-i fie lui moșie și feciorilor și nepoților și stene-poților.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boieri mărturie anum<e>: jupan Dumitrașco mare pit<ar> și de Țig<ă>nești, Stepan log<ofăt> și Buta log<ofăt> și Mogaș fiiu său și Stoica Tărăceanul și de Târgșor Neagul și Gherghe frate-său și mulți boieri. Aciasla am scris și mărturisim noi cu acest zăpăsi al nostru.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în acest timp Papa era mare logofăt.

Și am scris eu Lepădat la Târgoviște, luna Februarie 15 zile, în anul 7130 <1622>

Adeverez eu, Ioan, cele mai sus scrise și pun și pecetea mea ¹⁾.

† iu Stoica post<elnic>

Dumitrașcu mare pit<ar>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VI/2.

Orig. rom., hârtie, trei peceti aplicate.

105

1622 (7130) Februarie 15, Cucuteni.

† Adec<ă> iu monah Theodor scris-am al meu zapis să fie de mare credență mână vâru-miu imonah Semeon că am datu parte me de moșie dela Cucuteni tută câtă se va alége, moltă, poțină, să fii moșie și feciurie lui, că m'au căutat la nevoe me și la greul miu, că amu zăcut în anul plănu la pământu, de m'a spălat și m'a curățit de înpuciacene; ce am dat parte me de moșie dela Jurubește 12 stă<n>jen<i> pă lângă hotar Bădecescu de în cap și la Cucuteni 6 stă<n>jene de în cap în cap de în parte Grozei ci e-m cumpărat dela Voica nepota Grozei, să fie lui moșie și feciurilo moșie de strămoșie și de nimenele val să n'aibă de omenei mie, de nepoțe. Iar ce va înturce cu<m> va întorce cuv<ă>ntulu miu să strece să fie blăstemat și afurisit de 318 *părinți cei dela Nicheia* și să fie cu Arie și cu Iuda într'o loc, că e-m dat parte me de moșie tot câtă se va alege.

Și a fostu și preoți și omini boni cându e-mu făcut acestu zapis, eu monah Theodor să fie mână vâru miu imonah Simeon anom<e> irmonah Athanasie, irmonah Andonie, imonah Theodosie imonah Simeon, imonah Chiril, imonah Theodosie și Slavu și Ghirghina.

Scris irmonah Onofrie și Pitri.

Scris luna Februarie 15 zile în anul 7130 <1622>

Și s'au scris la hram lu s<ve>ti Dimitrie, la Cucutene

Eu monah Teodur.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXII/6.

Orig. rom., hârtie.

Cu o copie ibid., ms. 173, f. 265 v.

106

1622 (7130) Februarie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia

¹⁾ grecește în orig.

mea această poruncă boierului domniei mele Stoica al doilea pitar și cu frații lui de ocină, anume Ghioca și Preda și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să fie ocină în satul Cotrăceni, din județul Ilfov, însă partea lui Oprea, socrul lui Stoica pitar, toată și partea lui Grecul toată și partea călugărilor toată și partea lui Duda toată și din partea lui Duda a patra parte și partea lui Dumitru vistier Dudescul, pe care a avut-o el de cumpăratură dela Duda, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vii și din vatra satului și cu toți vecinii, câți au fost mai dinainte vreme pe această ocină și de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, din hotarul Dătecoilor cel vechi, până în hotarul Lupeștilor. Inșă să se știe: să țină Stoica pitarul jumătate de ocină două părți și Ghioca o parte și Preda altă parte. Pentru că această ocină, din Cotrăceni, ea a fost ocină domnească, cumpărată de răposatul Mihail voevod dela toți moșnenii satului care au fost mai sus ziși. Și de atunci încoace tot a fost pe seama domnească.

Iar când a fost în zilele domniei mele, în primul rând, domnia mea m'am milostivit de am slobozit pe boierul domniei mele Stoica pitar și pe Ghioca și pe Preda, să-și răscumpere vechile lor ocine, pe care le-au avut de mai înainte vreme, dela domnia mea, pentru 24.000 aspri gata. Și când a răscumpărat Stoica pitar cu frații lui ocina dela Cotrăceni dela domnia mea, a întrebat și pe oamenii lui Grecul câți s'au aflat dela el și a întrebat și pe călugării dela Sărindar și pe oamenii lui Duda și a întrebat și pe Dumitru vistier, pentru că a avut din partea lui Duda a patra parte, ca să dea și ei aspri, să-și răscumpere părțile, iar ei n'au voit să dea banii, căci au spus că nu le trebuie. Astfel a dat numai Stoica pitar cu frații lui acești bani toți, care sunt mai sus ziși. Și de atunci a tot ținut această ocină cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie a domniei mele, Dumitru vistier el a tras pâră cu Stoica pitar înaintea domniei mele în marele divan pentru partea lui Duda. Și așa pâra Dumitru vistierul înaintea domniei mele că nu a răscumpărat Stoica pitar toate aceste părți care sunt mai sus zise, ci a răscumpărat numai trei părți de ocină, iar partea lui Duda nu a răscumpărat-o. Ci a venit Dumitru vistier cu bani în divan la domnia mea ca să dea și el bani să răscumpere partea lui Duda. Intru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea domniei mele de răscumpărare din primul rând, când a fost cursul anilor 7123 <1615>, cum a răscumpărat Stoica pitar aceste părți de ocină, toate, care sunt mai sus scrise, partea lui Oprea, socrul lui Stoica pitar și partea lui Grecul și partea călugărească și partea lui Duda și din partea lui Duda a patra parte și partea lui Dumitru vistier toată, pe care a avut-o de cumpăratură, dar nu am putut domnia mea să răscumpăr pământ de două ori. Apoi a rămas Dumitru vistier de lege și de judecată dinaintea domniei mele în divan, ca mai mult treabă și amestec să nu aibă Dumitru vistier.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, Stoica pitar și lui Ghioca și lui Preda, ca să-și țină ocina cum au răscumpărat-o și să le fie lor această ocină din Cotrăceni dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoșilor și stră-nepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 20 zile și dela Adam, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, 1/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1741.

107

1622 (7130) Februarie 21, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Nifon și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Gâștești, însă din funia lui Vladul Tremurișca jumătate. Inșă să se știe: din apa Elfovățului, pe Valea Mare și pe drumul Argeșului, din câmp și din pădure și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat popa Nifon această ocină dela Vladul, încă în zilele răposatului, bătrânului bunic al domnei mele, Alixandru voevod, pentru 3000 aspri gata de argint și pentru o Țigancă. Și a avut popa Nifon și cartea răposatului, bătrânului bunic al domniei mele Alixandru voevod. Apoi, a pierdut-o de răutăți. Și martori: Părvana cel bătrân și Dumitru și Cega și Constantin, Vladul Târnăcop din Gâștești.

Pentru aceasta, am dat domnia mea popii Nifon, ca să-i fie ocină de ohabă, lui și fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomeiu mare stolnic și jupan Fortuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxii, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 21 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7130 <1622>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXI/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.; altă trad. rom., ibid., în ms. 256, f. 673.

108

<1622 — 1623> Februarie 28, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihănea voevod .....¹⁾ fiica lui Vladul și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Coșovenii de Sus <și>²⁾ la Coșoveanii de Jos.....<partea>¹⁾ lui Vladul și a Petrei femeia lui Vladul, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, ori cât se va <alege... a așezat>¹⁾ Vladul și Petrie pe fiii lor, Tatomir și Măria peste toată ocina lor, cât este mai sus scris să fie doi frați nedespărțiți .....¹⁾ Măriica este făcută cu Petria, iar Petria ea încă a mai avut un fiu, pe Tatomir, făcut cu alt bărbat. Astfel.....¹⁾ pe fiii lor, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor și i-a făcut și carte de înfrățire dela mâna lor...¹⁾ și oman și Avram și Vladul și Voicea și Gherghina și popa Vișan și Mircea logofăt și Mărin și Stoica din Coșovenii de Jos ca să le fie lor...¹⁾ se va întâmpla moartea înainte și fii nu vor avea să-i rămâie lui toate <ocinele> .....¹⁾ să fie la mâna lui. Deasemeni și domnia mea încă am dat...¹⁾ <să fie ocină și> dedină lor și fiilor.

Și iarăși să-i fie lui Stan Bărglez din Coșoveni ocină..... însă din funia lui Neagu 100 pași în lung.....¹⁾ Stan Bărglez acești pași de loc dela Lepa din Crăcioaia pentru 700 aspri.....¹⁾ martori din Coșovenii de Sus, Dragomir și.....¹⁾ Stan Bărglez.....¹⁾ 550 aspri iarăși pentru bani.....¹⁾ Stan cel mic partea de ocină a lui Spahia.....¹⁾ din Vălcănești, Dragomir Borcioiul.....¹⁾ a cumpărat Lazăr dela Nea...¹⁾ ocină la Coșovenii de Jos dela.....¹⁾ hotarul cel vechiu.....¹⁾. Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor din <sus și din jos și din prejurul locului.....¹⁾ <oci>nă dedină și de ohabă fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni <neclintit, după porunca domniei

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ loc alb în text.

mele>.....¹⁾ și jupan Hriza mare vistier și Necula spătar și Bertolomi stolnic și Furtuna....¹⁾

<Târ>goviște, luna Februarie 28 zile.

Arh. St. Buc., Ms. 1233, partea a II-a, f. 169.

Copie slavă din 1907.

Cu o trad. rom.

Datat după divan.

109

1622 (7130) Martie 1, Târgoviște.

† *Din mila lui dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca al întregii Țări Românești.*

† Scris-<am> vl<ă>dicia mea aceasta carte a vl<ă>dicii mele acestor boiari, jupan Gorgan *fost al doilea vornic și jupaniței lui, Stana și fiilor lui, câți dumnezeu îi va dăruia*, cum să aibă a-ș<i> ținere în pace și slobozi moșia, ocina și rum<ă>ni și Țigani, partea ce li s<e> cade dela vară-sa Elina, nepoata răposatului Ivașco dvornicul, jup<ă>neasa ce au fost a Stoicăi post<elnic> *din Văcăreș<i>*, însă a treia parte; pântrucă, dup<ă> moartea jup<ă>nésii Elinii, iară vară — sa, jup<ă>neasa Stana, au tras pă ră înainte domnu nostru Io Radul *voevod*, în rândul domnii de întâiu și dup<ă> acéia înainte lui Alixandru *voevod*, așijdirea și înainte vl<ă>dicii mele, cu Stoica post<elnic> și cu jup<ă>neasa Efimiia, măma jup<ă>nésii Elinii, pântru moșil<e> ei și pântru bucatil<e> ei, că jup<ă>nésii Elinii coconi nu i-au rămas de în trupul ei. Deci domnu nostru au căutat și au judicat cu toț<i> cinstiții dereg<ă>tori, în divan, și au dat acéale moșii să le înparță în trei părți: o parte să fie Stoicăi post<elnic>, altă parte măni-sa, jup<ă>nesii Efimii, a treia parte să fie vară-sa, jup<ă>nésii Stanii. Așijdirea au judicat apoi și Alexandru *voevod* pre judicata domnu nostru, cum iaste mai sus scris. Și sé iau fapt și cărți pre acéastă judicată.

Așijderea m'am tãmplat și vl<ă>dicia mea de-am fost la acéaste divanure și la aceasta judicată, de-am căutat pre sv<ă>nta pravil<ă> și am adevărat cum li sé-au căzut judicata, așa să fie s<ă> înparță aceale moșie în trei părți cum iaste mai sus scris. Și le-am fapt și vl<ă>dicia mea carte p<r>e această judicată.

Iară când au fost acum, acélea cărți nu sé-au aflat, nici unile, nici altile, nici le știu ci sé-au făcut. Derept acéia, au venit înainte vl<ă>dicii mele Stoica post<elnic> și Gorgan *vornic* di sé-au jurat și au luat și procleț<e>nie cum nu știu ei de rândul acelor cărți, ce sé-au făcut. Și dup<ă> acéia, ei sé-au și împăcat și se-au și tocmet să-ș<i> ție ceneș partea sa, pre judicată, cum iaste mai sus scris. Șe de acmu înainte, vrajbă sau pă ră întru ei să nu fie, nici să mai aibă unul sau

¹⁾ loc rupt în text.

altul vreodinioară a scoatire niscare cărți de rămas. Să va și scoate vreunul de întru ei, acela să fie de mare rușune înaintea divanului și de gloabă și cărțik<e> să nu s<e> socotească întru nimica.

Încă și procliț<e>nie au pus de înaintea vl<ă>dicii mele carik<e> de întru ei nu va sta pre această tocmeală, ce va mai scorni vreo pără, acela om să fie anathima și procler și afuris<i>t de vl<ă>dica H<risto>s și de 318 sfinți părinți dela Nicheia. Așijdirea să fie și de vl<ă>diciia mea anathima și procler și afuris<i>t și să fie cu Iuda Iscariot la o loc și cu tricletul Ariia.

Altfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele.

Și am scris eu, irmonah Efrem clisiarh la sfânta Mitropolie, luna Martie 1 zi, în anul 7130 <1622>, la Târgoviște.

† Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei Luca¹⁾

<Pe verso:> «Cartea părintelui Lucăi, pântru partea jup<ă>nésii Ilinii din Goleșt<i>».

Acad. R.P.R., XXIX/335.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

110

1622 (7130) Martie 2, Târgoviște.

Hrisovu Radului voevod pentru moșia de la Brătieni și Mușetești și Leurdenii.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radu voevod și domn a toată țara Rumănească, feciorul marelui și preabunului răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea aciasta poruncă a domniei mele Eftanii și bărbatului ei Drăgoi și cu feciorii lor, căți dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie la Brătieni și Brătienii dă Jos și Mușetești și Leurdenii, partea unchiului lor Văsii logofătul toată du peste tot hotarul ori cât s'ar alege și cu rumăni căți se vor afla pe partea unchiului lor Văsii logofăt. Pentru că aceste moșai au fost bătrâne și drepte de baștină ale lui Văsii logofătul. Apoi după moartea lui Văsii logofătul, feciori den trupul lui n'au rămas, fără numai nepoată-sa Eftana. Deci au rămas toate moșăile lui Văsii logofăt pre mâna nepoată-sii Eftanei.

Iar după aceia, Eftana ia au avut pără înaintea domniei mele cu jupăneasa Stana, jupăneasa lui Văsii logofătul. Și așa pără jupăneasa Stana înaintea domniei mele și au zis cum ca să împarță toate moșăile lui Văsii logofăt în doao cu nepoată-sa Eftana. Întru acéia domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și după lége. Și am dat domnia mea trei boiari anume: din Răti-voești, Oprea logofăt și Simeon și Albul, ca să caute și să tocmească cum vor afla cu sufletele or. Apoi acei boiari ce s'au zis mai sus, ei au căutat și au dat

¹⁾ semnează grecește.

cu sufletele lor cum ca să ție Eftana toate moșiile unchi-său Văsii logofăt. Și am văzut domniia mea și cartea acestor boiari ce s'au zis mai sus cum au dat toate moșăile unchi-său Văsii logofăt, nepoate-sii Eftanii și au rămas jupăneasa Stana de lege.

Iar după acéia, iar au avut jupăneasa Eftana pără înaintea domniei mele cu unchi-său Stanciul și cu Lăudat den Brătieni, pentru partea lui Mogoș, și au zis cum că sântei nepoți de fratele lui Mogoș, ca să ție ei partea lui Mogoș, iar Eftana ia este nepoată de nepot lui Mogoș. Apoi domniia mea am căutat și am judecat după dreptate și am dat Eftanii cum ca să ție și ia din moșiia unchi-său lui Mogoș, cum au ținut și unchi-său Văsii logofăt, cum au fost mai nainte vreme. Și au rămas Stanciul și Lepădat de lege dennaintea domniei mele.

Pentru acéia, am dat și domniia mea Eftaneii și bărbatului ei Drăgoi, ca să le fie lor moșăile stătătoare și ohabnice, lor și feciorilor lor, nepoților și strănăpoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Vintilă mare dvornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spatar și jupan Bartolomei stolnic și Furtună comisul și Ioan peharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și am scris eu Idoxie logofătul cu învățătura logofătului al doilea în orașul Târgoviștii la luna lui Martie 2 zile, 7130 <1622>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 137, f. 138 v—139 v.
Copie rom

111

1622 (7130) Martie 21.

† Eu Dumitru vistiar Dudiscul scriu și mărturisescu cu acést zapis al miu, cum amu vândut¹⁾ parti mea de ocină dela Ciumirnic, ci am fost cumpărat eu dela Nan post<elnic> și dila Hrizan fecior<i> lu Oprisor log<ofăt>, toat<ă> parti mea de în pădur<e> și di în apă și despre toat<ă> ocina, că o am vândut di a mea bun<ă> voe, diriptu 8000 ban<i>. Inșă amu vândut și parte lu Neagoi, ficioriu popii lu Nan, pintrucă am fost eu cumpărat dila Neagoi, fecior popii lu Nan, apoi eu amu vândut eu toat<ă>, oricât se va alége di pristi toat<ă> ocina.

Și mărturii: jupan Cirnica dvor<nic> și jupan Ivașco dvor<nic> și jupan Nénciul dvor<nic> și jupan Ali[c]xe dvor<nic> și alții mulți[i] migiași.

Și amu scris eu cu mâna mea, pintru credința. Luna Martie 21, v<ă>leat 7130 <1622>.

¹⁾ adăugat deasupra: jupă<nesei>.

Mihăilcă > armaşul.

† Dumitru vistiari.

Dumitru de Bobişti >.

Stan de Bobişti >.

Vladul di Glina.

<Pa>¹⁾raschiva di Glina.

<Pe verso:>

† Să se şti <e> cum au cu <m>păratu jup <ă>nesa Grăjdana ocină de în Ciunerneacă, dela nepoţe Leţe <i>, dela Stoica de Vlăd <i>m <i>reşti şi dela Voica, stă <n>j <ă>ni > 50 şi dela Rada, fata lu Nedelco, stă <n>jene 25, bani 1000, bane daşe 675²⁾ şi a r <ă>mas 1325....

Acad. R.P.R., CCCC/208.

Orig. rom., hârtie, cinci peceţi aplicate.

112

1622 (7130) Martie 30.

† Eu Drag <o>mir dă Stoenesti, dă în plasa popei lu Sahat, rumân, scris-amu acêsta al meu zapis la mâna jupânului Neculei vis <tier>, să să ştie că amu fost rumân popei lu Sahat; ci ne-au vândut Stoichiţii vis <tier>, cu ocină cu tot, să-i fiimu rumâni.

Dup <ă> acéia, deca se-au tãmplat moartea Stoicai vistiariul, iar el au dat, la moartea lui, satul lui, Dălbăneştii, de lângă noi, părintelui patrii <r>hului, pãntu sufletul lui, să-i fie pomean <ă>. Dup <ă> acéia, săténii de în Dălb <ă>neşti au mersu la Gavril vod <ă> să se răscumpere, să fie judece. Şi amu mersu şi eu să dau bani pre ocină, ca să fiu judec în Dălbăneşt <i>, ca să scap de rumănie de în Stoenesti. Gavril vod <ă> n'au vrut să le ia banii, să-i judecească, ci i-au lăsat să fie pre mâna patriarhului.

Dup <ă> acéia, deac'au venit domnu nostru, domnu Radul vod <ă>, Dălbăneştii au mersu de au dat 500 galben <i>, de se-au scumpărat, să fie megiiş <i>. Deci amu mersu şi eu de-amu dat bani cinci mie şi trei sute pre ocină, ca să fiu şi eu judec acolea, că amu socotit ca doar voi scăpa de rumănia de în Stoenesti.

Dup <ă> acéia, jupăneasa Dochie a Stoicai vis <tier> au vândut acea plasă de ocină, cu noi, de în Stoenesti, jupânului Neculei vis <tier> să-i fiimu rumâni, cum amu fost. Deci eu, deac'amu văzut așa, eu m'amu socotit că cu pacé nu-m <i> va fii, nici mi se cadé să fiu judecu în Dălbăneşt <i>, că de moşie sãntu rumân de

¹⁾ tăiat.

²⁾ cifră corectată.

în Stoenest<i>. Deci eu amu mérsu la jupănul Necula vist<ier>, de i-amu spus cum amu fost și cum amu cumpărat ocină în Dălbăneșt<i>, ci m'amu rugat să nu mă lasé cu atăta bani în pagubă. Deci dé mene nu se-au îndurat, că sărace-i voiu fii bunu? Ci mi-au dat banii toți, ce amu dat pre ocină în Dălbănești, 5300 bani, și să ție acea ocină în Dălb<ă>neșt<i>; iar sătenii să nu sé vor îndura de ocină, ei ni vor daa banii și-ș<i> vor ținé ocina.

Și cându mi au dat banii, mărturie: banul Pătru, jupănul Zota, Vasilio căm<ă>rașul, Malcoci sulj<er>, Ghinea Paripa pos<telnic>, Gram<a> pos<telnic>.

Am scris eu, Dumitru, luna Martie 30 zile, leat 7130 <1622>.

Is<pravnic> Vălcu Stănescul.

Grama pos<telnic>.

Eu Drag<o>mir din Stoinest<i>.

<Pe verso>: «Drag<o>mir din Stoenest<i>, de rum<ă>nii din Stoenest<i>, la mâna Neculii vist<ier>, 7130 <1622>, care s'au fost răscumpărat cu ficleşug.»

Acad. R.P.R., XLI/102.

Orig. rom., hârtie, două peceti aplicate.

113

1622 (7130) Aprilie 1.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Adâncata, unde este hramul sfântului arhanghel Mihail, ca să fie volnici călug<ă>rrii cu ceast<ă> carte a domniei mele, să ție de în toate bucatele ale lu Avrintie călug<ă>rul de Vernești, doao părți și 2 roate de moar<ă>, iar viile și moșiele câte vor fi, să le ție toate mănăstiri<a>, și alte vii, ce sânt la Bănculești, iar să fie mănăstirii. Iar de în bucate ce se vor alége și de în 3 roate de moar<ă> să ție Neacșa, muiarea lu Avrentie călug<ă>rul, a treia parte, însă până va fi Neacșa vie, să se hrănească. Iar deaca va muri, să rămăe iar mănăstiri, că așa'u lăsat Lavrintie călug<ă>rul, cu sufletul lui, pentrucă această mănăstire Adâncata, ce iaste mai ssu scris<ă>, au fost făcută de Avrentie.*

Iară cându au fost la vrémea lui de moarte, iar Lavrintie, el au închinat această mănăstire, cu toate bucatele și cu viile și cu morile și cu toat<ă> moșia lui cât au avut, să fie metoh sf<i>ntei piscupii dela Buzău pentru sufletul lui, să-i fie pomeană în vecie. Și o au închinat Lavrintie el de bună voe și au făcut și zapis denaintea părintelui Efrem piscupul de Buză<u>, cu blăstem și cu mulți oameni buni mărturii anum<e>: de Vernești, pop<a> Guța și Stănislav diacon și Onofrie monah și Vladul și Efrem și Dumitru.

Iar alt de în ruda lui Avrintie călugă>rul să n'aibă> nimenilea lucru, nici frate, nici soră>, nici nepot, nici unchiu, nici văru primare, ce să fie toate bucatele și moșiile lui ale mănăstirii. Iar mănăstirea să fie metoh piscupiei de Buzău, cum o au fost dat și o au închinat Laavrintie călugă>rul, pentru pomeana. Așijderea am dat și domnia mea să fie cum au lăsat Laavrintie și de nimenilea opreakă> să n'aibă> naintea cărții domnii melce>. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Lepădat luna Aprilie 1 zi, văleat 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Gramă postelnic a învățat.

Paraschiva al doilea logofet.

Acad. R.P.R., CXXVIII/117.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

Cu o copie la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 165.

114

1622 (7130) Aprilie 7, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru, fiul lui Băjan și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Băjăști, însă partea lui toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și de peste tot hotarul, cât se va alege partea lui. Pentrucă Dumitru, el a fost vecin al lui Ivan paharnic, fiul lui Dragomir pitar. Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, el s'a gândit pentru dumnezeu și pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul lui, de l-a iertat de vecinie, de s'a răscumpărat de vecinie și cu ocina lui, pentru 8.000 aspri gata.

Și au fost la întocmirea lor mulți oameni buni, anume: din Băjăști, Neagoe și din Bălilești, Iuga și Dragomir și din Hărtești, Oancea. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Ivan paharnic de răscumpărare de vecinie la mâna lui Dumitru, făcut cu mare blestem.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dumitru, ca să fie în pace și slobod de vecinie de către Ivan paharnic și de către frații lui și de către jupanița lui și de către fiii lui și de către toate rudele lor, și Dumitru și fiii lui și nepoții și strănepoții și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Fortuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxii, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 7 zile și dela Adam până acum, cursul, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., XCVI/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, deteriorată.

Cu o trad. rom.

115

1622 (7130) Aprilie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Neașul logofăt din Beleți și fiului lui, Radul și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină la Țigănești, însă partea popii Stan ¹⁾ toată, din câmp și din apă și din pădure și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat Neașul logofăt, tatăl lui Radul, această ocină dela popa Stan ²⁾ pentru 12.000 aspri gata, încă din zilele lui Mihaiu voevod. Și a tot ținut Neașul logofăt și fiul lui, Radul, această ocină care e mai sus zisă cu bună pace, de atunci până în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod.

Iar când a fost atunci, Neașul logofăt și fiul lui, Radul, ei au avut pără înaintea lui Alexandru vodă cu Stana, fiica popii Stan, pentru această ocină partea popii ³⁾ Stan. Și așa a părît Stana, fiica popii ³⁾ Stan, și a zis că n'a cumpărat Neașul logofăt această ocină partea tatălui său, popa ³⁾ Stan, ci a cotropit-o fără bani. Iar întru aceea Alexandru voevod, domnia lui a judecat și a cercetat, după dreptate și după lege și a dat lui Neașul logofăt și Stanei, fiica popii ³⁾ Stan, între ei 6 megiași, scriși pe răvașe domnești, anume din Negrești, Petru postelnic și din Bogați, Șerbu armașul și Giurgiu și din Priboiani, Daria și din Cârștiani, Marco și Stan, ca să cerceteze și să adevereze cu sufletele lor: a cumpărat Neașul logofăt această ocină, partea popii ³⁾ Stan sau nu. Astfel acei megiași, ei au socotit și au cercetat cu sufletele lor și așa au adevărit că Neașul logofăt a cumpărat această ocină, partea popii ³⁾ Stan toată, pe bani dela Stana, nu a cotropit-o. Apoi a rămas Stana <de lege> ⁴⁾ și de judecată atunci.

Și iar a cumpărat Neașul logofăt 2 ogoare ⁵⁾ la Țigănești dela . . . . . ⁴⁾ un loc la Cruce și celălalt la Ivănești. Iar când a fost în zilele lui Alexandru

¹⁾ « popii Stan » în original răzuit și modificat, scris deasupra « a lui Cicea cel bătrân ».

²⁾ « popa Stan », răzuit, scris deasupra: « Rat cel bătrân ».

³⁾ cuvânt modificat peste tot: « Pojmai ».

⁴⁾ loc rupt în original.

⁵⁾ « ogoare », răzuit, scris deasupra: « delnițe ».

voevod, fiul lui Iliș vodă, el a avut pâră cu Cerna, fiica lui Radul, pentru aceste ogoare. Și așa a pârît Cerna că a cumpărat tatăl său Radul acele ogoare dela . . . . . ¹⁾). Astfel a rămas Cerna de lege.

Și iar a cumpărat Neacșul logofăt ocină la Țigănești, partea lui Barbul jumătate, de peste tot hotarul, dela Barbul ²⁾), pentru 700 aspri, în zilele lui Alexandru vodă cel Bătrân. Și iar a cumpărat Neacșul logofăt o siliște la Țigănești dela tatăl Răspopului, încă din zilele părintelui domniei mele Mihnea voevod. Și a tot ținut Neacșul logofăt această siliște cu bună pace.

Iar când a fost în zilele lui Gavriil voevod, el a avut pâră cu Răspopul pentru această siliște. Și așa a pârît Răspopul ²⁾ că nu a cumpărat Neacșul logofăt această siliște dela tatăl său. Astfel a rămas Răspopul ²⁾ de lege.

Și iar a cumpărat Neacșul logofăt un . . . . . ¹⁾ în Negreștii de Jos, în obârșia Frenghei dela Vladul Polica. Și iar a cumpărat Neacșul logofăt un copil de Țigan, anume Dumitru, dela Dragolea, fiica lui Coste din Crivița, pentru 3000 aspri.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele Neacșul logofăt și fiului lui, Radul, ca să le fie ocine de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Hrizea mare vistier și Necula mare spătar și Bertolomi mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris Stanciul logofăt, în cetatea de saun Târgoviște, în luna Aprilie 12 zile, dela Adam până acum cursul <anilor>, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., LXXIV/1.

Orig. slav, perg., cu multe răzuiți, pecete timbrată.

Cu o copie și o trad. rom. din sec. XIX.

116

1622 (7130) Aprilie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul cinstita uspenie a născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Ioan, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus zise vama numită dela Vâlcăniș jumătate; însă să se știe: dela Olteț până la Porțile de Fier, din tot venitul,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ text răzuit și modificat.

cât se va alege, pentrucă această jumătate de vamă dela Vălcan ea a fost a sfintei mânăstiri Tismana, dată și miluită de ceilalți bătrâni domni răposăți care au fost mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea cartea lui Moisi voevod și cartea lui Petru voevod și cartea răposatului bunic al domniei mele, Alexandru voevod, de milă pe această jumătate de vamă mai sus zisă. Deasemenea am dat și domnia mea și am miluit sfânta mânăstire Tismana cu această jumătate de vamă mai sus scrisă, ca să-i fie de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele veșnică pomenire.

Și iarăși să fie sfintei mânăstiri Tismana mai sus zisă din toată balta numită a Bistrețului jumătate și din baltă și din pășune și din perpere de car și din tot ce se va cuveni, cum a ținut de mai înainte vreme, pe vechile semne: însă din Gârla Repede drept la Covăcița, până la Măceș, cât ține toată balta Bistrețului jumătate, pentrucă această bată, ea a fost veche și dreaptă de moștenire sfintei mânăstiri, dată și miluită de ceilalți domni bătrâni, care au fost mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni făcute de milă și cu mare bestem: cartea răposatului Dan voevod, când a fost cursul anilor 6894 <1385>¹⁾ și cartea răposatului Mircea voevod, fiul lui Radul voevod <și> cartea răposatului bunic al domniei mele Alexandru voevod, în cursul anilor 7088 ²⁾ <1579-1580>, ca să fie dedină sfintei mânăstiri.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Ioan dela sfânta mânăstire Tismana a avut pără înaintea domniei mele cu vameșii dela Diiu și s'au părît de față, pentrucă a fost această baltă mai sus zisă jumătate cotropită de ceilalți vameși. Astfel au părît vameșii înaintea domniei mele că au ținut călugării din baltă a patra parte, n'au ținut jumătate. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevérit domnia mea că au ținut călugării tot jumătate din baltă. Și am citit domnia mea și cărțile celorlalți domni mai sus ziși.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea sfintei mânăstiri mai sus scrise, ca să țină din toată balta Bistrețului jumătate, din tot venitul și de nimeni opreală să nu aibă. Deasemeni și vameșii care vor fi la această baltă mai sus zisă, încă nimic să nu aibă să-și oprească, ci să împartă tot din două dela baltă, pentrucă am miluit și domnia mea pe sfânta mânăstire Tismana cu jumătate de baltă, cum a fost miluită și de alți domni, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea, după moartea domniei mele pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii

1) Act aflător la Arh. St., 3 Oct. 1385 <6894>.

2) În realitate la 1579—1580 nu domnea Alexandru, ci Mihnea.

domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de miluire a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va nimici, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți ce sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată dar și marlori a pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic. . . . . 1)

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 18 zile și dela Adam în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCI/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o copie și o trad. rom. din sec. XIX.

117

1622 (7130) Aprilie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Zăvoiu și Sinca și Stanciul și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie la Căinești ocină din partea lui Țeposul, însă Zăvoiu 30 stânjani și Sinca 16 stânjani și Stanciul 62 stânjani, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină de moștenire. Astfel, când a fost în zilele lui Mihaiu voevod, satul Căineștii, ei s'au vândut lui Mihaiu voevod cu dedinele lor. Și tot au fost ei sat domnesc de atunci până în zilele lui Gavriil voevod. Astfel, când a fost atunci, iar moștenii satului, ei au mers toți înaintea lui Gavriil 2) voevod, de s'au plâns de mare strâmbătate, că i-a asuprit Mihaiu voevod, de le-a luat dedinele lor și i-a vecinit cu sila, fără voia lor. Astfel, întru aceea, Gavriil voevod, domnia lui a slobozit satul Căineștii de s'au răscumpărat de vecinie cu dedinele lor cu aspri gata, ca să fie iar cnezi, cu dedinele lor.

Însă să se știe care cum a dat aspri, așa să țină și ocina. A dat Zăvoiu 1650 aspri, pentru 30 stânjani și Sinca 900 aspri, pentru 16 stânjani și Stanciul

1) loc alb în original.

2) fusese scris întâi Șerban, apoi corectat, Gavriil de mâna diacului.

3150 aspri, pentru 62 stânjeni. Astfel Zăvoiu nu a putut să dea toți asprii pe partea lui de ocină ci a așezat și a înfrățit pe Manea, de i-a dat din partea lui 19 stânjeni, pentru 1110 aspri.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Zăvoiu și lui Sinca și lui Stanciul și lui Manea, ca să le fie ocinele care s'au zis, ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Fortuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trofanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Idoxii, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 20 zile și dela Adam până acum cursul, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso:> județul Vlașca.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXIV/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu trei traduceri rom., una din 1743, alta din 1851 iar a treia dela începutul sec. XIX.

Altă trad. rom. ibid., în ms. 135, f. 198.

118

1622 (7130) Aprilie 24, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul <voevod> ¹⁾ și domn a toată țara Ungrovlahiei, <fiul> ¹⁾ marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele <sfintei și> ¹⁾ dumnezeieștii mânăstiri numită Aninoasa, unde este hramul preasfintei stăpânei noastre <de Dumnezeu născătoare> ¹⁾ și pururea fecioară Maria și cinstita ei uspenie și tuturor călugărilor și fraților care viețuiesc în acest lăcaș, ca să fie sfintei mânăstiri niște mori dela Băncești din apa Buzăului ²⁾, pentru că aceste mori au fost ale răposatei mamei domniei mele, doamna Neaga. Astfel, când a fost la moartea domniei ei, răposata mama domniei mele, doamna Neaga singură a dat și a dăruit aceste mori mai sus zise la sfânta și dumnezeiasca mânăstire Aninoasa, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire și de ajutor și călugărilor care locuiesc, de hrană, iar domniei ei, veșnică pomenire.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mânăstiri dela Aninoasa, ca să-i fie aceste mori mai sus zise dedine și ohabă, și călugărilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ Bănceștii azi Bănceasca, pe apa Buzăului.

Iată și marlori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgoviște, luna Aprilie 24 zile, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

<Pe verso:> Pentru vadul dela Bănțești.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău X/7.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1860; o altă trad. rom. ibid., din sec. XVIII, în ms. 173, f. 98.

119

1622 (7130) Aprilie 25.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Io Mihnea voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele popei Vladului și cu feciorii lor, căți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Lindicești, însă zece stânjăni, din partea popei Tomii, din câmpu și din pădure și de preste tot hotarul, ori cât să va alege; pentru că aciastă moșie au fost a popii Tomei de baștină. Apoi, după moartea popei Tomei, iar Neagul Barbului, el au fost vândut popei Vladului acei 10 stânjăni de moșie, drept 500 asprii gata, de au slujit pă popa Toma și pă prioteca sa lui și pă o fată a popei Tomei. Și au fost atunci mărturie mulți oameni buni, din împrejurul locului, anume: din Lindicești, Neagul cel mare și Dumitru și Stoica și din Mihăești, Radu și Neagul geambaș și din Bărbulești, Bădică și Drăghici și Ursu și Găța.

Drept acéia, am dat și domnia mea popei Vladului, ca să-i fie moșie ohabnică și feciorilor lui și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vorneș și jupan Papa mare logofăt, jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spatar și jupan Furtuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris Stanciul, Aprilie 25, leat 7130 <1622>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Ianache, nr. 314, f. 486.

Copie rom.

120

1622 (7130) Aprilie 26, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă

domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și fiilor lui, Baico și Stan și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină în satul Suseni, din câmp și din apă și din pădure și cu vie și cu vad de moară și din vatra satului și de peste tot hotarul, însă să se știe din ocina lui Vlaicul, tatăl lui Radul, două părți; pentrucă această mai sus zisă ocină și dedină, ea a fost de moștenire a lui Vlaicul din moși strămoși.

Astfel, când a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, fiii lui Vlaicul, Danciul și Ivan și Radul, ei au vândut lui Iane Grecul jumătate de ocină din ocina lui Vlaicul tatăl lor, iar cealaltă jumătate, ea a rămas pe trei frați care sunt mai sus scriși, nevândută. Și au împărțit Danciul, Ivan și Radul acea jumătate de ocină în trei părți.

Apoi, când a fost în zilele răposatului Șarban voevod, Iane Grecul el a pus acea jumătate de ocină și cu casa și cu via și cu moara în vânzare. Astfel atunci Radul, fiul lui Vlaicul, el a auzit că vrea să vândă Iane Grecul acea jumătate de ocină. Astfel Radul, el a întrebat și pe nepoții lui, Stoica și Iane, fiii lui Danciul și pe fiul lui Ivan, ca să-și răscumpere împreună acea jumătate de ocină dela Iane Grecul, iar Stoica și Iane, ei n'au voit ca să răscumpere acea jumătate de ocină cu Radul nicidecum. Dar Iane Grecul, el cumpărase mai mult din vatra satului. Astfel atunci Radul s'a ridicat și cu știrea nepoților lui, Stoica și Iane, de a cumpărat acea jumătate de ocină și cu vie și cu vad de moară și mai mult din vatra satului, dar cât a ținut și a cumpărat Iane Grecul dela Danciul și dela Ivan și dela Radul.

Și a tot ținut Radul acea jumătate de ocină și vie și vad de moară cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Stoica și Iane, nepoții lui Radul, ei s'au sculat ca să întoarcă asprii unchiului lor Radul și să intre și ei pe acea jumătate de ocină. Dar să se știe că a dat Radul pe acea parte, jumătate de ocină, 5000 aspri gata, la mâna lui Iane Grecul. Astfel ei au venit împreună, Radul și cu nepoții lui, Stoica și Iane, de față înaintea domniei mele în marele divan. Apoi domnia mea am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Radul ca să țină jumătate de ocină cu vie și cu vad de moară din ocină tatălui lui, Vlaicul, pe care a cumpărat-o dela Iane Grecul și mai mult din vatra satului și cu casa și să fie în pace de nepoții lui, Stoica și Iane, pentrucă au rămas Stoica și Iane de lege și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Radul, ca să-i fie ocină și vie și vad de moară de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necola mare spătar și jupan Bartolomeiu mare stolnic și Furtuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

A scris Dragomir logofăt în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 26 zile și dela Adam până acum cursul anilor în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., XCV/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o transcriere și o trad. rom. din 1904.

121

1622 (7130) Aprilie 27.

† Scris-am noi boiarii lu Mușat post<elnic> și ai lu Negoii: Tuduran sulgir și Oprea log<ofăt> dă Rătivoiști și Vladul di Cotiniști și Radoslav dă Dârmâniști și Predă dă Leriști și Stanciul dă Câlcești, cumu amu tocmit pre Mușat post<elnic> și pre Neogoe pântru 4 rumâni vii și pântru 6 delniși, fără rumân; înnsă rumânii cei vii pri nume: Stanciul Budii și feciurii, Costin, *fiul lui* Pitru și Stanciul și cu frații lor câți se vor alege și Drăgan și Oprișan. Înnsă se-u vândut aceste delniși preste tot hotarul di înn câ<m>pu și di înn apă și de înn pădure și de în munte și de în șazutul satului.

Diriptu acie au avut pârâ Neagoi cu Mușat post<elnic> pântru acești rumân<i> ce sântu mai sus scriși; și așa pârâia Neagoi, cum n'au știut cându au cumpărat Mușat post<elnic> acești rumâni și dilniși dâla frate-său Fătul; iară noi amu adivărat cu ale nostri suflite cum au știut și Neogoe cându au vândut Fătul lu Mușat post<elnic>. Daci i-am datu și noi sâ ții Mușat post<elnic> ce au fost cumpărat, iară di acu nainte amu tocmit cum dă va mai vende Fătul au rumân, au ocină, au țigan, au ce va vinde, sâ nu fii volnic Mușat post<elnic> sâ cumpere fără voia lu Neagoe, iar când va vrea sâ vânzu ceva și nu va pute Neagoi sâ cumpere altul omu dă lătore sâ nu fii volnic sâ cumperi ce sâ cumperi iar Mușat post<elnic>.

Și se-u vândut acești rumâni și acești delniși dă în Stănești, deriptu 16250 di ban<i> și se-u dat acești ban<i> toți în mâna Fătului; așa i-am tocmit. Înnsă acești ban<i> s'au fost datu în zilili lu Gavril vod<ă>.

Scris luna Ap<rilie> 27 zile, în anul 7130 <1622>.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VIII/19.

Orig. rom., hârtie, filigran, șase peceti inelare, aplicate.

Cu o copie, ibid., ms. 204, f. 101 v.

122

1622 (7130) Aprilie 30, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia

mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Tudor, fiul lui Marco logofăt și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină la Băicești, însă toată partea cât a cumpărat tatăl lui, Marco logofăt, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de pretutindeni și cu vecinii, oricât se va alege, pentrucă această ocină și cu vecinii a cumpărat-o Marco logofăt, tatăl lui Tudor, dela Stanciul și dela fratele lui, Lăudat din Băicești și dela Tudor și dela Stroc și dela Calin Butărescul din Bonțești, însă a cumpărat Marco logofăt această ocină dela Băicești și cu vecinii, încă din zilele răposatului Mihail voevod. Și după moartea lui Marco logofăt a tot stăpănit fiul său Tudor această ocină și cu vecinii din Băicești cu bună<pace> ¹⁾.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie în Țara Românească, Tudor, fiul lui Marco logofăt, a avut pără cu mama sa vitregă, jupanița Oprina, înaintea domniei mele. Și așa pără jupanița Oprina înaintea domniei mele ca să aibă și ea parte în această cumpărătură dela Băicești, pe care a cumpărat-o bărbatul ei, Marco logofăt. Iar întru aceea, domnia mea a cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea foarte bine că a cumpărat Marco logofăt această ocină din Băicești cu banii lui, iar jupanița Oprina n'a avut niciun amestec în această cumpărătură dela Băicești. Astfel domnia mea am dat ca să stăpânească jupanița Oprina ocinile ei și dedinile care i-au fost ei de zestre, iar în această cumpărătură din Băicești să nu aibă nicio treabă, ci numai Tudor, fiul lui Marco logofăt, să stăpânească și să moștenească cumpărătura părintelui său. Și a rămas jupanița Oprina de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Și iarăși să-i fie lui Tudor ocină la Topoloveni, partea lui Fiera toată și cu vecinii, ori cât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Marco logofăt dela Fiera din Topoloveni. Și iarăși a cumpărat Marco logofăt, tatăl lui Tudor, ocină la Topoloveni, partea lui Tatul jumătate, dela Tatul din Topoloveni. Și iarăși a cumpărat Marco logofăt ocină la Topoloveni dela Stan Scurtulescul și dela frații lui, jumătate din partea lor, oricât se va alege, pentrucă acești oameni mai sus spuși din Topoloveni s'au vândut cu ocinile lor lui Marco logofăt să-i fie lui vecini, încă din zilele lui Mihail voevod.

Iar când a fost în zilele domniei mele, în prima domnie în Țara Românească, acești oameni mai sus spuși, ei au ridicat pără înaintea domniei mele cu Tudor. Și așa pârau ei înaintea domniei mele că nu s'au vândut lui Marco logofăt ca să-i fie vecini, nicicum. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea acestor oameni lege, 12 boieri, pe răvașele domniei mele, să jure cu ei că nu s'au vândut cu ocinile lor să fie vecini lui Marco logofăt. Iar după aceea, acești 12 boieri n'au putut să jure, ci au căzut la Tudor și l-au rugat și le-a făcut lor pace

¹⁾ * pace », lipsă în text.

și întocmire. Și au dat acei 12 boieri ca să stăpânească Tudor toată partea lui Fiera din Topoloveni din părțile celorlalți oameni mai sus spuși, pe jumătate, cât se va alege și părțile lor și cu vad de moară, totul să stăpânească Tudor, iar ei să nu aibă nimic la apă, ci să aibă a stăpâni numai Tudor. Iar acești vecini mai sus spuși să fie slobozi de vecinie cu ocinile lor, pe jumătate cât se va alege din părțile lor. Așa au împăcat și au întocmit acești 12 boieri pe Tudor cu acești oameni, cu sufletele lor, dinaintea divanului domniei mele, ca să nu fie mai mult pără între ei.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Tudor, ca să-i fie aceste ocine și cumpărături mai sus spuse din Băicești și din Topoloveni, dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt din Hieraști, am scris în cetate în Târgoviște, Aprilie 30 zile, anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 173—174.

- Copie slavă.

123

1622 (7130) Aprilie 30.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele jupănesii Grăjdani, ca să fie volnică cu cartea domniei mele, de să-și fie ai ei rumâni din sat din Leurdeni, însă feciorii Mălaiei și frații Mălaiei, anume Bobe și nepoți Mălaiei, numai să fie însuși Mălaeia în pace, pentru că acești rumâni au fost rumâni de moșie ai jupănesii Grăjdani, din sat, din Leurdeni. Deci acest om Mălaia au fost rob numai el însuși, cu capul lui.

Drept aceia, să fie în pace Mălaia însuși capul lui, să fie volnic unde va vrea să ducă, numai să-și ducă și partea lui să bir după dânsul. Iar să va vrea să șază în sat, să-și plătească birul cu satul Leurdeni, cum este învățătura domniei mele. Intr'alt chip să nu fie, după zisa domniei mele, că însuși am zis domnia mea.

S'au scris Aprilie 30, leat 7130 <1622>

Muz. Arh. și Ist. Buc., nr. 25.476 — doc. 13.

Copie rom. sec. XIX.

1622 (7130) Mai 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Crăciun și fratelui său Călin și surorii sale Doda și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să le fie lor ocină în Cărlomănești, însă din partea bătrânului Mihăilă, a opta parte, de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că această ocină mai sus spusă a fost cumpărată de Nenu, bunicul lui Crăciun și al lui Călin și al Dodei, dela Mihăilă din Cărlomănești, dinainte vreme, încă în zilele răposatului Radul voevod cel Bătrân, fiul lui Radul voevod cel Bătrân. Și a fost atunci cursul anilor 7049 <1540—1541>. Și au tot ținut Crăciun și Călin și Doda, nepoții lui Nenu, această ocină cu bună pace până acum.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Vladul și Radul, nepoții lui Mihăilă, ei au ridicat pără înaintea domniei mele și așa au părît că bunicul lor Mihăilă n'a vândut această parte de ocină.

Iar Crăciun și Călin și Doda așa au spus înaintea domniei mele că a cumpărat bunicul lor Nenu această parte de ocină, a opta parte dela Mihăilă, bunicul lor ¹⁾. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a lui Radul voevod cel Bătrân, la mâna lui Crăciun și a lui Calin și a Dodei. Iar Vlad și Radul, nepoții lui Mihăilă, nici așa n'au voit să creadă, ci au cerut să fie între dânșii oarecari megiași buni, să adeverească cu sufletele lor, a vândut Mihăilă bunicul lor, această parte de ocină sau nu? Și au luat 4 megiași scriși pe răvașele domniei mele, anume: din Dedulești, Voico și din Săseni, Dragomir și din Zorești, Vladul și din Căndești, Mușat și așa au găsit și au adevărit acești megiași cu sufletele că a cumpărat Nen, bunicul lui Crăciun și al lui Calin și al Dodei, această parte de ocină dela Mihăilă, bunicul lui Vladul și al lui Radul, după cum a fost scris și în cărțile lui Radul voevod cel Bătrân. Și au luat amândouă răvașele domniei mele acești 4 megiași și le-au dat la mâna lui Crăciun și a lui Calin și a Dodei și au rămas Vladul și Radul de lege și de judecată dinaintea megiașilor și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea și am întărit și am înnoit această carte a domniei mele, ca să le fie lor ocină și de moștenire și ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată punem și martori domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Hrizea mare vistier și Necula mare spătar și Ion mare ceașnic și Vartolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

¹⁾ Adică bunicul lui Vlad și Radul.

Și am scris eu, Iano logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Mai 2 zile și curgerea anilor dela Adam până acum 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXI/149.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

125

1622 (7130) Mai 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Marco din Bănești, fiul jupaniței Dobra, fiica lui Mircea voevod și fiului lui, Pătru și nepoților ei, Radul și Anca și lui Preda, fiul lui Pribeagul, fratele lui Pătru, și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie niște sălașe de Ațigani, anume Pătru cu Țiganca sa, cu fiii săi și cu fiicele sale și Drăgan cu Țiganca sa și cu fiii și cu fiicele și Calia cu Țiganca sa și cu fiii și cu fiicele și Bica cu Țiganca sa și cu fiii și cu fiicele și Calin cu Țiganca sa și cu fiii și cu fiicele și Lolie cu Țiganca sa și cu fiii și cu fiicele și Văsiu cu Țiganca sa și cu fiicele și fiii și Lazar cu Țiganca sa și cu fiii și cu fiicele și Calia Țiganca cu fiicele ei, pentru că acești Ațigani mai sus ziși au fost de moștenire ai jupaniței Boba, sora răposatului Mircea voevod și ai fiului ei Stan banul. Iar după moartea jupaniței Boba și a fiului ei Stan banul, acești mai sus ziși Ațigani, ei au căzut pe mâna jupaniței Dobra, fiica răposatului Mircea voevod.

Iar când a fost acum, Marco și nepoții lui nu au putut să se liniștească de Turturea paharnicul că a cerut și el să aibă parte cu acești Ațigani și așa se lăuda că are el și carte de moștenire și de cumpărătură pentru acei Ațigani. Iar apoi Marco, fiul jupaniței Dobra, împreună cu nepoții lui n'au putut să se lase așa, ci au venit de față înaintea domniei mele împreună cu Turturea paharnic și așa a pârît Marco și nepoții lui pe Turturea paharnic: dacă are și el vreo treabă cu acești Ațigani mai sus scriși, el să scoată înaintea domniei mele carte de moștenire și de cumpărătură pentru acei Ațigani. Iar Turturea paharnic el nu a avut nicio carte de moștenire, nici de cumpărătură pentru acei Ațigani, ci încă a mărturisit singur Turturea paharnic înaintea domniei mele și înaintea a tot divanul domniei mele că nu are el niciun amestec cu acești Ațigani mai sus scriși, nici de mai înainte vreme, nici acum. Și a rămas Turturea paharnicul de lege și de judecată dinaintea domniei mele și a ieșit cu mare rușine din marele divan.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea și am întărit și am înnoit <cu> această carte a domniei mele, ca să le fie acești Ațigani mai sus scriși de moștenire

și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Ion mare ceașnic și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Iano, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 2 zile și cursul anilor dela Adam până acum 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLVI/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1904.

126

1622 (7130) Mai 3, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele Mușat postelnic și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Stănești, însă din partea lui Fătul, fratele lui Neagoe, fiii lui Voico din Corbușori, patru delnițe cu vecinii, anume: Stanciul cu fiii săi și Simpietriu și fratele lui, Stanciul, fiul lui Costea și Drăgan și Oprișan cu fiii săi și cu delnițele lor din vatra satului și cu grădini și din câmp și din pădure și din apă și din munte, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul și cu 6 delnițe fără vecini, iarăși din vatra satului și din grădini cu pomi, din câmp și din pădure și din apă și din munte și de pretutindeni, cât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Mușat postelnic aceste delnițe și cu vecinii, care sunt mai sus ziși, dela Fătul și dela fiul lui, Neagoe și dela frații lui din Corbușori cu 16.250 aspri gata, în zilele lui Gavriil voevod, fiul răposatului Simion voevod; și sunt de atunci până acum trei ani.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Neagoe, fratele lui Fătul din Corbușori, el a ridicat pâră pentru ocina cu vecinii din Stănești mai sus ziși și au venit de s'au pârît de față înaintea domniei mele cu boierul domniei mele Mușat postelnic, în marele divan. Și așa a pârît Neagoe, fratele lui Fătul, înaintea domniei mele că nu știe el când a cumpărat Mușat postelnic acești vecini și delnițe din Stănești dela fratele lui, Fătul și dela fiii lui. Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe, anume: din Aninoasa: Tudoran pitar și din Răli-

voești, Oprea logofăt și din Cotinești, Vladul și din Dărmărești, Radoslav și din Lerești, Preda și din Câlcești, Stanciul, să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor: a știut Neagoe când a vândut fratele său Fătul cu fiii lui ocina cu vecini la Stănești lui Mușat postelnic sau nu a știut? Astfel, când a fost la zi și la soroc, acești 6 boieri care sunt mai sus ziși, ei au venit toți înaintea domniei mele în divan de au spus și au mărturisit cu sufletele lor că a știut Neagoe, când a cumpărat Mușat postelnic aceste delnițe cu vecini dela Fătul, ci a părît Neagoe ca să întoarcă și să lepede asprii înapoi lui Mușat postelnic. Astfel, a rămas Neagoe, fratele lui Fătul, de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea de mărturie a acestor boieri mai sus scriși, vestind cum este mai sus zis.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Mușat postelnic, ca să-și țină aceste delnițe cu vecinii care sunt mai sus scriși cum a cumpărat și să fie în pace de către Neagoe, mai mult amestec să nu aibă, ci să fie lui Mușat postelnic ocină de moștenire și de ohabă fiilor și nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic.....¹⁾

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 3 zile și dela Adam la această scriere, cursul anilor, în anul 7130 <1622>

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VIII/20.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1745; altă trad. rom. ibid., în ms. 204, f. 102.

127

1622 (7130) Mai 4.

† Eu Mardarie călugă<ă>rul dela Pocivalișt<e> și feciorii miei, anum<e> Stan și Radul, scris-am acesta al nostru zapis, se <e> știe cum am vândut noi moșia noastră de în Zorilești jup<ă>nului Vladul de în Ciocade, drept 3000 as<pri>, partea noastră toată, prest<e> tot hotarul Zorileștilor. Inse jup<ă>nul Vladul n'au apucat a-m<i> da bani dăplin, ce i s'au tămplat moarte, de au murit. Iar dup<ă> moarte<a> Vladului, s'au sculat jupăneasa Samfira, fata jup<ă>nului Vl<ad>adul și cu soțu său Drăghici post<elnic> de mi-au dat bani<i> toț<i> deplin, acele 3000 as<pri>. Și am vândut noi de a noastră bun<ă> voe și cu știre tuturor megiașilor și de în sus și de în jos și de înprejurul locului.

¹⁾ loc alb în orig.

Mărturie: jup<ă>nul Andronie de Prigorie și din târgu, Hamza post<elnic> și din Bibești<i>, Vlăduțul post<elnic> și din Albeni, jup<ă>nul Iane și din Negoești<i>, pop<a> Neagoe și Călea și Caldașin, ca se-i fie lor moși<e> și feciorilor lor și nepoților și strănepoți<i>lor, lor căți lé va dăruî dumnezeu, se le fixe> moșie ohamnică.

Scris luna Mai 4 zile, leat 7130 <1622>.

Eu popa Radul Antronis ¹⁾

Vladul Eu popa Neagoe

Ion mărturisesc ¹⁾

Acad. R.P.R., XXI/60.

Orig. rom., hârtie, 6 peceți inelare, aplicate.

Cu o copie rom. la Arh. St. Buc., ms. nr. 330, f. 428.

128

1622 (7130) Mai 4.

Adecă eu Radul Fiteiu scris-am a mea scrisoare, ca să fie la mâna popei lui Dumitru dela Negovani, pentrucă am vândut eu Radul Fiteiu din partea mea de moșie jumătate din Bălteni în bani gata aspri 2200 du preste tot hotarul, din câmp, din pădure, din apă și cu plaiul vii și cu vad de moară și din siliștea satului și du pretutindea ori cât să va alege, cu știrea tuturor megeiașilor din sus și din jos, ca să-i fie lui moșie de baștină popei lui Dumitru și feciorilor lui ohabnică și nestrămutată.

Insă și mărturii: din sat din Bălteni, Drăghici, feciorul popei Oprei și fratele lui, Preda și Oprea și Turcin Bâclea și Hazap și Lazăr și Dumitru al Preotesei, Barbul Mateiu și Barbul al Bengăi și din Poiană, Bischiul și alții mulți carii nu sânt scriși aici, au făcut aciastă tocmelă și prețuire în sat în Bălteni în casa lui Drăghici. Și am pus însumi pecetea mea, ca să să știe.

Luna lui Maiu 4, leat 7130 <1622>.

Această copie ce scrie mai sus s'au tălmăcit după slovenie pă limba rumânească den cuvânt în cuvânt de cuviosul igumen al Motrului Ștefan, la leat 7249 <1741>. Aseminea și eu am urmat scriind după acea copie. Dimitrie dascâl.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 92 v-93.

Copie rom.; altă copie, ibid., în ms. 253, f. 35.

129

1622 (7130) Mai 6.

† Scris-am eu Iane văt<af> acesta al meu zăpis, cum să se știe că am cum-părat o casă și cu grădina dela Drag<o>mir și dela fămeia lui anume . . . . . ²⁾

¹⁾ grecește în orig.

²⁾ loc alb în orig.

deplu 1000 de bani, iar acum eu e amu vândutu jupânului Iane vistiar, de-replu un cal și 1000 de bani ca să-i fie lui de moșăe. Și i-am vândut de a mea bună voe.

Și mărturie: popa Dumitran și Paripa post<elnic> și Stanciul Afurisitul și Gherge zidar și Voica Chivărărireasa și Andreiu, feciorul Elinei și Lupul, fratele lu Drag<o>mir.

Acestu zapis să fie la mâna jupân<u>lui Iane vistier, ca să-i fie casa și grădina de moșăe.

A scris Drag<o>mir log<ofăt> luna Mai 6 zile, leat 7130 <1622>.

Stoica Tărăcian și Grozav.

Tudorau zlătar

Ah. St. Buc., M-rea Valea, XII/1.

Orig. rom., hârtie, patru peceți aplicate.

130

1622 (7130) Mai 7, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a loată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru și fratelui lui, Stoica, fiii lui Lăudat din Foleștii de Jos, județul Vâlcea, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către Preda și de către frații <lui>, Udrea și Stroe, fiii lui Oprea logofăt din Șirineasa și de către fiii lor și de <către> soțiile lor și de către toate rudele lor. Pentrucă au fost Dumitru și fratele lui, Stoica, vecini de mai înainte vreme ai lui Oprea logofăt, tatăl lui Preda și al lui Udrea și al lui Stroe. Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Oprea logofăt, fiii lui, Preda și Udrea și Stroe, ei au venit înaintea domniei mele, de au iertat și au slobozit pre ¹⁾ Dumitru și pe fratele lui, Stoica, de vecinie, căci s'au răscumpărat cu ocina lor, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, cu 3500 aspri și i-au slobozit de a lor bună voie. Și am văzut domnia mea și zapisul lor la mâna lui Dumitru și a lui Stoica făcut de iertare și de răscumpărare, cu mare blestem și cu mulți oameni huni martori și boieri, anume: din Groșani, Ilie și din Sărăcinești, Chisar și din Păușești, Stanciul postelnic, Jipa și Vladul, Ilie și Tudor Grecul, popa Stoica.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dumitru și fratelui său Stoica, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către Preda postelnic și de către frații <lui> și de către Udrea și de către Stroe și de către toate rudele lor, dela nimeni turburare să nu aibă.

¹⁾ • pre •, așa în orig.

Ţată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Hrizea mare vistier şi jupan Necula mare spătar şi jupan Vartolomeiu mare stolnic şi jupan Furtuna mare comis şi Ion paharnic şi jupan Trofanda mare postelnic. Şi ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Idoxii în cetatea Târgovişte, luna Mai 7 zile şi dela Adam cursul în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom., din 1851; alte traduceri rom., ibid ms. 449, f. 216 şi în ms. 719, f. 168.

131

1622 (7130) Mai 7, Târgovişte.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele, jupan Necula fost mare vistier şi cu fiii lui, câţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Stoenesti, însă partea popei Sahat, toată, oricât se va alege, din câmp şi din pădure şi din apă şi de pretutindenii şi cu vecinii, anume: Dragomir cu fiii lui, Vladul şi Nan şi Beia cu fratele lui, Dobrotă şi Stoica cu fratele lui, Neniul şi Radul şi Coman şi Stanciul şi Oancea şi Vâlcul cu fiii lor, pentru că aceşti vecini din Stoenesti au fost vecini lui Stoichiţa fost mare vistier, cumpăraţi dela popa Sahat mai dinainte vreme.

Iar când a fost în zilele lui Gavriil voevod, când a fost la moartea lui Stoichiţa vistier, iar Stoichiţa vistier, el a dat şi a închinat la moartea lui, satul lui. Dălbăneştii, să fie sub mâna preasfinţitului patriarh chir Chiril al Alexandriei şi cu voia părintelui Chiril patriarhul a rămas satul Dălbăneştii să fie sub mâna domnească. Iar apoi, satul Dălbăneştii, ei s'au răscumpărat de către domnia mea, cu aspri gata, să fie cnezi.

Iar aceşti mai sus spuşi vecini din Stoenesti, ei asemenea s'au amestecat cu sătenii din Dălbăneşti şi au umblat cu viclesug şi şi-au cumpărat ocină pe ascuns în sat în Dălbăneşti şi au dat aspri împreună cu Dălbăneştii.

Însă să se ştie, care vecin câţi aspri a dat pe ocina aceea: Dragomir cu fiii lui, Vladul şi Nan, a dat 5300 aspri şi Beia cu fratele său, Dobrotă, 3000 de aspri şi Stoica şi fratele lui, Neniul, 3800 aspri şi Radul 3200 aspri şi Coman 2700 aspri.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Necula fost mare vistier, partea lui popa Sahat toată și cu vecinii dela jupanița Evdochia, jupanița lui Stoichiță vistierul, pentru 7000 aspri gata. Și a dat jupanița Dochia și cărțile de dedină pentru partea popei Sahat în mâna cinstitului dregător al domniei mele, jupan Necula vistier.

Iar după aceea, acești vecini mai sus spuși din Stoenesti, dacă au văzut că i-a vândut jupanița Dochia cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Necula vistier, iar ei au venit toți la jupan Necula vistier, de și-au cerut asprii ce i-au dat ei pe părțile lor de ocină, pe care le-au cumpărat în Dălbănești. Iar întru aceea, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Necula fost mare vistier, el le-a dat toți asprii înapoi, cât au dat pe părțile lor de ocină din Dălbănești, însă lui Dragomir și fiilor lui, Vladul și Nan, le-a dat 5300 aspri și lui Beia cu fratele lui, Dobrotă, 3000 de aspri și lui Stoica și fratelui său, Neniul, 3800 aspri și lui Radul 3200 aspri și lui Coman 2700 aspri, acelora tuturor le-a întors înapoi asprii jupan Necula vistier, cât au dat pe ocinile lor din Dălbănești. Și au vândut toate părțile lor de ocină din Dălbănești lui jupan Necula vistier și să fie și ei vecini.

Iar acei alți vecini mai sus spuși, anume Stanciul cu fiii lui și Oancea și Vălcul cu fiii lui, ei nici cum nu s'au amestecat cu ceilalți vecini, nici nu și-au cumpărat ocină în Dalbănești, ci au spus ei singuri cu limbile lor dinaintea divanului domniei mele că au fost vecini mai înainte vreme ai lui Stoichiță vistier, așa să fie și de acum înainte vecini și lui jupan Necula vistier. Și au spus că nu au dat ei niciun aspru pe ocină și au rămas acești vecini mai sus spuși, ca să fie vecini lui jupan Necula vistier, dinaintea divanului domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Necula fost mare vistier, ca să-i fie această ocină din Stoenesti și cu vecinii și cu ocine din Dălbănești, dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetate în Târgoviște, luna Mai 7 zile, iar dela Adam până acum, curgerea anilor 7130, iar dela nașterea lui Isus Hristos curgerea anilor 1622.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/103.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

1622 Mai 8.

† Prin acest zăpis mărturisesc eu Ghione al lui Dedu că am vândut fiului lui State 2 prăvălii la București, cu treizeci de galbeni, pe care prăvălii le-am cumpărat și eu dela Miho și Neacșa; și le-am vândut eu Ghione de a mea voe lui Strat, fiul lui State. Și nimeni să nu-l supere nici din ai mei, nici dintre străini.

Iar pentru adevărată credință s'a făcut acest înscris spre adevărire, în fața martorilor de încredere, și pun și pecetea mea. Și să am a-i da și hârtiile prăvăliilor cumpărate.

Rugându-mă Ghione să scriu, am scris eu Isar Ghioca, după voia numelui Ghione și mărturisesc cele de mai sus.

1622 Mai 8.

Ghinea Ghiurghi mărturisesc cele de mai sus.

† Ilie Ruceru mărturisesc la cele de mai sus.

† Eustratie Ruceru martor.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/7.

Orig. grec. hârtie, pecete aplicată.

1622 (7130) Mai 10.

† Adecă eu Radul Bărde și cu feciorii mieu dinpreună, anume Tatul și Boica, scris-am acist al nostru zăpis, ca s'ă fie de marce credință la mâna jupânului Ștefului din Stăncești, cum să s'ă știe că i-am vândut dumnului stănjăni de ocină în ocina Scăianilor, stănjăni 15, den apa [in] Telijănului pănă în deal. Și o am vândut de a noastră bună voe, diript ban*ci* gata ug*hi* 7 jumătate și cu știr*ea* tuturor megiașilor și din sus și din jos.

Și mărturie boeri și oameni buni, car*e* ș-or pune mai jos <numele>, și noi pentru mai adăvărată credință pusu-ne-*a*m degetil*e* și iscăliturile mai jos, ca s'ă criză.

Și dup*ă* aceasta, vândut-am eu Vasilie pos<telnice>, fecior Savii pos<telnice> din Negoesti, aceasta moșie dumnului Negului pos<telnice> acești stănj*ăni*¹⁾ de moșie car*e* scriu mai sus și am luat toț*ă* banii gata în mâna me. Și o am vândut de a me bună voe, ca s'ă fie dumnului moșie stăt*ă*oare și¹⁾ coconilor dumnului, în veci.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu pintru mai adăv<ă>ra<tă> 1) credință pus<u>-mi-em degetul mai jos și iscălitur<ra>1) ca s<ă> creză. Mai 10 zile, l<eat> 7130 <1622>.

† Eu Vasilie post<el>nucul.

† Ghierghe clucer.

† Eu Radul Bărde.

† Eu Tat<u>l.

† <Eu> 1) Boica.

Acad. R.P.R., CCCLXXV/130.

Orig. rom., hârtie.

Cu o copie la Arh. St. Buc., ms. 718, f. 731 v. — 732.

134

1622 (7130) Mai 11.

Eu Dumitru vist<ier> Dudescu, scriu și mărturisesc cu acest zăpis al meu, că am vândut jupănese<i> Grăjdani<i> partea mea dă ocină dăla Ciurnic, ce am fost cumpărat eu dăla Nan post<elnic> și dăla Hrizan, feciorul lui Opris log<o>f<ă>t, toată partea, din pădure și din apă și dă preste toată ocina, că am vândut dă a mea bună voc, drept 20.000 bani, însă am vândut și partea lui Neagoe, feciorul popi<i> lui Nan, pentrucă am cumpărat eu dăla Neagoie, feciorul popii lui Nan, apoi eu am vândut tot cât să va alege dă preste toată ocina.

Și mărturie: jupan Cernica dvornic și jupan Ivașco dvornic și jupan Nenciul dvor<ni>c și jupan Alecese dvor<ni>c, Dumitru de Bobești, Stan de Bobești, Vlad de Glina, Badea de Stâlpeni, Șerban de Bobești, Paraschiva de Glina și alți mulți megiași și Mihăilă armaș.

Și am scris eu, Radu, singur cu mâna mea, Maiu 11, l<ea>t 7130 <1622>.

Ivașco dvor<ni>c, Alecese dvor<ni>c, Nenciul dvor<ni>c, Dumitru vist<ier>, Mihăilă armaș *dela* Baltă.

Altu zăpis, asemenea cu cel din sus; tot cu un veleat și lună.

Muz. Arh. și Ist. Buc., 25.476 — doc. 14.

Copie rom. sec. XIX, cf. și doc. nr. 111.

135

1622 (7130) Mai 12.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Mihnia spătăreasa, ca să fie volnecă cu cartea domnie mele ca să-și ia și să-și ție al ei rumăn, anume Tudoran și cu feciorie lui, pântrucă acest rumăn Tudoran fost-au di moșii al bănesie Mihălcii banul din sat din Stoiniști, ce-au fost făcut schimbu băneasa Mihălcie cu Ivașco, feciorul lu Drămuș, di au fost dat Ivașco alt rumăn bănesie Mihălcui, anumi Voico Migéte.*

1) loc rupt în orig.

Și i-au fost dat băneasa pri Tudoran, rumân pântru rumân, încă mai dinainte vreme, în zileli lu Șerban vod<ă>. Iar dup' aceia, când au fost în zilili dumnnii meli, iar Ivașco, el au fost vândut acist rumân boiarinului dumnnie mele, jupânului Neculie vistliariul. Dici apoi boiarinul dumnnie meli Nicula vist<ier>, el ține și pri Tudoran și vrea să-ș ia și schimbul ce-au schimbat Ivașco cu băneasa, pri Voico Migéti. Dici jupâneasa Mihna au venit di faț<ă> naintea dumnnii mele cu jupânul Necula vist<ier> și <cu> Ivașco vânzătorul. Dici dumnnia mea am judicat pre diript și pri legi, ș'am adăvărat dumnnia mea cum au fost Tudoran rumân di moșii al bănesie, iar Voico Megéte au fost al lui Ivașco, ș'au fost schimbat ei di bun<ă> voe. Dici dumnnia mea am dat jupănesii Mihnie spătăresii, fata bănesii Mihălciui, ca să fii volnică cu aceast<ă> carte a dumnnii mele, ca să-și ia rumânul ei cel de moșie, pri Tudoran, iar Nicula vist<ier> să-și ia pri Voico Migete, rumânul lu Ivașco.

Derept aceia să fii volnic<ă> jupâneasa Mihna a-și luare rumânul și di nimeni opreak<ă> să n'aib<ă>, naintea cărții dumnnii meli. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Mai 12 zile, în anul 7130 <1622>.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., A. N., CXI/12.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

136

1622 (7130) Mai 12.

† Adec<ă> eu Dragna, fămiia Lupului, și cu nepotu-miu Lupul acest<a> al nostru zapis, ca s<ă> fiia de maré credență la mâna lu Stănil<ă> și <a> fiului lui, Stănil <ă> din Băneșté, cum să s<ă> și fiia că am fost cumpărată eu Dragna cu bărbatul meu Lupul o jem<ă>tate de funé de ocină în Sărbi, dela Stănil<ă> și fiul lui, Stănil<ă> din Bănești, în zelé<le> lu Șărban vod<ă>. Deci acea jem<ă>tate de funé o am făcută 3 părțe. Deci den celé 3 părți am vândutu 2 părțe lu Stan post<elnic> din Băneșt<i>, iar o parte o-m vândutu lu Stănel<ă> dela carele o-mă cu<m>părată deréptu ugh<i> 6 de aur péntrucă au fost acea moșe iar dela densul. Deréptu acéia, o-m vândut iar lu<i>, să-ia fi moșia.

Și când am vândut, au fost mulți ommi marturiia, pré num<e>: Stan vān<ă>tor din Sărbi, Ivan frati-său de acolo și socrul lu Stănil<ă>, Vlasia și mulți om<i>ni dinpréjurul lucului au fost la acea tocmeală.

Și am scris eu Sava dohomnic din Fundul Saculuia.

Scris luna Mai 12 zile, vă leat 7130 <1622>.

Acad. R.P.R., DCCXXXV, 34.

Orig. rom., hârtie, patru peceti aplicate.

1622 (7130) Mai 14.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Aslan fost mare vist<ier>, ca să fie volnic cu aciast<ă> carte a domnii mel<e> să ție toți rumânii den Hâreșt cât au fost partea Țipei, însă jumătate de sat; și den Scroviște iar jumătate de sat și cu rumânii căți se vor afla partea Țipei neguț<ă>toriul. Pentrucă au cumpărat boiarinul dumnii mel<e> ce iaste mai sus zis aceste ocine și cu rumânii dela Țipa neguț<ă>toriul încă în zilile lu Gavriil voevod și i-au ținut cu bun<ă>pace. Iar cându au fost acum, boiarinul dumnii mel<e> Aslan visti<ier> au avut pără naintea domnii mel<e> cu Țipa neguț<ă>toriul și așa părăia Țipa neguț<ă>toriul naintea domnii mele și zicea cum n'au vândut toți rumânii de pre partea lui, ce au vrut să slobozească neșt<e> rumâni dentr'acei rumâni vânduți.*

Iar într'acéia, domnia mea am căutat și am judecat cu toți cinstiți dereg<ă>torii domnii mel<e> și am adevărat domnia mea cum au fost vândut Țipa neguț<ă>toriul părțile lui dentr'acése ci sânt mai sus zise sate, jumătate și cu toți rumânii căți se vor afla pre acele părți de ocină; deci au rămas Țipa neguț<ă>toriul de lege și de judecata denaintea domnie mel<e>.

Derept acéia, am dat domnia mea boiarinului domnii mele jupan Aslan vistiariul, ca să fie volnic cu această<ă> carte a domnii mel<e> să ție toți rumânii căți se vor afla pre acele părțile de ocină și de cătră nimenile bântuial<ă> să n'aib<ă> preste cartea domnii mel<e>. *Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.*

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris luna Mai 14 z'le, anul 7130 <1622>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc. M-rea Cotroceni, VI/3.

Orig. rom. hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1622 (7130) Mai 14, Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Radul voevod, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului, herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință și cu curată și luminată inimă a domniei mele ca să proslă-

vesc pe dumnezeu, cel ce m'a proslăvit pe mine și m'a încununat cu coroană domnească pe scaunul sfântrăposaților părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit hrisov de față al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstelor și darurilor, cinstului și credinciosului boier, încă și prietenului domniei mele jupan Costantin Vaptista și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul numit Frăsinetul, din județul Ilfov, tot și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că acest sat Frăsinetul a fost sat domnesc. Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie în Țara Românească, domnia mea am dat și am dăruit domnia mea cu acest sat mai sus zis pe cinstitul și credinciosul prieten al domniei mele jupan Costantin Vaptista, pentru buna slujbă și prietenie pe care a arătat-o înaintea domniei mele, ca să-i fie lui dedină.

Încă și am iertat domnia mea satul Frăsinetul, să fie iertat de bir și de găleata cu fân și de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de cal domnesc și de oaie seacă și de miere și de cai de olac și de munci domnești și de toate dăjdile și mâncăturile câte sunt peste an în țara domniei mele. Însă de bir să fie iertați pe...¹⁾ ani, iar când se împlinesc acești ani, ei să aibă să dea domniei mele plocon pe an câte...²⁾ ughi, să-i aducă deplin la vistieria domniei mele, însă să dea...¹⁾, ughi la sfântul Gheorghe și la sfântul Dumitru, ughi...¹⁾ iar de celelalte dăjdii și mâncături mai sus zise și câte se cuprind peste an în țara domniei mele, de toate să fie iarăși și în pace și slobozi în zilele vieții domniei mele, pentru că i-am iertat domnia mea pentru voia cinstului prieten al domniei mele mai sus zis.

Încă și blestem am pus domnia mea: cui încredințează domnul dumnezeu să fie stăpân și purtător al schiptrului domniei mele sau din ruda noastră sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească în domnia lui și în veacul viitor sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări această întocmire nici nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci-l va strica și-l va batjocori, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui, nici în veacul viitor sufletul lui și să fie de trei ori blestemat de 318 părinți cei din Nicheia, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetatea Târgoviștei, luna Mai 14 zile, iar dela Adam la această scriere 7130—1622²⁾.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ 1622 cu cifre arabe în text.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XIX/1.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1865.

139

1622 (7130) Mai 15.

† Adec<ă> eu, Despa, jupănesa a Baciul<u> i *din* Bogătești, scris-am acesta al nostru zapis ca s<ă> hie de mare credință la mâna uncheșului Voico *din* Suslănești, pentru 7 levez<i> ce i-am vândut și un loc de arătură, anum<e> lezezele, întâi Zmeorătul pân în curmătur<ă> și poiana Șerbei și Mateiașul ¹⁾ și levade dela Ștejaru și levade dela groiu și levade dela mestiacăn și levade dela anenișu și on loc de arătură desupra malului ²⁾ Stoianeșteloru.

Și le-m vândut eu, Despa, această moșie de mare nevoia, pentrucă am fost datoare postelnicului Nan *din* Bărbăteșt ban<i> gata 3500; și le-am vândut dreptu ban<i> 3000 și 500 și le-am vândut ca să hie loi moșie și fecioriilor lui căți dumnezeu i va da.

Și mărturiia [și aldămă] și aldămășaru fost-au întâiu Nău post<elnic> *din* Bărbătești și Macriș *din* Stoenesti și Lazăr *de acolo*, Mih<ă>il<ă> Bărălenghi *de acolo*, *din* Bogătești, popa Voicu, *din*...

Luna Mai 15 zile. Și s'au vândut acist<ă> moșie în zilele Radului voivod, leat 7130 <1622>.

Și pentru credința pusu-mi-m eu, Despa, peciatla meh.

Eu Despa pus-am și peciat pentru eridința.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XXVIII/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie ibid., în ms. 204, f. 275.

140

1622 (7130) Mai 16, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Mara, fiica lui Dumitru paharnic din Borăști și cu fiii ei, Mihai postelnic și Dumitrașco și cu fiii lor, căți le-a dăruit dumne-

1) cuvintele «și Mateiașul» șterse cu o linie în orig.

2) la fel: «și on loc de arătură desupra malului».

zeu, ca să le fie satul Borăştii tot, cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pe vechile hotare şi semne cu toate hotarele Borăştilor, câte sunt sub Borăşti.

Însă să se ştie semnele: Călnicul Borăştilor dela Bereşti şi colibile ¹⁾ dela Roşia, care au căzut la împărţirea Borăştilor, pentrucă acel sat Borăştii mai sus scris a fost de moştenire al lui Barbul, tatăl lui Dumitru paharnic, bunicul jupaniţei Mara, de moşie şi de strămoşie.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, jupaniţa Mara şi cu fiii ei, Mihai postelnic şi Dumitraşco, ei au avut pără înaintea domniei mele în divan pentru satul Borăştii cu jitelniţa Dochia, jupaniţa lui Stoica vistier şi s'au părît de faţă. Astfel a rămas jupaniţa Dochia vistiereasa de lege şi de judecată dinaintea domniei mele. Şi am luat domnia mea toate cărţile în divan, de le-am rupt şi am dat domnia mea satul Borăştii să fie iarăşi în mâinile jupaniţei Mara şi ale lui Mihai postelnic şi Dumitraşco, cum a fost şi mai înainte vreme.

Iar apoi, când a fost peste puţină vreme, jupaniţa Mara şi cu fiii ei, Mihai postelnic şi Dumitraşco, iar au avut pără înaintea domniei mele în divan pentru satul Borăştii cu părintele egumen Gligorie dela sfânta mânăstire dela Jitian. Şi așa a părît Gligorie egumenul că a dat bani în mâna jupaniţei Dochia vistiereasa pe satul Borăştii.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea egumenului Gligorie, ca să-şi ia asprii dela juapniţa Dochia, de unde i-a dat, iar cu satul Borăştii nimeni amestec să nu aibă. Şi a rămas egumenul Gligorie de lege şi de judecată dinaintea domniei mele în divan, cum a rămas şi jupaniţa Dochia dintâi.

Pentru aceasta, am dat domnia mea jupaniţei Mara şi lui Mihai postelnic şi lui Dumitraşco, ca să le fie satul Borăştii cu tot hotarul, ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic şi jupan Papa mare logofăt şi jupan Hriza mare vister şi jupan Necula spătar şi Vartolomi stolnic şi Furtuna comis şi Ion mare paharnic şi jupan Trufanda mare postelnic. Şi ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgovişte, luna Mai 16 zile şi dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/7.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1845.

¹⁾ « colibile », așa în orig.

1622 (7130) Mai 16, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Preda vătaf și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină la Ceplea, însă partea lui Miloș cu frații <lui>), Bălaci și Dragotă, toată, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pe care a cumpărat-o dela Dragomir Greculețul, pentru că a cumpărat Preda vătaf această ocină dela Miloș și dela Bălaci și dela Dragotă, împreună cu jupanița lui, Marga, pentru un cal bun, prețul 2000 aspri și pentru 300 aspri.

Și iar să-i fie lui Preda vătaf ocină la Năsip, din partea lui Stan, jumătate și la Broșteni, iarăși din partea lui Stan jumătate și cu 4 vecini, anume: Stoia și Stănimir și Pătru și Costea, pentru că aceasta a fost de moștenire a lui Stan unchiul lui Stanciul și al lui Detco, și a vândut-o nepoților săi, Stanciul și Detco. Apoi, Stanciul și Detco, ei au căzut într-o nevoe și au făcut vânzătoare această ocină a lui Stan și au întrebat pe fiicele lui Stan, Maria și Vișana, <dacă vor> să răscumpere ocina tatălui lor, Stan; iar Maria și Vișana au spus că nu pot să răscumpere. Apoi Stanciul și Detco au vândut această ocină și cu acești 4 vecini lui Preda vătaf, pentru 8000 aspri gata. Și a fost și Tudor, ginerele lui Stan, bărbatul Vișanei, când a dat Preda vătaf asprii lui Stanciul și lui Detco, 8000 aspri.

<Și>) au vândut acești oameni, care sunt mai sus spuși, ocinele și vecinii de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului din sus și din jos și dinaintea domniei mele și cu martori anume: popa Nan și Bălaci și Drăghici Ursu și Ghirghina și Dragomir.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Preda vătaf, ca să-i fi ocina și vecini, ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Fortuna mare comis și . . . .²⁾ mare paharnic și jupan Trofanda mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

1) lipsește în orig.

2) loc rupt în orig.

A scris Idoxie în cetatea Târgoviște, luna Mai 16 zile și dela Adam până acum cursul, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCVIII/54.

Orig. slav, perg., pecete timbrată stricată.

142

1622 (7130) Mai 16.

† Scris-amu noi 12 boeri pré numé Mihalcea dvor<nic>, ce au fost ispravnic pré hotar și Stoica log<o>fet *din* Tărăcénil<e>, *din* . . . .¹⁾ Cârstea log<ofăt> și *din* Măneșt<i>, Nenciul dvor<nic> și Barbul post<elnic> și *din* Corneșt<i>, Ilie post<elnic> și *din* Bălțaț<i>, Oprea log<ofăt> și *din* Vaidăei, Costandin și *din* Negoist<i>, Nastea și Neagul și *din* Băteșt<i>, Iorgache suljir și *din* Bucov, Iiane spat<ar> și Nedélco comis, ca să se știe că ne-<a>u fost luoaț Necula vist<ier> ca să <e>-o hot<ă>răm și să <e> alégem și să inpitrim ocena cé-au avut cumpărătoare de în sat de în Dălbăneșt<i>, însă se-au alésu stânjini partea vist<iiarului> de în jos de sélește 141, la locul lu Nan 146 stânjani și la calea Brașovului stânjini 146, la calea Sécărănilor stânjin<i> 132, la sélišt<e> lângă apă stânjin<i> 141 și la prundu stânjin<i> 124, despré Răoteșt<i> stânjini 70 și la margeni pădurii despré Préoteșt<i> stânjini 70 și la puțul dé în pădure stânjin<i> 57.

Așa am căutat și am ales noiși co voia tuturor megéiaș<i>lor de în Dălbănești.

Și am băgat și partea Vălcului în partea vist<iiar<ului>, însă stânjin<i> 32. Și am pusu pétrelé pré acea tocmeal<ă>.

Scris luna Mai 16 zile, leat 7130 <1622>.

Muz. Arh. și Ist. Buc., nr. 1527/D.

Orig. rom., hârtie, 12 peceți aplicate.

143

1622 (7130) Mai 17.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Baldovin și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat la Cioroiși, însă din funia lui Stoica, fiul lui Neculcea, a patra parte și din funia lui Stoica, fiul lui Dade, iar a patra parte,

¹⁾ loc alb în orig.

din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Baldovin dela Stoica, fiul lui Neculcea, pentru 1600 aspri gata și dela Stoica, fiul lui Dade, pentru 1400, din funiile lor de ocină a patra parte; pentru că aceste mai sus zise ocine au fost de moștenire ale lui Neculcea și ale lui Dade.

Astfel, ei s'au vândut răposatului Mihai voevod și cu toată ocina lor și au tot fost vecini domnești. Iar când a fost în zilele domniei mele, în prima domnie a domniei mele, satul Cioroiașul, ei s'au răscumpărat de vecinie dela domnia mea și cu toată ocina lor. Astfel atunci Stoica, fiul lui Neculcea, și Stoica fiul lui Dade, ei n'au putut nicidecum să răscumpere funiile lor de ocină deplin, ci au vândut din funiile lor de ocină a patra parte lui Baldovin pentru acești mai sus ziși aspri. Și au vândut Stoica, fiul lui Neculcea și Stoica, fiul lui Dade, această mai sus zisă parte, a patra parte din funiile lor de ocină, de a lor bună voie, fără nicio silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Încă au fost și mulți oameni martori și aldămășari, când a cumpărat Baldovin această mai sus zisă ocină, anume: popa Albul și popa Vâlsan și Dan și Danciul și Stoian și Oana și Cârstea și Bâldea din Cioroiași și Mateiu și Pascul din Cioroiul Mare, încă mulți oameni care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Baldovin, ca să-i fie ocină de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necola mare spătar și jupan Bartolomeiu mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Am scris, Dragomir logofăt, luna Mai 17 zile, cursul anilor în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXIX partea II-a/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1785.

1622 (7130) Mai 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toate țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Barbul și nepotului său Stanciul postelnicul în Pade și cu fiii lor, căți le va lăsa dumnezeu, ca să le

fie satul Giurgița tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, orcât se va alege din hotar până în hotar, pentrucă acel sat mai sus scris a fost de moștenire al lui Hamza banul, moșul lui Barbul postelnic și Stanciul postelnic.

Astfel, când a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod, satul Giurgița s'a răscumpărat de vecinie cu toată ocina lor dela nepoții lui Hamza banul, dela Vintilă și dela Socol și dela Stanciul.

Apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voevod cel Tânăr, vecinii din acel sat Giurgița, ei n'au putut să țină această ocină mai sus scrisă, să fie cnezi, ci au venit ei singuri la slugile domniei mele Barbul postelnic și Stanciul postelnic de au vândut acel sat mai sus scris Giurgița cu tot hotarul, să fie iarăși vecini la boierii lor cei de moștenire. Inșă să se știe, care câtă ocină a vândut, anume: Danciul o funie și popa Bojin o funie și Rădici o funie și Iubăneștii dintr'o funie, a patra parte și Toma, dintr'o funie, a treia parte și Ursul al lui Gagu, jumătate de funie și Stanul al lui Marco, jumătate de funie și Țigureștii, a patra parte și Belcinenii, jumătate de funie și Părvul al lui Teșilă cu fratele lui, jumătate de funie și Neacșul cu frații lui, jumătate de funie și Văsiu cu frații lui, o funie și Drăgulea cu ceata lui, jumătate de funie și Nămaiu o funie și Nedelco cu frații săi, dintr'o funie, a patra parte și Mărina cu fiii ei, dintr'o funie, a patra parte și Barbuia cu frații lui, dintr'o funie, a patra parte și Ciurel, dintr'o funie, a patra parte și Șcheul cu frații lui, dintr'o funie, a patra parte <și> Vucea cu vărul său Vucea și cu nepoții lor, jumătate de funie și Junca cu frații săi, dintr'o funie, a patra parte și Senin cu frații săi, a patra parte dintr'o funie și Toader cu frații săi, dintr'o funie, a patra parte și Verdele cu frații săi, dintr'o funie, a patra parte și Radul al lui Guinul cu fiii săi, a patra parte și Juna, jumătate de funie și Voiculan cu frații săi, dintr'o funie a patra parte și Ciocan cu frații săi, a patra parte și Serghie cu frații săi, dintr'o funie, a patra parte și Luia, dintr'o funie, a patra parte și Bălțatul, jumătate de funie și Gruia cu frații săi, jumătate de funie și Radul Popescul cu frații săi o funie și Neculcea o funie și Negoită dintr'o funie, a patra parte și Băca, jumătate de funie și Ciurecul, o funie și Șutilă, jumătate de funie și Corcodel, dintr'o funie, a patra parte și Radul, dintr'o funie, a patra parte. Și iar a vândut Băca din funia lui Radul a patra parte și Tatomir cu frații săi, <jumătate>¹⁾ de funie și Bata cu nepotul său, dintr'o funie, a patra parte și Albuleștii o funie.

Și iar au vândut Albuleștii o vie și cu jumătate de funie și Dragomir cu fratele său Ivan, o funie întregă și din altă funie, a patra parte și Neacșul cu frații săi, jumătate de <funie și> ¹⁾ Flocoae cu fiii săi, dintr'o funie, a patra parte și Țuca, dintr'o funie, a patra parte și Braia, dintr'o funie, a patra parte

---

¹⁾ text neciteț în orig.

și Pătru al lui Rătan, jumătate de funie și Liuspașe, a patra parte de funie și Prodea cu fiii săi, a patra parte de funie. Și iar au cumpărat slugile domniei mele Barbul și Stanciul postelnici dela Balaur cu fratele său 2 funii și Parciul cu frații săi 2 funii și Tuica o funie și Stanciul o funie și Duma o funie. Și s'au vândut ei vecini de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului, fără nicio silă. Și din zilele lui Alexandru voevod cel Tânăr i-a tot ținut vecini cu bună pace.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, când a fost domnia lui la Belgrad, în țara Ardealului, acești vecini mai sus ziși din Giurgiuța, ei au ridicat pâră de au spus că nu s'au vândut vecini lui Barbul și lui Stanciul postelnici. Astfel au rămas vecinii din Giurgiuța de lege și de judecată. <Și> am văzut domnia mea și cartea lui Mihail voevod de pâră și de rămas, când a fost cursul anilor 7108 <1599—1600>.

Apoi, când a fost în zilele răposatului Simion voevod, <ei iar au ridicat> ¹⁾ pâră. Astfel, iar au rămas de lege și de judecată. Și am văzut domnia mea și cartea lui Simion voevod de pâră și de rămas, la cursul <anilor> ¹⁾ 7109 <1600—1601>.

<Apoi când a fost în zilele> ¹⁾ lui Șerban voevod, vecinii din Giurgiuța, ei iar nu s'au lăsat.....¹⁾ Iar întru <aceea> ¹⁾ Șerban voevod, domnia lui a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege .....¹⁾ între dânșii 6 boieri pe răvașe domnești..... ¹⁾ și din Mălăești, Radul și din Băldăului, Milea și din Urzikcuța ..... Biros>lăveni, Lăudat ..... ¹⁾ Iar când a fost la zi și la <soroc> ¹⁾, ei au mărturisit înaintea lui Șerban voevod cu sufletelele lor că s'au vândut vecini. Și au rămas de lege. <Și> am văzut domnia mea și răvașele de 6 boieri.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, în primul rând, acești vecini din Giurgiuța, iar au ridicat pâră, dar iar au rămas de lege. <Și> am văzut domnia mea și cartea domniei mele de pâră și de rămas, la cursul anilor 7120 <1612>; Apoi, când a fost în zilele lui Gavriil voevod, iar s'au ridicat și au părît că nu s'au vândut vecini, ei iarăși au rămas de lege. <Și> am văzut domnia mea și cartea lui Gavriil voevod de pâră și de rămas la cursul anilor 7127 <1618—1619>.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rând, acești vecini din Giurgiuța, ei iar au ridicat pâră și au venit de s'au părît de față înaintea domniei mele în marele divan cu Stanciul postelnic. <Și> așa au părît și au strigat că nu s'au vândut vecini lui Stanciul postelnic, nici n'au luat aspri,

---

¹⁾ loc rupt în orig.

nici n'au fost vecini cumpărați, ci li s'a făcut silă. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am cilit și cartea răposatului Mihail voevod, de cumpărare, scriși toți vecinii din Giurgița pe nume. Astfel iarăși au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și i-am scos din divanul domniei mele cu mare rușine și i-am bătut domnia mea foarte mult înaintea domniei mele în mijlocul curții domniei mele, ca pe niște oameni mincinoși, căci au umblat la toți domnii cu înșelăciune, ca să scape de vecinie. Iar dacă vor scoate vreodată niște cărți, să nu se creadă, ci să stea mincinoase, pentrucă au tot rămas de lege.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugilor domniei mele, Barbul și Stanciul postelnici, ca să le fie satul Giurgița cu toată ocina și cu toți vecinii și cu tot hotarul, ocină dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomi mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de sus Târgoviște, luna Mai 18 zile și dela Adam până acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7130 <1622>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Școala Obedeanu din Craiova, I/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1906.

145

1622 (7130) Mai 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Antonie cămărașul și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Căldăreștii, din județul Buzău, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege partea lui Voico logofăt. Și vecinii din Căldărești să se știe pe nume: Badiul cu fiii săi și Coman cu fiii săi și Bratul cu fiii săi și Crăciun cu fiii săi și Vladul cu fiii săi și Stanciul cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Bustea cu fiii săi și Stanciul Breghidi cu fiii săi și Micul cu fiii săi și

Stanciul nepotul lui Crăciun¹⁾ cu fiii săi și Crăciun cu fiii săi și Neacșul cu fiii săi.....²⁾.

Și iarăși să fie jupanului Antonie cămărașul ocină la Futuți, însă partea lui Paraschiva, toată, cu tot venitul și cu vecinii și de peste tot hotarul, oricât se va alege <din> cecece a avut Voico logofăt de cumpărătură. Și iarăși să fie lui Antonie cămărașul satul Stoenestii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, de peste tot locul, cât se va alege, din hotar până în hotar. Și vecinii din Stoenesti să se știe pe nume.....²⁾

Și iarăși să fie jupanului Antonie cămărașul un vad de moară din satul Măneștii, pentrucă a cumpărat boierul domniei mele jupan Antonie aceste mai sus spuse sate și cu vecini și cu vad de moară dela Ghedeon fiul lui Voico logofăt, din Ciorăști, pentru 500 de galbeni, toți aspri gata, de bună voia lui și cu știrea tuturor megiășilor și boierilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpis de vânzare dela mâna lui Ghedeon pentru aceste ocine mai sus scrise, la mâna jupanului Antonie cămărașul, făcut cu mare blestem și cu mulți boieri martori scriși în acel zăpis, cu peceteile lor, anume: Paraschiva al doilea logofăt și Mușat clucer și Anghel logofăt și Cernat logofăt și Armega și din Potoceni, Rădul postelnic, fiul lui Datco clucer.

Și a pus Ghedeon, când a vândut aceste sate și dedine care sunt mai sus scrise, și blestem: cine din neamul lui se va încerca să calce și să ninicească această întocmire, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Necheia.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele jupanului Antonie cămărașul, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 25 zile și dela Adam până acum, curgerea anilor, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Radul voevod <m. p.>.

Acad. R.P.R., CXXXIV/71.
Orig. slav, perg., pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

¹⁾ cuvintele: «nepotul lui Crăciun» sunt adaose ulterior.

²⁾ loc alb în orig.

1622 (7130) Mai 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Mușat postelnic și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un vecin, în satul Stănești anume, Gândea, fiul lui Alăman, cu fiii săi și cu delnița-lui și delnița lui Hăbudie de peste tot locul, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul Stăneștilor, cât se va alege, pentrucă a cumpărat Mușat postelnic acel vecin și cu aceste delnițe mai sus zise dela Fătul din Corșori și dela fiii lui, pentru 5000 aspri gata, de s'a plătit de bir de roșii în zilele domniei mele. Și a vândut el de a sa bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpăsul de vânzare al lui Fătul în mâinile lui Mușat postelnic cu mulți oameni buni martori, anume: din Mildicești, Drăghici și din Bădești, Stoica și din Stănești, Badea și Vișan și Râmba.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Mușat postelnic, ca să-i fie acel vecin Gândea și cu aceste două delnițe ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan . . . . .¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 28 zile și dela Adam, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso, rom:> Stănești, pentru rumâni, sud Muș <cel>

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VIII/21.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843.

1622 (7130) Iunie 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea

¹⁾ loc alb în orig.

această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Strâmbul, unde este hramul sfântului erarh Nicolae din Mira Lichiei și părintelui egumen Leontie și tuturor călugărilor, câți trăiesc în acel locaș, ca să-i fie sfintei mânăstiri mai sus spuse satul Poiana Lungă, tot, și cu tot hotarul, de pretutindeni, oricât se va alege, pentrucă fi este veche și dreaptă ocină.

Și a cumpărat-o Ventilă logofăt, bunicul jupaniței Maria, mama lui Radul clucer Florescul, dela Hamza și dela Albul, pentru 50 de florinți, încă din zilele răposatului Vlad voevod Călugărul.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului bunicului domniei mele, Alexandru voevod, iar Dragomir vornic și Cernica postelnic, bărbatul jupaniței Maria, ei au avut pără înaintea domniei lui cu nepotul lui Albul și al lui Hamza anume Șerban, ginerele lui Necula din Roșii. Și așa păra Șerban înaintea răposatului bunicului domniei mele Alexandru voevod, că nu a vândut străbunicul lor satul Poiana Lungă lui Ventilă logofăt. Intru aceasta, domnia lui a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a cetit cartea de cumpărătură a lui Vlad voevod Călugărul și a aflat domnia lui și a adevărit că a cumpărat Ventilă logofăt satul Poiana Lungă, încă din zilele lui Vlad voevod Călugărul. Astfel a rămas Șerban de lege dinaintea domniei lui. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului bunicului domniei mele Alexandru voevod, de pără și de rămas, când a fost curgerea anilor 7080 <1571—1572>. Și de atunci a tot ținut satul Poiana Lungă cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Șerban voevod, după moartea lui Radul Florescul, iar mama lui, jupanița Maria, ea a dat și a miluit sfânta mânăstire Strâmbul cu acel sat mai sus scris, pentru sufletul ei și al părinților ei, unde zăceau oasele lor.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupaniței Maria, iar părintele egumen Leontie și cu călugării dela sfânta mânăstire Strâmbul, ei au avut pără înaintea domniei mele în divanul cel mare cu Șerban vornic și cu Băldăneștii și cu toată ceata lor pentru Poiana Lungă. Și așa păra Șerban vornic și cu Băldăneștii că au jurat cu 12 boieri în zilele răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod pentru satul Poiana Lungă. Deci, intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele <și> am silit domnia mea pe Șerban și pe Băldănești ca să scoată cartea părintelui domniei mele Mihnea voevod și răvașele de jurători, iar ei au spus înaintea domniei mele în divan că au pierdut cărțile și răvașele. Astfel, după aceea, am spus domnia mea ca să aducă Șerban vornic din acei 12 boieri, să mărturisească cu sufletele lor înaintea domniei mele că au jurat. Am pus domnia mea zi după zi, ca să aducă din acei 12 boieri. Astfel, când a fost la zi și la soroc, iar Șerban și cu Băldăneștii, ei n'au adus oameni din acei 12 boieri, ci au spus că au jurat pentrucă nici n'au avut cărți, nici răvașe, ci au adus alți oameni. Și au eșit din divanul

domniei mele mincinoși și cu rea rușine și au rămas Șerban vornic și cu Băldăneștii și cu toată ceata lor de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă și să fie în pace călugării dinspre Șerban vornic.

Pentru aceea, am dat domnia mea sfintei mânăstiri Strâmbul, ca să-i fie satul Poiana Lungă tot și cu tot hotarul, ocină, dedină și de ohabă și pentru odihnă și de neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și Necula spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și a scris Lepădat în cetatea Târgoviște, luna Iunie ziua 1 și dela Adam în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCLXVI/83.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

148

1622 (7130) Iunie 6.

Scris-am eu, Stoica logofet și Mihail post<elnic> și Dumitru *din* Pleșoi și Vălcul log<ofet> *din* Breaza și Turtă *din* Cocorăști, acesta al nostru răvaș lu Ivan, ca să se știe că s'au tocmit cu satul Căineștii să le dea costande 19 și să șază în satul lor pân la Vinerea Mari. Iară după aceeaia, să fie slobod să se ducă unde va vrea și să n'aibă a-l mai trage sau să-i poarte pizmă, ce numai să se odihnească până atunci. Pentru care și cărțile lui voevod să se răpaos<e> dacă va eși la moșia lui. Aceasta am scris.

Scris Iunie 6 zile anul 7130 <1622>.

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 175.

Copie rom.

149

1622 (7130) Iunie 5, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui, preabunului pomenitului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Mihai și muerii lui, Dobriții și cu feciorii lor, căți dumnezeu le va da, ca să aibă ei moșie, însă partea socru-său Vladul toată, de peste tot hotarul și de moștenire și de cumpărătură, din Bălteni însă moșie între Jâi și între Gilort, ori câtă să va găsi și să va alege partea lui, pentru că au fost a lui moșie bătrână de moștenire. Și au fost ținut-o Mihai și Dobrița aceasta ce e mai sus zisă moșie cu bună pace.

Iară când au fost acum, în zilele domniei mele, iară Mihai și Dobrița, ei avură pără înaintea domniei mele cu Arca și cu Dragul din Șușița. Și așa părăia ei înaintea domniei mele, ca să înparță această moșie. Și așa zicea că au fost dat-o lor socru-său moșie în Bălteni. Deci domnia mea am căutat și am judecat pă dreptate, cu loți cinstiții boiarii domniei mele și foarte bine am adevărat domnia mea că cum n'au avut Arca și Dragul nicio treabă în Bălteni, nici nu le-au fost dat socru-său nimica moșie în Bălteni, ei au fost dată toată partea lui de moșie din Bălteni gineri-său Mihai și feteli lui, Dobriții. Deci au rămas Dragul și Arca de lege și de judecată denaintea domniei mele mai multă mestecătură să nu mai aibă de acuma înainte, în Bălteni.

Dreptu accia, am dat domnia mea lui Mihai și Dobriții, ca să fie toată partea socru-său Vladului din Bălteni și feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, peste zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan....¹⁾ *mare vornic și Papa mare logofet și Hriza mare vistiier și Nicola mare spătar și Vartholomei mare stolnic și Furtună mare comis, Ioan mare paharnic și Trufanda mare postelnic. Și <ispravnic> Papa mare logofăt.*

Și am scris eu, Preda logofătul cel bătrân, în cetatea Târgoviște, în luna lui Iunie în 5 zile, dela Adam până acuma cursul anilor, vă leat 7130 <1622>.

Io Radul voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 109.

Copie rom.

Altă copie, ibid., în ms. 253, f. 36.

150

1622 (7130) Iunie 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mirlici și Bratul și Mănăilă și Bunca <și Balea>²⁾ și Lepădat și Dragole și Neagoe și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Găojani, însă partea lui Stănișor toată, să o stăpânească Mirlici și Bratul și Mănăilă³⁾, iar partea Ciopăcească să o stăpânească Bunca și Balea și Lepădat, iar partea Mătorescă să o stăpânească Dragole și Neagoe, pentru că este ocina lor veche și dreaptă de moștenire. Și au avut acești oameni care sunt mai sus spuși și cărți pentru ocină dela alți domni bătrâni, însă au pierit când au fost acele răutăți în țara domniei mele. Iar întru aceea, domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele, ca să-și stăpânească dedinele lor, cum le-au stăpânit de mai înainte vreme.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ «și Balea», răzuit, completat după textul de mai jos.

³⁾ pasagiul «partea lui Stănișor» și până la «Mănăilă» a fost încercuit cu o linie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Mirlici și Bratul și Mănăilă și Bunea și Balea și Lepădat și Dragole și Neagoe, ca să le fie ocinele care sunt mai sus spuse, de dedină, de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Bertolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufa<n>da mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și a scris Stancu logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 6 zile, dela Adam până acum cursul anilor în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., DCXXIII/24.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

151

1622 (7130) Iunie 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Manea și cu fratele său Ion și Stoian cu fratele său Neagoe din satul Gușații și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca de acum înainte să fie în pace și slobozi de vecinie de către Melentie egumen și de către toți călugării dela sfânta mânăstire zisă Tutana, pentru că acești oameni mai sus ziși au fost megiași moșteni pe ocina lor din satul Gușați din vremea veche și n'au fost vecini nimănu.

Iar când a fost în primul rând al domniei domniei mele, ei au avut mare nevoie și cotropire de către Zaharia egumen dela sfânta mânăstire Tutana și a voit Zaharia egumenul să-i tragă să fie vecini cu sila. Iar acești mai sus ziși oameni nu au voit să se lase așa, să fie vecini călugărilor cu sila, ci au mărturisit cu mulți megiași oameni buni din jurul locului că nu au fost niciodată vecini ai călugărilor dela Tutana, ci au fost tot megiași cu ocină dela Gușați. Și i-a lăsat Zaharia egumen în pace, pentru că n'a avut nicio treabă cu ei. Și au tot fost acești mai sus ziși oameni în pace de către mânăstirea dela Tutana până acum.

Iar când a fost acum, în al doilea rând al domniei domniei mele, când am închinat sfânta mânăstire dela Tutana, să fie metoh sfintei, dumnezeieștii mânăstiri numită sfânta Troiță dela București, iar Melentie egumenul dela Tutana împreună cu toți călugării de acolo iar s'au apucat de acești oameni mai sus ziși, Manea și Stoian cu frații lor, să le fie vecini. Și au venit de față înaintea domniei mele. Și așa s'au plâns Manea și Stoian de mare strâmbătate că n'au fost niciodată vecini ai mânăstirii dela Tutana. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate, cu toți cinstiții dregători

ai domniei mele. Și am dat domnia mea să jure acești oameni mai sus ziși cu 12 megiași dinaintea egumenului Melentie că nu au fost niciodată vecini ai sfintei mânăstiri și am trimis domnia pe boierul domnie mele Iano al doilea portar, să fie ispravnic acolo sfintei mânăstiri. Și au jurat Manea cu fratele său Ion și Stoian cu fratele său Neagoe la zi și la soroc cu acești 12 megiași, anume: din Țigănești, Neagoe și Șerban și din Ciocănești, Ivașco și din Golești, Radul și din Gușați, Tatul și Preda și Stoica și iarăși din Ciocănești, Lupșe și din Cârștiani, Stanciul și din Beleți, Oprea, că n'au fost Manea și Stoian cu frații lor vecini ai sfintei mânăstiri dela Tutana. Și a rămas Melentie egumen de lege și de judecată. Și a mărturisit <și> ¹⁾ boierul domniei mele Iano al doilea portar înaintea domniei mele că au jurat acești mai sus ziși oameni la zi și la soroc cu 12 megiași. Și am văzut domnia mea și zăpisiul lui Melentie egumen dela Tutana la mâna lui Manea și Stoian, de mărturie, că au jurat ei cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Manea și lui Stoian și cu frații lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor, ca să fie în pace și slobozi de către călugării dela sfânta mânăstire dela Tutana în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și Necula mare spătar și Vartolomeiu mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Iano, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 6 zile și dela Adam până acum, în anul 7130 <1622>

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, X/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

152

1622 (7130) Iunie 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Mușat postelnic și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în satul Trânsani din județul Ialomița, însă partea lui Datco clucer și a jupaniței lui Zamfira, toată, din câmp și din pădure și din apă și din bălți și cu toți vecinii și din vatra satului, de pretutindenii, ori cât se va alege de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe, toți, anume: Stanciul al lui Momce cu fiii săi și Belcea cu fiii

¹⁾ loc rupt în orig.

săi și Coman cu fiii săi și Șarban cu fiii săi și Stanciul Bocănescul și Cârstea Botușar și Stănilă și Ciobotea cu fiii săi și Cârstea cu fiii săi și Stan al lui Băjan cu fiii săi și Fătul cu fiii săi și Caragoz cu fiii săi și Voico cu fiii săi și Cârștiian cu fiii săi și Oprea păcurariul cu fiii săi și Badea cu fiii săi și Dănei cu fiii săi și Țigan cu fiii săi; pentru că această ocină mai sus spusă din Trănșani a fost a jupanitei Zamfira, soția lui Datco clucer din Potoceni, dela părinții ei, din moși, din strămoși.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, fiii lui Datco clucer, anume Radul postelnic și Datco paharnic și nepoții lor, Nedeleo și Datco și Necula, fiii lui Micleuș, ei au făcut întocmire, de a dat Datco paharnic fraților săi, lui Micleuș și lui Radul postelnic, partea lui de ocină din sat din Futești, toată, și cu toți vecinii, iar Datco paharnic, fratele lui Micleuș și al lui Radul, el a luat ocina din Trănșani mai sus spusă, toată și cu toți vecinii, ocină pentru ocină. Și au făcut ei tocmeală unul cu altul, de bună voia lor.

Iar după aceea, Datco paharnic, el a vândut partea lui de ocină din Trănșani și cu vecinii mai sus spuse boierului domniei mele, lui Mușat postelnic, partea lui toată, pentru 45.000 aspri gata. Și a vândut Datco paharnic, el de bună voia lui și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele, fără nici o silă. Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare al lui Datco paharnic la mâna lui Mușat postelnic și cu mulți boieri și oameni buni martori, anume: din Tărăceani, Stoica logofăt și din Buciumeni, Cârstea logofăt și din Cepari, Stanciul logofăt și din Uești, Bratul comis și din Dăngești, Stan și din Berilești, Șteful postelnic și mulți boieri care nu sunt scriși aici în această carte.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Mușat postelnic, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Furtună mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 6 zile și dela Adam până acum la această scriere, curgerea anilor în anul 7130, iar dela nașterea lui Hristos 1621.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. LXIX/140.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Data 7130 corespunde cu anul 1622 nu cu 1621, cum a scris diacul. Am admis ca bună data după era bizantină, care era folosită curent, considerând că diacul a făcut o greșeală de calcul.

1622 (7130) Iunie 6.

† *Din mila lui Dumnezeu, presfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.*

† Scris vlădicia mea aceasta carte a vlădiciei mele aceștii preotese ci au fost a popii Petco, anum<e> Sorcă de oraș de Floci și cu fata ei Smeada, să-ș<i> ție în pace și slobode bucate ci-i vor fi rămas dela pop<a> Petco, cas<ă>, vie, loc di cas<ă> și ci va li, tot să-ș<i> ție în pace și slobode, di cătru rudele popii lu Petco băntuial<ă> să n'aibă, pântru că se-au jăluit preoteasa Sorcă innaintea vlădicie mele cum nu se poati răposa di o văr primare a popei lui Petco, anum<e> Vintik<ă>, ce năvăleşte să-i ia o vie aciștii preotese, ci i-au rămas dela pop<a> Petco.

Deript acéia, vlădicia mea am judicat să-ș<i> ție preoteasa Sorcă viia și cu fii-sa Smeada, să s<e> hrănească până vor fi vie și să șe vânză, să pomenească pre pop<a> Petco și pre alți morți ci va avea, iară văru-său Vintik<ă> să n'aibă nicio treabă în moșiele popii lu Petco, pentrucă mămă sa Voica, mătușa popii lu Petco, au fost de mult măritată și eșită de în cas<ă> șe inzestrată.

Acéasta învaț<ă> vlădicia mea. *Alfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele. Scris Iunie 6 zile, leat 7130 <1622>.*

Luca mitropolitul Ungrovlahiei ¹⁾.

Arh. St. Buc., Arhiva Hașdeu.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie.

1622 (7130) Iunie 7, Târgoviște.

Zapisul lui Lazar peharnicul și al feciorilor lui din sat Țițeștii despre partea lui Gherghie.

Cartea Radului voevod, domn a toată Țara Rumânească, fecișor marelui și preabunului, răposatului Mihaiu²⁾ voevod. Dat-au porunca măriei sale [sale] slugii măriei sale lui Lazar peharnicului și feciorilor dumnealui, căți Dumnezeu îi va dărui, ca să le fie lor, moșie în satul Țățeștii, însă din partea lui Gherghie jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului cu rumânii, anume Stanciul și David, Voicul și Stăniia și cu tot venitul ci, veri cât să va alege de preste tot hotarul. Pentrucă aciastă moșie ce s'au zis mai sus din Țățești fost-au de moștenire despre moșul lui Gherghie.

¹⁾ semnătură în grecește.

²⁾ în loc de: Mihnea.

Deci, când au fost acuma, în zilele dumnealui, iară Gherghie au înfrăţit pre sluga dumnealui, pre Lazar peharnic pre a lui parte de moşie din Țăţeşti, pre acea jumătate, precum iaste scris mai sus, ca să fie doi fraţi nedespărţiţi și să împarță și rumânii, să ție Gherghie pre Stanciul și pre Voicul, iară Lazăr să ție pre Davidū și pre Stăniia. Și-au făcut ei tocmeală Gherghie cu frate-său Lazar peharnic, care ar vrea să să răscumpere din rumănie, au din rumânii lui Gherghe au dintr'ai lui Lazar, să înparță toți banii în doao, iară căți rumâni vor vrea să lase iar să ție amândoi în doao; iară casa lui Gherghie din sat cu locul de pre înprejur și cu viia și cu pometul care iaste înprejurul easii să ție singur Lazar până cât va fi el viu, iară să ție Gherghie. Așa s'au înfrăţit ei de a lor bunăvoe și fără de nici o silă.

Pentrucă, când au fost avut Gherghie păra cu jupâneasa Muşa, iar Lazar peharnic, el au fost făcut multă chieltuială atuncea pentru păra frăține-său lui Gherghie ce au fost pentru aciastă moşie ce s'au zis mai sus din Țăţeşti și s'au fost răscumpărat atuncea 2 rumâni de cătră Gherghie, prețuiți drept 2000 de aspri gata. Iară Lazar peharnic, el <a> întors toți aspri acestor rumâni înapoi, 2000 de aspri deplin. Pentru acéia, căți sânt ai lui, să fie iar rumâni amândurora, din doao. Și așa s'au tocmnit și s'au înfrăţit, ca să fie doi fraţi nedespărţiți în véci.

Și au fost atuncea la înfrățirea acéia și tocmeala lor mulți boiari mărturii: Conța vătaf și Stanciul logofăt din Lenescat ²⁾ și din Târșor, Drăghici peharnic și din Zlotești, Radul logofăt și din Târgoviște, Dumitru Pustiul și din Țițești, Miloș și alții mulți.

Drept acéia, s'au dat dumnealui, lui Lazar peharnic, ca să fie lui moștenire ohabnică și feciorilor lui și nepoților și strănepoților și de către nimini să nu aibă nici zmințeală, fie după zisa dumnealui neclătit.

Că iată și mărturii au pus dumnealui: jupan Vintilă *mare vornic*, jupan Papa *mare* logofăt și jupan Hrizan *mare vistieriu* și Nicula *mare spătar* și Furtunat *mare comis* și Vartolomie *mare stolnic* și Ion *mare peharnic* și Trufanda *mare postelnic*. Și <ispravnic> Papa *mare* logofăt.

Și am scris eu, Iacov, în Târgoviște, în luna lui Iunie, în 7 zile, cursul anilor, let 7130 <1622>

Iară când am scos eu Ghenadie iermonah acest hrisov după limba sârbească pre limba rumânească, era cursul anilor dela Adam leat 7227 <1718>, luna lui Septemvrie în 2 zile, indictionul 11, crugul soarelui 2, mâna anului în 2, crugul lunii 6, themeliia lunii în 9, epacta în 12, cluciul H, Paștile jidovești în Martie în 27.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Valea, nr. 478, f. 12—13.
Copie rom.

¹⁾ probabil greșit.

1622 (7130) Iunie 7.

† Adec<ă> eu, Stanciul Răul înpreună<ă> cu fămeia me Dobra, scris-am acesta al nostru zapis să fie de mare eridintă la mâna jupânului Simei logof<ă>t, cum să să știe că i-am vândot partea me de moșie den Păușăști, car<e> iaste de zestre, însă a tre<ia> den toat<ă> moșiia socru-mieu, de preste tot hotarul cât să va alege. Și o am dat de a noastră bun<ă> voie, derep<t> ban<i> gata 1300, să-i fie dumnealui moșie, dumnealui și cuconilor dumnealui în vecie.

Și când o am vândut, fost-au mărturie pop<a> Zariia de Păușăști și Ilie Grecescul și unchiașul Nechișor și cumnatu mieu Dumitru Piscotan și Franța și den Vălen<i>, Opriș și Tănăsie ș'alti oamen<i> molți, care nu-s scriși în zapis.

Aciast'am scris, *Seris Iunie 7 zile, în anul 7130 <1622>*

Arh. St. Buc.. M-rea Dintrunlemn, V/4.

Orig. rom., hârtie.

Cu o copie ibid., ms. 445, f. 127 v.

1622 (7130) Iunie 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marcului și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Iane paharnic și cu fiii, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie un Țigan, anume Stoica, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Iane paharnic acest Țigan care e mai sus zis dela jupanița Voica și dela fiul ei Petru, pentru 2000 aspri gata, încă în zilele lui Gavriil voevod. Și a vândut jupanița Voica și fiul ei Petru pe acest Țigan care e mai sus scris de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele și cu martori, anume: din Năpărteni, Stan armaș și din Vlădeni, Lăudat logofăt și din Lăngești, Albul și din Găguești, Radul și Țicșul și din Aninoasa, Ivan și Dumitru.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Iane paharnic, ca să-i fie Țiganul care e mai sus zis de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și Hrizea mare vister și Necula mare spătar și Bertolomeiu mare stolnic și Furtuna mare comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Stancul logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie
8 zile dela Adam până acum cursul, în anul 7130 <1622>

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCLIII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1914.

O copie rom., *ibid.*, ms. 137, f. 385.

157

1622 (7130) Iunie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele lui Antonie cămărașul și cu fiii săi. câți
i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Groșanii lui Triful și cu plasele numite
Obidiții lui Crețul și Căldăreștii lui Stan și Mălăeștii de pe Călnățui. din
județul Buzău, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu vecini și din
vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege din
hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne.

Și vecinii încă să se știe, anume ¹⁾: ..... ²⁾
pentru că acel sat Groșanii și cu plasele care sunt mai sus zise, Obidiții și Căl-
dăreștii și Mălăeștii, el a fost domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voevod
pe aspri din vistieria domnească. Astfel, de atunci încolo, a tot fost sat dom-
nesc pe seama domnească.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, dacă am venit domnia
mea cu vrerea lui Dumnezeu domn al Țării Românești, în al doilea rând, domnia
mea am vândut acel sat Groșanii și cu plasele care sunt mai sus zise lui Antonie
cămărașul, pentru 160 galbeni gata, cu știrea tuturor boierilor domniei mele,
ca să-i fie dedină. Și s'au dat acești mai sus ziși aspri iarăși la treaba țării,
unde au fost greutate și nevoie. Și vecinii pe unde vor fi fugiți și risipiți să-i
strângă și de nimeni opreală să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Antonie cămărașul, ca să-i fie
satul Groșanii și cu plasele mai sus zise ocină, dedină și de ohabă fiilor și
nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei
mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și
jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare
spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și Furtuna mare comis și jupan Batiște ³⁾

¹⁾ pasagiul « Și vecinii..... anume » tăiat cu o linie roșie și scris deasupra cu
roșu: « s'au iertat ».

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ în doc. originale din această vreme, numele marelui paharnic este: Ion.

mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Iunie 10 zile și dela Adam până acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7130, iar dela nașterea lui Hristos 1622.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Banu, IX/10.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom. din sec. XIX și din 1906.

158

1622 (7130) Iunie 11, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mânăstiri, unde este hramul uspenia preasfintei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ei o fiică de Ațigancă, anume Vișana, pentru că această Ațigancă mai sus zisă a fost de moștenire a monahiei Teodora călugărița. Iar când a fost la moartea Teodora călugărița, ea a dat și a miluit sfânta mânăstire cu această Ațigancă mai sus zisă, pentru sufletul ei și al părinților ei, să fie sfintei mânăstiri în ascultare în veci, iar ei veșnică pomenire. Și încă și mare blestem a lăsat ea: după moartea ei, cine va strica această milă a ei, fie cine va fi din ruda ei, să fie blestemați și anatema. Și martori au fost atunci la moartea ei: popa Nastasie și Teofan călugăr și Gherghe și Lepădat.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea ca să-i fie sfintei mânăstiri de dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și Necula mare spătar și Furtuna mare comis și Vartolomei mare stolnic și Ion mare paharnic și Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și eu, Iano, am scris în Târgoviște, luna Iunie 11 zile, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/6.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1903.

159

1622 (7130) Iunie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Drag<o>mir de Tâmbureșt<i>, ca

să fie în pace de cătră Iorga de în Berileșt<i>, pentru că au avut o pără amândoi naintea domnii mēl<e>, pentru un rumăn anume Stanul Stramei, de în Tămbureșt<i>; pentru că acest rumăn au fost a lu Drag<o>mir. Iar când au făcut Drag<o>mir cu Iorga împărțală, de ș'au împărțit rumăni, se-au prinsu acest rumăn a fi în partea Iorgăi. Apoi, după acea împărțală, se-au prinsu acelu rumăn moarte, de-au murit.

Iar când au fost acum, în zilele domnii mēl<e>, rădicat-au Iorga pără naintea domnii mēl<e>, cu Drag<o>mir, și au stătut amândoi de faț<ă>, și așa părăia Iorga naintea domnii mēl<e>, cum acel rumăn ce e mai sus scris, când i l-au dat Drag<o>mir Iorgăi, n'au fost rumăn, că l-au fost megieșit Drag<o>mir și au luat bani dela dănsul, ce nu i se-au căzut să i-l dea. Și părăia cum să-i dea Drag<o>mir alt rumăn pentru acela. Iar Drag<o>mir așa zicea, cum nu l-au megieșit, neci au luat ban<i> dela dănsul, ce i-au fost rumăn și l-au dat Iorgăi rumăn.

Intr'acéia, domnia mea am căutat și am judecat, pre drept și am nevoit domnia mea pre Drag<o>mir să se jure în beserică, cum n'au megieșit pre acel rumăn, pre Stan, și cum l-au dat Iorgăi rumăn, să-i fie rumăn și cum n'au luat ban<i> dela dănsul. Iar într'acéia, Drag<o>mir aciș au jurat naintea domnii mēl<e>, cum nu l-au megieșit, neci au luat ban<i> dela dănsul, ce l-au dat Iorgăi rumăn nemegieșit. Și au rămas Iorga de lége denaintea domnii mēl<e>.

Drept aceaia, am dat domnia mea lu Drag<o>mir, ca să fie în pace de cătră Iorga, pentru acel rumăn. *Allfel să nū fie, după spusa domniei mele.*

Is<pravnic> marele log<ofăt>.

Scris Iun<ie> 12 zile, l<ea>t 7130 <1622>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Marele logofăt a învățat.

. Acad. R.P.R., XLI/105.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

160

1622 (7130) Iunie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Tudor fost mare sluger și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Podișor, în județul Olt, însă partea numită Hamzăiască, toată, de pretutindeni și de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru că a cumpărat-o boierul domniei mele Tudor sluger dela Berinca logofăt și dela jupanița lui, Caplea, însă jumătate de ocină, pentru 15000 aspri gata și pentru 2 boi, prețul lor 2000 și pentru 5 coți de grana și pentru un emurluc de caragiu. Iar cealaltă jumătate din această ocină a fost făcută schimb, de a dat boierul domniei mele, Tudor sluger, altă

ocină în Ulița din orașul Râmnic, pe care a cumpărat-o boierul domniei mele, încă de mai înainte vreme, iarăși dela Berincea logofăt și dela soția lui, Caplea, pentru 10.000 aspri gata. Deci Berincea logofăt și soția lui, Caplea, ei nu s'au îndurat de ocina dela Uliță, ci au făcut schimb, de au dat jumătate de ocină din Podișor pe acea ocină dela Uliță, ocină pentru ocină, iar pe cealaltă jumătate de ocină mai sus zisă <a dat> 15000 aspri. Și această ocină mai sus spusă a cumpărat-o și a locmit-o încă din zilele lui Șerban voevod și de atunci a tot ținut boierul domniei mele mai sus scris cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Tudor slugerul, el a avut pără înaintea domniei mele cu Neaga și cu fiul ei Dumitru și au venit de s'au părât de față în divan. Și așa pără Neaga și fiul ei Dumitru că nu au făcut schimb, ci a cumpărat această ocină mai sus spusă tot pe bani, pentruca să schimbe banii de atunci acum. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele <și> am văzut domnia mea și am celit în divan cartea lui Șerban voevod și cartea lui Radul clucer Buzescul și cartea domniei mele de schimb din prima domnie, cum a dat bani pe jumătate de ocină, iar pe cealaltă jumătate a dat ocină pentru ocină și sunt de atunci până acum 13 ani. Astfel au rămas Neaga și fiul ei Dumitru de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Tudor sluger, ca să-și ție ocina cum a ținut-o și mai dinainte vreme și să-i fie lui ocină, dedină, și de ohabă fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necola mare spătar și jupan Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 12 zile și dela Adam până acum în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., VI/53.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1622 (7130) Iunie 13, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul logofăt și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Slăvitești, însă partea lui Stan și cu via din ocina

Năneasa, toată, oricât se va alege și dela pod în jos până la hotarul Ursoianilor și în lung dela apa Siiului până în Drumul Oii, pentru că a cumpărat <Vladul logofăt>¹⁾ această ocină dela surorile lui Stan, anume Stoiana și Stana și Armanca, pentru 1000 aspri de argint.

<Și> iarăși a cumpărat Vladul logofăt ocină la Năneasa și cu vie, partea lui Stan Perperul toată oricât se va alege; în lung, dela apa Siiului până la Drumul Oii, pentru...²⁾ aspri de argint.

<Și> iarăși a cumpărat Vladul logofăt ocină la Năneasa și cu o vie, partea lui Dobrotă și a lui Goea, toată, oricât se va alege, dela pod în jos și cu o altă vie și în lung, dela apa <Siiului>¹⁾ până la Drumul Oii, pentru că a cumpărat-o Vladul logofăt dela popa Stavăr din Vișina, fratele lui Dobrotă <și al lui Goea> pentru 1100 aspri de argint.

Și iarăși a cumpărat Vladul logofăt ocină la pădure partea Vărtopenilor, care a fost de cumpărătură dela Mănțești, pentru că a cumpărat Vladul logofăt dela Tatomir și dela Stan din Vărtop, pentru 2000 aspri de argint. Însă semnele: în lat dela Gârla Meșterilor până la gârla Ochiul Boului și în lung dela Siiu până la Olt.

<Și> iarăși a cumpărat Vladul logofăt ocină la pădure partea jupanitei Anca din Plăviceni cumpărată dela Mănțești, oricât se va alege, în lat dela Gârla Meșterilor până în gârla Ochiul Boului, dela apa Siiului până la apa Oltului, pentru că a cumpărat Vladul logofăt dela jupănița Anca din Plăviceni, pentru 2000 aspri de argint.

Și iarăși a cumpărat Vladul logofăt o vie la Izvorul Iubei și cu un loc, dela Slăvit Capreș din Slăvitești pentru 600 aspri de argint.

Și iarăși a cumpărat Vladul logofăt o vie cu loc dela Nedelco din Vișina la Iuba pentru 300 aspri de argint.

Și iarăși a cumpărat Vladul logofăt ocină la Slăvitești, toată partea lui Nistor, oricât se va alege: în lat dela pod în jos și în lung dela apa Siiului până la Drumul Oii și cu o vie la Rusca Stăvarul, pentru că a cumpărat Vladul logofăt dela Stana, fiica lui Nistor, pentru 1400 aspri de argint. <Și> a cumpărat Vladul logofăt ocină la Slăvitești din câmpul de sus 10 pași și din câmpul de jos 10 pași, dela Stoican și dela frații lui, Dan și Șerbu, pentru 700 aspri.

<Și> iarăși a cumpărat Vladul logofăt ocină la Slăvitești în câmpul de sus 10 pași și în câmpul de jos 10 pași dela Tatul, fratele lui Tălfor, pentru 700 aspri de argint.

<Și> iarăși să-i fie lui Vladul logofăt o vie la Iuba, care a fost a lui Radul doroban din Vișina, pentru că a schimbat Vladul logofăt cu Radul dărăban, de a dat Vladul logofăt o vie lui Radul dărăban de lângă sat, care a fost a lui Dobrotă și de la Goia. Și au schimbat ei de bună voia lor încă din zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc șters în orig.

<Și> iarăși a cumpărat Vladul logofăt ocină la Crângeni și cu o vie, partea lui Stan Munteanul toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, pentru 1500 de aspri de argint.

<Și> au vândut acești oameni, care sunt mai sus spuși, ocinele de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, încă din zilele răposatului Mihnea voevod...¹⁾

<Și> am văzut domnia mea și cărțile <celorlalți>¹⁾ domni bătrâni vechi și rupte...¹⁾ și înegrite. Deci domnia mea am înoit și am întărit cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea lui Vladul logofăt ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizca mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomeiu stolnic și Fortuna comis și Ion mare paharnic și jupan Trofanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Idoxi în cetatea de scaun Târgoviște, Iunie 13 zile și dela Adam până acum cursul anilor 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., DXCIV/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, stricată.

Cu o trad. parțială ibid. DXCIV/6.

162

1622 (7130) Iunie 15, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Radului vodă pântru moșia Scutași ce să chiamă Hăbud, scris dăla leat 7130 <1622> Iunie 15 zile.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, feciorul marelui și răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Stoicăi cu frate-său Vălcule din Scutași și cu feciorii lor, căți dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Scutași, însă din parte lui Martin jumătate dă fune, pentru că aciastă ocină <ce> s'au zis mai sus au fost a lor bătrână și dreaptă ocină dă mai nainte vrême, cumpărată dă moșul lor Coman dăla Martin.

Și iar să fie Stoicăi și frățini-său Vălcule ocină în Scutași, însă jumătate de fune a lor parte ce să chiamă funia Ghiorșască. Inșă și sémnile, să știe a lor parte dă ocină: den hotar Cârsteștilor până în hotar Pătrareștilor și din Prah<o>va până în Izvor, pentru că au cumpărat Stoica și cu frate-său Vălcule aciastă ocină ce s'au zis mai sus dăla Simpietru, fecior lui Stan, drept 2000 dă hani gata, încă în zilele domniei mele în rândul domniei dentăi.

¹⁾ loc șters în orig.

Și iar să fie Stoicăi și frățini-său Vălcului ocină în Scutași den funiia Dănciulească, pentrucă au cumpărat Stoica și cu frate-său Vălcul aciastă ocină ce s'au zis mai sus dăla Danciul și dela vāru-său Dragomir, drept 2000 dă bani gata, încă mai denainte vreme, în zilele răposatului Mihnea voevod.

Și au vândut acești oameni ce s'au zis mai sus ale lor moșii dă a lor bună-voe și cu știrea tuturor megiașilor și den sus și den jos și denprejurul locului, denainte domnii mele. Și au fost atuncia la tocmeală lor și oameni buni mărturie și aldămășari, anume Bălan și Oancea din Scutași și Cernat și Tatul și Simpietru și den Tărăceni, Baico și den Zgărăiați, Manea.

Drept aceia și domniia mea am dat Stoicăi și Vălcului ca să le fie aceste moșii ohabnice, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclătīt să nu fie.

Adecă și mărturii am pus domniia mea: jupan Vintilă *mare vornic* și jupan Papa *mare log<ofăt>* și jupan Hrizca *mare vist<ier>* și jupan Necula *mare spatār* și jupan Mertolomie ¹⁾ *mare stolnic* și jupan Furtuna *mare comis* și jupan Trufanda *mare post<elnic>*.

Și <ispravnic> jupan Papa *log<ofăt>*.

Și s'au scris dă Stănilă diiac în oraș în Târgoviște.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Târșor, nr. 718, f. 793.

Copie rom.

163

1622 (7130) Iunie 15.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele egumenului Meletie din s<fân>ta mănăstire Tutana, ca să fie volnic cu aceasta carte a domnii mele de să fie nește Țigance, anum<e> Dobra și Vișa. Pentrucă aceste Țigance fost-au ale mănăstirei de moșie, ci le-au fost luat uncheașul Ivan de Pitești și aș-au zis cum le-au luat și le-au plătit, de au dat alte Țigance pentru acele Țigance.*

Iar egumenul Pahomie, carele au fost egumen atunce, în zilele lu Alixandru voevod, el au venit în pără cu uncheașul Ivan. Și aș-au spus Pahomie egumenul naintea lu Alixandru voevod cum nici au schimbat, nici i le-au plătit. Într'acéia, Alixandru voevod au judecat și le-au dat 4 megiași scriși pre răvaș<e> domnești, anume de Zărnești Mih<ă>il și de Iași Stan și de în Pitești Domitrul popei Savei și Dumitru Bilești, ca să caute și să adevereze, fost-au uncheașul Ivan plătit acéle Țigance au nu le-au fost plătit; deci, acei 4 megiași *care-s spuși*, ei au adeverat cum nici au schimbat, nici i le-au fost plătit.

Și am văzut domnia mea și zapisul cum i-au judecat <a>cei boiari. Derept acéia, domnia mea am dat egumenului Melitii, ca să aib<ă> a ținéré acéle

¹⁾ în loc de Vartolomie.

Țigance ci scriu mai sus, ca să fie mănăstirei moșie, cum au fost și mai de'n-ainte vrēm<e> și de nimenca băntuial<ă> să n'aib<ă> naintea cărței domnii mele. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Iunie 15 zile, anul 7130 <1622>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

A învățat marele logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/7.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

164

1622 (7130) Iunie 15.

Zapisul Armencăi jupăneasa > de schimbul unui Țigan.

Scris-am cu jupăneasa Armenca slugi<reasa> cu fii-mieu Barbul pah<arnic> carte noastră sfintei și dumnezescă mănăstiri Jăliian, că am avut un Țigancă, anume Flore după un Țigan al mănăstirii anume Danciul. Noi ne-am tocmiță cu părintele Gligore egumenul, de ne-au dat o Țigancă pre nume Boica să fie pentru Floare Țiganca a noastră și am luatou noi pre Boica și am datu pe Flore Țiganca sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus, ca să fie moșie ohabnică de acum înainte.

Și mărturii am pusu: negustori din Craiova, Andrei cel bătrân și Coanda și Iane județul cu pângarii și mulți megiași.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianul nr. 723, f. 494 v.

Copie rom.

165

1622 (7139) Iunie 16.

† Adecă eu, Chirca *din Negeșt<i>*, scris-am acesta al meu zapis să fie la mână jupănului Hrizei *mare* vistiar cum să se știe că am vândut o parte de ocină dela Negeșt<i> ce iaste aleasă și impietrită de cătră Negeșt<i> și de cătră Ulea și cu 1 rumân, anume Nedelco, feciorul lu Dumitru Talaba *din Negești*, drept 6000 de ban<i> gata.

Și o am vândut eu de a me bună voe și cu știrea tuturor oamenilor miei fără de nici o silă de nimenelca, ca să fie jup<ă>nului Hrizei *mare* vistier > de moșie.

Și mărturie se-au tâmplat de-au fost la aciast<ă> tocmeală > Erimia logofătul și Buil<ă> *din Cacova* și Radul pah<arnic> *din Friju<u>ren<i>* și Iane post<elnic> *din Blagodeșt<i>* și Staico post<elnic> *din Șintești* și Lăudat post<elnic> *din Vlăden<i>* și Dédiul vat<ah> și Mogoș, *fiul lui Buta log<ofăt> din Țig<ă>neșt<i>* și Voicil<ă> *din Dobroeșt<i>*. Aciasta am scris să fie de mare mărturie.

A scris Mihalcea, fiul lui Nan logofăt din Mogoreni, luna Iunie 16 zile,
în anul 7130 <1622>

Erimia log<o>f<ă>t.

Staico post<elnic>.

Lăudat post<elnic>.

Builă.

Mogoș.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/17.

Orig. rom. hârtie, cinci peceți aplicate.

Cu o copie, ibid. fn. ms. 256, f. 252.

166

1622 (7130) Iunie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Milnea voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir, fiul lui Manea din Rătezi,
județul Mehedinți și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Rătezi,
însă din partea lui Radul al lui Bogdan, două părți, din câmp și din pădure
și din apă și din plaiul de vii și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru
1400 aspri.

S'a înfrățit popa Frățilă cu Iancul, de a dat Iancul popii Frățilă un
laz la locul de joc și o livadă la marginea Făgetului, iar popa Frățilă, el l-a
dăruit pe Iancul cu un cal bun.

Și s'a înfrățit Manea, tatăl lui Dragomir, cu Avram, de a dat Avram lui
Manea un loc prin mijlocul lazului, până la drum, iar Manea el a dat lui Avram o
vacă cu lapte. Iarăși a cumpărat Manea, tatăl lui Dragomir, o livadă în mijlocul
livezilor, dela Stoica și dela Dan, pentru 1400 aspri. Iarăși a cumpărat Manea
dela Dan o livadă din Valea de Arțari, pentru 70 aspri de argint. Iarăși a cum-
părat Manea dela Mihail o livadă din susul vici, pentru 360 aspri. Iarăși a cum-
părat Manea dela Radul al lui Baba un loc la Pogor, pentru 70 aspri de argint.

Iarăși a cumpărat popa Frățilă un laz dela Preda din Cleșenești, pentru
250 aspri de argint.

Iarăși a cumpărat Manea un loc în Rătezi, în mijlocul livezilor, dela Stan
Pulihirea, pentru 240 aspri. Iarăși a cumpărat Manea dela Radul al lui Baba
un loc la fața Ulmetului, pentru 7 capre cu lapte. Iarăși a cumpărat Manea
dela Iancul un loc din Rătezi, în poiană, pentru 240 aspri. Iarăși a cumpărat
Manea un loc la piscul lui Bojin, dela Bojin, pentru 260 aspri.

Iarăși să-i fie lui popa Frățilă un loc din partea lui Radul Geamănul în
goroniță, pentru că l-a dat Radul Geamănul pentru două sărăcuste.

Iarăși a cumpărat Manea, tatăl lui Dragomir un loc la lacul lui Bogdan,
dela Radul și dela Bogdan, pentru 300 aspri.

Și au cumpărat aceste ocine încă din zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod și au avut și cărți, dar au ars într'o casă din pricina Ungurilor și sunt și martori, anume: din Glogova, Radul și Dumitru și Radul și Drăghici.

Iarăși să-i fie lui Dragomir ocina sa din Rătezi, toată, cât va avea de moștenire veche.

Pentru aceia, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocine, ohabă, lor și fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Fortuna mare comis și jupan Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris Idoxie în cetatea Târgoviște, luna Iunie 18 zile și dela Adam până acum, curgerea anilor în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXIV/27.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

167

1622 (7130) Iunie 18.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scrie domnia mea voao cămărașilor dela Ocna cea mari. Dup'aceia, vă dau în știre dumnii mea pintru rândul hotarului al Șoașilor ce iaste al sfintii mănăstiri dela Bistriț<a>, c'am înțeles dumnii mea cum mărgiți de li cosiți fânurile și le strimtați hotarăle.*

Deci, de vremi ci viți videa cartea dumnii mel<e>, iar voi să căutați foarte să vă feriți și mai mult să nu vă amestecați<i> în hotarul mănăstirii, ci să-i dați pace că apoi cirtare viți avea di cătră dumnii mea, căci nu iaste sat ocnăriscu, ce iasti hotar mănăstiriscu, să aib<ă> numai călug<ă>rii treab<ă> cu ocina mănăstirii, iar voi să nu aviți neci un lucru. *Aceasta vă vorbește domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Iunie 18 zile, anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXIII/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

168

1622 (7130) Iunie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Voinea și lui Priico, fiii lui Voico și cu

fiii lor și Priico cel mic cu frații săi și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să fie de acum înainte în pace și slobozi de vecinie de către jupanița Cărstina, fiica lui Duma din Pietroșani, mătușa lui Marco logofăt Tăuraș, și de către Dumitru postelnic din . . . . .¹⁾ și de către jupanița lui, Mușa, și de către sora sa Stana, fiicele lui Petru postelnic din Pietroșani și de către fiii lor și de către toate rudele lor, dela nimeni învăluire să nu aibă, pentrucă acești mai sus ziși oameni, ei au fost vecini de moștenire ai lui Marco logofăt Tăuraș din sat din Pietroșani.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, lui Marco logofăt i s'a întâmplat robie de păgâni Tătari și a murit acolo.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Cărstina, mătușa lui Marco logofăt și Dumitru postelnic și cu jupanița lui, Mușa și Stana, fiicele lui Pătru, ele au venit singure înaintea domniei mele în divan cu voia lor și înaintea tuturor boierilor și s'au gândit pentru dumnezeu în inima lor ca să-și facă pomană. Astfel, au iertat de vecinie pe Voinea și pe Priico, fiii lui Voico și pe Priico cel mic cu frații săi și cu fiii lor, pentru sufletul lui Marco logofăt. Și i-a miluit și cu ocină la Pietroșani din partea lui Marco logofăt pe fiecare cu câte 4 stânjeni de ocină, din câmp și din pădure și din apă și din ballă și din uscat și din vatra satului, de pretutindeni oricât se va alege de peste tot hotarul, ca să le fie lor ocină, dedină și slobozi de vecinie și cnezii, iar lui Marco logofăt să-i fie veșnică pomenire.

Au fost și aceste jupanițe mai sus zise de față înaintea domniei mele, când i-au iertat. Și au mărturisit și popa Luca și Dumitru din Pitariul înaintea domniei mele că a trimis Marco logofăt din robie carle la ei cu blestem că i-a iertat de vecinie pe acești mai sus ziși oameni, să nu aibă nimeni treabă cu ei în urma lui. Și a lăsat cu blestem, care om din rudenția lui se va ispiti să calce și să strice și să piardă mila și pomană și iertarea lui, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți cei ce sunt în Nicheia.

Pentru acesta, am dat și domnia mea lui Voinea și lui Priiul, fiii lui Voico și lui Preico cel mic cu frații lui, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către toate rudele lui Marco logofăt care sunt mai sus zise, să le fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea; jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Necula spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am însemnat ²⁾ Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 18 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ « nacirtah » în orig.

<Pe marginea doc. o însemnare rom., mijlocul sec. XVII>: Accastă<ă> carte o au dat rum<ă>nii când s'au vândut lui Costandin post<elnic> Cant<acuzino>.

<Pe verso, rom., sec. XVII>: Cartea rumânilor carii s'au vândut din Petroșani. <Altă mână, sec. XVIII>: Răposatul Costandin *mare* postelnic și a dat această carte la mâna dumnezeului.

Arh. St. Buc., A. N., CIX/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o transcriere și 2 traduceri rom., din 1907.

169

1622 (7130) Iunie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Blagoveștenie dela Buzău, unde este hramul sfânta blagoveștenie a născătoarei de dumnezeu, care este metoh la sfânta mânăstire numită Dușco, hramul preobrajeniei, și părintelui egumen Samoil și tuturor călugărilor, câți trăesc în acest sfânt lăcaș, ca să-i fie sfintei mânăstiri mai sus zise ocină la Albeștii de pe Călmățui, din județul Buzău, dar al lui Radul postelnic și Detco paharnic, fiii lui Datco clucer din Potoceni și a nepoților săi, fiii lui Micleuș, stânjeni 245, din câmp și din apă și din uscat și din vatra satului de pretulindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din cap până în cap, pentrucă a cumpărat părintele egumen Samoil și popa Galaction și cu ceilalți călugări dela sfânta mânăstire acești 245 stânjeni de ocină mai sus ziși dela Radul postelnic și dela fratele său Datco paharnic și dela nepoata lor Stana, pentru 62 ughi.

Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și iar să fie sfintei mânăstiri mai sus zise ocină la Albești, partea lui Radul postelnic și Datco paharnic, fiii lui Radul ¹⁾ clucer, stânjeni 20 de peste tot hotarul, pentru că i-a dat Radul postelnic și cu fratele său Datco clucer sfintei mânăstiri mai sus scrise pentru sufletul părinților lor și pentru sufletele lor. Și s'au scris la sfântul pomelnic părinții lor, anume: Datco și mama lor Samfira și frații ei Stanciul și Albul, ca să le fie lor veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul postelnic și Datco paharnic și a nepoților lor, fiii lui Micleuș, de vânzare și de milă cu mulți boieri și oameni buni martori, anume: din Bădeni Stoica vornic și Armega și Cernat logofăt și Anghel logofăt și Vasilie, ginerile lui Stoica vornic și din Vernești, Bodea și Dragomir Caramaloiul și mulți oameni, care nu sunt scriși aici în cartea aceasta.

Și iar să fie sfintei mânăstiri mai sus zise ocină în satul Albeștii Rătundului stânjeni 310, însă partea jupanului Andronic vistier, toală, din câmp și

1) în loc de: Datco.

din pădure și din apă și cu vecinii și cu tot venitul, de pretutindeni și de pe tot hotarul cât se va alege, pentrucă a cumpărat jupan Andronic vistier acești stânjeni mai sus ziși de ocină dela toși moștenii satului, pentru prețul a 38.000 aspri gata, în zilele răposatului Mihai voevod, când a fost cursul anilor 7104 <1596>. Și s'au vândut și ei să fie vecini și le-a scos și birurile din sat și toate dăjdiile. Apoi jupan Andronic vistier a dat și a miluit cu acești 310 stânjeni mai sus ziși pe sfânta mânăstire pentru sufletul lui și al părinților lui, ca să fie sfinteii mânăstiri de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar jupanului Andronic să-i fie veșnică pomenire și să-l pomenească la sfântul jertfelnic neîncelat.

Și au venit moștenii satului de a lor bună voie fără nicio silă de s'au vândut vecini jupanului Andronic vistier cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihai voevod pe acești mai sus ziși stânjeni de ocină, de cumpărătură și apoi de milă, făcută cu mare blestem cum a dat această ocină mai sus zisă la sfânta mânăstire dela Buzău, care a fost zidită și înnoită din temelie de jupan Andronic vistier.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfinteii mânăstiri mai sus zise ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Bertolomi stolnic și Furtuna comis și Ion mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 20 zile și dela Adam până acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, VII/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Altă trad. rom din 1806.

170

1622 (7130) Iunie 21, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Hriza mare vistier și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Negești, însă partea lui Chirca din Negești, toată, cât este aleasă și pietruită dinspre satul Negeștii și dinspre Ulea, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de pe tot hotarul și cu un vecin

anume Nedelco, fiul lui Dumitru Talabă. Și a vândut Chirca el de a sa bună voie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Hriza mare visțier, pentru 6000 aspri gata cu șlirea tuturor oamenilor lui și a megiașilor din sus din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare al lui Chirca cu mulți boieri martori, când a cumpărat jupan Hriza mare vistier această ocină dela Chirca, anume: Eremia logofăt și din Cacova, Builă și din Frijureni, Radul paharnic și din Blagodești, Ianiu postelnic și din Șintești, Staico postelnic și din Vlădeni, Lăudat postelnic și Dediul vătaf și Mogoș, fiul lui Buta logofăt din Țigănești și din Dobroești, Voicilă logofăt și Mihalcea, fiul lui Nan logofăt din Măgureni.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Hriza mare visțier ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Îată dar și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Bertolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 21 zile și dela Adam în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/18.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1782.

Cu o trad. rom., ibid., ms. 256, f. 252 v—253.

171

1622 (7130) Iunie 21.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scrie domnia mea boierului domniei mele Neagul al doilea comis. După acéia-ți dau în știre domnia mea pentru rândul acestor oameni anume Draghiia și Stan și Ion și Taudor de în Mal, că au fost cumpărat nește ocină în sat la Gânștești ocină înfundată, dela Dumitru și dela Șteful și dela Vladul Călugăruului și dela Necula și dela Costandin și dela Stan Pungă de în Gânștești și dela Rade și Petco și Voicilă și Mușat de Ogrăzeni și dela Dragostin, încă de în zilele răposatul moșului domniei mele Alexandru voevod și den zilele părintelui domniei mele Mihnea voevod. Iar cându au fost apoi, Nica logofet au ajunsu cu hotarul și au luat ocina dela acești oameni, apoi au îmblat vânzătorii mâncându-se și părându-se cu Nica logofăt și tot i-au rămas Nica logofăt. Deci au fost acești oameni și cu banii dați și fără ocină până acum.*

Iar cându au fost acum în zilele domniei mele, iar Draghiia cu ceata lui ce sânt mai sus scriși, cumpărătorii, ei n'au mai putut răbda fără ocină, ce au

venit naintea domnii mēl<e> în divan, de se-au părăt de față pentru această ocină de în Gânștești cu Ne<c>ula de în Gânștești și cu Drag<o>stin și cu Vlădimir de Ogrăzēni. Într'aceia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre legē, împreună cu toți c<in>știții dereg<ă>torii domnii mēl<e>. Și am văzut domnia mea și am citit cărțile a moșului domnii mēl<e> Alexandru voevod și cartea părintelui domnii mēl<e> Mihnei voevod, pre aceste ocine de cumpărătoare. Și a rămas Gânșteștii și Ogrăzēnii de lege și de judecată.

Și am dat domnia mea acestor cumpărători să fie volnici să-și ia dela vânzători ocină pentru ocină măcar fie înpresurată, măcar vândută, măcar zălojită tot să-și ia ocină deplin, cum le citescu cărțile, 7 funi.

Deci, de vrēm<e> ce veri vedea ciast<ă> carte a domnii mēl<e>, să cauți să apuci pre Ogrăzēni și pre Gânștești să dea ocină cât au fost vândut și să li-o alegi și să o înpietrezî deosebi, să fie aleas<ă> și mai mult vai să n'aib<ă>. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Iunie 21 zile, anul 7130 <1622>

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXI/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie rom., ibid., ms. 256, f. 673.

172

1622 (7130) Iunie 23.

Zapisul Barbului pah<arnic> de schimbare unui Țigan cu egumēnul dela Jătiian.

Scris-am eu, jupănul Barbul pah<arnic>, aciastă carte a mea sfintei mânăstiri Jătiianul, cum să să știe că am avut o Țigancă a me după un Țigan al mânăstirii, însă Țigancă anume Flore. Iar apoi, eu m'am tocmitu cu părintele Gligore egumenul de mi-au dat un Țigan schimbu părintele Gligorie. Acest Țigan ce scrie mai sus să fie schimbu pentru Țigancă. Și ne-am tocmițu de a noastră bună voie și cu știrea tuturor boerilor.

Dreptu aciia, am dat aciastă Țigancă, ce iaste mai sus zisă, să fie mânăstirii moșie ohabnică.

Și mărturii am pusu: Drosul postelnic și Radul logofăt din Tărnăvița și Radul Caleae din Cotoră și Peia și Mihai și mulți boeri și am tocmitu. Și amintere să nu fie, pres'te cuvântul nostru.

Iunie 23 zile, 7130 <1622>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianul, nr. 723, f. 494 v—495.

Copie rom.

1622 (7130) Iunie 26, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri a domniei mele din josul orașului București, hramu sfânta Troiță și părintelui egumen Gligorie, ca să fie sfintei mânăstiri o vie în dealul Bucureștilor cu loc împrejur și cu livadă și cu pomi cât se va alege, pentrucă această vie a fost a lui Antonie șelarul, dedina lui. Iar când a fost la vremea lui de moarte, iar Andonie, a lăsat toate averile și niște locuri de case și de prăvălii și via din dealul Bucureștilor la mâna lui Limber șelarul din Târgoviște, pentrucă fii și alte rude Antonie nu a avut, fără numai pe Limber, căci au fost amândoi dintr'o cetate în patria lor, ca să-l pomenească. Intr'aceea, Limber, el a dat această vie mai sus scrisă la mâna lui Radul șelarul să ia el venitul și să-l pomenească. Apoi Radul el s'a ridicat de a vândut jumătate de vie din via lui Antonie unui om din București, anume Lupul pentru 4000 aspri fără știrea lui Limber. Dacă a prins Limber de veste el a tras pără înaintea domniei mele cu Lupul pentru acea vie și l-a ajuns pe Lupul legea să-și ia asprii înapoi și i-a luat. Apoi, Limber și Radul șelarii, ei au dat și au închinat toată via lui Antonie, cât a fost vândută și nevândută, la sfânta mânăstire sfânta Troiță mai sus zisă cu voia lor, dinaintea cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt și au scris pe Antonie și pe soția lui, Cherana și pe fiii lor, Tudor și Gherghina, la sfântul pomelnic, și a făcut Limber și carte de la mâna lui cu mulți martori, anume Ghinea Mustachi și Radul logofăt și Oprea postelnic și Radul postelnic și Dumitru logofăt și Dumitru sudetul din București. Și au pus și jurământ, care <va> întoarce să fie de trei ori blestemat.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri ca să-i fie această vie dedină și toate dedinele lui Antonie din București și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea, jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Frizea mare vistier și Necula spătar și Bertolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat în Târgoviște, Iunie 26 zile, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, I/7.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu 2 traduceri rom. una nedatată, cealaltă din 1912.

1622 (7130) Iunie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul arhimitropolit chir vlădica Luca al întregii Țări Românești.

Scris-am vlădicia mea aciasta carte a vlădiciei mele, ca să fie la mână jupănelui Neculei marele spat<ar>, cum să se știe că au fost făcut schimbu jupănel Pană vist<ier> cu mănăstirea Codmeana, de au dat mănăstirii nește oi și vaci și boi și 1 cal și o plașcă de postav și nește iape și nește bani, pentrucă au fost sărăcit mănăstirea de bucate, când au venit Batăr Gabor craiu în țeară.

Deci, văzând vlădicia mea și cu egumenul Anastasie și cu tot soborul țerăi cum au sărăcit mănăstirea, noi ne-am sfătuit cu toți arhieriei și cu egumenii țerăi și cu voia clăug<ă>rilor de în mănăstire, de au dat jupănelui Pană vist<ier> o siliște de sat al mănăstirii, anume ce se cheamă Călugărenii de în Neajlov, de în județul Vlaș<ca>, iar jupănel Pană vist<ier>, socrul Neculei spat<ar>, el au întărit sv<e>nta mănăstire cu acēste bucate ce sânt mai sus scrise și satul să fie jupănelui lu Pană vist<ier> de moșie și lui și coconilor lui în vecie neclătit și nelegănat.

Iar după acēia, cându au fost după moartea jupănelui lu Pană vist<ier>, în zilele lu Gavriil voevod, iară un egumen ce au fost la acea mănăstire, anume Simeon, el au rădicat pără ca să ia satul la mănăstire, iară jupănel Necula marele spat<ar>, ginerile jupănelui Pană vist<ier>, el au stătut de faț<ă> înaintea lu Gavriil voevod și înaintea vlădiciei mele și a tot divanul depreună cu egumenul și cu toți călug<ă>rii. Și așa zicea jupănel Necula mare spat<ar>: de veți să luoati satul, voi să-mi dați toate bucatele ce-ați luat dela socru-mieu, jupănel Pană vist<ier>. Și legea au judecat pre călug<ă>rii așa.

Deci, vlădicia mea și cu toți arhieriei și cu egumenul și cu călug<ă>rii, văzând noi așa cum cade judecata, socotit-am că iar va fi mănăstire săracă și se vor răsipi călug<ă>rii de în mănăstire și va peri pomeana cthitorilor. Ce iar am dat cum să-și fie jupan Necula spat<ar> satul Călugărenii, cum l-au fost ținut și până atunce, așa să-l fie și de atunce încoaci.

Și iarăși au ținut satul jupănel Necula mare spat<ar> până acum, în zilele [în zilele] domnu nostru Io Radul voevod. Deci, călug<ă>rii den mănăstire și egumenul Chiriiac, ei iarăși se-au jeluit pentru o ia<pă> și pentru nește miei ce n'au fost apucat să le dea j<u>pănel Pană vist<ier>. Iară jupanul Necula mare spat<ar>, el au apucat <pre egumen și l-au tras>¹⁾ înaintea domnu nostru, că să-i întoar<că> bucatele și să-și fie satul și cum altădată să nu mai aib<ă> p<ără> cu dinșii. Deci domnu nostru, domnia lui au căutat și au adevărat cu toți cinstiții deregătorii domniei lui și cu tot divanul [și cu tot divanul], împreună am fost și vlădicia mea. Și au judecat domnu nostru cum ce au fost rămas de

¹⁾ loc rupt, completat după doc. din 1622 Iulie 1, *ibid.*, M-rea Glavacioc, XXXIV/19.

jupânul Pană vist<ier>, de n'au plătit mănăstirii, să plătească jupânul Necula mare spat<ar> și să-știe satul pre tocmeală și pre schimbătoare. Și au dat Necula spat<ar> pentru iapă și pentru miei 1 cal și 1 vacă cu lapte, să fie pre tocmeala ce se-au fost fapt mai denainte vrém<e>, așa să fie și de acum nainte, și mai mult călug<ă>rii să nu se mai rădice cu pără.

Iară că vor călug<ă>rii le va părea vreodinioar strămbu și vor vrea să întoarcă satul, ei să aib<ă> a întoarceré toate bucatele jupânului Neculei mare spat<ar>, ce au fost dat în mănăstire răposatul Pană vist<ier> și ce le-au dat și apoi jupânul Necula mare spat<ar>.

Aciastă judecată se-au făcut denaintea domnu nostru și a tot divanul și denaintea vlădiciei mele și denaintea arhierelor țerăi: chir Mathei mitropolit Mira și chir Theofil episcop de Râmnic și chir Efrem de Buzău, Iasaf episcop din Argeș. *Altfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele.*

Am scris eu, Lepădat logofăt, la sfânta mitropolie în Târgoviște, luna Iunie 26 zile, în anul 7130 <1622>.

† Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei Luca. ¹⁾

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/17.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

175

1622 (7130) Iunie 26.

† Adecă eu, Mușat vist<ier> și cu fiiu meu Vasilie și cu fata mea Voichița, scriem și mărturisim cu acestu zăpis al nostru cum să știe că ne-am tocmit cu Mihaiu cliucer și cu frate-său Dumitrașco post<elnic> și cu soru-sa Ancuța, fata jupânesei Marâi, dă ne-am tocmit dă a noastră bună voe, dă le-am dat noi, însă eu Mușat vist<ier> și cu feciorii miei, cum sînt mai sus scriși, datule-am satul Negoștii cu tot hotarul și cu toți rumânii și viile și casile boerești și le-am dat și ban<i> gata galbeni o sută, iar Mihaiu cliucer și cu frate-său Dumitrașco și cu soru-sa Ancuța, fata jupânesei Marâi, ne-au dat noaoă partea lor dăla Izvorani. toat<ă>, di preste tot hotarul și cu rumânii căț<i> să vor găsi și cu vinăriciul den deal și cu vaduri dă mori ce vor fi pre acea parte a noastră.

Pântrucă acea parte dăla Izvorani fost-au dată dă jupâneasa Mara fie-sii Ancuței zestre, iar Mihaiu cliucer și cu frate-său Dumitrașco și cu Ancuța soru-sa dănprenă au schimbat [cu] cu jupân Mușat vist<ier> și cu fiiu-său Vasilie și cu fie-sa Voichița dă le-am dat noi Izvoranii partea noastră și ne-au dat vist<ierul> Nigoști<i> cum e mai sus scris. Am schi<m>bat dă a noastră bun<ă> voi moșii pri moșii, să ne fii și noaă stătătoare și lor în véci.

¹⁾ semnează grecește.

Și mărturie: Tudor sluj<er> și pé aga Mateiu și aga Stamatie și Neagul aga și Dumitru din Filiași și Nedelco mare portariu și Grama sluj<er> și Gherghe căpitan.

Și am scris eu, Ghinea neg<u>fătoriul, luna Iunie 26 zile, vâleat 7130 <1622>

Tudor slu<jer>

Neagul mare aga.

Mușa mare sluger.

Vasilie spat<ar>.

Voica.

Gramă clucerul.

Gherghe cap<i><an>

Eu aga Stâm<a>tie

Eu Mat<e>i aga.

Dum<i>tru căp<itan>

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XLVI/1.

Orig. rom., hârtie, zece peceți aplicate.

Cu copii, ibld., în msse: 204, f. 373 și 1155, f. 1.

176

1622 (7130) Iunie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Ivașco postelnic din Bălotești și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie satul Ulmuleții jumătate și satul Crăceștii jumătate și satul Zemnicele jumătate și Zemnicelele jumătate și satul Scăeștii jumătate și Voevodeștii jumătate și Futeștii jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din baltă și din uscat și din vecini și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de pe toate hotarele și cu tot venitul, pentru că aceste mai sus zise sate au fost de moștenire ale lui Căndea pârcaľabul din Voevodești, părintele jupaniței Maria, bunicul lui Ivașco postelnic.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, Ivașco postelnic a avut pără înainte domniei mele în marele divan cu Radul postelnic Năsturel din Fierești și cu jupanița Calea, fiica lui Radul Calofirescul și cu soțul ei, Radul postelnic din.....¹⁾. Și au venit de s'au pârît de față înainte domniei mele pentru aceste mai sus zise sate. <Și> așa a pârît jupanița Calea că a fost satul Ulmuleții cumpărat de Dragomir, fiul lui Marcea, nu este al lui Căndea pârcaľab. Intr'aceea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe domnești anume Fiera vistier și Stoica logofăt Tărăceanul și Dobriin logofăt din Ungurei și din Săteni Vintilă postelnic și din Tetcoi Badea șefar și din Miroși Pătru

¹⁾ loc alb în orig.

logofăt, ca să caute și să adevereze cu sufletele lor pentru satul Ulmuleții: a fost cumpărat de Dragomir, fiul lui Marcea, sau nu a fost cumpărat, sau a fost al lui Căndea părcălab. Astfel când a fost la zi și la soroc acești mai sus ziși 6 boieri ei așa au adevărit și au mărturisit înaintea domniei mele că n'a avut jupanița Calca nicio treabă ei a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Iar apoi când a fost peste puțină vreme, Radul postelnic Năsturel a ridicat pără și el pentru satul Ulmuleții, și s'au părît de față înaintea domniei mele. Și așa a părît Radul postelnic că are și el parte din vecinii din Ulmuleți. Astfel într'aceea domnia mea am cercelat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea din divan între ei 2 boieri, anume jupan Aslan fost mare vistier și jupan Gligorie fost mare comis, ca să cerceteze și să-i judece și să-i tocmească cum vor găsi cu sufletele lor după dreptate. Astfel într'aceea acești 2 boieri așa i-au judecat și i-au tocmit și i-au împăcat de a lor bună voie, ca să țină Radul postelnic numai din ocină jumătate, în două cu Ivașco postelnic, iar cu vecinii din Ulmuleți să nu aibă Radul postelnic niciun amestec. Și a mărturisit Radul postelnic el singur, înaintea domniei mele în divan și înaintea acestor 2 boieri, că el nu a avut niciun vecin la Ulmuleți. Și a avut Ivașco postelnic multă pără și cheltuială cu jupanița Calca, fiica lui Calofirescul, înaintea domniei mele, pentru acel sat Ulmuleții și i-a scos Ivașco postelnic cu multă cheltuială și cu 6 boieri. Și am văzut domnia mea și cartea acestor 2 boieri de întocmire și de judecată cum i-au împăcat, mai multă pără între ei să nu fie.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Ivașco postelnic ca să-i fie aceste mai sus zise sate și vecini ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Iunie 27 zile și dela Adam în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCLXVII/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1907.

1622 (7130) Iunie 28, Târgoviște.

† Adecă eu, jupăneasa Mariia, fata a lu Staico postelnic de Bucov și ai miei gineri, Nedelco comis și Ianiu spatcar, scris-am acesta al nostru zapis

să fie la mână lu Bărbăteiu căpitanul, cum să se știe să i-am vândut un sălaș de Țigani, anume Tatul Țiganul cu Țiganca lui. . . .¹⁾ și cu feciorii lor, anume Sestra și Rada și Bunea și. . .¹⁾ și cu ai lor feciori ce vor mai face drept 10.000 de bani gata. Și i-am vândut de a noastră bună voe, ca să-i fie lui moșie și feciorilor și nepoților și strenepoților, neclătinat și cu știrea tuturor boiarilor.

Și când am făcut aciastă tocmeală de i-am vândut acest sălaș de Țigani ce iaste mai sus scris, fost-au mulți boiari, anume: Cernica vornicul și Năsturel postelnic și Neagul cămărașul și Mușat cliucer și Radul logofăt și Ianachi vornic și alți mulți boiari. Și i-am făcut și zapis dela mâna noastră la mâna lui să-i fie de credință, să aib-aș face și carte domnească de moșie pre zapisul nostru.

Și au fost și Staico postelnic de Crețești mărturie. Aciasta mărturisim cu zapisul nostru.

Și am scris eu, Lepădat logofăt în Târgoviște, luna Iunie 28 zile, în anul 7130 <1622>.

Papa mare. logofet.

Ivan spatar.

Ianachi vornic

Radul logofăt.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCXLIII/4.

Orig. rom., hârtie, trei peceți aplicate.

178

<1622> Iunie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupan Gligorie fost mare comis și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie niște vecini în sat în Breaza, anume: Stanciul și Pătru Glonțul și Stoica și Gherghe, fiul lui Pleșa și Manea, cu fiii lor și cu delnițele lor, pe care s'au hrănit de mai înainte vreme. Pentru că acești vecini mai sus ziși, ei au fost de moștenire ai jupanitei Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov. Astfel, când a fost în zilele lui Gavriil voevod, fiul lui Simeon voevod, jupanița Maria a vândut pe acești vecini cu delnițele lor, pe care le-au avut ei în câmp, cinstitului boier al domniei mele, jupan Gligorie comisul, pentru 6500 aspri gata. Și a vândut jupanița Maria, ea de a ei bună voie și cu știrea tuturor boierilor dela curtea domniei mele și a²⁾ megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și am văzut domnia

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ • a • în orig.

mea și zapisul jupaniței Maria, de vânzare, la mâna lui Gligorie comisul, ca să nu aibă nimeni treabă cu acești vecini, nici¹⁾ ginerii ei, nici fiicele ei, pentrucă i-a cumpărat pe aspri gata, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului boier al domniei mele, jupan Gligorie comis, ca să-i fie acești vecini mai sus ziși dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomeiu stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 30 zile și dela Adam, în anul 7129 <1621>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., LXXX/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Văleatul greșit. Datat după divan.

179

1622 (7130) Iulie 1, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea
această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan
Necula mare spătar și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Călu-
găr<en>ii dela Neajlov din județul Vlașca, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii
și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar în hotar, pentrucă
acel sat mai sus zis a fost de moștenire al sfintei mânăstiri numită Codmena.

Astfel, când a fost în zilele domniei mele în primul rând, jupan Pană
vistier, socrul lui Necula spătar, ă făcut schimb cu mânăstirea Codmeana de
a dat Pană vistier sfintei mânăstiri niște oi și vaci și boi și un cal și o haină
de postav și niște iepe și niște bani, pentrucă a sărăcit sfânta mânăstire de
bucate când a venit Batăr Gabor craiul cu Ungurii aici în țară. Astfel am
văzut domnia mea și cu părintele egumen Anastasie și cu tot soborul țării domniei
mele cum a sărăcit sfânta mânăstire Codmeana, iar domnia mea am făcut sfat
împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și cu toți arhieriei și cu
egumenii țării și cu voia călugărilor dela sfânta mânăstire Codmeana de i-au
dat răposatului jupan Pană vistier acel sat Călugărenii dela Neajlov mai sus
zis care a fost de moștenire al sfintei mânăstiri ca să-i fie lui dedină. Iar jupan

¹⁾ « nici » în orig.

Până vistier, socrul lui Necula spătar, a întărit sfânta mânăstire Codmeana cu aceste mai sus zise bucate și satul Călugărenii să fie jupanului Pană vistier de dedină lui și fiilor în veci neclintit.

Iar apoi când a fost în zilele lui Gavriil voevod, după moartea lui Pană vistier, părintele egumen Simeon, ce a fost nastavnic la sfânta mânăstire Codmeana, a stat de față cu cinstitul dregător al domniei mele jupan Necula mare spătar și au ridicat pâră înaintea lui Gavriil voevod ca să ia satul la mânăstire, iar jupan Necula spătar, ginerele lui Pană vistier a stat la pâră de față înaintea lui Gavriil voevod și înaintea precinstitului și preasfințitului părintele nostru arhimitropolit chir vlădica Luca și a tot divanul lui dimpreună cu egumenul Simeon și cu toți călugării. Și a spus dregătorul domniei mele jupan Necula spătar, înaintea lui Gavriil voevod, că de vor să ia satul dela mâna lui, călugării, ei să dea toate bucatele pe care le-au luat dela mâna socrului său, jupan Pană vistier. Și așa a ajuns legea pe călugări. Astfel, într-aceea Gavriil voevod împreună cu părintele vlădica Luca și cu toți arhieriei și cu egumenul și cu călugării dacă au văzut așa cum cade judecata, au socotit că iar va <fi mânăstirea sărăcilă> ¹⁾ și se vor risipi călugării din mânăstire și se <va pierde> ¹⁾ pomana ctitorilor, ci iar au dat ca să-și țină jupan Necula spătar satul Călugărenii cum l-a ținut și până atunci așa să-l țină. Și de atunci înainte iarăși a ținut satul jupan Necula spătar acum în zilele domniei mele. Astfel călugării dela mânăstire și egumenul Chiriace ei iarăși au jăluit pentru o iapă și pentru niște miei, că n'a apucat să le dea jupan Pană vistier. Într-aceea jupan Necula mare spătar l-a apucat pe egumenul Chiriace și l-a tras înaintea domniei mele ca să-i întoarcă bucatele și să-și țină călugării satul și ca altă dată să nu mai aibă pâră cu ei. Astfel domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu părintele nostru chir vlădica Luca și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele ca ce a rămas neplătit de jupan Pană vistier să plătească acum ginerele său, jupan Necula spătar, și să țină satul Călugărenii după întocmire și după schimb. <Și> a dat Necula mare spătar pentru iapă și pentru miei un cal și o vacă cu lapte; cum s'a făcut și mai dinainte vreme așa să fie și de acum înainte și mai multă pâră călugări să nu ridice, iar căror călugări li se va părea strâmb vreodată și vor voi să întoarcă satul ei să aibă să întoarcă jupanului Necula spătar toate bucatele pe care le-a dat răposatul Pană vistier și pe care le-a dat și el pe urmă. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui nostru vlădica Luca de întocmire și de judecată cum s'au împăcat dinaintea sfinției lui și dinaintea tuturor arhieriei țării și chir Mateiu mitropolit al Mirei și chir Teofil episcopul Râmnicului și chir Efrem episcopul Buzăului și Asaf episcopul Argeșului. Așa s'au întocmit și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Necula mare spătar, ca să-i fie satul Călugărenii dela Neajlov

¹⁾ loc rupt in orig.

ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 1 zi și dela Adam în anul 1730 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/18.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1752.

180

1622 (7130) Iulie 1, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei; fiul marelui Mihnea voevod, nepotul marelui și milostivului, răposatului Io Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni anume Soare și Chima din Prodileștii de Sus și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină la Prodileștii de Sus din partea lui Apostol portarul jumătate, din câmp și din pădure și din apa Dâmboviții și din uscat și de pe toată ocina tot jumătate oricât se va alege, pentrucă a cumpărat Soare și Chima această ocină mai sus zisă din Prodileștii de Sus dela Apostol fost mare portar și dela fiii lui, anume Stroe...¹⁾ pentru 8400 aspri încă din zilele lui Gavriil voevod. Dar această mai sus zisă ocină din Prodileștii de Sus Apostol portar a făcut-o vânzătoare de mai înainte vreme să o vândă și nimeni nu s'a găsit s'o cumpere fără <numai> acești mai sus ziși oameni anume Soare și Chima de au dat și au cumpărat această mai sus zisă <ocină> pentru prețul mai sus zis. Și încă au întreat pe toți megiașii din sat din Prodilești: vor să cumpere sau nu. Iar <din> ei nimeni n'a voit să cumpere. Astfel într'aceea atunci s'au ridicat Soare și cu Chima din Prodilești de au cumpărat această mai sus zisă ocină dela Apostol portarul și dela fiii lui mai sus ziși pentru prețul mai sus zis. Și a vândut Apostol și fiii lui această mai sus zisă ocină jumătate din ocina lor din Prodileștii de Sus lui Soare și lui Chima de bună voia lor din iutea domniei mele și dinaintea cinstiților dregători ai domniei mele din marele divan al domniei mele. Inșă au fost atunci adălmășari anume: Gherghe și Buhtea și Dălban și Stoica de au băut adălmașul. Inșă să se știe că a dat

¹⁾ loc alb în orig.

Soare aspri 4200 și Chima iar 4200 aspri. Astfel să țină Soare jumătate din mai sus zisa ocină din Prodileștii de Sus care au cumpărat-o și Chima iar să țină jumătate, cum au dat aspri așa să țină și ocina.

Și iar să fie lui Soare ocină la Spălătură partea Dobrei, sora Mariei din Spălătură, fiica lui Vladul Țigănel, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din uscat și din vatra satului, pentru că a cumpărat Soare această mai sus zisă ocină dela Stan din Suseni, soțul Dobrei și dela fiul lor anume Dobre, pentru 800 aspri. Dar când a voit să cumpere Soare această mai sus zisă ocină dela Spălătură partea Dobrei, soția lui Stan din Suseni, dela Stan soțul Dobrei, iar Soare așa s'a prins cu Stan dinaintea a mulți oameni buni adălmășari, și au fost și adălmășari anume Duma șchiopul din Spălătură și Stan Curele și Raia și Radul și Buhtea, dacă vreodată nu-i va fi cu pace să se hrănească cu această mai sus zisă ocină partea Dobrei din Spălătură și va zice fiul lor Dobre vreodată că nu știe de rândul vânzării acestei ocine mai sus zise din Spălătură, partea mamei sale Dobra și va apuca tăgadă, Soare să fie volnic să țină partea lui Stan din Suseni, să fie ocină pentru ocină. Inșă să se știe că a mărturisit Stan din Suseni dinaintea mai sus zișilor oameni adălmășari, că a vândut partea de ocină a soției sale Dobra pentru pomnile ei și pentru niște sărindare pe care le-a plătit la popi, fiindcă a murit soția lui, Dobra, neîmpărtășilă. Astfel a cheltuit acei aspri la treaba ei ce trebuie unui om mort.

Și a vândut Stan din Suseni această ocină mai sus zisă de a sa bună voie și cu știrea tuturor megiașilor lui Soare, ca să-i fie această mai sus zisă ocină de ohabă lui.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Soare și lui Chima din Prodileștii de Sus ca să le fie mai sus zisa jumătate de ocină din Prodileștii de Sus din partea lui Apostol portar de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Riza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan. . . ¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, bătrânul Stan din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Iulie 1 zi cursul anilor dela Adam până la această zi în anul 7130 <1622>.

† Io Radu voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, II/21.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1741.

¹⁾ loc alb în orig.

1622 (7130) Iulie 1, Târgoviște.

† Adecă noi, boiarii: jupan Ventil<ă> mare vornic și jupan Papa mare log<o>f<ă>t și jupan Hrezea mare vist<ier> și jupan Vartolemeiu mare stol<nic> și jupan Furtuna mare com<is> și jupan Ion mare pih<arnic> și jupan Trufanda mare post<elnic> și Paraschiva al doilea log<o>fet, scris-am cartea noastră ca să fie la mână Neculei mare spat<ar>, cum să se știe că au fost făcut schimbu jupănu Pană vist<ier> cu mănăstirea Codmeana, de au dat mănăstirii nește oi și vaci și boi și 1 cal și 1 plașcă de postav și nește iape și nește bani, pentrucă au fost sărăcit mănăstirea de bucate când au venit Batăr Gabor eraiu aicea în țeară. Deci, văzându noi și părintele nostru mitropolitul vlădica Luca și cu egumenul Anastasie și cu tot soborul țerăi cum au sărăcit mănăstirea, într'aceia, noi ne-am sfătuit cu toți arhieriei și cu egumenii țerăi și cu voia călugărilor de în mănăstire, de a dat jupănu Pană vistiiariul o siliște de sat al mănăstirii, anume se se cheamă Călugărenii de în Neajlov, iar jupănu Pană vistiiariul au întărit sventa mănăstire cu ceste bucate ce sânt mai sus scrise și satul să fie jupănu Pană vist<ier> de moșie și lui și coconilor lui în vecie neclătit și nelegănat.

Iar după aceia, cându au fost după moartea jupănu Pană vistiiariul, în zilele lu Gavriil voevod, iar un egumen ce au fost la acea mănăstire, anume Simeon, el au rădicat pără ca să ia satul la mănăstire, iar jupănu Necula marele spat<ar>, ginerile jupănu Pană vist<ier>, el au stătut de față înaintea lu Gavriil voevod și înaintea părintelui vlădicăi Luca și a tot divanul de preună cu egumenul Simeon și cu toți călugării. Și așa zicea jupănu Necula spat<ar>: de veți să luați satul, voi să-mi dați toate bucatele ce ați luat dela socru-mieu jupănu Pană vist<ier>. Și legea au judecat pre călugări așa.

Deci și noi cu părintele vlădica și cu toți arhieriei și cu egumenul și cu călugării văzându noi așa, cum cade judecata, socotit-am că iarăși va fi mănăstirea săracă și se vor răsipi călugării den mănăstire și va peri pomeana cthitorilor, ce iară am dat cum să-și fie jupănu Necula spat<ar> satul Călugărenii cum l-au fost ținut și până atunce, așa să-l fie și de atunce înainte.

Și iarăși au ținut satul jupănu Necula spat<ar> până acum în zilele domnu nostru Io Radul voevod, feciorul Milnei voevod.

Deci călugării de în mănăstire și egumenul Chiriac, ei iarăși se-au jăluit pentru o iapă și pentru nește miei ce n'au fost apucat să le dea jupănu Pană vist<ier>, iar jupănu Necula mare spat<ar>, el au apucat pre egumen și l-au tras înaintea domnu nostru ca să-i întoarcă bucatele și să-și fie călugării satul și cum altădată să nu mai aibă pără la divan.

Deci într'aceia, domnu nostru, domnia lui au c<ăut>at și au adevărat înpreună cu c<n>stitul și prealuminatul părintele nostru mitropolitul vlădica

Luca. Și aș-au judecat domnu nostru, cum ce au fost rămas de jupănu Pană vistiariul de n'au fost plătit mănăstirii, să plătească jupănu Necula mare spat<ar> și să-și fie satul pre tocmeală și pre schimbătoare. Și au dat Necula spat<ar> pentru iapă și pântru miei, 1 cal și 1 vacă cu lapte, să fie pre tocmeala ce se-au fost fapt mai denainte vreme, așa să fie și de acum nainte și mai mult călugării să nu se mai rădice cu pără. Iar căror călugări le va părea vreodinioară strămbu și vor vrea să întoarcă satul, ei să aibă a întoarcere toate bucatele jupănu Neculei spat<ar>, ce au fost dat în mănăstire răposatul Pană vistier și ce le-au dat și apoi jupănu Necula mare spat<ar>.

Și am văzut și cartea domnu nostru și cartea părintelui nostru vlădica Luca.

Și această judecată se-au făcut denainte domnu nostru și a tot divanul și denainte vlădicăi și denainte arhiereilor țării: chir Matheiu mitropolit Mira și chir Theofil episcop al Râmnicului și chir Efrem episcop al Buzăului, Ioasaf episcop de Argeș.

Derept aceia, am făcut și cartea noastră să fie la mîna jupănu Neculei mare spat<ar> pre ciastă tocmeală, cum iaste mai sus scris. Altfel să nu fie, după spusa noastră.

Și a scris Lepădat în Târgoviște, luna Iulie 1 zi, în anul 7130 <1622>.

Ventilă vor<nic>.

Papa mare log<ofăt>.

Hrizea vistier.

Paraschiva al doilea log<ofăt>.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/19.

Orig. rom., hârtie, patru peceți aplicate.

182

1622 (7130) Iulie 3.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui Țigan, anume Voineag, ce iaste al sfintei besereci dela Câmpul Lungu, ce iaste beserecă domnească, ca să fie în pace și el și Țiganca lui de cătră ci<n>stitul și prealuminatul părintele nostru vlădica Luca și de cătră globnicul carele iaste pre Țigăneia sfintei mitropolii. Pentru că au venit Voineag Țiganul nainte domniei mele de se au jeluț și au spus cum au fost luat o Țigană, anume Mariia, den Țigăneia părintelui vlădicăi, iar cându au fost în zilele lu Gavriil voevod, părintele vlădica au vrut să-i ia Țiganca. Intr'aceia, Gavriil voevod, domnia lui au adevărat că se află la părintele 2 Țigance, anume Paraschiva și Voica. Deci Gavriil voevod au socotit una să fie Țigană pentru Țigană, iar alta încă mai rămănea la părintele, când va trebui sfintei bisereci să ș-o ia. Și au lăsat și părintele pre aciastă tocmeală. Și am văzut domnia mea și cartea lui Gavriil voevod.

Derept accia, domnia mea încă am dat cestui Țigan, lui Voineag și Țigan-ci-iș Mariei, ca să fie în pace și slobod de cătră părintele vlădica și de către globnicii lui să nu se trag<ă> niciun Țigan al beserecii pentru Mariia Țiganca. Și nimeni să nu culeze a ispiti peste această carle a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Lepădat luna Iulie 3 zile, în anul 7130 <1622>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, LXII/3.

Orig. rom., hârtie, pecete căzută.

183

1622 (7130) Iulie 8, Târgoviște.

Hrisovul mărie sale Radul voevod, a moșnenilor vecu din let 7133 <1622> Iul<ie> 8 zile.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a tot pământul rumănescu, fiul marelui și prebunului răposatului Mihnea voevod. Dat-am domnia me aciastă poruncă a domniei mele popii Mane și gineru-său Stoica din Cotești și fiilor lui, căți dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie în Ursești, din județul Râmnecului Serat, însă toată parte Voinii, din câmpu și din pădure și din apă și din vii și din pomet și din siliște satului, de peste tot, or cât să va alege din tot hotarul, pentru căci că au cumpărat-o popa Manea din Ursești și cu ginere-său Stoica din Cotești aciastă moșia ce-i mai sus scrisă dela Ursul și dela Văsiu, feciorii Voinii din Ursești, drept trei mii de aspre gata.

Și au fost și martori, anume: Gonce din Ursești și Albul și Stan și Dragoș cel bătrân și Toma și Stan Țigan și Mânzală și Drăghici și Moga și Hangul și Stoica arcariul și Stoian și Nacula și Pleșa și Uréché din Urichești și Danciul din Cotești și Lazăr Străinul din Bonțești și popa Milcov din Urechești și Coste și popa Mane din Golești și Filip cel bătrân din Gura Babii și Stan Caprariu din Dragosloveni.

Și iarăși ca să fie popei Manii și ginere-său Stoicăi moșăe în Ursești însă parte. . . . . ¹⁾ lui Năvrăp, fecior lui Avram, toată, din câmp și din pădure și di peste tot, <or>căță să vor alege din tot locul, pentru căci că au dat Năvrăp aciastă moșie parte lui popii Manci și ginere-său Stoicăi, pentru sufletul lui și a părinților lui, pentruca să le fie vecinică pomenire. Iar mărturii au fost, anume Olma din Ursești și Banciul și Alde și Dragoș și Grecul.

Și am lăsat cu blestăm, cine s'ar ispiti să strice pomana și mila din rudele lui, atunce să fie de trei ori blestămat și lepădat de 318 sfinți părinți ce au fost la Nicheia.

¹⁾ loc șters în text.

Și au vândut acești oameni, ei de a lor bună voe și cu înștiințarea tuturor megiașilor, din sus și din jos și de penprejurul locului și înaintea domniei mele.

Pentru această și domnia mea am dat popii Manei și ginere-său Stoică, ca să le fie lor ocină și moșie și întru venit, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților și neclătită de nimene, peste zisa domniei mele.

Iată peste această și martori am pus domnia mea pe: dumnealui Vintilă mare vornic și pan Papa mare logofăt, pan Hrizea mare vistier, pan Necula mare spatar, pan Vartholomei mare stolnic, Furtuna comis și Ioan paharnic, pan Trufanda mare postelnic.

Și au scris logofăt Lepădat la scaunul cetății Târgoviștii.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Sf. Ioan din Focșani, nr. 464, f. 100—101.

Copie rom.

184

1622 (7130) Iulie 8, Târgoviște.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.

† Adecă eu, Iane Ghiurmescul, scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis, cum să se știe cum amu vândut jupânului Ventilă marele vornic a mea parte de ocină den satu den Tatine și cu ai miei rumăni, anum Stoian și Stoica și Dragne și iar Stoica, de preste toată ocina, den câmpu și den pădure și den apă și den uscată și cu vad de moară și den siliștea satului și den baltă, de preste tot hotarul care cătu se va alege, însă a patra parte, drept 34.000 aspri gata. Și amu vândut de a mea bună voe și fără de nice o silă și cu știrea fraților miei Neculai și Murăi și . . . . .¹⁾ și cu știrea tuturor megiașilor, de sus și de jos, den prejurul locului.

Și să aibă jupânul Ventilă marele vornic a-și face carte domnească de moșie preste zapisul meu și de nimenilea băntuială să n'aibă, preste acestu zapis al meu.

Și mai mare mărturie amu pus: jupan Papa marele logofăt și jupan Bratul ce au fost comis mare și jupan Gligorie comis și Dumitru vornic de Mogoșești și Ianache vornic și Radul postelnic din Hierăști și Staico postelnic din Șintești și Radul vătăh din Uda și Danciul logofăt de Usași și Calotă vătăh din Popești.

Și amu scris eu, Șerban copilul, în cetate în Târgoviște, luna Iulie 8 zile, văleat 7130 <1622>.

Eu Iano Ghiurmescul.

Bratul comis.

Ianache vornic.

Arh. Sr. Buc., A. N., CXVI/22.

Orig. rom., hârtie, trei peceti aplicate.

¹⁾ loc alb în orig.

1622 (7130) Iulie 9, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul din Vernești, fiul lui Moș
al lui Marin și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Vernești
din județul Buzău, însă din partea lui Tămbău, nepotul lui Brătucul, fiul lui
Tătucul, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de
pretutindeni oricât se va alege din cap în cap pentrucă această ocină a fost de
moștenire a lui Tămbău. Astfel a dat Tămbău lui Belcea, străbunicul lui Stanciul,
două părți din partea lui de ocină, jumătate, pentrucă l-a hrănit Belcea pe
Tămbău la vremurile lui de nevoie și l-a crescut până când s'a făcut mare <și>
voinic de hrană și l-a căsătorit în zilele răposatului Mircea voevod, în cursul
anilor 7055 <1546—1547>.

Și iarăși să-i fie lui Stanciul din partea lui Tămbău însă din jumătatea
care a rămas nevândută, a treia parte de pretutindeni și de peste tot hotarul
pentrucă a cumpărat-o Moșul, nepotul lui Belcea, tatăl lui Stanciul, dela Dobra,
fiica lui Tămbău pentru 600 de aspri de argint în zilele răposatului părintelui
domniei mele Mihnea voevod. Și au fost martori atunci din Zorești Bratul al
lui Neagu și Radul al lui Prodan și din Vernești Stan Gădan și din Opăriți
Bădilă.

Și iarăși a cumpărat Stanciul pitar din Mărăcineni, unchiul lui Stanciul,
dela Stan Ineluș și dela fratele lui, Bratul, în dealul Verneștilor în dos, un po-
gon și jumătate de vie și cu un stânjen de ocină pentru 300 de aspri gata. Și
iarăși a dat Stanciul un cojoc pentru 300 de aspri și un taler de argint în mâi-
nile lui Voico Săcuianul și a lui Lupu 40 de aspri în zilele domniei mele, iar
acel pogon și jumătate și cu stânjenul de ocină a fost cumpărat încă din zilele
lui Șerban voevod pe <vreme de> grea foamete. Și au fost martori din Vernești
Dragomir Tamba și Gherghe și popa Guța și din Băești, Panaiot.

Și iarăși a cumpărat Stanciul unchiul lui Stanciul pitar ¹⁾, în dealul Ver-
neștilor dela Gherghe Coitănescul din partea lui Balea, un pogon și jumătate
de vie pentru 1400 de aspri gata iarăși <în zilele lui> Șerban voevod. Și au
fost martori din Zorești Dragomir și Lefter și Stan și Stama neguțătorul și din
Vernești Lupul și Radul și popa Guța și Cârștian. Și iarăși a cumpărat Stan-
ciul pitar ¹⁾, unchiul lui Stanciul, în dealul Verneștilor, două pogoane de vie și
cu doi stânjeni de ocină din cap în cap, dela Bucșe fiul lui Dumitru din
Opăriți pentru 400 de aspri gata în zilele lui Șerban vodă. Și au fost martori
din Vernești Iuga și Caloianu și Dumitru neguțătorul și Panaiot și Radul al
lui Gherghe și popa Guța și din Zorești Negrilă și popa Giurgiu.

¹⁾ In text: tipariu.

Și iarăși a cumpărat Stanciul dela Tudora, jupanița lui Dediul postelnic, în dealul Verneștilor, din ocina lui Oancea din partea Ancăi, un pogon și jumătate de vie și cu 1 stânjen și jumătate de ocină de peste tot hotarul din sus în jos pentru 1430 de aspri gata, în zilele domniei mele în primul rând, iar acești stânjeni de ocină au fost cumpărați de Oancea tatăl Tudorei dela Anca din Vernești. Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare cu oameni buni martori din orașul Buzău, Neagoe Coadă Lată și din Vernești Neagoe Scaun și Lupul Săcuian și Voico și din Zorești, Anghel.

Și iarăși a cumpărat Stanciul, fiul lui Moșul al lui Marin în Dedulești însă din trei mori în apa Buzăului, a patra parte din aceste trei roți de mori din partea lui Șteful și a lui Dragotă și a lui Neagoe și a lui Stan și a lui Ianu din sat din Potoceni pentru 35 de ughi, aspri gata în zilele lui Gavriil voevod. Și au fost martori anume: din Târgoviște, Ivan și Coman neguțătorii și din Mănești, Zorea cel bătrân și Vâlcea și din Mărăcineni, Stan Bătlan și Stroe și Panaiot și popa Guța. Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus-în jos și au avut și cărți dar le-au pierdut din <pricina> răutăților.

Pentru aceea am dat și domnia mea lui Stanciul, fiul lui Moșul, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 9 zile și dela Adam până la această scriere curgători în anul 7130 <1622>

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Muzeul Cuza vodă—Galați.

Orig. slav, perg., pecetea timbrată, stricată.

186

1622 (7130) Iulie 11.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Grajdanei, ca să fie volnică cu carte domnii melce de să-și ție ai <săi> rumăni, anumce: Dragomir, fratele Stoică și cu feciorii lui, și feciorii Stoică și Simpietru, numai să fie în pace însuși Stoica, numai capul lui.

Pentru că acești rumăni au fost rumăni de moșie ai jupănesei Grajdanei, den sat den Bobeștii de Jos.

Drept acia, am dat și domnia mea jupănesei Grajdanei, ca să fie volnică cu carte domnii mele de să-și ție acești rumăni ce sânt mai sus

seriş*i*, să-i fie rum*ă*ni cum au fost și mai denainte vrémé. Și de nimé băntuial*ă* să n'aib*ă*, pres'te carte domnii mele. *Allfel să nu fie, dupa spusa domniei mele.*

Și ispravnic Papa mare logofăt.

Scris luna Iulie 11 zile, l*ea*t 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CCCC/210.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

187

1622 (7130) Iulie 11.

Cu mila lui dumnezeu, creștinul Radu voevodu și domn întru toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mihnii voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii <mele> slugii domnii mele Oprii și cumnată-său lui Dragomir și jupănescelor lor Mariia și Stana, fetele jupănesii Stancăi, soacra Oprii și a lui Dragomir, și feciorilor lor câți dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor dată moșia la Proroci, pentrucă au cumpărat Dragomir dela Curtișoară, tata al jupănesii Stancăi, soacra Oprii și a lui Dragomir, dela Stan și dela Crăciun părțile lor toate, drept 3700 aspri gata.

Și iar au mai cumpărat Dragomir, tata al jupănesii Stancăi, partea a Buicăi toată, drept 2500 de aspri gata. Și iar au mai cumpărat Dragomir dela Curtișoară partea Stoicăi toată, drept 1800 aspri gata.

Și iar au mai cumpărat Dragomir dela Cutrișoară partea a lui Dobrin toată, drept 3500 aspri gata. Și iar au mai cumpărat Dragomir dela Curtișoară partea Radului toată, drept 3500 de aspri gata.

Și iar au mai cumpărat Dragomir dela Curtișoară partea Slăveștilor toată și partea a lui Drăgan toată și partea a fii-său lui Gherghie și a frate-său, părțile lor toate oricâte să vor alege. Și le-au cumpărat drept 4800 aspri gata.

Și iar au mai cumpărat Dragomir partea lui Pătru, feciorul lui Dragomir, toată drept 3900 aspri gata și partea a Vladului toată, drept 2700.

Însă au cumpărat Dragomir dela Curtișoară aceste părți de moșie, din câmpu și din pădure și din apă și dă piste tot hotarul și din siliștea satului, încă din zilele răposatului Mihai vodă. Și am văzut domniia mea și cartea a lui Mihail voevod de cumpărătoare, însă ca să-să știe că au cumpărat Dragomir aceste moșii ce mai sus sânt zise dela Proroci cu asprii jupănesii Marii, fata a lui Drăgușin banul, nepoata a Mitrii vornicul, muma a jupănesii Stancăi, soacra a Oprii și a lui Dragomir, cu banii de zestre.

Și iar au mai dat Oprii logofăt și lui Dragomir, ginerii jupănesii Stancăi, moșie la Milcov toată partea soacră-sa jupănesii Stancăi, cea de baștină și de cumpărătoare oricât să va alege din câmpu și din pădure și din apă și cu viia

și cu rumânii oricăți să vor alege du priste tot hotarul, pentrucă aceste moșii ce mai sus sânt zise de baștină și de cumpărătoare ale jupănesii Stancăi dela părinții ei și dela moșii ei, iar după moartea ei niminea nu i-au rămas ei numai ceste 2 fete, anume: Mariia, jupăneasa Oprii logofăt și Stana, jupăneasa a lui Dragomir, că sânt din trupu ei. Și iar au lăsat toate părțile ei și moșiile și bucatele ale jupănesii Stancăi la mâna fetelor ei și ginerilor ei, Oprii și lui Dragomir. Și am văzut domniia mea și cartea a lui Șarban voevod pentru aceste moșii dela Milcov.

Drept aceia dat-am domniia mea slugii domnii mele Oprii și lui Dragomir și jupăneselor lor ce mai sus sânt zise, ca să le fie date lor aceste moșii de baștină, care mai sus sânt zise, stătătoare feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și dă către nimeni neclătit piste zisa domnii mele.

Încă și mărturii pus-am domniia mea: jupan Vintilă *mare vornic* și jupan Papa *mare logofăt* și jupan Hrizea *mare vistier* și jupan Necula *mare spătar* și Vartolomei *mare stolnic* și Furtuna *mare comis* și Ion *mare pâiarnic* și jupan Trufanda *mare postelnic*. Și <ispravnic> jupan Papa *mare logofăt*,

Și am scris eu Șarban logofātu *din Târgoviște, luna Iulie 11, leat 7130 <1622>*.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCXXXVIII/1.

Copie legalizată cu sigiliul mitropoliei «după cel adevărat hrisov din cuvânt în cuvânt, 1780 Sept. 7».

188

1622 (7130) Iulie 15, Târgoviște.

Din mila lui dumnezău, noi Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul celui mare și celui preabunu, răposatului Mihnea <oe><o>d. Dă domniia mea această poruncă a domniei mele slugii domnii mele, lui Radu logofăt *din Desa*, nepot lui Radul banul și fiul jupănesii Dragolii și cu toți fiii lui, câți dumnezău îi va dăruî, ca să-i fie lui tot satul Vlădaia și satu Ștircovița și Saracovul, cu tot hotarul și cu toți rumâni și cu toată împrejurarea dup<r>etutindinea, cât să va alege, din hotar pân<ă> în hotar. Și rumâni să să știe, anume: Băra cu copii lui și Stănimir cu ficii lui și Radul Părsica și Iovan frate-său și Bogdan și Bratul și Ioancea și Pripasul și Lepădat și Pătru și Iovan și Tatul și Oprea și Radul și Pătru și Ion și Șuică și Iancul și Radoslav și Mihailu și Neagul și Stănuț și Marcu și Ion...¹⁾ Bușuțelului și Manea cu frate-său Stănimir și Pătru și Stoica și feciorii lui, Nicula.....¹⁾ și Barbul și feciorii lui, Gaură și Ghiorman și ficioru-său cu toți copii lor.

Și hotarale satului Vlădaia să să știe: d'asupra Drimcei în locul cu rugii în sus, pân<ă> în capul Seliștuței și iar în sus pă marginea Goenici> Iancului

¹⁾ loc alb în text.

drept pă mijlocul bungetului Marmurelui, peste Gărlici și iar pă colnic pân<ă> în livezile Bibei și iar drumu peste pisc pă marginea tufelor, pân Letișoae, pân locul Felegiei și pân Ceruleț, drept pă Valea Brândușii pân<ă> in poiana Rogo-
vici și pân<ă> in piscul Radei și iar pă locul Bunbisei și iar pân furcitura Seciului, pă bungetul Negrului, dealu în jos pă marginea Orliștilor Scorilénilor, iarăș în locul cu rugii. Fincă mai sus zisele sate au fost cumpărate de Radu banul Verzescul, de unchiul lui Radul logof<ă>t *din* Desa, dela megiași<i> satelor, anume: Ion *al lui Iarul* și Nicoar<ă> și dela toți frați<i> lor, încă de-
nainte vreme în zilele răposatului moșul domnii mele, Alexandru v<oe>v<o>d, cu 30.000 aspri de argint gată. Și le-au tot ținut Radul banul *din* Desa, moșul lui Radul logof<ă>t, și jupănesi<i> Dragolei, cu bună pace, pân<ă> în zilele răposatului Mihail v<oe>v<o>d. Iar după această, Mihail v<oe>v<o>d, domnia sa s'au pus în spinarea acestor mai sus pomeniți<i> boieri, de au hrăpit satul Vlădaia, fără niciun ban, în silniciie și de atunci tot au fost acest sat supt stă-
pânire domnească. Deci au ținut și Cârstea sluger acest sat Vlădaia până au trăit, iar după moartea lui, au căzut acest sat iarăși supt stăpânire domnească.

După aceasta, au venit Radul logof<ă>t înaintea domnii mele, de au jăluit pentru mare strămtorare ce au avut de către Mihail v<oe>v<o>d și că le au hrăpit moșiile și cărțile, în silnicia sa. Intr'aceasta domnia mea am cerut bani dela Radul logof<ă>t, pentru aceste mai sus zise sate și au dat Radul logof<ă>t aspri 30.000 d'au răscumpărat dela domnia mea aceste sate, ce mai sus s'au pomenit, ca să fie iar pă mâna lui, precum au fost ale lui strămoșești.

Iar după aceasta, s'au sculat Lupul pah<a>r<nic>, de s'au pus în spinarea lui Radul logof<ă>t și i-au întors bani<i> înapoi, în silnicie, fără niciun cuvânt, ei numai că au fost puternic. Și i-au ținut Lupul pah<a>r<nic> pân<ă> la moartea lui. Iar după moarté, au rămas satele la mâna ginerilor lui, Mihart post<e><nic> și Oprea post<e><nic>. După aceasta, Radul logof<ă>t iarăși au făcut tocmeală cu Mihaiu post<e><nic>, cu a lor bună voe, de au răscum-
părat Radul logof<ă>t aceste mai sus pomenite sate și au dat aspri gata 30.000 și 200 de oi, în zilele lui Gavril v<oe>v<o>d. Și au ținut Radul logof<ă>t aceste sate cu bună pace.

Iar după aceasta, când au fost acum, în zilele domnii mele, la al doilea domnie a domnii mele, dar Aldea postek<nic> *din* Smârdeștești au rădicat pără pentru rumăni<i> din Punghina, că au fost trecut în satu Vlădaia, încă dela răposatu Mihai v<oe>v<o>d. Și s'au judecat de fața cu Radul logof<ă>t, până au rămas Radul logof<ă>t de pravilă. Și după aceasta, s'au învoit Radul logof<ă>t cu Aldea post<e><nic>, înaintea domnie mele și înaintea tuturor boierilor, ca să fie bună pace între ei. Și au făcut ei amândoi cum că să nu rădice pără niciodată. Și au dat Radul logof<ă>t lui Aldea post<e><nic> aspre 30.000, ce au fost cheltuit până l-au rămas, iar Radul logof<ă>t să fie toți rumăni din Punghina ce au fost așezați la satul Vlădaia.

De aceea, am dat domnia mea lui Radul logof<ă>t ca să-i fie satul Vlădaia și satu Ștircovița și Saracovul, cu toate hotarăle și cu toți rumăni<i> și cu toată înprejurarea, ocină strămoșască și ohabnică, fiilor, nepoților și strănepoților și de către nimenea neclintiți, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea pă: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logof<ă>t și jupan Hriza mare vist<ier> și jupan Nicula spat<a>r și jupan Vărtolomei stol<ni>c și Furtună com<i>s și Ion pal<a>r<nic> și jupan Trufanda mare post<e>l<nic> și cu ¹⁾ Papa mare logof<ă>t.

Și am scris eu, Lepădat logof<ă>t, în orașul de scaun Târgoviște, în luna lui Iulie 15 zile, și dela Adam pân<ă> acum, când s'au scris aceasta, curgerea anului 7130 <1622>.

Am tâlmăcit eu cel mai jos iscălit din Iurisovul cel adevărat, slavonesc, din cuvânt în cuvânt. Anul 1833 Iunie în 30 zile. Atanasie Milanovici.

Acad. R.P.R. DCCXXXV/35.

Trad. rom.

Cu o copie, ibid., III/134.

189

1622 (7130) Iulie 16, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Lupe și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină la Băbeni, însă din partea lui Prodilă și din partea lui Radul a treia parte, din câmp și din apă și din vatra satului și din partea de vie, pentru că a cumpărat Lupe dela Prodilă și dela Radul pentru 360 aspri de argint. Și iar a cumpărat Lupe ocină la Băbeni, însă partea lui Neagul, toată, de pretutindeni, oricât se va alege din câmp și din apă și din sat și din capul ocinii până în cap, dela Neagul pentru 320 aspri de argint. Și aceste cumpărături sunt cumpărate din zilele lui Radul voevod, fiul lui Radul voevod. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voevod, veche și ruptă și înegrită. Astfel domnia mea am înnoit și am întărit.

Și iar a cumpărat Neniul, fiul lui Stoica Lupe ocină la Mușcelul Sibiceului, însă din partea lui Șerban, toată, oricât se va alege, dela Șerban și dela Begulești pentru 200 aspri de argint. Și iar a cumpărat Neniul singur 2 ogoare, un ogor este la Piatra Albă, iar celălalt este la Valea Fânașului, ogoarele cele lungi, dela Stan Găulu din Mărăcineni pentru 200 aspri de argint.

Și iar a cumpărat Neniul și cu fratele său Preda, fiii lui Stoica Lupe, o grădină ²⁾ cu pomet, cu loc și cu tot în satul Mărăcineni, iar dela Stan Găul, pentru 140 aspri de argint. Încă <și> această cumpăratură a fost din zilele răposatului părinte al domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului

¹⁾ în loc de « ispravnic ».

²⁾ « grădină », în text.

părinte al domniei mele veche și ruptă. Astfel domnia mea am înnoit și am întărit pe cartea domniei mele.

Și iar a cumpărat Stoica, fiul lui Neniul, un scoc de moară în sat la Cândești dela mătușa sa, Dobra Călcioaic, pentru 600 aspri, căci acest scoc de moară a fost de moștenire al tatălui său, Stoica al lui Lupe. Astfel Stoica al lui Lupe el a dat zestre acest scoc de moară fiicei sale Dobra care e mai sus scrisă.

Și iar a cumpărat întâi Neniul și fratele său popa Lupe și Stoian, ocină la Băbeni, însă partea fratelui lor Preda, toată. Iar după aceea, fiii lui Neniul, Stoica și Radul și popa Manea și Badea, ei au cumpărat partea lui Stoica, fiul popii Lupe mai sus scris, toată, oricât se va alege din câmp și din apă și din sat, dela Stoica, fiul popii Lupe, pentru 1000 de bani.

Și martori au fost atunci, oameni buni aldămășari, anume: Lupul și Gorgan și Radul Bărăgan și Ilie din Mărăcineni.

Și iar a dat Dobra Călcioaic un pogon de vie cu loc în dealul Verneștilor lângă via episcopului, nepotului Stoica, fiul lui Neniul din Mărăcineni, să fie pentru sufletul fiului lui, Dumitru, însă și pentru că a alergat prin Târgul Jiului, de a găsit pe Dumitru mort acolo și a cheltuit Stoica 500 de bani. Și iar au răscumparat Stoica și fratele său Badea 3 pogoane de vie dela Milea și dela popa Vălcan pentru 1500 <aspri>.

Însă acele vie au fost ale lor de moștenire, în dealul Verneștilor din partea Prodilească.

Și iar să-i fie lui Badea un pogon de vie în dealul Verneștilor cu loc, pentru că i l-a dat Dumitru, vărul lui Badea, la nunta lui, să-i fie pomană în veacul veacului. Și martori au fost atunci la nuntă tot satul Mărăcineni.

Pentru aceasta, am dat domnia mea acestor oameni, pe nume cum e mai sus scris, ca să le fie ocină și vie și moară, dedină lui și fiilor lui, ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Necula mare spătar și Vartolomeiu mare stolnic și Fortuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Neagul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 17 zile, dela Adam până acum, cursul anilor, în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., DCXLV/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

190

1622 (7130) Iulie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io Radul> ¹⁾ voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. <Dă domnia> ¹⁾

¹⁾ loc rupt în orig.

mea această poruncă a domniei mele lui Dan și fratelui său Voicilă, fiii lui Stan din Căzănești, și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină la Milești din județul Ialomița, însă partea lui Stan al lui Burnea, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vad de moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste hotarul, pentru că au cumpărat Dan și Voicilă, partea lui Stan al lui Burnea 25 de stânjeni de ocină pentru 2000 aspri dela Stan Burnea din Milești, în zilele lui Simeon voevod. Și a vândut el de a sa bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și tot au ținut cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Stan al lui Burnea, o fiică a lui Stan, anume Dragole, a ridicat pără și a venit înaintea domniei mele în divan și s'a pârât de față cu Dan și cu Voicilă, pentru partea tatălui ei, Stan al lui Burnea mai sus zis. Și astfel pâră Dragole, fiica lui Stan că nu a vândut tatăl ei Stan această ocină, ci a pus-o zălog. Astfel, într-aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea între ei 2 oameni buni pe răvașe domnești, anume din Căzănești, Colțea, fiul lui Hamza, și din Milești, Călin, ca să cerceteze și să adevereze cu sufletele lor: a vândul Stan Burnea această ocină, cum este mai sus scris, sau a pus-o zălog? Astfel într'aceea acești 2 megiași astfel au adevărit și au mărturisit înaintea domniei mele că a vândut Stan Burnea toată partea lui pe aspri gata, el de a lui bună voie din zilele lui Simeon voevod, nu a pus-o zălog. Astfel, a rămas Dragole de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea megiașilor de judecată.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Dan și lui Voicilă ca să le fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Necula spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea Târgoviștei, luna Iulie 18 zile și dela Adam în anul 7130 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXIX/9.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1622 (7130) Iulie 25, Bălteni.

Eu, Albul cu al meu frate Dan, să știe cum am vândut noi de a noastră bună voie și cu știrea tuturor megeiașilor din moșiia noastră din Bălteni 2

Iocuri popei lui Dumitru din Negovani, drept aspri gata 200: unul după Rup-tură, altul crivina dela Bolboc, ca să-i fie lui moșie ohabnică, lui și feciorilor lui și cățți-i va dăruî dumnezéu. Și am făcut aciastă tocmeală în Bălteni în casa Predii, feciorul popei Oprei.

Și am pus și mărturie: Preda și Neagoe, feciorul lu Guriță și Radul Stoescul și Lupul lui Blojin, toți megeiași buni din Bălteni.

Scris luna Iulie 25 anul 7130 <1622>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 93.

Copie rom.

Altă copie rom., ibid., ms. 253, f. 37 v.

192

1622 (7130) August 4.

† Să se știe cum amu cumpărat eu, Mihaiu Grecul, ocină în Dedulește dela căpitanul Radul și dela jupănesa loi, Moșe, fata ligofătului Oprei, o rătă de moră și de alta a șase parte și patro pogone de vii și ocină cât se va alege, pântro ca această ocină ao fostū mai denae<n>te vreme cumpărat<ă> de moșe nustră Irina, dela Volpe, jumătate de rot<ă> și jumătate de ocina, de<n> ocina loi, de priste tot<ă> ocina câtă se va alege.

Și eră jumătate de rotă, și eră a șase parte este de într'altă parte ce eră au fostu cumpărat de moși nustră Irina dela Dragomiru feciurul Țigolei și parte de ocină câtă se va alege tot de priste tot hotarul de în matca Buzăului până <în> hotarul Săpatului. Și a<ce>ste ocine și vii și părțe de moară ce's mai sus scris<e>, sântu vândute de căpitanul Radul și de jupănesa lui, Moșe, dreptu aspri gata 14.000 și le<a>m vândut de bună voia nustră și cu ștere tulu<ro>ru fraților și de în sos și de jus și de înprijurul lucoloi.

Și au fostū la această tocmele molți omene bone și boeri, anume Cernat liugofet și Dragomir Motrol și frate-său Salumir și de în Dedulește de acule Siman și Stan și Necopoi și Lupol ai lui frați, și Brag<a> de Cluceți și Bărbătei și de Blăjane, Cuman și Sava lu Avram și Sima și Sava al <logo>fetului și Radul Sofiiicăi și Goga și Barbul și Once.

Am scris luna Agostu are zile 4, vălet 7130 <1622>.

Stoicanul mar<tor>

Vlad Bérebul

Eu Sava al Simei am scris.

<Pe verso> † Să s<ă> știe cheltoial<a> morilor.

Ados-amu cară de lemne, parte nașului Dumitrașco, 60 de car<ă>, zloț<i> 60

† Dat-amu pe pitri pe 2, ugh<i> 9.

† Dat-amu la nește garduri ugh<i> lo jumătate.

† Dat-amu la morari, la Cocoș iuz<bașa> ugh<i> 20.

Acad. R.P.R., CCXLIV/3.

Orig. rom., hârtie, 8 peceți aplicate.

1622 (7130) August 22.

Cartea Radului vodă la mâna egiișilor din Gonțați pentru toate părțile lor dă moșie și megiișii o au vândut mănăstirii Târșor. Leat 7130 <1622> August 22 zile.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domnii mele slugii domnii mele Neagului și Gheorghe, fiii lui Mihai din Târșor, ca să fie volnici cu cartea domnii mele să-și fie ale lor ocine din Gonțați și din Blejoi, însă parte lui Dumitru și a Stanii și a Stancăi, feciori Goștilor, și dă moșie și dă cumpărătoare, ce au fost cumpărat Goștii mai denainte vrême dă la Draghici den Bléjoi dă păste tot hotaru și cu tot pometul.

Iar Mihai, tatăl Neagului și al lui Gherghe, el încă au fost cumpărat aciastă ocină dă la Dumitru și dă la soru-sa Stana și Stanca, drept 2300 dă aspri în zilele lui Șarban voivod, și tot o au ținut cu bună pace.

Iar când au fost acum în zilele domnii mele, după moartea lui Mihai, iar feciorii lui, Neagul și Gherghe, ei au avut pără înaintea domnii mele cu Stanca, sora lui Dumitru și a Stanii, pentru ocina de în Gonțați și den Blejoi și se-au părăt de fața în divan. Și așa părâia Stanca cum că n'au fost vândut frate-său Dumitru și soru-sa Stana ocina lor lui Mihai. Intr'aceia domniia mea am căutat și am judecat pe drept și pre lege. Și am văzut domniia mea și am citit cartea lui Șarban vodă dă cumpărătoare pre aciastă ocină ce iaste mai sus numită dă când au fost cursul anilor 7113 <1604-1605>. Și au rămas Stanca dă lege dennaintea domnii mele.

Drept acéia domniia mea am judecat și am dat Neagului și lui Gherghe, feciorii lui Mihai, ca să-și fie ocina cum au fost cumpărat tatăl lor, iar Stanca să n'aibă nici o treabă, ci să fie Neagului și lui Gherghe ocină moșii lor și feciorilor lor și de nimenea opreală să n'aibă.

Scris dă Lepădat log<ofăt> de divan.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Târșor, nr. 718, f. 788 v—789.
Copie rom.

1622 (7130) August 25.

† Adecă eu, Stoica Buciumaș și muiarea mea, Voica, scris-am ac<es>ta al <nos>tru zăpis, cum să fie de mare credință la mâna jupânului Thanasie peh<arnic> din Stănești, cum să știe că i-amu vândut noi a noastră moșie den Pulași drept 2700 de bani [bani] gata. Și am luat dela Ion Grămadă din Pitești as<pri> 900. Și această moșie au fost a muerii mele Voicăi de moșie.

Și o am vândutu noi amândoi, de a noastră bună voe, și den câmpu și den apă și den pădure, și de pre tot hotarul, cât au avut muiarea mea Voica și cât am avut eu de cumpărătoare dreptu acești bani ce scrie mai sus.

Și mărturii încă au fost Badea den Că<zâne>ști și Agapie den Pogan și Dobrin<ea>ță și Dumitrelea și Nen<ciul gi>nererele lui Buciumaș și încă mulți <oameni> buni.

Și o am vândutu <a>ciastă moșie <în> zilele Radului <vodă>. Și s'au făcut acestu zapis la moara comisului Manole, <când am fo>stu eu S<toi>ca Buciumaș morar la acea moar<ă>.

Și am scris eu Stan Haiducul.

S'au ales cu 6 <boieri hotarnici> și s'au <a>flat o fune întreagă de moșie și s'au dat Papei Stănculescului să o stăpânească fiind cumpărător vechiū.

Scris luna august <25 zile în anul 1730> <1622>

Eu Stoica Buciumașul

Eu Badea

Eu Agapie

Eu Dobrineață

Eu Dumitrel

Eu Neniciul

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVI/5.

Orig. rom., hârtie.

Cu o copie, ibid., ms. 720, f. 418, după care s'au făcut unele completări.

195

1622 (7130) August 26.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scrie domnia mea ție Nico din Căpreni. Dup'aciasta-ți grăescu domnia mea pântru rândul părintelui Ion, egumenul dela Tismana, pântru că au venit de se-au plânsu naintea domniei mele, cum tu ai spânzurat un Țigan, al mănăstirei, anume Oprea și i-ai oprit trei feciori ai Țiganului de-i ții la tine; deci, în vrém<e> ci ver vedea cartea domniei mele iar tu să cauți acei Țigani feciorii Oprei, să-i dai de unde vor fi la mâna egumenului.*

Și iar să cauți pântru un Țigan al mănăstirei, anume Costandin, că l-ai bătut și i-ai luotu 1600 de bani și acel Țigan iar nu țe-au fost vinovat nemic, ci să dai și aceia bani la mâna egumenului. Și mai mult val să nu le faci și forte să te ferești de acum nainte de Țiganei și de toți oamenii mănăstirei, ci forte în pace să-i lași, nici să-i mai prazi.

Alla, iar să cauți pântru rândul vămii ci iaste partea mănăstirei jumătate dela Târgul Jâiului, nemica să nu le mai oprești, ci să le dai cum au ținut și

mai nainte vrēm<e> pântru că aicea au spus egumenul cum ai oprit partea mănăstirei de vamă, 4300 de bani, ci iar tot să le dai.

Iar să nu ver vrea să le dai Țiganei și banei carei sântu mai sus scriși de a ta voe, iar egumenul să fie volnic cu cartea și cu sluga domniei mēl<e>, anume . . . . . ¹⁾ să-șă ia și Țiganei și acei bani dela tine făr<ă> voia ta.

Aceasta vă vorbește domnia mea; altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna August 26 zile, anul 7130 <1622>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, CXVII/8.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibid., în ms. 329, f. 644 v. —645.

196

1622 (7130) August 26.

† *Din mila lui dumnezeu preasfințitului mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.*

† *Scrie vl<ă>dicia mea aceasta carte a vl<ă>diciei mele dumnitale log<o>-fete Hera, pace, și bk<ago>sl<o>venie. Dup'acéia dau în știre dumnitale cum au venit innaintea vl<ă>diciei mele Tudoru log<o>fătul de au jăluit pântru jup<ă>-neasa Mariia Boldeasca, cum au murit în mâinile lui și o au căutat el la nevoia ei. Alte rude nu sé-au aflat pre lângă dinsa să o caute la nevoia ei ce numai el singur.*

Deci și ia di cene au văzut că au avut milă și căutare la moarte ș'au lăsat și ocina și bucate ci au avut că i-au fost și rudenii. Și au lăsat să-i se facă 40 di sărăcusti și să o pominească. Și o au pominit și i-au fapt și sărăcusti și alti gréli și păcati tut au lăsat pri mâna lui.

Iară când iasté acmu dumneata băntuești acmu să-i iai acéle moșii di la mâna lui.

Diript acéia — și grăescu vl<ă>dicia mea ca unui boiarin bun și înțilept și bătrân, să socotești dumneata că nu-ți iasti cu cale a băntui macaru ci țe-au fost cumnată, sor cu jup<ă>neasa dumnitalci. Că tot omulu-ș iasti volnic să-ș împartă bucatele undi va vrea el.

Incă pri Tudor log<ofăt> doară n'aș fi crizut, iară vl<ă>dicia mea am văzut și zapisul ci au fapt jup<ă>neasa Mariia la moartea ee di innaintea a prioți și a oamini buni. Și au vinit și prioți carii au fost d<u>hovnici la moartea

¹⁾ loc alb în orig.

ei dé-au mărturisit adivirit înaintea vl<ă>diciei meli, anum<e> pop<a> Vlaicul și pop<a> Stoica.

Dici dumneata socotești ce vă tribuiașt<e> pără înaintea domnu nostru, ci vă tocmiți ca nește boiari buni, că dumneata ești om bun și bătrân de aru fi să dai domneata învățătură altora, să nu iai blăstémili mortului și păcatili, că toți vom să murim, iară pământul va rămânea că nimé n'au putut moștini céastă lume.

Socotești dumneata bini aceasta-ți grăiscu dumnitale. Să fii dumneata sănătos, amin.

Scris August 26 zile, anul 7130 <1622>.

† Smeritul m'tropo'it al Ungrovlahiei, Luca¹).

<Pe verso.> Fiului bisericesc și vlădiciei mele în duhul sfânt, jupan Hera logofăt, pace și blagoslovenie.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCIV/3.

Orig. rom., hârtie.

197

<1622 Septembrie — 1623 August> 7131.

Hrisovul răposatului Io Radul voevod, dela leat 7131 <1622—1623>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă sfintii și dumnezeestii mănăstiri ce să cheamă Mărginenii, unde să cinstește hramul mai marelor voivozi Mihail și Gavriil și părintelui egumenului chir Eftenie, ca să fie volnic cu cartea domnii méle, de să ție toată partea dă ocină a lui Stan logofătul dăn Căpriori, câtă să va alége partea lui și cu toți rumăanii și cu tot venitul, dăn câmpu, dăn pădure, dăn apă, du peste tot hotarul, pentrucă o au dat el la sfânta mănăstire, încă mai dănainte vréme, până au fost el viu și s'au îngropat în sfânta mănăstire și au fost lăsat jupânesii lui jumătate de ocină și cu rumăani și să să hrănească până când va fi ia vie, iar după moartéa ei, iar să fie la sfânta mănăstire. Iar când iaste acum, Tudor și cu frate-său Dragomir de Vlădění, ei să apucă de acea parte dă ocină a lui Stan logofătul, ce au fost lăsat jupânesii lui până au fost vie, ca să o ia dela sfânta mănăstire.

Intr'acéia domnia mea am dat sfintei mănăstiri și egumenului Eftenie ca să fie volnic cu această carte a domnii méle să ție toată partea dă ocină a lui Stan logofătul dăn Căpriorul și cu rumăanii, cum o au fost lăsat el și de către niminea bântuială să n'aibă, peste cartea domnii méle, că așa iaste porunca domnii méle.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 86 v.—87.

Copie rom.

¹) grecește în orig.

<1622 Septembrie 1 — 1623 Mai> 7131, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea acestui boier ¹⁾ al domniei mele, Necula postelnic ²⁾ Glogovanu și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Baia și la Gostești, a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, deoarece este a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire din vechime, din zilele altor domni bătrâni.

Iar apoi, când <a fost> ³⁾ în zilele lui Șerban voevod, Necula el a căzut într'o nevoie. Astfel a pus zălog partea sa de ocină mai sus spusă, și cu vecinii la un om, anume Ghinea din Cătun, pentru 30.000 aspri gata.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Ghinea, Necula, el a avut pără înaintea <domniei mele> ³⁾ cu fiii lui Ghinea, anume Pană și Ghinea, pentru această ocină mai sus spusă și au venit de s'au părît de față. Și astfel pârau Pană și Ghinea înaintea domniei mele că nu a pus zălog Necula această ocină la tatăl lor Ghinea <ci a> ³⁾ vândut-o de tot, pentru 30.000 aspri, care sunt mai sus spuși, Astfel, întru aceia, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea foarte bine au mărturisit... ³⁾ mulți oameni buni înaintea domniei mele că nu a vândut această ocină ci a pus zălog la Ghinea, cum este mai sus scris. Astfel am dat domnia mea de a întors Necula toți asprii lui Pană și lui Ghinea înapoi, 30.000. Și <au rămas> ³⁾ Pană și Ghinea, fiii lui Ghinea, de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai multă treabă și amestec să nu aibă cu ocina lui Necula mai sus spusă dela Baia și dela Gostești, ci să-i fie lui Necula ocină, dedină, cum i-a fost și de mai înainte vreme <și> ³⁾ să fie de acum în pace de către ei.

Și iarăși să-i fie lui Necula ocină la hotarul Crainicilor dinspre Motru, însă partea lui Gavrilă și a lui Negre, toată, de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă au vândut Gavrilă și Negre această ocină lui Lațco, tatăl lui Necula din Glogova, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod. Și a tot stăpânit această ocină cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Gavrilă și a lui Negre, Necula, el a avut pără înaintea domniei mele cu fiii lor, Ivan și Radul, pentru această ocină mai sus scrisă. Și așa pârau ei înaintea domniei

¹⁾ cuvintele « acestui boier » s'au scris peste un text răzuit.

²⁾ cuvântul « postelnic » s'a scris peste un text răzuit.

³⁾ loc rupt în orig.

mele că a fost pusă zălog această ocină, nu a fost vândută. Astfel, întru aceea, Necula, el a scos înaintea domniei mele în divan, cartea de cumpărătură a părintelui domniei mele, Mihnea voevod, pentru această ocină din hotarul Crai-
nicilor, că a fost vândută de Negre și de Gavrilă. Astfel au rămas Ivan și Radul
de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Și iarăși a cumpărat Necula o vie în plaiul Câlceștilor dela Ion din sat
pentru < . . . . . aspri > ¹⁾ gata, în zilele lui Șerban voevod. <Și> iarăși a cumpărat
Necula un pârlug în capul viei dela popa Pătru, pentru 550 aspri <gata. Și iarăși
a > ¹⁾ cumpărat Necula o Ațigancă, anume Corasia, dela . . . . . ¹⁾ baltă, pentru
1500 aspri gata.

Și au vândut ei de bună voia lor și cu știrea tuturor . . . . . ¹⁾ mulți oameni
martori anume: din Albeni, Andronic și din Rogojeni . . . ¹⁾ Cernaia Iacob și
Răducan postelnic.

Pentru aceasta am dat ²⁾ domnia mea lui Necula postelnic ³⁾ ca să-i fie și
de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

<Iată dar și > ¹⁾ martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic
și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare <vistier> . . . . .
. . . . .
. . . . . > ¹⁾ și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare
logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, cu învățătura lui Paraschiva al doilea logofăt,
în cetatea de scaun Târgoviște . . . . . ¹⁾ până la această scriere, cursul anilor
în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., DCXX/237.

Orig. slav, perg. rupt, pecete timbrată, căzută.

Lunile, după divan.

199

<1622 Septembrie 1 — 1623 August 31> 7131

Mărturie a aldămășarilor dela Topliceni pre cum că feciorul stolnicului
a cumpărat toată moșia lui Ionică din Răducești.

. . . . . ⁴⁾ să se știe cum a cumpărat feciorul stolnicului Cerni pre nume . . . ⁴⁾
Topliceni ocina toată a lui Ionică de Răducești . . . . . ⁴⁾ lege de pretutindenilea.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ cuvintele « am dat » s'au răzuit, scriindu-se peste ele cuvântul « boier »

³⁾ cuvântul « postelnic » s'a scris peste text răzuit.

⁴⁾ tras cu o linie în text.

Și o a vândut Ionică...¹⁾ voe pentru 18 galbeni. Și aldămășari din Topli<ceni> ...²⁾ Mușat și Șerban și Lupea și Colțea și Dobre și Voico...³⁾ Dragomir și Neacșul și Toma și Neagul și fără și Coman.

Văleat 7131 <1622—1623>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dedulești, nr. 218, f. 57 v.

Copie rom.

200

1622 (7131) Septembrie 6, Târgșor.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Vasilie mare agă și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie Ațigani anume; Dumitru și cu fiul lui, Ionașco, pentru că acești Ațigani, ei au fost ai lui de moștenire.

Astfel, când a fost în zilele răposatului Radul voevod, ei au furat multă marfă ²⁾ a lui Nedelcu din orașul Gherghița. Astfel i-a prins tâlhari de față și au fost de pierzanie.

Iar apoi, părintele egumen Arsenie dela sfânta mânăstire, hramul sfânta blagoveștenie a născătoarei de Dumnezeu, din orașul Buzău, el s'a aflat de i-a răscumpărat dela ștreang ³⁾, de i-a dat lui Nedelcu păgubașul ⁴⁾ 10 galbeni. Și au fost atunci martori: din Buzău, Iane al lui Vâlcu și Tudoran cel mare și Necula săpunarul ⁵⁾ și Radul Boldoiul și Ghinea și Drăgan și Isar și Șerbu logofăt și Belco pârcaș și Ban căpitan.

Iar după aceea, cinstul dregător al domniei mele, mai sus scris, el nu s'a îndurat de Ațigani săi mai sus spuși, ci a întors toți banii părintelui egumen Arsenie, câți sunt mai sus spuși. Și am văzut domnia mea și cartea orașului Buzău și a pârcașilor cu mulți martori și cartea domniei mele din luna Martie, pe care a făcut-o Arsenie egumen pentru acești Ațigani, la mâna dregătorului domniei mele mai sus scris. Și încă au făcut și cheltuială 5 galbeni.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstului dregător al domniei mele, jupan Vasilie mare agă, ca să-i fie Dumitru Țiganul și fiul lui, Ionașco, și cu fiii lor, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ tras cu o linie în text.

²⁾ « negoțu » în orig.

³⁾ « ștreangu » în orig.

⁴⁾ « păgubașul » în orig.

⁵⁾ « săpunarul » în orig.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Necula spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Ion paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic, Paraschiva al doilea logofăt.

Și a scris Lepădat la Târgșor, luna Septembrie 6 zile în anul 7131 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

<Pe verso contemporan:> Cartea Țăganului, lui Dumitru Lal cu ficiorii lui.

Acad. R.P.R., DCXXIII/25.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

201

1622 (7131) Septembrie 8.

† *Din mila lui dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.*

† Scris vlădicia mea această carti a vlădicii mēli, să să știe cum am făcut vlădicia mea tocmeală cu fratele Mireul di în Deal pântru o Țigancă anum<e> Călină cē-au fost a Dealului și o au luat-o Țigan al mitropolii. Deci vlădicia mea am dat pântru acea Țigancă o copil<ă> anum<e> Stan<a> să fie al Dealului și Țiganca a mitropolii de moșie în viciē, iară 2 copii ai Țigăncii anum<e> Stan și Dumetru, ce au fost făcuți cu Țiganul Dealului, să-i fie iarăș la Deal undē le-au fost moșia. Și opreală de nemē să n'aibă cum iaste legea țării. Aceasta am tocmi vlădicia mea să fi<e> nielătit. *Altfel să nu fie.*

Scris luna Septembrie 8 zile, în anul 7131 <1622>.

† *Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei, Luca ¹⁾.*

Arh. St. Buc., M-rea Dealul, XXII/17.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

202

<1622 Septembrie — 1623 August> 8, 7131.

† Gligorie comis screu ciastă carte a mia cestor rămăni de Bătești și de Vulturești, cum să să știe că mi s'au fostu vândutu mie de bună voia lor, încă în zilele lui Șerban vod<ă>, de mi-au fostu român<i>. Iar dupa aciaia, eu i-am ertat pre ei pre toți cu feciorii lor și cu tot<e> ocinele lor și dialnițile lor ce au fost stiarpe fără omen<i>. Și i-am ertat eu de bună voia mia, însă după mortia mia

¹⁾ grecește în orig.

să fie judece, să nu fie români nemăruilia, că i-am ertat p[r]entru sufletul meu și al jupăniasii miale și al părin[ă]șilor mie.

Dece să n'aibă nime locrui cu ei, nice fata mia Ancuța, nice neme de rudele miale, că i-am cumpărat pre banii mei și cu mult<ă> slujbă ce am slujit domnilor de am câștigat de i-am cumpărat. Iar ei să aibă a mă pomeniria pre mine și pre jupăniasa mia, iar de nu mă vor pomeni să fie neertați și blăstămați și de meni și de domnăzău; așijderia cenii va învăloi pre ei și pre feciorii lor să fie procliat și blăstămat de dumnăzău.

Insă ei să mă hrănias[s]că până voiu [v]fi eu viu, iar de vor fuzi den sat într'altă parte și nu mă vor hrăni, nice mă vor asc[*l*]ulta, eu voiu sparze aciașă carte; ași-am prinsu cu ei.

Insă românii pre nume din Băteește, Grama cu feciorii și Onca Parpane ¹⁾ Radul cu feciorii și Tihul cu feciorii și Mainia cu feciorii și Șerbu cu feciorii și Ion cu feciorii ce-l chiam<ă> Borțoiul, iar pre Mâinia feciorul Borțoiului să fie român, den Vulturești, Băncil<ă> cu feciorii, Bogdan, Calen cu feciorie, Ciucul și Stan feciorul Folii. Iar Vișan și feciorii loi și dialnișele loi nu ertu, ci să fie român. ²⁾

Și am scris eu, cu mâna mia, în anul 7131 <1622—1623> luna... ³⁾ 8 zile.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIII/9.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie ibid., în ms. 130, f. 526.

203

1622 (7131) Septembrie 9.

† Scris-am jupan Cernica vornecul și jupâneasa Cheajna vorneceasa dela Săcuiane, acesta a noastră carte, cum să se știe că ne-amu tocmit cu maica Hrestena peîntru nește locure de prăvălei de aicé de în București, ci au fost dat maica Hrestena 2 locure de prăvălei la sfăinta mănăstere la sfeta Troiță și au fost datu alte 2 locure de prăvălei la sfăinta mănăstere la sfete Ghiurghie, acuma amu dat și noei să fie acéle 2 locure de prăvălei la sfăinta mănăstire la sfeta Troiță și amu dat și amu lăsat și aceste 2 locure de prăvălei să fie la sfăinta mănăstere la sfete Ghiurghiue cum le-au fost datu și maica mai denainte vréme. Așa le-amu datu acum și noei de a noastră bună voei să fie aceste locure de prăvălei la aceste sfeinte mănăstери moșie în vecie, că le-amu dat peîntru sufletele nostre și peîntru pomana să fimu pomeniți la sfăintul pomeneacu.

¹⁾ « Onca Parpane », adăugat ulterior.

²⁾ pasagiul « Ciucul și Stan feciorul Folii, iar Vișan și feciorii loi și dialnișele loi nu ertu ci să fie român », șters cu cerneală roșie în act.

³⁾ luna lipsește.

Și céste 2 locore de prăvălei ci amu dat la sfâinta mănăstere la sfete Ghiurghie le-am dat de în uleț<ă> până unde amu semnatu de amu făcut gropă cu omene bune.

Și amu pus și mărtorei omene bune, anum<e>: popa Borcea clesariul și popa Ivan și popa Costainden și Costea grămălecul și Micul și Șaindra și Manea neguț<ă>toare și Drăgan și Stanciul deiaconul și mulți omene bune de în orașu.

Și am scris eu, Dragoman logofătul din București. Scris luna Septembrie 9 zile, în anul 7131 <1622>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/8.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, stricată.

204

<1622 Septembrie — 1623 Mai> 10, 7131.

Adecă noi, feciorii Oprei logofăt de Șirineas<a>, Preda și Udriști, m<ărturisim> cu acest zăpis al nostru, ca să știe cum ne-am înfrățit cu jupănul Sima logofet de a noastră bunăvoe fără nicio silă și i-am dat la acea frăție partea noastră de moșie de în sat de în Păușești de în Olesău, ales<ă> de în partea fratelui nostru lu Stroe noao rumâni, anum<e> Radul Lungul cu feciorii-ș și Gherge cu feciorii-ș și Radul fecior lu Căplan și Dumitru și Radul feciorii Iarciului cu feciorii lor și Pătru, feciorul lui Lăudat și Bălan și Badea Sete cu feciorii lui și Barbul cu feciorii-ș și cu toate moșiile lor și cu viile, așijderea și cu casele ce au fost făcut părintele nostru céle de piatră și cu moara și cu viia de jos cea părăsită, viia boercască și cu locul de hălășteu și cu 6 fălci de ocină, ce au fost cumpărate de părintele nostru Oprea logofăt deosebi, în care case și moară și vii și fălci, fratele nostru Stroe n'are nicio treabă, căce ș'au fost luat parte într'alte moșii. Iară jupănul Sima logofet ne-au dăruit la aciast<ă> frăție cu bani gata 16.900 și 66 de vedre de miare și mie, Predei, o plașcă de grana de șarvana, făcută cu cheltuiala lui și mie lu Udriști haine de caragiu. Și să avem a fi pre lângă Sima logofăt ca nește feciori.

Derept acéia, nimenilea d<e> <ru>da noastră sau de în feciorii noștri să n'aib<ă> a scorni pără niciodată până în véc<i>.

Și au fost mărturie la tocmeala noastră anum<e>: părintele Theofil piscupul dela Râmnic și Papa mare logofăt și Malcoci pit<ar> și Eremia logofăt și Radul logofăt și din Miteșt<i>, Părvul ban și din Zătreni, Lepădat și din Piscuri, Stan vat<ah> și din Păușeșt<i>, Tudor și din Râmnic, Proca.

Și am pus și blăstem: care se va lepăda de frăție și de tocmealu acela să fie trăclet și anatema de 318 părinți care au fost la Nicheia. Și pentru mai mare credință pusu-ne-am și pecețile cu mâna noastră. Alfel să nu fie.

Și a scris Lepădat logofăt la Târgoviște luna...¹⁾ 10 zile, în anul 7131
<1622—1623>.

Eu Preda și eu Udriști primimu ce scriem mai sus.

Smeritul episcop Theofil al Râmnicului.

Papa mare logofăt

Eremia logofăt

Radu logofăt

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/7.

Orig. rom., hârtie, cinci peceți aplicate.

Lunile, după divan.

205

1622 (7131) Septembrie 15.

† Adică eu Dumitru Sângelinge, scris-am acesta al miu zăpis ca să fie de mari credință la mâna lui Pătru stegar dila căpitan Lupulu, cum să să știi că i-am vândutu eu Dum<i>tru Sänge lu Pătru steg<ar> loc di casă de nai<n>tea Sărindarului pi ban<i> gata ughi 7, ca să le fie moșăe stătătore lur și feciorilur și nepoșilur lor. Și o am vândut de a noastră bună vuc, cu știrea tuturor vecinilur.

Cându am făcut acist zăpis fost-au mulți oameni bun<i> aldămășari anum<e>: Pădure și Ganea pitar și Tăudur dărăban și Dum<i>tru șu<fa> dumnescu. Și pintru credința ni-m pus degitili cu iscălitur<a>.

Scris eu Pădure. Scris luna Septembrie 15 zile, anul 7131<1622>.

Dum<i>tru Sângelinge.

Pădure măr<turie>.

Ganea măr<turie>.

Dumitru șuf<ariu> măr<turie>.

Arh. St. Buc., M-rea Căldărușani, XX/1.

Orig. rom., hârtie.

206

1622 (7131) Septembrie 16.

† Să se știe cum am vândut eu, Udriște pi h<arnic> din Cămpina, toat<ă> partea mea de ocină din Periș, însă dispre tot satul a doasprezecea parte din câmpu și din apă și din pădure și din moară, partea mea cât se va alége și dispin tot hotarul, din hotar pân în hotar. Și o am vândut jupânului Hrizei mare

¹⁾ lipsește luna în orig.

vist<ier> pentru 30 de galbieni gata și pentru 5 coți de grana. Și am vândut eu di a mea bun<ă> voce, cu știrea tuturor fraților.

Și mărturii, anumi: Dima pit<ar> și Marco peh<arnic> și Buta log<ofăt> și Radul log<ofăt> și Pan<ă> Popazul și Iani spat<ar> și N<e>d<e>lco com<is> și Spiridon log<ofăt>.

Am scris eu, Stănilă logofăt, luna Septembrie 16 zile, în anul 7131 <1622>.

Eu Udriște peh<arnic>, cumu am vândutu dă a mea bună voce.

Radul logofăt>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/19.

Orig. rom., hârtie, cinci peceți aplicate.

Cu o copie, ibid., în ms. 256, f. 235.

207

1622 (7131) Septembrie 20, Gherghița.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugili domniei mele Drăghici p<ostelnic> ca să fie volnic cu aciasta carte a domniei mele de să-oprească pre <Nica> de pre partea de ocină a Iștoe, pentrucă așa au spus slu<ga> domniei mele <Dr>ăghici post<elnic> naintea domniei mele, cum iaste cea ocină<ă> cumpărat<ă> d<e>...¹⁾ an logofet, încă den zilele lu Ștefan voevod. Și are [și are] și <cartea de c>umpărătoare dela Ștefan vod<ă>, iar cându au fost acum, el află cea ocină ce iaste mai sus scris<ă>, împresurat<ă> de Nica.*

Și iar să fie volnic sluga domniei mele Drăghici post<elnic> cu cartea domniei mel<e> să oprească pre Berivoe de pre partea lui de ocină den sat den Brăneșt<i>, pentrucă iar iaste a lui de cumpărătoare încă den zilele răposatului părintele domniei mel<e> Mihnei voevod și are și cărți bătrâne de cumpărătoare pre aceste ocine, deci câ ce au fost rămas Drăghici post<elnic> sărac de părinți și mic, ei i-au împresurat aceste moșii ce sânt mai sus scrise.

Derept aceia, am dat domnia mea slugii domniei mel<e> lu Drăghici post<elnic>, ca să fie volnic cu aciasta carte a domniei mel<e> să oprească pre Nica și pre Berivoe de pre aceste moșii ale lui și de câtră niménile bântuial<ă> să n'aibă preste cartea domniei mel<e>. Iar cui va părea strămbu, el să vie de faț<ă> naintea domniei mele. *Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris la Gherghița, Septembrie 20 zile, anul 7131 <1622>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., Școala Obedeanu, IV/1.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată, deteriorată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1622 (7131) Septembrie 20.

Cartea Radului voevod.

*Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această pruncă a domniei mele Nicolei și lui Staico din Găștești, ca să fie volnici cu cartea domnii mele să-ș*i* fie ale lor ocine și moșai toate, dela satul Gășteștii, cât le cilêște și sânt scrise și într'alt*e* cărți ci au, bătrâne, și să le fie în pace de către Costandin den sat, pentrucă au avut păra Nicola și Staico și cu Costandin, înaintea domnii mele. Și așa păraia Costandin, cum are și el ocină și parte de ocină la partea de ocină a lui Staico și a Necolei.*

Iar într'acéia Nicola și Staico, ei au venit de față înaintea domnii mele, cu Costandin, și au scos și cartea răposatului Mihai voevod și o am citit domniia mea în divan, și nu s'au aflat să fie Costandin frate, să fie pre ocină cu Nicola și cu Staico, ci s'au aflat scris în cărțile bătrâne toată moșăia del*a* Găștești să fie pre mâna Nicolei și a lui Staico, însă funiia den ocină a Vladului, jumătate.

Dirept acéia, domniia mea am dat Nicolei și lui Staico să fie volnici, cu cartea domnii mele, să-ș*i* fie a lor moșae și ocină, și cu toți pomii, dela satul Gășteștii, de în funiia Vladului, jumătate, dă peste tot hotarul și să le fie în pace de către Costandin, pentrucă au rămas de lege și dennaintea domnii mele. *Altfel să nu fie, peste spusa domniei mele.*

- *Și ispravnic însăși spusa domniei mele.*
Scris luna Septembrie 20, 7131 <1622>.

Acad. R.P.R., ms. 4985, f. 61v.—62.

Copie rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

1622 (7131) Septembrie 22.

Carte răposatului Radul voevod, fecior Mihnii voevod, pântru moșia *din* Scaïani, dăla leat 7131 <1622> Sept*embrie* 22.

Cu mila lui Dumnezeu, creștin Radul voevod și domnă a toată Țara Rumănească, fecior marelui și preabunului, răposatului Mihnii voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele lui Dumitru, fecior lui Ion log*ofet* și cu feciorii lui, căți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Scaïani partea, lui Tudor toată, însă den funea den jos, oricâtă să va alêge, den câmpu, den apă și din pădure și din dealul cu viile și de preste tot hotarul, pântrucă au cumpărat Ion log*ofăt*, tatul lui Dumitru, dela uncheașul Tudor, drept 500 dă aspri gata.

Și iar au cumpărat Ion log<ofăt> ocină în Scăiani, parte lui Vintilă, feciorul Radului al popii, toată, însă den funiia den jos, dăla Anca, sora lui Vintilă și dăla fata ei, pre nume Rada, drept 350 dă aspri.

Și iar au cumpărat Ion log<ofăt> un vad dă moară în apa Teleajănelui, în funea den jos, dela Vintilă cel mic și dăla Ion, fecior lui Șarban și dela muma lor Cheralina, drept 600 dă aspri gata.

Și iar au cumpărat Ion log<ofăt> un rozor dăla Vintilă cel mic, den funea dă jos, dă drept 100 dă aspri.

Și iar au cumpărat Ion log<ofăt> un rozor în câmpu, iar în funea dă jos, dăla Vintilă Mahoe, drept 100 dă aspri.

Și iar au cumpărat Ion log<ofăt> parte Brebinului, den vad, den gărla dăn funea ce să chiamă Suta, toată, drept 200 dă aspri și parte Stoicăi Brânzei, dă vad, toată, drept 100 dă aspri și parte lui Ion și a lui Dan, den vad, toată, drept 50 dă aspri și parte lui Lepădat, den vad, drept 2 t<a>k<eri>.

Și iar au cumpărat Ion log<ofăt> ocină în Scăiani, parte Slavni den funea dă jos, toată, câtă să va alege, dăn apă și din pădure și din câmpu și cu pometul și cu branștea și din dealul cu viile, drept 140 dă aspri.

Și iar au cumpărat Ion log<ofăt> ocină în Scăiani, den parte lui Lepădat 4 stănj<eni> den funea ce să chiamă Suta, drept 480 dă aspri gata, și un loc dă cas<ă> în sat, cu pometul și cu îngrădișul, dăla Slavnă, drept 70 dă aspri gata.

Și au vândut acești mai sus zic¹⁾ oameni acele ce mai sus zic ocine și vii, dă a lor bună voc și cu știrea tuturor megiașilor dupe înprejurul locului și din sus și din jos.

Și am văzut domniia mea și carte răposatului părintelui domnii mele Mihnea voivod, vechi și spartă, pre aceste ocine și vii. Așijderea domniia mea am înnoit și am făcut cartea domnii mele, ca să fie a lor ocină.

Drept aceasta și domniia mea am dat lui Dumitru, fecior lui Ion log<ofăt>, ca să-i fie lui ocina și viile, statornică, lui și feciorilor și nepoților și strănepoților și dă <că>tră nimeni neclătit, peste zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pre: Vintilă dvornicul, Papa log<ofăt>, Hrizea vist<ier>, Nicola spatarul, Bertolomei stolnicul, Furtuna comisul, Trufanda postelnecul.

Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și iaste scris dă un Stan log<ofăt> din Târșor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Târșor, nr. 718, f. 735 v — 736.

Copie rom. dela mijlocul sec. XVIII.

Altă copie la Acad. R. P. R., CCCLXXV/131.

¹⁾ în loc de: ziși.

1622 (7131) Septembrie 30, Gherghița.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Dobrușa, unde este hramul intrarea în biserică a născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Melentie ca să fie mănăstirii un rumân anume Stoian în sat la Coteana cu toate bucatele lui, pentru că acest rumân au fost de moșie al mănăstirii Dobrușa.*

Iar cându au fost acum călugării ei au avut pără naintea domnie mel<e> în divan pentru Stoian cu Neagul și Stan și Calotă, feciorii Badei post<elnic> de Greci. Și au venit de se-au părăt de față. Și așa părăia cum iaste Stoian rumân lor de moșie de în Cotența.

Intr'acéia domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lege împreun<ă> cu toți cistiții dereg<ă>torii domnii mel<e> și am adevérité domnia mea cum n-au avut feciorii Badei cu Stoian nici o treabă, ce se-au adevérité că au fost rumân mănăstirei de moșie. Și au rămas feciorii Badei de lege și de judecat<ă> denaintea domnie mel<e>.

Derept acéia am dat domnia mea sf<i>ntei mănăstiri Dobrușa și călug<ă>rilor ca să l<e> fie Stoian rumân de moșie și de nimenile opreală să n'aib<ă>. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Lepădat în Gherghița, luna Septembrie 30 zile, în anul 7131 <1622>.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

A învățat al doilea logofăt.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LXXV/8.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1622 (7131) Octombrie 1, Gherghița.

† *Aici meghiașii ai feciorilor Badei post<elnic> de Greci și ai egumenului Damaschin dela mănăstirea Dobrușa, anume din Jid, Jid și din Slăvileșt<i>, Șerban, să caute pentru nește rumâni de în Vișoară, feciorii Diicăi și Vâlcăn cel mare să adevéze cându au fost dat Neagul logofet și jupăneasa lui, Stanca, partea lor de în Vișoară sf<i>ntei mănăstiri Dobrușa, fost-au aceșt<i> rumâni ai mănăstirii au fost-au la Badea post<elnic> de Greci; însă cum vor afla cu sufletele lor. Și zioa la s<ve>ti Nicolae.*

A scris Lepădat în Gherghița, luna Octombrie 1 zi, în anul 7131 <1622>.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCXXXVII/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1622 (7131) Octombrie 18.

† Să sâ ştii cum s'au tocmnit Muşat post<elnic> cu Fătul *din* Stănişti pre cumpărătoarea ci au cumpărat Muşat post<elnic> mai dinainte dila Fătul. Au alis Fătul rumâni despré frati-său Négoi şi au dat lu Muşat post<elnic> rumâni vii, anum<e>: Stanciul Făcău cu ficiorii lui şi feciorii Costei şi Oprişan şi dilniţe fără rumâni, anum<e> dilniţa lu Drăgan şi dilniţa Cârstei şi dilniţa lu Moş şi dilniţa lu Caşotă şi dilniţa Mircei şi dilniţa Godei şi dilniţa lu Făşie.

Şi s'au vândut acişti rumâni şi acisté dilniţé di priste tot hotarul şi di în câmpu şi di în pădure şi di în apă şi di în şizutul satului di priste tot hotarul şi din munte.

Şi au fost la tocmiala acistor boiar<i> mulţi boiar<i> pre nume: Oprea log<ofăt> *din* Rătivoişti şi Negoii fratilé Fătului *din* Corşori şi jupănul Dima *din* Brătiiani şi Albul *din* Rătivoişti şi Grama *din* Cotişti.

Şi s'au scris acist zapis *luna* Oc<tombrie> 18 zile, în anul 7131 <1622>.

† Oprea

Gramă

Banul Dima de judeţ.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VIII/24.

Orig. rom., hârtie, cinci peceţi aplicate.

Copie, *ibid.*, în ms. 204, f. 104.

1622 (7131) Octombrie 18.

† Scris-am eu Turturea peh<arnic>, nepotul lu Drăgan banul de în Glena, acesta al miu zapis să fie la mâna jupanului Hrezei visteiariul peîntru neşte ocină ci au fost a mea în Ciurnec. Şi omu vâinndut jupanului Hrezei visteiariul de în Pi<a>tra Udrei ci au fost mare ban, până în colnecul Tăinpei. Inasă această ocină ce iaste de în pi<a>tra Udrei banul, până în colnecul Tăinpei ne iaste de în dooa cu Todosie logofătul, ce amu vâinndut eu partea mea tootă şi de în pădure şi de în <a>pă şi de în leveze cu pometul de preste tot locul şi cu apa Dăinboviţie, dereptu 5000 de bane gata.

Şi amu vâinndut eu această ocină a mea de a mea bună voe <şi cu> ¹⁾ ştirea tuturor megeiaşilor şi de în susu şi de în jos ca să ie fie<e> moşie fără neci o gălceavă.

Şi am pus mărtorei, jupan Alecxii al doilea dvorencu şi C<ă>rstea logofăt şi Pătru post<elnic> şi Vladul post<elnic> *din* Drăinngheşti şi Spiredon logofăt

¹⁾ loc rupt în orig.

și Ivașco post<elnic> și Andreiu, fratele Neagului comisul și Vladul și Coman din Glena și Dumitru logofăt din Bobești și Staico și Rad<u> bătrânul din Stălpenu de Jos și popa Neagoi și Nan logofăt din Văcărești și popa Borcea clesariul și popa Ivan și Vladul jud<e>țul și Seman jud<e>țul și Dumitru al Caleți și Dumitru bătrânul și Cr<i>steian logofăt din București.

Și am scris eu, Dragoman logofăt din București. Scris luna Octombrie 18 zile, în anul 7131 <1622>

Eu Turture p<e>h<arnic>

Alecse vornecu

<Popa Borcea> clisier.

Ivașcu

Andreiu

Vladul post<elnic>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXVI/2.

Orig. rom., hârtie, opt peceti aplicate.

Cu o copie, ibid., ms. 256, f. 102 v., după care s'au făcut unele completări.

214

<1622> Octombrie 18.

† Scris-am eu, Turtorea peh<arnic>, acesta al miu răvaș, cum să se știe că cărțile nostre ale Ciurnecului au peret de răutățe, căindu au tăiat Tătarăi pre unchiu miu Pătru banul de Glena, ci au să voru își altă dată nescave cărți meincionose voru fi, iar ce amu vândut eu ocină dumnetal<e>, eu amu făcut zapisul miu de să fie ocina la mâna dumnetal<e> peintrucă am luat bane dela dumnetal<e>, iar alte cărți să nu se crează. De acesta dau ștere dumnetal<e> să fi dumnetă sănătos.

Ce să ști face dumnetă cărțile domne nostru pre această ocină ce țe-amu vândut dumnetal<e>, cum amu tremes și zapisul miu la mâna dumnetal<e>.

Scris luna Octombrie 18 zile.

Eu Turture pah<arnic>.

Arh. St. Buc., M-rea Radul Vodă, XXVI/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie, ibid., în ms. 256, f. 102.

215

1622 (7131) Octombrie 28, Gherghița.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Șegarcea, de în județul Doljil, care iaste sloboziia ci<n>stitului și prealuminatul părintelui Chiril patriiarhulu ce au fost de la Alexandria, ca să fie în pace și slobod de toț<i> boiarii, și mari și mici și de

slugile lor și de toate slugile domnii mēl<e> și de toți oamenii, de nimenilea val sau băntuial<ă> să n'aibă, nici rumăni, nici dobitocul lor să nu se trag<ă> pentru alții, ce să fie în pacea.

Pentru că l-am lăsat domnia mea, acest sat, să fie numai pre seama oamenilor patriiarhul<ui>, iar alt nimenilea treabă în sat să n'aib<ă>, că cine va învălui rumăni sau dobitocul lor, făr<ă> știrea domnii mēl<e>, să aibă a da domnii mele 500 de galbini și va avea certare cu 500 de toiage.

Derept accia și tu Stanciule postelnic de Dălga, încă să cauți de acum foarte să te fereșt<i> de slobozia părintelui patriiarhul, nemica să nu învăluești, nici tu, nici feciorii tăi, nici să aib<ă> opreal<ă> rumăni de pre în păduri, ce să-și tae lēmne de foc, unde vor afla ori fie în ce pădure, că cine-i va opri, certare va avea.

Așijderea care boiarin sau oamenii lor sau slugile domnii mēl<e> vor mērgе făr<ă> știrea domnii mēl<e> să învăluiască satul părintelui patriiarhul, să fie volnici sătēnii și oamenii sfinții lui cu ciast<ă> carte a domnii mēl<e> să-i bată și să-i trimiță aicea la domniia mea.

Derept acēia și voi rumănilor și voi ispravnicilor ai părintelui patriiarhul, încă să căutați să nu faceți ceartă fără lucru cu vecinii voștri, că apoi și voi încă veți avea certare. Că așa iaste învățătura domnii mēl<e>.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris la Gherghița luna Octombrie 28 zile în anul 7131 <1622>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

A învățat marele postelnic.

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, II/9.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie ibid., ms. 725, f. 50.

216

1622 (7131) Noembrie 5.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oamen, anume: Dumitru și Panait și Manea și Radul și Stoica și Oprea den Ohabă, ca să fie volnici cu cartea domnii mele să lēpede popei lu Ghinu den Rămnic 31.000 de bani, pentru că au fost popa Ghin<u> părtaș cu ei pre satul Ohaba, iar popa Ghinu, el au mersu, făr de știrea acestor frați ai lui de ocin<ă>, la Tanasie peh<arnic>, de i-au vândut jumătate de sat den Ohab<a>, deriptu acei bani.

Iar deaca au prinsu vēste aceșt<i> omeni ci sânt mai sus scriș<i>, cum au vândut popa Ghin<u> acea jum<ă>late de sat lu Tanasie peh<arnic>, făr<ă>

știrea lor, și i-au înșălat, ei nu se-au îndurat, căci sânt ei mai volnici a cumpăra dicăt alții; ci au venit de faț<ă>, naintea <do>mnii méle, înpriun<ă> cu pop<a> Ghinu și cu Tanasie peh<arnic>.

Deci domnia mea am căutat și am judecat pri diript și pri légi, și am dat domnia mea, acestor oameni ci sânt mai sus scriș<i>, să fie volnici să lépede acei bani popei lu Ghinu și să ție ei ocina din Ohab<a>; iar Tanasie peh<arnic>, el să ia din ocine popei lu Ghin<u> diript acei bani ci i-au vãn<du>t, căci au rămas popa Ghin<u> de judecat<ă> denaintea domnii mele. *Altfel să nu fie, peste spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Noembrie 5 zile, l<ea>t 7131 <1622>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXCVIII/60.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

217

1622 (7131) Noembrie 6.

† Scriș eu Păcal<ă> de Ronceni, nepotul lu Păcal<ă> de Cepturele, com să să ști că am vândutū păharnecului Staicu ocin<a> de Cepturele cu cătu se va avla parte muși-meu lu Păcal<ă> de în Cepturele, de în del și de în câmpu și de apă și de pădore și de în tot locul ce se va avla multu poțin, dreptu 4500 as<pri>. Și de no-i va fi la mâna păharnicului lui Staico această ocină ce vându eu Păcal<ă> ia să fie parte me de în Dădcoiu cu tot ce voiu ave de în moră și de în del.

Și iară să să ști cum am conpărat eu Ivan dela logofătul Avram u<n> stă<n>jin de ocină, iar eu Ivan l-am vădut [eu Ivan] păharnicului lui Sta<i>co, dreptu 1000 as<pri>.

Și aldămașa[ș]r<i> anome Păcal<ă> și Cernat Deodor și Costandin și de în Cepturele, Tudorū și Sin și Ion și de în Dobrotei, Voicel și Micul și Giurgiu și de în Fântănele, Torde și Usturoia.

Luna Noi<em>vre 6 zile, în anul 7131 <1622>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/2.

Orig. rom., hârtie, patru peceți aplicate.

Cu o copie, ibid., ms. 206, f. 516.

218

1622 (7131) Noembrie 11.

† *Aici boieri hotarnici lui Mârzea peh<arnic> anume din Rădulești, Buzinca com<is> și din Căldărușani, Dumitru și din Țig<ă>nești, Stepan log<ofăt>*

și Buta și din Topoloveni, Borcia și Tuduru și din Ruș, Balea post<elnic> și din Buciméni, Că<ar>stea log<ofăt> și din Gherghița, Liica și Ianiu Ghiurmescul și din Tătulești, Avram log<ofăt> și din Ojogéni, Iane com<is>, să îmble să hotărască ocina Mărzei peh<arnic> de în Berilești și să o impietrescă de cătră Șteful post<elnic> de sat și să o aleagă cum va fi cu dreptul.

Și hotarnic sluga domnii mē<e> Iane post<elnic>.

Și zioa de în Bobotează în 2 săptămăni; iar să nu vor putea la aciastă zi să fie mutată zioa după paști în 3 săptămăni.

A scris Lepădat, Noem<bric> 11 zile, în anul 7131 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., VIII/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

219

1622 (7131) Noembrie 12, Gherghița.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Periș, însă partea lui Udrește paharnic, toată, de peste tot satul a 12-a parte, din câmp și din pădure și din apă și din moară și din vatra satului, de pretulindeni, oricât se va alege din hotar până în hotar, pentrucă a cumpărat dregătorul domniei mele mai sus scris dela Udrește paharnic din <Câmpina> ¹⁾ pentru 30 galbeni gata și pentru 5 coți de găitan. Și am văzut domnia mea și zapis dela mâna lui de vânzare cu mulți martori, anume: Dima pitar și Marco paharnic și Buta logofăt și Radul logofăt și Pană Popazul și Ianiu spătar și Nedelco comis și Spiridon logofăt și Stănilă logofăt.

Și iar să fie cinstului dregător al domniei mele, jupan Hriza mare vistier, ocină la Cătruneștii de Sus numită ocina Pupezenească însă partea lui Chirca și Manea, fiii lui Vladul și Radoslav, din Pupezeni, partea lor toată cât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat jupan Hriza mare vistier această ocină dela Chirca dela Manea, pentru 2000 aspri gata. Și a plătit 50 de stânjeni, stânjenul câte 4 costande; și câți stânjeni se vor găsi iar să aibă să plătească stânjenul câte 4 costande. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare cu mulți oameni buni martori: din Pupezeni, Voinea și Micul și Stroe și Dima pitar și din Gherghița, Urs iuzbașa și din Hărești, Mogoș vătaf și din Țigănești, Stepan logofăt, fiul lui Draghia și Mihalcea logofăt din Măgureni.

Și iar să fie cinstului dregător al domniei mele, jupan Hriza mare vistier, ocină la Ciurnic însă partea lui Turturea paharnic, nepotul lui Drăgan ban

¹⁾ loc alb în orig.

din Glina, toată, din piatra lui Udrea banul până la colnicul lui Tâmpa, pe care o ține Turturea paharnic în două cu Teodosie logofăt din Ruda, din pădure și din apă și din livezi cu pomi și cu apa Dâmboviții de peste tot locul, pentrucă a cumpărat jupan Hriza mare vistier această ocină de la Turturea paharnic, pentru 5000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zăpis dela mâna lui de vânzare cu mulți boieri martori, anume: Alexe al doilea vornic și Cârstea logofăt și din Drăngești, Pătru postelnic și Vladul postelnic și Spiridon logofăt și Ivașco postelnic și Andrei, fratele lui Neagul comis și din Glina, Vladul și Coman și din Bobești, Dumitru logofăt și Staico și bătrânul Radul din Stâlpenii de Jos și popa Neagoe și din Văcărești, Nan logofăt și din București, popa Borcea eclisiarh și popa Ivan și Vladul județul și Seman județul și Dumătru al lui Calița și Cărstian logofăt și bătrânul Dumitru.

Și iar a cumpărat jupan Hriza mare vistier o casă cu pivniță și cu grajdul și cu tot locul casii din jur în orașul Târgoviște dela jupanița Maria lui Vălculeț logofăt din Orbeasca și dela fiul lui, Bunea logofăt, pentru 35 galbeni. Și am văzut domnia mea și zăpis de vânzare cu mulți martori, anume: jupan Paraschiva al doilea logofăt și Șoptilici al doilea armaș și din Olănești, Stanciul logofăt și Calotă vătaf și Tudor Măldărescul.

Și iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Hriza mare vistier, în dealul Sârbenilor 8 pogoane de vie și cu ocină la câmp cât se va alege acestor 8 pogoane dela Iorgachi slujer, însă pogonul să se știe câte 9 galbeni.

Și iar a cumpărat jupan Hriza mare vistier dela Iorgachi slujer în dealul Trestienilor 5 pogoane de vie iar cu ocină fără vinărici, nedajnice, însă pogonul să se știe câte 6 galbeni și jumătate și dela Milea 2 pogoane fac bani peste tot 24.000 aspri. Și am văzut domnia mea și zăpis de vânzare cu mulți boieri martori, anume: Stoica Tărăceanul și Danciul Doicescul și Radul logofăt și Nenciul vornic și Spiridon logofăt.

Și iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Hrizea mare vistier, dela Radul paharnic din Frijureni o Țigancă, anume Sullana, pentru 3000 aspri gata. Pentru că această Țigancă a fost din țigănia lui Iane spătar din Bucov, ci a dat Radul paharnic lui Iane spătar altă Țigancă, anume pe fiica lui Lal de a dat-o pe un Țigan al lui, fiul lui Mucea. Și am văzut domnia mea și zăpis de vânzare cu mulți martori, anume: din Târgoviște, Radul paharnic și din Târgșor, Stănilav paharnic și din Tămășești, Ștefan paharnic și Pătru paharnic, fiul lui Stoica spătar <și> din Măgureni, Mihalcea.

Și iar a cumpărat jupan Hriza mare vistier dela Marco paharnic din Brătiani un copil de Țigan, anume.....¹⁾, pentru 3000 aspri gata.

Și am văzut domnia mea și zăpis de vânzare cu mulți martori, anume: din Hărești, Mogoș vătaf și din orașul Gherghița, Urs iuzbașa și din Măgureni, Mihalcea și din Țigănești, Ștefan logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și au vândut acești mai sus ziși numiți oameni ale lor dedine, ei de a lor bună voie și cu știrca tuturor megiașilor, din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Hriza mare vistier ca să-i fie ocina și Așiganiii dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Batiște mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în orașul Gherghița, luna Noembrie 12 zile și dela Adam în anul 7131 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXV/11.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1742.

220

1622 (7131) Noembrie 29.

† Eu Pred<a> post<elnic> *din* Mih<ă>ești, scris-am acesta al meu zapis la vrém<e> de bol<ă>, cându m'au lovit bola și m'am spărét și d<e> morte, cu am lăsat sventii măn<ă>stiri *din* Val<ea>, ce e hramul s<ve>nta troiță, am lăsat partea mea de în Mih<ă>eștii, a treia parté și delnița boerească și Căprioreshii și Cerniciști, pentrucă sântu cumpărat<e> de tată-mieu Oncea vornic; și Țigan, anum<e> Cernica, cu fâmeia lui, cu toat<ă> și Ivan Țiganul cu feciorii lui și Slav, feciorul lu Slav și Ignat cu toat<ă>, fâmeia lui, feciorul lui Brădiguiu și viile dela Vițichiști cu toat<ă> moșiia, cât se va alege. Inșă din Mih<ă>ești, Belvighea și Dragomirul Manci și uncheașul [Manea] Necula, eu las să hrănească pre mama pân la morté-ii. Iară dup<ă> mortea mamii, ii, acești 3 om<eni>, ii să fie ertați cu delnițelelor; și mama să aibă a o hrănire, fără a-i vinde sau a-i da altuia să n'aibă voi, ci s<ă> fii ertați cu toat<ă> moșiia cât lă face partea acestoru 3 om<e>ni; iară alalți rumăni de în Mih<ă>ești cu toat<ă> moșiia partea mea, toat<ă> să fii svântii mănăstiri ci-i mai sus scris<ă>. Iară nepotii mēl<e> de soru, Stanca și Ilina, să n'aibă treabă în moșiile mēl<e>, că sântu măritate și înzestrate; și nipotu miiu Ivan, feciorul Mariii, să n'aibă nici o treabă cu moșiile mēl<e>. Și alalti rud<e> ale mēl<e>, toat<e> să aibă a s<ă> firi de toat<e> moșiile mēl<e>, să fie unde le-am dat eu.

Și mărturii: părintili Arsenie arfiimandrit dil<a> svânta măn<ă>stiri *din* Târnova *din* București, ce me-au fost duhomnic și popa Borcea cliserul domnescu și popa Ivan și diiac<o>nul Dragul și vătahul Andronie și Vlad.

Și am scris eu, Nedélco pitar Boteanul, luna Noem<brie> 29 zile, în anul 7131 <1622>.

Eu Preda am tocmit și am învățat cu a me limbă rău bolnav dă morte. *Arhimandrit Arsenie*¹⁾

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/5.

Orig. rom., hârtie, două peceți aplicate.

221

1622 (7131) Decembrie 3, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei sfinte și dumnezeiești mânăstiri, numită Iver, dela sfântul Munte, unde este hramul uspenia născătoarei de dumnezeu, și sfintei mânăstiri a domniei mele numită sfânta Troiță din josul orașului București, care este metoh sfintei mânăstiri Iver și tuturor călugărilor câți viețuiesc în sfântul lăcaș ca să le fie acestor mânăstiri mai sus zise ocină la Glina în județul Ilfov, însă partea lui Lian toată și partea lui Mânjină toată și partea lui Drăghici logofăt toată și partea lui Paraschiva, fiul popii Tudorică, toată, din câmp și din pădure și din apă și din baltă și cu vecini și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, însă ocina cât a fost hotărnicită și aleasă de părintele egumen Gligorie dela sfânta Troiță cu 12 boieri, în zilele domniei mele, în al doilea rând dinspre ceilalți megiași din Glina și dinspre Turturea paharnic, pentru că aceste părți de ocină mai sus zise au fost de moștenire acestor oameni mai sus ziși.

Astfel, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, ei au vândut aceste părți de ocină lui Mihail voevod de peste tot hotarul și cu vecini, însă de pe partea lui Paraschiva, anume Coman și Dobrotă și Neagul și Dumitru și iar Manea și Vladul și Fătul, ce au fost megiași. Apoi și ei s'au vândut lui Mihail voevod vecini cu părțile lor de ocină din Glina. Iar apoi, Mihail voevod, domnia lui singur a dat și a miluit pe Anghelachi portarul ca aceste părți de ocină din Glina și cu vecinii, care sunt mai sus ziși, pentru dreapta și credincioasa slujbă ce i-a slujit, ca să-i fie lui dedină.

Astfel, când a fost în zilele domniei mele, în primul rând, după moartea lui Anghelache portar, jupanița lui, Stana și fiul ei, Gherghe, ei au miluit <cu> jumătate de ocină din Glina pe sfânta mânăstire Iver și pe sfânta mânăstire sfânta Troiță, ce fusese cumpărată de răposatul Mihail voevod, pentru sufletul lui Anghelache portar și pentru pomana lor; și s'au scris numele lor la sfântul pomelnic. Iar cealaltă jumătate de ocină din partea lui Paraschiva

¹⁾ semnătură grecească.

a cumpărat-o părintele egumen Gligorie din sfânta Troiță dela jupanița Stana și dela fiul ei Gherghe, pentru 30 galbeni gata, să fie sfintei mănăstiri dedină.

Apoi a ales egumenul Gligorie aceste părți de ocină din Glina și cu vecinii mai sus ziși și a pus pietre și semne dinspre ceilalți megiași și din sus și diñ jos dinspre Turturea paharnic. Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihail voevod de milă, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor două sfinte mănăstiri, care sunt mai sus zise, ca să le fie ocina de întărire și dedină, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Necula mare spătar și Vartolomi mare stolnic și Furtuna mare comis și Batiștea mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în București, luna Decembrie 3 zile și dela Adam în anul 7131 <1622>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/13.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom. din 1754 și din 1783; altă trad. rom., ibid., în ms. 256, f. 315—316.

222

1622 (7131) Decembrie 10, Gherghița.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Snagov, unde este hramul intrarea în biserică a născătoarei de dumnezeu, ca să fie volnici călugări cu această carte a domniei mele de să-și fie gărilele care sânt pre ocina sfintei mănăstiri în sat la Spanțog, de preste tot hotarul câtă se va alége. Și să fie volnici călugării să-și ia vama de în pește a zécelea, cum iaste légea, și să fie în pace de cătră stolnicii, să n'aibă nimenilea treabă cu acéle gările de pre ocina mănăstirii. Pentrucă iaste ocină direaptă și de moșie a mănăstirii și nu sânt eșite acéste gările de în baltă, ce au fost nește gările seci, de demult, acum se-au împlut de apă, de în apa Argeșului și au dobândit și péște.

Derept acéia, nimenilea să nu se ispitească a opri sau a se amesteca la gărilele ce sânt pre ocina mănăstirii, ce pace să aibă de toți oamenii, să fie sfintei mănăstiri ocină moșie, cum au fost și mai denainte vrém. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris la Gherghiță, luna Decembrie 10 zile, v<ă>lt 7131 <1622>.

Anton a învățat.

<Pe verso> † Cartea Radului vod<ă> cel Bătrân.

Spanțov, ballă.

Acad. R.P.R., XX/20.

Orig. rom., hârtie.

223

1623 (7131) <Ianuarie> 6, Târgoviște.

† Eu Nedelco de Buc scris-am zăpăsiul meu să fie la mână Opriei iuzbașa și a jupăneșii lui Mariei, ca să se știe că ne-am tocmit și ne-am împăcat denaintea jupan Papa mare log<ofăt> de le-am dat eu ocină în Bucul Vladului 200 de stânjeni, ce am fost avut eu cumpărătoare, iar în ocina lor în zilele domnului nostru Radul voevod în domnia dăntăiu, drept 14.400 as<pri>, ca să le fie lor moșie și feciorilor. Iar Opria iuzbașa și jupăneasa lui, Mariia, ei încă mi-au dat ocină în Bucul Bătrân, de în partea lui Bobolan 120 de stânjeni, carii au fost luate ei de la Sin de Mătăsești. Și iar după cești 120 de stânjeni mi-au mai dat și un crângu de pădure den ocina Mătăsească, ce se cheamă crângul Mircăi, ocină pentru ocină. Și ne-am tocmit de bună voe, ca să nu mai scornim pără.

Și au fost mărturie Aldimir vornic și Negoit<ă> peh<arnic> Meiuotescul și popa Ivan de Buc și Oancea log<ofăt> și Danciul vat<af> și Șoptilici armaș și Oancea log<ofăt> și mulți oameni.

Aceasta mărturisim. Altfel să nu fie.

A scris Lepădat logofăt în Târgoviște, luna <ianuarie> 6 zile, în anul 7131 <1623>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXV/7.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Luna după confirmarea din 11 Ian. 1623.

224

1623 (7131) Ianuarie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul mareșului și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mânăstiri numită Valea, unde este hramul sfânta Troiță începătoare de viață, ca să-i fie sfintei mânăstiri satul Mihăeștii a treia parte din sat, partea lui Preda, fiul lui Oancea vornic, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecinii și cu tot venitul, dar și delnița casii, boerească, și Căprioreștii și Cernăteștii

și sălaşe de Țigani, Cernica cu Țiganca sa și cu fiii și Ivan Țigan cu fiii și Slav, fiul lui Slav și Ignat cu Țiganca sa și cu fiii, fiul lui Brădigoiu și via dela Viți-chești cu toată partea lui de ocină oricât se va alege; însă să se știe, din Mihăești 3 vecini anume: Belveghea și Dragomir și Manea. Și Necula el a lăsat cu limba lui să fie a mamci sale Voica ca să se caute și să se hrănească cu ei până va fi ea în viață, iar după moartea ei, ei să fie iertați cu delnițele lor, pentrucă aceste ocine, care sunt mai sus zise și Țiganii, câți sunt mai sus scriși, au fost de moștenire ai lui Preda, fiul lui Oancea vornic dela tatăl său Oancea vornic. Astfel, când a fost la vremea lui de moarte, el a căutat și a lăsat cu limba lui la moartea lui să-l îngroape la sfânta mânăstire, unde este îngropat și tatăl său Oancea vornic și mama sa și sora sa și toate rudele lui. Așa a lăsat el toate dedinele lui, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire, călugărilor de hrană, lor veșnică pomenire. Iar altcineva din rudele lui niciun amestec să nu aibă, nici soră, nici nepot, nici nimeni pe aceste dedine, fără numai sfânta mânăstire. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Preda, fiul lui Oancea vornic, făcut la moartea lui cu alți martori, anume: părintele egumen arhimandrit dela sfânta mânăstire dela Târnova din București, care i-a fost duhovnic și popa Borcea eclesiarh și popa Ivan și Dragul diac și Andronie vâtaf și Radul și Nedelco paharnic din Boteni.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri ca să-i fie aceste dedine și Țigani, care sunt mai sus ziși, de moștenire și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomeiu mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan.....¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris Idoxii în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 9 zile și dela Adam până acum cursul <anilor>, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1905.

225

1623 (7131) Ianuarie 10, Târgoviște.

† Scris-am eu, jupan Cernica ce au fost vornic mare, aceasta al meu zapis, cum să se știe că am vândut un loc de cas<ă> aicea în Târgoviște părintelui egumenul și cu alalți călugării dela sfânta mânăstiri dela Golgota, diriptu 40 di galbinii; iar de patruzece di galbinii am lăsat eu pintru pomeana, ca să filmu la pomeanic ai mie părânții anume Fratea și Mușa și Cernica vornicul și Cheajna

¹⁾ loc alb în orig.

vârneceasa, Tudorachi și Udrea, ca să fie sfintei mănăstiri Golgotei moșie acistu loc ei am vândut. Iar cini să va ispiti după petrecirea noastră să scorească pără cu părinții, acila om să fie blăstîmat de 318 părinți și să lăcuiească cu Iuda, cu Ariia. Și la tocmeala noastră, cîndu ne-am tocmit, fost-au anume popă Iano și diacon Baldovin și Gonea, ginirili Savi și Mane al lu Papacărstea niguțătoriu și Nica niguțătorul, Nica comis ¹⁾, Gherghi Drăgăniș și Oprea logofăt din Săcuiani.

Și acistă al mii zapis să fie la mîna eguminului dila Golgota, să se știe.
Scris luna Ianuarie 10 zile, anul 7131 <1623>.

Scris Dobri logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, V/8.

Orig. rom. hîrtie, pecele aplicată.

Cu o copie, ibid., în ms. 228, f. 77.

226

1623 (7131) Ianuarie 10.

Cu mila lui Dumnezeu, creștinul Radul voivodă și domnu a toată Țara Rumânească, ficiorul marilui și preabunului și răposatului Mihniei voivod. Dat-au domnia lui aceasta învățătură a domniei lui sfintii și dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Golgota, unde iaste și se prăznuieste hramul infricoșatei Preobrajării a domnului Dumnezeu și spășitoriu nostru Isus Hristos, și părintelui egumenului Pangrație, pentru ca să fie sfintei mănăstiri, ce e mai sus zisă, un loc cu casa care iaste în oraș în Târgoviști și cu pimnița de piatră ²⁾, pentru că acest loc cu casa, el au fost mai de demult al credinciosului al domniei mele jupan Cernica, care fusese mare vornic, care-i fusese și lui de cumpărătoari mai dinnainte vreme.

Iar apoi, cînd au fost acum în zilele domniei mîli, iar călugării de la sfînta mănăstire Gorgota ei l-au cumpărat acest loc cu casa ce e mai sus zis, de la jupan Cernica vornicul, drept 80 de galbeni, iar apoi jupan Cernica vornicul 40 de [de] vghi i-au ertat însuși el pentru [pentru] pomeana, ca să fie pomenit la sfîntul pomeanic, el și tot neamul lui ³⁾ și frații lui pe anume Fratea și Mușă și Cernica vornicul și jupăneasa lui, Cheajna și Tudorachi și Udrea ⁴⁾ pentru că ei au dat de a lor bună voce și cu știrea tuturor boiarilor dinnainte domniei mîli acest loc la sfînta mănăstire Gorgota ca să fie statornic. Și văzînd domnia mea zapis de vânzare la mîna călugărilor, făcut cu mare blestem și cu mulți boiari mărturie pe nume Nedelco comis, și din Săcuiani, Oprea logofăt și Dobri logofăt și din Târgoviște, popa Iane și Baldovin diaconul și Gheonea, ginerele Savei,

¹⁾ « Nica comis » adaus ulterior.

²⁾ În ms. 228 adaos: « care este lângă ne ». . . . . (necompletat).

³⁾ În ms. 228: « drept 40 de galbeni gata, încă din patruzeci de galbeni a luat jupan Cernica dvornicul el singur pentru pomenire ca să fie la sfîntul pomelnic el și părinții lui. »

⁴⁾ Pasagiul « și jupăneasa... Udrea », scris între rînduri.

și popa Manea ¹⁾ și Cârstea neguțătorul și Nica și Gherghe și Drăghinețu ²⁾ și alți boiari.

Și au pus jupan Cernica vornicul și blestem mare: care om s'ar scula cu vreo pără asupra acestui loc care l-au cumpărat călugării, acela om să fie proklet și afurisit de 300 și 18 *părinți* care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Drept acția domnia mea am dat sfintei mănăstiri Gorgota și tuturor călugărilor pentru ca să fie această ocină statornic<ă> și ohabnic<ă>. Și într'alt chip să nu fie peste zisa domnii meli.

Și mărturii am pus domnia mea: jupan Vintilă *mare vornic* și jupan Papa *mare logofăt* și jupan Hrizea *mare vistier* și jupan Necula *mare spătar* și Vartolomei *stolnic* și Furtuna *comis* și Batiștă *mare peharnic* și Trufanda *mare postelnic*. Și ispravnic Papa *mare logofăt*.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, luna Ianuarie 10 zile, anul 7131 <1623>. Io Radul voevod.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, VII/18.

Copie rom.

Altă copie, ibid., ms. 228, f. 77—78.

227

1623 (7131) Ianuarie 10, Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, din mila lui dumnezeu și darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și peste părțile de peste munți, Amlaș și Făgăraș, herțeg, am binevoit dómnia mea cu a mea bună voință, cu curata și luminata inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântrăposaților părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit hrisov de față al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele, care este din josul orașului București, unde este hramul sfânta Troiță și tuturor călugărilor câți viețuesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus zise un loc din jos de București, ce este lângă sfânta mănăstire, unde este palanga pe care a făcut-o Sinan Pașa, însă de lângă crucea lui Iștan din sus, de unde ține palanga, în jos, pe drumul Văcăreștilor până la hotarul Grecilor și din drumul Văcăreștilor în jos, până la Dâmbovița și dela palangă în jos, iar la Dâmbovița, pentrucă acel loc mai sus scris l-a dăruit la sfânta mănăstire răposatul bunicul domniei mele, Alexandru voevod, care a zidit sfânta mănăstire din temelie, ca să fie

¹⁾ în ms. 228 «și Manea al lui popa».

²⁾ în ms. 228 «și Gheorghe Drăgănițu».

sfintei mănăstiri de moștenire și de ohabă-și întărire. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului bunic al domniei mele Alexandru voevod și cartea răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, făcute pe această moștenire, care au miluit sfânta mănăstire.

Pentru aceea, am făcut domnia mea hrisovul domniei mele sfintei mănăstiri pe această dedină cum este mai sus scris, fie ce om va fi pe această dedină fie vecini, fie Greci, fie Sârbi fie Arbănași, fie om ce va fi, să aibă pace de bir și de găleată și de fân și de miere și de ceară și de cal și de bou și de oaie seacă și de opăcinași și de lucru domnesc și boieresc și de vinărici și de păhărnicie și de dijma stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de cai de olac și de toate dăjdiile și mâncăturile câte sunt peste an în țara domniei mele, dela nimeni turburare să nu aibă înaintea acestui hrisov al domniei mele, pentrucă i-am iertat domnia mea de toate, să aibă bună pace, numai să fie de ascultarea și de treaba sfintei mănăstiri, care se va hrăni pe acel loc al sfintei mănăstiri cum este mai sus zis.

• Încă și blestem <am pus>: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci va călca și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Batiște mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic ..... 1)

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 10 zile și dela Adam în anul 7131, iar dela nașterea lui Hristos 1623.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 37.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom., ibid., în ms. 256, f. 62.

228

1623 (7131) Ianuarie 11, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea vodă. Dă domnia mea această poruncă a

1) loc alb în orig.

domniei mele credincioasei slugi a domniei mele Iancul căpitanul din Gherghița și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină din sus de orașul domniei mele Gherghița, un vad de moară și cu loc de livadă, care este în jurul vadului, pentru că acest mai sus zis vad de moară și loc de livadă toate au fost domnești. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, domnia mea m'am milostivit și am miluit pe Iancul căpitanul pentru credincioasa slujbă, pe care a slujit-o domniei mele la toată trebuința și slujbele domniei mele, în toată vremea. Pentru aceea, am miluit domnia mea să-i fie dedină în veci și domniei mele pomană, vesnică pomenire, pentru că am văzut domnia mea că a slujit domniei mele cu dreptate.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele cui va încredința domnul dumnezeu să fie stăpân și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte și milă a domniei mele pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l înnoiască și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar care nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte și milă a domniei mele pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu blestematul Arie la un loc nedespărțit în veci, amin.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrize mare vistier și jupan Nicola mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și.....¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și isprăvnic Papa mare logofăt.

A scris Dumitru logofăt în celatea Târgoviște, luna Ianuarie 11 zile, dela Adam până acum cursul anilor 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., VI/2.

Orig. slav, perg.

Cu o trad. rom. din 1864.

1623 (7131) Ianuarie 11, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea

¹⁾ loc alb în orig.

această poruncă a domniei mele lui Nedelco din Buc, din județul Ialomița și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Star Buc, însă din partea lui Bobolan, 120 stânjeni, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că acești mai sus ziși stânjeni de ocină i-a luat Oprea iuzbașa dela Sin din Mătăsești, de i-a dat lui Nedelco și a făcut schimb cu Nedelco. Iar Nedelco i-a dat lui Oprea iuzbașa 200 stânjeni de ocină la Bucul Vladului de jos, pe care i-a avut Nedelco cumpăratură în ocina lui Oprea iuzbașa, dela jupanița lui, Maria și dela sora sa Anca, jupanița lui Vintilă logofăt, pentru 14.400 aspri, în zilele domniei mele în primul rând. Apoi Oprea iuzbașa încă i-a mai dat lui Nedelco pe acei 120 de stânjeni, care sunt mai sus ziși și un crâng peste deal, pe ocina Mătășască, care se numește Crângul lui Mircă, să fie ocină pentru ocină.

Și au schimbat ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

Și a fost la întocmirea lor, când au schimbat, mulți boieri martori, anume: jupan Enachi fost mare postelnic în țara Moldovei și Oancea logofăt și Aldimir vornic și Danciul și Radul Doiceștii și din Vaideei, Stan Popescul. Și au venit Nedelco și cu Oprea iuzbașa de au fost de față înaintea domniei mele la întocmire, cum este mai sus scris.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Nedelco și lui Oprea iuzbașa, ca să le fie schimb, dedină fără pâră, niciodată și neclintit în veci.

Și iar să fie lui Nedelco ocină la Buc însă din partea lui Radul postelnic Balomirescul 100 stânjeni, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că i-a cumpărat Nedelco acești stânjeni de ocină mai sus ziși dela Radul postelnic Balomirescul, pentru 8000 aspri gata.

Și iar să fie lui Nedelco ocină la Buc, iar din partea lui Radul postelnic 100 stânjeni, din câmp și din pădure și din apă și din vad de moară și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Nedelco acești stânjeni de ocină dela toți megiașii, însă din partea lor, pentru 10.000 aspri gata, când s'au răscumpărat megiașii de vecinie dela Radul postelnic, fiul lui Dragomir postelnic Balomirescul, care au fost vecini ai lui Radul postelnic. Și au vândut Radul postelnic și megiașii, care i-au fost lui vecini, ei de a lor bună voie cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Nedelco, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necola spătar și Vartolomei stolnic și Furtuna comis și Batiștea mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 11 zile și dela Adam până la această scriere, cursul anilor în anul 7131 <1623>, iar dela nașterea lui Hristos 1622.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1806. Altă trad. rom., ibid., în ms. 692, f. 196 v—197.

Data dela facerea lumii nă corespunde cu cea a erei noastre. Data exactă este cea dela facerea lumii, care corespunde și cu divanul.

230

1623 (7131) Ianuarie 16.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Adică eu Grama, feciorul lu Chisar vornicul, scris-am al meu zapis, cum să se știe c'am avut pără cu [cu] Stanca, fata Vladului di Dărmăneș*t*, pintru niște ocin*ă* din în sat di în Dărmăniș*t*.

Deci noi ne-amă sorocit la curte, să întribăm divanul domnu nostru, apoi ne-am împăcat di a noastră bună voe, cum să aibă Stanca a-șu tinéré ocina cu bună paci, iar di cătră mini să aibă paci și cini va mae scorni pără di acum înainti, să fie anatima și afurisit di 318 *părinți*.

Deci eu încă am făcut acist zapis ca să fie la mâna Stancăe.

Și încă mărturii am pus: Stanciul nigățătorul Pustiul și Iane post<clnic> di în Blagodișt<e> și Căzan di Sărățeni și Nicula di Murgeni și Pascali judițul di Oraș și Vintik*ă* log<ofăt> și încă mulți oameni buni, ci nu sântu scriș*i* aicea.

Și am scris eu Zărnă, sluga Papii log<ofăt>.

Luna Ghin<arie> 16 zile, leat 7131 <1623>.

Eu Grama.

Muz. Arh. și Ist. Buc., nr. 1528/D.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

231

1623 (7131) Ianuarie 16.

† Eu Radul log<ofăt> de Dălbănești și popa Rădul și Stan și Stancul și Stoica și Oancea și Dobrin și Neagoe și tot satul măgiiășii de în Dălbănești, scris-am acesta al nostru zapis, să fie la mâna jupânului Neculei vistiierul, cum să se știe că i-amu vândut doa<o> roté de mori în apa Praovei, ci se cheam*ă* în vadul de mijloc.

Și le-amu vândut pântru prețu 64 de galben*i* gata.

Și le-amu vândut de a noastră bună voe, cu știre boerilor și a măgiiășilor de înprejuriul locului, de în sus și dă în jos; că aceste mori ce sânt mai sus

scris<e> nui lé-amu fost vândut mai nainté lu Miriță coj<o>cariul; apoi noi lé-amu răscu<m>p<ă>rat și lé-amu vândut jupănului Neculei vist<ier>.

Și cându amu făcut această tocmeală, mărturie amu pus: jupănul Ivașco vornicul de Băleni și jupănul Gligorie comisul și banul Pătru și Ghione, gine-rele Saveii de în Târgovișt<e> și Ghinea Mustachi și Sima log<o>făt *din* Târgșor și Gherghe vat<af> din Târgovișt<e> și Moga log<ofăt> de Căptărești și Radul părc<ă>labul de Sloineșt<i>, ca să-i fie acesté mori moșie în veciia veacului adevărat<ă>.

Am scris eu, Dumitru log<ofăt>, luna Ghin<arie> 16 zile, în orașul Târgoviști. Inșă și cu loc înprejurul morilor, căt arunci cu topor<ul>.

Ivașco vornic, Iserul *fost vornic, Ghione* ¹⁾, Gligorie com<is>, Sima log<o>făt<, Moga, Dumitru log<ofăt>, Radul părcălab.

Muz. Arh. și Ist. Buc., nr. 1507.

Orig. rom., hârtie, 9 peceți aplicate.

232

1623 (7131) Ianuarie 18.

† Eu Căzan și Manta, feciorii Barbului de Netezești, scris-am al nostru zăpis cum să se șt<i>e ca am vândut noi de bun<ă>voia noastră și cu știrea a tularor rudelor noastră parte de ocină dela Ageșt<i> înșă cu o parte ce-u vândut fratele lu Căzan ș'al Mantei, feciorul Barbului, cu o parte ce-au vândut acel frati mainai<n>te vrémé, de préste toot satul, înșă a șaase parte de în funea Burbulea ju<mă>tate, parte Barbului toat<ă>, ore căt se va alegé și de în căim<p> și de ap<ă> și de în păduré și de în șezut satului, jupănului Dumitrașco mare pitar, dereptu 18.000 de aspri gata.

Și aam vândut noi de bun<a> noastră voia, fără nicio sil<ă>.

Și au fost la tocmela noastră mulți boiar<i> mărturie, anume: Oncea logofet<, Stoica logofet *din* T<ă>răceni și Tudor peh<arnie> de Izvor și Malcoci pit<ar> și Mogoș vătahul de Hărești.

Și am scris eu, Căzan, luna Ghen<arie> 18 zile, în anul 7131 <1623>. Inșă loc fără rumăni.

Cazan, inel `n'am avut.

Manta.

Arh. St. Buc., A. N., CXVI/23.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată.

233

1623 (7131) Ianuarie 21.

† Noi 12 boiari, anume, den Rădulești, Buzinca com<is> și *din* Căldurușan, Dumitru, *din* Țig<ă>nești, Stepan log<ofăt> și Buta și *din* Topolovéni, Borcea

¹⁾ semnătură grecească.

și Tudor, din Ruși, Balca post<elnic> și din Buciumeni, Cr<ă>stea log<ofăt> și din Gherghiț<a>, Liica și Iane Ghiurmicul, din Tătulești Avram log<ofăt> și din Ojogén<i>, Iane com<is>, ce-am fost de am hotărât pri Mărzea vornicul și pri jup<ă>neasa Mușa cu ceata lor, despri Șteful post<elnic>. Și le-am ales în câmpu cine ce ari preste tot hotarul. Mărzea vornicul ari 5 funi alés<e>, iar jup<ă>neasa Mușa are funi 7, iar Cuciul să ție fune 1, iar alți frați să-ș ție, pământurește. Așa am <a>flat și le-am ales cu sufletele noastre.

Și ispravnic au fost post<elnic> Iane din Târgoviști.

A scris Cr<ă>stea log<ofăt>, Ghen<arie> 21, în anul 7131 <1623>.

Și încă să se știe că se-au plânsu jup<ă>neasa Mușa că mai are moșie, iar cărțile i-au perit. Ce-am socotit ș-am scris ca să se știe să-ș va găsi nescare cărți să-ș ție pri ce-i vor zice cărțile.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., VIII/7.

Orig. rom., hârtie treisprezece peceți aplicate.

234

1623 (7131) Ianuarie 21.

† Seris-am eu jupăneasa Moșica, jupăneasa lu Avram pos<telnic> și Lupol, feciorul lu Avram pos<telnic>, acesta al nostro zăpis, com să se știe că e-m dat 2 rumăni dă in Netezeșt<i>, să fie pre ocină, anume Tihul și Sârbo, feciorul lu Ion, ca să fie rumăni feciorului meu lu Mihaiu și fie-mea Stăincăi că e-m fost dat zestre până au fost și Avram pos<telnic> viu.

Și când am scris acest zăpis, mărturie au fost: vornicesa Anca, vornicesa vornicolui Mărzii și fii-său Gavrilaş și Mitrea pos<telnic> din Dragumireșt<i> și părcălabol Țigan din Balamuci și Radul din Verneșt<i> și Mile din Vălsăneșt<i>.

Și am scris eu, Oprea pos<telnic> din Prejvă. Seris luna Ianuarie 21, vâlet 7131 <1623>.

Acad. R.P.R., XXI/231.

Orig. rom. hârtie, 6 peceți aplicate.

235

1623 (7131) Ianuarie 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului, Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mihai Carșote și lui Alexe negustorul și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină la Dediulești, însă din partea lui Vulpe, jumătate de ocină, din câmp și din vatra satului și de peste tot hotarul până în drumul Săpatului și o jumătate de roată de moară.

Și iarăși să-i fie lui Mihai și lui Alexe ocină la Dediulești, partea lui Dragomir Țigulea toată, ori cât se va alege de peste tot hotarul, până în drumul Săpatului și cu 4 pogoane de vie și cu a treia parte din roata de moară dela mal și cu a treia parte din altă roată de moară dela zăgaz. ¹⁾ Pentru că aceste mai sus spuse ocine și vii și mori au fost cumpărate de Erina, soacra lui Oprea logofăt, dela Vulpe și dela Dragomir Țigulea, de mai înainte vreme, încă din zilele altor domni bătrâni. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Mihai și Alexe, ei au cumpărat aceste ocine și vii și părți de moară mai sus spuse dela Moașcă, fiica lui Oprea logofăt, nepoata Erinei, bunica sa <și> dela bărbatul ei, Radul căpitan, pentru 14.000 aspri gata.

Și au vândut ei ocinele lor de bună voia lor și cu știrea tuturor rudeniilor lor și dinaintea multor boieri și megiași și dinaintea domniei mele.

Și au fost atunci, la întocmirea lor, mulți boieri și oameni buni din jurul locului, martori și aldămășari, anume: din Mărăcineni, Sava al lui Avraam și Sava al lui Fătul și Costandin Părțachi și Dragomir Motrocea și Slavomir și Radul al Soficăi și Sima și Goga și din Dedulești, Seman și Lupul și Necopoie și Bărbătei și Stan Burbunei ²⁾ și din Puținei, Cernat logofăt și din Clociți, Bragă și Dragomir și din Blăjani, Coman și alți mulți, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Mihai și lui Alexe, ca să le fie ocine de moștenire și de ohabă, fiilor și nepoșilor lor și strănepoșilor lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Batiște mare paharnic ³⁾ și jupan Furtuna mare comis și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Iano logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 25 zile și cursul anilor dela Adam 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXLIV/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

236

1623 (7131) Februarie 3.

† Sé se știe zapisul jupan Cirnicăi vornicul, cum să se știe că au luat jupan Cernica vornicul 12 boiari să se hotărăscă satul Curești cu Mitrea pist ⁴⁾

¹⁾ « zăgas », așa în orig.

²⁾ Cuvintele « și Stan Burbunei » s'au scris deasupra rândului.

³⁾ « paharnic » corectat de scriitorul actului; era scris întâi: spătar.

⁴⁾ probabil: pitar.

și Ianachi post<elnic> și ne-amu hotărât și o au ales despre Mitrea pit. și despre Ianache post<elnic>. Și se-au căzut vornicului ocena despre Gălețuii cu șazutul satului, iar otcina Mitrei pist. și a lu Ianache post<elnic> se-au căzut dispre Ciocăneștie. Și am hotărât această otcenă cu 12 boiarii și uscatul și balta; și sémnele se-au căzut pre în capul Piscului de jos și pre în hândichiulu Cetățue de jos.

Insă deîntr'aceli să fie hotul spre Metrea pist. și spre Ianache post<elnic>, că amu aflat că iaste săpăturé și alalte gréle ¹⁾ ce se vor cădea spre Mitrea pist și spre Ianache post<elnic>. In sus să fie volnicie să-ș<i> fac<ă> pre moșia lor în gârle și uscatu și în pădure cum le va a fie voia lor, ca sântu ale lor moșii alése cu 12 boiarie.

Și așa am ales și am adevărat și i-am hotărât unul despre altul să fie de credență acéstu zapis.

Scris luna Februarie 3 zile, în anul 7131 <1623>.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXXXIX/2.

Orig. rom., hârtie zece peceți aplicate.

237

1623 (7131) Februarie 4, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Mătăsești, în hotarul de sus 98 stânjeni. Și iar să-i fie lui Stanciul ocină din partea Ginerească în hotarul de sus 25 stânjeni. Și iar să fie lui Stanciul din partea Șerbănească din hotarul de jos 50 stânjeni, din câmp și din pădure și din apă și din vad de moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă este a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire, din moși din strămoși, dela strămoșul Sin cel bătrân încă din zilele răposatului, bătrânului Alexandru voevod și din zilele lui Vlad voevod și din zilele răposatului Vlădislav voevod de când a fost cursul anilor 6958 <1450>. Și iară să fie lui Stanciul ocină la Mătăsești însă din partea Șerbănească 14 stânjeni, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentrucă acești stânjeni de ocină mai sus ziși au fost cumpărați de Naneș, fiul lui Sin, strămoșul lui Stanciul, dela Voica, fiica lui Șerban din Mătăsești din hotarul de jos încă din zilele celorlalți domni bătrâni de demult. Și iar să fie lui Stanciul ocină la Mătăsești în hotarul de sus însă din partea Ginerească 40 stânjeni, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul pentrucă a cumpărat Stanciul acești stânjeni de ocină dela Pană postelnic din orașul de Floci, pentru 3200 aspri gata, în zilele domniei mele, de sunt 2 ani. Iar Pană postelnic și el îi cumpărase dela popa Șarban și dela frații lui, Mănea și Iarciul din Berilești. Și am văzut domnia mea și

¹⁾ gârle.

zapis de vânzare cu mulți martori, anume: din Crăcani, Dragul logofăt și din Măgureni, Nan logofăt și din Buc, Oprea iuzbașa și din Davidești, Stancul logofăt.

Și iar a cumpărat Stanciul ocină la Bucul lui Vlad în hotarul de jos dela Maria, nepoata lui Vlad din Buc, 10 stânjeni, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru 2000 aspri gata. Și sunt hotărnicii acești stânjeni cu 12 boieri ocina Bucului pe ocina Mătăsească în hotarul de sus.

Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megișilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare al Mariei cu bărbatul ei Oprea iuzbașa și cu mulți oameni buni martori, anume: popa Eftemie monah din Mătăsești și Aldimir vornic și din Buc, Nedelco și din Pisculești, Stan și din Buciumeni, Stanciul paharnic și din Berilești, Negoită postelnic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stanciul, ca să-i fie ocină, dedină, de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclinlit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Batiște mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 4 zile și dela Adam până acum la această scriere cursul anilor, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXV/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1806.

238

1623 (7131) Februarie 4.

Eu jup<ă>neasa M<a>riia, fata jupânului Mihaleci banul, scriu și mărturis<ă>scu cu acest zapis al meu ca să se știi cum mi-au făcut Radul logofătul bine la o nevoi a mea de m'au împrumutat cu niști bani. Și pântru căci nu mi-au cerut nici dobândă nici nimică, văzând eu și conuscând binele ce mi-au făcut la nivoia mea, eu încă i-am dâruiit și i-am dat un vad de moar<ă> den apa Prahovei, însă în iaz de unde iasti moara mea din vad den jos, însă ce vadu-i va plăcca în iaz. Pântru aceeaia am făcut cest zapis al meu să fii de mari cridință.

Am scris eu Dumitru logofit luna Fevr<uarie> 4 zile, în anul 7131 <1623>.

Eu jupânesa Marica.

Arh. St. Buc., A. N., CXI/13.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1623 (7131) Februarie 5.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domnii mele acestor oameni și anume Mușat și Radul și Ion din Mal, ca să fie volnici cu ceastă* <ă> *carte a domnii mele să ia ocină de în Gânștești și de în Ogrăzēni, dela Dumitru și dela Șteful și dela Vladul călugă* <ă> *rului și dela Necula și dela Costandin și dela Stan Pungă de în Gânștești și dela Rade și Petco și dela Voicil* <ă> *și dela Mușat de Ogrăzēni și dela Drag* <o> *stin, să ia ocină pentru ocină, pentru că au fost cumpărat acești oameni M* <u> *șat și Radul și Ion nește ocină în sat la Gânștești, ocină infundată dela acești oameni ce sânt mai sus scrisi încă de în zilele răposatului moșul domnii mēl* <e> *Alexandru voevod și de în zilele părintelui domnii mele Mihnea voevod; iar apoi Nica logofet au ajunsu cu hotarul și au luat ocina dela acești oameni ce sânt mai sus scriși, apoi au înblat vânzătorii mâncându-se și părându-se cu Nica log* <ofăt> *și tot i-au rămas Nica logofet. Deci au fost acești oameni și cu bani dați și fără ocină până acum.*

Iar cându au fost acum, în zilele domnii mēl <e>, iar Mușat și Radul și Ion cu ceata lor, ce sânt mai sus scriși, cumpărătorii, ei n'au mai putut răbda fără ocină, ce au venit naintea domnii mēl <e> în divan de se-au părăt de față pentru ace <a> *stă* <ă> *ocină de în Gânștești cu Radul Buză de în Ogrăzēni și cu Necula și cu Staico și cu Călugărul de în Gânștești. Intr'acēia domnia mea am judecat înpreun* <ă> *cu loț* <i> *dereg* <ă> *torii domnii mēl* <e> *și am văzut domnia mea și am citit cărțile a moșului domnii mēl* <e> *Alexandru voevod și cartea părintelui domnii mēl* <e> *Mihnea voevod pre acēste ocine de cumpărătoare. Și au rămas Gânșteștii și Ogrăzēnii de lege și de judecală și a doară denaintea domnii mēl* <e>.

Și am dat domnia mea acestor cumpărători ce zic mai sus să fie volnici să ia dela vânzători ocină pentru ocină măcar fie înpresurată, măcar vândută, măcaru zălojită, tot să-și ia ocina deplin cum le citescu cărțile, 7 funi, curătură pentru curătură și pădure pentru pădure. Și am văzut domnia mea și altă carte a domnii mēl <e>, scrisă la Neagul comis, ca să le alcagă ocina cum scrie mai sus. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic Papa mare logofăt.

Scris Februarie 5 zile, în anul 7131 <1623>.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXI/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două copii, ibid. în C/1, f. 2 și ms. 256, f. 673 v-674.

240

1623 (7131) Februarie 6.

† *Jupan Para al doilea cliuce* <r> *și cu 12 boiari, scris-am acesta al nostru zapis la mâna lu Nedelco post* <elnic> *și a jupăneșei lui Mariei, cum ne-au luat*

pre răvaşăle domnu nostru să căutăm să le hotărăm de cătră Pahomie şi cu ciata lui den Mărşă, că le-au fost vândutu Nedelco post<elnic>, ocină den Mărşă cia Mare a treia parte.

Deci am căutat şi i-am hotărât şi am înpietrit ocina lu Nedelco de cătră Pahomie. Şi am ales a treia parte de ocină carea le-au vândut Nedelco post<elnic>. Şi o am dat de sus despre ocina lor, iar Nedelco post<elnic> cu ocina lui de jos.

Iar într'aciaia Pahomie şi cu ciata lui, scos-au un zăpis şi scriia cum le-au fost vândut Nedelco post<elnic>, şi loc de silişti, iar Nedelco post<elnic>, el au fost juratu-se naintea părintelui vlădicăi, cum loc de silişti nu le-au vândut.

Şi noi încă am cetit acel zăpis şi am chemat şi mărturiile carii era scrişi în zăpis, de i-am întreat cum ştiu: vândutu-le-au Nedelco şi locu de silişte, au nu le-au vândut? Cum vor şti cu diriptul să mărturisească. Ei au zis că nu vor mărturisi, că nu ştiu de acel zăpis. Deci am aflat zăpisul minciunos; ei unde-l vor scoate, să nu se crează.

Iar de moară ci are Nedelco post<elnic>, în Neajlov pre partea lui, el să şi-o ţie cu bună pace, că are dela moară în sus 325 de stânjăni.

Ci de acum nainte să aibă bună pace. Şi pentru credinţa pusu-ne-am şi peceţile nostre într'acest zăpis.

Scris Februarie 6 zile, în anul 7131 <1623>.

Nénciul vornic.

Dumitru vătăf.

Marco peharnic.

şi Anghel

Socol peharnic.

Stan logofăt.

Para cliuce.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/145.

Orig. rom., hârtie șapte peceți aplicate.

241

1623 (7131) Februarie 7, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Preda și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cotrăceni, însă a patra parte din sat de peste toată ocina, din câmp și din pădure și din apă și din vie și cu vad de moară și de pretutindeni oricât se va alege, din hotar, până în hotar, pentru că i-a fost veche și dreaptă ocină de moștenire și de strămoșie dela bunicul său și dela tatăl său. Apoi a vândut-o lui Mihai voevod.

Iar după aceea, când a fost în zilele domniei mele în primul rând, Preda a răscumpărat partea lui de ocină din Cotrăceni, dela domnia mea, a patra parte din sat, cu 10.000 aspri gata. Și sunt și martori mulți oameni buni anume: din

Detcoi, Stoica Rob și Nica și Stan și Manea și din Văcărești, Radul și Nan logofăt și Dărman și din Flocești, Moga și Bivol.

Pentru aceasta am dat și domnia mea lui Preda ca să-i fie ocina care e mai sus zisă, a patra parte din sat din Cotrăceni, ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomei mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Batiște mare paharnic și jupan Trofanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

A scris Idoxii logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 7 zile și dela Adam până acum cursul în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, I/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

242

1623 (7131) Februarie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Tudoran pitar și cu fiii, câți Dumnezeu îi va da, ca să le fie ocină la Găgăști partea lui Mușat toată din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, dela Mușat delnița lui și să fie vecin, pentru 1000 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, dela Radul delnița lui, toată, și să fie vecin, pentru 2000 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, dela Neniul delnița lui toată și cu doi vecini anume Opriș și Neagoe cu delnița lor, pentru 4500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, dela Neniul delnița lui și să fie vecin, pentru 1500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele mai sus zis pe Spuză cu locul lui, pentru 500 aspri gata și dela Stanciul delnița lui jumătate și să fie vecin, pentru 750 aspri gata și Bolea cu delnița lui și să fie vecin, pentru 1500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, dela Radul Găde delnița lui și să fie vecin, pentru 1500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, dela Oprea și cu mama lui Mușat delnița lui și să fie vecin, pentru 1500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, dela Gușilă delnița lui și să fie vecin, pentru 1500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, dela Țicșul o delniță a lui Dragomir și să fie vecin, pentru 1500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, dela Dumitru delnița lui și să fie vecin,

pentru 1500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar dela Brae delnița lui și să fie vecin, pentru 1500 aspri gata.

Însă acele ocini mai sus zise și vecini le-a cumpărat boierul domniei mele, Tudoran pitar, încă din zilele lui Radul voevod Șerban. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea lui Șerban voevod veche și ruptă și înegrită. Apoi domnia mea am înnoit-o și am întărit-o și am împulernicit-o cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele, Tudoran pitar, ca să-i fie ocinele și vecinii, care sunt mai sus ziși, obabă, lui și fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bartolomi mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan . . . . . ¹⁾ mare paharnic și jupan Trofanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris Idoxii logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 10 zile și dela Adam cursul anilor în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCVI/18.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad rom. din 1907.

243

1623 (7131) Februarie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Glavaciog, unde este hramul sfintei blagoveștenii a născătoarei de Dumnezeu ca să-i fie sfintei mânăstiri mai sus zise satul Slăvenii de Sus, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, însă să se știe vecinii anume: Pascuș și Radul și Stanciul și Ursea și Stancul și cu fiii lor; pentru că acel sat Slăvenii de sus, care e mai sus zis, a fost de moștenire al sfintei mânăstiri dat și miluit de răposatul Calotă vornic, încă de mai înainte vreme din zilele altor domni bătrâni din vechime.

Și de atunci a tot ținut sfânta mânăstire acel sat mai sus scris cu bună pace până în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod.

Iar apoi, când a fost atunci, în zilele domniei lui a avut pără cu Preda slujer pentru acești vecini. Și așa pără Preda slujer atunci înaintea lui Alexandru voevod că au fost ai lui vecinii, dați de Mihail voevod, nu sunt vecini ai sfintei mânăstiri. Astfel, într'aceea, Alexandru voevod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și le-a dat între ei 4 megiași pe răvașe domnești, anume: din Nucet, Stanciul

¹⁾ loc alb în orig.

și din Comanca, Mateiu și din Berindeiu, Pătru și din Gostavăț, Badul ca să caute și să adevereze cu sufletele lor, au fost acești vecini din Slăvenii de Sus ai sfintei mânăstiri din Glăvăciog sau nu au fost. Astfel, când a fost la zi și la soroc acești mai sus ziși megiași ei așa au adevărit cu sufletele lor că au fost vecini ai mânăstirii, iar Preda slujer nu a avut nicio treabă. Astfel, a rămas Preda slujer de atunci de lege dinaintea lui Alexandru voevod. Și am văzut domnia mea și cartea de rămas și ambele răvașe domnești la mâna călugărilor.

Iar când a fost în zilele lui Gavriil voivod, fiul lui Simeon voevod, călugării dela sfânta mânăstire mai sus zisă, ei au avut pără înaintea domniei lui cu niște vecini din satul Slăvenii de sus, anume, Pascul și Radul. Și așa părau ei că nu au fost vecini ai sfintei mânăstiri, ca să se facă cnezi și să scape de vecinie. Intr'aceea Gavriil voevod domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a adevărit domnia lui că au fost vecini de moștenire ai sfintei mânăstiri. Ci au rămas Pascul și Radul de lege și de judecată dinaintea a tot divanul domniei lui. Și am văzut domnia mea și cartea lui Gavriil voevod de pără și de rămas când a fost cursul anilor 7128 <1620>.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele în al doilea rând, Pascul și Radul din Slăveni ei iarăși nu s'au lăsat nici așa, ci iar au ridicat pără și au venit de s'au părât de față înaintea domniei mele în divan cu părintele egumen Hariton dela sfânta mânăstire Glăvăciog. Și așa părau ei că nu sunt vecini ai mânăstirii. Intr'aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am adevărit și domnia mea că au fost vecini ai mânăstirii. Ci iar au rămas Pascul și Radul de lege și de judecată și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, i-am dat și domnia mea vecini sfintei mânăstiri, și i-am bătut domnia mea foarte tare, ca să fie sfintei mânăstiri mai sus zise satul Slăvenii de sus tot cu toți vecinii ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Necula spătar și Vartolomei stolnic și Furtuna comis și Batiștea mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 12 zile și dela Adam până acum, în anul 7131 <1623>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XIX/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu două trad. rom.
Altă trad. rom., ibid. în ms. 223, f. 98 v.

1623 (7131) Februarie 14, Târgoviște.

Hrisovul Radului voevod, fiul Mihniei voevod, prin carele dă întru stăpânire Dragnei cu feciorii lui moșie în Dobroței, a patra parte din partea Viorească, stânjăni 24 și alte cumpărători ce au cumpărat du preste tot hotarul.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul preabunului și răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Dragnei și cu feciorii lui, căți Dumnezeu îi va dăruia, ca să-i fie lui moșie la Dobroței, în județul Ialomia, însă partea Papei postelnic, toată, din partea Viorească a patra parte, stânjăni 24, din câmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului, de pretutindinea, oricât să va alege de preste tot hotarul, pentru că au fost cumpărat Dragodan, unchiul Dragnei, din partea lui Coman, nepotul Papei postelnic stânjăni 15, ce i-au fost lui de baștină, încă din zilele răposatului părintelui domniei mele Mihnei voevod.

Apoi, când au fost în zilele lui Șarban voevod, iar Dragodan, el au miluit pre nepotă-său Dragnea cu acești 15 stânjăni de moșie ce s'au zis mai sus, pentru sufletul lui și al feciorilor lui.

Și iar au fost cumpărat Dragnea moșie la Dobroței dela Papa postelnicul, din partea Viorească stânjăni 8 du preste tot hotarul, drept 480 de asprii de argint.

Iar după aceea, când au fost acum, în zilele domniei mele, iar Papa postelnicul, el nu s'au îndurat de moșia lui cea bătrână ce s'au zis mai sus, ci au făcut tocmeală și frăție cu Dragnea, de un schimbat Papa postelnic cu Dragne, de bună voia lui, de au dat Papa postelnic din partea Viorească, Dragnii, a patra parte, stânjăni 22, ca să fie moșie pentru moșie, iar cu doi stânjăni au dăruit Papa postelnicul pă Dragnea, iar din partea Viorească; iar Dragnea, el încă au dăruit pe Papa postelnic pentru frăție cu doi stupi.

Și au schimbat ei de a lor bună voce și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos, din prejurul locului și dinnaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisul dela mîna Papei postelnic de schimbu, la mîna Dragnei, preste tocmeala ce s'au zis mai sus, și cu mulți oameni buni mărturii anume: din Dobroței, Dragodan și Vladul și Dobrotă și Rusin Șchiopul și Radul Flanda.

Pentru aceea, am dat și domnia mea Dragnei, ca să-i fie lui moșia stătoare și ohabnică și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofet și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula

mare spat<a>r și Vartholomei mare stol<ni>c și Furtuna mare com<is> și Pătiște mare pah<arnic> și jupan Trufanda mare post<elnic>. Și ispravnic Papa mare log<ofă>t.

Și au scris Idoxie log<ofe>t în scaunul Târgoviștii, luna Fevr<uarie> 14 zile, văl<ea>t 7131 <1623>.

Io Radul v<oe>v<o>d.

Chiriță dasc<al> slov<enesc> a scris.

Fost al treilea log<o>f<ă>t.

Acad. R.P.R., CCCCLXXXVII/1.

Trad. rom. din 1817.

245

1623 (7131) Februarie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Tudor fost mare sluger și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu și lui Dumitru, fiul lui Dragomir logofăt și lui Oprea și Dragomir, nepoții lui Dumitru și lui Nedelco și lui Lepădat și lui Stan, care au fost cnezi din sat din Podișor și cu fiii lor, ca să le fie lor ocină în Podișor din județul Olt, însă să se știe să stăpânească Tudor sluger 2 funii și Dumitru 2 funii și jumătate și Oprea și Dragomir, nepoții lui Dumitru, 2 funii și Nedelco și Lepădat și Stan jumătate de funie, de pretutindeni și de peste tot hotarul. Pentrucă aceste două funii de ocină mai sus spuse, ale lui Tudor sluger, au fost de moștenire ale jupaniței Caplea, jupanița lui Berinca logofăt din Bujorani pe care le-a vândut însăși jupanița Caplea împreună cu bărbatul <ei> Berinca logofăt, cu toți vecinii lor lui Tudor sluger, încă din zilele lui Șarban voevod. Însă pe jumătate de ocină a dat Tudor sluger 15.000 aspri gata, iar pe cealaltă jumătate de ocină a dat Tudor sluger o parte de ocină din Ulița dela Râmnic, care a fost cumpărată de Tudor sluger și de frații săi jupan Tudosie fost mare logofăt și Părvul logofăt dela Ruda, încă din zilele răposatului Mihail voevod, iarăși dela Berinca logofăt și dela jupanița lui, Caplea, pentru 10.000 aspri și doi boi de 2000 aspri și un iarmuluc de 2000 aspri și o manla pentru Ivan, de 2000 aspri și una anume lui Nistor cu 3000. Și aceste ocine din sat din Podișor mai sus spuse, le-a stăpănit Tudor sluger și cu acești oameni mai sus spuși, cu bună pace, de atunci până în zilele lui Gavriil voevod.

Iar după aceea, când a fost în zilele domniei lui, Dumitru, fiul lui Dragomir logofăt, a ridicat pără înaintea lui Gavriil voevod și a scos Dumitru o carte mincinoasă ca să stăpânească Dumitru 5 funii și Tudor sluger să stăpânească o funie, iar pe Oprea și Dragomir și pe acești cnezi mai sus spuși au voit să-i cotopească cu această carte mincinoasă și să ia și dela Tudor sluger o funie.

Iar apoi, când a fost acum <la> domnia mea iarăși au ridicat pâra toți împreună cu Dumitru și cu . . . . .¹⁾ Neaga înaintea domniei mele. Și așa pâra Tudor sluger și cu acești oameni mai sus spuși pe Dumitru că acea carte este mincinoasă și acea carte nu s'a văzut niciodată, ca să stăpânească Dumitru acele funii de ocină, cum este scris în acea carte, ei au tot stăpânit ei funiile lor de ocină, mai sus spuse, cu bună pace. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Tudor sluger și lui Dumitru și acestor oameni tuturor împreună, 6 megiași pe răvașe domnești, să adeverească și să cerceteze cu sufletele lor <dacă> acea carte este bună sau este rea și <dacă> a stăpânit Dumitru acele funii care sunt scrise în cartea lui sau nu le-a stăpânit. Astfel întru aceea, Dumitru n'a putut în niciun chip să se apuce de megiași ei a . . . . .²⁾ singur Dumitru dinaintea domniei mele pe cumnatul său Damaschin monah ca să-i întocmească el, cum va afla cu sufletul lui. Și astfel s'au apucat toți, în divanul domniei mele, ca să stea toți după întocmirea lui Damaschin monah, cum va întocmi el cu sufletul lui, așa să fie întocmit. Astfel, întru aceea, domnia mea am făcut și cartea domniei mele lui Damaschin monah ca să-i întocmească cum va ști el cu sufletul lui, cum au stăpânit de mai înainte vreme. Și au venit cu toții împreună, cu cartea domniei mele la Damaschin monah. Întru aceea, Damaschin monah, el a adunat mulți megiași, oameni buni, bătrâni și din sat din Podișor și din jurul satului și astfel au adevărit că această carte este mincinoasă și rea. Iar Dumitru, el singur de voia lui a făcut pace și întocmire dinaintea lui Damaschin monah și dinaintea multor megiași că să stăpânească toți cum este scris mai sus și a făcut și zăpis însuși Dumitru cu mâna lui.

Și au fost mulți martori, anume: din Șărbănești, Manea și Barbul și Bulgă și Nichifor și din Bucovăț, Cârstea și popa Stoica și din Comănița, popa Tudor și Dan și din Brătulești, Pecea și din Periați, Pădure și Orzișor și Agafon monah și din Curtișoara, popa Stoica.

Și am văzut domnia mea și zăpisul pe care l-a scris Dumitru cu mâna lui și cu multe peceți și cu acești martori mai sus spuși, încă și cu blestem scris în zăpisul lui Dumitru, ca să-și stăpânească toți aceste funii de ocine mai sus spuse. Și acea carte sau alte cărți care se vor afla vreodată, să nu se creadă, pentrucă însuși Dumitru așa a scris și a întocmit de bună voia lui, cum este spus mai sus.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Tudor slugerul și lui Dumitru și lui Oprea și Dragomir și lui Nedelco și Lepădat ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoțiilor și strănepoțiilor și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

¹⁾ neclar în text.

²⁾ loc rupt în text.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistiari și Necula spătar și Vartolomi stolnic și Furtună comis și Batiște mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic Papa mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 18 zile și dela Adam până acum în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233/II, f. 177.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.

246

1623 (7131) Februarie 23.

† *In numele tatălui și fiului și sfântului duh, amin.* Scris-am amu jupan Radul postelnic și feciorii mei: Preda și Drosul, aceasta a noastră carțe, cum să se știe c'am dat noi ș'am miluit pre sfânta mânăstire ce se cheamă Strămbul, unde iaste hramul sfântului Nicolae făcătorul de minuni dela Mira Lichia, cu a noastră bătrână și dereaptă moșie ce se cheamă Lacul, însă de în matca Argeșului până se întâmpină la Bărăcie cu ocina ce-am fost miluit deîntre vreme ce se cheamă Cămșorul până c'am dat noi ș'am miluit, de a noastră bună voce și cu știrea tutuor megiișilor și de sus și de jos și de împrejurul locului, ca să fie lu Leontie egumenul și călugărașilor de hrană, iar noa să ne fie pomeană în vecie nesvârșită, noa și părinților și moșilor și strămoșilor.

Ș'am pus și mărturie încă am pus: Leontie egumenul și Sofronie și popa Mardarie și Gavril și jupan Albul comis și Tudoru și Radul din Brăzoe și Antonie ce-au fost egumen. Și cine se va afla de ruda noastră, să întărească aceasta a noastră carte ș'a noastră pomeană, pré-acela om să-l întărească dumnezeu, aicea în trup, iar sufletul lui să fie în împărăția ceriului. Blăstem încă amu pus: cine va vrea să spargă această pomeană a noastră, să fie blăstemat de 318 de părinți.

Ș'am scris eu Leontie egumenul în casa postelnicului Radul de Balomirești, luna Fevruarie 23 zile, leat 7131 <1623>.

Acad. R.P.R., CCCLXVI/137.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată;

247

1623 (7131) Martie 2.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scris domnia mea preacinstiului dregător al domniei mele jupan Cernica fost mare vornic multă sănătate.*

După acéia-ți dau în știre domnia mea pentru rândul maicelor dela Viho-
răta că au ceartă și pără naintea domnii méle cu Manolachi șefariul cel mare,
pentru balta șefărească dela Cornățel. Că Manolachi șefariul el zice că balta
șefărească iaste Sticlenul, iar maicele se-au plănsu cum nu iaste Sticlenul balta
șifărească, ce iaste balta mănăstirii, în mijlocul ocinei mănăstirii. Deci am ales
pre domnéta să cauți acest lucru. Derept acéia de vrém<e> ce veri vedea ceas-
t<ă> carte a domnie méle, iar dumnéta să faci bine să mergi singur cu capul
dumnetale acolo la Cornățel să strângi oroșanii, oameni buni, și bătrâni și
preuți și megiași de pre înprejur, să cauți și să adeverezi balta șefărească care
au fost să se știe, că nu trebuiast<e> să pară balta șifărească că iaste dată de
în zile bătrâne, de toț<i> domnii.

Deci să <cauț>¹⁾i dumneata iaste Sticlenul pre ocina mănăstirii <cu>m zic
maicele au iaste baltă <șefăr>¹⁾ească pre ocina Cornățelului. D<ar cum vei
găsi>¹⁾ dumneata cu sufletul...¹⁾ să se știe cum veri ad<everi> dumneata să
dai știre domn<iei méle>. Aceasta scriu dumitale. Și dumnezeu te veselească.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Martie 2 zile, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Viforâta, I/11.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

248

1623 (7131) Martie 5.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această
poruncă a domniei mele lui Dragomir și muerei lui, Stanei, ca să fie volnici cu
cartea domnii méle să fie patru bucăți de vie în dealul Târgoviștei, carele au
fost ale fie-sa Dospinei, pentrucă Dospina fost-au fată popei lui Hristodor.

Deci cându au fost în zilele lu Șarban voevod, iar popa Hristodor, el au
căzut în lipsă și în sărăcie, ci au datu pre fie-sa Dospina lu Dragomir și muierii
lui Staneci, să o crească ei și să o grijască, să le fie lor fată de suflet. Și i-au
ales popa Hristodor parte, de i-au dat atunce aceaste 4 bucăți de vie. După
aceaia ținut-au Dragomir și muiarea lui, Stana pre Dospina ca pre o fat<ă> și
crescut și o au măritat. Iar cându au fost acum, în zilele dumnii méle, iar Dospinei
întâmplatu-i-se-au morte și au murit în mâna lu Dragomir și a muerii lui
Stanei. Și ei o au grij<i>tu și o au pomenit, cum se cade omului mortu.

Și la morte a ei lăsat-au ia, cu a ei limbă, aceale 4 bucăți de vie tătâni-său
lu Dragomir și mâni-sa Stanei, să fie ale lor și să se hrănească cu dinsele pân<ă>
vor fi ei. Și au pus mărturie popa Drăgan și prioteasa Voica și diiaconul Necula
și Dumitru și călug<ă>rul Oana și Varlam și Gherghina.

¹⁾ loc rupt în orig.

Deriplu aceaia, am dat și domnia mea lu Dragomir și muerii lui Stanei ca să-știe aceste 4 bucăți de vie ale fie-sa Dospina, cu bună pace și de nimenea băntuială să nu aibă naintea cărții domnii mele. *Altfel să nu fie după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris luna Martie 5 zile, l'ea t 7131 <1623>.

Marele logofăt a învățat.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

<Pe verso:> † Cartea Radului vodă pre viile din Târgoviște care le-au cumpărat Costandin mare postelnic dela Badea comiș, fiul Nicăi Iuzbaș.

Acad. R.P.R., XLII/2.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

249

1623 (7131) Martie 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele, lui Grama postelnic și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină în Ștefoaia, însă partea lui Chiriac stolnic, cât a avut el cumpăratură dela Andreico, fiul lui Staico, din partea lui jumătate, din câmp și din deal și din apă și cu vecini și din vie și din moară și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege, tot în două și cu pânea din câmp toată, cât s'a arat și casele lui Chiriac stolnic din Ștefoaia și cu vecinii anume: Botea, fiul Păștinoaci și Cristian și Ștefan. Și iarăși să fie lui Grama postelnic ocină și altă parte a lui Chiriac stolnic de peste Ilfoveț dela podul lui Gânscă, pe care a avut-o cumpăratură Chiriac stolnic iarăși dela Andreico, fiul lui Staicul, partea lui toată, din zilele răposatului Mihail voevod, când a fost curgerea anilor 7106 <1598> și cu partea de moară, cât se va alege, pentrucă aceste părți de ocină mai sus spuse au fost cumpărate de Chiriac stolnic dela Andreico. Și am văzut domnia mea și cărțile de cumpărare pe aceste părți de ocină.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Gavriil voevod, iar Chiriac stolnic, el a intrat în slujbă cu Neagul cămărașul și cu Staico postelnicul din Crețești, de au luat niște dijmării dela Gavriil voevod și au mers toți împreună de au luat bani dela Hagi ceașul și dela Ali bei din Giurgiu, de au cumpărat acele dijmării. După aceea s'a întâmplat lui Gavriil voevod schimbare din domnie dela cinstitul împărat, deci au pierdut toți asprii.

Iar când a fost acum în zilele domniei mele, iar Hagi ceașul, el a apucat pe Chiriac stolnic și pe Neagul cămăraș și pe Staico postelnic să plătească asprii. Deci întru aceea, Neagul cămăraș și Staico postelnic, ei și-au plătit părțile lor

din acei bani, cât a fost, iar lui Chiriac stolnic i s'a întâmplat moarte, de a murit și a rămas partea lui de bani neplătită. Deci Turcii au apucat pe Neagul cămăraș și Staico postelnic, ca să plătească și partea lui Chiriac stolnic, pentru că au fost tovarăși. Intru aceea, Neagul cămăraș și Staico postelnic ei au avut pără înaintea domniei mele în divan cu nepoții lui Chiriac postelnic, anume Micul și Sava, fiii lui Bâzoi logofăt, din St<râm>ba, ca să plătească ei acea datorie a unchiului lor, Chiriac, ce a fost partea lui din acei aspri și din acea păgubă pe care au avut-o și să-și ție ei averile și ocinile unchiului lor, Chiriac. Intru aceea, Micul și Sava ei au mărturisit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor, de s'au lepădat de datoria unchiului lor, Chiriac, căci nu au vrut să plătească. Deci, întru aceea, Neagul și Stoica postelnic ei au vândut lui Grama postelnic averile și ocinile, toată partea lui Chiriac stolnic, pentru datoria lui, pentru 80 de galbeni, aspri gata. Și au întrebat pe toți frații lui, câți a avut, ca să-i cumpere ocinile și casele și n'au putut să cumpere, ci s'a găsit sluga domniei mele Grama postelnic de a dat el banii Turcilor și a cumpărat toată partea de ocină a lui Chiriac stolnic și pânea din câmp și ocinele și casele, cum este scris mai sus, ca să-i fie dedină. Iar dacă vor veni alți oameni din altă parte, rude cu Chiriac stolnic, să nu aibă nimeni să cumpere aceste ocine și averi, niciun om din rudele lui, nici din nepoții lui mai sus scriși. Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare al lui Neagul cămăraș și al lui Staico postelnic la mâna lui Grama postelnic, cum este scris mai sus, cu mulți boieri martori, anume: Mușat postelnic și Necula sluger și Iserul vornic și Radul logofăt și Grama cel Mic postelnic și Bărbătei căpitan și Dima pitar și Enachi portar și Enachi vornic.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Grama postelnic ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Necula spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și Batiște mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în celatea Târgoviște, luna Martie 6 zile, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXIX/277.

Orig. slav, hârtie, pecetea timbrată.

250

1623 (7131) Martie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Tatul cu frate-său, Lăudat, de în Beleț, ca să fie volnici cu ceast<ă> carte a domnii mel<e> de să-ș ție a lor ocină

toată cătă au cumpărat de la vară-sa Caplea cu săzutul lu Tortici și de preste lot hotarul de în mărăcinile Priboianilor până în hotarul Negreștilor, pentrucă această ocină o au fost cumpărat Tatul și Lăudat de la vara lor, de la Caplea, încă de în zilele lu Mihaiu vodă. Și o au fost vândut Caplea această ocină de a ei bună voe fără de neci o silă și de atunce până acum tot au ținut ei această, ocină cu bună pace.

Iar când au fost acum în zilele domnii melce într'al doile rând de domnie în Țeara Rumânească, avut-au Tatul și Lăudat pără cu Nistor, bărbatul Caplei, și cu feciorul ei, Drăgoiu și au stătut de lațcă naintea domnii melce și așa părăia Nistor și Drăgoiu, feciorul Caplei, cum n'au vândut Caplea această ocină lu Lăudat și Tatului, neci au luat ban pre acea ocină de la dănșii. Iar Tatul și Lăudat ei au mărturisit naintea domnii melce cu mulți oameni> bun<i> anum<e> de în Beleț, Oprea și Preda și Tudor și Neacșul logofăt, cum au cumpărat Tatul și Lăudat această ocină de la Caplea cu ban<i> gata și cum au vândut Caplea de bună voe și cum au fost avut și cărți pre această ocină, ce-au perit când au venit Ungurii aicea în țeară cu Batră Gabor<u>.

Deci într'aceia domnia mea am judecat pre drept cu toți deregătorii domnii melce și bine am văzut domnia mea cum nu are Nistor <și Drăgoiu>, feciorii Caplei, neci o treabă cu . . .¹⁾ <Și au răm>as Nistor și Drăgoiu de lege denaintea domnii melce>.

Deci dă <domnia mea> să le fie această oci<nă> Tatului și lu Lăudat moșie și feciorilor. Și altfel să nu fie, după spusă domniei mele.

Ispravnic marele logofăt.

Scris luna Martie 10 zile, anul 7131 <1623>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VI/1.

Orig. rom., hârtie, pecele aplicată, căzută.

Cu o copie ibid. în ms. 204, f. 584.

251

1623 (7131) Martie 10.

† Scris-am iu jupâneasa Todora și cu ficiorul miu Lica și Iorga și alalți frați toți din Stănciști, aista al nostru zapis la mâna jupânului Iane vist<ier> cum să si știi c'am vândut jupânului Iani vist<ier> 2 ro<a>te di mo<a>ră și 66 di stănzăni de ocină, însă ocina ei-i înpitrită și hotărâtă, diript 130 di galbini gata. Și am vândut noi acéști 2 ro<a>ti di mo<a>ră cu ocina ei-i mai sus scri<să>, di bun<ă> voia no<a>stră, fără<ă> nici o sil<ă>, să fii domnii lui moșii și ficiurilor domnii lui și nipoșilor.

Și mărtorii iasti jupan Necula sliuj<er> și Radul vat<ah> din Dălbăniști și Ghinea post<elnic> Paripa.

¹⁾ loc rupt în orig.

Acista am scris, să fii moșii.

Scris luna Martie, 10 zile, leat 7131 <1623>.

Eu jupăneasa Todora.

Necula s<1>uj<er>.

Radul vătah.

Lica.

† Iorga.

Muz. Arh. Ist. Buc., nr. 1530/D.

Orig. rom., hârtie, patru peceți aplicate.

252

1623 (7131) Martie 16, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni megiași din sat din Mal, anume: Mușat și Oprea și Rada și Radul și Ion și Crăciun și Radul Surdul și Marco și Gorga .....¹⁾ și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină la Găștești însă din partea lui Dobre și Șteful din Siliște cu apă jumătate și din curătură în lat stânjeni 60 și în lung 1060 și din pădure în lat, stânjeni 148 și în lung 1120; din partea lui Varlam monah din siliște jumătate și din curătură cu apă în lat, stânjeni 33 și în lung 1060 și din pădure în lat, stânjeni 81 și în lung 1120: și din partea lui Costandin din siliște cu apă jumătate și din curătură în lat stânjeni 20 și în lung²⁾ 1060 și din pădure în lat stânjeni 49 și în lung 1120; și din partea lui Vădislav din siliște cu apă jumătate și din curătură în lat stânjeni 40 și în lung 1060 și din deal în lat stânjeni 148 și în lung 1120. Și din partea lui Stan Pungă din siliște cu apă jumătate și din curătură în lat stânjeni 33 și în lung 1060 și în deal stânjeni în lat 81 și în lung 1120. Și din partea lui Părvul din Cătunul Găștii³⁾ din siliște cu apă jumătate și din curătură în lat stânjeni 37 și în lung 1060 și din pădure în lat stânjeni 49 și în lung 1120.

Și iar să fie acestor megiași din Mal mai sus ziși ocină la Ogrăzeni, însă să se știe din partea lui Radul Buză și din partea lui Bobe și Vlădimir și din partea lui Mitrea și Mușat în siliște cu apă jumătate și din curătură în lat stânjeni 40 și în lung 1060 și din deal în lung 1120 și în lat stânjeni 109. Și iar din partea lui Dragostin cu fiii lui din siliște cu apă jumătate și din curătură în lat stânjeni 13 și jumătate și în lung 1060 și din pădure stânjeni în lat

¹⁾ loc răzuit în orig.

²⁾ în text: • în lat •.

³⁾ în orig. • Gănscăv •.

23 și în lung 1120; și iar din partea lui Dragostin însă din deal stânjeni 12 în lat și în lung 1120; și iar dela Dragostin cu fiii săi din apă și din uscat și din luncă și din curătură să țină cum este mai sus scris.

Pentru că au cumpărat acești oameni mai sus ziși din Mal ocina dela Găștești ¹⁾ și dela Ogrăzeni, care sunt mai sus scriși, părțile lor de ocină pe care le-au avut la Mal încă din zilele răposatului bunicului domniei mele Alexandru voevod.

Apoi, când a fost în zilele părintelui domniei mele, Mihnea voevod, jupanul Nica fost mare logofăt a călcat cu hotarul cumpărătura acestor megiași din Mal, pe care le-au avut dela Găștești și dela Ogrăzeni de le-au luat ocinele lor cu hotarul, de au rămas și fără bani și fără ocină.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, megiașii din Mal, care sunt mai sus ziși, au avut pără înaintea domniei mele la marele divan cu Necula și cu ceata sa din satul Găștești și cu Vlădimir și cu Dragostin și cu Radul Buză din Ogrăzeni pentru ocina din Mal. Și au venit de s'au pârât de două ori înaintea domniei mele. Astfel într'aceea domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea din divan să întoarcă pe sluga domniei mele Neagul, al doilea comis de le-a întors megieșilor din Mal mai sus ziși ocina dela Găștești ¹⁾ și dela Ogrăzeni și partea lui Părvul jumătate din Cătunul Găștii ²⁾, să fie partea lui Părvul la mâna lui Stanciul și Tudor, ocină pentru ocină. Și am văzut domnia mea și cartea lui Neagul comis cum a întors ocina dela Găștești ¹⁾ și dela Ogrăzeni la mâna megiașilor din Mal, cum este mai sus scris.

Și au fost la această întocmire mulți oameni buni martori, anume: din Ogrăzeni, Vladul și Nan și Mușat și Radomir și dela sfânta mănăstire dela Babele, Nicandru egumenul și Pangratie monah și încă mulți megiași din jurul locului.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor megiași din Mal: Mușat și Oprea și Rada și Radul și Ion și Crăciun și Radul Surdul și Marco și Gorga și Stanciul și Tudor, ca să le fie ocină la Găștești și la Ogrăzeni și partea lui Părvul din Cătunul Găștii ³⁾ jumătate, dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vister și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan ..... ⁴⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

¹⁾ în orig. « Găștești ».

²⁾ în orig. « Gănscăv ».

³⁾ omis în original.

⁴⁾ loc alb în orig.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 16 zile și dela Adam până acum la această scriere cursul anilor în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXI/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII. Altă trad. rom., ibid., la Radu vodă C/1, f. 2v.—4 și în ms. 256, f. 674 v.—675.

253

1623 (7131) Martie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Trufanda marele postelnic și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satele din județul Mehedinți, anume Gruia și Izvorul Alb cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne. Pentrucă aceste sate mai sus spuse au fost ținute de răposatul jupan Radul Florescul, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod, până în zilele lui Șerban voevod. Iar după moartea lui, ele au trecut din boier în boier, ca niște sate fără stăpân, până au căzut să fie sate domnești, pe seama domnească.

Astfel, când a fost în zilele domniei mele, iar domnia mea iarăși am dobândit aceste sate mai sus spuse cu lege dreaptă dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele mari și mici, din divanul cel mare și au rămas aceste sate mai sus spuse pe seama domniei mele. Astfel, domnia mea am dat și am miluit cu aceste sate mai sus spuse pe cinstitul dregător al domniei mele, jupan Trufanda mare postelnic, pentru slujbă dreaptă și credincioasă pe care a slujit-o domniei mele prin țări străine cu vărsare de sânge, ca să-i fie dedină. Iar dacă vreodată alți boieri vor scoate oarecari cărți pe aceste sate mai sus spuse, să nu se creadă, ci să rămâe mincinoși.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Trufanda mare postelnic, ca să-i fie aceste sate, Gruia și Izvorul Alb, cu tot hotarul și cu vecinii, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 20 de zile și dela Adam până acum la această scriere, curgerea anilor, în anul 7131, iar dela nașterea lui Hristos 1623.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., XLII/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Divanul nu corespunde lunii Martie, ci perioadei: Iunie 15—August 14.

254

1623 (7131) Martie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Mihnea voevod, nepotul marelui și răposatului, bătrânului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Cheajna, vorniceasa jupanului Cernica vornic, și cu fiii ei, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Fundeni, însă partea lui Nedelco postelnic toată, dar jumătate din sat, din câmp și din pădure și din apa Dâmboviții și din vad de moară . . .¹⁾ și din vatra satului și cu vecinii anume Dan . . .¹⁾ pentru că a cumpărat jupanița Cheajna vorniceasa această mai sus zisă ocină din Fundeni și cu vecinii dela Nedelco postelnicul din Florești, fiul lui Radul Căptariu, cu 20000 aspri gata, însă în zilele domniei mele, acum, în al doilea rând de domnie.

Și am fost atunci și mulți martori oameni buni bătrâni, anume: din satul Săcuiani, popa Soroviță și Oprea logofăt și Bădica și Stoia.

Și iar să fie jupaniței Cheajna un așigan anume Stan, pentru că a cumpărat jupanița Cheajna vorniceasa dela Dumitru fierarul cu 13 galbeni.

Și iar să fie jupaniței Cheajna vorniceasa un sălaș de Țigani, anume Dărbă și cu Așiganca sa, anume Stana și cu fiul lor, anume Nistoru și cu Așiganca sa, anume Stoica și cu o fiică, anume Neaga, pentru că a cumpărat jupanița Cheajna vorniceasa dela Pavel, fiul lui Radoslav logofăt din Știrbenți cu 6600 aspri. Și iar să fie jupaniței Cheajna vorniceasa un Așigan anume Radul Diplarul, pentru că l-a cumpărat jupanița Cheajna vorniceasa dela Mihartu postelnic cu 26 galbeni, fac aspri 5.200.

Și iar să fie jupaniței Cheajna vorniceasa o Așigancă, anume Stana și cu fiii săi, pentru că această Așigancă a fost de moștenire a lui Radul comis din Florești. Astfel, a dat-o și a dăruit-o pe jupanița Cheajna vorniceasa cu această Așigancă mai sus zisă, încă din zilele răposatului Mihail voevod. Și iar să fie jupaniței Cheajna vorniceasa o Așigancă, anume Slavna, pentru că această Așigancă a fost de moștenire a mănăstirii dela Bistrița. Astfel, a luat-o un Așigan

¹⁾ loc răzuit în orig.

al jupaniței Cheajna anume. . . . .¹⁾ să-i fie Ațigancă. Apoi, a venit egumenul Anastasie să-și ia Ațiganca lui mai sus zisă. Iar întru aceea, jupanița Cheajna vorniceasa, ea a făcut tocmeală cu egumenul Anastasie. Astfel, a dat jupanița Cheajna vorniceasa altă Ațigancă anume. . . . .¹⁾ la mâna egumenului Anastasie dela Bistrița, să-i fie țigancă pentru țiganca lui. Și am văzut domnia mea și zapisurile²⁾ pentru toți acești mai sus scriși Ațigani; sunt scrise cu martori. Și am văzut domnia mea și cartea lui Nedelco postelnic asupra acestei mai sus zise ocine din Fundeni de cumpărare, din zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod, la mâna jupaniței Cheajna vorniceasa.

Și a vândut Nedelco postelnic această mai sus zisă ocină și cu vecini de bună voia lui și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și apoi și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupaniței Cheajna vorniceasa ca să-i fie această mai sus zisă ocină și mai sus zișii Ațigani de ohabă ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților ei și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vister și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Hurtuna mare comis și jupan . . .³⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, bătrânul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 28 zile dela Adam cursul anilor, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu vodă, LIX/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. al XVIII-lea.

255

1623 (7131) Aprilie 1.

† Eu Radul, feciorul Stoicăi Mocșăi *din* Buj<o>rani și cu feciorii miei, anume Stoica și Sarchiz și Vladul, scris-am acesta al nostru zapis la mâna jupânului Manole și la frate-său Costandin, ca să știe cum le i-am vândut jumătate de un codru de loc, însă codrul ci ni să vine despre hotarul orașului, însă parte de, în sus de într'acel codru și de în câmpu și de în pădure și despre tot hotarul, dreptu as<pri> 4500 și pântru o țigancă.

Și am vândut noi această ocină de a noastră bună voe și cu știrea tut<u>ror megiașilor și fraților de în Buj<o>rani. Mărturie încă au f<os>t la această toc-

¹⁾ Loc alb în orig.

²⁾ « zapisurile » așa în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

meala, anum(e) Tanasie peh<arnic> și Stanciul log<ofăt> din Olănești și Stanciul, feciorul lu Sarchiz și Tudor și Mih<ă>ilă din Olteni și Nicula și Oprea al B...¹⁾ ciov.

A scris Goran logofet în luna lu Aprilie, în zio de întâi, în anul 7131 <1623>.

Eu G...¹⁾ n feciorul Radulu <măr>turisăscu cu scrisu sus.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XL/1.

Orig. rom., hârtie. Ii lipsește sfârșitul.

256

1623 (7131) Aprilie 4, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui Mihnea voevod, nepotul marelui și milostivului și bătrânului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele din jos de orașul București, unde este hramul sfintei și de vieață începătoarei Troițe, ca să-i fie 13 prăvălii în orașul București, pentru că aceste prăvălii au fost cumpărate de jupanul Dragomir fost mare vornic dela Nica și dela Gherghe greci pentru 10.000 aspri încă dii zilele bunicului domniei mele, răposatul Alexandru voevod.

Dar au fost cumpărate aceste prăvălii mai sus zise de multă vreme de Nica și de Gherghe greci dela Stoica Coto grecul și de soțiile lor, Stanca și Sora și de mama lor, Dragole și nepotul lor, Radul, pentru 8000 aspri.

Iar apoi, a făcut jupan Dragomir vornic pivniță de piatră și casă deasupra pivniții și două prăvălii pe ulița mare. Și din jos de pivniță a făcut 4 prăvălii de a cheltuit 20.000 aspri gata.

Apoi iarăși a cumpărat Dragomir vornicul niște prăvălii dela Iane și dela soția lui Neața, pentru 7000 aspri. Însă au fost cumpărate aceste mai sus zise prăvălii de Iane grecul și de soția lui Neața dela Stoian, fratele lui Stoica Coto grecul, pentru 3500 aspri.

Și iar a cumpărat jupan Dragomir fost mare vornic dela Nico potcovarul o prăvălie pentru 2700. Însă Nico potcovarul cumpărase această mai sus zisă prăvălie dela Pătrașco postelnic și dela fratele lui, Stanciul, pentru 2600, iar în urmă Dragomir vornic a făcut pe acel loc 4 prăvălii. Și a cheltuit Dragomir vornicul 5100. Iar apoi Pătru spătar, fiul lui Dragomir vornic, a vândut aceste mai sus zise prăvălii unui boier anume Malcoci, pentru 67.000 aspri. Iar apoi ieromonahul Mardarie egumenul dela sfânta mănăstire a domniei mele mai sus zisă a vândut din agoniseala sfintei mănăstiri de a cumpărat aceste mai sus zise prăvălii și cu tot locul cum este și mai sus scris dela Malcoci, pentru 100.000 aspri ca să-i fie sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus zise de întărire,

¹⁾ loc rupt în orig.

iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod, de cumpărare, a lui Malcoci cum a cumpărat dela Pătru spătar, fiul lui Dragomir vornic, aceste mai sus zise prăvălii. Și apoi am văzut domnia mea și altă carte iar a răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod de cumpărare cum a cumpărat egumenul Mardarie dela sfânta mănăstirea a domniei mele, mai sus zisă aceste mai sus zise prăvălii cu aspri din agoniseala sfintei mănăstiri, dela Malcoci pe asprii mai sus scriși. Iar domnia mea am întărit și am înțit și am scris cu această carte a domniei mele.

Și iar să fie sfintei dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele mai sus zise niște prăvălii în orașul București, pentrucă aceste prăvălii cu loc au fost de moștenire ale jupaniței Stanca din Rogoz, loc de casă și cu un grajd, care a fost cumpărat de Elezu dela jupanița Stanca, pentru 2550 aspri. Inșă jumătate de loc din aceste prăvălii mai sus scrise a fost domnesc.

Iar apoi când a venit răposatul bunic al domniei mele, Alexandru voevod întâi domn în cetatea de scaun București, a găsit că a fost loc domnesc. Iar apoi și părintele domniei mele, răposatul Mihnea voevod, deasemeni iar a găsit și a adevărit că a fost loc domnesc. Astfel, a dat și a miluit la sfânta mănăstire mai sus zisă cu acest loc și prăvălii. Iar apoi, în urma domniei lui a venit domn Petru voevod Cercel. Iar apoi, Manole, fiul lui Elezu, și nepotul lui, Hadăr, iarăși au pârît înaintea lui Petru voevod că sunt aceste mai sus zise prăvălii de moștenire și cumpărate de tatăl lui, Ilezu. Astfel, domnia lui iar a dat aceste mai sus zise prăvălii la mâna lui Manole, fiul lui Elezu.

Apoi, când a venit răposatul părinte al domniei mele, Mihnea voevod, a doua <oră> iarăși domn, egumenul Mardarie a vorbit de aceste prăvălii domniei lui și s'a jeluit că sunt ale mai sus zisei mănăstiri a domniei mele. Iar domnia lui a înțeles. Și au adevărit mulți oameni buni și bătrâni la domnia lui pe sufletele lor anume: popa Neagul clisiarhul și popa Dobre și popa Tudor și popa Stănimir și Macaveiu și Stanciul săbiarul și Babachi, aceștia toți au, mărturisit înaintea răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod, pentru acest loc mai sus zis cum a cumpărat Elezu jumătate loc, iar jumătate loc a fost domnesc. Iar apoi, răposatul Mihnea voevod, părintele domniei mele, a cumpărat locul dela Manole, fiul lui Elezu, partea lui cu casă și cu prăvălii, care sunt mai sus scrise, pentru 3050 aspri gata. Inșă i-a cumpărat dela Manole, fiul lui Elezu și dela nepotul lui Elezu, anume Hadăr, ca să fie sfintei mănăstiri în pace și de întărire. Și erau casele lui Elezu toate dărâmate și stricate.

Astfel, într-o aceea părintele domniei mele Mihnea voevod a făcut a doua oră și a întărit și a făcut 9 prăvălii pe acel loc și a făcut multă cheltuială. Iar apoi s'a trudit și cu vecinii și cu Ațiganii până ce a făcut de tot noi prăvăliile și casele. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele, Mihnea voevod, de cumpărare și de milă sfintei mănăstiri. Deasemeni am dat și am miluit și domnia mea.

Și iar să fie sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus zise două prăvălii, pentru că acest loc a fost de moștenire al popii Stan. Astfel, a dat acel loc și cu case deasupra pivniții la moartea lui la sfânta mănăstire ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iară lui veșnică pomenire. Și s'a scris și la sfântul pomelnic el și părinții lui și toți oamenii lui.

Și iar să fie sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus zise locul lui Dobrișan bărbierul tot, oricât va avea, pentrucă l-a cumpărat egumenul Gligorie dela jupanița Cleajna vorniceasa acel loc cu 12 galbeni. Și l-a vândut ea de bună voia ei. Și am văzut domnia mea și zapis dela mâna ei scris cu mare blestem și cu mulți martori.

Iar apoi, egumenul Gligorie dela mănăstirea domniei mele mai sus zisă a făcut întocmire și schimb cu părintele egumen Simeon dela mănăstirea unde este Iramul sfântului mare mucenic și purtător de biruință Gheorghe, cu acest loc și cu prăvălii și cu case deasupra pivniții, ce au fost al popii Stan.

Astfel, a dat egumenul Gligorie aceste prăvălii și cu case deasupra pivniții și cu tot locul popii Stan să fie la sfânta mănăstire dela sfântul Gheorghe, iar egumenul dela sfântul Gheorghe a dat niște prăvălii ce-au fost la mijloc între prăvăliile mănăstirii dela sfânta Troiță, ce-au fost lipite alături unele lângă altele lângă locul lui Dobrișan ca să fie prăvăliile sfintei mănăstiri a domniei mele tot pe o parte, să nu fie despărțite și prăvăliile sfântului Gheorghe să fie deosebite pe cealaltă parte, ca să fie prăvălii pentru prăvălii. Și au schimbat de buna voia lor și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri a domniei mele ca să fie aceste mai sus zise prăvălii de întărire, iar dumnezeieștilor călugării de hrană, iar domniei mele și părinților veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Hurtuna mare comis și jupan...
.....¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu bătrânul Stan logofăt din Săvești am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 4 zile cursul anilor dela Adam în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io, Radul voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu vodă, XXXIV/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1900; altă trad. rom., ibid., ms. 256, f. 152-153.

¹⁾ loc alb în orig.

1623 (7131) Aprilie 7.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lu Dumitru, feciorul lu Ion logofet din Târgșor, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să strângă meșteri și meșteri, să-și facă și Dumitru moara în vadul lui cel bătrân, în gârla Scăianilor, care vad au fost cumpărat de tată-său, Ion logofăt, den zilele răposatului părintelui domniei mele lui Mihnea voevod, pentru că au avut Dumitru păra cu Staico, feciorul călugăriței și se-au părăt de față.

Deci am dat domnia mea să-și facă și Dumitru moară în vadul ce se cheamă Sută, iar de va nea Staico pre Dumitru, iar Dumitru să fie volnic, cu cartea domniei mele, să-i tae zăgasul, căce au fost vadul lu Dumitru mai bătrân; ce să-și facă mori înpotrivă, ca să se poată hrăni amândoi. Și de nimenilea opreacă să n'aibă. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic Papa mare logofăt.

Scris luna Aprilie 17 zile, în anul 7131 <1623>.

Acad. R.P.R., CCXCIX/176.

Orig. rom. hârtie, pecete timbrată, căzută.

1623 (7131) Aprilie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul răposatului, marelui și milostivului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mării mânăstiri a domniei mele din josul orașului domniei mele București, unde este hramul sfintei și începătoarei de viață Troițe, ca să-i fie ocina dela Cioplea, care este pe lângă satul Dudeștii, însă două părți de ocină, stânjeni 200, pentru că această mai sus zisă ocină a fost de moștenire a lui Radul Năsturel postelnicul din Fierăști. Astfel, a făcut-o vânzătoare. Astfel, altcineva nu a voit să cumpere dela Radul Năsturel postelnicul.

Iar întru aceea, egumenul Gligorie dela sfânta mânăstire a domniei mele, care e mai sus zisă, el s'a ridicat de a dat și a cumpărat din agoniseala și din asprii sfintei mânăstiri a domniei mele, care este mai sus zisă această mai sus spusă ocină dela Cioplea partea lui Radul Năsturel toată, oricât se va alege, însă stânjeni 200, pentru 70 de galbeni, iar stânjenul câte 7 costande, fac 14.000 aspri.

Însă să se știe hotarul: din apa Dâmboviții până la hotarul mânăstirii lui Ivan Călugărul dinspre Colintina.

Și iar să fie sfintei, dumnezeieștii mânăstiri a domniei mele ocină iar la Cioplea, însă a treia parte de ocină, care a fost partea de moștenire a jupaniței Neacșa, sora lui Radul postelnic Năsturel din Fierăști, care a rămas nevândută de jupanița Neacșa, sora lui Radul postelnic.

Iar apoi, fiul jupaniței Neacșa, anume Manta, făcut de Arghiri cu jupanița Neacșa, el iar a făcut vânzătoare această a treia parte a lui mai sus zisă de ocină dela Cioplea. Iar întru aceia, egumenul Gligorie dela sfânta mânăstire mai sus zisă a domniei mele, el s'a ridicat de a dat din agoni-seala, care e mai sus zisă, dela mânăstirea domniei mele, de a cumpărat iar și acea a treia <parte> de ocină, partea jupaniței Neacșa, însă dela fiul ei, anume Manta, stânjeni 100 cu 35 galbeni, stânjenul câte 7 costande, fac 7000 aspri. Și a vândut Radul Năsturel postelnicul aceste două părți de ocină mai sus zise dela Cioplea și de buna lui voie și fără nicio silă. Și am văzut domnia mea și zapis scris de mâna lui Radul postelnic și cu martori. Și apoi a vândut Manta, fiul jupaniței Neacșa și partea lui toată de ocină care a fost scrisă în zapisul lui Radul postelnic Năsturel, unchiul său, a treia parte a jupaniței Neacșa, care a rămas nevândulă. Și aceea a vândut-o Manta, fiul jupaniței Neacșa de buna lui voie și fără nicio silă sfintei mânăstiri a domniei mele mai sus zise cu prețul mai sus zis.

Și iar a cumpărat egumenul Gligorie o vie, însă numai via care a fost a lui Arghiri, făcută pe această ocină mai sus zisă dela Cioplea, pentrucă a cumpărat-o Gligorie egumenul dela Manta, fiul jupaniței Neacșa și al lui Arghiri, pentru 2000 aspri. Însă această ocină mai sus zisă a fost între ocina Duceștilor și între ocina Grecilor.

Și iar să fie sfintei mânăstiri a domniei mele dela sfânta Troiță o vie în dealul Lupeștilor, însă cinci răzoare de vie, care sunt pe lângă via sfintei mânăstiri a domniei mele mai sus zise, pentrucă această vie mai sus zisă <a fost> de moștenire a lui Dima postelnic Ușurelul din București. Astfel, el a vândut-o sfintei mânăstiri a domniei mele, pentru 1000 aspri. Și a vândut Dima postelnic de buna lui voie.

Și am văzut domnia mea și zapisul dela mâna lui Dima postelnic scris cu martori și cu pecetea lui că a vândut Dima postelnic din București de buna lui voie și cu știrea tuturor orășenilor și a județului și a 12 pârgari.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mânăstiri a domniei mele, care e mai sus zisă, ca să-i fie aceste ocine mai sus zise și vii de ocină și de ohabă, de întărire sfintei mânăstiri a domniei mele, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Hurtuna mare comis și jupan . . . .¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

---

¹⁾ loc alb în orig.

Și eu, bătrânul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 7 zile, cursul anilor dela Adam până la ziua de azi, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu vodă, XXXVIII/3.

Orig. slav. perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din prima jumătate a sec. XVIII.

259

1623 ((7131) Aprilie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Iane fost al doilea vistier și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie două roate de moară și ocină, 66 stânjeni, în Dălbănești; pentru că aceste două roate de moară și acești stânjeni de ocină au fost ai jupaniței Tudora și ai fiilor ei, Leca și Iorga, de cumpărătură.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, la a doua domnie în țara românească, jupanița Tudora și fiii ei, Leca și Iorga, ei au vândut aceste două roate de moară și cu acești 66 stânjeni de ocină boierului domniei mele, lui Iane vistierul, însă ocina pietruită și hotărnicită, pentru 130 galbeni gata. Și a vândut jupanița Tudora și fiii ei, Leca și Iorga, de a lor bunăvoie și fără nicio silă și cu știrea tuturor fraților lor și a rudelor lor.

Și am văzut domnia mea zapisul jupaniței Tudora și al fiilor ei la mâna boierului domniei mele, Iane vistierul și cu mulți martori anume: Necula sluger și din Dălbănești, Radul vătaf și Paripa postelnic și încă și alți mulți, care nu sunt scriși aici, că a vândut jupanița Tudora și cu fiii ei mai sus ziși aceste roate de moară și acești mai sus ziși stânjeni de ocină lui Iane vistierul de bunăvoia lor, fără nicio silă.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Iane fost al doilea vistier, ca să-i fie aceste două roate de moară și acești mai sus ziși stânjeni de ocină, dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după poruncă domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtună mare comis și .....¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetate în Târgoviște, luna Aprilie 12 zile și dela Adam până la această scriere curgerea anilor 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de Arh. și Ist. al Bucureștiului nr. 1775.

Orig. Slav, perg., pecete timbrată, căzută.

260

1623 (7131) Aprilie 15.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh <treimea> nedespărțită, amin.*

† Adecă scris-am eu Radul vătah din Stănțești acesta al nostru zapis, să fie <e> la mâna jupânului Iane vistiariar, cum să se știe că i-amu vândut un rumân care <e> au fost al meu, anume Manea și cu feciorei lui, anume Cuman și Stoica, de în satul Dălbănești, însă l-am vândut și cu toată ocina câtă au ținut el, de în câmpu și de în pădure și de în apă și de preste tot hotarul și cu doo roate de moară la apa Prahovei, derept doaozeci și doao de mie de bani gata. Și am vindut eu de a mea bună voe și fără <ă> nici o silă și cu știrea tut <u>ror megiiășilor de împrejurul locului și cu știrea tut <u>ror fraților mei, ca să fie jupân <u> lui Ian <e> vistiariar de moșăe și lui și feciorilor lui.

Și încă am pus mare jurământu: care <e> om va vrea să spargă aceasta a mea [toc] tocmeală <ă> și negoț ce am făcut, ori de în feciorii mei, au de în frații mei, au oricare <e> de în ruda mea, acela om să fie blăstemat de 318 *părinți cei dela Nicheia.*

Și la tocmeala noastră au fost părinte <e> Melentie egumenul dela sfântul Necolae și Neagoe log <ofăt> și Dumitru log <ofăt> din Târgoviște <e> și Dumitrașco com <is> din Fil <i> peșt <i> și Necola post <elnic> din Cocorăști.

Am scris eu, Drag <o> mir log <ofăt> din Novaci, luna Aprilie <e> 15 zile, leat 7131 <1623>.

Meletie prahoveanul¹⁾

Radul vătah.

Nigoe log <o> f <ă> t.

Dumitru log <o> f <ă> t din Micșăniști.

Muz. Arh. Ist. Buc., Inv. nr. 1532/D.

Orig. rom., hârtie, patru peceti aplicate.

261

1623 (7131) Aprilie 16.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dat-am domnia mea această oruncă a domniei mele sfintei episcopii <și> prea cinstitului și prea-sfințitului arhiepiscop Efrem dela Buzău, ca să-i fie în pace poslușnicii ce sânt

¹⁾ Semnătură grecească.

împrejurul sfintei episcopii, strănși săraci de pre la Moldova, și de pre la Brăila și din toate laturile, de bir și de galbini și de cal și de oae seacă și de toate dăjdile și mâncăturile câte sânt preste an în țara domnii mele, pentrucă i-am ertat domnia mea pentru voia cinstitului părintelui episcop, ca să fie de lucru și de ajutoriu și de treaba sfintei episcopii.

Drept acéia și voi, toate slugile domnii mele, carii veți fi, veri de ce slujbă, la Buzău, în vrême ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi să căutați, de acum înainte, foarte în pace să-i lăsați de toate dăjdile și slujbele câte vor fi, de nici una să nu-i bântuiți, pentrucă le-am fost mai făcut domnia mea și mai denainte vrême cărți, ca să fie în pace, iar pre ei tot-i-au băgat de au dat.

Iar de acum nainte, nimenilea treabă cu dănșii să n'aibă, ei să fie întru bun<ă> pace de toate mâncăturile și dăjdile, câte sunt preste an, pentrucă așa iaste învățătura domnii mele. *Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Aprilie 16 zile, anul 7131 <1623>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 171, f. 27.

Copie rom.

262

1623 (7131) Aprilie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii episcopii dela Râmnic, unde este hramul sfântului Nicolae și tuturor călugărilor, câți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei episcopii un răzor de vie în dealul Bojuranilor la brad și cu liveze în poala viilor și cu locul casei și cu locul viei până la cireșul mare, până la matca apei, alături cu viile sfintei episcopii, pentrucă a cumpărat părintele episcop Efrem din Râmnic acel răzor de vie dela popa Frujin, tatăl lui Drăgan, din Bojorani, pentru.....¹⁾ aspri, în zilele lui Șerban voevod. Și a dat acest răzor de vie sfintei episcopii să fie de moștenire, iar sfinției lui să-i fie veșnică pomenire. <Și> am văzut domnia mea și cartea lui Șerban voevod de cumpărare cum este mai sus scris.

Și iarăși să fie sfintei episcopii un răzor de vie în dealul Bojuranilor, la Brad, cu loc cât ține via în lat și cu locul casei până la cireșul mare și până la matca râului, pentrucă a cumpărat preacinstitul și preasfințitul părinte episcop Teofil dela Râmnic acel răzor de vie dela Drăgana, fiica popii Frujin din Bojorani, pentru 600 aspri și pentru un bou și cu două capre, cu lapte, acum în zilele domniei mele. Și iar a dat și sfinția lui să fie acest răzor de vie dedină sfintei episcopii și dumnezeieștilor călugări de hrană, iar sfinției lui veșnică pomenire.

¹⁾ loc alb în orig.

Și a vândut popa Frujin și fiica lui, Drăgana, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei episcopii, ca să-i fie aceste mai sus zise răzoare de vie dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi stolnic și Furtuna comis și jupan.....¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 17 zile și dela Adam până la această scriere, cursul anilor, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LXI/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1785.

263

1623 (7131) Aprilie 17.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treimea de o ființă și nedespărțită. Amin.

Adecă eu jupâneasa Elisafta logofeteasa, nepoata doamnei Neagăi, scriș această a mea carte, că văzând că mi-au venit vrém<e> de prěstavlenie, petrecându-mă de pre ceastă lume cum și părinții noștri viind cu limbă vie, străns-am la moartei mea părinți și boiari și oameni buni, dă mi-am tocmii ocinele și bucatele, că la înpreunarea mea, când m'am înpreunat cu boiarinul meu, cu Sima logofet, eu n'am avut nici un ban nici d-ai mici, nici d-ai armașului Predei, ci încă și datorii au plătit Sima logofă<t> dela el ug<hi> 73.

Deci am socotit însămi cu toata inima mea, den ce au fost al meu lăsatu-i-am Simei logofă<t> satul Groz<ă>veștii tot, cu tot hotarul și cu rumânii să-i fie de moșie și 2 sălaș<e> de Țigani; iar alalte ce se vor alége să fie tot al cocoanei fie-mea iar de nu va trăi cocoana, Rucărul să fie mătuș-mea Mariei și Tatului și lu Marco, iar Brăneștarii să fie frăține-mieu Predei. Iar ce va fi rămas d-al Predei armașul haine, scule, au ce va fi, să fie tot al cocoanei.

Iar unde mă vor îngrupa să dea 2 telegari și 1 păhar și la mănăstire în Deal să dea 2 telegari, iar 2 roabe ce-am avut le-am ertat.

Iar cocoana fie-mea să rămăe pre mâna Simei logofă<t> și cu toate bucatele, iar pametile să cheltuiască den sculele mele și din bucatele mele ce se vor alége, iar slugilor să li se dea den cai și den dobitoc; și la mănăstirea Stelei să dea 2 vite de vaci.

¹⁾ Loc alb în orig.

Aceast-am [am] tocmit, iar după moartea mea cene se va ispiti oricari den rudeniia mea, de va voi să strice sau să spargă această tocmeală, acela om să fie blestemat și anatema de domnul dumnezeul nostru I<su> H<risto> și dă 318 *sfinși* părinți și să fie cu Iuda și cu Aria la un loc, să n'aibă unde veni după mine.

Fost-au la aceasta tocmeală mărturie duhovnicul meu, părintele Mireul den Deal; și au fost trimes părintele Vlădica în locul lui episcopul Theofil de Râmnic, fost-au egumenul dela Stelea anum<e> Neofit și Ivașco vornic și Malcoci pit<ar> și Radul log<ofăt> și Malhei dascal și Costandin sluj<er> și Para clucer și Iurga vat<af> și Marco post<elnic> și Bade, fiul lui Pavel și Dan vat<af> și mulți oameni buni.

A scris Eremia logofet luna Aprilie 17 zile, în anul 7131 <1623>.

Matei al Mirelor, fiind de sață și auzind, am iscălit¹⁾

Smereni episcop Theofil Râmnic

Neofil ieromonah, egumen al Stelii¹⁾

Efrem episcop de Buz<ău>.

Mărturie Ivașco vornic.

Malcoci Hrisant Picaris, martor¹⁾

Radul logofăt

Irimia logofăt

Matei Mezahrinos dascăl, clucer, martor¹⁾

Paris clucer martor¹⁾

<Pe verso>: « Zapis cu tocmeală făcută pe cele ce au grăit într'acel ceas prepus de Eremiia logofăt ».

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București. II/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

264

<1623> Aprilie 17.

† Să se știe ce lasă jupâneasa Elisafă: lăsat-au Simei logofăt satul Groz<ă>-veștii de moșie.

† Iar când o au luat Sima log<ofăt> n'au fost avut nice un ban d-al ei, nici dela armașul, ca să fie la mâna Simei log<ofăt> ce-au plătit Sima log<ofăt> dela el datoriia la Vladul peh<arnic> ug<hi> 14, la Dumitru vist<ier> Dudescul ug<hi> 23, la banul Pătru ug<hi> 16, la Necula vist<ier> ug<hi> 20. Iar alalte ce se vor alege să fie tot al cocoanăi, iar de nu va trăi cocoana, Rucărul să fie jup<ă>-nesei Mariei, mătușe-sa, și Tatului și Marco, iar Brăniștarie să fie frăține-său Predei, iar din Țigani să fie Simei log<ofăt> 2 sălaş<e>, iar alalți să-i înpartă Preda; și iar ce va fi rămas al Predei armaș, haine, scule, ce va fi, să fie cocoanei tot. Iar Groz<ă>-veștii să fie Simei log<ofăt> moșie, lui și feciorilor lui, în veci-

¹⁾ semnături în grecește.

Iar unde se va îngrupa, să dea 2 telegari și 1 pahar și la mânăstire în Deal așisderea 2 telegari. Numai iar 2 roabe le-au ertat iar cocoana și doica să rămâe pre mâna Sinei log<ofăt> și cu toate bucatele, iar pomenirile să cheltuiască den sculele ei și den bucatele ei ce se vor afla. Iar slugilor să li se dea din cai și din debitoci și să dea la mânăstirea Stelei 2 vite de vaci.

April 17 zile; *seris* Erimia logof<ă>1.

† Smerenie p<i>scop Teofilii R<ă>mnice.

Matei ul Mirelor 1)

† Mărturie Ivașeo *vornic*

† *Malcoci Hrisant Picaris* 1)

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan-București, If 4

Orig. rom. hârtie.

Datat după documentul precedent.

265

1623 (7131) Aprilie 18.

† *Din mila lui dumnezeu. Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea accastă poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Mușat și Radul și Ion din Mal, ca să fie volnici cu accastă carte a domniei mele să ție ocină la sat în Ogrăzēni, de în partea Radului Buză și a lu Bohe și a lu Vlădimir și a lu Mușat Gușe și a Mitrei de Ogrăzēni, cât au fost ales boiarinul domniei mel<e> Neagul al doilea com<is>, pentru că le-au fost vândut Ogrăzēnii ocină Mălurēnilor, în zilele răposatului moșul domniei mel<e> Alexandru voevod. Iar în zilele răposatului părintelui domniei mele Mihnei voevod, iară Nica logofătul au călcat cu hotarul ocina Ogrăzēnilor ce au fost vândută Mălurēnilor.*

Iar cându au fost acum, în zilele domniei mele, iar Mălurēni ce sântu mai sus ziș<i>, ei au avut pără naintea domniei mele cu vânzătorii de Ogrăzēni și aș-au zis cum să le dea Ogrăzēnii ocină în Gânștești ce le-au fost lor de cumpărătoare, iar domnia mea i-am judecat cum să le dea ocină moșteană den Ogrăzēni. Deci cându au fost <a tr>eia pără, iară Ogrăzēnii, ei n'au vrut să se lase cum le-au ales ocina Neagul comisul ce au fost tremes de domnia mea de în divan, ce iar au venit în pără cu Mălurēnii și a treia oară și părăia cum să le dea ocină în Gânștești cumpărătoare.

Intr'acēia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lege, înpreun<ă> cu toți c<in>stii dereg<ă>torii domniei mel<e> și am dat domnia mea Mălurēnilor să-ș ție ocina de în Ogrăzēni dela vânzătorii cum au cumpărat și cum le o au ales Neagul comisul, să le fie ocină pentru ocină, curătură pentru curătură, pădure pentru pădure și au părăt de faț<ă> și au rămas Ogrăzēnii

1) semnături în grecește.

de lege și de judecată denaintea domniei mele și a treia oară. Și am dat domnia mea Mălurénilor ce sânt mai sus scriși, să le fie lor moșie și să fie în pace de cătră Ogrăzeni. Mai mult de acum pără să n'aibă. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele din divan.*

A scris Lepădat luna Aprilie 18 zile, anul 7131 <1623>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Radu vodă, XXI/8.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

Cu două copii, ibid., C/1, f. 4 și ms. 256, f. 675 v.

266

1623 (7131) Aprilie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pătru Bolovan și cu frații săi, Radul și Vladul, fiii Stanei, fiica Neacșei din Brăniștoi și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Brăniștoi și în Sărăcinești a treia parte și în Ciocade, a șasea parte, în județul Gorj, însă partea bunicii lor Neacșa, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vie și din munte și din vatra satelor, de pretutindeni, ori cât se va alege de peste toate hotarele, pentru că aceste mai sus zise ocine din Brăniștoi și din Sărăcinești și din Ciocade au fost vechi și drepte ocine și de moștenire ale Neacșei dela părinții ei, încă dinainte vreme, din zilele altor domni bătrâni de demult. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului bunic al domniei mele Alexandru voevod, pe aceste părți de ocină, când a fost cursul anilor 7077 <1569>, că Neacșa a înfrățit pe fiii cu fiicele ei peste aceste părți de ocină. Și de atunci a tot ținut Pătru Bolovan cu frații lui aceste ocine cu bună pace.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, în prima domnie a domniei mele, după moartea Neacșei, iar Stana, fiica Neacșei, mama lui Pătru și a lui Radul și a lui Vladul, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Drăghici și cu Preda și cu Bratul și cu Necula, ginerii lui Vladul din Ciocade, pentru partea de ocină din Ciocade. Și au venit de s'au părît de față. Și așa au părît ei că Neacșa, mama Stanei, bunica lui Pătru Bolovan, nu a avut nici o ocină în Ciocade. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între dânșii 6 boieri pe răvașe domnești, anume: din Copăcioasa, Drăgan și din Bărzăi, Pătru al lui Vătreș și din Hirîșești, Lupul al Stănesei și din Roșia, Udriște și din Drămoxa, Staico postelnicul și din Pârâiani, Hamza banul, să cerceteze și să adevereze cu sufletele lor: a avut Neacșa, bunica lui Pătru Bolovan, ocină în Ciocade, sau n'a avut? Întru aceea acești mai sus ziși 6 boieri, ei au

umblat și astfel au adevărit că Neacea a avut ocină în Ciocade a șasea parte. Au venit, de au mărturisit și ei cu sufletele lor înaintea domniei mele așa cum este scris mai sus. Astfel, ginerii lui Vladul din Ciocade, cari sunt mai sus ziși pe rând, au rămas de lege și de judecată înaintea domniei mele din divan.

De aceea, am dat și domnia mea lui Pătru Bolovan cu frații săi, ca să le fie lor ocină în Brănișloi și în Sărăcinești a treia parte și în Ciocade a șasea parte, ocină, dedină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Furtună mare comis și jupan . . . .¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu Lepădat am scris, cu învățătura lui Paraschiva al doilea logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 20 de zile și dela Adam până la această scriere cursul anilor în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

După « Documente oltenești », I, Craiova, 1933, planșa 14.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

267

1623 (7131) Aprilie 20.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Necolei și Staico din Gâștești, ca să fie volnici cu cartea domniei mele <e> să-și fie ale lor ocine și moșai toate dela satul Gâștești, cătu le cetește și sântu scrise și într'alte cărți ci au bătrâne și să le fie în pace de cătră Costandin de sat, pântrucă au avut pără Nicola și Staico și cu Costandin naintea domniei mele <e> și așa părăia Costandin cum are și el ocină și parte de ocină la partea de ocină a lu Staico și Necolei. Iar într'aceia, Nicola și Staico, ei au venit de față naintea domniei mele <e> cu Costandin și au scos și cartea răposat<u>lui Mihai voevod și o-mu cetit domnia mea la divan și nu se-au aflat Costandin frate să fie pre ocină cu Nicola și cu Staico, ci se-au aflat scris în cărți bătrâne toată moșăia lor dela Gâștești să fie pe mâna Necolei și a lu Staico, însă funea de ocină a Vladului jumătate.

Derept acéia, domnia mea am dat Necolei și lu Staico să fie volnici cu cartea domniei mele <e> să-și fie a lor moșae și ocină și cu toți pomii dela satul Gâștești de în funea Vlad<u>lui jumătate, de preste tot hotarul și să le fie în

¹⁾ loc alb în orig.

pace de cătră Costandin, pântru că au rămas de în lege și dinaintea domniei mele. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și <ispravnic> însăși spusa domniei mele.

Scris luna Aprilie 20 zile, anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXI/9.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o copie. ibid., C/1, f. 4 v. și ms. 256, p. 676.

268

1623 (7131) Aprilie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Stanciul logofăt și jupaniței lui, Anghilina și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu ca să-i fie lui partea lui de ocină din satul Fundenei, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și din vatra satului, tot a treia parte, oricât se va alege și lazul care este lângă moara dela apa Colentinei. Inșă să se știe: din gura Grădidei până în apa Colentinei și din Grădiște tot a treia parte, pentrucă este ocina lui veche și dreaptă, din moși și strămoși. Iar apoi, când au fost acele răutăți în Țara Românească, iar cărțile lui pe care le-a avut de dedină le-a pierdut și cu multă agonisită a lui. Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, am făcut și am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele, ca să-i fie lui Stanciul logofăt.....¹⁾ de ohabă.

Și iarăși să-i fie lui Stanciul logofăt moara lui dela apa Colentinei și cu vadul care a fost al popii Neagul, înșă din ocina orășenilor din București și cu.....¹⁾ lui Neagul în ocina orășenilor până în podul răposatului Mihai voevod. Iar după aceea, Gherghe logofăt, tatăl lui Stanciul logofăt, el a avut pără și cu alți megiași dinaintea răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod și a luat.....¹⁾ 12 boieri pe răvaș domnesc. Astfel atunci, acei 12 boieri ei au ales cu sufletele lor.....¹⁾ ca să ție Gherghe logofăt, tatăl lui Stanciul logofăt, această mai sus zisă.....¹⁾ și moară ca să-i fie lui de dedină.

Și iarăși să-i fie lui Stanciul logofăt ocină în seliște dela hotarul Fundenilor până în hotarul Tătăranilor înșă din pădurea Strâmbului până în hotarul Lipoveștilor și peste câmp, până în hotarul Afumașilor. Inșă să ție a treia parte, pentrucă este ocina lui veche și dreaptă din moși strămoși.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, a venit Stanciul logofăt înaintea domniei mele împreună cu toți megiașii din Fundeni, înșă cu popa Tudor

¹⁾ loc rupt în orig.

și cu fiii lui, Stan și fiul lui, Nedelco și Eftimie și cu fiul său, Radul, fiul popii Calin, și așa au mărturisit ei împreună înaintea domniei mele că a pierdut cărțile lui pe care le-a avut de dedină. Iar după aceea, am făcut domnia mea și cartea domniei mele, ca să-i fie lui dedinele lui din satul Fundeni care este mai sus scris și să fie în pace unul de către celălalt.

Încă mulți boieri au fost martori la această întocmire anume: Cârstea din Buciumeni și Neicul din Rasa și Mogoș vornicul.....¹⁾ și Staico postelnic din Șintești și Nedelco....¹⁾ Tiha din Bucur și Oprea logofăt din Săcuiani și Miroslav și Bar.....¹⁾ din București și Spiridon logofăt.....¹⁾ și mulți alți boieri care nu sunt scriși aici.

Pentru aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele, lui Stanciul logofăt <ca să-i fie ocină>, dedină de ohabă, lui și fiilor lui și <nepoșilor și> strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Îată martori punem domnia mea.....¹⁾ și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necola.....¹⁾ și Bartolomei stolnic și Furtuna mare comis și.....²⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic și.....¹⁾ logofăt, luna Aprilie 20 zile, în cetatea Târgoviște și dela Adam până acum, curgerea anilor, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/57.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată, căzută.

Cu două traduceri rom.

269

1623 (7131) Aprilie 23, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Șerbu dărăban și fratelui lui, Bordocel, fiii lui Braico și lui Udrea, fiul lui Radul și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în Măgurele, din județul Ilfov, însă părțile lor de ocină care au fost din ocina domnească mai înainte vreme, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și de pretutindeni, oricât se va alege și să le fie în pace și slobod de către boierul domniei mele jupan Dumitrașco mare pitar și de către fiii lui; pentru că acești mai sus spuși oameni, ei au fost vecini domnești de moștenire.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

Astfel, când a fost în zilele domniei mele din primul rând, am dat și am miluit pe sluga domniei mele Micleuș căpitan de călărași cu această ocină dela Măgurele, cât a fost parte domnească și cu acești vecini mai sus spuși, pentru slujba dreaptă și credincioasă ce a slujit domniei mele, ca să-i fie dedină. Și de atunci a tot ținut Micleuș căpitan această ocină și cu vecini în Măgurele și cu bună pace și în zilele lui Alixandru voevod și în zilele lui Gavriil voevod.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, în a doua domnie a domniei mele, iar slugii domniei mele, lui Micleuș căpitan, i s'a întâmplat moarte și fiu din trupul lui n'a rămas; astfel, a iertat pe Șerbu și pe fratele său Burdoce, fiii lui Braico și pe Udrea, fiul lui Radul, de vecinie și cu părțile lor de ocină, oricât se va alege din Măgurele, din ocina domnească, pentru sufletul lui, ca să-i fie în veci pomenire, iar Șerbu dărăbanțul și Burducilă și Udrea, ei să facă un pod și o cruce și o fântână¹⁾. Și fac ei acum și pod și cruce și fântână¹⁾.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Micleuș căpitan și a fratelui său Gherghe, de iertare și cu blestem și cu mulți oameni buni martori, anume: Straoa iuzbaș și Dumitru ceauș și Dobre și Oprea din Măgurele și Moga și Stan Pântece din Flocești și Nan logofăt din Văcărești și Ispas și din Maicănești, Stoica și Radul mazil și din Drăgănești, Vișan logofăt <și> încă le-am făcut lor domnia mea două cărți de mai înainte vreme, ca să fie ei în pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar boierul domniei mele Dumitrașco mare pitar, el s'a ridicat cu pâra și s'a pus el pe grumazul lui Șerbu și al fratelui lui, Burducel și al lui Udrea, ca să-i fie lui vecini și a vrut el să cumpere această ocină dela domnia mea, cât a ținut Micleuș căpitan. Astfel au venit împreună de față înaintea domniei mele în divanul cel mare. Iar domnia mea am cercetat și am cetit domnia mea și alte cărți ale lor, pe care le au, de iertare, de mai înainte vreme și iarăși am iertat domnia mea, ca să fie în pace și cu părțile lor de ocină dela Măgurele. Și am făcut domnia mea această carte a domniei mele să le fie peste toate cărțile, pentrucă a rămas boierul domniei mele jupan Dumitraș mare pitar de lege și de judecată și dinaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat domnia mea lui Șerbu și fratelui lui, Burducil și lui Udrea, ca să le fie părțile lor de ocină dela Măgurele de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necola mare spătar și jupan Bartolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și...²⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic jupan Papa mare logofăt.

¹⁾ cuvintele: «și o fântână» sunt scrise deasupra rândului.

²⁾ loc alb în orig.

Și am scris Dragomir gramatic în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 23 zile, curgerca anilor în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCIV/1.

Orig. slav, perg., tăiat, pecete timbrată.

270

1623 (7131) Aprilie 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vasilie vistier și jupaniței lui, Dumitra și cu filii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină în Româneștii dela Mociorâți, însă partea lui Radul al Broșteanului toată, din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul, oricât se va alege și cu vecinii, anume: Dobre...¹⁾ pentrucă a cumpărat dela Radul al lui Broșteanul, pentru 3000 aspri gata, încă în zilele lui Mihai voevod.

Și iarăși a cumpărat Vasilie vistier și jupanița lui, Dumitra, încă în zilele lui Șerban voevod, ocină în Româneștii dela Mociorâți, două părți dela Moș și dela Voicilă și cu un vecin anume Stan Boțoc, pentru 2000 aspri gata și să fie și ei vecini. Și iarăși a cumpărat Vasilie vistier și jupanița lui, Dumitra, ocină în Românești dela Radul, din partea popei Dragotă a treia parte, pentru 1000 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Vasilie vistier ocină în Românești dela Boga din partea lui Tatul, 2 părți de peste tot hotarul și cu vecinii anume: Dagne și Ion și Călin, pentru 6000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Vasilie vistier și jupanița lui, Dumitra, ocină în Românești dela jupanița Voica....²⁾ a lui Tatul, a treia parte, pentru 3000 aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Vasilie vistier un vecin anume Toader, pentrucă i l-a dăruit doamna Neaga, încă de când era în viață. Și iarăși să-i fie lui Vasilie vistier un vecin anume Grozea, deoarece i l-a dat și dăruit doamna Elina. Și iarăși să-i fie lui Vasilie vistier un vecin anume Stoica, deoarece i l-a dat și dăruit....²⁾

Și au vândut acești numiți oameni care sunt mai sus spuși, aceste ocine mai sus spuse și vecini de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului din sus și din jos și cu martori anume .....²⁾ din Buciumeni, Cârstea logofăt și din T.....²⁾ Stoica și din Poiana, Bogdan și Vasilie.....²⁾

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Vasilie vistier și jupaniței lui, Dumitra, ca să-i fie ocinele și vecinii de moștenire și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și Necula mare spătar și Bertolomei mare stolnic și Fortuna mare comis și.....¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Stancul logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 23 zile, dela Adam până acum curgători, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXCVI/191.

Orig. slav hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

271

1623 (7131) Aprilie 25.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Grama cliuc, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-i fie 1 rumân în sat la Ștefoaia, anume Ștefan; pentru că acest rumân au fost a lu Chiriiac stolnicul, de cumpărătoare.*

Iar cându au fost acum, în zilele domniei mele, după moartea a lu Chiriiac stolnic, căzut-au a fi acest rumân pre mâna Gramei cliuc, că l-au plătit pre Chiriiac stolnic de în datorie ce au fost. Apoi au rădicat Ștefan păra naintea domniei mele și au venit de se-au părât de față în trei rândure, la trei divanure, cu Grama cliuc și așa păraia Ștefan, cum n'au fost rumân lu Chiriiac stolnicul, că l-au ertat de rumânie, să fie în pace.

Intr'aceia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lege, împreună cu toți cinstiții deregătorii domniei mele și am văzut domnia mea și am citit și carte de cumpărătoare a lu Chiriiac stolnic, cum pre frații lu Ștefan i-au ertat Chiriiac stolnicul, la moartea lui, iar pre Ștefan nu l-au fost ertat. Și frații lu Ștefan au fost scoși de în carte, cu chinovariu, iar Ștefan n'au fost scos, nici l-au ertat. Deci au rămas Ștefan de lege și de judecată denaintea domniei mele.

Derept acéia, <să>²⁾ fie volnic Grama cliuc să-și ție pre Ștefan²⁾ rumânul, să-i fie moșie, că au rămas de lege. Și nimenélea să nu se ispitească preste cartea cărții domniei mele. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însuși spusa domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ rupt.

Scris luna Aprilie 25 zile, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

<Pe verso:> « Pentru un Ștefan r<umân>¹⁾ dela Ștefănești ».

Acad. R.P.R., XXIX/263.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

272

1623 (7131) Aprilie 28.

† Din mila lui dumnezeu, prea sfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.

† Scris vl<ă>dicia mea acéasta carti a vl<ă>dicii méle, cum au lăsat jup<ă>neasa Elisafra logofeteasa, nepoata doamnei Neagăi, la moartea ei, cu sufletul ei, văzând că-i vine vrém<e> de préstavlenie a se petrecire di în céastă lună, fiind cu limbă vie, chiebat-au la moartea ei părinți și boiari și oamie buni de ș-au tocmet ocinele și bucatele. Cum la înpreunarea ei, când sé-au înpreunat cu Sima logofătul, ia n'au avut nici on băn, neci den ai ei, neci den a Predii armașul, care i-au fost soție mai'nței, ci încă au fost și datoarei de au plătet Sima logofet dela el 73 de galbeni.

Deci au socotit jup<ă>neasa Elesafra singură, de în ce au fost al ei lăsa-t-au Simei logofătul satul Grozăveștie tot, cu tot hotarul și cu rumăni să-i fie de moșie și 2 sălaș<e> de Țigani, iară alaiți cé se vor alége să fie tot al cocoanii fii-sa, iară de nu va trăi cocoana să fie mătușă-sa Marii satul Rucărul și Tatu-lui și lu Marco, iară Brăneștarie să fie ai frăț<ă>ni-său lu Predei și ce va fi mai rămas dela Preda armașul, haini, sculi au ce va fi, să fie tot al cocoanii.

Și unde sé-au îngrupat, la sf<â>nta metropolie, au lăsat 2 telegari și 1 păhar de argint și la mănăstire în Deal au lăsat 2 telegari; și 2 roabe ce-au avut lé-au ertat să fie slobode; iară cocoana fii-sa să fie pre mâna Simei logofătul șe cu toate bucatele. Iară pametel<e> să chiebtuiască de în scule și de în buca-tele jup<ă>nésii Elisafrii ce se vor alége și slugilor să le s<ă> dea de în cai și de în dobitoc; și la mănăsterea Stelii au lăsat 2 vițe de vaci.

Aceasta au tocmet jup<ă>neasa Elisafra la moartea ei cu limba ei și cu sufletul ei. Iară dup<ă> moartea ei, cini se va ispiti oricarii de în rudele ei de va vrea să strice sau să spargă acéasta tocmeală, pri acela om pus-au mare blăstem să fie anathima și proklet și afurisit de domnul nostru Isus H<risto> și de 318 s<ve>ti părinți *cei dela Nicheia* și să fie cu Iuda și cu Ariia la on loc.

Fost-au la acéastă tocmeală mărturii duhovnicul său fratele Mireul de în Deal și am tremes vl<ă>dicia mea pre fratele ip<i>sc<o>pul Theofil de Râm-nic și au fost egum<e>nul Neofit dela Stélea și Ivașco fost mare vornic și Malcoci păh<arnic> și Radul log<ofăt> și Mathei dascal și Costanden slu-j<er> și Para cluc<er> și Ghiuorga va<ta>h și Marco post<elnic> și Bade, fiul lui Pavel șof<ar> și Dan va<ta>h și alți mulți oameni buni, cum iaste scris

¹⁾ loc rupt în orig.

și în zapesul ce au fapt jup<ă>neasa Elesafta. Această am dat șe vl<ă>dicia mea. Și altfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele.

Și am scris eu, preotul Efrem clisiarhul sfintei mitropolii, luna Aprilie 28 zile anul 7131 <1633>.

† Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei, Luca. ¹⁾

† Eu Vlădica Mireul am fost d<u>h<o>vnic ac<e>știi jupăneșei și aceste toate ce sânt mai sus zise, am auzit de gura ei. Iară cine va ispiti a sparge acesta tocmala să fie proclēt și afurisit de dumnezeu. Amin. Și am scris eu cu muna mea rumănește.

† Matei al Mirelor și am scris în românește cu propria mână ¹⁾

† Și eu piscopul Theofilu dela Ribnic am fost ispravnic dela părintele mitropolit vl<ă>dica Luca de-am văzut cu ochii miei la moartea jupăneșei Eli<sa>ftha cum au lăsatu învățatur<ă>. Iar cin<e> va strica aceasta, acel om să fie proclēt și afurisit.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ion din Bncurești, II/5.

Orig. rom., hârtie, 3, peceți; 2 aplicate, 1 timbrată.

273

1623 (7131) Aprilie 29.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen.... <me>²⁾tohul Cotlomuzului hram s<ven>tii Neculai, ca să fie volnici....²⁾mele să-ș fac<ă> satu de mil<ă> în siliștea Udei însă <cu o>ameni striini și fără de dajde. Cine va mărge....²⁾ <sili> ¹⁾ște ci iaste mai sus zis, să fie în pace și slobod de bir <și de găleată>²⁾ de fân și de miere și de cal și de oae séac<ă> și de ....²⁾ și de gorștin<ă> de oi și de porci și de cai de olac <și de toate>²⁾ dăjdile și mâncăturile câte sânt preste an în țeara domnii mele de acum nainte în 4 ani, pentrucă i-am ertat domnia mea....²⁾ fie sventei mânăstiri.

Derept acéia și voi birarilor <și> voi găiletarilor și slugile domnii mele oricari de ce slujbă veți fie <în>tr'acel <sat, îndată ce>²⁾ veți vedea cartea domnii mē<e>, voi să>²⁾ căutați să vă feriți....²⁾ și de buca<tele>.....²⁾ cum scrii mai sus în....²⁾ mele, de nimi....²⁾ preste cartea domnii <mele>. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris luna Aprilie 29 zile, anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Clocociov, XI/6.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ semnături în grecește.

²⁾ loc rupt în orig.

1623 (7131) Aprilie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Sima logofăt
și cu fiii săi, căți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie satul Grozăveștii din județul
Ilfov, de pe apa Dâmboviței, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu
morile și cu tot venitul, de pretutindeni, cât se va alege din hotar până în hotar
și două sălașe de Așigani, anume Stoica faurul cu femeia lui și cu fiii săi și cu
copiii săi; pentrucă acel sat Grozăveștii și Așigani mai sus ziși au fost de moș-
tenire ai jupaniței Elisafte dela bunica ei jupanița Neaga Mitroae.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, dacă a luat boierul
domniei mele Sima logofăt pe jupanița Elisafte, ea nu a avut niciun ban nici
dela ea nici dela bărbatul ei Preda fost mare armaș, ci a cheltuit ce i-a trebuit
tot dela bărbatul ei, Sima logofăt. Și încă a plătit Sima logofăt și datoria lui
Preda armașul, 73 ughi.

Iar când a ajuns pe jupanița Elisafte vreme de moarte, ea singură a lăsat
cu limba ei boierului domniei mele, Sima logofăt, satul Grozăveștii tot, cu tot
hotarul și aceste două sălașe de Țigani mai sus zise, ca să-i fie lui Sima logofăt
dedină și de ohabă.

Și am văzut domnia mea și cartea jupaniței Elisafte, făcută la moartea ei
cu mare blestem dinaintea părinților și boierilor și oamenilor buni martori,
dintâi părintele chir Luca mitropolit al Țării Românești și părintele Matei
al Mirelor dela Deal, duhovnicul jupaniței Elisafte și părintele Teofil episcopul
dela Râmnic, care a fost trimis de părintele vlădică Luca mitropolitul în locul
lui și părintele egumen Neofit dela Stelea și boierul domniei mele jupan Ivașco
fost mare vornic și Malcoci fost mare pitar și Eremia logofăt și Radul logofăt
și Costandin sluger și Matei Dascăl clucer și Para clucer și Iorga vătaf și Marco
postelnic, văr primar al jupaniței Elisafte și Badea, fiul lui Pavel șefarul și
Dan vătaf. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui nostru chir vlădică
Luca mitropolitul cu mare afurisenie pe această întocmire, cum este mai sus
scris.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înțit și am întărit și pe această
carte a domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele, Sima logo-
făt, ca să-i fie satul Grozăveștii tot, cu tot hotarul și cu vecini și cu mori și cu
tot venitul și aceste două sălașe de Așigani, care sunt mai sus zise ca să-i fie
ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților, cum a lăsat jupa-
nița Elisafte la moartea ei și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domniă mea: jupan Vintilă mare vornic și
jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare

spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan .....¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 30 zile și dela Adam până acum la această scriere, cursul <anilor> în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, II/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

275

1623 (7131) Mai 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni anume: Lupul și Lepădat și Radul și Ghermec și Mihail și cu frații săi Stoica și Gherghe și.....²⁾ și cu fiii și cu nepoții lui și Stoica și Rada și Vurban și Stanciul și Radul și Tudor și Tatul și Mihail și Badea Belei și Marin și Raia și Udriște și Dan și Barbul și Popăngă și Vlădicea și Radul și Oprea și Badea și Bădilă și Stan și Stoica Robul și cu fiii lor câți le-a dat dumnezeu, ca <să le fie>³⁾ din partea lor de ocină în satul Priseaca, însă jumătate de sat din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din vii și de peste tot hotarul, pentru că a fost ocina lor veche și dreaptă de moștenire de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Simion veevod, acești oameni care sunt mai sus <scriși>²⁾ din sat din Priseaca, ei s'au vândut boerului domniei mele, lui Tudor postelnic din Ruda, toți cu toate ocinele lor și să fie și ei vecini. Și au fost ei vecini lui Tudor postelnic de atunci până în zilele domniei mele din primul rând.

Iar când <a fost>²⁾ atunci, ei s'au tocmit cu Tudor postelnic de s'au răscumpărat ei de vecinie cu jumătate de sat, dela Tudor postelnic, de au dat 500 de galbeni și cheltuiala lui, 200 de galbeni.

Însă să se știe care <cât>²⁾ au dat bani și așa să stăpânească și ocina, însă să se știe că au dat Lupul și Lepădat și Radul 20000 de aspri gata și Ghermec și cu nepoții lui 24.600 aspri gata și Mihail și Stoica și cu fiii lor 21.600 <aspri>³⁾ și Gherghe 3400 <aspri>³⁾ și Barbul Ciorchia și cu fiii săi și cu nepoții lui 15.600 aspri și Stoica 6000 aspri și Dara 1300 aspri și Vurban cu nepoții lui 1000 aspri și Marin și Raia și Udriște 5600 aspri și Dan 3300 aspri

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în text.

³⁾ omis în text.

și . . . . . ¹⁾ 3300 aspri și Popângă 2400 aspri și Vlădicea și Radu și Oprea 1600 aspri și Badea și Lepădat 2000 aspri și Bădilă și Stan 1600 aspri și Stoica Robul 400 și Stanciul și Radul 10.500 aspri și Tudor 1000 <aspri>²⁾ și Tatul și Mihail 4600 aspri și Badea Belei 1000 aspri. Și i-a slobozit Tudor postelnic de vecinie pe acești oameni mai sus spuși, cu dedina lor, de bună voia lui, să fie ei iarăși cnezi ca dintâi și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul lui Tudor postelnic la mâna acestor oameni și cu martorii cari au fost la întocmirea lui: preacinstitul și preasfințitul arhimitropolit chir Luca vlădica și jupan Necula vistier și jupan Miho spătar și Paraschiva al doilea logofăt și Eremia logofăt și din Ruda, Părvul logofăt și Vladul paharnic și din Tărăceni, Stoica logofăt și din Novaci, Dragomir logofăt.

Pentru aceasta am dat și domnia mea acestor numiți oameni mai sus spuși, ca să fie ei de aci înainte în pace și slobozi, ei și fiii lor, de către Tudor postelnic și dela fiii lui Tudor postelnic și dela toate rudele lui, să le fie lor ocine de ohabă și cu fiii lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare <logofăt>¹⁾ și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupau Bertolomei mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan . . . . ³⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul logofăt din Olănești, în cetatea de scaun, în Târgoviște, luna Mai 2 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233, II, f. 183.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. *ibid.*, f. 184—185.

276

1623 (7131) Mai 4.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scrie domnia mea boierilor domniei mele Bratul comis și Fiera vistier multă sănătate.* Către aceasta vă grăescă domnia mea pânătru părintele egumenul dela s<v>étae mânăstire dela s<v>étae Troiță, să căutați dumneavoastră alegând și socotindă acolo la Cornățel, să căutați și să alegeți și partea câtă va fi a s<v>étei mânăstiri a s<v>étei Troițe cum va fi cu dreptul. Și veți căuta cărțile și hris<o>vul a s<v>étei mânăstiri cât parte va fi să o alegeți și să o pietriți, pânătrucă acea-

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ omis în text.

³⁾ loc alb în text.

st<ă> parte a s<v>etei mânăstire au fost aleasă încă mai de nainte vreme în domnia domnii mēl<e> di întâi 12 boiari. Deci cum au ales acii boiar<i> și dumneavoastră să socotiți să o alegeți și să o pietriți cum va fi cu dreptul și cum o au ales și acești boiari atuncea. Aceasta vă dau în știre domnia mea. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

<Luna Mai 4 zile>, în anul 7131 <1623>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLV/7.

Orig. rom., hârtie pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibid., în ms. 256, f. 371, după care s'a completat data.

277

1623 (7131) Mai 4.

† Noi ce am fost megiiși den Ostra pre nume: Suma și Stan și Neagoe dorobașul și Lupul și C<ăr>stea, fecior lu Dumitru grecul, și Simin, feciorul lu Voico, și Bratul, fecior lu Vălcan, scris-am acesta zapis al nostru, să fie la mâna jupânului Aslan fost mare vist<ier>, ca să se știe cum ne-am vândut noi cu toată ocina noastră și cu toți feciorii noștri, să-i fim rumăni, drept 119 galbeni. Și ne-am vândut noi de a noastră bună voe, fără nici o silă. Însă să se știe că m'am vândut eu, Suma cu feciorii mei și cu moșia mea, drept 3200 de bani și Stan, feciorul lu Mălaiu mare, cu feciorii mei și cu ocina mea, drept 3200 și eu Neagoe dorobașul cu feciorii mei și cu moșia mea, drept 3000 de bani și eu Lupul cu feciorii mei și cu moșia mea, drept 3000 și eu C<ăr>stea cu feciorii mei și cu ocina mea, drept 3000 de ban<i> și eu S<i>min, feciorul lu Voico, cu feciorii m<ei> și cu toat<ă> ocina mea, drept 3000 și eu Bratul, feciorul lu Vălcan, cu feciorii mei și cu moșia mea, drept 3000 ban<i>.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturie, pe nume: jupan Ivașco *vornic* și Preda sluj<er> și Tudoran sluj<er> și Mih<ă>il<ă> post<elnic> *din* Vălēni și Stan vat<af> *din* Măneșt<i> și Stanciul cnez *din* Stăncești și Pătrașco, *fiul* lui Bărcano<l> ¹⁾ stol<nic>. Aceasta mărturisim cu zapis den mâna noastră, să se știe și să se creaz<ă> să-ș<i> facă carte pre noi ce sântem mai sus scriș<i>.

Și am scris Lepădat, la Târgoviște, luna Mai 4 zile, în anul 7131 <1623>.

† Mărturii: Ivașco *vornic*.

Preda slugerul.

Tudoran pit<ar>.

† Stan vat<af> *din* Măneșt<i>.

Mih<ă>il<ă> post<elnic> *din* Vălēni.

Acad. R.P.R., CCVI/53.

Orig. rom., hârtie, 5 peceti aplicate.

¹⁾ loc rupt în orig.

1623 (7131) Mai 4, Târgoviște.

† Adecă eu Radul peh<arnic> și eu Udriște peh<arnic>, fratele lu Boldujar de Cămpina, scris-am zăpisul nostru să fie la mâna jupânului Hrizei mare vist<ier> ca să se știe cum mi-au lăsat Boldujariu mie Radului peh<arnic> de Frijuréni la moartea lui toat<ă> partea lui de ocină de în Periș de preste tot hotarul și cu 3 rumâni, anum<e> Stancul și Radul cu frate-său pentru sufletul lui, că feciori de trupul lui n'au avut.

Iar apoi, eu Radul și eu Udriște peh<arnic>, am vândut partea lu Boldujar toat<ă> de în Periș cât se va alege jupânului Hrizei vist<ier>, drept 70 de galbeni gata. Și o am vândut de bună voe și de în câmpu și de în pădure și de în apă și den dozo roate de moară și cu rumâni și den șezutul satului de pretutinde-nelea cât se va alege ca să fie lui moșie și feciorilor.

Și au fost la tocmeala noastră boiari mărturie: Tudor sluj<er> de Ruda și Nedeleo vornic și Zaharia log<ofăt> din Băbéni și Ivan post<elnic> din Romecéni și Răzvan vornic și Avram log<ofăt> și mulți boiari. Aceasta mărturisim să se știe și să se creaz<ă>.

Și a scris Lepădat la Târgoviște, luna Mai 4 zile, în anul 7131 <1623>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/20.

Orig. rom., hârtie, 2 peceti aplicate.

Cu o copie ibid., în ms. 256, f. 234 v.

1623 (7131) Mai 5.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lu Lăudat din Béleți ca să fie volnic cu această carte a dumnii mele să-ș fie un Țigan al lui anume Vlădilă, pentru că iaste al lui de moșie și l-au ținut cu bun<ă> pace până acum.

Iar cându au fost acum în zilele dumnii mele, Lăudat el au avut părea naintea domniei mele cu părintele vlădica naintea dumnii mele și zicea cum iaste făcut acel Țigan Vlădilă dentr'o Țigancă a Mitropoliei și încă cerea la Lăudat 4 Țigance.

Iar într'a<ceia> domnia me am căutat și am judecat și le-am dat boiarinul domniei méle Iane al doile port<ar>, ca să caute și să adevérezé de acele Țigance.

Deci cându au fost apoi Lăudat el au jurat în svânta beserică, cum le-au robit Tătarăi acele Țigance ale părintelui vlădică, încă den zilele lu Mihaiu voevod.

Și i-au mărturisit mulți oameni buni naintea domnii mele, anume: den Béleți, Neacșul log<ofăt> și Tudor, Ivașco și Cocul cum le-au robît Tâtarăi. Deci au rămas părintele vlădica de lége denaintea domnii mele.

Derept acéia am dat domnia mea lu Lăudat ca să fie volnic cu aceasta carte a domnii mele să-ș fie pre Vlădil<ă> Țiganul, cum l-au ținut și până acum, și de câtră niménilea băntuial<ă> să n'aib<ă> preste cartea domnii mēl<e>.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Mai 5 zile, anul 7131 <1623>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, LXII/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

280

1623 (7131) Mai 5.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia meu această poruncă a domniei mele jupânesei Stanei și Neacșâi, fétele jupan<i>ței Radei, ca să fie volnice cu cartea domniei mele și cu slug<a> domniei mele anume...¹⁾ să-și strângă ai lor rumâni de la satul Voineștii și de la alte sate care vor avea, pre toți să-i ia și să-i ducă iar la urmă la seliștili lor și de câtră niminea opreal<ă> să nu aibă, măcaru să-i vor afla în satele domnești ori la satele boerești ori călugărești ori la oraș ori la slobozei, tot să-i ia cu toate bucatele lor și să-i ducă iar la urma lor.*

Și iar să fie volnici acéste jupânes<e> cu cartea și cu slug<a> domniei mēl<e> ce iaste mai sus scris<ă> să-și sătrângă și să-ș ia ai lor Țigani căți vor fi ai lor de moșâe șâ-i vor cunoaște, măcar să-i vor afla la ținâniia domnească ori călugărească ori boerească, tot să șâ-i ia și de câtră nimenea o<prea>l<ă> să nu aibă.

Și iar să fie volnice aceste jupânes<e> cu cartea <domnii> mēl<e> să ia dijmă de pre la toți oamenei căți vor ara pre o<cinile și>¹⁾ pre moșâili lor dela satul Cârsteenești de la apa Colintinei, <t>ot să ia datul al zécele și de câtră niminea opreal<ă> să nu aibă. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris Mai 5 zile anul 7131 <1623>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, LXI/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

1623 (7131) Mai 5.

† Din mila lui Dumnezeu, prea cinstitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.

† Scres vledic*e*ia mea aceasta carte a vledic*e*ie mele la dumnc*a*voastră boiari carii sânteiți luați deînnaitea domnu nostru, pântru ocina Vihoraștilor dela Gurguiași și Vărăști ¹⁾ și cu Cornețelénie, la toți pace și bl*ago*s*clo*venie.

Dup'acéia, vă grăescú vl*ă*dicia mea să căutați cu dreptul ocinile și sémnilii și hotarale și în apă și în uscat și să întrebați și de oameni buni și bătrâni de pre împrejurul locului, cum vor ști și ce, cu sufletele lor, să mărturisească drept și să nu fățarească; și dumniiavoastră încă să căutați foarte cu dreptul să nu împresurați ocina sf*i*ntii mănăstiri, nici să fățareț*i*, să fiți toți ertați și bl*ago*s*clo*viți.

Iară cine nu va căuta cu dreptul, ce va fățări și va împresura bucateli sf*i*ntii mănăstiri sau cine va ști și nu <va măr>turisi diript, acela om săfie ana>thima și proclét și af*kuris*i't <de do>mnul nostru Is*cus* Hristos și de m*a*s*ica* precurata și de 318 sf*inți* părinți cei dela Nicheia și să fie proclét*i* și afurisiți > și de vl*ă*dicia mea > acela om ș*i* el > și casa lui și toate b*ucatele* lui > și după moartea lui, lănurili și pietrili să să topească, iară trupu<l ac>ela să nu să topească.

*Altfel să nu fie, înaintea poruncii vl*ă*diciei mele.*

S'a scris Mai 5 zile, anul 7131 <1623>.

Smeritul mitropolit al Țării Românești, Luca ²⁾.

Arh. St. Buc., M-rea Vîforata, I/12.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

1623 (7131) Mai 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Zaharia Lăzărescul cu frații săi de ocină și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Mătăsești, județul Ialomița, din sus și din jos, 100 stânjeni din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din vad de moară și de pretutindenii, cât se va alege, pentrucă este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire din moși strămoși, încă din zilele răposatului Vădislav voevod, de când a fost cursul anilor 6958 <1450>.

¹⁾ « și Vărăști », adăugat între rânduri.

²⁾ în grecește.

Și iar să-i fie lui Zaharia cu frații săi ocină la Mătăsești 102 stânjeni, de pretutindeni și de peste tot hotarul cât se va alege, pentru că a cumpărat Zaharia cu frații săi dela Pană din orașul Floci, fiul lui Cernica vornicul și partea lui Dobre cât se va alege, pentru 10.000 aspri gata. Și iar a cumpărat Zaharia cu frații săi ocină la Mătăsești dela Sin 17 stânjeni, de pretutindeni cât se va alege, pentru 1800 aspri.

Și iar a cumpărat Zaharia cu frații săi ocină la Cegani dela Boba, fiica lui Nan, 50 stânjeni, pentru 5000 aspri gata, în zilele lui Alexandru voevod.

Și iar a cumpărat Mircă el singur ocină la Mătăsești dela Cheajna vorniceasa 17 stânjeni, cu 1420 aspri gata, în zilele lui Șerban voevod. Și iar a cumpărat Boba, fiica lui Nan, ocină la Mătăsești dela Maruța, soacra lui Pană, 34 stânjeni, pentru 3800 aspri. Și iar să fie popii Stanciul și cu frații săi și cu fiii lor ocină la Mătăsești, însă să se știe din ocina de sus 123 stânjeni, și iar din ocina de jos din partea Șerbănească 34 stânjeni, din câmp și din pădure și din apă și din vad de moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină de moștenire încă din zilele răposatului Vădislav voevod. Și iar a cumpărat popa Stanciul ocină la Mătăsești 60 stânjeni, însă din ocina de sus partea Giurmonească toată, de pretutindeni și de peste tot hotaru¹. Și iar a cumpărat popa Stanciul ocină la Mătăsești, însă din partea Șerbănească din ocina de jos 18 stânjeni, dela Gorun și dela Pană din Floci, pentru 4 boi și pentru aspri gata..... <Și iar a cumpărat> ¹) popa Stanciul el singur ocină la Mătăsești dela ..... <stânjeni> ¹), pentru 730 aspri gata.

Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și a venit, de a mărturisit înaintea domniei mele și Aldimir vornicul că sunt ale lor drepte ocine.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Zaharia și popii Stanciul și lui Mircă, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă, lor, fiilor și nepoșilor și stră-nepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi mare stolnic și Furtuna mare comis și jupan..... ²) mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. <Și> ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 6 zile și dela Adam, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXV/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1806; altă trad. rom., ibid., în ms. 693, f. 213 v.—214.

¹) loc rupt în original.

²) loc alb, completat ulterior cu « Batiște ».

1623 (7131) Mai 6.

† *Aici boierii jupănesei Grajdane<i> spăt<ăreasa> și ai lu Dumitru vist<ier> anume din Bălăni, Ivașco vornic și din Lazure și Radu post<elnic> Năsturile și din Măneșt<i>, Nénciul vornic și din Buc<u>reșt<i>, Alexe vornic să caute să aleagă ocina den Ciuniernic, ce va fi partea jupănesei Grajdanii, să i-o aleagă și să și-o ție cu pace. Iară ce va fi partea lu Dumitru vist<ier> iar să și-o ție cu pace; cum vor afla aceșt<i> boiar<i> cu sufletel<e> lor, așa să fie. Ispravnic... 1) port<ar>. Și ziua Dumineca tuturor sfinților:*

A scris Stanciul logofăt luna Mai 6 zile, l<ea>t 7131 <1623>.

† *Io Radul voevod, d n mila lui dumnezeu, domn.*

Acad. R.P.R., CCCC/213.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu o copie din 1732; altă copie la Muz. Arh. Ist. Buc., nr. 25.476, doc. 16.

1623 (7131) Mai 7, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această pōruncă a domniei mele lui Stanciul Pipăratul din orașul Pitești și cu fiii săi, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie o delniță în sat în Izvorani și cu un vecin, anume Petrei și cu fiii lui, pentrucă această delniță și acel vecin au fost cumpărați de bunicii lui Stanciul Pipăratul dela Dragomir, tatăl lui Balea spătar, încă din zilele răposatului bunicului domniei mele, Alexandru voevod.

Iar apoi, când a fost acuma, în zilele domniei mele, iar Stanciul Pipăratul, el a avut pără înaintea domniei mele în divan cu Tudoran pitarul și au venit de s'au părît de față. Și așa pără Tudoran pitarul că a cumpărat și el ocina în Izvorani, în zilele lui Șerban voevod, dela Balea spatar 3 delnițe și cu acel vecin Petrei. Astfel întru aceea, domnia mea am cercelat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că a fost cumpărată această delniță și cu acel vecin, Petrei, cu fiii săi, de bunicii lui Stanciul Pipăratul dela Dragomir, tatăl lui Balea spătar, cum este scris mai sus, iar Tudoran pitarul, el a cumpărat din zilele lui Șerban voevod numai aceste 3 delnițe dela Balea spătar, fără niciun vecin. Astfel a făcut atunci Tudoran pitar cărți mincinoase și pentru acel vecin, Petrei, mai sus scris și a făcut Tudoran pitar și un zăpis mincinos, al lui

1) loc alb în orig.

Balea spătar, de mâna lui. Astfel întru aceea, Balea spătar, el a mărturisit însuși înaintea domniei mele că nu i-a vândut lui Tudoran pitar niciun vecin în Izvorani, fără numai aceste delnițe mai sus spuse, iar acel vecin, Petrei, el a fost cumpărat de bunicii lui Stanciul Pipăratul dela tatăl său, Dragomir, cum este scris mai sus. Deci a rămas Tudoran pitar de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult treabă cu Petrei să nu aibă Tudoran pitar. Și am luat domnia mea acele cărți mincinoase și zapisul pe care l-a făcut Balea spătar deasemenea mincinos, de le-am rupt domnia mea în divan.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Stanciul Pipăratul ca să-și ție această delniță și cu acel vecin, ca să-i fie dedină și să aibă să împartă vinăriciul cu Tudoran pitar, să-și ia parte de vinărici de pe delnița lui după dreptate, fiecare cât va avea.

Și iarăși să-i fie lui Stanciul Pipăratul un vad de moară în iazul Dunoaci din sus de lacul Topilei, pentru că a fost zălogit de cumnatul său, Ion din Pitești, fiul lui Căndea, la Oprea al lui Pleșa din Pitești pentru 380 ¹⁾ de vedre de vin, vadra a 5 coslande . . . . . ²⁾ iar Stanciul Pipăratul el a răscumpărat acest vad de moară dela Oprea al lui Pleșa pentru 2100 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanciul Pipăratul dela Oprea Moscocea, o livadă de . . . . . ²⁾ morii mai sus scrise.

Și iarăși să se știe că și-a înfrățit Stanciul Pipăratul fiii săi, anume Spilea și Pătrașco, să fie doi frați peste aceste dedine care sunt scrise aici în această carte și pe moara și pe vecinul mai sus scris.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul Pipăratul ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi stolnic și Furtuna mare comis și jupan . . . . . ³⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 7 zile dela Adam până acum, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

cheltuit 3000

Acad. R.P.R., XCV/25.

Orig. slav, perg., pecetea timbrată distrusă.

¹⁾ adăogat ulterior.

²⁾ loc șters în orig.

³⁾ loc alb în orig.

1623 (7131) Mai 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Pătrașco postelnic și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Izvorul Alb din județul Mehedinți, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretulindeni oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din ballă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege din hotar până în hotar, pentrucă acest sat Izvorul Alb, mai sus spus, el a fost de moștenire al răposatului jupan Radul Florescul. Astfel după moartea lui, fii din trupul lui n'au rămas nimeni, ci a căzut acest sat Izvorul Alb pe seamă domnească să fie sat domnesc. Astfel când a fost acuma, în zilele domniei mele, iar domnia mea am dat și am miluit pe boierul domniei mele Patrașco postelnic, cu acest sat Izvorul Alb, ca să-i fie dedină lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni necliniit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă cinsteste și înnoeste și întărește această carte de miluire a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca și va nimici și va strica această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de cei 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși Iudei.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hriza mare vislier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan . . . . . ¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Papa mare logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 8 zile și dela facerea lumii până la această scriere curgerea anilor dela Adam, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.
Io Radul voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., CCV/172.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1871.

¹⁾ loc alb în orig.

1623 (7131) Mai 8, Târgoviște.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

† Adecă noi boiarii carii am fost ctitori mănăstirii de în Vale de în județul Muș<cel> și Padu<reț>, Ivașco *fost mare vornic* și Mateiu, feciorul Răducanului de Mih<ă>eșt<i> și Stanciul log<ofăt> de Călcești și Stancul log<ofăt> de Davidești și Tudor log<ofăt> și Drag<o>mir post<elnic> de Vlădeni, cu feciorii lui, Lăudat și Arsenie peh<arnic> și Preda post<elnic> și Cancea de Lerești, scris-am zapisul nostru al tuturorora să fie la mâna călug<ă>rilor de în svânta mănăstire dela Pogoniiani, hram s<v>é<n>ti arh<an>gh<e>ă Mihail, pentrucă am mersu înaintea domnu nostru Radul *voevod*, de a noastră bună voe, de-am mărturisit cum am dat noi toți și am închinat mănăstirea de în Vale metoh sfântei mănăstiri dela Pogoniiani cu toate ocinele și moșiile și cu Țiganii și cu rumăni și cu viile și cu morile și cu toate bucatele, să fie mănăstirii dela Pogoniiani, întâiu de'ntărire și dumnezeeștilor călug<ă>ri de hrană, iar răposaiilor părinților noștri și neao ce sântem ctitori pomcană în vecie. Aceasta mărturisim. *Altfel să nu fie.*

A scris Lepădat logofăt în Târgoviște, luna Mai 8 zile, în anul 7131 <1623>

Ivașco *vornic*.

Stanciul log<ofăt>.

Preda post<elnic> Golescu

Tudoru log<ofăt>.

Drag<o>mir postelnic.

Stancul logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, I/1.

Orig. rom., hârtie, 5 peceti aplicate.

1623 (7131) Mai 9.

† Eu Preda post<elnic>, fratele răposatei Elesaftei logofetesei, nepo<a>ta do<a>mni Neagăe, fac cestă carte a mea să fie la mâna cumnatu-mieu Simii logofătul, cum răposata soru-m Elesafta, la pristăvire-i, cu limbă vie lăsat-am [răposa] ¹⁾ Simei logofătul satul Groz<ă>veștie cu tot hotarul și cu toți rumăni să fie de moșie și 2 sălași de Țăgani, Stoea cu făm<eia> ²⁾.

Deci și eu am dat și am întări<t> acelu lucru cum neme de noi sau de ruđa nostru să n'aibă a vălălui sau a păru pri Sima logofătul de acest lucru.

Și mășirie pitar<u>l Malcociu și post<elnic> Irizan și vătaful Iuruga.

Și de bun<ă> voia no<a>stră am scris, luna lu Maiu 9 zile, în anul 7131 <1623>.

¹⁾ cuvântul «răposa», șters cu o linie.

²⁾ «Stoica cu fâmeia», adaugat în urmă cu altă cerneală.

† *Malcoci Hrisant pitar mărturisesc cele de mai sus*¹⁾.

† Eu Rizan post<elnic> mărturisesc și în pui și pecetea și în locul meu au scris Ghiorma pitarul.

Juręga vătăhul mărtureia și locul meu au scrisu Bade.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, II/8.

Orig. rom., hârtie, 3 peceți aplicate.

Cu o copie la Acad. R.P.R., ms. 2593 f. 37v.

288

1623 (7131) Mai 10, Târgoviște.

În Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, din mila și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și peste părțile de peste munți Amlaș și Făgăraș herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curata, luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu mărire m'a înălțat pe scaunul sfântărașilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit hrisov de față al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, preacinstitul și vlastelinului și primului sfetnic al domniei mele, jupan Dumitrachi Catacuzino și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Frăsinetul din județul Ilfov cu toată ocina și cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege din hotar până în hotar; pentrucă acel sat mai sus scris a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voevod. Și de atunci tot a fost pe seama domnească. Iar de când cu răutățile, satul Frăsinetul a rămas pustiu, fără oameni. Astfel, când a fost acum în zilele domniei mele, domnia mea am dat și am miluit pe jupan Dumitrachi Catacuzino cu satul Frăsinetul, pentru dreapta și credincioasa slujbă, care a slujit domniei mele, să-i fie dedină lui și fiilor lui, să-și fără slobozie și sat de milă, să adune oameni străini fără dare, fie Grec, fie Sărb, fie Arbănaș, fie Ungurean sau Moldovean, pe această mai sus zisă ocină dela Frăsinet și să fie iertați și în pace de domnia mea de bir și de găleată și de fân și de bou și de oăie seacă și de sulgiu <și de cal> domnesc și de miere și de ceară și de dijma stupilor și de goștina oilor și porcilor și de cai de olac și de lucru domnesc și de mertice și de podvoade și de bani de județ și de toate slujbele și mâncăturile câte sunt peste an în țara domniei mele, să nu aibă să între nimeni întrei ei, pentrucă i-am iertat domnia mea. Numai să aibă să dea în fiecare an jupanului Dumitrache Catacuzino de casă 400 aspri. Și iarăși acești aspri să nu-i dea la vistieria domnească, ci să fie pe seama jupanului Catacuzino milă dela domnia mea; iar din gălețile satului și din dijma stupilor și din gor-

¹⁾ grecește în orig.

știna oilor și a porcilor și din tot venitul, iarăși să aibă să-și ia jupan Catacuzino jumătate, să nu ia cum iau domnii sau boierii dela vecinii lor, fără numai să ia pe jumătate.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti și va înoui și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti și nu va înoui și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci va călca și va strica și va pierde acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși Iudei.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi stolnic și Bratul comis și Gherghe paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic.....¹⁾

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Mai 10 zile și dela facerea lumii până acum la această scriere cursul anilor dela Adam în anul 7131, iar dela nașterea lui Hristos 1623.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 38.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, stricată.

Cu două traduceri rom., ibid., una din 1853, la Mitrop. Țării Rom., XXXII/2, cealaltă în ms. 128, f. 548 v—549.

Divanul nu corespunde cu data.

289

1623 (7131) Mai 10.

† Noi Dălbăneștii anum<e>, Radul vătah și Oancea și Dobrin și Lămol<ă> și toți săténii scris-amu acesta al nostru zăpis la mâna jupănului Neculei vist<ier>, cum să se știi c'am mersu înaintea tuturor boiarilor, de ne-am părătu cu jupănul Necula vist<ier>, pântru nișt<e> ocină ce-au cumpărat în Dălbănești, déript 100 de galbeni, iar noi n'am vrut să lăsăm acea ocină, ce-am căzut înaintea tuturor boiarilor.

Și așa ne-au judecat: cum să-ș ții jupănul Necula vist<ier> ocin<ă>, pre ce-a cumpărat.

Derept acéia, noi încă ne-am voit și am dat acest zăpis al nostru la mâna jupănului Neculei vist<ier>, cum să fii volnic șe a se hotără și a se face ce-i va fi voia cu ocina dumnealui.

Și pântru credința ne-am pus și pecețil<e>

¹⁾ loc alb în orig.

Scris luna Mai 10 zile, v<ă><eat> 7131 <1623>.
Radul vătah.
Oancea.
Dobrin.
Lumot<ă>.

Muz. Arh. Ist. Buc., nr. 1531/D.
Orig. rom., hârtie, 5 peceți aplicate.

290

1623 (7131) Mai 12.

Scris-am eu Radul, Dudul și Lupul feciorul lui Blojdar din Bălteni, acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mâna popei lui Dumitru și a feciorilor lui, cum i-am vândut noi din moșia noastră 7 locuri arătoare, de a noastră bună voe și cu știrea tuturor megeiașilor din sat din Bălteni, drept aspri gata 800.

Și o am vândut de a noastră bună voe să fie lui moșie ohabnică, lui și feciorilor lui.

Și când o am vândut am pus și mărturii, anume Preda Popescul și frate-său Tudoru și Hopza și frate-său Neagoe și Băclea și Mihnea. Acești megeiași toți dela satul din Băltenii, cum să-i fie lui moșie ohabnică, lui și feciorilor lui.

Iar cine să va ispiti preste al nostru zapis să întoarcă aceste locuri ce i-am vândut noi, să fie afurisit de 318 sfinți părinți și de vladica Hristos, că i le-am vândut de a noastră bună voie și cu știrea tuturor megeiașilor din satul din Bălteni. Și pentru credința ne-am pus și pecețile noastre.

Scris luna Mai 12, anul 7131 <1623>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 93—93 v.
Copie rom.; altă copie ibid., în ms. 253, f. 37v—38.

291

1623 (7131) Mai 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie o casă cu loc în jurul casei și cu pivniță de piatră, aici în orașul domniei mele, în Târgoviște, lângă casa cinstitului dregător al domniei mele, care este mai sus spus, deoarece această casă și cu locul din jurul casei și cu pivnița de piatră au fost de mai înainte vreme ale popii Nenciul și ale fiului său, popa Dumitru. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, popa Nenciul și fiul său,

popa Dumitru, ei au făcut această casă vânzătoare. Astfel, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Papa mare logofăt, el a cumpărat această casă și cu loc dela popa Nenciul și dela fiul său popa Dumitru, pentru...¹⁾ aspri gata.

Și au vândut ei de bună voia lor și fără nicio silă și cu șlirea tuturor orășenilor din jurul locului. Și au fost la întocmire mulți boieri martori, anume: din Farcași, Stoica logofăt și din Văleni, Mihail postelnic și din Greci, Preda sluger și din Țigănești, Stepan logofăt și din Ușcați, Danciul logofăt și din Doicești, Radul postelnic și din Popești, Calolă vătaf și din Târgoviște, Neagoe logofăt și din Săvești, Stan logofăt.

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare logofăt, ca să-i fie această casă și cu locul care este mai sus spus, de moștenire, de ohabă și cu fiii lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomei mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan...¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic...¹⁾

Și eu, Stanciul logofăt, am scris în cetatea de scaun, în Târgoviște, luna Mai 15 zile, dela Adam cursul anilor 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., DCXXVII/56.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom.

292

1623 (7131) Mai 17.

† Aici boierii hotarnici ai jupănului Neculei vistier și ai satului Dălbăneștii, anume: din Tărăceni, Stoica logofăt și din Buciumeni, Cârstea logofăt și din Mănești, Nenciul vornic și Barbul postelnic și din Cornești, Ilie postelnic și din Bălțați, Oprea logofăt și din Vaideei, Costandin și din Negoesti, Nastea și Neagul și din Bătești, Iuorgachi sluger și din Bucov, Iane spatcar și Nedelco comis, să hotărască și să aleagă partea jupănului Neculei vistier de către satul Dălbăneștii, să-i dea ocină de 100 de galbeni, cum vor afla cu sufletele lor.

Și zioa la Ispas.

Și hotarnic Mehalcea vornic.

A scris Lepădat, luna Mai 17 zile, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Muz. de Arh. Ist. Buc. nr. 1751/D.
Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

¹⁾ loc alb în orig.

1623 (7131) Mai 18.

† Scris-am noi, megiiși oamen<i> bun<i> din Berindești, anume Oana și Mușat al Dumei și Șerban și Dobré și Pădure și Dragul, acesta a noastră carte, ca să se știe cum au fost cumpărat Bădil<ă> armaș nișt<e> ocină, însă den parte Rădănescăe 20 de stânjeni și de în ap<ă> până în vârful câmpuluiu, pentru'au fost cumpărat Bădil<ă> armaș acesté moșie de la Opriș, încă în zilili lui Mihnea voevod.

Așa mărturisim noi și știm cu ale noastre suflete și-i dăm noi cum știm să fie aciastă moșie Ana, fata lu Bădil<ă> armaș, să fie volnică cu aciastă ocină și așa știm ca să fie Ana d<el>a parte Grocii 16 stânjeni, pentru'au fost dat Bădil<ă> armaș 6 vaci d'au seos pre Gruie de întru o névoe; așa știmu noi, să-si fac cărți pre moșii.

Am scris eu, Pădure bătrânul logofăt, Mai 18 zile, în anul 7131 <1623>.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXV/5.
Orig. rom., hârtie, patru peceți aplicate.

1623 (7131) Mai 20.

† Jupan Ivașco *fost mare vornic și jupan Nenciul vornic și jupan Dumitru vist<ier> și iar și jupan* ¹⁾ *Alixii vornic* scris-am noi aciasta a noastră carte cum să si știe aciști megiiș<i>, anume din Bobișt<i>, Badea și din Săcuian, Stoia și Oprea log<ofăt> și din Bobișt<i>, Dumitru și din Glina, Vladu, i-am lăsat noi să cauti să adiveréze di o ocină a lu Drăgan, frătili Paraschii, vândută-i toat<ă> a<u> nu-i vândut, cum vor afla cu suflitili lor.

Dup<ă> aciaa, acești megiiș<i> iar să cauti di ocin<ă> a jupănesii Grajdani di în Bobiștii di Sus să adiviréze și să-i aleag<ă> partea ci-i va fi toat<ă> de pristi tot, cât si va alégi, cum vor afla cu suflitili lor.

Scris luna Mai 20 zile, în anul 7131 <1623>.

Acad. R.P.R., CCCC/216.
Orig. rom., hârtie, 4 peceți căzute.

1623 (7131) Mai 25.

† Scris-amu eu postelnecul Radul, *fiul lui Datco, și iar Datco păharnecul și nepoșili lor, al nostru zapis ca să se știe cum a<m> vândutu noi egumenului Samoil ocina sveta monastiri ce se cheamă hramul sfintei bl<a>govoștenie.*

¹⁾ scris deasupra rândului.

Ce amu vândut noi egumenului stânjâni de ocin<ă> 245 den Albești, din cap, pân'în cap, dreptu 52 de galbeni.

Dup<ă> acéia, încă i-amu datu noi 20 de stânjâni dreptu sufletul părinților noștri și ale noastre, ca să aibă a pune egumenul părinți noștri la pomēnec, anume Datco și jupaneasa lu Datco, Sanfira și Stanciul și Albul, frați lui, ca să aibă a-i pomenire la svântul pomēnec.

Și mărturie Stoica vornecul, jupan Armega logofătul, Cernatu și Vasilie, ginere vornecului și Anghel logofăt și Bolde *din* Vernești și Dragomir Caramaloiul. Așa se se știe.

Scris luna Mai 25 zile, în anul 7131 <1623>.

Radul postelnic.

Armega ¹⁾

Stoica vornecul.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, VII/8.

Orig. rom., hârtie, 4 peceți aplicate.

296

1623 (7131) Mai 27.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță nedespărțită în veac, amin.*

† Eu jupănesa Dochie, ce-am fost jupănul Stoicăi, ce au fost mare vist<ier>, scris-am acesta al miu zapis, să fii la mâna jupănul<u>i Neculei vist<ier> cum să se știi că i-am vândut ocina noastră de în sat de în Stoenesti, de în Prahova, cu rumăanii, ce am fost cumpărat dela popa Sahat, cu toat<ă> ocina și cu vadurile de moar<ă>, ce iaste plasa popei lu Sahat, cu rumăanii pre nume: Stoian, fecioru[ll]u Oprii și cu frate-său Radul și Radul, feciorul Codrii și Stanciul și Oancea și Dragomir și Vladul cu fie-său și Nan și Radul și Dobrot<ă>, și Nenul și Stoica. Și de în plasa Firască, de în parte Dragolui, a patra parte, cu rumăanii anumi, pre numi: Dragomir și cu fie-său Stroi și Stanciul cu frate-său Voico și Stan cu frate-său Dobrot<ă> și Negoe și Măihnea și Radul. Și de în plasa lu<i> Staico, toat<ă> ocina lui cu rumăanii, pre nume: Necoară și cu frate-său Vălcul, însă 2 delneț<e> și cu rumăanii căți să vor afla pre ocina noastră, că e-om vândut noi de a noastră bun<ă> voe. Și cărți ce am avut de moșii, de cumpărătoare, însă carte răposatului Băsărab vod<ă> și cartea răposatului Mihnei vod<ă> și carte Radului vod<ă> și a lu Alexandru vod<ă>, aceste cărți am avut și le-am dat la mâna jupănul<u>i Neculei vist<ier>, pentrucă le-am vândutu, drept as<pri> treizeci de mie.

Iară pre urma noastră care să va scula cu niscari cărți du<pă> petrecerea noastră, acele cărți să fiii mincinoasă. Și mărturie părinteli vlădica Luca și jupan Papa mare log<ofăt> și jupan Hrize mare vist<ier> și jupan Bratul ce au

¹⁾ semnează grecește.

fost marelui com<is> și Paraschiva al doilea log<ofăt> și Conde mare portaru și Stoica log<ofăt> și Mih<a>il post<elnic> și Preda sulgiur și Mihai din Negoest<i> și Dumitru din Filiaș<i>. Acesta mărturisescă eu cu sufletul miu. Și într'alt chip să nu fii.

Scris luna Mai 27 zile, anul 7131 <1623>.

† Luca al Ungrovlahiei¹⁾

Papa mare log<ofăt>.

Eu jupănes<a> Dochie, a mea pecete.

Conde port<ar>.

† Stoica log<ofet>.

† Mih<a>il post<elnic>.

† Preda sulger.

† Dumitru post<elnic>.

† Mihai post<elnic> din Neg<o>ești.

Hrizea vist<ier>.

Paraschiva al doilea log<ofet>.

și Oancea log<ofet>.

† Eu Miloș, nepotul Stoicăi vist<ier>.

<Pe verso:> «Zapis jup<ă>nésii Dochii pentru Stoenestii la mâna Neculei vist<ier>.

Acad. R.P.R., XLII/4.

Orig. rom.. hârtie, 12 peceti aplicate.

297

1623 (7131) Mai 27, Târgoviște.

† Adecă noi, cești 6 boiari: Stoica log<ofet> de Farcaș și Mih<a>il post<elnic> de Vălăni și Preda sluj<er> de Greci și Vărboghe de Hărgetoia și Dumitru de Filiaș și Mihai post<elnic> de Coșofeni, scris-am cartea noastră ca să se știe că ne-au luat Lațco com<is> și cu jupăneasa Marina, jupăneasa a lu Ion peh<arnic> pre răvaș domneșt<i> denaintea domnu nostru Radul voevod, fecior răposatului Mihnei voevod, ca să căutăm și să adevărăm pentru sate și moșii și Țigani și scule și checiug și bucate ce va fi câștigat Ion peh<arnic> depreună cu jupăneasa lui Marina, până au viețuit ei amândoi, să le împărțim moșiile și bucatele ce se va adevăra, mult puțin, să le împărțim în trei părți.

Deci noi am aflat câștigate de ei amândoi 6 sate, anume: Ezemșa și Răscăiații și Huniia și Sălătrucul și Gurénii și Albuleștii. Deci am dat să împărță tot în trei părți. Și au luat Lațco comis, feciorul lu Ion peh<arnic> doao părți, iară jupăneasa Marina o parte. Deci au luat Lațco com<is> satul Ezemșa și Răscăiații și Hunia și Sălătrucul, iar jupăneasa Marina pehărniceasa au luat

¹⁾ semnează grecește.

satul Albuleştii şi Gurénii. Şi am aflat 5 Țigance. Deci am dat de ş'au luat păhărniceasa o țigancă, înainte, ce i-au plăcut, fata lu Duvalma Țiganul, cea mai mare; iar Lațco com<i>s au luat 2 Țigance și păhărniceasa una; iar altă Țigancă ce au rămas de în cele 5, o au hărăzit păhărniceasa lu Lațco com<i>s, partea ei. Și se-au aflat 1 brău<și> 1 inel. Deci i-am judecat ce le vor pune prețul nește oameni buni neguțători, să ia Lațco com<i>s 2 părți și păhărniceasa o parte. Iar de în dobitoc ce va fi: cai, boi, vaci, oi, porci, stupi, am ales să meargă 3 boiari de întru noi, să le împărțim dobitocul tot în trei părți; iară pâinea cea veché și noao să o dea la împărțeală tot pre suflete. Și mai mult întru ei pără sau vrajbă să n'aib<ă>, ce să-și<i> ție cineș<i> partea, cum scrie mai sus, că așa i-am tocmit și am adevărat cu sufletele noastre și i-am împăcat. *Allfel să nu fie.*

Și a scris Lepădat logofăt la Tâ-goviște, luna Mai 27 zile, v<ă><ea> 7131 <1623>.

† Stoica log<ofăt>.

Preda sulj<er>.

Mih<ă>il<ă> pos<telnic>

Dumitru pos<telnic>

Mihai pos<telnic>.

Virjoghi pos<telnic>

Acad. R.P.R., XXIX/294.

Orig. rom., hârtie, 6 peceți aplicate.

298

1623 (7131) Mai 28, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod domn și a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia
mea această poruncă a domniei mele lui Vocea din Cosâmbești și cu fiii săi
câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Cosâmbești, însă toată partea
lui Dălban și a lui Drăgoi, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă
și cu vad de moară și din grădină și de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat
Vocea dela Dălban și dela Drăgoi, pentru 3000 aspri gata, în zilele domniei
mele, din prima domnie în Țara Românească. Și a tot ținut Vocea această ocină
cu bună pace, până în zilele lui Gavril voevod. Iar când a fost atunci, iar Toma,
nepotul lui Dălban și al lui Drăgoi, el a venit la pâră înaintea lui Gavriil voevod.
Și așa pâra Toma că nu au vândut Dălban și Drăgoi, unchii lui, părțile lor de
ocină, ci le-a pus zălog. Iar Vucea, el a mărturisit înaintea lui Gavriil voevod
cu mulți oameni buni, anume: din Cosâmbești, Nicola și Slăvilă și Radul și
Bratian și Toma și Dușca și popa Toader și Voicilă, că a fost vândută această
ocină cu aspri, n'a fost pusă zălog. Și a rămas Toma de lege și de judecată
dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Gavriil voevod
de rămas.

Și iarăși a cumpărat Vocea ocină în Pupezeni, însă din partea lui Manea și a lui Conceac și a lui Oprea 20 de stânjeni, pentru 2000 aspri și pentru un cal.

Și iarăși a cumpărat Vocea ocină în Hârborul, partea popei Drăghici, toată, însă stânjeni 23, pentru 1400 <aspri>, dela Costandin, fiul lui Avnul. Și a vândut Costandin de bună voie. Și am văzut domnia mea și zapisul lui cu mulți martori, anume: popa Grigorie și popa Tedosie dela sfânta Vineri și Pascale din Cosâmbești și Jipan.

Și iarăși a cumpărat Fătul, fiul lui Vocea, ocină în Hârborul, partea lui Albul și a lui Nedelco, toată, dela Costandin, fiul lui Avnul, pentru 3200 aspri. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Costandin cu mulți martori: anume din Hârbor, popa Pitea și Radul al lui Cioban și Raico și din Cosâmbești, Necula și Batea și Soare și Lungoci și Vasilie.

Și iarăși a cumpărat Vocea ocină în Pupezeni, 6 stânjeni, dela Manea, pentru 1250 aspri gata. Și a vândut Manea cu știrea fratelui său. Și martori, anume: din Pupezeni, Stan și Nedelco și Gherghe.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Vocea, ca să-i fie aceste ocine și cumpărături, dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan . . . ¹⁾ mare vornic și jupan Papa mare logofăt și jupan Hricea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și . . . ¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Papa mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgoviște, luna Mai 28 zile, iar dela Adam până acum, curgerea anilor 7131, iar dela nașterea lui Isus Hristos, anul 1623.

† Io Rădul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/101.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o traducere veche.

299

1623 (7131) Mai 28.

† Eu Mane, feciorul Gonței de Popezene, scris-am al meu zapis să fie de mare credență la mâna Voice de Cosâmbești, com să se știe că i-am vândut 10 stăncini de ocenă în satu în Popezene de în parte a me de peste tot hotarul co tut venitul, co păduré, co vad de morcă, co tote levezelé, dreptu bane gata 1250 aspri gata. Și au vândut Mane de a lui bonă voc.

Și la această tocmelă au fostu oameni bone mărtorie anome: de Popezen, Stan și Nedelco și Gherghe. Șe au vândot Mane această ocenă să fie moșie și ohabă feciorilor lui și nepoțelor.

¹⁾ loc alb în orig.

Şe am scris eu, Costandin, co mă<n>a me, ca să fie credenţă.
Scris luna Mai 28 zile, în anul 7131<1623>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/2.
Orig. rom., hârtie, pecete, aplicată.

300

1623 (7131) Iunie . . ., Târgovişte.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi milostivului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, marelui şi milostivului, răposatului Io Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele lui jupan Necula fost mare vistier şi cu fiii săi, câţi îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină în Stoenesti, partea jupanului Stoica fost mare logofăt, toată, oricât se va alege din câmp şi din pădure şi din apă şi din vad de moară şi cu toţi vecinii, câţi au fost cumpăraţi de jupan Stoica fost mare logofăt, pentrucă a cumpărat dregătorul domniei mele jupan Necula fost mare vistier dela jupaniţa Dochia a jupanului Stoica fost mare logofăt pentru 30.000 de aspri gata. Pentrucă această mai sus spusă ocină din Stoenesti, cu vecinii şi cu vaduri de moară a cumpărat-o şi jupan Stoica fost mare logofăt dela popa Sahat, partea lui toată şi cu toţi vecinii, anume: Stanciul şi Oancea şi Radul şi Dobrotă şi Dragomir şi cu fiul lui, Vladul şi cu Nan şi Stoian, fiul lui Oprea şi fratele lui, Radul şi iarăşi Radul, fiul lui Codrea şi iarăşi din partea lui Bogdan cu fiii lui, anume Neniul şi Stoica şi iarăşi din partea Fierească, însă partea lui Dragul, toată, şi cu vecinii toţi, anume: Neagoe şi Voico şi Dragomir cu fiul lui, Stroe şi Stanciul şi Stan şi Dobrotă, nepăţii de frate ai lui Dragomir şi Măinea şi Radul şi iarăşi din partea lui Staico cu două delniţe şi cu doi vecini, anume Nicoară şi cu fratele lui, Vâlcul şi iarăşi din partea lui Udrişte jumătate, oricât se va alege, din câmp şi din pădure şi din vad de moară şi din apă şi din vatra satului şi cu vecinii, anume Dobrotă şi fratele lui, Stoian şi Stroe şi Urs şi Codrea, pentrucă a cumpărat jupan Stoica fost mare logofăt dela Drămuş şi dela fiul lui, Ivaşco, pentru 5000 de aspri.

Şi a tot ţinut Stoica fost mare logofăt această mai sus spusă ocină şi cu toţi vecinii câţi sunt mai sus scrişi din satul Stoenesti şi cu vaduri de moară, cu bună pace. Inşă a cumpărat toate aceste mai sus spuse ocine şi vecini încă din zilele răposatului Mihail voevod jupan Stoica fost mare logofăt şi jupaniţa lui, Edochia, dela fiii lui popa Sahat, anume Staico, pentru 9000 de aspri gata. Iar partea lui Dragul a cumpărat-o Stoica fost mare logofăt dela Drămuş pentru 3000 de aspri.

Şi au vândut aceşti mai sus spuşi oameni această mai sus spusă ocină din Stoenesti şi cu toţi vecinii care sunt mai sus scrişi şi cu vaduri de moară, toate părţile lor, lui Stoica fost mare logofăt şi jupaniţei lui, Edochia, de bună

voia lor și fără silă. Și a ținut Stoica logofăt și jupanița lui Dochiiia toate acestea, care sunt mai sus spuse, ocine și vecini și mori, cu bună pace.

Iar după aceea, jupanița Edochia a lui jupan Stoica fost mare logofăt, ea a rămas sărăcită și în datorie și în mare greutate și nevoie, după moartea boierului ei, răposatul Stoica fost mare logofăt.

Deci, când a fost acum, în zilele domniei mele, în al doilea rând de domnie al domniei mele, ea a venit aici la scaunul domniei mele în orașul Târgoviște, de a făcut vânzătoare această mai sus spusă ocină a ei din satul Stoenesti și cu toți vecinii ei mai sus spuse și cu vaduri. Astfel, întru aceea s'a tocmnit cu mai sus spusul dregător al domniei mele jupan Necula fost mare vistier, de i-a vândut toată ocina lor și vecinii lor toți care sunt mai sus scriși și cu toate morile și vadurile de moară cu tot venitul, din mai sus spusul sat Stoenesti, pentru asprii mai sus scriși, cinstitului dregător al domniei mele lui jupan Necula fost mare vistier.

Și a vândut jupanița Edochia de bună voia ei și a făcut ea și cartea ei cu mulți martori la mâna dregătorului domniei mele mai sus spus; mai întâi precinstitul părintele vlădica Luca și jupan Papa fost mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și Bratul fost mare comis și Paraschiva al doilea logofăt și Conde mare portar și Mihail postelnic și Preda sulger și Mihai din Negoesti și Stoica logofăt și Dumitru din Filiași. Iar după aceea, toți acești mai sus scriși martori au pus toți pecețile lor pe cartea ei.

Iar după aceea, jupanița Edochia a lui jupan Stoica fost mare logofăt, ea a dat toate cărțile ei de moștenire și de cumpărătură, pe care le-a avut scrise pe aceste mai sus spuse ocine din satul Stoenesti, și pe toate morile mai sus spuse și toți vecinii dela acei mai sus spuse domni dinainte vreme, la mâna cinstitului dregător al domniei mele jupan Necula fost mare vistier, cărți vechi: întâi cartea lui Băsărabă voevod, iar după aceea trei cărți ale părintelui domniei mele Mihnea voevod, de moștenire apoi și cartea domniei mele, de cumpărare și pe urmă și cartea lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod.

Și iarăși a cumpărat cinstitului dregător al domniei mele jupan Necula fost mare vistier o moară care este pe ocina Dălbăneștilor, în apa Prahovei, la vadul din mijloc, însă două roți, pentru că a cumpărat dela Radul și dela Oancea și dela Dobrin și dela Lumotă și dela Neagoe și dela toți megiașii din sat, pentru 64 de galbeni. Și au vândut de bună voia lor și au făcut și zapis dela mâna lor la mâna cinstitului dregător al domniei mele, jupan Necula fost mare vistier.

Și au fost atunci și martori: Ivașco vornic din Băleni și Gligorie fost mare comis și Pătru ban și Ghiune, ginerele Savei din Târgoviște și Ghinea Mustachi și Sima logofăt din Târgșor și Gherghe vălaf din Târgoviște și Moga logofăt din Căptărești și Radul părcălab din Stoenesti și au pus ei și pecețile lor pe acel zapis.

Și iarăși a cumpărat dregătorul domniei mele jupan Necula fost mare vistier ocină la Dălbănești dela Dragomir și dela fratele lui, Radul, și dela

Neniul și dela frații lui, Stoica și Radul și Dobrotă, toate părțile lor, oricât se va alege, în satul Dălbănești, pentru 20.000 de aspri gata. Și s'au vândut ei singuri de bună voia lor și cu toate părțile lor să fie ei vecini și fără nici o silă.

Și iarăși a cumpărat dregătorul domniei mele jupan Necula fost mare vistier ocină la Dălbănești dela Vâlcul din Dărmănești 33 de stânjeni, pentru 2000 de aspri gata. Și a vândut Vâlcul de bună voia lui, fără nici o silă.

Iar după aceea, dregătorul domniei mele jupan Necula vistier el s'a gândit în inima lui ca să nu aibă cu nimeni pără și ceartă și gâlceavă, ei să-și aleagă aceste toate mai sus spuse ocine și părți ale lui din satul Dălbănești, pe care le-a cumpărat dela toți acești mai sus spuși oameni, ca să le așeze la o parte, să le apropie și să le lipească lângă ocina lui din satul Stoenesti. Așfel a luat el 12 boieri pe răvașe domnești, însă și cu voia tuturor acestor megiași din satul Dălbănești, mai ales dinaintea domniei mele. Și am trimis pe boierul domniei mele Mihalcea al doilea vornic, ispravnic și hotarnic, să fie cu acei 12 boieri, să hotărnicască și să aleagă acele mai sus spuse părți de ocină ale mai sus spusului dregător al domniei mele de către satul Dălbănești, anume boierii: Stoica logofăt din Tărăceni și din Buciumeni, Cârstea logofăt și din Mănești, Nenciul vornic și Barbul postelnic și din Cornești, Ilie postelnic și din Bălțați, Oprea postelnic și din Vaideei, Costandin și din Negoști, Nastea și Neagul și din Băcești, Iuorgachi sulger și din Bucov, Iane spătar și Nedelco comis. Astfel, așa au umblat acei 12 boieri și cu boierul domniei mele Mihalcea vornic peste tot locul, de au socotit și au adevărit și au hotărnicit cu dreptate și au ales acei 12 boieri părțile jupanului Necula fost mare vistier, pe care le-a avut cumpărate în satul Dălbănești, de a dat din ocina lui satului Stoenesti. Și să se știe și semne și stânjeni, însă mai ales din vale de seliște s'au ales 141 de stânjeni, iar apoi la lacul Banului, 146 de stânjeni și la drumul Brașovului s'au ales 146 de stânjeni și la drumul Secărenilor, 132 de stânjeni și la seliște lângă apă, 141 de stânjeni și la prund, 124 de stânjeni. Astfel de aci, la iazul din mijloc 2 vaduri de moară și iarăși dela Preutești, 70 de stânjeni și un vad de moară și la marginea pădurii dela Preutești 70 de stânjeni și la Studinești, din pădure, 57 de stânjeni. Și astfel au umblat și au hotărnicit și au ales și au pus semne de piatră acei 12 boieri și împreună cu boierul domniei mele Mihalcea al doilea vornic, cum este și mai mai sus scris. Și după aceea acei 12 boieri au făcut și zapis dela mâinile lor și cu pecețile lor la mâna dregătorului domniei mele jupan Necula fost mare vistier și am văzut domnia mea și zapisul dela mâna acelor 12 boieri.

Pentru aceea am dat și domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupanului Necula mare vistier ca să-i fie toată ocina lui mai sus spusă din satul Stoenesti, de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar

și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan. . . .¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

Și eu Stan logofăt cel bătrân din Săvești am scris în cetatea de scaun numită orașul Târgoviște, luna Iunie. . . .¹⁾ zile, dela Adam curgerea anilor până în zilele de acum, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod, <m.p>

Acad. R.P.R., XLII/7.

Orig. slav, perg., pecetea timbrată.

301

1623 (7131) Iunie 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului Mihnea voevod, nepotul marelui și milostivului, răposatului Io Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Eremia logofăt și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină în Tabără, însă partea lui Vlaicul, fiul lui Staicu din Tabără, toată, de peste tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din vad de moară și din moară, pentrucă a cumpărat boierul domniei mele Eremia logofăt dela Vlaicul și dela mama lui, Neaga și dela jupanița Sima, soția lui Vlaicul, pentru 150 de galbeni.

Iar apoi, boierul domniei mele Eremia logofăt, el s'a apucat de a făcut două roți de moară în apa Dâmboviței pe ocina lui care a cumpărat-o dela Vlaicul. Iar apoi, dacă a făcut Eremia logofăt acele două roți de moară de tot și a făcut și un iaz și a făcut și zăgaz în fața morilor lui, în gura iazului din jos, iar călugării dela mănăstirea Stelei și cu egumenul Neofit, ei au ridicat pâră și așa au spus călugării cu egumenul Neofit, înaintea domniei mele tot rândul lor. Deci, întru aceasta, domnia mea am dat un boier credincios al domniei mele, Dumitru Zemț a vornicul al doilea, de a mers acolo unde a fost cearta lor și pâră, de a umblat peste acel loc ca să fie așezător între ei și să cerceteze, să vadă acele mori pe a cui loc sunt așezate, pe locul lui Eremia logofăt sau pe locul călugărilor. Astfel, întru aceea, Dumitru Zemțe al doilea vornic, el a adunat mulți oameni buni și bătrâni, megiași, cu barbă albă, din jurul locului, care au știut rândul acelor ocine și vechile hotare pe lângă apa Dâmboviței și vechea matcă a apei Dâmboviței între hotarele lor. Deci, au umblat și au adevărit toată treaba lor și întru aceasta s'a găsit vechea matcă a apei Dâmboviței, hotarul lor și că a făcut Eremia logofăt acele mori ale lui pe locul și ocina lui, nu au fost făcute pe locul călugărilor. Așa a mărturisit și înaintea domniei mele boierul domniei mele Dumitru Zemțe vornic al doilea.

¹⁾ loc alb în orig.

Iar apoi, călugării și cu egumenul Neofit nici așa nu au voit să se lase, ci iarăși au venit înaintea domniei mele și al doilea rând cu Eremia logofăt, de au luat 4 boieri pe răvaș domnesc, anume, întâi pe egumenul Hareta dela mânăstirea Nucet și din Văcărești, Stoica postelnic și din Săteni, Ventilă și din Săvești, Stan logofăt, ca să cerceteze a doua oară rândul lor. Deci, întru aceasta, egumenul Neofit și cu călugării dela mânăstirea Stelei și cu Eremia logofăt, ei s'au dus iarăși acolo pe acel loc al lor și cu acei 4 boieri, să vadă și să adeverească cât pot mai bine să găsească cu sufletele lor pentru acele mori și pentru hotar: pe care loc sunt așezate acele mori ale lui Eremia logofăt, pe locul lui sau pe locul călugărilor? Deci, întru aceea, acei 4 boieri mai sus spuși, ei iarăși au adunat și au chemat alți megiași buni și bătrâni din jurul locului lor, însă care au fost mai aproape pe lângă hotar și au știut vechile hotare ale lor, unde au fost mai înainte vreme între ei și unde se întâlnește hotarul lor în apa Dâmboviței. Deci, întru aceea, acești, 4 boieri mai sus scriși, au umblat împreună cu acei alți megiași toți împreună pe tot acel loc și așa au găsit și au adevărit că a făcut Eremia logofăt acele mori ale lui pe locul lui, nu le-a făcut pe locul călugărilor și hotarele lor s'au găsit pe vechea albie pe unde a curs odată, de multă vreme, apa și așa găsisse și prima oară boierul domniei mele, Dumitru al doilea vornic. Deci așa au umblat și au adevărit și acei 4 boieri care sunt mai sus scriși cu sufletele lor și au judecat, ca să fie Eremia logofăt morile pe care le-a făcut, pentru că sunt făcute pe locul lui și hotarul iarăși să fie unde a fost vechea matcă, unde a însemnat întâi boierul domniei mele Dumitru al doilea vornic cu alți megiași, în mijlocul vechii albiei.

Iar acel zăgaz pe care l-a făcut Eremia logofăt în gura iazului nou, l-au tăiat acei 4 boieri, ca să îndrepte Eremia logofăt apa pe vechiul iaz din sus, pe unde curge apa și la acele mori vechi dintâi. Deci așa au umblat și au adevărit acei 4 boieri cu sufletele lor și i-au împăcat, ca de acum înainte să nu mai aibă între ei nicio pâră nici ceartă, nici Eremia logofăt cu călugării, nici călugării cu Eremia logofăt. Și apoi, acei 4 boieri mai sus spuși, ei au făcut două răvașe de întocmire, un răvaș să fie la mâna lui Eremia logofăt, iar alt răvaș la călugări. Și așa au jurat ei singuri cu blestem întrei ei, cine dintre ei va ridica pâră, acel om sau călugăr să fie blestemat de 318 părinți. Și apoi am văzut domnia mea și zapise dela mâna acelor 4 boieri și încă au mărturisit acei 4 boieri și înaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Eremia logofăt, ca să-i fie mai sus spusa ocină din Tabără și din mori, de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Nicola mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Hurtuna mare comis și jupan .....¹⁾

¹⁾ loc alb în orig.

mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și eu, Stan cel bătrân logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Iunie 2 zile, curgerea anilor dela Adam până în zilele de acum, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/85.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1800, ibid., CCIV/139.

302

1623 (7131) Iunie 8, Târgoviște.

† Cu mila lui dum<ne>zeu, Io Radu <voevodu> și dom<n> a toată Țara Rum<ă>nească, fecior marelui și prea bun<u>ului răposatului Mihni <oe><o>d. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Neagoie și frățini-său Moș din Dedulești și cu fecior<i> lor, căfi dum<ne>zeu le va dărui, ca să le fie ler moșie la Dedulești în jud<e>țul . . . ¹⁾ însă partea moșu-său Bărbat, toată, și cu trei părți dă moară din matca Buzăului până în matca Bahni, pentru că este a lor bătrână și dreaptă moșie și de baștină dă<a> moș<u> lor Bărbat, încă din zilele bătrân<u>ului răposat<u>ului Negrul <oe><o>d.

Și iar să fie lui Neagoie și lui Moșu moșie la Dedulești, partea moșu-său Bărbat, o funie dă moșie din hotarul de jos, din apa Buzăului până la Drum Săpat, pentru că este a lor bătrână și dreaptă moșie dă baștină dă<a> moși-său Bărbat.

Și iar să fie lui Neagoie și lui Moșu moșiile la Dedulești, din hotar de sus, însă din partea lui dăla Băniș<i>, zece pași dă moșie, din apa Buzăului până la Drumul Săpat, pentru că este a lor de baștină dă<a> moși-său Bărbat.

Și iar să fie lui Neagoie și lui Moșu, moșie la Mătești, însă ²⁾ din partea lui Pătru, din a treia parte jumătate, din apa Buzăului până la Drum Săpat, pentru că este a lor bătrână și dreaptă moșie și dă baștină dă<a> moși-său Bărbat și dă<a> moși-sa Maria. Și am văzut domni<a> mea și cartea răposat<u>ului Radului <oe><o>du, feciorul Radului <oe><o>d ³⁾ preste aceasta partea de moșie, dă cându au fost curgerea anilor 7035 <1526—1527>. Și iar au cumpărat Bărbăteiu, tata lui Neagoie și a lui Moș, moșie la Mătești, dă<a> Radul Țiga, un loc de treizeci de pași, drept un bou, dă<a> Manea, din partea lui. . . . ¹⁾ din hotar dă sus un pământ, drept 100 dă aspri dă argint, din apa Buzăului până la Drum Săpat.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ cuvântul « însă » scris mai târziu deasupra, altă mână, altă cerneală.

³⁾ cuvintele: « feciorul Radului <oe><o>d » adause mai târziu deasupra, altă mână, altă cerneală.

Și iar au cumpărat Neagoie și Moșu, dălc<a> Vlad Chiorul, un pogon dă vie drept 1000 dă aspri, în zilele domnii mele.

Și iar au cumpărat Neagoie cu frati-său Moșu, moșiie la Poenari, dălc<a> Braniste 500 pași dă moșie, drept 1000 dă aspri.

Și iar să fie lui Neagoie și lui Moșu moșie la Dedulești, însă partea lui Prodilă și a fii-sii Neacșii, jumătate dă preste tot hotar<ul>, oricând s'ar alege, din apa Buzăului până în Drum Săpat, pentrucă o au cumpărat Neagoie și frati-său Moșu, dălc<a> Prodilă și dă la Neacșa drept... 1)

Și iar au cumpărat Neagoie și frati-său Moșu o jumătat<e> de funie de moșie dălc<a> Barbul și dălc<a> fata lui... 1), drept 30 t<a><eri> dă argint, în zilele răposat<u> lui părintelui domnii mele Mihni v<oe>v<o>du. Și am văzut domniia mea și cartea.... 1)

Și au vândut acei mai sus ziș<i> oameni ale lor moșii dă a lor bună voie. Iar după aceea, când au fost acum în zilele domnii mele, în al doilea rând, iar Neagoie și Moșu, ei au avut păra înaintea domnii mele cu Moașă, sora Bragăi dăla Clociți. Și așa păra Moașă, cum că au avut și Balotă moșie în partea lui Prodilă și a Barbului, pentrucă au fost cumpărat Moșă partea lui Balotă. Intru aceea, domniia mea singur am adevărit cum că nu au avut treabă nici Balotă nici Moașă cu partea lui Prodilă și a Barbului, unchi lui Neagoie și a lui Moșu. Ci au avut Balotă treabă și Moașă numai cu partea Cernicăi, moșu lui Balotă. Ci singur am dat domnii mea ca să fie Neagoie și Moșu partea lui Prodilă și a Barbului, iar Moașă să fie partea lui Balot<ă>, moș Cernicăi. Și au rămas Moașă dă lege, cum în veci amestec Moașă cu Neagoie să nu aibă, ci să fie în pace unul dă către altul.

Și iar a cumpărat Neagoie și Moșu moșiie la Dedulești, la hotar de sus, dela Stenislav, 5 pași drept 400 aspri, din apa Buzăului până în Drum Săpat.

Și iar au cumpărat Neagoie și Moșu dăla Stenislav, la hotar dă jos 5 pași, drept 300 aspri, din apa Buzăului până în Drum Săpat, în zilele lui Mihail v<oe>v<o>d. Iar când au fost în zilele lui Gavriil v<oe>v<o>d, iar Neagoie și Moșu, ei au avut păra înaintea lui Gavriil v<oe>v<o>d cu Neagoie Găfoe din Băbăni, pentru acești zece pași, și așa păra Neagoie Găfoe cum că au fost vădul unchi-său Stenislav acești 10 pași lui Neagoie și lui Moșu. Intru aceea Gavriil v<oe>v<o>d au dat lui Neagoie Găfoe lege 12 megiiși, ca să jure că ntu au vândut unchi-său Stenislav nimic, apoi nu au putut să jure, ci au rămas Neagoie Găfoe dă lege. Și am văzut domniia mea amândooă răvașile la mâna lui Moșu și a lui Neagoie.

Pentru aceia<u> am dat singur și domniia mea lui Neagoie și lui Moșu, ca să fie moșie dă baștină și ohavnică și feciorilor lor, nepoților și strenepoților și dă nimini să nu să clătească, după zisa domnii mele.

1) loc alb în text.

Iată și mărturiile am pus domnia mea pă: jupăn Papa mare vornic și jupăn Aslan mare log<ofăt> și jupăn Hrizca mare vist<ie>r și Necula mare spăt<a>r și Vartholomeiu stol<ni>c și Furtuna comis și jupăn.... 1) mare peh<arnic> și jupăn Trufanda mare post<elni>c și isprav<ni>c..... 1)

Și am scris Lepădat in oraș Târgov<i>ști, luna Iuni 8 l<ea>t 7131 <1623>.

Acest izvod tălmăcit pă limba rumânească asemenea după hrisovul cel vechi, dă Lupul dascăl slovenesc, la Școala Domnească slovenescu a..... 1) eu Lup dascăl slov<enesc> am scris.

Și după ace<a>, fiind rupt, s'au prefăcut dă mine Ioniță log<ofăt>. .... 2) pah<arnic>

Acad. R.P.R., CXLVI/179.

Copie din sec. XIX. după trad. rom.

303

1623 (7131) Iunie 8, Târgoviște.

Eu Costandin, feciorul Neculii slugerul de oraș din Floci, scris-am acest al meu zapis să fie la mâna Neculei visterul cum să se știe că am vândut 27 de stânjâni de ocină în sat în Sărățeni, însă stânjânul câte 6 costande, fac 1620 de bani. Inșă i-am vândut de a mea bunăvoe și cu știrea a mulți boeri.

Și mărturie: Stan logofătul din Săveștii Radului, Scurtul din Chiojdii, <Si>ma logofăt din Dădulești, Tudor vătaful din sat Chiojdii, Sima logofăt din Dădulești, Șarbu vătaful de Bălrâni, Radul părcălabul din Stoenesti, Oprea cumnatul popei din Stoenesti și Sărățeni, Căzan și Necula și Micul părcălabul.

Și am scris eu Costandin cu mâna mea, în cetate în Târgoviște, Iunie 8 zile, anul 7131 <1623>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 178 v.

Copie rom.

304

1623 (7131) Iunie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Rațul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Stancăi și Micăi și cu fiii, câți dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Cărlomănești, însă partea mătușii lor, Stănaia, toată, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vie și de peste tot hota-

1) loc alb în text.

2) indescifrabil. Poate: Didescu.

rul, oricât se va alege, pentrucă această ocină a fost a mătușii lor, Stănaia, ocină veche și dreaptă, de moștenire. Astfel, a fost vândută lui Baciul, încă de mai înainte vreme din zilele altor domni bătrâni.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stanca și Mica ele au răscumpărat această ocină a mătușii lor, Stănaia, dela Baciul, cu 1500 aspri gata. Și iarăși să fie Stancăi și fiului ei, Radul, un stânjen de ocină în Cârломănești, din partea Radei, fiica lui Baciul, din apa Buzăului până în matea Adâncată, pentrucă a cumpărat-o, pentru 450 aspri.

Și iarăși să-i fie Stancăi și fiului ei Radul un pogon și jumătate de vie în dealul Cârlomenilor, numai butucii de vie fără ocină, pentrucă este cumpărată dela Dicica, pentru 330 aspri gata.

Și s'au învoit pentru răscumpărare și pentru vânzare de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului din sus și din jos și cu martori, oameni buni din sat: Iachim și Radul și Stan Mociogan și Costandin și Costandin și Șerb și Stoicanul.

Pentru aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină, ohabă, lor și fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Bertolomeiu mare stolnic și Fortuna mare comis și..... ¹⁾ mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Ispravnic Aslan mare logofăt.

Am scris Idoxi, luna Iunie 12 zile, în cetatea Târgoviște și dela Adam curgerea anilor 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXI/150.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

305

1623 (7131) Iunie 14.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scrie domnia mea* ție luordane, ce ești stolnic la Cornățel. După acéia-ț*ă* dau în știre domnia mea pentru rândul sf*ânt*ei mănăstiri dela Sneagov, că au venit călugării de se-au jeluit naintea domnii mele, cum te amesteci și în gârlele mănăstirii, ce sânt pre ocina satului Spanțovul, nu ții numai balta și Dunărea, cum au fost légea. Și țe-am mai fost scris domnia mea și de alt răndu, carte, ca să te veghi de gârlele mănăstirii. Tu obraz nu mai avuseși, ce tot îmbli învâluindu.

Deci, de vrém*e* ce veri vedea cartea domnii mel*e*, iar tu să cauți foarte să te veghi și în pace să lași gârlele mănăstirii, mai mult să nu se jelu-

¹⁾ loc alb în orig.

iască călugării, că apoi certare veri avea de cătră domnia mea. Aceasta-ți grăiescu domnia mea. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Iunie 14 zile, anul 7131 <1623>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XX/200.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

306

1623 (7131) Iunie 14.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupănesei Stanei de în Rătești, ca < să fie > ¹⁾ volnică cu cartea domniei mele de să-și ție a lor parte de moșie și de moară parte a Grozei și a Bělcei dela Dădulești, iar de cătră Nasta[na]șii călugărul și de cătră feciorii Bělcei să fii în pace, pentru că au fost avut jupăneasa Stana < pără > ¹⁾ naintea lu Alixandru vodă, cu Nastasii călugărul și cu feciorii Bělcei. ¹⁾ Și așa părăia Nastasie călugărul și feciorii Bělcei cum n'au fost cumpărat jupăneasa Stana acéle moșii și moară ce scrii mai sus, ci le ține în silcă. In ¹⁾ trăcacia jupăneasa Stana, ia au fost mărturisit naintea lu Alixandru vodă... ¹⁾ Ion de Dădulești și Lupu Mehădințului de Mărăcineni și Miclea de Bebeni, cum < a > ¹⁾ cumpărat și-i sânt moșii. Și i-au fost făcut Alixandru vodă și cărți de moșii și de rămas cum au rămas Nastasii călugărul și feciorii Bělcei..... at ¹⁾ unce de lége ce-au arsu cărțile în casă.*

Deci domnia mea am dat jupănesei Stanei ¹⁾ să-i fii moșie și ei și feciorilor și de nimenea băntuială să n' aibă naintea carței domniei mele.

Altfel să nu fie, peste spusa domniei mele.

Ispravnic Asla < n mare > ¹⁾ ogofăt.

Scris Iunie 14 zile, anul 7131 <1623>

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Acad. R.P.R., CXLVI/184.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

307

1623 (7131) Iunie 15, Târgoviște.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagul și fraților lui, Gherghe și*

¹⁾ loc rupt în orig.

Antonie și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să-i fie 6 pogoane și jumătate de vie în dealul Trestianului și cu loc și loc mai sus de vie și cu pomet, pentru că a cumpărat dela Vâlcul și dela fratele lui, Oană, acum în zilele domniei mele, pentru 12.300 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Gherghe și frații săi, Neagul și Antonie, din ocina Popeștilor din hotarul de sus, partea Târnoșescului, toată, însă o funie dela fiii lui, Tatul și Barbul <și> Voicu ¹⁾, pentru 1200 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Neagoe și fratelui său Gherghe și lui Antonie o Țigancă anume Doda, pentru că a cumpărat-o cu știrea lui Radul paharnic din Frijureni, dela Șteful din Stăncești, pentru 3000 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Neagoe și lui Gherghe și lui Antonie un băiat de Țigan anume Stoica, pentru că a făcut schimb cu Brătian clucer, cu știrea lui Radul paharnic din Frijureni; de au dat Neagoe și Gherghe și Antonie o fată de Țigan, anume Tudora, pentru acel băiat de Țigan care este mai sus spus, anume Stoica.

Și iarăși să-i fie lui Neagoe și lui Gherghe și lui Antonie o Țigancă, anume Dobra, pentru că a făcut schimb cu mănăstirea Mislea, cu știrea domniei mele și cu știrea ctitorilor mănăstirii, boierii din Cocorăști, de a dat Neagoe și Gherghe și Antonie pentru acea Țigancă, Dobra, doi boi la mănăstire.

Și au vândut acești oameni care sunt mai sus spuși și au făcut schimb cu Brătian clucer și cu mănăstirea Mislea de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și cu oameni buni martori și aldămășari anume: din Treștieni, Voinea și Negrea și Elez și Brătian și Dărjan și din Ciuceni, Stan cel bătrân și din Negovani, Dragul și Daneș și Radul și Cărstian și din Pucheni, Radul și din Brăgărești, Voicu și Milea cel bătrân și din Popești, popa Jitian și Răuțu.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Neagoe și lui Gherghe și lui Antonie ca să-i fie ocinele și viile și Țiganii mai sus spuși, ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomeiu mare stolnic și jupan Fortuna mare <comis>²⁾ și jupan Gorgan mare paharnic și jupan Trofanda mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

A scris Idoxie în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 15 zile și dela Adam până acum, cursul în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu domn.

Acad. R.P.R., CXCVI/193.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

¹⁾ Tatul, Barbul, Voicu sunt scrise ulterior în originalul slav.

²⁾ loc alb în orig.

1623 (7131) Iunie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele bătrânului Bărbuncea și cu fiii lui, Cărstian și Stanciul și Neagoe și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Bărbuncești din partea lui Voico județul din Nișcoveni. Însă semnele să se știe: din Cărarea Furnicarului pe cursul Pietrii lui Udriște pe la Crov până la vârf pe culme și pe culme, pe vârf lângă hotarul Izvoranilor până la obârșia Știubeiului și pe obârșia Crintoarei până la vâlceaua Crintoșului pe matecă în jos, iar la Cărarea Furnicarului, pentru că această mai sus zisă ocină a fost veche și dreaptă ocină de moștenire, cumpărată de bătrânul Bărbuncea și de fiii lui, Cărstian și Stanciul și Neagoe, de mai înainte vreme, din zilele bătrânului și preabunului Radul voevod, dela Voico judele ¹⁾ din Nișcoveni, pentru 2000 aspri de argint turcești. Și iarăși să fie lui Cărstian și Neagoe, fiii lui Bărbuncea, ocină la Bărbuncești din partea lui Smead din Nișcoveni. Dar semnele să se știe: din Cărarea Furnicarului pe marginea Zăpodiiilor dinspre hotarul Nișcovenilor până la Vâlceaua Iepurilor și dela bărăcii în sus pe vârf, pe culme pe marginea ogrăzilor până la lacul Danei și până la Crov și iarăși pe cursul Pietrii lui Udriște până la Cărarea Furnicarului, pentru că această mai sus zisă ocină a fost cumpărată de Cărstian și Neagoe, fiii bătrânului Bărbuncea, dela Smead din Nișcoveni, pentru 1500 aspri turcești, iarăși în zilele bătrânului și preabunului Radul voevod.

Și iar să fie lui Coman Coralici, tatăl lui Cărstian, 10 stânjeni de ocină la Mălureni, de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Coman Coralici această ocină dela Bărbuțul, fiul lui Neagoe din Bărbuncești, pentru 1000 aspri turcești, încă din zilele lui Mihnea voevod.

Și iar să fie lui Coman Coralici și fiului lui, Cărstian, ocină la Bărbuncești partea lui Stoica din Iași toată și din Izvorani partea lui Stoica toată și din Mălureni partea lui Stoica toată, oricât se va alege, pentru că au cumpărat Coman și Cărstian aceste părți de ocină dela Stoica din Iași, pentru 3000 aspri turcești, încă din zilele lui Mihnea voevod, pe vremea când a avut Stoica mare nevoie pentru dăjdi. Și iar să fie lui Coman Coralici și lui Dragomir ocină la Bărbuncești partea lui Stan Țapora, fiul lui Bărbuncea, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Coman și Dragomir această ocină dela Stan Țapora, fiul lui Bărbuncea, pentru 800 aspri, în zilele bătrânului Alexandru voevod.

Și iar să fie lui Marco și fratelui lui, Lorinț, fiii Lorei, fiica lui Bădeanul, ocină la Dedulești, însă partea bunicului lor Bădeanul, toată, din câmp și din

¹⁾ așa în textul slav.

apă și din vii și <din> ¹⁾ vad de moară și de peste tot hotarul, din matca Buzăului până în drumul Săpatului, pentru că le este lor veche și dreaptă ocină dela bunicul lor Bădeanul și au avut și cărți de moștenire pe aceste ocine, vechi, dela toți domnii bătrâni mai sus scriși, dar s'au pierdut pe vremea când a venit Bator Gabor, craiul unguresc, cu mare oaste aici în țară, în zilele lui Șerban voevod și a robii toată Țara Românească și a luat toate averile și sculele lui Cărstian și a luat și cărțile lui de moștenire.

Apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, Cărstian, fiul lui Coman Coralici, el a venit înaintea domniei mele de s'a plâns și s'a jăluit și a mărturisit cu mulți megiași înaintea domniei mele anume: Lorinț, fiul popii Cărstian și Lupul Leței și bătrânul Stoian că sunt ale lor vechi și drepte ocine de moștenire și că s'au pierdut cărțile de moștenire de Unguri.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea și am întărit și am înorit <cu> această carte a domniei mele ca să le fie ocină de moștenire și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și Necula mare spătar și Vartolomeiu mare stolnic și Furtuna mare comis și Gorgan mare paharnic și Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

Și eu, Iano logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 17 zile și cursul anilor dela Adam la această scriere 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXVII/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850; altă trad. rom., ibid., în ms. 173, f. 261; altă trad. rom. ibid., Mihai Vodă, XIII/2.

309

1623 (7131) Iunie 17.

Scrie jupan Fiera vistier împreună cu toți boiarii ce au fost hotarnici la Izvorani, anume: Tudor logofăt *din* Vlădeni, Ivașco *din* Gălătești și Voico logofăt *din* Cotești și Preda postelnic *din* Lerești și Stan logofăt *din* Poenari și Stancul logofăt *din* Davidești și Părvul *din* Juguri și Neacșul logofăt *din* Bălești și Neagoe *din* Cărbușor și Matei postelnic *din* Mihăești și Borcea logofăt *din* Pătrești și Rad<o>slav *din* Dărmănești, aciastă a noastră carte cum să știe că au avut Bojochi și Pană postelnic *din* Pitești niște mori împreună cu Tudoran slugiar în hotaru Izvoranilor,

Deci s-au întâmplat hotărnicie cu călugării dela sfânta Troiță dela București: deci s-au întâmplat morile în hotarul de jos unde izbea călugării, iar ei încă au avut ocină. Deci călugării, ei s-au hotărit, iar ei au izbit în hotarul

¹⁾ omis în orig.

de jos, unde le-au fost morile, împreună cu Tudoran sluger. Însă Tudoran slugiar din Bălești, iar Bojochie și Pană postelnic cu 14 delnițe de sânt alese în hotar, unde au fost morile, ca să nu li să stingă morile, deci dupe noi încă i-am tocmiț să i-am hotărît cu Tudoran slugiar să-ș ție moșia despre morile lor.

Scris luna Iunie 17 zile, anul 7131 <1623>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vicroș, nr. 710, f. 649 v—650.
Copie rom.

310

1623 (7131) Iunie 17.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.

† Scris-am noi 12 boiari ce am fost luați de s<venta> Troiță dela București hotarnici pentru partea sventei mănăstiri dela Izvorani, anum<e> Tudor logofăt de Vlădăni și Ivașco postelnic de Bălotești și Voico logofăt de Cotești și Raduslav de Brănești și Stan logofăt de Poianiță și Stancul logofăt de Davidești și Părvul de Jugur și Neacșul logofăt de Béleț și Borcea logofetul de Petrești și Neagoe de Corbușori și Mateiu postelnic de Mihăești, aciastă a noastră carte cum să știe că am înblat împreună cu boiarinul ce-au fost trimes de domnu nostru, jupan Fiera vistiariul, de am căutat și am întreat oamenii cîia bătrâni den sat de Izvorani.

Și am adevărat cu sufletele noastre și am aflat părțile de ocină ale sventei mănăstiri ce a fost înpresurate, întâiu partea Gighirei deplin fără o delniță și den partea lu Plop jumătate, de să înparte cu mănăstirea den Virăș, și partea lu Căzan toată, și den partea lu Tudor trei părți.

Deci am înblat noi toți de am căutat și am funit ocina și o am hotărât și o am ales, de cătră toți părtașii carii au avut ocină în sat în Izvorani.

Și am aflat noi cu sufletele noastre aceste părți de ocină carii le scriu mai sus, de le-am hotărât și le-am ales și le-am înpietrit și le-am dat sventei mănăstiri să le fie moșie, însă numai câmpul, iar dealul cu viile și pădure să fie împreună cu alaiți părtași.

A scris Stancul logofăt, luna Iunie 17 zile, în anul 7131 <1623>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVIII/95.
Orig. rom., hârtie, 13 peceti aplicate.

311

1623 (7131) Iunie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cîstitului dregător al domniei mele, jupan Vladul fost mare paharnic și fratelui lui, Staico paharnic și cu fiii lui, câți i-a

dat dumnezeu, ca să-i fie satul Slătioara tot și cu tot hotarul și cu munții lor, pentrucă acest sat l-a cumpărat jupan Teodosie fost mare logofăt, tatăl jupanului Vladul paharnic și al lui Staico paharnic, pentru 5500 aspri. Și au fost cnezi; astfel s'au vândut să fie vecini de a lor bună voie. Și câți oameni au șezut în alte sate și au avut ocină în satul Slătioară, toți și-au vândut părțile lor de ocină dinaintea tuturor megiașilor din sus și din jos, în zilele lui Mihail voevod.

Și iar a cumpărat Teodosie fost mare logofăt, tatăl dregătorului domniei mele jupan Vladul fost mare paharnic, satul Foleștii tot și cu tot hotarul și cu munții lor dela toți megiașii din sat, pentru 6300 <aspri> ¹⁾. Și au fost cnezi și s'au vândut singuri de bună voie să fie vecini. Astfel oamenii, câți au șezut în alte sate și au avut ocină la Folești, toți au vândut părțile lor de ocină dinaintea tuturor megiașilor și dinaintea lui Mihail voevod.

Și iar a cumpărat Teodosie logofăt satul Popeștii dela Otăsău tot și cu tot hotarul și cu munții lor dela toți megiașii din sat, pentru 4500 aspri gata. Și au fost cnezi și s'au vândut de bună voie să fie vecini. Și câți oameni au șezut prin alte sate și au avut ocină la Popești toți și-au vândut părțile lor de ocină dinaintea tuturor megiașilor din sus și din jos, în zilele lui Mihail voevod.

Și iar a cumpărat Teodosie logofăt satul Fumoteștii tot, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul dela toți megiașii din sat și dela câți megiași au fost din alte <sate> ¹⁾ și au avut ocină în acest sat, pentru 6000 aspri gata. Pentrucă acești săteni din Fumotești au fost cnezi de moștenire. Apoi au slăbit și au sărăcit și n'au putut să se ridice <din> nevoile lor. <Și au mers ei toți> ¹⁾ în zilele lui Mihail voevod la Teodosie logofăt de s'au vândut de a lor bunăvoie și fără nicio silă să fie vecini și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos. Și și-au dat și cărțile lor <de moștenire la> ¹⁾ mâna lui Teodosie logofăt însă câte cărți au avut în mâinile lor; și încă au avut și alte cărți <de moștenire> ¹⁾ ei așa au spus acei megiași că le-au pierdut când au bejenit de Turci.

<Și iar a cumpărat> ¹⁾ Teodosie logofăt tot satul Negrenii cu toată ocina lor, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul dela toți megiașii din sat, și dela câți megiași au fost și din alte sate și au avut ocina în acel sat ..... ¹⁾ pentru 5500 aspri gata. Pentrucă acești săteni din Negreni au fost cnezi de moștenire. Astfel, au slăbit și au sărăcit de averi și n'au putut să se ridice <din> nevoile lor. Apoi au venit ei ..... ¹⁾ de s'au vândut dinaintea lui Mihail voevod să fie vecini de a lor bună voie și fără nicio silă și cu știrea tuturor megiașilor. Și au dat și cărțile lor de moștenire, câte au avut, la mâna <lui Teodosie logofăt, Și au avut> ¹⁾ și alte cărți dar au spus că le-au pierdut când au bejenit de Turci. Însă să se știe că a cumpărat jupan Teodosie logofăt aceste sate mai sus zise din zilele răposatului <Mihail voevod..... >¹⁾ și cărțile lui Mihail voevod de cumpărare la mâna dregătorului domniei mele, jupan Vladul fost mare paharnic.

¹⁾ loc șters și rupt în orig.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vladul mare paharaic, <ca să-i fie ocină aceste sate¹⁾ mai sus zise dedine și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetate în Târgoviște, luna Iunie 18 zile și dela Adam până la vremea de azi 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LXXXII/3.

Orig. slav, perg. rupt, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

312

1623 (7131) Iunie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Preda fost mare sluger și soției lui Florica și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie lor satul Crușivul²⁾ tot și cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii. Inșă vecinii anume: Stoica cu fiii lui și Stan și Barbul și Fratea și Stan cel bătrân și Dropie cu fiul lui, Ion și Brata cu fiul lui, Opriș și Gago și Ceba cu fiii lor și Stângă și Ivan Tărăță și Albul și Băluță și Frâncul și Radul Cocolici și Gherghina cu fratele lui, Matei și Lepa și Stoica și Benea și popa Nan și nepoții lui, anume: Vâlcul și Cernat cu fratele lui și Vladul și popa Orză și Barbul și Butoia și Ursul, ginerele lui Băloi și Duma și Drăgan și Stan Burghela și Ignat și Verdele cu toți frații lor și cu toți fiii lor.

Și hotarele satului să se știe: dela Măgura lui Vlad, la Ascuțita, până la dijmele cu pietre și până la Măgura Ciobanilor și până la pietrele lui Utmeș și până la Paicu și dela Paico până la groapa lui Utmeș, pentru că acest sat Crușovul l-a cumpărat de demult răposatul Mihail voevod, în zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod, când era Mihail voevod atunci mare stolnic, atunci a cumpărat acest sat, tot, și apoi l-a dat de zestre Mihail vodă, satul Crușovul, fiicei sale jitelnița Florica și ginerelui său, Preda. Și de atunci a tot stăpânit jupan Preda sluger acest sat cu toți vecinii, cu bună pace până în zilele domniei mele, din prima domnie.

¹⁾ loc șters și rupt în orig.

²⁾ așa în text; mai jos Crușovul.

Iar când a fost atunci, acest sat mai sus spus, ei s'au ridicat toți, de au venit înaintea domniei mele la pâra cu dregătorul domniei mele, jupan Preda fost mare sluger. Și așa pârau ei înaintea domniei mele că nu s'au vândut ei de bună voia lor, să fie vecini lui Mihail voevod, nici nu le-a dat niciun aspru, ci le-a făcut silnicie. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul domniei mele că a cumpărat Mihail vodă acest sat de demult, când a fost boier, mare stolnic, în zilele părintelui domniei mele, Mihnea vodă.

Încă s'au ridicat înaintea divanului domniei mele Preda Brădescul care a fost atunci la domnia mea mare sluger și Ion comis din Paia și Lupul paharnic și Badea paharnic din Grădiște și Stoica logofăt din Lolocești, care a fost trimis atunci de Mihail vodă, de a dat asprii pe aceste sate și încă mulți boieri au măr-turisit înaintea domniei mele în divan că s'a vândut acest sat mai sus spus de bună voia lui și fără nicio silă, să fie vecini. Și a rămas satul Crușovul de lege și de judecată dinaintea domniei mele din prima domnie. Și de atunci până acum a tot stăpânit jupan Preda sluger acest sat mai sus spus cu bună pace.

Iar când a fost acum în zilele domniei mele, în a doua domnie în Țara Românească, acești vecini mai sus spuși din Crușov ei iarăși au venit la pâra înaintea domniei mele în divan și au stat de față cu Preda sluger și iarăși au părut <asemenea ca și > ¹⁾ întâi, că nu s'au vândut de bună voie, să fie vecini, ci le-a făcut Mihail (voevod silnicie ²⁾). Astfel întru aceea domnia mea am cercetat și am judecat <după dreptate și după lege > ³⁾ și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea cartea domniei mele din prima domnie. Și am văzut și am adevărit domnia mea foarte bine că s'au vândut acești vecini de bună voie să fie vecini și că <au rămas > ³⁾ de lege dinaintea domniei mele și din primul rând și că am luat domnia mea și cărțile lor, de le-am dat lui Preda sluger. Și au rămas de lege dinaintea domniei mele acești vecini din Crușov și acum, a doua oară, să fie vecini.

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstițului dregător al domniei mele, jupan Preda fost mare sluger, ca să-i fie satul Crușovul cu toți vecinii, dedină și de ohabă lui, fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtuna mare comis și Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

---

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ paranteză în text.

³⁾ omis în text.

Și eu, Șerban logofăt, am scris la Târgoviște, Iunie 25 zile, anul 7131 <1623>.
† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1233/II f. 188.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din 1906.

313

1623 (7131) Iunie 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul și cu fiii, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină la Negești, însă din partea lui Albul logofăt din Lăngești, delnița Băncioarei toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat Radul acea ocină dela Albul logofăt, acum în zilele domniei mele, pentru 7000 aspri gata. Și a vândut Albul logofăt acea ocină care e mai sus zisă de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și am citit și zăpisiul lui Albul logofăt la mâna lui Radul, făcut cu oameni buni martori, anume: din Rătivoești, Simion pitar și Albul și din Berivoești, Dima și din Năpărteni, jupanița Maria.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Radul, ca să-i fie ocină, ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomei mare stolnic și jupan Fortuna mare comis și jupan Gorgan mare paharnic și jupan Trofanda mare postelnic. Ispravnic Aslan mare logofăt.

Am scris Idoxii, luna Iunie 25 zile, în cetatea Târgoviște și dela Adam până acum cursul <anilor>, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, X/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută; cea de pe el e dela Mihai voevod.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII; altă trad. rom., *ibid.*, în ms. 204, f. 126 v.—127.

314

1623 (7131) Iunie 30, Târgșor.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri a domniei mele, care este din jos de orașul București, hramul sfânta Troiță și părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor, care viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie

sfintei mânăstiri mai sus zise ocină la Izvorani în județul Mușcel și Pădureț, însă partea lui Stoica Gighiri toată, numai fără o delniță, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și cu vinărici și din dealul cu vii și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege, pentru că această parte de ocină a fost cumpărată de răposatul părinte al domniei mele, Mihnea voevod, dela Gighiri și dela nepoata sa anume Caplea, pentru 12.000 aspri gata. Și iarăși să fie sfintei mânăstiri mai sus zise ocină la Izvorani din partea lui Plop jumătate din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din dealul cu viile lor și cu vinărici, căci a fost cumpărată această parte de ocină de răposatul bunic al domniei mele, Alexandru voevod, dela Plop, pentru 6.000 aspri de argint gata. Și iar să fie sfintei mânăstiri sfânta Troiță ocină la Izvorani însă din partea lui Tudor și a fratelui său Căzan stolnic trei părți din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și cu vinărici și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege, iar a patra parte a fost vândută mai nainte altuia, pentru că a fost cumpărată această parte de ocină de răposatul părinte al domniei mele, Mihnea voevod, dela Căzan stolnic, fratele lui Tudor, pentru 10.000 aspri de argint gata. Și am văzut domnia mea și hrisovul de cumpărare pe aceste ocine, când a fost cursul anilor 7088 <1580>. Iar apoi aceste dedine mai sus zise au fost cotropite încă de când <cu> răutățile.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Gligorie dela sfânta mânăstire sfânta Troiță a luat 12 boieri hotarnici dinaintea domniei mele pe răvașe domnești, anume din Vlădeni, Tudor logofăt și din Bălotești, Ivașco postelnic și din Cotești, Voico logofăt și din Dărmănești, Radoslav și din Poeniță, Stan logofăt și din Davidești, Stancul logofăt și din Jigur, Părvul și din Beleți, Neacșul logofăt și din Petrești, Borcea logofăt și din Corbușori, Neagoe și din Mihăești, Matei postelnic și din Lerești, Preda postelnic; am trimis domnia mea hotarnic pe boierul domniei mele Fiera fost mare vistier, ca să aleagă și să hotărnicască partea mânăstirii mai sus zise de către ceilalți boieri, care au avut ocină la Izvorani. Intr'aceea acești boieri mai sus ziși s'au adunat și au umblat împreună cu mulți oameni buni megiași din jur de au cercetat și au măsurat cu funia ocina. Și au hotărnicit și au ales dinspre toți boierii, care au avut ocină în satul Izvorani, de au pus semne și pietre, însă numai ocina, câmpul și apa până la hotarul Piteștilor, iar dealul cu vii și pădurea să fie împreună cu ceilalți frați de ocină, pentru că așa au găsit acești boieri, cu sufletele lor. Și am văzut domnia mea și cartea acestor 12 boieri, pe această întocmire, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mânăstiri sfânta Troiță mai sus scrisă ca să-și țină ocina cum a fost dată și închinată de răposatul părinte al domniei mele, Mihnea voevod, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan

Vartolomi stolnic și jupan Furtuna comis și jupan Gorgan paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva logofăt al doilea.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în Târgșor, luna Iunie 30 zile și dela Adam până acum la această scriere cursul anilor, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVIII/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1900; altă trad. rom., *ibid.*, în ms. 256, f. 596—597.

315

1622 (7131) Iulie 15, Târgșor.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul logofăt din Călcești și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie o delniță care are casă pe ea, cu grădina cu pomi și cu niște nuci, care sunt înaintea casei; pentru că această delniță a ținut-o Micul, vecinul lui Stanciul logofăt, de mai înainte vreme. Iar când a fost în zilele domniei mele, în prima domnie a domniei mele, Stanciul logofăt a avut pără înaintea domniei mele pentru această delniță mai sus scrisă cu Barbul, fiul lui Arsenie slujer din Pitești. Și așa pără Barbul că a avut și el în această delniță și că sunt ai lui acei nuci care sunt înaintea casei lui Stanciul logofăt. Intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și am dat domnia mea între ei 2 boieri pe răvașe domnești, anume: din Românești, Badea postelnic și din Cotești, Sas să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor, a cui este cea delniță; a avut și Barbul în ea sau n'a avut. Apoi, acești 2 boieri mai sus ziși au venit înaintea domniei mele de au mărturisit cu sufletele lor că delnița e a lui Stanciul, iar Barbul nu a avut nicio treabă cu acca delniță. Și a rămas Barbul de lege și de judecată dinaintea domniei mele ca mai mult treabă Barbul să nu aibă. Și am văzut domnia mea și cartea acestor boieri de întocmire, cum este mai sus scris. Pentru aceea, domnia mea am dat lui Stanciul logofăt ca să-i fie dedină.

Și iar a cumpărat Stanciul logofăt un pogon de vie în dealul Vițecheștilor dela Trifa slugerul din Orbeasca, pentru 400 aspri gata, însă pogonul ce este pe lângă via lui Oancea din Lerești, care a fost de moștenire al lui Rate. Și a vândut Trifa slugerul de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stanciul logofăt, ca să-i fie acel pogon de vie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic.....¹⁾

Și am scris Lepădat în Târgșor, luna Iulie 15 zile și dela Adam până acum, cursul anilor, la această scriere, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XXII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843; altă trad. rom. ibid., în ms. 204, f. 238 v. — 239.

316

1623 (7131) Iulie 15, Târgșor.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Stoica spătar, fiul lui Dumitru fost mare vornic și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cepturile, însă toată ocina lui Păcală, cât a cumpărat tatăl lui, Dumitru vornic și soția lui, Calea, și cu ogoare în câmp și cu pogoane de vie și cu curătură și cu grădini și cu pometuri și cu ogrăzi și cu loc de casă și cu gard de curte și cu arie și cu grădină și cu toată vatra lui Păcală, oricât se va alege de pretutindenii și cu vecinii anume Ispan și Badea și Soare și Coconcea și Ion cu fiii lor. Pentrucă această ocină mai sus zisă și cu acești vecini a cumpărat-o Dumitru vornicul și soția lui, Calea, părinții lui Stoica spătar, dela Păcală din Cepturile încă din zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod. Și a tot ținut boierul domniei mele, Stoica spătar, această ocină și cu acești vecini mai sus ziși cu bună pace, până în zilele lui Șerban voevod.

Iar când a fost atunci, a avut atunci Stoica spătar pâră cu Păcală, nepotul lui Păcală. Și așa a pârît Păcală, nepotul lui Păcală, înaintea lui Șerban voevod că nu a vândut unchiul lui, Păcală, această ocină cu vecini lui Dumitru vornic, tatăl lui Stoica spătar, ci i-a vândut numai ocina fără vecini, iar vecinii nu i-a vândut nicidecum. Și a vrut Păcală să țină el acești vecini. Iar Stoica spătar așa a spus că a cumpărat tatăl lui, Dumitru vornicul, această ocină cu vecini și că a ținut pe acești vecini din zilele părintelui domniei mele, Mihnea voevod, până la acea zi.

Apoi, întru aceea Șerban vodă, domnia lui a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a dat domnia lui lui Păcală și lui Stoica spătar 6 boieri între ei pe răvașe domnești, anume: Carca vornicul din Sărata și din Cocorăști, Calotă postelnic și din Arcești,

¹⁾ loc alb în orig.

Stanciul logofăt și din Buciumeni, Cârstea logofăt și din Tătcoi, Lodovic și din Călugăreni, Micul, ca să cerceteze și să adeverească: a cumpărat Dumitru vornic dela Păcală toată ocina lui, și a cumpărat și acești vecini cu ocina, sau numai ocina fără vecini și a ținut Stoica spătar pe acești vecini din zilele părintelui domniei mele Mihnea voevod până atunci sau nu i-a ținut, cum vor găsi cu sufletele lor.

Apoi, întru aceea, boierii aceștia au cercetat și au socotit și au întreat pe mulți megiași din jurul locului și i-au jurat să spună după dreptate. Apoi, bine au adevărit cu sufletele lor că a cumpărat Dumitru vornic și jupanița lui, Calea, părinții lui Stoica spătar, ocina loată dela Păcală împreună cu vecinii. Și a ținut Stoica spătar acești vecini din zilele părintelui domniei mele, Mihnea voevod. Și a rămas Păcală, nepotul lui Păcală, de lege dinaintea lui Șerban voevod. Și de atunci a tot ținut Stoica spătar această ocină și cu toți vecinii mai sus zisi cu bună pace până acum în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, iarăși a avut pără Stoica spătar cu Păcală, nepotul lui Păcală și cu Neaga, nepoata lui Păcală și cu bărbatul ei Udrea. Și așa părau Păcală și Neaga și Udrea că nu a vândut Păcală această ocină cu vecinii, ci a vândut numai ocina fără vecini, iar vecinii nicidecum nu i-a vândut. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinslișii dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea și cartea răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod, de cumpărare și răvașele domnești ale lui Șerban voevod și cartea de rămas a acelor șase boieri. Și bine am adevărit domnia mea că a vândut Păcală lui Dumitru vornic ocina lui toată și cu toți vecinii din zilele lui Mihnea voevod și că a avut Stoica spătar și cartea lui Șerban voevod, de rămas, ci a pierdut-o când au venit Ungurii aici în țară. Și au rămas Păcală, nepotul lui Păcală și Neaga, nepoata lui Păcală și bărbatul ei Udrea, de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Stoica spătar, ca să-i fie această mai sus zisă ocină și cu toți vecinii dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtuna comis și Gorgan paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgșor, luna Iulie 15 zile, în anul 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII; altă trad. rom., ibid., în ms. 206, f. 517.

1623 (7131) Iulie 15.

† Eu Ned<e>lco post<elnic> din Mărșe de împreună cu jupâneasa mea Maria, scris-am zăpisul nostru ca să fie la mână lu Socol peh<arnic> și feciorilor lui, ca să se știe cum ne-am tocmit cu Socol peh<arnic> de i-am vândut ocina în Răzvad, însă de în partea noastră, de în funea cea bătrână, jumătate, de preste tot locul, cât se va alége și în câmpu și în apă și în pădure și de în dealul cu vinăriciul și den siliștea satului, pentrucă o am vândut noi, de bună voia noastră, lu Socol peh<arnic> derept 15.000 de aspri gata, căce iaste el mai volnic a cumpărat, că ne iaste frate de ocină.

Și încă am pus și mărturie, anume: jupan Ivașco *fost mare vornic și Fiera vist<ier> și Neagul și Gherghe*, feciorii lu Mihaiu de Tărgșor și Dumitrașco com<is> și de în Tărgovișt<e>, Eremia diiacon și Stan cup<e>țu și *fratele lui*, Prodea și de Răzvad, pop<a> Lazar.

Însă am luat banii ce sânt mai sus scriș<i> de în casa Fierăi dorobanțul de Tărgovișt<e>. Aceasta mărturisim. *Altfel să nu fie.*

A scris Lepădat log<ofăt> la Tărgșor, luna Iulie 15 zile, în anul 7131 <1623>.

Ivașco *vornic*.

Fiera vist<ier>

Dumitrașco com<is>.

Negul

și Ghergăe, *fiul lui* Mihaiu Fiera.

Acad. R.P.R., CLXXXIII/142.

Orig. rom., hârtie, opt peceti aplicate.

1623 (7131) August 4.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. *Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele* acestor grădinari ce ș<e>d pre ocina Ciurnicului, ce iaste a sfintei mânăstire s<via>la Troiță dela Bucurește, ca să fie în pace și sloboz<i> de toate dâjdile și mâncăturile câte sânt preste an în țeara domnii mel<e>, căci sânt niște grădinari de șed pre ocina mânăstirii, ca așa iaste învățătura domnii mel<e>. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

S'a scris în luna August 4 zile, anul 7131 <1623>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

A învățat marele vistier.

Arh. St. Buc., M-rea Radu vodă, XXVI/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibid., în ms. 256, f. 103 v.

<1623> August 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Sima logofăt și cu fiii săi, căji i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Grozăveștii din județul Ilfov, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, din hotar până în hotar pe vechile hotare și semne. Pentru că acest sat mai sus zis Grozăveștii au fost vecini de moștenire ai jupaniței Neaga Mitroae vorniceasa, bunica jupaniței Safta, din moși, din strămoși, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, jupanița Safta, soția boierului domniei mele Sima logofăt, ea singură a lăsat cu limba ei, la moartea ei, acel sat Grozăveștii, să-i fie lui Sima logofăt de moștenire cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru multa cheltuială ce a făcut-o bărbatul ei Sima logofăt pe unde a trebuit; pentru că jitelnița Safta când a luat pe boierul domniei mele Sima logofăt nu a avut dela ea niciun ban să cheltuiască. Și am văzut domnia mea și cartea dela moartea jupaniței Safta făcută cu mare blestem la mâna lui Sima logofăt pentru tot satul Grozăveștii, cum l-a lăsat, la moarte, lui Sima logofăt pentru cheltuiala pe care a avut-o. Și l-a ținut cu bună pace.

Iar apoi, când a fost iarăși în zilele domniei mele, după moartea jupaniței Safta, satul Grozăveștii mai sus scris ei s'au ridicat cu pără înaintea domniei mele și au venit de s'au părît de față în divan cu boierul domniei mele, Sima logofăt. Și așa a părît satul Grozăveștii înaintea domniei mele că n'au fost ei vecini ai jupaniței Neaga Mitroae vorniceasa de moștenire, ei au fost cnezi și că s'au vândut răposatului Mihail voevod, vecini domnești, ca să se răscumpere de vecinie dela domnia mea, să scape de vecinie. Astfel, întru aceea domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adeverit domnia mea. Și au mărturisit toți boierii domniei mele din divan că nici n'au fost cnezi de demult, nici vecini vânduți răposatului Mihail voevod, nici închinați de jupanița Mitroae vorniceasa nici lui Mihail voevod, nici mănăstirii lui din București, nici nu i-am găsit domnia mea în catastihul lui Mihail cel de cumpărare a satelor domnești, pe nici unul; ei au fost vecini ai jupaniței Neaga Mitroae vorniceasa, bunica jupaniței Safta, jupanița lui Sima logofăt. Și a rămas satul Grozăveștii de lege și de judecată dinaintea domniei mele să fie iarăși vecini lui Sima logofăt, cum i-a lăsat jupanița lui, Safta, la moarte.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Sima logofăt, ca să-i fie satul Grozăveștii mai sus scris cu tot hotarul și cu toți vecinii ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Furtuna mare comis și jupan Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna August 10 zile și dela Adam până acum la această scriere cursul anilor în anul 7130, iar dela nașterea lui Hristos 1622.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din Buc., II/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom., din sec. XVIII.

Datat după divan, vâleatul fiind greșit.

320

1623 (7131) August 14, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nan din Bârzești și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bârzeștii din Mijloc care se cheamă Homocești, partea Brătianei și a fiilor ei, anume Nan și Tihul și Radul și Șaramet și nepotul lui, Gago, toată, oricât se va alege, însă 23 de stânjeni din câmp și din pădure și din apă și cu mori și din vatra satului și cu trei răzoare de vie și cu livezi și de pretutindeni, pentru că a cumpărat Nan această ocină dela popa Dobre și dela Tudor și dela Stoica și dela Tiha, nepoții popei Neagul din București, pentru 2500 de aspri gata, însă în zilele răposatului Mihail voevod.

Și iarăși a cumpărat Nan ocină în Bârzești 10 stânjeni, partea lui Dobrică, dela egumenul Iasul și dela toți călugării dela sfânta mănăstire dela Sărindar, pentru 1200 aspri gata, în zilele lui Mihail voevod. Și a avut Nan și cartea lui Mihail voevod de cumpărătură, dar a mărturisit înaintea domniei mele că a pierdut-o din pricina răutăților care au fost aici în țară. Inșă au fost atunci martori, oameni buni anume: din București, Bucea și din Bârzești, Nan și Anghel.

Și iarăși a cumpărat Nan ocină în Văcărești, 20 de stânjeni, dela popa Neagoe, din câmp și din pădure și din apă și din vatră și. . . .¹⁾ pentru 1100 aspri gata, însă în zilele lui Șerban vodă, în vreme de grea foamete.

Și martori au fost atunci anume, din Văcărești: Negrea și Ivan și Stanciul și Banea.

¹⁾ loc alb în orig.

Și iarăși a cumpărat Nan un răzor de vie cu loc dela Iorga, fiul călugăriței din Văcărești, pentru 1200 aspri gata, în zilele domniei mele. Și iarăși a cumpărat Ivan două răzoare de vie și cu 10 stânjeni de ocină în Văcărești, dela Iorga, pentru 3000 aspri gata. Și mulți martori și aldămășari au fost la învoiala lor, anume: din Văcărești, Sava și Banca și popa Neagoe și Stan și Nenciul.

Și au vândut acești vânzători mai sus spuși de bună voia lor și fără nicio silă și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Nan și lui Ivan ca să le fie aceste ocine și vii, dedină și ohabă și fiilor lor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Furtună mare comis și Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetate în Târgoviște, luna August 14 zile, iar dela Adam până acum, curgerea anilor 7131 <1623>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLII/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

321

1623 (7131) August 14.

† Scris-am noi, Lepa și Mușat cu frații noștri Mladea și Stănilcă și Manca de Ostra, acesta al nostru zapis, cum să se știe că ne-am vândut noi rumăni jupânului lui Aslan mare logofet, derept 15.000 aspri gata, și noi și feciorii noștri, cum să-i fim rumăni de moșie, lui și feciorilor lui, de a noastră bună voce, fără nicio silă.

Și pentru mai mare credință am pus și boiari mărturie, anume: jupan Fiera fost mare vistier și jupan Bratul fost mare comis și Dumitru vistier și Eremia logofet și Cărstea logofet, și mai de jos ne-am pus și noi pecețile.

Și a scris Lepădal logofăt în Târgoviște, luna August 14 zile, în anul 7131 <1623>

Fiera vistier

Bratul comis

Dumitru vistiar.

Irimia logofet.

Acad. R.P.R., CCVI/54.

Orig. rom., hârtie, cinci peceți aplicate.

1623 (7131) August 20.

† Scris-am eu, Preda, feciorul Oprii logofătului și eu, Udriști, ca să știe c'am vândutū logofătului Simei casali de în Păușiști cu ocena și cu 9 rumănie șii cu morci și cu vie de jos. Și au venitū logofătul Sema ca să-șu aligă cumpărătura ce-au cumpărat dela noi.

Și cându au venitū au chemat pre pârintele eepscupul Theofil dela Râmnic și egumenul Venieamin dela Bistrița și boiari de înprîjuru, anumce am vândut casale cu ocena cu rumănie înnsă 6; i-amū dat și trei delnți fără rumănie și 6 fălcie și hăleșteul cu grădina jumătată până în apă și vie de jos și am rămas să-i dau mora și trei rumunie.

Ce dreptū acéia dreptū moră și deriptū doi rumănie, i-am datū vie dela Gligorie și lemnili morie și i-am rămas să-i dau u rumăni și pântru rumăni i-am pus zi la sântă Mărie mică: Inscă feciorii Iarciului amândoi; iar să nu voi putea afla feciorii Iarciului, să-i dau eu u rumăni cu fâmeie ori de unde voi avea.

Aciasta am scris¹⁾ și am tocnic între mulții boiari înntăi pârintele Theofil eepscupul dela Râmnic și părintilui Venieamin dela Bistrița, comesul Tudor din Măldăriști, Părvul postelnic din Slăvitești, Ian logofet din Băresești, Preda logofet din Bărsiști, Builă din Cacova, David din Bărbățiști și Lepădat logofet din Zătren, Proca din Râmnic, Ghirghi den Ocnă.

Acesta am scris în luna lu August 20 zile, în anul 7131 (1623).

Smeritul episcop Theofilu al Râmnicului

Venieamin egumen al Bistriței.

Eu Thudur comis	David
Eu Părvul	Lepădat logofăt.
Eu Iane	Proca părcălab
Și Preda din Băresești	Gherghe Draca
† Builă	Pisică armașul

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/5.

Orig. rom., hârtle.

Cu o copie, ibid., în ms. 445, f. 127 v—128.

1623 (7131) August 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod, nepotul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Groze și nepotului său Martul, fiul Mariei călugărița, sora lui Groze și cu fiii lor, câți

¹⁾ « am scris » completat după ms. 445.

dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină la Plăseni în județul Ilfov, însă partea lui Frate, fratele lui Groze, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul; pentrucă această mai sus zisă ocină a fost de moștenire a lui Frate și Groze, fiii lui Groze.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, satul Plăsenii s'a vândut vecini jupanului Nica fost mare logofăt, iar partea lui Frate a rămas nevândută. Astfel a fost cotropită și a fost slăpănită de jupan Nica logofăt fără niciun ban, pentrucă fiii lui Groze din Plăseni mai sus ziși și sora lor Maria călugărița, ei toți au căzut în robie din zilele lui Sinan pașa.

Iar când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, în al doilea rând, ei au venit din robie. Astfel și-au găsit partea lor de ocină coltropică de Preda spătar, fiul lui Nica logofăt. Ci a venit Grozea și sora sa Maria călugărița în pără înaintea părintelui domniei mele, Io Radul voevod, de s'au părît de față cu Preda spătar, fiul lui Nica logofăt, înaintea domniei lui în divanul mare. Și așa pără Preda spătar că a fost cumpărată și partea de ocină a lui Frate de tatăl său Nica logofăt împreună cu cealaltă ocină din Plăseni, din zilele lui Mihail voevod.

Astfel, întru aceea, părintele domniei mele, Io Radul voevod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat domnia lui Groze și surorii sale Maria călugărița lege, 12 megiași, pe răvașe domnești, ca să jure Grozea și Maria dinspre Preda spătar că nu a fost vândută partea lui Frate lui Nica logofăt nici n'a fost cumpărată nici n'au luat bani pe ocină dela jupan Nica logofăt. Astfel, când a fost la zi și la soroc, Grozea și sora sa Maria au adus legea lor deplin în divan înaintea domniei mele în divan, de au jurat cu sufletele lor și au mărturisit că partea de ocină a lui Frate nu a fost vândută, nici cumpărată de jupan Nica logofăt, tatăl lui Preda spătar, nici mult, nici puțin. Ci a rămas Preda spătar de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, mai mult amestec Preda spătar cu partea lui Frate să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Groze și nepotului său Martul fiul Mariei călugărița, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și Vartolomi mare stolnic și Necula spătar și Bratul mare comis și Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva logofăt al doilea.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în celatea de scaun Târgoviște, luna August 29 zile iar dela Adam până acum la această seriș, cursul anilor, în anul 7131, iar dela nașterea lui Hristos 1623.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XI/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX; altă trad. rom., ibid., în ms. 255, f. 72 v. — 73.

1623 (7132) Septembrie 1.

Eu Cărstea logofăt dă Berilești și Stan, feciorul popei Stanciului, de sat de Mătăsești, să știe al nostru zapis la mâna lu Aldimir vornic. Să se știe că am vându<t> ocină în Mătăsești stânjeni 56, fac 1680 de bani, ocina de jos, însă în partea Șerbănească și cu partea de în ballă de în Sărata. Deci am vândut noi de bun<a> voia noastră, cu știrea tut<u>ror megiișilor.

Și au fostu la aciasta tăcmeală a noastră mărturie, anume: Siu și Stanciul și Mircoa și pop<a> Stanciul.

Luna Septembrie 1 am scris eu, popa Cârstea în anul 7132 <1623>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXX/7.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1623 (7132) Septembrie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeștii mănăstiri numită dela Vale, unde este hramul sfânta troiță și părintelui egumen popa Sava și tuturor călugărilor care trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus zise satul Piscanii, însă partea lui Vlaicul logofăt cel bătrân, fost mare logofăt de demult și partea fratelui său Mihnea pârcălabul, toată, de peste tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, de pretutindeni și de peste tot hotarul pe vechile hotare și semne; pentru că satul Piscanii a fost de moștenire al lui Vlaicul fost mare logofăt și al fratelui lui, Mihnea pârcălab.

Iar când a fost în zilele răposatului Radul voevod Călugărul, Vlaicul logofăt cel bătrân a luat pe nepotul său Vlaicul, fiul lui Mihnea pârcălab, de l-a făcut fiu de suflet și i-a dat toate averile lui, ocine, sate și Ațigani și mori și vii și toată agoniseala lui, pentru că Dumnezeu nu i-a dat fii din trupul lui, iar după moartea lui să-l pomenească.

Iar apoi Vlaicul, fiul lui Mihnea pârcălab, nu a putut să se odihnească, ci a avut păra înaintea răposatului străbunic al domniei mele, Io Alexandru voevod, cu fratele lui, Mihnea, pentru acele averi mai sus zise. Și așa pâra Mihnea pe Vlaicul, ca să împartă partea unchiului său, Vlaicul logofăt cel bătrân, în două, de pretutindeni. Iar întru aceea, străbunicul domniei mele, Alexandru voevod, a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a văzut domnia lui și a citit cărțile răposatului Radul voevod Călugărul și cartea lui Mircea voevod și cartea lui Petrașco voevod că a dat Vlaicul logofăt cel bătrân toate averile lui, ocine și sate și Ațigani. Și <cu> jumătate din partea tatălui său Mihnea pârcălabul, Mihnea, fiul lui Mihnea pârcălabul, fratele lui Vlaicul, niciun amestec să nu aibă. Și a rămas Mihnea, fratele lui Vlaicul, de

atunci de lege dinaintea răposatului străbunic al domniei mele, Io Alexandru voevod. Iar apoi Vlaicul, fiul lui Mihnea părcălab, el așa a întocmit cu limba lui dinaintea domniei lui, ca după moartea lui să se hrănească jupanița lui, Moma, pe aceste mai sus zise averi ale lui Vlaicul, bărbatul ei, peste toate, iar după moartea ei, să fie toate averile lui mai sus zise la sfânta mânăstire numită Vale, care este mai sus zisă. Și i-a lăsat cu mare blestem.

Iar apoi, după moartea lui Vlaicul, jupanița lui, Moma a avut pără înaintea răposatului bunic al domniei mele, Mihnea voevod, cu cumnatul său, Mihnea armașul. Și așa pâra Mihnea pe Moma înaintea domniei lui, ca să ia aceste mai sus zise averi și dedine toate dela mâna Momii și să strice întocmirea sfintei mânăstiri mai sus zise, pe care a întocmit-o Vlaicul, cât a fost el în viață.

Iar întru aceea, bunicul domniei mele Mihnea voevod a cercetat și a judecat și a văzut toate cărțile, pe rând, ale acestor domni cum sunt mai sus zise, că a lăsat Vlaicul logofăt cel bătrân nepotului său Vlaicul, iar apoi că a lăsat și Vlaicul jupaniței lui, Moma, cât va fi ea în viață să se hrănească, iar după moartea ei toate acestea să fie la sfânta mânăstire. Și așa a dat și a lăsat și răposatul bunic al domniei mele, Mihnea voevod, după cărțile bătrânilor domni. Și a rămas Mihnea armaș de lege, ca mai mult amestec să nu aibă nicio-dată. Și am văzut domnia mea și cartea domniei lui, de rămas, când a fost cursul anilor 7090 <1581—1582>.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Mihail voevod, părintele egumen Spiridon dela sfânta mânăstire dela Vale a avut pără cu popa Hristodor și cu fratele lui, Dumitru logofăt din Târgoviște, pentru satul Piscanii. Și așa pârau ei că sunt nepoți ai lui Vlaicul logofăt și rudă de a lui. Astfel, întru aceea, Mihail voevod le-a dat lege 12 boieri, să jure că sunt nepoți ai lui Vlaicul logofăt. Astfel n'au putut să jure, ei au rămas de lege.

Iar când a fost în zilele lui Șerban voevod, popa Hristodor și Dumitru logofăt, ei au luat cu strămbătate satul Piscanii dela Pavel egumenul dela Vale și l-au ținut de atunci până acum.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, părintele egumen popa Sava dela sfânta mânăstire dela Vale a ridicat pără pentru satul Piscanii și a venit înaintea domniei mele de s'a pârît de față cu Radul, fiul lui Dumitru logofăt și cu Tudora, fiica popii Hristodor și cu Tudoran. Și așa pârau ei că sunt rudenii dela Vlaicul logofăt și dela Mihnea părcălab și sunt ei mai volnici să țină. Întru aceea, domnia mea împreună cu părintele domniei mele, Io Radul voevod, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și bine am adevărit domnia mea că umblă cu cărți mincinoase și nu au avut nicio treabă. Așa a rămas Radul și Tudora și Tudoran de lege dinaintea domniei mele și am luat domnia mea acele cărți mincinoase, de le-am rupt domnia mea în divan.

Și am dat domnia mea sfintei mânăstiri dela Vale să-i fie satul Piscanii cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi stolnic și Bratul mare comis și Gorgan paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și a scris Lepădat în cetatea Târgoviște, Septembrie 2 zile și dela Adam, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Valea, VIII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

326

1623 (7132) Septembrie 3.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bunca logofăt, fiul lui Vâlcul logofăt din Orbeasca, ca să-i fie nește rumâni de în sat de în Gabrov, partea Oancei logofătul toată și cu rumânii, anume: Oprea cu feciorii-ș și Radul cu feciorii-ș și feciorul lui Cheleman, anume Tanasie și partea lu Pândic și a lu Potroghiur, toată și cu rumânii anume: Marlin cu feciorii-ș și Batea și Neagoe cu feciorii-ș, pentru că acești<i> rumâni fost-au de moșie de în Gabrov, ce i-au cumpărat Vâlcul logofătul, tatăl Bunei, dela jupăneasa Mariia, fata a lu Dan dvornicul și dela bărbatul ei Hrizan post<elnic> de în Bărbăteșt<i>, încă den zilic<e> părintelui domnii mele, Io Radul voevod, cându au fost cursul anilor 7121 <1612—1613>, în domnia de întâiu. Dec<i> de atunce încoac<e>, tot i-au ținut Vâlcul logofet cu bună pace.

Iară după aceia, cându au fost acum, în zile<e> domnii mele, după moartea a Vâlcului logofăt, iar acești rumâni ce sânt mai sus scriș<i>, ei au rădicat păra înaintea domnii mele și au venit de se-au părât de faț<ă> înaintea domnii mele, în divan, cu Bunea log<ofăt>. Și așa părăia ei cum nu sânt rumânii nice au fost de moșie de în Gabrov, ce au fost nește oameni veniț<i> de într'altă parte acolea în sat ca și alalți oameni.

Intru aceeaia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre leag<e>, împreună cu toț<i> c<ins>țiții dereg<ă>torii domnii mele și am adeverit domnia mea cum au fost rumâni de moșie de în Gabrov și cumpăraț<i> de Vâlcul log<ofăt>, tatăl Bunei log<ofăt>, dela jupăneasa M<a>riia, fata lu Dan dvornicul și dela Hrizan post<elnic>. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui domnii mele de cumpărătoare, cum scrie mai sus și au rămas acești<i> rumâni de lége și de judecată denaintea domnii mélc<e>.

Derept acéia, am dat domnia mea slugii domnii mele Bunei logofet, fecior Vâlcului log<ofăt>, ca să-i fie acești<i> rumâni de în Gabrov ce sânt pre rându

mai sus ziș*<i>* moșie, lui și feciorilor, cum au fost și mai denainte vrême și de nimenilea opreal*<i>*ă să n'aibă. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Lepădat logofăt, luna Septembrie 3 zile, în anul 7132 <1623>

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

A învățat al doilea logofăt.

Muzeul de Arheologie și Ist. a Buc., nr. 26.881.

Orig. rom., pecete timbrată.

Cu o copie.

327

1623 (7132) Septembrie 3.

† Celui în troiță slăvit și preabun dumnezeu mărire și laudă, carele dintru neființă la ființă cu cuvântul său toate le-au adus și cu preasfântul duhul său le-au întărit și pentru preaslăvita și negrăita mila sa nu au lăsat neamul omenesc să piară pentru greșala strămoșilor noștri care au fost de demult în raiu, ei plecând ceriurile s'au pogorât și din stricăciune ne-au slobozit și cu evangheliceștile sale porunci multe chipuri de pocăință ne-au dăruit și din tot neamul aligând fii și moșneni înpărăției sale i-au făcut, carii dupe facerea de bine a celor plăcuți lui dumnezeu, au gătit dumnezeu celor ce-l iubesc pre el, cele ce ochiul nu au văzut și urechea nu au auzit și la inima omului nu s'au suit, care au gătit dumnezeu celor ce-l iubesc pre dânsul.

Iată dar și eu, robul stăpânului domnului meu Isus Hristos, Ioan Radul voevod, cu mila lui dumnezeu, fiindu domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui, răposatului Mihniei voevod, dorire am avut domnia mea către toate dumnezeeștile biserici și mănăstiri, iară mai vartos spre sfânta și dumnezeiasca mănăstire ce se chiamă Valea, unde iaste hramul sfintei și de viață începătoarei troițe, care iaste metoh sfintei mănăstiri dela Pogoniani, unde iaste hramul săborul arhanghelului Mihail și a celorlalte fără de trupuri puteri, ca să fie sfintei mănăstiri satul anume Hărteștii toți și Rădeștii toți și jumătate din Mărgineni și Țițeștii toți și cu tot hotarul pentru că sânt bătrâne și drepte ocine și de baștină ale sfintei mănăstiri. Inșă moșia din Țițești pre hotar pre deal până la piscul Stejarului și iar pre acela deal în jos pre pisc până la satul Țițeștii. Inșă satul Țițeștii, el au fost închinat sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus de moșul lui Stănislav și al lui Voico, de Stănislav cel bătrân, încă din zilele Vladului voevod de mai dinainte vrême, pentru căci s'au fost scris în sfânta mănăstire la sfântul pomeneac cu feciorii lui și cu muiarea lui. Pentru acéia, au dat și au închinat acéste mai sus zise moșii.

Iar dupe acéia, au fost avut igumenul Spiridon și ceilalți călugări din sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus pără cu Stănislav și cu Voico, feciorii lui Ion din Țițești, nepoții lui Stănislav celui bătrân, innaintea lui Vintilă vodă. Și așa

păra acéia cum că să ia satul Țițeștii dela sfânta mănăstire. Intru acéia, Vintilă voevod au căutat, dupe dreptate și dupe lege și bine au adevărit domniia sa cum că iaste satul Țițeștii închinat și dăruiat de Stănilav cel bătrân, moșul lui Stănilav și al lui Voico, la sfânta mănăstire dela Vale, ca să-i fie lui vécinică pomenire, iar Stănilav și Voico nu are nicio treabă. Și au dat Vintilă voevod Țițeștii sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus, ca să-i fie de moștenire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus satul Suptdelénii jumătate, pentrucă iaste bătrână și dreaptă moșie de baștină a sfintei mănăstiri, dată și miluită de Dumitru portariul pentru sufletul său încă din zilele răposatului Vlad voevod Călugărul. Iar dupe acéia au avut călugării din Vale păra cu Mihăilă și cu Oprea și cu Posmag înaintea răposatului Vintilă voevod. Și așa păra ei cum că iaste aciastă moșie a lor de baștină. Intru acéia, Vintilă voevod au căutat dupe dreptate și au cetit domniia lui cărțile domnilor celor bătrâni și au aflat domniia lui cum că iaste aciastă moșie de Suptdeléni închinată de Dumitru Mazăre portariul la sfânta mănăstire, ca să-i fie lui pomenire, iar Mihăilă și Oprea și Posmag, ei au rămas de lege dinnaintea lui Vintilă voevod.

Și iar să fie sfintei mănăstiri viile dela Ștefănești, pentrucă sânt de baștină ale sfintei mănăstiri de mai dinainte vreme.

Și iar să fie sfintei mănăstiri viile dela Izvorani ce le-au fost închinat jupan Vlaicul părcălabul dela Dragomirești și cu alte vii ce le-au fost închinat jupan Vlaicul din Piscani și cu frații lui, Mihnea și Badea. Și s'au scris la sfântul poméneac cu părinții săi, pentrucă au dat și au închinat acéste mai sus zise vii slobode mănăstirii de toate dăjdile și de vinăriciul boeresc, pentrucă au fost bătrâne și drépte ocine și de baștină. Așijderea și domniia lui, Vintilă voevod au miluit pe sfânta mănăstire cu vinăriciul domnesc dintru acéste mai sus zise vii din Ștefănești și din Izvorani. Apoi și domniia mea iar am miluit și am întărit cu acest mai sus zis vinăriciu ca să fie mănăstirii spre ajutoriu, iar celor ce au miluit vécinică pomenire.

Și iar să aibă sfânta mănăstire un sat carele iaste din Negești, jumătate dă preste toată moșia lui Micșan și jumătate din vadul de moară și jumătate du preste toată moșia lui Dragomir Căiniș, pentrucă o au cumpărat Vlaicul clucériul dela Dragomir Căiniș, drept 1100 aspri, iar jumătate de moșie dela Micșan, el au fost dăruiat Micșan pe jupan Vlaicul clucériul, dinnaintea lui Vintilă voevod, de a lui bunăvoe. Și așa să aibă sfânta mănăstire la Negești câtă s'ar alége partea Vlaicului clucériul și a fraților lui un vad de moară însă vadul dela moara care...¹⁾ satului Racovița și viile den Izvorani ce s'au zis, le-au dăruiat Vlaicul clucériul și frații lui, anume...¹⁾ și Mihnea și muma lor Anca, ca să-i pomenească pre ei la sfânta liturghie într'un an de trei ori câte trei zile, să le facă liturghii cu colivă și cu prevelic, până când va sta sfânta mănăstire. Așa s'au tocmit Vlaicul clucériul cu călugării din mănăstire

¹⁾ loc alb în text.

și au pus și jurământ cu călugării cum să facă aciastă rânduială neschimbată.

Și iar să aibă sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus moșie la Stălpéni însă 9 délnițe de peste tot satul și cu rumânii, anume Șuica cu délnița lui și Banii și cu délnița lui și Stănică cu délnița lui și Badea cu délnița lui și Voico cu délnița lui și Calca cu délnița ei și Parascheva cu délnița lui și Cărstiiian cu délnița lui și Neagul cu délnița lui. Pentrucă pre acești rumâni cu délnițele lor i-au cumpărat răposatul moșul domniei méle Alexandru voevod și i-au dăruit la sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus, ca să-i fie domniei lui vécinică pomenire.

Și iar să aibă sfânta mănăstire morile care sânt la Dărzul toate, pentrucă acéste mori sânt ale sfintei mănăstiri miluite și dăruite de răposatul Radul vodă, feciorul Radului vodă, când au fost leatul 7015 <1536—1537>, ca să-i fie lui vécinică pomenire.

Și iar să aibă sfânta mănăstire ocină la Golești, partea Oancii dvornicul toată, oricâtă s'ar alége, cu vile și cu toți rumânii, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și du preste tot hotarul, pentrucă au dat Oancea dvornicul acéste mai sus zise vii și moșii și rumâni sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus, pentru sufletul lui și pentru sufletul jupăneseii lui, Theodorii, ca să fie lor vécinică pomenire, iar din frații lui și din surorile lui nimenea améstece să nu aibă niciodată.

Și iar să fie sfintei mănăstiri un rumân la Ștefănești cu toată délnița lui și cu vile în deal, pentrucă pre acest rumân, el l-au fost închinat Vlaicul logofătul din Târgoviște sfintei mănăstiri pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul lui. Și s'au seris la sfântul poménic la sfânta mănăstire, ca să nu dea sfânta mănăstire vinarici nimănu. Iar dupe acéia, au avut călugării pără pentru acest rumân cu Dumitru *foșt mare slugér* înaintea răposatului moșului domniei méle Alixandru voevod. Și așa au părăt Dumitru slugériul cum că nu au fost închinat pre acel rumân, ci l-au vândut Vlaicul logofătul. Drept acéia, moșul domniei méle Alixandru voevod au judecat, dupe dreptate și dupe légea lui dumnezeu și au dat lége călugărilor ca să jure pre sfânta evanghelie cum că nu iaste acel rumân vândut, ci iaste închinat de Vlaicul logofătul. Deci călugării îndală au jurat și au rămas Dumitru slugériul de lége dinnaintea lui Alixandru vodă, moșul domniei méle.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Băjăști din moșia Băjăștilor, din jumătate a treia parte și din moșia Romăneștilor trei pământuri, pentrucă pre acéste ocine le-au cumpărat Magdalina călugărița dela Drăgoiu din Dărmănești, drept 3 sălașe de Țigani, încă din zilele lui Băsărab voevod și le-au închinat la mănăstire. Și au văzut domnia sa și cărțile domnilor celor bătrâni pentru toate satele ce s'au zis mai sus și moșii și vii și mori și de pără și de rămas, însă cartea Vladului voevod și cartea Radului voevod, feciorul Radului voevod și hrisovul lui Vintilă vodă și cartea Mircei voevod și cărțile răposatului părintelui domnie méle Mihnii voevod. Și au fost toate vechi și șterse și sparte. Apoi domnia mea am înoit și am întărit cu acest hrisov al domniei méle.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus moșie la Racoviță și iar satul Piscanii, însă partea Vlaicului logofătul cel bătrân, carele au fost mare logofăt de demult, și partea frăține-său Mihnii pârcălabul toată dupreste tot hotarul și cu rumâni și cu tot venitul și du pretutindinea și de preste tot hotarul pe hotarâle și sémnele cele vechi. Pentrucă acest sat Piscani au fost de baștină al Vlaicului logofătul cel bătrân și al frăține-său Mihnii pârcălabul. Iar când au fost în zilele răposatului Radului voevod Călugărul, iar Vlaicul logofătul cel bătrân, el au fost luat pre nepotu-său Vlaicul, feciorul Mihnii pârcălabul, de l-au făcut lui-ș fecior de suflet și i-au dat lui toate bucatele lui și moșiile și satele și Țigani și morile și viile și toate agonisélele lui, pentrucă dumnezeu nu i-a dat feciori den trupul lui, iar după moartea lui să-l pomenească. Apoi, dupe acéia, Vlaicul, fiul Mihnii pârcălabul, el nu au putut să se odihnească, ei au avut pâra înaintea răposatului moșului domniei mele Alixandru voevod cu frate-său Mihnea pentru acéste mai sus zise bucate. Și așa pâra Mihnea pe Vlaicul cum ca să împartă partea unchiu-său Vlaicului logofătul cel bătrân în doao de pretutindinea. Intru acéia, moșul domniei mele Alixandru voevod au căutat și i-au judecat dupe dreptate și dupe lége și au cetit și cărțile răposatului Radului voevod și cartea Mircii voevod și cartea lui Pătrașco voevod, cum că au dat Vlaicul logofătul cel bătrân toate bucatele lui și moșiile și satele și Țigani și jumătate din partea tătâne-său Mihnei pârcălabul, iar Mihnea, feciorul Mihnii pârcălabul, fratele Vlaicului améstec nimic să aibă. Și au rămas Mihnea, fratele Vlaicului, de atunci de lége dinnaintea moșului domniei mele Alixandru voevod. Iară dupe acéia, Vlaicul, feciorul Mihnii pârcălabul, el așa au tocmit cu limba sa dinnaintea domniei lui, cum dupe moartea lui, să să hrănească jupâneasa lui, Moma, cu toate acéste mai sus zise moșii ale Vlaicului bărbatul ei, iar dupe moartea ei să fie toate moșiile ce s'au zis mai sus ale sfintei mănăstri, care să chiamă Valea. Și așa au lăsat Vlaicu cu mare blesten.

Apoi, dupe moartea Vlaicului, iar jupâneasa lui, Moma, ia au avut pâra înaintea răposatului părintelui domniei mele Mihnii voevod cu cumnată-său Mihnea armașul. Și așa pâra Mihnea pe Moma înaintea domniei lui cum să ia acéste mai sus zise moșii și délnițe toate dela mâna Momei și să strice tocmeala sfintei mănăstiri care au fost făcut Vlaicul până au fost viu.

Drept acéia, părintele domniei mele, Mihnea voevod, au judecat dupe dreptate și au văzut toate cărțile, pre rând, ale acestor domni ce s'au zis mai sus cum au fost lăsat Vlaicul cel bătrân logofătul nepotu-său Vlaicului logofătului așa precum au fost lăsat Vlaicul jupănesii lui, Momei, până cât va fi ia vie să se chivernisească, iar după moartea ei toate acéstea să fie ale sfintei mănăstiri. Și așa au dat și au lăsat răposatul părintele domniei mele Mihnea voevod preste cărțile domnilor celor bătrâni. Și au rămas Mihnea armașul cum în véci améstec să nu aibă cu acéste mai sus zise moșii, precum am văzut domnia mea și cartea domniei sale de rămas când au fost curgerea anilor 7090 <1582>.

Iară dupe acéia, când au fost în zilele lui Mihail voevod, iar igumenul Spiridon dela mănăstirea dela Vale, el au avut pără cu popa Hristodor și cu frate-său Dumitru logofătul din Târgoviște pentru satul Piscanii. Și așa pără ei cum că sânt nepoți Vlaicului logofătul și rudenie dintr'ânsul, ca să ia ei satul Piscanii. Intru acéia, Mihail voevod au dat lor lége, 12 boeri, ca să jure cum că sânt nepoți ai Vlaicului logofătul. Apoi <nu au putut să jure, ci au rămas de lege>.

Iară când au fost în zilele lui Șarban voevod, iar popa Istodor și Dumitru logofătul, ei au luat în silă satul Piscanii dela Pavel igumenul dela Vale și l-au ținut de atunci până acum.

Iar dupe acéia, când au fost acum, în zilele domniei méle, iar igumenul șopa Sava dela mănăstire dela Vale, el au rădicat pără pentru satul Piscanii pi au venit de față înaintea domniei méle cu Radul, feciorul <lui Dumitru logofăt>¹⁾ și cu fata popii lui Hristodor și cu Tudoran. Și așa pără ei, cum că sânt rudenie din Vlaicul logofătul <și dela Mihnea Părcălab>¹⁾ și cum că sânt ei mai volnici să fie satul acesta. Intru acéia, domniia mea am căutat și am judecat, dupe dreptate și dupe lége și bine am a <deverit> <că umblă cu cărți> mincinoase și n'au avut nici o treabă cu satul Piscanii. Și au rămas Radul și Tudoran și <Tudora> de lege și de judecată dinnaintea domniei méle. Și am luat domnia mea cărțile cele mincinoase și le-am spart în divan. Și am dat domnia mea sfintei <mănăstiri dela Vale> ca să-i fie moșie stătătoare și ohabnică.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Mihăeștii, a treia parte, partea Predei, feciorul Oancei dvornicul, toată, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu rumâni și cu delnițele lor. . . . .¹⁾ și Căprioreștii și Cernăteștii și încă și din Țigani: Cernica și cu Țiganca lui și cu copiii lui și Ivan cu copiii lui și Slav, feciorul lui Slav și Ignat cu Țiganca lui și feciorii, feciorul lui Bărdigoiu și viile dela Vișichești cu toată partea lui, câtă să va alége. Inșă să să știe din Mihăești 3 rumâni, anume Bervóghé și Dragomir și Manea, i-au lăsat Preda cu sufletul lui muerii lui, Ancăi, ca să o caute și să o hrănească pre dânsa până la moartea ei, iar dupe moartea ei să fie ertați cu moșiile lor, pentrucă acești mai sus ziși oameni au fost de baștină ai Predii dela moșu-său Oancea dvornicul. Apoi, când au fost la moartea lui, el au lăsat la moartea lui să să îngroape la sfânta mănăstire unde iaste îngropat tată-său Oancea dvornicul și surorile lui și toată rudenia lui Apoi, au lăsat acéstea sfintei mănăstiri ca să fie spre întărire, iar lui spre pomenire, iar altul oreține din rudeniile lui treabă să nu aibă.

Și am văzut domniia mea și zăpisul Predii, feciorul Oancei vornecul, care l-au făcut la moartea lui cu multe mărturii. Pentru acéia, am dat domniia mea sfintei mănăstiri dela Vale, ca să aibă la acéstea toate care s'au zisū mai sus sate și moșii și rumâni și mori și vii și Țigani stătătoare și ohabnice și spre întărire iar celor ce au dat și au adaos vécinică pomenire.

¹⁾ loc alb în text; s'a completat după doc. din 1623 Septembrie 2.

Încă și blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pre cine va alége domnul dumnezeu ca să fie stăpânitoriu ori din fiii domniei mele ori din rudeniile noastre, ori din alt neam, vă rugăm pre voi cu numele sfintei troițe ca să întăriți aciastă milă și să înoiți acest hrisov al domniei mele, iar pre voi să vă cinstească domnul dumnezeu și să vă păzească întru domnia voastră și în veacul viitoriu sufletele voastre să aibă parte cu toți dreptții lui dumnezeu; iar de nu-l va cinsti cineva și nu-l va întări și va strica acest hrisov al domniei mele, pre acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească întru domnia lui și să-i strice domnul dumnezeu aicea trupul lui iar în veacul cel viitoriu sufletul lui și să fie blestemat de cei 318 sfinți părinți dela Nicheia.

Iată și mărturiile am pus domnia mea: jupan Papa *mare vornic* și jupan Aslan *mare logofăt* și jupan Hrizea *mare vistier* și jupan Nicola *mare spătar* și Vartolomei *mare stolnic* și jupan Trufanda *mare postelnic*. Și au fost ispravnece Trufanda *mare postelnic*.

Și au scris Șarban log<ofăt>, luna Septembrie 3 zile, anul 7132 <1623>

† Acest izvod s'au scos pe limba rumânească dupe hrisovul cel slavonesc al Radului voevod carele iaste al sfintei mănăstiri dela Vale de Lupp dascălul slovonesc, însă cu mare nevoință, pentru voia sfinții sale părintelui arhierului chir Ionichi Stavropoleos, fiind acest hrisov slovenesc foarte spart și stricat de zid, fiind zidit când zărvile și măcar că mai fiind și alt izvod scos pe rumănie tot dupe acest hrisov sârbesc al Radului vodă de unchiul meu Staico dascălul slovenesc dela care am învățat și cu aciastă învățătură, dar și izvodul acela era și mai spart. Și am luat cuvinte și dela acela și dela cel slovenesc că s'au prilejit unde era lipsă în cel slovenesc în izvodul rumănesc era acele cuvinte ce lipsea, iar unde era lipsă în izvod în cel slovenesc era. Și așa am încheiat cuvintele în izvodul acesta cu bună dovadă precum să vede în zilele preamilstivului domn Io Costandin Nicolae voevod, leat 7218 <1740>.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, IV/2.

Trad. rom.

Cu o copie ibid., în ms. 478, f. 49 v — 55.

328

1623 (7132) Septembrie 5, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită hramul sfintei Ecaterina, din josul orașului București, care este metoh al sfintei mănăstiri dela Sinai și părintelui egumen Macarie și tuturor călugărilor câți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus zise ocină la Căcați în județul

Ilfov, însă partea lui Mircea armașul și a fratelui său Stan, părțile lor toate din câmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii câți se vor afla și din vatra satului, de pretutindena, oricât se va alege peste tot hotarul; pentru că această mai sus zisă ocină a fost cumpărată de mai înainte vreme de jupanița Mușa, jupanița lui Stanciul logofăt Capreș, soacra lui Buzinca comisul.

Iar când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod în al doilea rând, iar părintele egumen Macarie dela sfânta mănăstire sfânta Ecaterina, el a cumpărat această mai sus zisă ocină dela jupanița Mușa, pentru 20.000 de aspri gata, bani dela sfânta mănăstire, pentru că erau mai în drept s'o cumpere călugării decât alții.

Și iar să fie sfintei mănăstiri sfânta Ecaterina ocină la Căcați, însă partea jupaniței Neața, soția lui Dumitru paharnic, partea ei toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această mai sus zisă ocină, ea a fost de moștenire a jupaniței Neața dela părinții ei.

Astfel, când a fost în zilele răposatului bunice al domniei mele, Mihnea voevod, iar jupanița Neața și cu bărbatul ei, Dumitru paharnic, ei au vândut această parte de ocină din Căcați, bunicului domniei mele Mihnea voevod, pentru 25.000 de aspri de argint.

Iar apoi, când a ieșit domnia lui din domnie, atunci a cumpărat jupan Pană vistier această ocină mai sus scrisă, partea jupaniței Neața toată, dela bunicul domniei mele, Mihnea voevod.

Deasemenea pentru acești mai sus ziși aspri a vândut jupanița Mușa partea ei de bună voce, fără nici o silă. Și am văzut domnia mea și zapisul dela mâna jupaniței Mușa logofeteasa, de vânzare și încă a numărat banii însuși ginerile ei, Buzinca comis, cu mâna lui, pentru această mai sus zisă ocină.

Și au vândut și jupanița Neața cu bărbatul ei, Dumitru paharnic, ei de a lor bună voce, precum este scris mai sus.

Iar după aceea, când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, în prima domnie a domniei lui, iar jupan Pană vistier, el a dat și a închinat această ocină la sfânta mănăstire, sfânta Ecaterina, partea jupaniței Neața, soția lui Dumitru paharnic, din Căcați, partea ei toată pentru sufletul lui, ca să fie mănăstirii, unde zac oasele lui, ocină dedină; pentru că au fost mai volnici călugării să cumpere și partea din Căcați mai sus scrisă a lui Mircea armașul și a fratelui său, Stan.

Și să se știe, această ocină din Căcați, ea este hotărnicită din sus cu Băl-gătații, iar din jos cu satul Popeștii.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, sfânta Ecaterina, ca să-i fie ocina mai sus zisă, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan

Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul comis și jupan Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 5 zile și dela Adam până acum curgerea anilor la această scriere, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCXCVII 39.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

329

1623 (7132) Septembrie 6, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Alicesandru voevod prentu satul Mușăteștii, dela leat 7132 <1623>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alisandru voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezeștii mănăstiri ce să chiiamă Coșuna, unde iaste hramul sfântului Nicolae *din Mira Lichiei* dela Bucovăț de lângă Craiova și părintelui egumenului Gherghie și tuturor călugărilor căfi lăcuescu într'acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri, ce s'au scris mai sus, moșie în satul Balomireștii jumătate de sat și satul Mușăteștii, însă partea jupăneșei Radei, jupăneasa Drosului post<elnic>, din câmpu și din, pădure și din apă și din șăderea satului, de pretutindenea, veri câtă să va alége de preste tot hotarul.

Și iar să fie sfintei mănăstiri Coșuna, ce s'au zis mai sus niște sălaşă de Țigani, anume: Costea Țiganul cu sălaşul său și Bidiviul Țiganul cu sălaşul său și Opre Țiganul cu sălaşul său.

Pentru că acéste moșii și Țigani au fost de moștenire a jupăneșei Radei din Balomirești. Deci, când au fost la moartea ei, ia au dat și au închinat acéste moșii și Țigani la sfânta mănăstire Coșuna sufletului ei și ale părinților ei.

Și am văzut și domniia mea și zăpisul dela mâna jupăneșei Radei de miluire cu mare blestem.

Iar după acéia, când au fost acum, în zilele domniei mele, iar călugării dela Coșuna, ei au avut pără innaintea domniei mele în divan cu Radul postelnic din Balomirești și cu feciorul lui, Preda, pentru partea jupăneșei Radei din sat din Balomirești, vara Radului postelnic. Și așa părăia ei cum că n'au închinat jupăneasa Rada partea ei de moșie partea ei din Balomirești sfintei mănăstiri și cum ca să fie ei jumătate, partea vară-sa jupăneșei Radei. Deci, într'acéia, domniia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lége. Și am văzut domniia mea și am citit și zăpisul jupăneșei Radei dela moartea ei, cum că au lăsat la moarte toată partea ei de moșie și din Balomirești și

din Muşăteşti la sfânta mănăstire precum s'au zis mai sus. Deci au rămas Radul postelnic şi cu fii-său Preda de lege şi de judecată dennaintea domniei mele şi am dat însumi domnia mea să stăpânească sfânta mănăstire, precum au fost lăsat jupăncasa Rada la moartea ei, iar Radul postelnic nimica amestec cu partea jupănesei Radei să nu aibă, ci să fie sfintei mănăstirii moşie moştenitoare.

<Ş>i iar să fie sfintei mănăstiri Coşuna, bramul sfântului Nicolae, moşie în Muşăteşti şi în Gabrov şi în Mărăcin jumătate, însă partea Drosului postelnic toată, ce au avut de cumpărătoare din câmpu şi din pădure şi din pădure şi din apă şi cu rumăni şi din şăderea satului, de pretutindenea, veri câtă să va alge de preste toate hotarele. <P>entrucă aceste părţi de moşie şi cu rumăni au fost date şi închinat de Drosul postelnic la moartea lui la sfânta mănăstire Coşuna pentru sufletul lui. <Ş>i-am văzut domnia mea şi zapisu de miluire făcut cu mare blestem şi cu multe mărturii.

<D>rept acéia, am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus ca să-i fie moşie moştenitoare şi ohabnică şi dă nimenea să fie neclătit, peste zisa domniei mele.

<C>ă iată şi mărturii am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Aslan mare logofăt şi jupan Hrizea mare vistier şi Vartolomeiu stolnic şi Bratul comis şi Gorgan paharnic şi jupan Trufanda mare postelnic. Şi <ispravnic> Aslan mare logofăt.

Şi am scris eu, Lăpădat logofăt, în scaunul cetăţii Târgoviştii, Septembrie 6 zile, anul 7132 <1623>.

Arh. St. Buc., Condiţa m-rii Căluului, nr. 722 f. 334 – 335.

Copie rom.

330

1623 (7132) Septembrie 6, Târgovişte.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui Io Radul voevod, nepotul milostivului şi bunului Mihnea voevod şi strănepotul marelui şi bunului şi milostivului, bătrânului, răposatului Io Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Socol paharnicul din Cornăţeni, fiul lui Drăghici vornicul şi al jupaniţei Erina, nepotul lui jupan Socol fost mare vornic şi cu fiii săi, câţi îi va da dumnezeu, ca să-i fie satul Borduşani jumătate şi cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din câmp şi din pădure şi din baltă cu peşte, însă toată partea cât a ţinut bunicul său jupan Socol fost mare vornic.

Şi iarăşi să fie slugii domniei mele, lui Socol paharnicul, satul Pârliţii jumătate şi cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din câmp şi din

pădure și din apa Ialomiței, pentru că aceste mai sus spuse sate au fost de moștenire ale jupanului Socol fost mare vornic.

Deci când a căsătorit pe fiica lui, pe jupanița Erina după jupan Drăghici vornicul din Cornățeni, el i-a dat și a înzestrat-o cu aceste mai sus spuse sate, Bordușanii jumătate și satul Pârliții iarăși jumătate, cum sunt și mai sus scrise. Și a tot ținut jupanița Erina aceste mai sus spuse sate, partea tatălui său Socol vornic, cu bună pace până la moartea ei. Iar când a fost aproape de moartea ei și a căzut la boala ei de moarte, apoi atunci la moartea ei, ea a trimis de a chemat mulți boieri bătrâni și oameni buni, anume: Barbul vătaf din Țățărligi și Stan logofăt din Săveșli și jupanița Maria a lui Vintilă banul din Cornățeni și fiul ei Necula paharnic și popa Calin și Danciul din Drăgoești și Dragomir logofăt din Fundeni și Ignat din Dobroței și din Cornățeni, Ivan. Și a strâns ea pe toți acești mai sus spuși boieri în casa ei, în satul Cornățeni și așa a spus însăși jupanița Erina cu limba ei că lasă ea aceste mai sus spuse sate ale ei fiului lor, lui Socol paharnic, pentru că a căutat-o și a cinstit-o în viața ei ca un fiu bun pe părintele lui până ce a fost vie. Iar apoi, încă a lăsat ea, ca după moartea ei, să fie toată grija pe capul fiului ei Socol paharnic, ca să facă toată pomana ce trebuie omului mort.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar sluga domniei mele Socol paharnicul, el a venit înaintea domniei mele cu acești mai sus spuși martori care sunt mai sus scriși, de au spus și au mărturisit ei cu sufletele lor că a lăsat jupanița Erina aceste mai sus spuse sate fiului ei, lui Socol paharnic. Și a arătat Socol paharnicul înaintea domniei mele și zapisul pe care i l-a făcut mama lui, jupanița Erina, scris cu mare blestem că cine s'ar încerca să ridice pără, ori din fii ori din fiice, fii sau nepoți sau strănepoți și va vrea să ia dela fiul ei Socol paharnic, fie din fiii lui sau din fiicele lui sau din nepoții sau din strănepoții lui Socol paharnic, aceste mai sus scrise sate, acei oameni să fie de trei ori blestemați și afurisiți de cei 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia.

Deci întru aceasta și domnia mea am dat, cu tot sfatul domniei mele și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, ca să ție sluga domniei mele Socol paharnicul aceste mai sus spuse sate, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui, neclintit în vecii vecilor.

Și iarăși să-i fie slugii domniei mele, lui Socol paharnic, fiul lui Drăghici vornic din Cornățeni, ocină în satul Răzvad, însă din partea lui Nedelco postelnic din Mârșa și a jupaniței lui, Maria, din funia cea veche, jumătate de peste tot locul, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din deal cu vinăriei și din vatra satului, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Socol paharnicul din Cornățeni dela Nedelco postelnic din Mârșa și dela jupanița lui, Maria și dela fiii lor, pentru 15.000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul făcut de mâna lui Nedelco postelnic și a jupaniței lui, Maria și cu martori scriși pe nume: Ivașco fost mare vornic și Fiera vistier și Neagul cu fratele lui, Gherghe, fiii lui Mihai din Târgșor și Dumitrașco comis și din

Târgoviște, Eremia diacon și Stan cu fratele său Prodea negustori și din Răzvad, popa Lazăr și Fiera vătaf de dorobanți din Târgoviște și cu pecețile lor puse pe zapis. Și după aceea, au mărturisit ei cu sufletele lor înaintea domniei mele că au fost ei atunci la tocmeala lor, când a vândut Nedelco postelnic și jupanița lui, Maria și au făcut acel zapis și cu pecetea lor pentru această mai sus spusă parte de ocină din Răzvad, pe care au vândut-o ei lui Socol paharnic.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Socol paharnic, ca să-i fie această mai sus spusă ocină de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui neclintit, în veci.

Și iarăși să fie slugii domniei mele, lui Socol paharnic din Cornățeni, ocină în Răzvad, însă din partea lui Nedelco postelnic și a jupaniței lui, Maria, din Mârșa din funia cea nouă, pe care a ținut-o Petriman cojocarul, de a scos-o Nedelco postelnic cu pără dela Petriman cojocar, anume o delniță a unui vecin în seliștea satului, cât a ținut, cu casa și cu îngrădirea casei și cu loc de grădină și patru ogoare în câmp și cu două curături cu pomet pe gura Răzvadului și cu o vie în dealul Răzvadului și fără vinărici, pentrucă a cumpărat Socol paharnic această mai sus spusă ocină din Răzvad dela Nedelco postelnic din Mârșa și dela jupanița lui, Maria și dela fiii lor, pentru 2500 aspri gata. Și apoi am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod, de vânzare și de rămas.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Socol paharnic din Cornățeni, ca să-i fie toate aceste mai sus scrise ocine și sate de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Riza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

Și eu, Stan cel bătrân logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Septembrie 6 zile, curgerea anilor dela Adam până în zilele de acum, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CI/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.; alte trad. rom. la Arh. St. Buc., Depuneri, sub dată și Acad. R.P.R. ms. rom., 6264 f. 73v-74v.

331

1623 (7132) Septembrie 7, Samara.

Zapisul lui Stan Réle de o funie de pădure din moșia Samarâi.

Adecă eu, Stan Réle din Samara, scris-am zapisul meu ca să fie de mare credință la mâna moșului Dumitru Cortofleș și a fii-său, lui Ivan din Pitești,

cum să știe că i-am vândut o funie de loc dă vie, pădure merée pă dăn jos de viia lui Bonchiciu alătura și iate dăn căpătăiul arăturilor până în Zlapiia cum mergu și alelalte funii de lungi. Și o am vândut dă a mea bună voe, drept aspri gata 650, să-i fie moșie stătătoare în vecie și lui și feciorilor lui.

Și când am vândut fost-au mulți oameni buni mărturie, anume: popa Cherchelan și Dragomir Genea și Antonie și Stoica Bonchiciu și Oprea și Stoica fii-său și Pădure și Fiera.

Și s'au scris acest zăpis în sat în Samara în casa Oprii. Și pentru credința am pus dégetul mai jos ca să să crează.

Septembrie 7 zile, anul 7132 <1623>.

Eu Stan Réle vânzătoriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477 f. 38 v.
Copie rom.; altă copie ibid., ms. 371 f. 20 v.

322

1623 (7132) Septembrie 8, Târgoviște.

În Târgorji 1841 August 15. — Inceperea traducerii hrisovului adus de 4 înși *din* satu Rugii, jud. Gorj plaiul Vâlcanul<u>i, anume: Dan Hortopan, Dragotă Hortopan, Nicola Hortopan și Ion Hortopan.

† Cu mila lui dumnezeu, însuși Alecsandru <oe><o>d și domn în tot pământul Ungurovalahicesc, fiul marelui și preabunului Radul <oe><o>d, nepotul răposatului Mihnea <oe><o>d. Dă domnia mea această poruncă a domnii, mele lui Dobré din Rugi și cu fii săi, câți dumnezeu i-au dat, spre a-i fi o vie în sat, moșăie, fiindcă a cumpărat-o dela nașu-său Lepădat, cu preț 830 de bani gata și cu un loc înprejurul viei, în preț 130 de bani. Și când au cumpărat această de mai sus zisă vie și cu locul de înprejur, a pus oameni buni de înprejurul locului marturi și aldămășari, anume: Stanciul și Stănil<ă> al Pascului și frate-său Pătru și Mihăil<ă> și Radul și Coică și Dăcul și Stroe al lui Zbârcea și Vlădil<ă> și Stanciul și Totoiu și Radul, și au băut aldămaș 2 vedre de vin, 100 de bani. Și tot a ținut-o Dobré cu bună pace multă vreme și a lucrat-o, până când a făcut viea bună. După aceea în urmă, Lepădat dăca a văzut că e via bună, dar el a vrut să se întoarcă, ci n'au potut de aceste mărturii, și a rămas de lege de innaintea domnii mele.

Și iarăși a cumpărat Dobré dela Ursul o livede cu dumbravă, cu preț 350 de bani; și iarăși a cumpărat Dobré o livede dela Vlad, pentru 50 bani gata; și iarăși a cumpărat Dobré o dumbravă dela Ursule, însă dumbrava de scoruși, în preț de 180 de bani gata.

Și iarăși a cumpărat tatăl lui Dobré, Cornea, o seliște de casă dela același¹⁾ în preț de 560 de bani gata.

Iarăși a cumpărat Cornea dela Idil o țarină cu preț de bani gata 50; iarăș a cumpărat Cornea o țarină dela Palavul, în seliște, cu 200 bani.

¹⁾ cuvântul « același » șters în text.

Și iarăși a cumpărat Cornea dela acelaș ¹⁾ o dumbravă, din valea Stejarului până în colnicul din mijloc, fiindcă a cumpărat-o dela Mogoș și dela fratele-său Bocca din Alecseni, pentru 200 bani gata.

Și iarăși a cumpărat Cornea dela Vladul Stârcea o funie de moșie cu preț 350.

Și iarăși să fie a lui Dobre moșăie în Hăbor (acum zisă Hărbor), de peste tot locul, și din plaiu, fiindcă această de mai sus zisă moșăie a fost dat-o Tode zestre fii-sei Neașei, în urmă a rămas moșăia pe mâinele nepoților lui Dobre.

Iarăși să fie în Găureștii a lui Dobre o dumbravă în Gorănet (acum ce să zice Cornel), ci însă să o împarță cu Ion și cu fratele lui, Radul, fiii moșului Dobre, să fie a trece parte, iar Ion cu fratele-său, 2 părți.

Și la acest așezământ au fost și văditori (marturi) atunci: Ivan Chiulan și Stoian și Cernat bătrânul și Vălcul și Coțuș.

Și iarăși a cumpărat Cornea dela Pârveu, nepotu-său de frate, o mejdină pe lângă hotar, cu preț 60 de bani gata (carii cumpărături se găsească din vii la vale până în celelalt hotarū spre amiazi, spre răsărit și spre apus).

Aū vândut dar, acești de mai sus ziși, această moșie mai sus pomeniților oameni de a lor bună voie, cu știrca megiașilor de pin prejurul locului, din sus și din jos și de înaintea domnii mele.

Drept aceea am dat și domnia mea de a-i fi moșie ohabnică (proprie), lui și fiilor lui și nepoților și strenepoților lui și de nimenea clintit, dupe hotărârea domnii mele.

Iată dar și mărturi puiu domnia mea pă: jupan Papa marele dvornic și jupan Aslan marele logofăt și jup<a>n Hrizea marele vistier și jupan Nicola marele spătar și jup<a>n Vărtolomeiu marele stolnic și Bratul marele comis și Gorgan păharnicul și jupan Trufanda marele postelnic. Și <ispravnic> Aslan marele logofăt.

Am scris cu Dumitru în orașul Târgoviști<i> în luna lui Septemvrie, zioa a 8-lea, dela Adam până acum curgătorul annū în anul 7132-lea <1623>.

Acestași însuși Alecsandr<u> v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezeu, domnū.

Urmează iscălitura-mi.

Din zicere în zicere întocmai după originalul de în dialect slăveano-bolgar și ârbesc, de sublinsemnatul prin formal adres (sub nr. 13.451 leat 1836) al cinsti-<t>i Mari Log<o>f<e>șii a Dreptății eczamenat în colegiul sfântul<u>i Savvă, și prin urmare privilegheat tâlmaci de hrisoave vechi domnești.

Tradus la annul hristianic 1841 Avgust 15, în orașul Târgorj, căpetala județului Gorjiiu.

N3 (†) Insemnându-se cu însăși dată această a tâlmăcirii și originalul hrisov (de pe carele s'au tradus această copie) precum și cu iscălitura și aceasta și a sa pecetie spre a nu se schimba, cu asemenea coprindere precum la vale urmăază. (†)

Locul peceții sale. Peșacov.

¹⁾ Cuvântul «acelaș» șters în text.

(†) Acest hrisov adus fiind de patru inși din satul Rugii, jud. Gorj-plaiul Vâlcanului; anume Dan Hortopan Dragotă Hortopan Nicola Hortopan și Ion Hortopan s'au tradus întocmai de sublinsemnatul privilegheat tâlmaci acum la anul 1841 Avgust 15, în orașul Târgorj, capetala jud. Gorj, precum în tradusa copie a sa se vede însemnată cu aceastăși dată de mai sus arătată. Și cu acesteși iscălitură și pecitie a traducătorului.

Locul peceții sale

Peșacov

Acad. R.P.R., LXXVI/25.

Trad. rom.

333

1623 (7132) Septembrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Ghinea Paripa al doilea postelnic și slugii domniei mele Iorgachi sluger și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină la Vârliți, în județul . . . . .¹⁾ înșă partea lui Toader și a fratelui său Bole, fiii Mariei Hamzoae din Vlădeni, partea lor toată, de peste tot satul a patra parte, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu vad de moară și din vatra satului, de pretutinden, oricât se va alege de peste tot hotarul; pentrucă această parte de ocină din Vârleți mai sus scrisă a fost cumpărată de jupan Ghinea Mustachi negustorul dela Toader și dela fratele lui, Bolea, încă mai înainte vreme, din zilele răposatului Șerban voevod.

Iar apoi, când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, boierul domniei mele Ghinea Paripa postelnic și Iorgachi sluger au cumpărat această parte de ocină mai sus zisă dela Ghinea Mustachi negustorul din orașul Târgoviște, de peste tot hotarul, pentru 10.600 aspri gata. Și a vândut el de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus din jos și din jurul locului și cu știrea lui Toader și a fratelui său. Și am văzut domnia mea și zapis dela mâna lui Ghinea Mustachi, de vânzare, cu mulți boieri și negustori, martori, anume: din Vlădeni, Tudor logofăt și Pavel, fiul lui Boică din Șoplea și din Stăncești, Șteful și Nica și Isar și Ghione, ginerele lui Sava din Târgoviște.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Ghinea Paripa postelnic, ca să-i fie lui și lui Iorgachi sluger ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar

¹⁾ loc alb în orig.

și Vartolomi stolnic și Bratul comis și Gorgan paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște luna Septembrie 10 zile și dela Adam în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

<Pe verso în rom.>

† Pântru moșia *dela* Vărliți dela Teleajen, care s'au dat la mitropolie pântru nepoata lu Antonie vod<ă>, ce s'au îngropat în besearică ».

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., VII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1864.

334

1623 (7132) Septembrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod, nepotul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domnii mele Sima logofăt și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Grozăveștii din județul Ilfov, tot sațul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne. Pentrucă acel sat Grozăveștii mai sus zis a fost de moștenire al jupaniței Neaga Mitroae vorniceasa, bunica jupaniței Safta, din moși, din strămoși, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni.

Iar apoi, când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, jupanița Safta, jupanița lui Sima logofăt, ea singură a lăsat cu limba ei la moartea ei acel sat Grozăvești să fie lui Sima logofăt dedină cu vecinii și cu tot venitul, pentru multa cheltuială ce a făcut bărbatul ei, Sima logofăt, pe unde a trebuit. Pentrucă jupanița Safta când a luat pe boierul domniei mele Sima logofăt, n'a avut dela ea să cheltuiască niciun ban. Și am văzut domnia mea și cartea dela moartea jupaniței Safta, făcută cu mare blestem, la mâna lui Sima logofăt, pe tot satul Grozăveștii, cum a lăsat la moarte bărbatului ei Sima logofăt pentru cheltuiala lui, pe care a avut-o; ci a ținut Sima logofăt cu bună pace.

Iar când a fost iarăși în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, după moartea jupaniței Safta, satul Grozăveștii mai sus zis, ei s'au ridicat cu pără înaintea domniei lui. Și s'au părât de față în divan cu boierul domniei mele Sima logofăt. Și așa pără satul Grozăvești înaintea părintelui domniei mele că nu au fost ei vecini jupaniței Neaga Mitroae vorniceasa de moștenire, ci au fost cnezi, și că s'au vândut răposatului Mihail voevod vecini domnești, ca să se răscumpere dela părintele domniei mele, Io Radul voevod, de vecinie, să scape de vecinie. Astfel, întru aceia, domnia lui a cercetat și a judecat, după

dreptate și după lege și bine a adevărit domnia lui și au mărturisit toți boierii domniei mele din divan, că nici n'au fost cnezi din vechime, nici vecini vânduți răposatului Mihail voevod, nici închinați de jupanița Mitroae vorniceasa, nici lui Mihail voevod, nici mănăstirii lui din București, nici nu i-a găsit domnia lui în catastihul lui Mihail voevod pe care l-a avut de cumpărare a satelor domnești, pe niciunul, ci au tot fost vecini jupaniței Neaga Mitroae vorniceasa, bunica jupaniței Safta, soția boierului domniei mele Sima logofăt. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele, Io Radul voevod, de pără și de rămas, când a fost cursul anilor 7130 <1622>, că a <rămas> satul Grozăveștii de lege și de judecată dinaintea domniei lui să fie iarăși vecini lui Sima logofăt, cum a lăsat jupanița lui, Safta la moarte.

Pentru aceasta și domnia mea încă am dat boierului domniei mele Sima logofăt, ca să-i fie satul Grozăveștii mai sus zis cu tot hotarul și cu toți vecinii dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic.....¹⁾

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 10 zile și dela Adam în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, II/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din a 2-a jum. a sec. XVIII.

335

1623 (7132) <Septembrie> 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Trufanda mare postelnic și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat în Rusinești, în județul Romanați, însă toată partea lui Lațco și toată partea lui Bârzea și toată partea lui Mihăilă și toată partea lui Stoica și toată partea lui Costea și toată partea lui Manole și toată partea lui Neagoe și toată partea lui Stepan și toată partea lui Bunea și toată partea lui Vâlcul și toată partea lui Mărin și toată partea lui Radul și a lui Tudor, toată și toată partea lui Radul și toată partea lui Voinea și a lui David, toată și toată partea lui Peia și toată partea lui Neagoe și toată partea lui Stoica și toată partea lui Dragomir și toată partea lui Manole și toată partea lui Calotă

¹⁾ loc alb în orig.

și toată partea lui Marco și toată partea lui Neacșul și toată partea lui Dragul și toată partea lui Stoian din câmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului și câtă ocină și pădure trec peste Olt și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tol hotarul și de moștenire și de cumpărătură și să fie și ei vecini, pentrucă satul Rusineștii și acești mai sus spuși numiți oameni, ei au fost tot cnezi cu ocinele lor din moși strămoși, dela întemeierea satului, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni din vechime.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar satul Rusineștii și cu toți moștenii satului ei s'au vândut vecini domnești răposatului Mihail voevod. Și au fost sat domnesc.

Iar când a fost în zilele lui Gavriil voevod, iar satul Rusineștii și cu moștenii satului care sunt spuși mai sus, ei s'au răscumpărat de vecinic dela Gavril voevod cu tot hotarul, de au fost iarăși cnezi cu dedinele lor, cum a fost și mai înainte vreme.

Iar apoi, când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, în a doua domnie a domniei lui, când a fost curgerea anilor 7131 <1623>, iar acești mai sus spuși numiți oameni din Rusinești, ei de bună voia lor au venit de s'au vândut vecini cu toată ocina lor din Rusinești și de moștenire și de cumpărătură, cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Trufanda mare postelnic, ca să-i fie vecini, însă o femeie ¹⁾ cu 17 galbeni, face... ²⁾ ughi, și 26 femei ³⁾, însă s'a vândut Lațco cu 2 fii și Bârzea cu 2 fii și Mihăilă cu 2 fii și Stoica cu 2 fii și Costea cu 2 fii și Manole cu 2 fii și Neagoe cu 2 fii și Stepan cu un fiu și Bunea singur și Vâlcul singur și Mărin cu 5 fii și Radul cu 4 fii și Tudor cu un fiu și Radul cu un fiu și Voineș singur și David cu 2 fii și Peia cu un fiu și Neagoe cu 2 fii și Stoica singur și Dragomir singur și Manole cu 2 fii și Calotă cu un fiu și Marco cu un fiu și Neacșul cu 2 fii și Dragul singur și Stoian singur. Și s'au vândut acești mai sus spuși oameni fără nicio silă de la nimeni, cum este mai sus scris, cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea întregului divan. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare dela mâna lor cu mulți boieri martori, anume: Fieră fost mare vistier și Dumitru vistier și Paraschiva mare logofăt și din Farcași, Stoica logofăt și din Văleni, Mihăilă postelnic și din Brâncoveni, Matei paharnic și Radul logofăt de vistierie și Mușat clucer și Mitrea și Andonie vătafi și din orașul Târgoviște, Oprea postelnic și mulți boieri care nu sunt scriși.

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Trufanda mare postelnic, ca să-i fie ocină în Rusinești cu toți vecinii care sunt mai sus scriși pe rând, dedină și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ « fămeae » în orig.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ « fămei » în orig.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gorgan mare paharnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna...¹⁾ 10 zile și dela Adam până acum în anul 7131 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCV/168.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

Luna, după divanul lui Alexandru Coconul.

336

1623 (7132) Septembrie 12, Târgoviște.

† Jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare vistier și jupan Trufanda mare postelnic și jupan Paraschiva al doilea logofet și Costin al doilea postelnic și Radul și Sima logofeți de vistierii și Mușat postelnic scriem și dăm în știre cum au venit înaintea noastră Isarū Grecul și Pătru postelnicului, feciorul fratelui nostru, jupănul Aslan mare logofet și au întrebat Isaru pre Pătru postelnicul pântru'o jum<ă>tate de sat, anum<e> Hărești, ce iaste în județul Ial<o>m<i>ța și allalt<ă> jumătate de sat iaste cumpărătur<a> fratelui nostru jupănului Aslan mare logofet, cum Isarū are nevoe de bani și va să-ș vână partea lui jum<ă>tate de satū den Hărești. Și au întrebat și pre maica Petrei postelnicului, logofeteasa cea mare, de le iaste lor voia să o cumpere ei, să nu o vână la alți oameni streini; iară domneaei logofeteasa și cu fiu-său Pătru postelnic n'au vrut să cumpere, ce au dat voe lu Isarū să-l vână unde va afla bani și unde-i va fi voia.

Derept aciasta și noi auzind aciaste cuvente den gurile lor, dat-am răvașul nostru întru mâinile lu Isarū să-i fie de mărturie.

Scris la Târgoviști, luna Septembrie 12 zile, în anul 7132 <1623>.

Papa mare vornic.

Hrizea vistier.

Trufanda postelnic ²⁾

Bratul mare comis.

Petru postelnic.

Mușat postelnic.

Paraschiva al doilea logofet.

Tudor păharnic din Ijvoe.

Neagul logofăt

Paripa postelnic ²⁾

Sima logofăt

Radul logofăt

Stanciul logofăt de Fundeni.

Șarban logofăt din Hierăști.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/21.

Orig. rom., hârtie, cincisprezece peceti aplicate.

Cu o copie în ms. 526, f. 242 v.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ semnătură în grecește.

1623 Septembrie 16.

† Prin acest înscris și obștească adevărire mărturisesc eu, Isar al lui Dedu și fiica lui Grama¹⁾, Brezu, cum am vândut jumătate din satul Herăști, partea noastră, cu rumânii — și râul curge înspre Ialomița ²⁾ — cu jumătate din baltă, partea noastră, dumnealui boierului Pană Filip logofăt, cu 480 galbeni de aur, adică patrusute optzeci, și mai mult să nu am a face eu Isar nici soția mea Brezu, nici copiii noștri, că am vândut cu propria noastră voință.

Și numele rumânilor: mai întâi Stoica Brădescu cu trei feciori și Danciu cu patru feciori și alt Danciu colibașul cu un fecior și Nedelco cu trei feciori și Oprea răposatul are trei feciori și Agaton cu un fecior și Stoica cu un fecior și Drăghici, fratele lui Danciu colibașul și încă câți rumâni se mai găsesc, afară de cei de mai sus scriși, să aibă a-i împărți cu logofătul Aslan.

Și spre adevărată credință s'a făcut acest zapis în fața celor ce vor iscăli mai jos și s'a dat în mâinile dumnealui boierului Pană Filip logofăt; și își pune și pecetea.

Și rugându-mă dumnealui sus numitul Isar să scriu, am scris eu Ioan dascălul, cu voința lor și mărturisesc cele de mai sus.

In anul 1623 Septembrie 16.

Adeverez eu Isar cele mai sus scrise.

† Ghinea Paripa martor.

† Ghinea Ghiurghi mărturisesc cele de mai sus.

† Bunca al lui Petru mărturisesc cele de mai sus

† Proca, fiind de față, mărturisesc cele de mai sus.

† Ilie Ruceri mărturisesc cele mai sus scrise.

† Și eu, Ghinea Cociș, mărturisesc pentru cele scrise mai sus și am iscălit cu mâna mea.

† Ghiorma Foti martor la cele de mai sus.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/22.

Orig. grec, hârtie, 2 peceti aplicate.

Cu o trad. rom., ibid, în ms. 256, f. 242.

1623 (7132) Septembrie 18, Târgoviște.

† Iată dar noi: jupan Papa mare vornic și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Trufanda mare postelnic și Bratul mare comis și Gorgan mare paharnic și Paraschiva logofăt al doilea am dat

¹⁾ în orig. « gramaticului ».

²⁾ pasagiul « și râul... Ialomița » scris de altă mână, cu altă cerneală peste ștersătură.

această carte a noastră lui Pană logofăt de vistierie ca să-i fie satul Hărești din județul.....¹⁾ jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu mori și cu baltă și de peste tot hotarul jumătate, oricât se va alege și cu vecinii, anume: Stoica Brădescul cu fiii lui și Danciul cu fiii lui și iar Danciul cu fiii lui și Nedelco cu fiii lui și fiii lui Oprea și Agaton cu fiii lui și Stoica cu fiii lui și Drăghici, fratele lui Danciul colibaș și cu fiii lui și ceilalți vecini toți câți se vor afla [de] pe această jumătate din Hărești; pentrucă această jumătate de sat mai sus zisă a fost de moștenire a lui Antonie Grama. Astfel, a dat-o zestre ginerelei său, Isar și fiicei sale Brezu.

Iar când a fost acum, în zilele domnului nostru Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, a venit Isar, fiul lui Dediu, ginerele lui Antonie Grama și cu soția lui, Brezu, fiica lui Antonie Grama, înaintea noastră de au vândut această jumătate din Hărești și cu vecinii, lui Pană logofăt, pentru 480 ughi gata. Și a dat Pană logofăt acești aspri toți deplin în mâna lui Isar și soției lui, Brezu. Și au vândut această mai sus zisă jumătate de sat de a lor bună voe de nimeni nevoiți <și> de nimeni nesiliți și cu știrea tuturor rudelor lor și a tuturor boierilor mici și mari și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului. Și am văzut și zapisul lui Isar și al soției sale Brezu, la mâna lui Pană logofăt și cu mulți martori.

Pentru aceasta și noi, văzând această adevărată întocmire am dat această carte a noastră lui Pană logofăt, ca să-i fie această jumătate din Hărești dedină și ohabă. Și pentru credincioasă mărturie am pecetluit cu pecețile noastre și am iscălit numele noastre ca să fie această întocmire adevărată și stătătoare.

Și am scris eu, Șerban logofăt din Hierăști, în cetate în Târgoviște, luna Septembrie 18 zile, în anul 7132 <1623>.

Papa mare vornic.

Hrizea vistier

Costantin Cantacuzino ²⁾

Paraschiva logofăt al doilea

Trufonda postelnic ²⁾

..... *comis* ²⁾

Bratul mare comis

Costin postelnic al doilea

Petru postelnic

Radul logofăt

Paripa postelnic, martor ²⁾.

Cerno Grama postelnic

Stanciul logofăt din Fundeni

Stoica logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/23.

Orig. slav, hârtie, 14 peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din 1782; altă trad. rom. *ibid.*, în ms. 256, f. 243.

339

1623 (7132) Septembrie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod,

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ grecește în orig.

nepotul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Pană logofăt și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Hărești din județul. . . . .¹⁾ jumătate din câmp și din pădure și din apă și cu mori și din uscat și din baltă și de peste tot hotarul jumătate, oricât se va alege și cu vecinii anume: Stoica Brădescul cu fiii lui și Danciul cu fiii lui și alt Danciu cu fiii lui și Nedelco cu fiii lui și fiii lui Oprea cu fiii lor și Agaton cu fiii lui și Stoica cu fiii lui și Drăghici, fratele lui Danciul colibaș, cu fiii lui și ceilalți vecini toți, câți se vor afla pe această jumătate de sat mai sus zisă, pentrucă această jumătate din Hărești a fost de moștenire a lui Antonie Grama, socrul lui Isar, fiul lui Dediul. Așa a dat Antonie Grama zestre ginerelei său Isar și fiicei sale Brezu, soția lui Isar.

Iar apoi, când a fost acum, când s'a milostivit domnul dumnezeu și cinstitul împărat de m'a dăruit cu domnia și sceptrul să stăpânese în Țara Românească și am stat domnia mea să fiu domn în scaunul părinților și bunicii-
lor domniei mele, Isar, ginerele lui Antonie Grama și cu soția lui, Brezu, fiica lui Antonie Grama, ei au vândut această jumătate din Hărești boierului domniei mele, Pană logofăt, pentru 480 ughi gata. Și a dat Pană logofăt acești aspri toți deplin în mâna lui Isar și a soției lui, Brezu. Inșă a vândut Isar și soția lui, Brezu, această mai sus zisă jumătate din Hărești și cu vecinii de a lor bună voie și fără nicio silă și cu știrea tuturor rudelor lor și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zăpăsul lui Isar și al soției lui, Brezu, de vânzare la mâna lui Pană logofăt și cu mulți boieri martori.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Pană logofăt, ca să-i fie jumătate din Hărești și cu vecinii dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Neculă mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în celatea de scaun în Târgoviște, luna Septembrie 22 zile, iar dela Adam până acum cursul anilor 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/24.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1792.

¹⁾ loc alb în orig.

1623 (7132) Septembrie 26.

Eu, Ursu *din Sărățeni*, scris-am acesta al meu zapis cum să știe că am vândut jupânului Neculii *foșt mare* vistier 5 stânjâni de ocină *din Sărățeni*, drept 250 de bani gata, câte cinci costande stânjânul, pentru că au fost a mea de moșie ce o am vândut jupânului Neculii vistier, fără de nici o silă, ci de bună voe a mea.

Și mărturie Aldimir vornecul *din Mătăsești și Căzan din Sărățeni și Stroe din Țândărei*.

Septemvrie 26, leat 7132 <1623>.

Eu Aldimir vornic

Ursu

Căzan

Stroe

Arh. St. Buc. Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 179.

Copie rom.

1623 (7132) Septembrie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și preamilostivului Radul voevod, nepotul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Oprea logofăt, ginerele lui Dragomir postelnic, și cu soția lui, Maria și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Turburea jumătate din sat, din câmp și din pădure și din apă și din munte și cu vecini, anume: Dadin cu fiii lui și Stoian cu fiii lui și Mihnea cu fiii lui și Radul al lui Fiera și Șerbu cu fiii lui și bătrânul Stanciul și Stanciul Arsenie și Cârstea și Mușat și Opriș cu fiii lui și Eremin și fiii lui, iar din cealaltă jumătate din sat două delnițe.

Și iarăși în sat la Berindești jumătate și cu vad de moară și cu vecinii, anume: Cârstea, fiul lui Găină și alt Cârstea și Voineag și Stanciul și Dumitru cu fiii lor.

Și iarăși din Budeasa a șasea parte din sat, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii, anume: Țintea și Dumitru cu fiii lor și Nedelea cu fiii lui și fiii lui Radul și Oprea al Popii și Gherghe cu fiii lui, pentru că aceste ocine și dedine și vecini mai sus ziși au fost vechi și drepte ocine și de moștenire ale lui Dragomir postelnic, socrul lui Oprea logofăt, de mai înainte vreme. Astfel, când a măritat Dragomir postelnic pe fiica lui, Maria, cu Oprea logofăt, el a dat aceste ocine toate și cu toți vecinii mai sus ziși zestre fiicei sale Maria și ginerelui lui, Oprea. Astfel, de atunci au tot ținut Oprea și soția lui, Maria, aceste ocine și vecini cu bună pace până acum în zilele domniei mele,

Iar când a fost acum, acei vecini mai sus ziși din Turburea și din Berindești, ei s'au ridicat în pâra cu Oprea logofăt înaintea domniei mele. Și așa pârau ei că nu au fost vecini lui Dragomir postelnic, socrul lui Oprea, nicidecum, nici n'a avut treabă cu ei, ci sunt vecini lui Balea spătar de mai înainte vreme. Iar întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am întrebat domnia mea și pe Balea spătar: a ținut vreodată pe acești vecini mai sus ziși, ca să-i fie vecini și are cărți pentru ei, sau nu i-a ținut? Așa, întru aceea, Balea spătar a mărturisit cu limba sa înaintea domniei mele că nu i-au fost lui <vecini>, nici nu are cărți pentru ei, nici nu i-a ținut vreodată vecini, nici nu are treabă cu ei. Și am adevărit domnia mea foarte bine că sunt vecini de moștenire ai lui Dragomir, socrul lui Oprea, dați zestre fiicei sale Maria. Și am văzut domnia mea că umblă cu înșelăciune să nu fie vecini. Și au rămas acești vecini din Turburea și din Berindești de lege dinaintea domniei mele, să fie vecini.

Și iar a cumpărat Oprea logofăt doi vecini, anume Duicul și fratele lui, Ivan, din Turburea și cu fiii lor și cu toate delnițele lor, dela Dumitru, fiul lui Dolofan, pentru 2600 aspri gata, în zilele cinstitului părinte al domniei mele, Radul voevod, în prima domnie. Iar când a fost acum în zilele domniei mele au ridicat și acești doi vecini pâra cu Oprea logofăt înaintea domniei mele. Și așa pârau ei că n'au fost vecini ai lui Dumitru, fiul lui Dolofan, iar în urmă pârau ca să lepede asprii lui Oprea înapoi, să fie cnezi. Iar întru aceea, domnia mea am judecat, după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și a fost și Dumitru vânzător față înaintea domniei mele de a spus tot rândul lor. Și bine am adevărit domnia mea că sunt vecini de moștenire ai lui Dumitru, fiul lui Dolofan, și că i-a vândut lui Oprea și sunt acum șapte ani de când au fost vecini. Și am văzut domnia mea că umblă cu înșelăciune ca să se facă cnezi. Și a rămas Duicul și fratele lui, Ivan, de lege să fie vecini, dinaintea domniei mele.

Și iar a cumpărat Oprea ocină la Berindești și la Turbure, însă partea fiicei lui Capotă, anume Oprișa, jumătate, oricât se va alege și cu vad de moară jumătate dela Oprișa, fiica lui Capotă, pentru 1250 aspri gata. Și a vândut Oprișa de bună voie și fără nici o silă. Și am văzut domnia mea <și zapisul> de vânzare și cu mulți boieri martori, anume: Bratul mare comis și din Petrești, Borcea și din Uești, Cârstea.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Oprea logofăt și jupaniței lui, Maria, ca să le fie aceste mai sus zise ocine și cu vecinii dedină și ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hrizea mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei stolnic și Bratul comis și Gorgan paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt, am scris în Târgoviște, luna Septembrie 30 zile, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XV/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri, rom. din sec. XVIII.

342

1623 (7132) Octombrie 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod, nepotul lui Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Hriza mare vistier cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Pietrariul, însă toată partea lui Udriște din Câmpina, fiul lui . . . ¹⁾, oricât se va alege din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul și cu vecinii, anume: Drăgoiu cu nepotul său Cârstea și cu fiii lor și Voico cu fiii lui și Dobrotea cu fiii lui și Stan cu fiii lui și Cârstea cu fiii lui și iar Stan cu fiii lui. Pentrucă această ocină mai sus zisă, parte din Pietrariul și cu vecini a fost de moștenire a lui Udriște din Câmpina. Astfel a cumpărat-o cinstitul dregător al domniei mele, jupan Hrizea mare vistier dela Udriște, pentru 180 ughi gata și o manta de grana, prețul ughi 10.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Hrizea mare vistier, ocină la Pietrariul toată partea lui Boldujar, fratele lui Udriște din Câmpina, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și cu vecinii, anume: Stanciul și cu fiii lui și Dragotă cu fiii lui și Nan cu fiii lui și Stanciul și Dara cu fiii lui. Pentrucă această parte de ocină mai sus zisă și cu vecini a cumpărat-o jupan Hriza mare vistier dela Boldujar, fratele lui Udriște din Câmpina, pentru 160 ughi gata și pentru o manta de grana, prețul ughi 10.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Hriza mare vistier, ocină la Periș, toată partea lui Boldujar, fratele lui Udriște din Câmpina, oricât se va alege de peste tot și cu vecinii anume: . . . ¹⁾ pentrucă a fost dator Bodujar panului Hrizea mare vistier 70 ughi. Și nu i-a putut plăti, până când l-a ajuns moartea, de a murit. Iar după aceea, fratele său Udriște, el a vândut partea fratelui său Boldujar, toată și cu vecinii din Periș jupanului Hrizea vistier pentru acei 70 ughi, cu cari îi rămăsese Boldujar dator. Deasemenca și Udriște, fratele lui Boldujar și acesta încă și-a vândut și partea lui de ocină din Periș toată și cu toți vecinii, încă

¹⁾ loc alb în orig.

dinainte vreme. Dar vecinii anume:..... 1) jupanului Hrizea mare vistier pentru,..... 2) ughi gata. Și a vândut Udriște din Câmpina și cu fratele său Boldujar aceste părți ale lor de ocină¹ și cu vecini, de a lor bună voie și fără nicio silă și cu știrea tuturor rudelor lor și a tuturor boierilor și megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Și am văzut domnia mea și zapisele lor de vânzare și cu mulți boieri martori, anume: Fiera vistier și Dumitru Dudescul vistier și Tărăcianul logofăt și Ivan postelnicul din Văcărești și Spiridon logofătul. Încă și cu mare blestem a fost întărit.

Și iar să fie cinstitului dregător al domniei mele mai sus zis casa lui Eftimie cizmarul din Târgoviște și cu pivnița și cu grădina și cu tot locul, fiindcă a cumpărat jupan Hrizea vistierul această casă dela Eftimie cizmarul, pentru 3000 aspri gata. Și a vândut de bună voie. Și am văzut domnia mea și zapisul lui de vânzare cu mulți martori.

Și iar a cumpărat jupan Hrizea mare vistier o copilă de Țigan, anume Calea, dela Dima³) 2000 aspri gata. Și iar a cumpărat jupan Hrizea mare vistier un Țigan, anume Stan alăutariul și fratele său Preda, fiul lui Vintilă⁴) dela Radul paharnicul și dela soția lui, Maria, pentru 25 ughi gata. Și iar a cumpărat jupan Hrizea mare vistier un sălaș de Țigani, anume Stoica cu Țiganca sa și cu doi copii pe⁵) 10 mii aspri gata. Și încă și alt Țigan, anume Dragomir cu Țiganca sa Vișa, pentru⁶) 7000 aspri gata, dela Radul postelnic din Balomirești, și dela fiul său Preda.

Și au vândut acești mai sus ziși vânzători aceste ocine și Țigani de a lor bună voie și fără nici o silă și cu știrea tuturor rudelor lor și a tuturor boierilor și megiașilor din jurul locului. Și am văzut domnia mea și zapisele lor de vânzare, toate în mâna jupanului Hrizea vistierul și cu mulți martori, anume: Nedelco vornic și Iserul vornic și Eremia logofăt și Ivan postelnic din Văcărești și Ilie vâtaf din Cornești și Stănilav paharnic și alți mulți boieri, ce nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Hrizea mare vistier, ca să-i fie aceste ocine și vecini și Țiganii mai sus ziși dedine și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹) Loc alb în orig.

²) Loc șters în orig.

³) Peste pasagiul « o copilă..... Dima » scris deasupra cu roșu: dat la mănăstirea lui vodă din București.

⁴) Pasagiul « un țigan..... Vintilă », șters în orig. și scris deasupra cu roșu: dat la mănăstirea din București.

⁵) Pasagiul « un sălaș..... copii pentru », șters în orig. și scris deasupra cu roșu: dați la mănăstirea din București.

⁶) Pasagiul « și încă..... Vișa pentru » șters în orig. și scris deasupra cu roșu; dat la mănăstirea din București.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gorgan mare paharnic și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris la Târgoviște, luna Octombrie 1 zi și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7132 iar dela nașterea domnului mântuitorului nostru Isus Hristos 1613 ¹⁾).

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCXCVII/38.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

343

1623 (7132) Octombrie 6, Târgoviște.

† *Din mila lui dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca a soală Țara Românească.*

† Scris-<am> vl<ă>dicia mea această carte a vl<ă>diciei mele cinstitului lui Petrașco post<elnic>, cum un domnu nostru, preabunul și m<i>lc<o>stivul Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, cu bună voi, pri voia domnii sale și cu inimă curată și luminată s<e>-au m<i>lc<o>stivit domnia sa d<e>-au miluit pre cinstitul Petrașco postelnic cu un <sa> ²⁾ anum<e> Izvorul Alb în județul Meh<e>dinților, tot cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toț<i> rumăni câț<i> vor fi peste tot, și di în apă și di în uscat și di în câmp și di în păduri și di în hotar până în hotar, pântrucă a<e>st sat mai sus scris, el mainte vrēm<e> au fost de moșie al răposatului Radului postelnicul de în Floriești. Iară dup<ă> moartea lui el au căzut pre mâna Buzeștilor; iară când au fost acum, domnu nostru au căutat și au adăvărat cu tot divanul și cu toț<i> cinstiții hoiari, și au văzut domnia sa domnu nostru cum răposatul Radul post<elnic>, la moartea lui, ș'au împărțit toate bucatil<e> și toate moșiile, satile și rumăni și Țigani, care pre unde au vrut, pre la rudele lui și pre la slugi și pre la mân<ă>stir<i> pre unde i-au fost voia. Iară acest sat, ce iaste mai sus scris el au lăsat să fie domnesc, pântrucă feci<o>ri de în trupul lui nu i-au rămas; iară Buzeștii cât au [a] ținut acest sat, ei l-au ținut în silă și fără dereptate. Deci domnu nostru, deaca au aflat și au adăvărat acéaste toate ce-s mai sus scris<e> cu acest sat au miluit pre cinstitul Petrașco post<elnic> întru bună voia domnii sale, cu inimă curată și luminată, în divanul cel mare, de înaintea a toț<i> cinstiții dereg<ă>torii și de înaintea vl<ă>diciei mele, pântrucă Petrașco post<elnic> au fost rudă de aproape Radului po<s>t<elnic> ¹⁾ <ce> ²⁾ i venit de într'o țară striină, înaintea domnii sale. Și dup<ă> accia se-au m<i>lc<o>stivit domnu nostru d<e>-au ertat sat<u> ²⁾ Isvorul

¹⁾ data dela Hristos este greșită.

²⁾ loc rupt în orig.

Alb de bi<r>și de lucru și de găleată și de miiare și de ceară și de oae seacă și de toate dăjdile și sluj<bele câte es>¹⁾ pe an în țara mării sale, și de dijmă. Numai să a<i>bă a slujire și a lucrare lui cinstitul Petra<ș>co post<elnic> <în toate sate>¹⁾ le sale, ce la va da învățătură. Și după<ă> accia domnu nostru se-au m<i>k<o>stivit dé-au ertat și pre Pretrașco post<elnic> de bi<r>și de . . . >¹⁾ împrumută și de oaste și de<oe>¹⁾ri<t>¹⁾ și de dij<m>ă¹⁾ și de ca<i>¹⁾ <de olac și>¹⁾ de toate slujbele căt<e>vor fi peste an <în>¹⁾ țara mării sale. Numai să ai<bă a-și țineré>¹⁾ și a-ș<i> că<u>¹⁾taré <as>¹⁾ a sa și <bu>¹⁾catil<e> sale, și de alalte slujbe de toa<te>¹⁾ <să fie în pace>¹⁾ <ș>¹⁾i slobod și să-i fie lui satul <Izvorul Alb> de moșie și ertat în vecie, neclălit și neleg<ă>nat, cum iaste scris în ci<n>stea hris<ovul> domnu nostru. Și după<ă> a<e>cia domnu nostru au pus mare blăstemu pre urma domnii sale: cine se va ispiti a stricare sau a slăbiré, sau a spargiré, sau a ruș<i>naré mila și tocmeala cinstitului hrisovului domnii sale acela am să fie blăstimat.

Așijdirea și vl<ă>dicia mea încă am fapt mare procleț<e>nie pre cuvântul domnu nostru și pre urma domnu nostru: cine se va ispiti a stricare sau a slăbiré sau a spargeré și a rușunare și a căleare mila și tocmeala și cinstitul hrisovul domnu nostru, domniia lui ce iaste mai sus scris, acela om să fie anathima și procelet și afuris<i>t de domnul nostru I<su>s H<risto>s și de 318 *sfinți părinți dela Nicheia* și să fie proclețit și afuris<i>t și de vl<ă>dicia mea și să fie cu Iuda Iscariot și cu tricletul Ariia la un loc și cu ceia ce strigara spre domnul [domnul] nostru I<sus H<risto>s la răstăgnire, *ia-l, ia-l, răstignește-l și sângele lui asupra copiilor lor, care și va fi în vecii vecilor, amin. Alfel să nu fie, după spusa vlădiciei mele.*

Și em scris eu irmonch Efren u clisiah la sfânta mitropolie din Târgoviște, luna Octombrie 6 zile în anul dela Adam 7132 <1693>.

Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei Luca²⁾,

Acad. R.P.R., XLII/10.

Orig. rom. hârtie, pecete timbrată.

34

1623 (7132) Octombrie 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Crăciun și fraților lui, Oprea și Voimir și Dragotă și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină la Vrabeți, a lor ocină veche și dreaptă, însă 2 funii, numite Neniulească și din Teiul de Sus din funia Cernicească jumătate și din jos în Podure iar a patra parte și iar din Broșteni și din funia a patra, a opta parte și din

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ grecește în orig.

câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu via de peste tot hotarul, pentru că le este a lor veche ocină din moși strămoși. Și iar au cumpărat Oprea și Voimir și Crăciun ocină în hotarul de sus funia Popească toată peste tot hotarul, pentru 1600 aspri gata.

Și iar au cumpărat Oprea și Voimir și Crăciun ocină dela Tudor al lui Orze în Valea Scoarței partea lui toată, pentru 1600 aspri și partea lui Stepan, iar din Valea Scoarței, însă un loc în față iar celălalt loc în dos ¹⁾, pentru 1500 aspri gata. Și iar a cumpărat Crăciun dela Oprea al lui Burbe și dela Gherghe jumătate de funie iarăși în Valea Scoarței, pentru 800 aspri gata. Și iar a cumpărat Crăciun cotul numit Merișănescu însă partea lui Oprea al lui Burbe toată, pentru 300 aspri gata. Și iar au cumpărat Oprea și Crăciun ocină dela Avrămeasa, însă patru bucăți ¹⁾ la Podure ¹⁾, pentru 400 aspri gata. Și iar au cumpărat Crăciun și Oprea din funia Broștenească a cincea parte din hotarul de sus dela Broșteanul, pentru 2000 aspri gata. Și iar au cumpărat Voimir și Crăciun și Oprea un laz și 5 bucăți ¹⁾ dela Dumitru iarăși în Valea Roșie în hotarul de jos, pentru 1400 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus scriși oameni ocinele lor, care sunt mai sus scrise, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și fără nicio silă. Încă și cărți de moștenire au avut dela ceilalți domni de mainainte vreme pe aceste dedine mai sus scrise, însă le-au pierdut când au fost răulăți în țara domniei mele. Și au mărturisit înaintea domniei mele oameni buni că este ocina lor și cumpăratură, veche și dreaptă ocină, anume din Vrabeți, Radul și Ivan și Dumitru și Radul și Ivan și Neagoe și Radul Dracea.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Crăciun și Oprea și Voimir și Dragotă ca să le fie ocinele și dedinele, care sunt mai sus scrise, de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori pun domnia mea: jupan Papa mare logofăt ²⁾ și jupan Aslan mare logofăt și jupan Hriza mare vistier și jupan Necola mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Gorgan mare stolnic ³⁾ și jupan Furtuna mare comis și jupan Trufanda mare postelnic. Și ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

Am scris eu, Dragomir logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Octombrie 8 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLVIII/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1846, cealaltă nedată.

¹⁾ așa în orig.

²⁾ în loc de: mare vornic.

³⁾ în loc de: mare paharnic.

1623 (7132) Octombrie 10.

† Jupan Mihalce *al doilea* dvornec scris-am acesta a noastră carte cestui omū, anume Mihaiu *din* Sibiceu, feciorul lu Stan, ca să fie volnec a-și ține nește moșie ce au fostu zâlogit Radul, frate lu Stan, dereptu 500 as<pri> turești, anume 4 rozore, la frate-său la Stan unul după sat și unū pâmentu la vie, altu rozor la hotarul Mlâjetului. Și le-u cu<m>părat Stan dela frate-său Radul, în zilele lu Mihaiu vodă, iară alaltă ociănă câtă i-au râmas, el se-<u> sculat Bratul, fecior Radului, de o-u făcut vânzătore, în zilele dom<n> nostru Radului vodcă> cându au fost cursul ailor 7131 <1622—1623>

Deci vâru-său Mihaiu, feciorul lu Stan, el n'au vrut să lase să între alți în moșie, că au fostu el mai volnec a o cumpâra. Deci se-u prețuitu ace ocină dereptū 1000. Deci Mihaiu au dat 500 as<pri> și Mieșan alte 500 as<pri>. Deci noi am dat să-și ție Mihaiu cele 4 rozore ce au cumpârat Stan, tatâl lu Mihaiu, dela frată-său Radul, în zilele lui Mihaiu vodă de elu căci am văzut râvașele de zâlog. Și încă și mărturie 4 omen<i> anume: Vlădan *din* Sibiceu și Mirăce Anghelii și Mercica și Stanciul și Manețe. Iară alalâtă moșie câtă se va alege au multă, au puțină, să aibă a o împărți Mihaiu cu Mieșan pe cea mie de ban<i> ce au dat amândoi Bratului, feciorul Radului, că așa am judecat noi. Deci să fie volnec Mihaiu cu carte noastră a-și ține această moșie ce e mai sus scris. Și într'altul chip să nu fie. *Altfel'să nu fie, după spusa mea.*

A scris Stan al popei. Scris luna Octombrie 10 zile, anul 7132 <1623>.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XIV/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1623 (7132) Octombrie 12.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele egumenului dela sv<e>nta mănăstire Tutanna hram s<ven>ti Athanasie Athonschie ca să fie volnic cu aciast<ă> carte a domniei mele de să-ș strângă oameni la o seliște a svēntei mănăstiri ce se cheamă Vălénii *din județul* . . . .¹⁾ să-ș facă sat de slobozie, în[n]să să nu fie oameni cu bir sau oameni de țeară, ce să fie oameni striini fără de bir, oameni Ungurēni, ori Sărbi, ori Greci, ori Arbănași, ori Moldovēni, ori de unde vor fi, să aibă a se strânge acoloa.*

Iar dela domnia mea să fie ertați și slobozi de bir și de gorștină de oi și de stupi și de porci și de vinărici și de alte dăjdi, de toate câte vor fi preste an în țeara domniei mele de acum înainte până în . . .¹⁾ ai, cum au fost ertați și de părintele domniei mele Io Radul voevod.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am văzut domnia mea și cartea domnie lui de milă și de slobozie iscălită cu mâna domnie lui. Așijderea i-am ertat și domnia mea, numai să aibă a asculta de egumenul și de ce va fi treaba și lucrul sfântei mănăstiri.

Alt nimenilea treabă cu dânșii să nu aibă, nice de slugile domniei mele care vor fi cu slujbe acolo, nici bănișorii de județ, ce să fie în paci de cătră toți oamenii cum am ertat domnia mea. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

A scris Lepădat, luna Octombrie 12 zile în anul 7132 <1623>.

Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie rom., ibid., ms. 256, f. 603 v.

347

1623 (7132) Octombrie 12.

† Adecă eu, Manca Grecul dinpriunță cu fămeia mea Velica, dat-am zapisul nostru la mâna a dumnealui jupăan Lef[ă]ter Odobean, precum să știe că i-am vândut dum[ă]nealui stăncăni 20 de ocină, în Hodobeni. Și acești stăncăni mergu din apă Buzăului până în hotarul Mierăi, din câmpu, din pădure, de peste tot hotaru, însă stăncănul câte aspri 30. Și am luat acești bani toți gata în mâinile noastre și cu știrea a tuturor fraților noștri de moșie, care mai jos să vor iscăli, să-i fie moșia stătătoare dumnealui, feciorilor, nepoților, strănepoților, căț dumnezău îi va dărui.

Și pentru mai adevărată credință, ne-am iscălit mai jos, ca să crează. *Zile Oc[tombrie] 12, văleat 7132 <1623>.*

Eu Manca Grecul vânzător

Eu Velica vânzător

Giurgea Odobean martur

Eu Necula Coiariul martur

Eu Manole martur

Și am scris eu popa Șerbu de acolea din sat.

<Pe verso:> Zapisul Manii Grecul de Odoben.

Acad. R.P.R. LXXXI/151.

Orig. rom., hârtie.

348

1623 (7132) Octombrie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Io Radul voevod, nepotul bunului și milostivului Mihnea

¹⁾ litera O din Oc[tombrie] făcută peste litera D.

voevod și strănepotul răposatului și marelui și milostivului, bătrânului Io Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Socol paharnic, fiul lui Drăghici vornic din Cornățeni și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Răzvadul de Sus, a treia parte, însă partea care se cheamă Ciumească, toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din apa Ialomiței și cu vinărici din deal și din vatra satului și cu vecinii anume: Tudor Răspopul cu fiii lui și nepoții lui și Radul al Elinei, fiul Ancăi cu fiii lui și nepoții lui și Bratul cu fiii lui și nepoții lui și Oprea Căpriță cu fiii săi și cu nepoții lui și Cârștian cu fiii săi și cu nepoții lui, deoarece această mai sus spusă ocină a fost de moștenire a lui Negrea și a lui Radul din Ciumești din moși strămoși.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Petru voevod, fiul lui Mircea voevod, iar Ivan Noroceca vornic, unchiul jupaniței Maria, el a cumpărat această mai sus spusă ocină din Răzvadul de Sus, a treia parte și cu vecinii care sunt scriși mai sus, dela Badea vătaf și dela frații lui, Dumitru și Gherghina și Cârștian și dela verii lor primari, anume: Negrea și Radul, tatăl lui Lumotă clucer din Ciumești, pentru 18.000 aspri de argint gata. Și de atunci a tot ținut această mai sus spusă ocină, cu bună pace.

Iar apoi, Ivan Noroceca vornic, el a căsătorit pe nepoata sa, jupanița Maria după Nedelco postelnic din Mărăcineni și întru aceasta a înzestrat-o, de i-a dat această mai sus spusă ocină, a treia parte din Răzvadul de Sus și cu vecini, zestre, ca să-i fie ei și fiilor ei ocină și obabă iar lui Ivan Noroceca vornic veșnică pomenire. Și au tot ținut cu bună pace.

Iar după aceea, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Nedelco postelnic și jupanița lui, Maria, ei au sărăcit și au ajuns vreme de greutăți și de nevoi și de dăjdii și de datorii pe care le-au avut pe capul lor. Deci s'au sculat de au vândut ei toată partea lor din Răzvadul de Sus, a treia parte pe care au avut-o și cu toți vecinii mai sus spuse, slugii domniei mele lui Socol paharnic, fiul lui Drăghici vornic din Cornățeni și fiilor lui, pentru 32.000 aspri gata și 5 coți de grana fac prețul de 2000 aspri, pentru că este mai volnic să cumpere Socol paharnic această mai sus spusă ocină, toată partea lor din Răzvadul de Sus și cu vecinii, deoarece sunt frați de ocină din sat, decât alți oameni străini din altă parte, care nu se cuvine să între între ocinele lor. Și au vândut de bună voia lor toată partea lor de ocină din Răzvadul de Sus și cu vecinii mai sus scriși pentru prețul mai sus spus, slugii domniei mele lui Socol paharnic și fiilor lui. Și au făcut și zapis Nedelco postelnic și jupanița lui, Maria și fiii lor la mâna lui Socol paharnic pentru această mai sus spusă ocină și vecini din Răzvadul de Sus, cât a fost toată partea lor și cu martori buni și bătrâni, boieri anume: Ivașco vornic din Băleni și Fiera vistier din Leurdeni și jupanița Grăjdana spătăreasa din Mărcești și Staico postelnic din Șintești și fiul lui, Radul și Para clucer din Șintești și Nicola comis din Ionești și Arsenie cel bătrân și Lepădat logofăt din Târgoviște. Și s'au dat asprii mai sus spuse în mâna lui Nedelco

postelnic și a jupaniței lui, Maria, în casa lui Para clucer la Târgoviște. Și întru aceasta am văzut și domnia mea zapisul pe care l-a scris Nedelco postelnic și jupanița lui Maria cu mâinile lor, la mâna lui Socol paharnic, fiul lui Drăghici vornic și cu acești mai sus spusți boieri martori, care au fost atunci când a dat Socol paharnic asprii mai sus spusți la mâna lui Nedelco postelnic și a jupaniței lui, Maria. Și după aceea, încă am întrebat domnia mea pe acei boieri și ei iarăși au mărturisit și înaintea domniei mele, cum a fost scris și în zapis. Astfel întru aceasta, am făcut domnia mea această carte a domniei mele de credință pe toată această mai sus spusă parte de ocină a lor și cu vecini din Răzvadul de Sus la mâna lui Socol paharnic.

Pentru aceea, a dat domnia mea lui Socol paharnic, ca să-i fie de ocină lui și de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui.

Și iarăși să fie slugii domniei mele lui Socol paharnic, fiul lui Drăghici vornic, ocină în Răzvadul de Sus partea lui Balea spătar și a jupaniței lui, toată, însă din partea care se cheamă Măndească, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din apa Ialomiței și din dealul cu vinăriei și din vatra satului, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Socol paharnic această mai sus spusă ocină din Răzvadul de Sus, partea Măndească, dela Balea spătar și dela jupanița lui și dela fiii lor pentru 20.000 de aspri gata, încă în zilele părintelui domniei mele, în primul rând al domniei domniei lui. Și a făcut și zapis Balea spătar și jupanița lui, de mâna lor la mâna lui Socol paharnic și cu martori scriși anume, boierii: Preda paharnic din Răzvad și Dumitrașco spătar și Nedelco paharnic și Nedelco postelnic din Mărăcineni și Petriman cojocarul și Nan cizmarul din Târgoviște. Și s'au dat asprii în casa lui Nan cizmarul. Și întru aceasta am văzut și domnia mea zapisul dela mâna lui Balea spătar și a jupaniței lui la mâna lui Socol paharnic și cu martori mai sus spusți. Și după aceea încă am întrebat domnia mea pe acei boieri mai sus spusți, martori, deci și ei iarăși au mărturisit și înaintea domniei mele cum a fost scris și în zapis. Astfel, am dat și domnia mea lui Socol paharnic și fiilor lui, ca să le fie lor de ohabă.

Și iarăși să fie slugii domniei mele, lui Socol paharnic ocină la Șintești, partea tatălui său, Drăghici vornic, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu 5 vecini, pentru că această ocină mai sus spusă din Șintești a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire dela tatăl său Drăghici vornic din Cornățeni, însă să se știe, deoarece a avut Drăghici vornic, tatăl lui Socol paharnic și altă ocină în satul Dințești. Astfel după moartea lui Drăghici vornic a făcut Socol paharnic întocmire cu nepoata sa Chera, fiica fratelui său Ventilă clucer și cu bărbatul ei anume Iane paharnic, fiul lui Tudoran pitarul, pentru că dintâi au ținut pe din două și în Șintești și în Dințești iarăși în două, Socol paharnic și cu nepoata sa Chera. Iar întru aceasta, Socol paharnic el a făcut întocmire și schimb cu nepoata sa Chera și cu bărbatul ei Iane paharnic. Astfel a dat Socol paharnic partea lui din Dințești toată și cu vecinii nepoatei sale Chera, iar jupanița Chera, ea a dat toată partea ei din Șintești și cu vecinii,

ocină pentru ocină, unchiului său Socol paharnic. Astfel să ție jupanița Chera partea bunicului său Drăghici vornic, din Dințești, toată și cu vecinii, iar Socol paharnic să ție partea tatălui său Drăghici vornic, din Șintești, toată și cu vecinii. Și au schimbat de bună voia lor și au făcut și zapis Iane paharnic și jupanița Chera, fiica lui Vintilă clucer, de întocmire, scris cu martori anume: Tudoru logofăt din Vlădeni și Staico postelnic și Para clucer și Nedelco comis. Și am văzut domnia mea și zapisul lor cu martori și cu pecețile lor și au mărturisit acei boieri și înaintea domniei mele că s'au întocmit de bună voia lor și au schimbat mai sus spusele ocine. Și așa s'au apucat ca a doua oară să nu mai facă niciodată altă supărare dacă va vinde această parte din Șintești, Socol paharnic unde va putea s'o vândă, ca să cumpere partea lui Nedelco postelnic din Răzvadul de sus. Iar după aceea, Socol paharnic el a vândut toată partea lui din Șintești și cu 5 vecini lui Para clucer, pentru 34.000 aspri, de a răscumpărat altă ocină din Răzvadul de Sus și cu vecini dela Nedelco și dela jupanița lui, Maria, pentru prețul mai sus spus.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Socol paharnic, ca să-i fie aceste mai sus spuse ocine de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și Mihalachi mare vistier și Necula spătar și Vartolomei stolnic și Bratul comis și Dumitrașco paharnic și Dumitrachi mare postelnic. Ispravnic Aslan mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris la Târgoviște, luna Octombrie 19 zile, curgerea anilor dela Adam până în zilele acestea, în anul 7132 <1623>.

† Io Alixandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CI/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. *ibid.*, ms. 6264, f. 75—76 cu data 19 Oct.

349

1623 (7132) Octombrie 5.

Scris-am eu, Danciul și Vâlsan, ginerile lu Gherghe comis, cum să se știe că am avut nește rum<ă>ni împreun<ă> în sat în Crăpéni. Dici ne-am tocmit de a noastră bun<ă>voe, de i-am împărțit. Dici au loat Danciul rum<ă>ni, anum<e> Dobromir cu feciorii lui și feciorii lu Anghel cu feciorii lor și Motorga cu feciorii lor și un fecior al lu Dragot<ă>, anum<e>.....¹⁾ iar Vâlsan au loat pre Căzan cu feciorii lui și pre Găma cu feciorii lui și pre Stan Mălea cu feciorii lui și un fecior al lu Dragot<ă> anum<e>.....¹⁾ Și ne-am tocmit de a noastră bun<ă>voe.

¹⁾ loc alb în orig.

Și mărturie: Dona *din* Socoténi și Pătrașco, *fiul* lui Stanciu *din* Pade și Cărslea *din* Săténi și Necula și Mogoș vătaf și Lașco comis și Stoica logofăt.

Am scris cu Vasilie din Brătiani. Scris luna Octombrie 5 zile, anul 7132 <1623>

Danciul

Vălsan

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, VIII/4—5.

Orig. rom., hârtie, două peceți aplicate.

350

1623 (7132) Octombrie 20.

1623 Oct. 20

Livezi în Dămbovița.

† Jupan Papa *mare vornic*. Să se știe megiiășai lu Ion *din* Căndești să ai Bunii *din* Văliani iaem ¹⁾ de în satu de Văleani, *din* Căndești, Toder, ca să caute și să adevereze pentru o grădină cu pomi de în valea lui Drăgoiu, ei o au cumpărat tatăl lui Ion Dragomir dela Văsiu. Deci, de va fi ținând Ion atăta cât au cumpărat tată-său, el să fie, iar să va fi înpresurând el ocina fetei Vlaicului, deci acești megiiăși să caute să-i alcagă partea ei, cum vor găsi adevărat cu ale lor suflete.

Scris Octombrie 20 zile leat 7132 <1623>.

Acad. R.P.R., ms. 4713, f. 96.

Copie rom. din sec. XX.

351

<1623 — 1626> Noembrie 4.

Eu Marco *din* Presicéne, împreună cu făméia mea, anume Părasca, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mâna lu Neagoe *din* Cărligați, cum să să știi că i-am vândut moșii în câmpul Prisă cénilor 8 locore: 7 locore în câmpu și cu săliștea fac 8 locore.

Deci, deriptu acéia, cându am vândut această moșie lu Neagoe, o am vândut di a mea bună voe, cu știrea tuturor fraților miei și cu știrea tuturor migiiășilor di înprijurol locului și din sus și din jos.

Și o am vândut în zilee lu Alixandru vodă, *fiul* Radului vodă.

Așjidirea această moșie ei scrie mai sus, când o am vândut mi-au dat bani gata în mănile mele, ughi 13.

Și cându o am vândut fost-au mulți migiiăși mărturie, anume: Bădica și Radu Pomăzalcă *din* Prisă ceane, Vlaicul *de acolo* și Bădilă *de* acolo,

¹⁾ pentru: oameni.

Neagul, *fratele* lui Bădil<ă>, Simpietru *de acolo*, Dragot<ă> Pris<ă>cianul din în parte moșii cu Neagoe cumpărătorul ce au cumpărat această moșie ci serie mai sus.

Și pentru cridința, pusu-ne-am și pecițil<e>.

Scris în luna Noembrie 4 zile, anul 7130 <1621>.

Acad. R.P.R., CXCV/21.

Orig. rom., hârtie, opt peceși aplicate.

La văleat s'a omis cifra unităților. Datat din domnia lui Alexandru Coconul.

352

1623 (7132) Noembrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Radul logofăt și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Ojogeni, din județul Ialomița, însă jumătate de sat, partea lui Dragul postelnic din Slătioare, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului 140 de stânjeni ¹⁾ de pretutindeni oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Radul logofăt această ocină dela Dragul postelnic din Slătioare, pentru 14.000 ²⁾ aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Radul logofăt ocină la Dădulești însă toată jumătatea de sat, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii câți se vor afla și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Radul logofăt această ocină mai sus scrisă dela Barbul postelnic și dela fratele său Ivan din Mănești, pentru 12.000 ²⁾ aspri.

Și iarăși să-i fie lui Radul logofăt ocină la Stroești însă din partea care a fost domnească cumpărată de răposatul Mihail voevod, a patra parte, pentrucă a cumpărat Radul logofăt această ocină dela megiașii din Stroești pe vremea când s'au răscumpărat ei de vecinie dela Gavriil voevod, pentru 20.000 aspri gata. Și iarăși să-i fie lui Radul logofăt ocină la Stroești însă partea lui Stoica al lui Țoțea, 40 de stânjeni, de pretutindeni și de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă a cumpărat Radul logofăt acești stânjeni de ocină mai sus spuși, dela Stan și dela femeia lui, Calca, pentru 1000 aspri. Și iarăși să-i fie lui Radul logofăt ocină la Stroești însă partea lui Matei, fiul lui Barbul, însă 20 de stânjeni de pretutindeni și de peste tot locul cât se va alege, pentrucă a cumpărat Radul logofăt acești stânjeni de ocină dela Matei, fiul lui Barbul din Liperești, pentru 500 aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Radul logofăt un sălaș de Așigani, anume: Vladul Buiul și cu Așiganca sa anume Sora și cu patru fii, anume: Mirea și Măra și Radul și

¹⁾ cuvintele «140 de stânjeni» sunt adăugate ulterior.

²⁾ cifrele adăugate ulterior.

fiica lor Antemia ¹⁾, pentru că a cumpărat Radul logofăt acel sălaş de Ațigani dela Mihartu postelnic din Văgiulești și dela Stroe postelnic din Otiteliș, pentru 11.000 aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Radul logofăt un sălaş de Țigani, anume: Stan eismarul cu Ațiganca sa anume Stana, pentru că a cumpărat-o Danciul vătaf Doicescul dela Banciul și dela soția lui, Stana, fiica lui Staico din Suslănești, pentru 33 galbeni. Și apoi Danciul vătaf, el a vândut acest sălaş de Țigani boierului domniei mele, Radul logofăt, iarăși în acest preț mai sus scris, 33 galbeni gata. Și iarăși să-i fie lui Radul logofăt o Ațigancă anume Stoica și cu două fiice, anume: Salomia și Stana, pentru că a cumpărat Radul logofăt dela jupanița Voica și dela fiii ei, anume Udrea și Bogdan și Pană, din sat din . . . . . ²⁾, pentru 4000 aspri gata.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele Radul logofăt un Ațigan anume Gonțul și cu doi fii, anume . . . . . ²⁾ pentru că i-a cumpărat Radul logofăt pe acești Ațigani dela Iane spătar și dela jupanița lui, Elina din Mărgineni, pentru 30 ughi. Și iarăși să-i fie boierului domniei mele, Radul logofăt, o Ațigancă anume Mușa, fiica lui Voico Țiganul, pentru că i-a dat-o Nedelco comis din Bucov pentru niște bani ce i-a împrumutat Radul logofăt de i-a plătit alți Ațigani dela Necula sluger pe care îi vânduse soacra sa, jupanița Maria.

Iar apoi când a voit să-i plătească Nedelco comis asprii, Radul logofăt i-a iertat din acei bani 7 galbeni pentru Mușa Țiganca mai sus spusă. Și au fost atunci boieri martori: jupan Cernica fost mare vornic și Ionașco comis din Borus, când i-a iertat Radul logofăt acești 7 ughi lui Nedelco comis, și mulți boieri.

Și au vândut acești mai sus spuși numiți boieri ocinile și Ațigani lor de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Radul logofăt, ca să-i fie această ocină și Ațigani, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Mihalachi mare vislier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 10 zile și dela Adam până acum, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCIX/20. ~

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

¹⁾ cuvintele « și fiica lor Antemia », sunt adăugate ulterior peste un text ras.

²⁾ loc alb în orig.

<1623 Noembrie — 1625 Martie> 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Dumitru al doilea vistier și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Tătarul dela apa Ialomiței, însă partea lui Burtea vornic toată și de moștenire și de cumpăratură și partea lui Albul logofăt din Fundeni, toată și partea lui Neagul logofăt din Săcuieni și a fratelui său Oprea, toată și iarăși partea lui Cârștian, fiul lui Mânjină, toată, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă aceste părți de ocină au fost dedinile lor drepte.

Iar când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, jupanița Oprina, soția lui Marco logofăt din Topoloveni, le-a cumpărat tot pe zestrea ei, pe bani gata, dată și miluită și înzestrată cu bani de Mihail voevod, dela toți moștenii satului, care sunt mai sus spuși, dela fiul lui Burtea vornic și dela Crăciun logofăt, fiul lui Albul logofăt din Fundeni și dela Neagul logofăt și dela Oprea și dela Cârștian, fiul lui Mânjină, pentru... ¹⁾ aspri. Și a tot stăpânit jupanița Oprina satul Tătarul cu bună pace.

Iar când a fost în zilele răposatului Simeon voevod, după moartea lui Marco logofăt, Tudor, fiul lui Marco logofăt, făcut cu altă jupaniță, el a ridicat pără înaintea lui Simeon voevod. Și așa pără Tudor, fiul lui Marco logofăt, că nu a cumpărat jupanița Oprina satul Tătarul pe zestrea ei și cu bani dela Mihail voevod, ei a cumpărat jupanița Oprina împreună cu tatăl său Marco logofăt, pe bani din agoniseala lor. Astfel, întru aceasta, Simeon voevod, domnia lui a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a rămas Tudor de lege. Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Șerban voevod, Tudor, el iarăși a ridicat pără pentru satul Tătarul. Și așa pără înaintea domniei lui, cum a pârît și înaintea lui Simeon voevod. Intru aceea, Șerban voevod a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a dat domnia lui Tudor lege, 12 boieri, ca să jure Tudor că a cumpărat Marco logofăt satul Tătarul cu jupanița Oprina din agoniseala lor și nu l-a cumpărat jupanița Oprina singură. Astfel, întru aceea, Tudor nu a putut nicidecum să se apuce de lege să jure, ci a rămas Tudor de lege și de judecată dinaintea lui Șerban voevod. După aceea, iarăși a tot stăpânit jupanița Oprina satul Tătarul cu bună pace, până în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, în prima domnie, când a fost cursul anilor 7120 <1612>.

Astfel, după aceea, jupanița Oprina, ea a căzut în sărăcie și în nevoe și a vândut satul Tătarul boierului domniei mele jupan Dumitru Dudescul al doilea vistier, pentru 8000 aspri gata. Și l-a tot stăpânit boierul domniei mele Dumitru

¹⁾ loc alb în orig.

vistier cu bună pace, iarăși până în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, în al doilea rând, când a fost cursul anilor 7130 <1621—1622>.

Apoi Tudor, fiul lui Marco logofăt, el iarăși a ridicat pâră înaintea părintelui domniei mele, Io Radul voevod. Și așa pâră Tudor cum a pârît și dintâi, în zilele lui Simeon voevod și în zilele lui Șerban voevod. Iar jupanița Oprina, ea s'a plâns în divan, înaintea părintelui domniei mele Io Radul voevod că a cumpărat jupanița Oprina, ea singură satul Tătarul pe zestrea ei, cu bani dela răposatul Mihail voevod. Și a scos jupanița Oprina în divan cartea de cumpărătură a lui Mihail voevod și cartea de pâră și de rămas a lui Șerban voevod. Și iar au mărturisit și cinstiții dregători ai domniei mele jupan Papa mare vornic și jupan Cernica fost mare vornic înaintea întregului divan al părintelui domniei mele, Io Radul voevod, că a cumpărat jupanița Oprina satul Tătarul cu bani de zestre dela răposatul Mihail voevod. Și a fost atunci ispravnic jupan Cernica vornic, pus de Mihail voevod, de a cumpărat acel sat Tătarul mai sus scris. Și când a vândut jupanița Oprina satul Tătarul lui Dumirru vistier, Tudor el însuși a numărat banii cu mâna lui, de i-a dat în mâinile jupaniței Oprina pentrucă îi era fiu vitreg. Astfel iarăși a rămas Tudor de lege și de judecată din divan, a patra oară, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Dumitru Dudescul al doilea vistier, ca să-i fie satul Tătarul, partea acelor boieri mai sus spuși, de peste tot hotarul, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan ..... ¹⁾ mare logofăt și jupan ..... ¹⁾ mare vistier și jupan ..... ¹⁾ mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic ..... ¹⁾ mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna...¹⁾ 10 zile și dela Adam până acum, în anul 713...

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., XLI/106.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Alt orig. slav, cu conținut aproape identic ibid. în XLII/9.

Cu o trad. rom., din sec. XVIII.

Data incompletă, datat după domn și divan.

354

1623 (7132) Noembrie 11.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lu Dragomir, feciorul lu Stănislav din Verneșt<i>*, ca să fie în paci și slobod de*

¹⁾ loc alb în orig.

bir de cătră județul de Buceu și de cătră toți pãrgarii și oroșani, pentrucă au avut pãrã Dragomir naintea domnii mèle cu orășanii den târgu den Buceu, însă anum<e> cu Tudoran ciaușul și cu Ghiuone. Și așa pãrãia orășanii cu<m> să dea Dragomir bir cu ei; iar Dragomir s'au plãnsu cu<m> dă bir cu satul Verneștii. Derept acéia, domnii mea am căutat și am judecat, cu toți cinstiții deregătorii domnii mèle<e>; și am văzut domnii mea și carte deregătorului domnii mèle j<up>ânului Neculei mare spãt<ar și> carte lu Isarũ județul cu 12 pãrgari, cum dă biru cu țeara.

Derept acéia, domnii mea încă am dat lu Dragomir ca să fie în paci de cum naintea de cătră acei tãrgari ¹⁾ cum scrie mai sus să-ș dea birul în Verneșt<i> unde șade, pentru că au slãtut de faț<ă> și au rãmas tãrgari ¹⁾ de lége denaintea domnii mèle<e>. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Noembrie 11 zile, în anul 7132 <1623>.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

A învățet, al doilea logofăt.

Arh. St. Buc. M-rea Banu, IV/4.

Orig. rom., hãrtie, pecete aplicată, căzută.

355

1623 (7132) Noembrie 11.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupãnései Grãjdanei, ca să fie volnic<ă> cu această carte a domniei mèle<e> de să ș<i> păzească a ei pădure, anum<e> Ciurnericul, dela sat dela Leurdeni, să n'aibă a intra nime<ne>lea în pădurea Ciurnericului să tae sau să iea lémne, fără voia jupãnései Grãjdanei.*

Iară carele va intra în pădure să tae, să fie volnici feciorii jupãnései Grãjdanei de să le ia carãle cu boii și topoarãle și să <a>ibă a-i și certa, pentrucă așa iaste învățatura domniei mèle<e>. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Noembrie 11 zile, în anul 7132 <1623>

† *Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Acad. R.P.R., CCCC/218.

Orig. rom., hãrtie, pecete timbrată, căzută.

356

1623 (7132) Noembrie 12.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele*

¹⁾ în loc de pãrgari.

lui Dumitru și Panaiot și Manea și Radul și Stoica și alt Radul și Iane din Ohaba ca să fie în pace și sloboz<i>, ei și feciorii lor, de cătră Tanasie peh<arnic> de Stăneșt<i> și de cătră toate rudeniile lui. Pentru că aceșt<i> oame<ni> fost-au megiaș<i> de în Ohab<a>, iar cându au fost în zilele<e> părintelui domnii mēle Io Radul voevod, iar popa Ghin<ea>, el ș'au vândut partea lui de în Ohab<a> lu Tanasie peh<arnic>, însă jumătate de sat și cu rumăanii și cu tot venitul.

Iar după acēia, când au fost apoi, lu Tanasie peh<arnic>, lui nu i-au fost cu pace, ce au avut popa Ghin<ea> pără cu frații lui de ocină, carii sânt mai sus scriș<i>, naintea părintelui domnii mēl<e> Io Radul voevod, cându au fost la Gherghiț<a>, pentru căce au fost ei mai volnici să dea banii, să nu-i vânză altora.

Și au văzut domnia lui și zapisul popei lui Ghin<ea> la mână lor, de tocmeală<ă> cum se-au fost tocmil, să-i fie lui rumăani, cumi-au fost, de moșie. Și așa le-au fost tocmeala: de va vrea popa Ghin<ea> să-i vânză altora, sau să facă schimbu cu cineva, să nu fie volnic, căce sânt ei fraț<i> de moșie, ce să dea ei banii. Și au rămas pre popa Ghin<ea> de lege. Și au dat atunce părintele domnii mēl<e> lu Tanasie peh<arnic> să ia dela popa Ghin<ea> ocină pentru ocină și rumân<i> pentru rumân<i> de în moșia popei lu Ghin<ea>, de în Bojurani

Intr'acēia, văzând popa Ghin<ea> cum că-i pasă de Tanasie peh<arnic>, iar feciorii popei lui Ghin<ea>, ei au făcut tocmeală<ă> și schimbu și frăție, de au dat feciorii popei lui Ghin<ea> lu Tanasie peh<arnic> jumătate de sat cu rumăani de în sat den Ohab<a>, iară ei să-ș<i> fie moșia lor den Bojurani și au făcut cărți de frăție.

Iar cându au fost acum, în zilele domniii mēl<e>, iar acești moșteni den Ohab<a>, carii sânt mai sus ziș<i>, ei au venit toț<i> de se-au părăt de faț<ă> naintea domnii mēl<e> cu Tanasie peh<arnic> și cu popa Ghin<ea> și așa părăia aceșt<i> oameni den Ohab<a> cum sânt ei mai volnici a cumpăra, că au fost vândut popa Ghin<ea> făr<ă> știre.

Intr'acēia, domnia mea am judecat și am adevărat pre drept și pre lege și am dat domnia mea cum să-ș<i> fie Tanasie peh<arnic> moșia popei lu Ghin<ea> de Boj<o>rani, iar pop<a> Ghin<ea> să-ș<i> fie moșia den Ohab<a>, cu rumăanii, cumi sânt de moșie. Și le-am spart domnia mea cărțile și zapisele de tocmeală și de frăție.

Iar când va vrea pop<a> Ghin<ea> să vânză moșia lui den Ohab<a> sau să o facă schimbătoare, să nu fie volnic, ce să dea aceșt oameni banii. Și mai mult-val să n'aib<ă>. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scriș Noem<brie> 12 zile, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXCVIII/61.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

1623 (7132) Noembrie 15.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului, milostivului Io Radul voevod. Scris-am domnie mea cinstitului dereg<ă>torului domnii mele jupan Cernica, care a fost mare vornic și Turture peh<arnic> din Glina.*

Dup' aceia v<ă> grăescu domnie mea că aicea au venit o slug<ă> a părintelui egumenului dela sf<ă>nta mănăstire unde iaste hramul s<fân>ta Troiță dela București. Deci așa au spus cum au avut mănăstirea o moar<ă> <f>ăcut<ă> mai de mult, den jos, iar cându este acum dumneta ai făcut moară den sus. Deci dup<ă> aceia au făcut și Turture peh<arnic> și mai sus de dumneta. Deci, cându este acum, voi abateți apa pre nește gârle de merge toat<ă> pre la morili voastre, iar morili sfintei mănăstiri iale nu pot măcina că n'au apă.

Dup'aceia în vreme ce veți vedea carte domnii mele și sluga domnii mele *anume* Manolache post<elnic>, voi să căutați să vă străngeți toți și să străngeți boeri și oameni buni bătrâni meșteri și den sus și den jos, de să caute de veți fi abătut apa den matcă la morile voastre pre gârle, iar sluga domnii mele ce iaste mai sus scri<s> el să fie volnic să vă taia zăgasile, să mergă apa pre matea cia bărtână pre undé au unblat. Iar de nu, voi să vă mai pogoră<i> morile înpotriva apei, să poat<ă> unbla și morili ciale de jos ale mănăstirii.

Deci, cum vor afla cei meșteri cu sufletele lor drept aceia și tu vornic Cernico crez dumneta iaști boeren bun și bătrân, n'arū tribui să faci dumneta lucrure ca aciaste cum nu se cade, ci-ar trebui să dai dumneta învățatură alt<o>ra, să nu se plângă nime de dumneta.

Asta vă vorbim domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însuși spusa domniei mele.

Scris luna Noembrie 15 zile, anul 7132 <1632>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/14.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie în ms. 256, f. 297.

1623 (7132) Noembrie 15.

† Să se știe cum au cumpărat Momcilă den Dediulești dela Nedelco, fiul lui Fășie, partea lui de vie den Dediulești, *pentru* ugh<i> 9. Și au cumpărat și ocină câtă se va alége și o jumătate de roată de moară în apa Buzăului dela Roșiul. Și au cumpărat acca ocină și acca jum<ă>tate de roată de moară tot în prețul acelor 9 galben<i>.

Și iar au cumpărat Momcilă de Dediulești dela Marco și dela Lorințe feciorii lu Curalici, partea lor de vie den Dediulești și o jum<ă>tate de roată de moară în apa <Bu>') zăului, iar la Roșiul și ocină toată, câtă se va alége den Dediulești pentru 900 aspri. Și au vândut ei acești oameni ei-s mai sus scriș<i>, de a lor bună voce și cu voia tuturor fraților și de în sus și de în jos.

Și au fost la tocmeala lor mulți oameni buni mărturii și aldămășari de înpregiurul locului, *anume:* den Dediulești, Moș și Vlad și Neagoe și Potecă și Voiuco și Stance și Lupul călărașul și Stan Caraulca și Ion, *fiul lui* Potecă și Neagoe, *fiul lui* Țițeiu și Stan Scărlețea. Și a fost mulți oameni buni ei nu sânt scriș<i> aicea.

† *Scris luna Noembrie 15 zile, în anul 7132 <1623>.*

Acad. R.P.R., CXLVI/185.

Orig. rom., hârtie, două peceți aplicate.

359

1623 (7132) Noembrie 16.

Cartea răposatului Alixandru voivod pentru satul Bucovățul, dela leat 7132 <1623>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn, feciorul preabunului și răposatului și milostivului Io Radul voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domniei mele satului Bocovățului ce iaste al sîntei mănăstiri ce să chiiamă Coșuna, hramul sfântului Nicolae, ca să fie în pace și slobod de bir și de găleată și de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de vinăriciu și de cai de olac și de miiare și de ciară și de toate dăjdile și mîncăturile căte sînt peste an în țara domniei mele, pentrucă au fost ertat și mai denainte vrême de părintele domniei mele Io Radul voevod și de alți domni mai bătrâni. Așijderea am ertat și domniia mea de acéste mîncături de toate de căte sânt mai sus zise. Nimené de nimic să nu-i bîntuiască, naintea cărții domnii mele. Aciastă am poruncit domniia mea, nici decum neclătît peste zisa domniei mele. *Noembrie 16 zile, anul 7132 <1623>.*

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722, f. 406.

Copie rom.

360

1623 (7132) Noembrie 18.

Adecă eu, Părva, fata Stanciului de în Păușeșt<i>, nepoata lu Gligorie, scri-sam acesta al meu zapis la mîna Simii logofet, cum să se știe că i-am vândut partea mea ce-au rămas dela tată-mieu de în sat de în Păușeșt<i>, toată, câtă

1) loc rupt în orig.

se va alége de în câmpu, de în pădure, de în apă, cu vadure de moară și de în seliștea satului și de preste tot hotarul, însă fără de o bucată de loc ce-am vândut lu Tudor Grecul și fără 8 fălci de loc, ce-am vândut altora. Iar alt toată ocina o am vândut Simei log<ofăt> drept 6.000 ban<i> gata. Și am vândut de a mea bună voc fără neci o silă și cu știrea tuturor rudelor méle și a tuturor megiașilor de înprejurul locului și cu știrea a tot divanul.

Și mărturie încă am pus: Dum<i>tru al doilea vist<ier> și Radul și Para logofeții de vist<ierie> și de în megiași, anume: pop<a> Ghin din Râmnic și Mateiu cluc<er> și Tudor de în Bojoran și Stanciul și Oprea de acolo și de în Păușeșt<i> Vladul Răspopol și Stănilcă. Și am vândut să-i fie moșie stătătoare. Și am luat toți banii deplin la-măna mea.

A scris Șerban logofăt din Hierăști, la Târgoviște, luna Noembrie 18 zile, anul 7132 <1623>.

Dumitru al doilea vistier.

Para logofăt ¹⁾.

Radul logofăt din Bărbulești.

Șerban log<ofăt> din Hierăști.

Matei clucer ¹⁾

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/6.

Orig. rom., hârtie, cinci peceți aplicate.

361

1623 (7132) Noembrie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ionașco postelnic, fiul lui Miroslav logofăt și cu fiii săi câți Dumnezeu i-a dăruit ca să-i fie o siliște de sate care se cheamă Zăvoiul și Căndrele, toate și cu vaduri de moară și din câmp și din pădure și din apă și din uscat de pretutindeni și de peste tot hotarul și din ocina Găojanilor de jos, jumătate de peste tot hotarul, cât se va alege. Și vecinii, anume: Iubin și Neagul cojocarul și Radul Cioroiul și Stan Tatovan și Stan Rățoiul și Crăciun Puică și Vladul Căcăcea și Stan Vârjoghe și Stanciul morariul ²⁾ și Dragomir cel bătrân și Neagul Mavrea și Dragul, fratele lui Roiubul, și cu fiii lor, pentru că aceste ocine și vecini mai sus spuși au fost cumpărate de răposatul jupan Miroslav logofăt, tatăl lui Ionașco postelnic, dela Stanciul, fiul lui Benga, încă din zilele bătrânului, răposatului străbunic al domniei mele, Alexandru voevod.

Iar apoi, când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, sluga domniei mele, Ionașco postelnic, el a căzut în sărăcie și în datorie și în

¹⁾ semnături grecești.

²⁾ așa în orig.

neputință. Astfel pentru lipsă și nevoie, el a slobozit jumătate din vecini câți au fost în Găojanii de jos și cu jumătate de ocină, însă din siliștea de jos, de s'au răscumpărat de vecinie dela Ionașco postelnic, pentru 200 de galbeni, iar acești vecini mai sus spuși din Găojanii de jos și cu jumătate de siliște din Găojanii de Jos, ei au rămas nerăscumpărați pe seama lui Ionașco postelnic. Și au mărturisit însăși vecinii care s'au răscumpărat dela Ionașco postelnic înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor dela curtea domniei mele că au fost și acești oameni mai sus spuși, toți vecini împreună cu ei. Și au făcut acești <vecini> ¹⁾ răscumpărați, zapisul lor de mărturie la mâna lui Ionașco postelnic ca să fie vecini lui Ionașco postelnic câți nu au dat bani. Însă să se știe vecinii care s'au răscumpărat să stăpânească numai jumătate de ocină din Găojanii de Jos cât se va alege, iar din cealaltă jumătate de ocină din Găojanii de Jos și cu alte ocine și hotăre să nu aibă niciun amestec ei să fie toate pe seama lui Ionașco postelnic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Ionașco postelnic, ca să-i fie siliștea Zăvoiul și Cândrele toate și cu vaduri de moară și din ocina dela Găojanii de Jos și cu jumătate de vecini, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Noemvrie 22 zile <și> ¹⁾ dela Adam până acum, la această scriere cursul anilor, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCI/15.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

362

1623 (7132) Noembrie 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea ¹⁾această poruncă a domniei mele jupaniței Dobra, jupanița lui Stanciul logofăt din Cepari și feciorilor ei, anume Dumitrașco și Ivașco, ca să fie în pace și slobod<ă> de cătră Tudor log<o>fet și de cătră Drag<o>mir post<elnic> de Vlădăni șe de cătră feciorii lor, pentru cându au fost în zilele lu Șerhan voevod, iară Tudor log<ofăt> și cu frate-său

¹⁾ lipsește în orig.

Dragomir post<elnic> fost- au pus zălog satul Hocneștii cu satul Băneștii, partea loru toat<ă>, de preste tot hotarul, la Stanciul logofătul de Cepari, drept 220 de galbeni și de în câmpu și de în pădure și de în ap<ă> și cu rumăni de pretutindinea căt se va alége, și i-au ținut zălog.

Iar cându au fost în zilele părintelui domnie mele Io Radul *voevod*, iar Stanciul log<ofăt>, el au căzut în datorie și au mănăt cu carte domnească de au întebat pre Tudor log<ofăt> și pre Dragomir post<elnic>, scumpăra-ș<i>-voru moșiile ce sănt mai sus scrise, au cum le iaste voia? Ei au zis că nu pot să le scumpăre, ce au zis să fie volnic Stanciul log<ofăt> a le vende unde va putea. Deci, după acéia, Stanciul logofet de Cepari, el au vândut satul Hocneștii și satul Băneștii, jupănesei - Mariei de Albești și fiu-său Predei, să-i fie moșie.

Iar cându au fost acum, în zilele domnii mel<e>, după moartea Stanciului log<ofăt> Cepariul, iară Tudor log<ofet> și frate-său Tudor¹⁾ post<elnic> de Vlădeni ei se-au seulat de-au venit în pără, înaintea domnii mele, cu jupăneasa Dobra de Cepari și cu feciorii ei, și așa părăia Tudor log<ofăt> și frate-său Drag<omir> post<elnic> de Vlădeni, cum nu i-au întebat cându au vândut acele sate. Iat boiarinul domniei mele, jupan Papa *mare vornic*, el <au> mărturisit înaintea domnii mel<e>, în divan, cum se-au mărturisit Tudor log<ofăt> și Drag<omir> post<elnic>, cum ei nu pot scumpăra aceste sate ce zic mai sus.

Și au fost mulți boieri, anum<e>: Stoica log<ofăt> de Tărăceni și Oprea log<ofăt> de Rătivoeșt<i> și de Sălătruc, Stanciul *al doilea* armaș, de au mărturisit și ei cum n'au vrut să-ș<i> scumpere moșiile, ce au rămas Tudor log<ofăt> și Drag<omir> post<elnic> de lég<e> denaintea domnii mele.

Drept acéia, am dat domnia mea jupănesei Dobrei de Cepari, ca să fie în pace și slobod<ă> și ia și feciorii ei, de cătră boiarii de Vlădeni și de către feciorii lor, nimica val să nu mai aib<ă>, ce să aib<ă> bună pace. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Noembrie 23 zile, în anul 7132 <1623>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Acad. R.P.R., XXXIII/199.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

363

1623 (7132) Noembrie 23.

Scris-am eu, jupan Manolache *al doilea* post<elnic> aciasta a noastră carte, cum să se știe c'am fost trimes de domnu nostru de să caut pântru rândul unor

¹⁾ în loc de Dragomir.

mori ce sânt la Glina ale jupanului Cernicăi vornecului și ale lu Turturea pel<arnic>, pântru e'au avut pără cu egumenul Athanasie dela mănăstirea s<ve>ta Troiț<a>. Deci așa părăia egumenul Athanasie de au zis e'au fost abătut apa pre alt<ă> gărlă. Deci au strânsu boiari de pre înprejurul locului anum<e> Seman județ *din* București și Milrea post<elnic> *din* Drag<o>mirești și Scorea log<ofăt> *din* Uscași și Marco *din* Căzânești și Coman log<ofăt> *din* Crasani și Frățilă log<ofăt> *din* Orești și Dumitru *din* Bobești și meșteri anum<e> Miho și Drag<o>mir *din* București și Paraschiva *din* Bobești și Armenciuc *din* Drag<o>mirești și Zărână *din* Popești și Drăjan *din* Buciumeni.

Deci au înblat acești boiari și acești meșteri de împreună cu jupanul Manolache post<elnic> ce-s mai sus și au căutat și au adevărat cum au fost morile lu Turturea pel<arnic> puse mai sus.

Deci a tocmit acești boiar<i> și acești meșteri și au lăsat cum să-s mai pogoar<e> Turturea pel<arnic> morile mai jos pre măsur<a> cât s'au dat acești boiari și acești meșteri și să fac<ă> jupanul Cerneca vornecul mori înjugate cu morile lu Turturea pel<arnic> tot pre acăa măsur<ă> cât au dat acești boiar<i> și acești meșteri. Iar de vor mai nălța morile să le pue mai sus de cum au dat acești boiari și acești meșteri măsur<a>.

Iar călugării să fie volnici să tae zăgasul. Așa am tocmit și am adevărat.

Scris pop<a> Tatomir din Socotiț<i>, luna Noem<brie> zile 23, în anul 7132 <1623>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/15.

Orig. rom., hârtie, șapte peceți aplicate.

364

1623 (7132) Noembrie 28, Târgoviște.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voivod, domn a toată Țării Româneștii, feciorul marelu și preabunului și m<i>lc<o>stivului Io Radulă voivod. Dat-au domnia mea aceasta poruncă a dom<nii> mele, Predii și frațini-său Stanciului și cu feciorii lorū, căț<i> le va dărui dumnezeu, ca să fie a lorū ocina în hotaru[r]lū Urșanilorū, însă din partea lui Danū, care au fost avutū dela muma-sa 7 fălci, pentru că au fost cumpărat Preda și Stanciulū dela Danū, drept 600 de ban<i> gata.*

Insă să se știe și semnile acestor mai sus scrise fălci de ocină: pă Teiș, până în ob<ă>rșia apei Teișului și până în mormântul Micului și până în costea plaiului și pă costa plaiului până în frasin, și dela frasin, den sus până în locul lui Negomirū, în muchea pădinililorū. Insă să se știe, din acēste 7 fălci de ocina să stăpânească Preda doao părți de ocina, iară frate-sū Stanciul, elū să stăpânească o parte de ocina, pentrucă au fost dat Preda 400 de ban<i>, iară Stanciulū au fost dat 200 de ban<i>, cândū au fost cumpărat acēsté 7 fălci de ocina.

Și iară au cumpărat singurū Preda unū locū de casa în seliște<a> Urșanilorū, dela Dan, drept 80 de ban<i> gata, însă dela Zăvoiul Teișului, dela valé

iară până în valé și lovește cu capul în calea cu carăle. Și iară au cumpărat Preda o livadă în Padina dela Barbulu Bădușii, drept 50 de ban<i>. Și iară au cumpărat Preda jum<ă>tate de falcă în seliștea Urșanilor, din ograda Drălii, dela Stoica Zăvoianul, drept 100 de bani. Și iară au cumpărat Preda trei fălci de ocina dela Urșani, dela Drălea, drept 270 de aspri de argint, însă în capul Pârlogilor din sus.

Și iară au cumpărat Preda 1 rozor dă via dela Vlad dela Urșani, drept doo capre cu lapte. Și iaste acest rozor dă via la cărciuma.

Și iară au fost plătit Preda și o năpaste dă bir, Vladului, care au fost mai înainte vreme, dămurt, cu 600 aspri de argint. Deci Vladul, drept acești 600 aspri, iară el au fost dat iară un rozor dă via la cărciuma și un loc de holda la câmp lângă costea Teișului și lovește cu capul în valea Ciungetului. Și iară au fost luat Preda drept acești 600 de aspri și au vândut acești mai sus ziși oameni, părțile lor de ocina și viile și livezile și făleile, Predii, de a lor buna voia și făr<ă> de nicio sila și cu știrea tuturor megiașilor dinprejurul locului.

Încă au fost atunci mulți oameni mărturii, anume: dela Urșan<i>, Bălan Crăciun și Radul Zăvoianul și Văsiu și Dumitru și Neagoe și Drăghici și dela Rămești, Bălaci și dela Măldărești, Dan Cănașie și fiu-său Radul și alți mulți oameni, care nu sânt scriși aici.

Drept acéia, am dat și domnia mea, Predii, ca să fie a lui aceasta mai su<s> scrisă moșia, care o au fost cumpărat, ohabnica a lui și feciorilor lui, nepoșilor și strănepoșilor, și de nimeni neclătiș<i>, după porunca domniei mele.

Iată și mărturii puiu domniei mea: jupan Papa mare vornic, jup<an> Aslan mare log<ofă>t, jup<an> Mihalachi mare vistiier, jup<an> Nicola mare spatar, jup<an> Bartolomeiu mare stolnic, jup<an> Gherghe mare păh<arnic>, jup<an> Bratul mare com<is> jup<an> Dumitru mare post<elnic>. <Și ispravnic> jup<an> Aslan mare log<ofăt>.

Și am scris eu, Dragomir log<ofăt> în oraș în Târgoviște luna Noembrie 28 zile, dela Adam, iara cursul anilor, văleato 7132 <1623>.

Acad. R.P.R., Fotografii VI/6.

Fotocopie după o trad. rom. din sec. XVII.

365

1623 (7132) Noembrie 29.

† Aici megiaș ai Savei că<u>gărul dela mănăstirea den Vale și ai lu Dumitru de Piteșt<i> anum<e> den Pitești, Andreiu județul și Bojichi și din Dărmănești, Radoslav și din Davidești Vladul log<ofăt> ca să caute și să adereze pentru Stan Țiganul, când se-au vândut Stan Țigan fost-au boiarii de Piscani vii au n'au fost vreunul den boiari. De vor fi fost boiarii vii, să ție Dumitru pre Stan Țiganul, iar de vor fi fost morși, să-l ție mănăstirea.

Cum vor afla cu sufletele lor, așa să mărturisească. Și Ivan p<ort>ar>, ziua de sf. Ignatie.

Scris luna Noembrie 29 zile, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/9.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copie ibid., în ms. 478, f. 110, cu data de 22 Noembrie.

366

1623 (7132) Decembrie 3.

† Din mila lui Dumnezeu. Io Alexandru voevod și domn fiul precabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Bunei, feciorul Vălcului logofet din Orbeasca, ca să fie volnic cu ciastă carte a domniei mele să-ș ia 1 rumân de la Spinciul de Târgoviști sau 3000 de bani pentru că au vândut Spinciul nește rumâni ai lui, de în Vălcana, Vălcului logofătul, tatul Bunei. Deci alalți rumâni i-au fost cu pace iar un rumân nu i-au fost cu pace, căce au fost dorobanțu slujtoriu de în zilele lu Mihaiu voevod. Deci au venit de se-au părât de față și Spinciul și Bunea și dorobanțul înaintea domniei mēl<e> în divan.

Derept aceia domnia mea am judecat și am lăsat pre dorobanțul să fie în paci, iară Bunea să fie volnic să-ș ia de la Spinciul alt rumân pentru dorobanțu, iar de nu se va îndura de rumân, nici va avea rumân să-i dea, iar domnia mea am socotit ce va face partea acelui rumân den căți bani ce au fost luat Spinciul dela Vălcul logofătul să aib' a întoarge Spinciul Bunei, însă aceste 3000 de bani ce sânt mai sus scrise pentru dorobanțu și de nimenilea opreal<ă> să n'aibă. Altfel să nu fie, după cuvântul domniei mele.

Și ispravnic însăși spusă domniei mele.

Scris luna Decembrie 3 zile, în anul 7132 <1623>.

Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. Mitrop. Țării Rom., L/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată căzută.

Cu o copie, ibid., ms. 127, f. 343.

367

1623 (7132) Decembrie 5.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Scris-am noi bătrânii orașului și județul Gherghi cu 12 părgari de înn oraș de în Ramnicu, aciasta a noastră carte acestui om, anum<e> Bolovan din Titișlii, ca să fie înn pace și slobod de rumânie și el și feciorii lui și nepoți lui și cini să va tragi de în sâmanța lui, pentrucă au fost rumân lu Chisar, feciorul com<isului> Chircăi de înn Ruda.

Deci s'au tocmi Chisar cu Bolovan de inn Titişte de a lor bun<ă> voc, cum de să să scumpere Bolovan dela Chir[sar] inn ban<i> şe s'au tocmi şi au dat Bolovan as<pri> 17.000 şi 2 iape şi o noatin. Şi s'au datu aceşti ban<i> şi acéste bucaşi în mâna lui Chisar, feciorul com<i>sului Chircăi şi i-au slobozit innsă şi schimbătoarea dela vâru-său Drag<o>mir, iaste şi moara să fii a lu Bolovan. Şi i-au mai datu de inn săliştea lu Păsăţil<ă> jumătate. Numai atât i-au dat şi se-au tocmi de a lor bun<ă> voc şi de innaintea tuturor omenii bun<i>.

Şi mărturii au fost: Costandin post<elnic>... ¹⁾ *din* Ruda, Stanciul *din* Sălătruc, Duca *din* Del, Neagoi Holăbăscul, Drag<o>mir, Ivan, Stan, Gorceil, Onci. Şi au luat ban<i> în casa lu Seman.

Luna Decembrie 5 zile. 7132 <1623>

Eu Mih<ă>il.

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXVIII/35.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

368

1623 (7132) Decembrie 5.

† Seriş eu Chisar peh<arnic> *din* Ruda, *fiul lui* Chirca com<is> acestă al meu zapis acestui om *anume* Bolovan *din* Titeşt<i>, ca să fie în paci şi slobod de rumânie, pântru că l-am lăsat eu, innsă numai pré el şi eu feciorie lui, căşi dumnezău va lăsa, innsă fără de fraţi şi fără de nepoţi şi fără ocen<ă>. Innsă numai e-m dat schimbătura de la vâru meu Dragomir, innsă pre acea schimbătură iasté şi o mor<ă> şi locul de la Frasan innsă o levadé să fi a lui şi de seleşt<ea> lu Păsăţâl jumătate, numai atât i-am dat iar de ocin<ă> nimic să nu aibă nemenea treabă, ci ial; iar el me-u dat bani 17.000 gata şi 4 iapé. Şi m'am tocmi de a mea bun<ă> voc.

Mărturii încă au fost :Costanden post<elnic> *din* Ruda şi Stanciu log<ofăt> *din* Sălătruc, Duca *din* Del, Negoci<u> Holobescul, Dragomiru, Isar. Şi-am loat bani în casa lu Seman.

Scris eu, Chisar peh<arnic> luna Decembrie 5 zile, în anul 7132 <1623>.

† Seris-am eu, Dragomir de Şuici, ginerele lu Dragomir de în Rada, cum să să ştie că am schibantu locul de la mor<ă> pre locul de în şăsul Groiuşuorelor, de am schimbat eu Drag<o>mir cu Bolovan de Titeşt<i>, pentru căci am schimbat au am dăruit eu Bolovan 190 de ban<i> lu Dragomir.

Mărturie Titeşt<i> tot satul, anum<e>: pop<a> Lazăr şi băde Stoica şi Mitria şi Stan păcurariul şi Ştefan şi Negoe de Brătivoeşt<i>.

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXVIII/34.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară, aplicată. La partea de jos a documentului e cusut un fragment scris în chinovar, redat mai sus.

Încă un orig. *ibid.*, II/3, fără partea a doua şi cu modificarea preţului: «17.000 gata şi doa iapé şi o noten(ă)», adăugând şi trei martori în plus.

¹⁾ loc rupt în orig.

1623 (7132) Decembrie 9.

† Să să știe cum a vândut Stanca și Radul un loc di vie *din* Căineș*t* ¹⁾ alătura cu popa Albul și l-au vândut Vladului ²⁾ pre un bou ș'au prițuit boul, diript 1200 di as<pri> și 9 obroaci di grâu. Și mărturii anum<e>: Neagoi și Drăghici și Dan și Tud<o>rū și Milcul și Ilie.

Așa să să știi cu<m> am cumpărat cu Cârștian și cu jup<â>neasa-m, cu Marie, aciaslă vii ei-i mai sus scris dila Oprea și dila Stanciul și dila Drăghici și o am tocmnit, diript 3700 di as<pri> cu aldămașul.

Și la aciaslă tocmeală au fost popa Albul și Radul popii și Botoe și Văleul și Vlaia și Vladul și Stanciul și Ciucul și Piteo și Ivan și Chirea și din Zétréni Lip<ă>dat log<ofăt> și Stoica și Prida și den Șirineas<a> popa Nicula și din Lăpușata popa Dumitru și Lip<ă>dat. Și au vândut acișt*e* oameni ci sântū mai sus seriși aciaslă vie di a lor hun<ă>voe, însă cât au fost pus di Vladul prin garduri și dila deal până in copaci.

Scris luna Dic<embrie> zile 9, în anul 7132 <1623>.

Și ei am dat pri aciasl*e* vii au fost banii a jup<â>nesii mele ai Mariei.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/4.

Orig. rom., hârtie, două peceți aplicate.

Cu o copie, *ibid.*, ms. 445 f. 106 v.

370

1623 (7132) Decembrie 13.

Scris-am eu, Dragna, acest al meu zapis, cum să să știe că am avut 70 de stânjâni de ocină la Sărățeni, ce m'am tocmnit cu vistierul Necula, de am vândut acei 70 de stânjâni de ocină, stânjânul câte 5 costande. Și o am vândut de a mea bună voce, ca să n'aibă nimeni treabă, din oamenii miei, nici de rudeniia mea, cu acea ocină, că o am vândut vistiiarului Neculii, ca să fie moșie.

Și mărturie au fost la tocmeala noastră: jupan Grigorie ce au fost mare comis, jupan Dumitrașco pitar și jupan Ianache portar. Drept credința am făcut acest zapis să aibă a-ș face și carte domnească.

S'au scris, Decembrie 13, leat 7132 <1623>.

Papa mare vornic.

Aslan logofăt.

Bratul mare comis.

Grigorie comis.

Dumitrașco mare portar.

Paraschiva al doilea logofăt.

Dumitrașco mare pitar.

Ivașco vornic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Ianache, nr. 314 f. 179 (nr. 8).

Copie rom.

1) •ot Căinești • adăugat deasupra rândului.

2) • Vladului • idem.

1623 (7132) Decembrie 14, Târgoviște.

† Adec<ă> seris-amu noi megiașii și toț<i> moșténii satului din Scurtești den județul Buzăului, însă anume: Oancea și Neagul și cu toț<i> frații noastre den hotarul lu<i> Parângă și Gurban și Ursu și Marin și Oprea al călug<ă>ru-lui și cu toț<i> frații noștri den hotarul Grabicinescu și Nénciul și Vladul și Neagoe Tărchil<ă> și Stoica și cu toț<i> frații noastre den hotarul Stoi, acesta al nostru zapis cum să se știe că ne-am socotit și ne-am voit noi, de a noastră bun<ă> voe, toț<i> moșténii satului și bătrânii și tinerii dentr'acéste trei hotară, de am vândut noi toț<i>, de a noastră bun<ă> voe, fără> de nicio silă, jupă-nului Dumitru *al doilea* vistiiar, 1 vad de moară, drept 5000 de ban<i> gata, în satul nostru în Scurteșt<i>, den hotarul de mijloc, ce se cheam<ă> Grabicinescu.

Și am vândut noi de a noastră bun<ă> voe, toț<i> moșténii satului dentr'acéste trei hotară ce sântu mai sus scrise și cu știrea tuturor fraților noștri și rudeniia noastră, ca să-i fie jupănului Dumitru *al doilea* vistiiar de moșie, lui și feciorilor și nepoț<i>lor și strenepoților, nimenilé den oamenii noștri sau den sămănța noastră să nu aib<ă> a strica și a sparge această tocmeal<ă> a noastră, ce am făcut.

Iar noi moșténii satului dentr'acéste trei hot<are> ¹⁾ să avem a ne facere mori toț<i> împreun<ă> în vadul cel de sus den hotarul Stoi și în vadul cel de jos den hotarul Parângăi, să fim noi moșténii satului dentr'acéste trei hotar<e>, toț<i> fraț<i> pre acéste 2 yaduri de moară<ă>.

Și la tocmeala noastră se-au tãmplat de-au fost mulți boiari mărturie: jupan Fiera *fost mare* vist<ier> și jupan Gligorie *fost mare* com<is> și jupan Ianache *fost mare* port<ar> și Anghel log<ofăt> *din Buz<ău>* și Buta log<ofăt> *din Țig<ă>neșt<i>* și Mihai peh<arnic> *din Bueșt<i>* și Marco peh<arnic> *din Brăliiani*. Aceasta scriem și mărturisim cu acesta zapis al nostru și să fie la mâna jupănului Dumitru *al doilea* vist<ier> de credință.

A scris Mihalcea lojofăt, fiul lui Nan logofăt din Măgureni, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 14 zile, în anul 7132 <1623>.

Gligorie com<is>.

Ianachi port<ar>.

Anghel log<ofăt> *din Buz<ău>.*

Buta log<ofăt>.

Mihail peh<arnic>.

Acad. R.P.R., XLII/11.

Orig. rom., hârtie, 6 peceți aplicate.

Cu o copie ibid., dela sfârșitul sec. XVIII.

¹⁾ loc rupt în orig.

1623 (7132) Decembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Mușat clucer al doilea și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Stănești jumătate din sat însă partea lui Fătul din Corbșori toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și cu toți vecinii, oricâți se vor alege, pentru-că această ocină mai sus zisă a fost de moștenire a lui Fătul din Corbșori. Astfel a cumpărat-o boierul domniei mele, Mușat clucer, dela Fătul din Corbșori, pentru 32.500 aspri gata. Însă să se știe că are să împartă Mușat clucer cu Neagoe din Corbșori, fratele lui Fătul, și să țină Mușat clucer jumătate din Stănești partea lui Fătul toată, de peste tot hotarul și cu vecinii, iar Neagoe fratele lui Fătul, să țină cealaltă jumătate din Stănești de peste tot hotarul și cu vecinii. Și a vândut Fătul această parte a lui de ocină, jumătate din Stănești și cu vecinii de a se bună voie și fără nicio silă și cu știrea fraților lui și a rudelor lui și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și a dat Mușat clucer acești mai sus ziși aspri toți gata în mâna lui Fătul. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Fătul din Corbșori de vânzare și cu mulți martori anume Bratul mare comis și Tudoran pitar și Oprea logofăt și Neagoe, fratele lui Fătul, și Stanciul Olteanul și din Corbi, Vrabie.

Și iar să fie boierului domniei mele, Mușat clucer al doilea, jumătate din delnița lui Manea, fiul lui Stan din Vălsănești și din casă și din grădină și din câmp și din pădure și de peste tot hotarul jumătate și să-i fie și Manea vecin, pentru-că s'a vândut Manea să fie vecin lui Mușat clucer și cu jumătate din delnița lui, pentru 3000 aspri gata. Și s'a vândut Manea să fie vecin lui Mușat clucer de a sa bună voie și fără nicio silă. Și am văzut domnia mea și zapisul lui de vânzare și cu mulți oameni, martori, anume: din Vălsănești popa Micul și Radul, fiul Stoichițoaei și din Bădești, popa Cârstea și popa Frățilă și din Boldești, Costandin și din Răugeni, Mușat gramatic și din Pietroșani, Nenciul.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele, Mușat clucer al doilea, o copilă de Țigan, anume Maria, fiica lui Stoica Țigan, dela Albul din Lăngești, pentru 1700 aspri gata. Și a vândut Albul de a sa bună voie și fără nicio silă. Și am văzut domnia mea și zapisul lui de vânzare și cu martori anume din Corbșori, Neagoe și din Lăngești, David. Și au vândut acești mai sus ziși vânzători aceste mai sus zise ocine și dedine de bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului.

Pentru aceasta am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Mușat clucer al doilea, ca să-i fie aceste cumpărături de ocină, dedină și ohabă, și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitru mare postelnic. Și ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt din Hierășli, am scris în celate în Târgoviște, luna Decemvrie 17 zile, iar dela Adam până acum cursul anilor 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, <din mila lui dumnezeu, domn> ¹⁾

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, VIII/25.

Orig. slav, perg., spart.

Cu o trad. rom. din veacul XVIII.

Altă trad. rom. ibid., ms. 204, f. 104—105.

373

1623 (7132) Decembrie 18.

Aci jurătorii lui Berivoiu din Părău: din Coțofeni, Mihai postelnicu, din Filiiș, Dumitru postelnicu, din Căplăa, Preda vătahu, din Fărcășăstii, Dragomir postelnic, din Gaiia, Stan, din Mălăești, Radu, din Căplea, Dragomir, fiul lui Pîrsul, din Bălteni, Lazăr, din Căplea, Dană, fiul lui Cărstiian, din Bibești, Lupul și Radul Grușii, să jure cu sufletele lor în sfânta biserică pre partea de moșie a lu Berivoe din Brănești: întors-au Berivoi lui Stan logofăt tatăniului lui Draghici postelnicu tot ce au cheltuit și ce au plătit năpăstile lu Berivoi și fraților lui ce au fost la roșii aleși. Deci de vor jura cum scrie mai sus, ei vor sparge cărțile cele domnești ale lui Drăghici postelnic, și va ține Berivoi moșia. Și ziua la Sf. Gheorghe.

Scris în luna Decembrie 18, anul 7132 <1623>. Invață Ivașco fost mare vornic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 76.

Copie rom.

374

1623 (7132) Decembrie 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului, milostivului, Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Tatul postelnic și cu fiii lui, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină la Bărbuleț, însă partea jupaniței Neagoslava toată și din sat și din câmp și din pădure și din apă și din vaduri de moară și de peste tot hotarul, cât se va alege și cu vecinii anume Guțilă și cu fiii lui și Stavăr și cu fiii lui și Neagoe și cu fiii lui, vărul lui Guțilă

¹⁾ text tăiat.

și cu toți vecinii, câți se vor afla pe această parte de ocină, care e mai sus scrisă, a Neagoslavei, pentrucă această parte de ocină și cu vecinii, care sunt mai sus spuși, a fost cumpărată de Tatul postelnic, încă din zilele răposatului Mihail voevod, dela Neagoslava, pentru 1000 aspri gata și pentru o vacă cu lapte. Și a stăpânit Tatul postelnic această parte de ocină și cu vecinii cu bună pace, până în zilele lui Radul voevod Șerban.

Apoi, când a fost atunci, niște vecini de moștenire ai lui Tatul postelnic, anume Radul și cu fratele său Brașov, ei au ridicat pără înaintea lui Radul voevod Șerban. Și așa pârau că au cumpărat ei dela Neagoslava, mai înainte de Tatul postelnic, și așa au spus că au dat încă 2000 aspri gata peste acest preț, care este mai sus scris, 1000 aspri <și> o vacă cu lapte. Astfel, întru aceea, Tatul postelnic n'a voit să lase să se facă cnezi pe vecinii lui, care sunt scriși mai sus, Brașov și Radul, ei a dat și acei 2000 aspri la mâna Neagoslavei, de a implinit 4000 aspri gata pe această ocină dela Neagoslava și a rămas Brașov și Radul de lege dinaintea lui Radul voevod Șerban. Și a luat și cartea lui Mihail voevod, de a dat-o la mâna lui Tatul postelnic. Și a judecat domnia lui ca să fie Brașov și Radul vecini, cum au fost și de mai înainte, vecini de moștenire ai lui Tatul postelnic. Și a stăpânit Tatul postelnic cu bună pace până acum în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Neagoslava împreună cu Brașov și cu Radul au ridicat iarăși pără înaintea domniei mele. Și așa pâra Neagoslava că n'a vândut ocina cu vecini, ei a vândut numai ocina fără vecini. Astfel, întru aceea, am cercetat domnia mea și am judecat cu toți cinstiții dregători din divan ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea de cumpăratură a lui Radul vodă Șerban și cartea lui Mihail voevod, la mâna lui Tatul postelnic, ca să fie Brașov și Radul vecini, cum au fost vecini de moștenire ai lui Tatul postelnic și cu toți vecinii, câți se vor găsi pe ocina, care este dela Neagoslava, pentrucă au rămas Neagoslava și Brașov și Radul de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Și iar a întors Tatul postelnic 1200 aspri lui Neagul, însă a cumpărat Neagul cu verii săi, care sunt mai sus spuși, Brașov și cu Radul, niște părți de ocină din funia lui Tatul postelnic, care a fost dela Neașa, mătușa lui Tatul postelnic. Iar întru aceea, Tatul n'a vrut să lase să se facă cnezi pe dedina lui de ocină, ei a întors asprii înapoi lui Brașov și lui Radul, 1200, iar lui Neagul tot 1200 aspri, încă din zilele lui Șerban voevod.

De aceea, am dat și domnia mea lui Tatul postelnic, ca să-i fie ocinele și cu vecinii, care sunt scriși mai sus, de ohabă, lui și fiilor lui și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martóri punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Mihalache mare vistier și jupan Bratul mare comis și jupan Variolomei mare stolnic și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrache mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

A scris Stan gramatic, luna Decembrie 23 zile, în cetatea de scaun Târgoviște, dela Adam până acum, cursul anilor, în anul 7132 <1623>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul de Arh. și Ist. Buc., nr. 26.882.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu trei traduceri rom.: una din sec. XVIII, alte două din 1898.

375

1624 (7132) Ianuarie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul logofăt din Călești și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să fie în pace și slobod de către cinstitul dregător al domniei mele jupan Trufanda postelnic și de către jupanița lui, Maria și de către soacra sa, jupanița Caterina, fiica lui Pană vistier și de către fiii lor, pentru 200 de galbeni, deoarece când a fost în zilele răposatului Simeon voevod, în cursul anilor 7110 <1602>, atunci, Stanciul logofăt a fost trimis de Pană vistier la o birărie în județul Romanați, ca să strângă acea birărie. Astfel Stanciul logofăt a dat socoteală <de> tot, iar pentru 200 de galbeni a rămas lipsă. Astfel apoi, după plecarea lui Simeon voevod, pe vremea când a trimis Șerban voevod pe jupan Cernica fost mare vornic și pe Oancea logofăt să apuce tronul aici în cetatea Târgoviște, atunci au prins pe Stanciul logofăt de le-a dat toți asprii deplin, 200 de galbeni, în mâna lui Cernica vornic, cum este legea domnilor să strângă rămășițele dela domni unul alluia.

Iar când a fost în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, cinstitul dregător al domniei mele jupan Trufanda postelnic s'a pus în spinarea lui Stanciul logofăt și a scos și un zapis al lui Pană vistier în divan că a rămas Stanciul logofăt dator dela acea birărie din Romanați lipsă 200 galbeni lui Pană vistier.

Intru aceea, părintele domniei mele, Io Radul voevod, domnia lui a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a dat domnia lui în divan pe cinstitul boier al domniei mele jupan Catacozin și jupan Papa mare vornic și Aslan mare logofăt și Hriza mare vistier și Costandin Cilebiul și Enachi postelnic și Paraschiva logofăt al doilea să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor: a rămas Stanciul logofăt lipsă din birăria dela Romanați lui Pană vistier sau nu a rămas nimic și a dat Stanciul logofăt acești bani în mâna lui Cernica vornic sau nu i-a dat. Astfel acești boieri mai sus ziși au adevărit cu sufletele lor că niciun ban nu a rămas dator Stanciul logofăt. Și au mărturisit înaintea părintelui domniei mele, Io Radul voevod și jupan Cernica fost mare vornic și

Oancea logofăt că au strâns ei rămășițele dela toate județele pe seama lui Șerban voevod, cum se cuvine pe urma celorlalți domni, și că au luat ei lipsa dela Stanciul logofăt deplin 200 de galbeni. Astfel a rămas Trufanda postelnic de lege și de judecată dinaștea domniei mele ca mai mult amestec cu Stanciul logofăt să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, Stanciul logofăt, ca să fie în pace și el și feciorii lui de către Trufanda postelnic și de către jupanița lui, Maria, și de către soacra sa jupanița Caterina și de către fiii lor, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi stolnic și Bratul comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva logofăt al doilea.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 3 zile și dela Adam până acum la această scriere cursul anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung LX/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

376

1624 (7132). Ianuarie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se cheamă Arhanghil, de sus de Râmnic, ce este hramul arhistratega Mihail, ca să fii în pace și slobod de dijmă de stupi și de gorșini de oi și de porci și de vinăriciu, pântrucă i-am ertat domnea mea, pântrucă așa au spus egumenul Sărașim cum au fost ertați de toți domnii carii au fost mai deinte vrémi. Și au fostu avutu și cărțile altor domni ce au fost mai deinte vréme cu blăstămu cum să fie în pace sânta mănăstir ce e mai sus scrisă de cele dâjdi ce e mai sus zis; deci când au fost Ungurii în țară, ei au prădatu mănăstire de au luat bucatele și au luat și cărțile de în sânta mănăstir. Așa au mărturișit și au spus egumenul nainte domnei mele.

Dereptu accia, domnea mea am cătat de am ertat și domnea mea de ceste dâjdi ce-s mai sus zis, cum au fost-o ertat și de alalți domni. Și am dat domnea mea sventei mănăstiri ce-i mai sus scrasă ca să fii în paci și slobod de ceste dâjdi ce-s mai sus zis.

Dereptu aceia și voi slugili domnii mēli carii viți fi de cele slujbe într'acei județ, în pace să-i lăsaș, cum ieste învățătura domnei mēli. *Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Ianuarie 8 zile, anul 7132 <1624>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, X11/7.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

377

1624 (7132) Ianuarie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstiului și preasfințitului arhimitropolit chir Luca vlădica, ca să-i fie ocină în satul Zorești din partea lui Drăgușel a treia parte din cap în cap de peste tot hotarul, oricât se va alege și cu 8 pogoane de vie, pentru că a cumpărat arhimitropolitul chir Luca vlădica această ocină care este mai sus scrisă și cu aceste pogoane de vie dela Drăgușel, pentru 4000 de aspri gata și pentru un cal bun și pentru o haină de găetan.

Și iarăși a cumpărat părintele vlădica Luca ocină în târgul Buzăului din târgul de jos, lângă apa Buzăului, dela moara lui Drăgan din jos un corn de loc și cu vad de moară, dela Balco și dela Stoica, fratele lui Balco. Și au vândut și Balco și Stoica această ocină și cu această vie și cu vadul de moară care este mai sus spus de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor lor din jurul locului.

Și iarăși să-i fie lui Jipa, nepotul părintelui vlădica Luca, un vad de moară cu două roși dela Balco ¹⁾ și cu un loc de grădină pe ocina Măieștilor ²⁾ în apa Nișcovului ³⁾ la gura Nișcovului, pentru că acest vad pe moară a fost cumpărat de Gherghe, tatăl lui Radul din Măiești, încă de mai înainte vreme, de demult din zilele răposatului Alexandru voevod cel Bătrân, străbunicul domniei mele.

Iar când a fost acum, el, Jipa, a cumpărat acest vad de moară și cu două roși și loc de grădină dela Radul, fiul lui Gherghe, pentru 4000 de aspri gata. Și a vândut Radul această dedină mai sus spusă de bună voia lui și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului din sus în jos, să se știe <că> această mai sus spusă ocină și vie și vaduri de mori și loc de grădină, ele au fost toate cumpărate de părintele Luca, deci a dat și a miluit pe nepotu său, Jipa, cu aceste mai sus spuse dedine cu toată cumpărătura care este scrisă mai sus.

¹⁾ *dela Balco*, adaus ulterior;

²⁾ corectat ulterior *Măieștilor*;

³⁾ corectat în *Buzăului*.

Și am văzut domnia mea și zapisele de vânzare a acestor de mai sus la mâna lui Jipa și cu mulți oameni martori scriși în zapisele lui, anume: din Vernești, popa Guța și din Zorești, Dragomir Dăina și părintele Vasilie și Pătru diaconul și din Buzău, Tudoran ceauș și Pătru și Nicola al lui Tohace, din Vernești, Dragomir și Țamba și Gherghe Robu și Lupul și Stan Gândan și Badea și Gorgan și Voico gramatic și Dragomir Sărescul.

Pentru aceea, am dat domnia mea părintelui vlădica Luca și nepotului său, Jipa, ca să-i fie ocină și vie și cu vadurile de moară care sunt mai sus spuse, de dedină și de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pun domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necola mare spătar și jupan Bartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Ghiorghii mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic jupan Aslan mare logofăt.

Am scris, Dragomir logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 10 zile și dela Adam până acum curgerea anilor în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. CXXXIV/68.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, distrusă.

378

1624 (7132) Ianuarie 11, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul cinstita uspenie a născătoarei de Dumnezeu și părintelui egumen Ioan, ca să fie sfintei mănăstiri Tismana vama numită dela Vălcan jumătate, dar să se știe dela Olteț până la Porțile de Fier, din tot venitul cât se va alege, pentru că această jumătate de vamă dela Vălcan a fost a sfintei mănăstiri Tismana, dată și miluită de ceilalți domni bătrâni răposați ce-au fost de mai înainte vreme de demult. <Și> am văzut domnia mea și cartea răposatului Moisi voevod și cartea răposatului Petru voevod și cartea răposatului străbunic al domniei mele, Io Alexandru voevod, de milă, pentru această jumătate de vamă mai sus scrisă și cartea părintelui domniei mele, Io Radul voevod, cursul anilor 7130 <1622>. Deasemeni am dat și domnia mea și am miluit pe sfânta mănăstire Tismana cu această jumătate de vamă mai sus scrisă, ca să-i fie de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele veșnică pomenire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri Tismana mai sus zisă din toată balta zisă Bistrețul jumătate și din baltă și din cârmă și din perperii de car și din tot ce se va cuveni, cum au ținut și de mai înainte vreme, pe vechile semne. Inșă din

Gârla repede drept Covăcița până la Măceș cât ține toată balta Bistrețul, jumătate, pentrucă această baltă este veche și dreaptă de moștenire a sfintei mănăstiri, dată și miluită de ceilalți domni bătrâni, care au fost de mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea și cărți <de> la alți domni bătrâni, făcute de milă și cu mare blestem ca să fie dedină sfintei mănăstiri: cartea răposatului Dan voevod, fiul lui Radul voevod, când a fost cursul anilor 6894 <1386> și cartea răposatului Mircea voevod, fiul lui Radul voevod, cursul anilor 6895 <1387> și cartea răposatului străbunic al domniei mele Alexandru voevod, cursul anilor 7088 <1580> 1).

Iar apoi, când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, părintele egumen Ioan dela sfânta mănăstire Tismana a avut pără înaintea domniei lui cu vameșii dela Diu și s'a părît de față, fiindcă a fost această baltă mai sus zisă jumătate cotropită de ceilalți vameși. Apoi așa pârau vameșii înaintea domniei lui că au ținut călugării din baltă a patra parte, nu au ținut jumătate. Așa, întru aceea, părintele domniei mele Io Radul voevod, domnia lui a cercelat și a judecat, după dreptate și după lege. Și au mărturisit domniei lui că au ținut călugării din baltă tot jumătate. Și a citit domnia lui și cărțile celorlalți domni mai sus ziși. Pentru aceea, părintele domniei mele, Io Radul voevod, domnia lui încă a înnoit și a întărit și cu cartea domniei lui. Și a dat sfintei mănăstiri Tismana ca să țină din toată balta Bistreț jumătate din tot venitul și de nimeni oprire să nu aibă. Deasemeni și vameșii, care vor fi la această baltă mai sus zisă, încă nimic să nu aibă a opri, ci să împartă tot în două din baltă. <Și> am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele, Io Radul voevod, de milă și de întărire pe această baltă cum este mai sus scris și cu mare blestem.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, părintele Ioan egumenul dela Tismana a avut pără înaintea domniei mele în divan cu egumenul Dorotei dela sfânta mănăstire dela Hotărani, hramul arhanghelului Mihail, pentru vama și balta dela Bistrețu. Și au venit de s'au părît de față. Și așa pâra Dorotei egumenul înaintea domniei mele în divan ca să ia și mănăstirea Hotărani parte din vama și din balta sfintei mănăstiri Tismana dela Bistreț. Iar domnia mea am adevărit împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele că nu au avut Hotărani nicio treabă cu jumătate de vamă dela Bistreț partea mănăstirii Tismana niciodată. Și a rămas Dorotei egumenul de lege. Iar apoi domnia mea încă am dat și am miluit sfânta mănăstire Tismana cu jumătate din baltă, cum a fost miluită și de alți domni și de părintele domniei mele Io Radul voevod, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire și de întreținere, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpân și domn <al Țării> 2) Românești sau din rodul

1) data nu corespunde cu domnia lui Alexandru Mircea.

2) text omis în orig.

inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va einsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de milă pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va einsti și nu va întări și nu va înnoi această carte a domniei mele ci va călea și va nimici și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți, care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aric.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe Catargiul mare paharnic și jupan Dumitrașco mare postelnic. Și ispravnic Aslan mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Tâgoviște, luna Ianuarie 11 zile și dela Adam până acum la această scriere cursul anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana XCVII/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX; altă trad. rom., ibid., în ms. 329, f. 604—605.

379

1624 (7132) Ianuarie 11.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și preamilstivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele pentru că au venit părintele egumenul.....¹⁾ dela mănăstirea domniei mele <via>ta Troiț<ă> dela București înaintea domnii mele de se-au jeluït de megiiășii de în Văcărești cum neacă morile mănăstirii cu morile lor. Derept acéia, domnia mea am ales de am trimes pre credincios boiarinul domnii mé<e> Manolachi al doilea post<elnic>, de să strângă boiari și meșteri de pre împrejur să vaz<ă> cine pre cine neacă.*

Deci au strânsu boiari și oameni buni, anume: Seman județul de București și Mitrea post<elnic> de Drag<o>mirești și Scorea log<ofăt> de Uscăți și Marco de Căzânești și Marco log<ofăt> de Crasani și Frățil<ă> log<ofăt> de Oerești și Dumitru de Bobești și Miho meșterul și Drag<o>mir meșter de București și Paraschiva de Bobești și Armenciu de Drag<o>mir[r]ești și Zărnă de Popeș<i> și Drăgan de Buciuméni, de-au umblat și au văzut și au adevérit cu sufletele lor cum au neecat Văcăreștii morile mănăstirii. Deci le-au tăiat, ca să-și facă mori mai jos, să nu se néce unii cu alalți.

.. ¹⁾ loc alb în orig.

Derept acéia, să fie de acum călugării în pace de către satul Văcăreștii, să n'aibă treabă unii cu alalți, căci au fost necat Văcăreștii pre călugări, că am văzut domnia mea și cartea boiarilor de mărturie, cum scrie mai sus. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

S'a scris în luna Ianuarie 11 zile, anul 7132 <1624>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Radu-vodă, XXX/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibid., în ms. 256, f. 76v—77.

380

1624 (7132) Ianuarie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Snagov, unde este hramul vovidenia preașfintei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare, pururea fecioara Maria, ca să-i fie ocină la Maia, însă partea Sofichii, fiica lui Stoica din Ungurei, însă a patra parte de peste toată ocina, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru că această mai sus zisă ocină însăși domnia lui, răposatul Mihail voevod, a cumpărat-o dela Sofica, fiica lui Stoica din Ungurei și dela bărbatul Sofichii, anume Vladul, pentru 6000 aspri gata. Și apoi răposatul Mihail voevod a dat și a dăruit și a miluit pe sfânta, dumnezeiasca mănăstire numită Snagov și să fie părinților lui, câți vor trăi în ea de hrană, iar domniei lui să-i fie pomană în veci.

Și iar să fie sfintei, dumnezeieștii mănăstiri care e numită Snagov ocină jumătate de sat, la Maia, toată, oricât se va alege și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, însă din hotar până în hotar. Însă semnele să se știe din matca.....¹⁾
.....drept la matca Maii și de peste tot hotarul, pentru că această mai sus zisă ocină a cumpărat-o Sava egumenul, însă cu aspri dela sfânta mănăstire numită Snagov, dela Gherghe, fiul lui Stoica și dela jupanița Frusina, jupanița lui Stoica din Ungurei, pentru 40.000²⁾ aspri gata. Încă a dăruit și a dat Gherghe, fiul lui Stoica și jupanița Frusina pentru sufletele lor, însă din ceeace au vândut sfintei mănăstiri, ei au lăsat mai jos din prețul care au prețuit, de s'au scris la sfântul pomelnic. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihail voevod, de milă și de cumpărare, veche și ruptă și înegrită.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ cifră retușată.

Astfel domnia mea am înnoit și am întărit pe această carte a domniei mele, ca să țină sfânta dumnezeiasca mănăstire mai sus zisă ocinele și dedinele, cum a ținut și de mai înainte vreme.

Și au vândut aceste mai sus zise ocine de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos, din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri mai sus zise, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine și dedine de ohabă în veci și părinților hrană să le fie.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Aslan mare logofăt și Necula mare spătar și Mihalachi mare vistier și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și Dumitrachi mare postelnic. Ispravnic Aslan mare logofăt.

Am scris eu, Stan gramatic, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Ianuarie 12 zile și dela Adam cursul anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Snagov, XLI/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din sec. XX.

381

1624 (7132) Ianuarie 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei jupanițe Anca și fiului ei, lui Drăghici postelnic din Fărcășești și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Călugărenii tot, cu tot hotarul și satul Răgulenii tot, cu tot hotarul și satul Vălariei tot, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul și din satul Dodieștii două părți, de pretutindeni și de peste tot hotarul cât se va alege și din satul Ciureleștii partea lui Dragomir, fratele lui Drăghici postelnic, toată, de pretutindeni și de peste tot hotarul și din funia satului Ciurileștilor, iarăși partea lui Dragomir, pentru 5 delnițe pe care le-a avut Drăghici postelnic și cu mama sa jupanița Anca în Fărcășești <și cu> care au făcut schimb.

Și iarăși să-i fie lui Drăghici postelnic și mamei sale Anca, ocină în Vlădu-leni și în Ursoaia și în Tomplița, însă partea lui Dragomir toată, de pretutindeni și de peste toate hotarele cât se va alege, pentru că iarăși au făcut schimb Drăghici postelnic cu fratele său Dragomir de a dat Drăghici postelnic și cu mama lui, jupanița Anca, partea lor de ocină din Părău lui Dragomir pentru aceste mai sus scrise ocine, pentru că a luat Drăghici postelnic și cu mama lui Anca și cu Dragomir 12 boieri hotarnici pe răvașe domnești, ei de bună voia lor dinaintea

părintelui domniei mele, Io Radul voevod, ca să le împartă cu Dragomir, tatăl lor, toate ocinile și dedinile și vecinii și Așigani și ferecăturile și toate averile câte au fost lăsate dela Pătru armașul.

Astfel întru aceasta, acești 12 boieri ei au umblat de au hotărnicit și au despărțit și au pus pietre la toate aceste ocine mai sus spuse dinspre Dragomir.

Și vecinii anume: Stăit cu fiii săi și Grosul cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Dan cu fiii săi și Stanciul cu fiii săi și Bălan cu fiii săi și Ion cu fiii săi și Dateo și Brancea și Negrei cu fiii săi și Necula cu fiii săi și Părvul cu fiii săi și Radul cu fiii săi.

Și Așigani încă să se știe anume Mavrodin cu sălașul său și Dumitru cu sălașul său și Furna Țiganca și Tomana Țiganca și Opriana cu două fiice și Stana și Oprea și doi fii ai lui Oprea.

Și astfel au împărțit și au hotărnicit acei 12 boieri hotarnici ca să fie Drăghici postelnic și cu mama sa Anca aceste sate și ocine și vecini și Așigani, părțile lor care sunt mai sus spuse, să le fie lor dedină fără nici o pără, iar Dragomir, el să fie alte ocine și vecini și Așigani care nu sunt scriși aici în această carte. Și am văzut domnia mea și cartea acestor 12 boieri, de hotărnicie, cum este mai sus scris.

Și iarăși să fie slugii domniei mele lui Drăghici postelnic și jupaniței lui, Samfira, fiica lui Vladul din Ciocade, ocină la Zorilești, însă partea lui Mardarie toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni ori cât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Drăghici postelnic și cu jupanița lui, Samfira, această ocină dela Mardarie monahul și dela fiii lui, Stan și Radul din Pociovaliște, pentru 3000 de aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare cu martori, mulți oameni buni anume: din Prigoria, Andronic cel bătrân și din Târg, Hamza postelnic și din Bibești, Săduțul postelnic și din Albeni, Iane și din Negoști, popa Neagoe și Călea și Caldașin.

Și iarăși să fie slugii domniei mele lui Drăghici postelnic un vecin anume Cârstea din Urdari, pentru că acel vecin el a fost de moștenire al lui Gherghina, fiul lui Muja. Astfel l-a dăruit lui Drăghici postelnic de bună voia lui. Și am văzut domnia mea și zapis cu mulți martori, anume: din Ceaplea, Preda și din Roșia, Udriște și Frățilă și din Ohabă, Staico. Și au vândut și au dăruit ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea jupaniței Anca și cu fiul ei Drăghici postelnic, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după pounca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe Catargiul mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt in celatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 13 zile și dela Adam până la această scriere curgerea anilor in anul 7132, iar dela nașterea lui Hristos 1624.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/38.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

. 382

1624 (7132) Ianuarie 13.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Scrie domnia mea bcierului domniei mele Radul postelnic Buzescu multă sănătate.

După aceia, dau in știre domnia mea că aicea au venit egumenul dă la mănăstirea dăn Vierăș cu niște cărți pentru o parte dă ocină șă cu vie, dăla Dobrușa, ce au fost dat șă miluit de Danciul *vornic* din Popești sfintei mănăstiri de la Vierăș. Și au ținut mănăstirea acea parte dă ocină șă cu viile multă vreme.

Iar când au fost răposatul părintele domnii tale jupan Radul cliucer, el au luat acea parte dă ocină șă cu viile dă la mănăstire dăn Vierăș, dă au inpresurat și au zis că va da mănăstirii într'altă parte locu pentru loc, șă cu vii. Iară domnia mea nu dau să șă schimbe moșăile mănăstirilor.

Deci, in vreme ce veți vedea aciastă carte a domnii mele, să cauți să-ți aduci toate cărțile ce vei avea făcute pre acea parte dă ocină a mănăstirii șă să vii să stai de față cu călugării naintea domnii mele. *Aceasta-ți vorbesc domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Ianuarie 13 zile, anul 7132 <1624>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 177.

Copie rom.

Altă copie, *ibid.*, in ms. 349, f. 395.

383

1624 (7132) Ianuarie 13, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Snagov, unde este hramul preasfintei stăpânci noastre de dumnezeu născătoare pururea fecioară Maria, vovidenia, ca să-i fie satele Dălbanul și Periații și Pestre, partea lui Radul postelnic toată și Ațigani, 10 sălașe, pentrucă le-a dat singur Radul postelnic la moartea lui aceste sate mai sus zise și Ațigani și a întocmit la sfânta mănăstire, ca să-i fie pomană in veci.

Și iar să fie mamei lui, jupanița Elina, părțile lui din Boldești și Ațigani, 2 sălașe, ca să-l pomenească. Iar după moartea ei, iarăși să fie acele averi mai sus zise la sfânta mănăstire, ca să le fie pomană în veci.

Și a pus și blestem: după moartea lui, cine va încerca să rupă această întocmire a lui, să fie blestemat de 318 părinți care sunt în Nicheia.

Și pentrucă am văzut domnia mea și cartea răposatului bunice al domniei mele, Mihnea voevod, făcută cu blestem, veche și ruptă și înegrită, astfel domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele, ca să țină sfânta, dumnezeiasca mănăstire mai sus zisă aceste ocine și dedine și Ațigani mai sus ziși, cum a ținut și de mai înainte vreme.

Pentru aceasta am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri mai sus zise, ca să-i fie aceste sate mai sus zise și Ațigani de ohabă, în veci.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Nicula mare spătar și jupan Bartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Am scris eu, Stan, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Ianuarie 13 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Snagov, XIII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două trad. rom. din prima jumătate a sec. XIX; alte traduceri rom. *ibid.*, în ms. 354, f. 39 v—40 și ms. 458, f. 46 v—47.

384

1624 (7132) Ianuarie 14, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri care este din jos lângă orașul domniei mele Buzău unde este sfântul hram Blagoveștenia preasfintei, curatei, prea binecuvântatei slăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare, pururea fecioară Maria, ca să-i fie un vad de moară care este în apa Buzăului din jos de pazar¹⁾ în gârla domnească. Pentrucă acest vad de moară mai sus zis a fost domnesc. Iar intru aceea, răposatul Mihnea voevod a dat și a închinat și a miluit sfânta și dumnezeiasca mănăstire. Și a tot ținut cu pace, de atunci până în zilele domniei mele.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, a înecat apa acel vad de moară. Iar domnia mea am socotit cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și nu m'am îndurat să lăsăm să piară pomana și mila răposatului Mihai vodă,

¹⁾ târg.

ci am dat și domnia mea sfintei mănăstiri și tuturor călugărilor, ca să fie volnici să facă moară mai sus, iarăși în gârla domnească, pe ocina domnească.

Iar apoi, Dragomir Sorescul a ridicat pâră înaintea domniei mele. Și așa pâră că a avut el acolo o grădină, unde au pus călugării moară cu voia domniei mele. Iar întru aceea, am socotit domnia mea ca să nu aibă ceartă, ci să aibă pace și s'au prețuit călugării cu Dragomir Sorescul și au dat călugării în mâna lui 2000 bani pentru împăcare, mai mult pâră să nu aibă. Și a lăsat Dragomir de buna sa voie, să-i fie pomană lui și părinților lui la sfânta mănăstire, pentrucă a înecat apa moara și vadul și am făcut și moară cu destulă muncă și cheltuială.

Pentru aceasta, am cilit și cartea răposatului Mihail vodă, făcută cu mila domniei lui.

Astfel și domnia mea m'am milostivit și am întărit și am înnoit sfânta mănăstire cu această carte a domniei mele.

Și după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn cu sceptrul, să țină Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din păcatele noastre sau din alt neam să aibă să cinstească și să înnoiască și să întărească această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și <nu va întări> sfânta mănăstire, ci va călca și va strica această milă, acelaia să-i fie sufletul în neodihnă la vremea judecății și la a doua venire să-i fie potrivnică blagovestenia născătoarei de dumnezeu și să-i fie sufletul cu Iuda și cu Arie la un loc în veci.

Iată martori punem domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihaelachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomeiu mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

A scris Dumitru logofăt în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 14 zile dela Adam până acum, cursul anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XXXVII/5.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1806.

Copie slavă, ibid., ms. 196, f. 30—31.

1624 (7132) Ianuarie 14.

† Scris-am noi, Nicola și Arca, acestu al nostru zapis sv<e>ntie mănăstiré Tismenci, pentrucă au lăsatu măică noastră Mărina să se îngrope la mănă-

stiré și ș-au dat parte ei de moșie dela Roșia și dela Runcurel câtă să vă alége de în câmp și de în pădure preste totu hotarul, de noi încă să fie dată. Și încă am mai dat și 1 sfită să fie maică nostre pomcană și sf<i>n<i>tei mănăstire moșie moșten<i>ire> și ohabnică.

Iar cine să va afla de ruda noastră să întorcă această tocmela ci am tocmilū cu părinții de în sf<â>nta mănăstire, să fie proclētū și anathima de domnulū dumnezeu și de *prea cinstita maică a lui dumnezeu* și de 318 sv<i>nți părinți de Nechii.

Mărturie este: Staico pop<a> de în Dărmocsa, de în târg, Andrița și Gherghi, Pavel, Ieciorul lu Udrișt<e> și jupâneasa Dochia și jupâneasa Anuca și fie-său Stoica de Șămoneșt<i> și Atanasie unche-său.

Scris luna Ianuarie 14 zile, în anul 7132 <1624>.

Eu Nicola.

Eu Arca.

<Pe verso:> Gorj de Ploștină.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, CXVII/10.

Orig. rom., hârtie, două peceți aplicate.

386

1624 (7132) Ianuarie 24, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radu voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Sineștilor al sfintei mănăstiri Mislei, ca să fie de acum înaintea în pace și slobod de bir, de găleată dă făn, de dijmă de stupi, de goștină de oi și de porci și de lucru domnescu și de banii de județ și de cai de olacu și de toate silele și mâncăturile câte vor fi peste anū în țar: domnii mele și să aibă pace de toate slugile domnești, pentru că i-am erlat domnia mea ca să fie numai de lucru și de poslușaniia sfintei mănăstiri, cum au fost ertat și de alți domni bătrâni mai denainte vrême.

Și am văzut domniia mea și cărțile altor domni bătrâni ce au fost mai denainte vrême, cartea lui Șarban vodă, cartea lui Simion vodă, cartea părintelui domnii mele Radul vodă de în rândul domnii dentăi și cartea lui Alixandru voevod și cartea lui Gavrilă vodă. Așijderea am ertat și domnia mea.

Drept acéia și voi slugile domnii mele, ori în ce slujbe veți umbla într'acel județ, în pace să-i lăsați, de nimenile bântuială să n'aibă. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Ianuarie 15 zile, anul 7132 <1624>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 51.

Copie rom.

1624 (7132) Ianuarie 24.

† Cu mila lui d<u>mn<e>zeu, Io Alixa<n>dru v<oe>v<o>d și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului și milostivului Io Radul v<oe>v<o>d. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domniei mele lui Lepădat și cu feciorii lui, câți d<u>mn<e>zeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Bădăni în județul Mușcelului, însă partea unchiu-său Stoicăi și a lui Neagoe Bufleștii, partea lor toată, din câmpu și din pădure și din apă și din siléștea satului, dupretulindine, oricât să va alege, de preste tot hotariul. Pentrucă aciastă mai sus zisă moșie i-au fost de bașlină a Stoicăi și a frăține-său lui Neagoe Bufleștii. Apoi, când au fost la moartea lor, în zilele lui Șerban v<oe>v<o>d, ei au fost dăruiți și au fost miluiți pe nepotu-său Lepădat cu aceste părți de moșie, pentru sufletile lor, ca să le fie lor pomană, pentrucă feciori din trupul lor n'au rămas nimenea. Și au dat partea lor de moșie, ca să fie a lui Lepădat stătătoare: iar Lepădat, el să aibă a-i pomeni pre dâșii ca pre niște părinți.

Și au fost mulți oameni atunci buni mărturii, anume: din Colinești, Radul vătaful și din Bădăni, popa Nistor și Cărstiian și Stan Tebeică și Vitan și Danciul și Toader și Stoica și Ivan.

Și au pus Neagoe și Stoica Bufleștii și blestem, cum după moartea lor nimenea să nu aibă treabă cu Lepădat din rudeniile lor, sau să-l tragă pentru rumănie pre el sau pre feciorii lui, ci să fie un om în pace, iar care om s'ar ispiti a-l învălui sau a-i lua aciastă moșie, acela să fie proklet de 318 sfinți părinți.

Pentru acéia, am dat și domniia mea lui Lepădat ca să-i fie lui moșie stătătoare și ohabnică lui și feciorilor lui, nepoșilor și strenepoșilor lui și de nime-nea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan Aslan *mare vornic și jupan Paraschiva mare log<ofăt> și jupan Mihalache mare vist<ier> și Vartolomeiu mare stol<nic> și Bratul com<is> și Necula spat<ar> și Gherghe mare pel<ar>nic și jupan Dumitrache mare post<elnic>. Și ispravnic Paraschiva mare log<ofăt>.*

Și am scris eu, Lepădat, în seaunul Târgoviștii, în luna lui Ghén<arie> 24, lea>t 7132 <1624>.

Acest izvod s'au scris pe limba rumânească depe uricul cel slovenesc de Lupp dascălul slovenesc la școala domnească în București.

Eu Lupp dasc. slov. *am scris*, 1745.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, LXVIII/8.

Trad. rom.

1624 (7132) Ianuarie 24

† Eu Radul postelnicul și fii-său Preda, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zăpis, cum să se știe când au cumpărat Mușat postelnicul satul Mușe-

teștii dela călugării dela mănăstire dela Bucovăț, de lângă Craiuva, venit-au de ne-au întrăbat, putea-vom să cumpărăm noi satul Mușeteșt<i>, au no vom putea; noi n'am putut să cumpărăm, ce l-am slobozit de a noastră bun<ă>voe, de au cumpărat. Deci, pentru mai mare credință, am făcut acest zăpis, ca să fie la mâna lui.

Și când ne-au întrebat, ne-au și dăruit cu o păreche de de nădrăgi de grana și cu un șlic căptușit cu jder.

Și au fost și boiari mărturie, anume: Stoica logofătul Tărăceanul și Albul com<is> și Că<r>stea log<ofăt> Buciumenul și Șteful post<elnic> din Berileșt<i> și Tudor stol<nic> din Topolovéni. Așa să se știe.

Seris Cărstea logofăt luna Ianuarie 24 zile, în anul 7132 <1624>.

Stoica log<o>f<ă>t.	Préda post<elnic>.
Albul com<is>.	și Șteful post<elnic>.
Radul post<elnic>.	și Că<r>stea log<ofăt>.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/10.

Orig. rom., hârtie, șase peceți aplicate.

389

1624 (7132) Februarie 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Vale, unde este hramul sfintei troițe, care este metoh la sfântul arhistrateg Mihail dela Pogoneani și tuturor călugărilor căți viețuiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus zise ocină la Goleștii Vulpariului, însă partea lui Oancea vornicul, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului de pretutideni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Și vecinii înă să se știe, anume: Neagoe și Stan și Vlaicul Mătăhăleștii și cu fiii lor și Negoilă cu fiii săi și Căzan cu fiii săi și Stan Cocioabă și Lazăr și Cărstea și Șerban cu fiii lor și Calin, fiul lui Bratosin, cu fiii săi. Pentrucă această ocină mai sus zisă și cu vecinii a fost de moștenire a lui Oancea vornicul din Mihăești.

Apoi, când a fost în zilele răposatului bunic al domniei mele, Mihnea voevod, cursul anilor 7095 <1586–1587>, Oancea vornic el a dat și a miluit sfânta mănăstire dela Vale, mai sus zisă, cu toată partea lui de ocină din Golești și cu vecini, pentru sufletul lui, ca să-i fie sfintei mănăstiri dela Vale ocină, dedină, iar lui Oancea vornic să-i fie veșnică pomenire. Și s'a îngropat și el acolo, în sfânta mănăstire.

Iar apoi, când a fost după aceea, după moartea lui Oancea vornic, nepoata sa, jupanița Rada, jupanița lui Bratul logofăt din Creața, ea a luat acea parte de ocină din Golești și cu vecinii dela sfânta mănăstire. Iar când a fost la moartea jupaniței Rada, ea a slobozit vecinii și le-a făcut cartea ei de iertare,

să fie cnezi și n'a avut jupanița Rada nicio treabă cu ocina dela Golești, partea lui Oancea vornic.

Asfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupaniței Rada, popa Sava egumenul dela sfânta mănăstire dela Vale, el a venit la pârâ înaintea domniei mele în divan împreună cu vecinii din Golești mai sus ziși, care au fost pe partea lui Oancea vornic, de s'au pârât de față în divanul cel mare. Și au arătat călugării și cartea răposatului bunic al domniei mele, Mihnea voevod, pentru această ocină dela Golești și cu vecinii, cum a dat și a miluit Oancea vornic cu partea lui de ocină și cu vecini pe sfânta mănăstire mai sus zisă dela Vale. Asfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea că a fost ocina mănăstirii și cu acești vecini dela Golești, dată și miluită de Oancea vornic, iar jupanița Rada, ea nu a avut niciun amestec să ia ocina și vecinii dela sfânta mănăstire mai sus scrisă. Ci au rămas vecinii din Golești de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan, să fie iarăși vecini ai sfintei mănăstiri, cum a fost și de mai nainte vreme. Și am luat domnia mea și cărțile lor ce au avut dela jupanița Rada, de iertare, dela moartea ei.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri dela Vale <ca să-i fie> ocină cu vecinii, dedină și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghic mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 2 zile și dela Adam, în anul 7132 <1621>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Valca, X/8—9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din prima jumătate a sec. XVIII.

390

1624 (7132) Februarie 7.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, anume: . . . . .¹⁾ ca să fie volnic cu această carte a domniei*

¹⁾ loc alb în orig.

mél<e> să ia 6 boi dela satele celé ce au tăiat branıştea de în Ciuernic, a jupă-
nései Grajdanei, și au fost sărit preste cartea domnii mele, să aducă acești boi
la domnia mea.

Și iar pre care om vor mai prinde tăindu branıştea dela Ciuernic, să-i
ia carul cu boii și săcurile și să-l globească, cum au fost légea, ce feliu de om va
fi. Și nimenilea să nu se ispitească a sări preste ceast<ă> carte a domnii<i> mél<e>
Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic Aslan mare vornic.

Scris luna F<eb>r<uarie> 7 zile, v<ă>l<ea>t 7132 <1624>.

Acad. R.P.R., CCCC/220.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete aplicată.

391

1624 (7132) Februarie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă
domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei
mele jupan Aslan mare vornic și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să ie
fie ocină la Ostra din județul Olt, însă partea lui Suma toată, partea lui Stan
toată, partea lui Neagoe dorobanțul toată și partea lui Lupul toată și partea lui
Cârstea, fiul lui Dumitru Grecul, toată și partea lui Simin, fiul lui Voico toată
și partea lui Bratul și a fratelui său Ivanco, fiii lui Vâlcan, toată și partea lui
Stoica, fiul lui Voinea, toată și partea lui Dușa, fiul lui Vâlcu, toată și partea
lui Frașilă, fiul lui Mușat, toată și partea lui Ivan păcurariul toată și partea
lui Mușat și partea lui Jitian și a lui Stănilă, fiii lui Radul rachiiariul toată și
partea lui Mladea toată și partea lui Lepa toată și partea lui Stănilă toată și
partea lui Manea toată din câmp și din pădure și din apă și cu viile și din vatra
satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că
acești oameni mai sus ziși au fost toți cnezi, cu ocinele lor.

Iar când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, în cursul
anilor 7131 <1622-1623> ei s'au vândut toți vecini și cu toate părțile lor de ocină,
din Ostra, cinstitului dregător al domniei mele, jupan Aslan mare vornic, pentru
54.000 aspri gata, ca să-i fie vecini și de bună voia lor, fără nicio silă și cu știrea
tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea părintelui
domniei mele, Io Radul voevod.

<Și> am văzut domnia mea și cartea de cumpărare, însă să se știe cine câți
bani a luat, anume: Suma, 3200 aspri pe partea lui și pe capul lui și cu fiii lui
și Stan, fiul lui Mălaiu Mare, 3200 aspri și Neagoe dorobanțul cu ocina lui
și cu fiii lui, 3000 aspri și Lupul cu ocina lui și cu fiii lui, 3000 aspri și Cârstea
cu fiii săi, 3000 aspri și Simin cu fiii lui, 3000 aspri și Bratul cu fiii lui și cu ocina
lui, 3000 aspri și Ivanco, fratele lui Bratul cu fiii săi și cu ocina lui, 3000 aspri
și Stoica cu ocina lui și cu fiii lui, 3000 aspri și Dușa cu fiii lui, 3000 aspri și

Frățilă cu fiii lui, 3000 aspri și Ivan păcurariul cu fiii lui, 3000 aspri și Mușat cu frații lui, Jitian și Stănilă cu ocina lor și cu fiii lor, pentru 3000 aspri și Mladea cu fiii lui, 3000 aspri și Lepa cu ocina și cu fiii lui, 3000 aspri și Stănilă cu ocina lui și cu fiii săi, 3000 aspri și Manea cu ocina lui și cu fiii săi, 3000 aspri.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul de vânzare dela mâinile lor cu mulți boieri și oameni buni martori, anume: jupan Ivașco fost mare vornic și Preda sluger din Greci și Tudoran sluger din Aninoasa și Mihăilă postelnic din Văleni; din Vălenești, Stan și din Stăncești, Stanciul cnez și Pătrașco, fiul lui Bărcan stolnic.

Și s'au vândut ei loți vecini cu fiii lor și cu toată ocina lor, să fie vecini jupanului Aslan mare vornic.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Aslan mare vornic, ca să-i fie ocina și cu vecinii dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalache mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrache mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 12 zile și dela Adam până acum, cursul anilor în anul 7132, iar dela nașterea lui Hristos 1624.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., DXCIV/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1895.

392

1624 (7132) Februarie 22.

† Adec<ă> noi, megiașii din sat din Micșani, pre nume Neagoe Cofariul și Manea Scobea și Barbul Vână și Drag<o>mir Oaleșt<e> vătah și Mircea de acolo și Tatul de acolo și Danciul și Negoe, scriem și mărturisim cu acesta zăpis al nostru, să hie de mare credință la mâna Jipei pos<telnic> din Verneșt<i> pentru neșt<e> moșie ci o au fost cumpărat jupâneasa Dobromira în satul Micșani și în Béci, din cap moșie<i> păn<ă> în cap, de peste tot hotarul, partea lu Mișan toată. Intri'[a]jaceia dumnealor și-o au ținut cu bună pace.

Iar când au fost acum, în zilele<e> domnului nostru Alixandru vod<ă>, fiul lui Radul vod<ă>, iar Măneci, fiul lui Mișan, el au venit di se-au rugat noao, acestor megiaș<i> carii sănt mai sus scriși, de am mersu cu dinsul la Jipa pos<telnic> de ne-am rugat ca să nu hie rumăn și făr<ă> moșie, ce i-au dat dumnului Jipa pos<telnic> loc di cas<ă> și di grădin<ă> în sat în Micșan<i>. Iar într'akt>

loc de pes<te> tot să nu aibă nimic, ci să o ție Jipa pos<telnic> cu bun<ă> pace, pintru că o au vândut tată-său Mișan jupănesei Dobromirei, di s'au scos capul di la mar<e> nevoc, cum știm și noi cu suf<le>tel<e> nostre. Și mărturisim și această moșie au fos<t> lu Mișan moșie direaptă, di moșie a lui, ci o au vândut, di s'au scos capul di la nevoc. Diriptu aceas<ta> să o ție Jipa pos<telnic> cu bun<ă> pace.

Aceas<ta> scriem și mărturisim cu suf<le>tel<e> nostre. Și pintru cridința ni-am pus dēgite<e> in loc di peciți.

Scris luna Fiv<ruarie> 22 zile, v<ă>lc<ea> 7132 <1624>.

† Neagoe † Mania Barbul, Dragomiru, † Mircia, Tatu, Danciulu.

Acad. R.P.R., CXLVII/1.

Orig. rom., hârtie, rupt.

393

1624 (7132) <Marlie — August>.

Izvod după cartea lui Alis<a>ndru vod<ă>, fici<o>rul m<i>l<o>stivului Radului voev<o>d, pentru viile și țigani, dila jupăneasa Mariia băneasa, l<eat> 7132 <1624>.

Porunca domnii mēl<e> jupănului Radului logofătul și cu fici<o>rrii lui căți dumnezeu va dărui, ca să-i fie lui toate viile răposatului jupănului Ianache banul Catargiul cât au avut în dealul Mirceștilor și cu ocina dă pretutindinea câtă să va alége.

Și iar să fie Radului log<ofăt> toți Țigani ce au fostu cumpărat jupănul Ianache banul Catargiul dila Balea spăt<ar>, pre vrēm<ea> când au fostu în oaste la Hotin cu împăratul sultan Osman, când au fost l<eat> 7130 <1622>. Inșă Țigani pre nume Stoica Țiganul cu Țiganca lui, așum<e> Rada, și cu ficiorii lor Stan și Neaga și Maicul, fici<o>rul Stoicăi Țiganul cu Țiganca lui, Mariia și Ganea Țiganul, fratele Stoicăi Țiganul, cu Țiganca lui, Costanda și cu fici<o>rrii lor și Coman cu unchiu-său, Râpa cu Țiganca lui și cu frat<e>-său Stanciul și cu Țiganca lui Fruma și cu fici<o>rrii lor, Manea. Pentru că au cumpărat Radu log<o>făt aceste vii și aceste sălaşă de Țigan<i> ce sântu mai sus zise di la jupăneasa Mariia băneasa, jup<â>neasa lui Ianache banul Catargiul, diriptu ug<hi> 200 gata, dup<ă> moartea lui Ianache banul.

Iar fii-său Gherghe mare peh<arnic>, el deca au văzut atăta datorii ale tătăine-său lui Ianache banul, el s'au lepădat dinaint<ea> domnii mēl<e> din divan și de datorii și de bucate și de moșiile tătăine-său. Și au rămas Gherghe mare peh<arnic> de toate datoriile ca să li plătească jup<â>neasa Mariia băneasa. Ințr'acéia au fostu vândut jup<â>neasa Mariia băneasa dup<ă> moartea jupănului Ianache banul aceste vii și aceste sălaş<e> di Țigan<i> cē sântu mai sus zise pentru datoriia lui Ianache banul ce au fostu el dator la Hogeia Moșii Ovréiul, ca să-i fie Radului log<ofăt> moșie neclintită. Și am văzut domnia mea

și zapisul di vânzari la mâna Radului log<ofăt> cum serie mai sus, cu mulți boiari mărturii: anume Danciul văt<aful> Doicescul și din Corniști, Ilie post<elnic> și din Măniști, Nénciul vor<nic> și din Răduliști, Pardos.

Și iar să fie Radului log<ofăt> 1 Țigan, pre nume Bénău și cu Țiganca lui, Voica și cu . . . .¹⁾ pentru că i-au cumpărat boiarinul domnii mēl<e> Radul log<ofăt> acistu sălaș di Țigan<i> ce scriu mai sus dela Staico post<elnic> di Comani, direptu ug 45 și cu zapis dela mâna lui și cu multe mărturii pre num<e>: din Greci, Neagul fici<o>rul Badei post<elnic> și din oraș din Târgoviști, Ilie niguț<ă>toriu și Danciul Doicescul și din Mănești Matei.

Și iar să fie Radului log<ofăt> 1 Țigan, anume Necula, fratele Voicăi Țigancii, cumnatul lui Bénciu Țiganul, pentru că au cumpărat Radul log<ofăt> acistu Țigan ce serie mai sus, dila Staico post<elnic> din Coman<i> diript 3000 aspri gata și cu zapis dila mâna lui și cu mulți boiari mărt<u>rii: anume Danciul Doicescul, și din Greci, Stan, și din Bălești, Negri log<ofăt> și din Ungurii, Dobrin log<ofăt>, și din Mih<ă>ești, Stan, și din Măniști, Nénciul vornicul.

Și iar au cumpărat Radul log<ofăt> 1 Țigan: ă anume Neaga, fața lui Bénciu Țiganul, dela Vasilie post<elnic>, fici<o>rul Savei din Târgoviști, derept 3000 de aspri gata. Pentru că aciastă Țigancă Neaga, ia au fostu den țig<ă>niia domnească a doamnei Elinii a răposatului Șărban voevod. Intr'acéia Vasilie post<elnic> el având altă Țigancă a lui în țigăniia mănăstirii dela Mărgineni, au dat doamna Elina lui Vasilie post<elnic> pre aciastă Țigancă Neaga ce serie mai sus să fie Țigancă pentru Țigancă. Și au fostu și mărturii anume Danciul Doicescul și Conța văthuli.

Și iar au cumpărat Radul log<ofăt> 1 Țigancă anume Malea, dela popa Nénciul și dela fie-său popa Dumitru, din Târgoviște, diriptu 3100 aspri gata. Pentrucă Malea Țiganca ia au fostu din țigăniia sf<i>ntii mitropolii, iar popa Nénciul el au avut Țigancă în țig<ă>niia mitropolii. Dici i-au fostu dat părintele vl<ă>d<i>ca Luca, popei Nénciului pri Malea Țiganca, Țigancă pentru Țigancă. Și au fostu mărt<u>rii Danciul văt<af>, și din Slătioari, Dumitru, fiul lui Dumitru post<elnic> și din Lipirești, Matei, fiul Barbului.

Și au vândut aciști vânzători ei di a lor bun<ă> voe și cu știrea tut<u>ror megiaș<i>lor din sus și din jos și din prejurul locului și dinaintea domnii mēl<e>. Dereptu acéia am dat domnia mea boiarinul<ui> domnii mēl<e> Radului log<ofăt> ca să-i fie lui acēste vii și acești Țigani ocine di moșie și stătătoare, lui și fici<o>rilor și nepoț<i>lor în veac.

Și mărt<u>rii boiarii divanului.

Arh. St. Buc., ms. 1165, f. 5—6.

Copie rom.

Datat după Gherghe mare paharnic și după doc. din 14 Martie 1624. Din 27 Iunie 1624 avem un document asemănător; îl reproducem totuși și pe acesta, căci cuprinde două pasagii în plus.

¹⁾ loc alb în text.

1624 (7132) Martie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Neagul postelnic și cu frații săi, Gherghe și Antonie și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină însă Fundul Dodei, care este pe lângă hotarul Popeștilor și până la apa Plăseștilor și pe drumul cel vechi și până la apa Vișoarei și până la Ainini, pentru că a cumpărat Neagul postelnic și cu frații săi, Gherghe și Antonie, această ocină, care e mai sus zisă, dela jupanița Elina, fiica jupaniței Frujina din Brătulești și dela fiii ei, Dumitru și Neacșa, pentru 4000 aspri gata și pentru 50 vedre de vin. Pentru că a fost datoare jupanița Frujina, mama jupaniței Elina, lui Neagul postelnic și lui Gherghe și lui Antonie un covor și o lădiță, prețul lor 2000 de bani. Astfel, s'a întocmit jupanița Elina și cu fiii ei, de a lor bună voie, de au dat lui Neagul postelnic și lui Gherghe și lui Antonie această ocină, care e mai sus zisă, pentru datoria mamei ei, jupanița Frujina. Încă au mai dat Neagul postelnic și Gherghe și Antonie jupaniței Elina și fiilor ei 4000 de bani, fac împreună 6000 de bani și 50 de vedre de vin.

Și au prețuit Neagul postelnic și Gherghe și Antonie această ocină, care e mai sus zisă, cu jupanița Elina și cu fiii ei, încă de mai înainte vreme, din zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, când a plecat în țara Moldovei. Și am văzut domnia mea și zăpăsul de vânzare al jupaniței Elina și al fiilor ei la mâna lui Neagul și a lui Gherghe și a lui Antonie și cu mulți martori, anume: din Negoești, Fătul și Albul și din Brătulești, Stoica și Pascu și Tudor și Coman și Dima și Stan, fiii lui Danco.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Neagul postelnic și lui Gherghe și lui Antonie, ca să le fie această ocină, care e mai sus zisă, de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și Mihalache mare vistier și Necula mare spătar și Bertolomeiu mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrache mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Și am scris eu, Stancu logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 2 zile, dela Adam până acum, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXCVI/194.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1624 (7132) Martie 10, Târgoviște.

† Adecă eu, Serghie ieromonah, ce sămlu astăz<i> de mă aflu egumen la mănăstirea lu <ven>ti Nicolaiu ce iaste lângă Craiova, care iaste metoh la

mănăstirea cea mare ce să cheamă a lu Varlaam den Țeara Greciască, împreună cu toț<i> părinții, câț<i> să află astăz<i> aicea cu mine, mărturisim cu acest zapis al nostru cum au fost dat răposatul Drosul împreună cu jupăineasa lui cea de întâiu, anum<e> Rada, pântru sufletele lor și pântru pomana lor la mănăstirea noastră ce iaste mai sus scrisă, toată partea lor den sat den Mușeteșt<i>, den județul Argheșului, care sat fiindu departe de mănăstire ne era preste mână de nu puteam să-l ținem, nici aveam nice un folos de el.

Pântru aciasta, noi de a noastră bună voe, fără nice o silă, cu știrea tuturor părinților și de aicea și dela mănăstirea cea mare ce iaste mai sus zisă. I-am vândut dumnealui lu Mușat clucer pre ban<i> gata, as<pri> 34.000, care ban<i> i-am luat toț<i> deplin den mâna dumnealui și i-am trimis la mănăstirea cea mare a lu Varlaam, de a cumpărat acolo un metoh cu 12 pluguri la un loc, ce să cheamă Verenți, ca să să afle să fie de hrană și de folos mănăstirei, să fie moșie pântru moșie in locul Mușeteștilor.

Și iar am mai luat dela Mușat clucer când am fost în Târgovișt<e>, de cheltuiat<ă>, as<pri> 2000. Și au cheltuit în Craiova, la locmeală pre mărturii și pre aldămășar<i>, de i-au ospătat, iar ban<i> 2000 și au dăruit Stoicăi logofătului den Farcaș pântru tocmala ce au făcut între noi grana coț<i> 5, fac iar ban<i> 2000, fac preste tot cei de sus cu aceșt<i> de jos, as<pri> 40.000.

Și avem tocmală cu dumnealui Mușat clucer cum în vrémé ce vor veni neg<u>țătorii dela Alasona să-i aducem și de la mănăstirea cea mare ce-i mai sus scrisă altu zapis ca și acesta pântru mai mare credință și adeverință. Iar acum, pântru mai mare tărie, am făcut acest zapis al nostru să fie în mâna lu Mușat clucer, cum de acum innainte să nu aibă nime dentru noi, nici den părinții dela mănăstirea cea mare a lu Varlaam, a străca sau a amesteca aciastă tocmală a noastră în véci, căci am vândut de a noastră bună voe și cu știrea tuturor boiarilor și megiașilor de pren prejur. Și am întreat și pre Răducanul post<elnic> den Balomireșt<i>, carele iaste părtaș cu noi și pre fiu său Preda și pre surorile lui și pre toată rudeniia lor, și nime n'au vrut să o cumpere, ce au lăsat de a lor voe de-au cumpărat Mușat clucer. Și încă au dăruit Mușat clucer pre Preda cu o părêche de nădragi de grana și cu un șlic de șocrălat roșu de jder.

Iar să are vréa cineva a să ispiti să străce și să améstece aciastă tocmală de am făcut, ori fiecarele den ai noștri părinți, acela să fie aforisit și proclét și anathema de domnu nostru Is<us> H<risto>s și de maica précista și de 318 părinți cei dela Nicheia și de toț<i> svinții. Și pântru mai mare credință punem și peciata mănăstirei și subscriem cu mânule noastre.

Și la aciastă tocmală au fost mulți boiar<i> mari și mici și neg<u>țător<i> mărturie: întâiu jupan Aslan mare vornic, jupan Papa vornic, jupan Parascheva mare log<ofăt>, jupan Ivașco vornic, jupan Mihalachi mare vist<ier>, jupan Necula mare spăt<ar>, jupan Dumitrachi mare post<elnic> și Bratul mare com<is>, Gheorghie mare peh<arnic>, Goga mare armaș, Neagul

mare agă, Dumitru al doilea vist<ier>, Vladul peh<arnic>, Gligorie comis, Radul și Para logofeți de vist<ierie> Stoica log<ofăt> din Farcaș, Gorgan peh<arnic>, Mih<ă>il<ă> post<elnic> din Vălén<i>, Matei peh<arnic> din Brăncovén<i>, Pătrașco post<elnic>, Mihaiu Țânțărcanul, Dumitru din Filiiș, Oancea log<ofăt> și neg<u>șători din Craiuv<a>: Iane a lu Gherghe, Conti a Procăi, Ghioca a lu Pană, Dima Saulé și alți oameni<i> buni.

Și am scris eu, *Sima logofătul*²⁾ în cetate în Târg<o>vișt<e> luna Martie 10 zile, anul 7132 <1624>.

Papa mare vornic¹⁾

Mihail vistier²⁾

Aslan fost vornic²⁾

Necula mare spal<ar>

Paraschiva mare logofăt.

Vladu peh<arnic>.

Ivașco vornic

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, III/4.

Orig. rom., hârtie două peceți aplicate.

396

<1624 — 1629> Martie 12.

† Din mila lui dumnezeu, chir Luca mitropolit a toată Țara Românească.

† Scris-am vl<ă>dicia me această carte vl<ă>diciei mele voao, boerilor carii sântei<i> luați de călugări dela mănăstirea lui Mihail voevod și de logofăt Sima pentru rândul satului Grozaveștilor, cum să cautați și să judecați<i> cumu e cu dreptul avut-au călugări vro treabă cu acea ocină ce mai sus zis.

Iară cine nu va grăi cu drept, el să fie proclét și afurisit. Așjidire și alți megiași din prejur, ori mirean ori călugăr, cine va ști mai bine și nu va mărturisii cumu e cu dreptul, el să fie proclét și afurisit de domnul nostru I<su>s H<risto>s și de precurata maică a lui și de 318 părinți cei dela Nicheia și de vl<ă>dicia mea, că așa vă am zis vl<ă>dicia mea. Altfel să nu fie, după spusa vlădiciei mele.

Scris luna Martie 12 zile.

Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei Luca²⁾

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ion București, XXI/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Dat după doc. din 17 Apr. 1623 și după Luca mitropolit.

397

1624 (7132) Martie 4.

† Jupâneasa Maria băneasa și jupan Gheorghie mare peh<arnic>, scris-amu acesta al nostru zapis cum să știe cum că am dat mănăstirăi mitropolie

¹⁾ de fapt: fost mare vornic.

²⁾ semnături grecești.

via cât am cumpărat de la Manolie pentru sufletul banului ca să fie moșie mănăstirii, căci că o am dat de a noastră bună voe.

Și pântru mai marce credența pusu-nă-am și pecețile noastră.

Scris luna Martie 14 zile, în anul 7132 <1624>.

Maria băneasa

Gheorghie paharnic. 1)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LV/2.

Orig. rom., hârtie, două peceți aplicate.

398

1624 (7132) Martie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Miho care a fost mare spătar și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Cioara din județul Teleorman, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, de pretulindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne; pentrucă acel sat, Cioara, mai sus scris, el a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul bunicul domniei mele, Mihnea voevod. Și de atunci a tot fost satul Cioara pe seama domnească, iar apoi părintele domniei mele, Io Radul voevod al țării Moldovei, domnia lui a dat și a miluit pe cinstitul dregător al domniei mele, pe jupan Miho spătar cu acel sat Cioara, tot care este mai sus scris, ca să-i fie lui de moștenire pentru slujba dreaptă și credincioasă pe care i-a slujit-o domniei lui și țării, cu Bethlen Gabor, craiul din Ardeal și au făcut mare război cu Nemții și au venit de s'au închinat părintelui domniei mele Io Radul voevod, în țara Moldovei și domniei mele cu dreaptă slujbă și cu vărsare de sânge în țări străine. Deci domnia mea am văzut slujba sa cu credință, cum a slujit domniei mele și țării, întru aceea domnia mea încă l-am miluit cu satul Cioara și cu vecinii și cu tot venitul, cum a fost miluit și de părintele domniei mele, Io Radul voevod, ca să-i fie dedină. Și am văzut domnia mea și cartea de miluire a domniei lui pe acel sat Cioara, la mâna dregătorului domniei mele, jupan Miho spătar, pentru slujba lui cu dreptate, cum este scris mai sus.

Pentru aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Miho fost mare spătar, ca să-i fie tot satul Cioara și cu vecinii și cu tot hotarul, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei

1) grecește în orig.

mele sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de miluire, pe acela domnul dumnezeu, să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui; iar care om va călea și va nimici această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de cei 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: « ia-l, ia-l <și> răstignește-l » și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în veci, amin.

Îată dar și martori punem domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe Catargiul mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 20 zile și dela Adam în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>.

<Pe marginea din stânga a actului o notiță românească:> « Au dat Mihul spătar, când am vândut satul Cioara lui Costandin Cantacuzino mare postelnic ».

Acad. R.P.R., XLII/15.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

399

1624 Martie 20.

Scriș eu Hamza și Caplea acesta al nostru zăpis, să să știe că am vândut satul Vălsăneștii preste tot hotarul din câmp, din apă și din siliște și din pădure, feciorului nostru lu Calot<ă>, drept 15 <mii> de bani gata, ca să-i fie lui moșie ohamnică, lui și feciorilor lui și nepoșilor și strănepoșilor, că am vândut noi de a noastră bună voc.

Și mărturie au fostu Calot<ă> și Stanciul, feciorii Vucii de Zătreni și Crăciun, feciorul Popei de Tetoși și Anghel de Sașceor și popa Stanciul de Părăeni.

Și am scris eu Calot<ă> logofătul.

Scriș luna Martie> 20 zile, în anul 1624.

Eu Hamza

Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 194.

Copie rom.

1624 (7132) Martie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Dragul și cu fiii lui, căți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie o livadă la Crăguești în valea Iugăi, pentru că a cumpărat popa Dragul dela Stoica logofăt, pentru 350 aspri gata. Și a cumpărat popa Dragul dela Ion al lui Neda niște livezi la pârul Orzii și la grădina lui Ivcea și la hotarul Smileștilor, pentru..... 1) aspri gata.

Și iarăși a cumpărat popa Dragul livadă în Mlăci dela Coceltoaia, pentru 380 aspri gata. Și iarăși a cumpărat popa Dragul dela Moicul, o livadă la Spin..... 2) pentru 50 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat popa Dragul o livadă pe lângă hotarul Preșnenilor dela Lupul și dela Martin din Preșneni, pentru 280 aspri gata. Și iarăși a cumpărat popa Dragul dela Lupul și dela Martin o livadă la pârul Orzii, pentru 180 aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui popa Dragul ocină la Crăguești din partea lui Vladul și a lui Nicula și a lui Tudor, însă din funia a opta, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru că au dat Vladul și Necula și Tudor în ziua morții, de a slujit șapte suflete și au făcut 12 sărăcuste. Și au dat ei de bună voia lor, pentru că a fost popa Dragul fratele lor de ocină și rudenie de sânge cu Vladul și cu Nicola și cu Tudor.

Și iarăși să-i fie popei Dragul ocină la Crăguești, partea lui Dobromir, oricât se va alege peste tot hotarul, pentru că a plătit popa Dragul pentru Dobromir la bir, în zilele lui Șerban voevod și a dat 9 vaci și 800 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul dela mâna lor cu mulți oameni buni martori, anume: Barbul și Mădoș și Stan și Necula și Bancea din Crăguești.

Și au vândut ei de bună voia lor cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului. Pentru aceea, am dat domnia mea lui popa Dragul ca să-i fie ocină, dedină și ohabă neclintit și neatins după spusa domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Nicula mare spătar și jupan Bartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic jupan Paraschiva mare logofăt.

Și am scris eu, Varză logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 26 zile, iar dela Adam până acum, la această scriere, curgerea anilor 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/13.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1) loc alb în orig.

2) loc rupt în orig.

1624 (7132) Martie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mitropolii din orașul Târgoviște, unde este hramul înălțării domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și părintelui nostru arhimitropolit chir vlădica Luca și tuturor călugărilor, câți viețuiesc în sfântul lăcaș, ca să fie sfintei mitropolii mai sus scrise o vie în dealul Târgoviștei, însă via pe care a cumpărat-o răposatul jupan Enachi fost mare ban Catargiul cu loc și cu livadă și cu tot venitul, care se va alege, dela Manole, în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, în cursul anilor 71..¹⁾.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, la moartea lui jupan Enachi banul, iar Enachi banul și jupanița lui Maria și fiul lor jupan Gherghe mare paharnic ei au dat această vie sfintei mitropolii mai sus zise pentru sufletul jupanului Enachi banul și s'a îngropat trupul lui în sfânta mitropolie, ca să-i fie veșnică pomenire, iar sfintei mitropolii de hrană și de folosință și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, în veci. Și am văzut domnia mea și zapis dela mâna jupaniței Maria băneasa și a jupanului Gherghe mare paharnic, că au dat această vie sfintei mitropolii ce au cumpărat-o dela Manole.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mitropolii ca să-i fie această vie ocină, dedină și de ohabă.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necola mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 28 zile și dela Adam până acum cursul anilor 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LV p. II/3.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1862.

1624 (7132) Aprilie 6.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treimca cea de o ființă și nedespărțită, în veci, amin. Scris-am eu, jupăneas<a> Calea, acesta a mea carte, comu să știe că am dat la sfânta mănăstire la Brâncovini, ce iasti hramul uspenic *născătoarei de Dumnezeu*, de a mea <bună voce>, 3 sălaș<e> de Țigani

¹⁾ lipsă cifra zecilor și unităților.

feciurie Radul căldărariul, anome: Nan Țiganul cu Țiganca-ș și Ciuban Țigan cu Țiganca-ș și Băra cu Țiganca-ș și cu feciurie lor, di i-am dat la sf<ă>nta mănăstiré pentru sufletul jupan Stanciului pih<arnic>, ju<pă>nései Caleea și pentru sufletul Radul și al Marcăi, ca să fie pomean<ă> la sf<ă>nta mănăstiré, iar ciné se va băga să spargă acista pomean<ă>, să fie proclit și anatima di 318 *părinți cei dela Nicheia*. Acesta să să știe, amin.

Scris luna Aprilie 6 zile, în anul 7132 <1624>.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni, XXII/1.

Orig. rom., hârtie, pecete, aplicată.

403

1624 (7132) Aprilie 7.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Ștefan logofăt și Radul, ca să fie volnici cu cartea domniei mele și cu slug<a> domniei mele anum<e> . . . . . 1), să-ș<i> ia ai lor Țigani ce le se-au venit de împărțală, ce li se-au venit când au împărțit cu nepoții Vodei banul, cu Dona și cu Mihaiu, carii pre unde-i vor afla vânduți de Dona și de Mihaiu, însă Țigani anum<e>: Radul Țigan cu Țiganca-ș<i> și cu tot sălașul și Duțul Țig<an> cu Țiganca-ș<i> și cu tot sălașul și Lițul Țig<an> cu Țiganca-ș<i> și cu tot sălașul și Grier Țigan cu sălașul jum<ă>late și Necula Țig<an> cu soru-sa Pița, feciorii Neacșăi și Vălsan Țigan și Goda și Dumitru, fecior<i> 2) fetei Bordei, pentrucă acișt<i> Țigani li se-au vinit de împărțală, ci să fie volnici cu cartea domniei mēl<e> și cu slug<a> domniei mele, ci ia<s>te mai sus scris, să și-i ia ori unde-i vor afla vânduți, viri la boiari, viri la ci om și de nimenca opreak<ă> să n'aib<ă> naintea cărței domniei mēl<e>. Iar lor dă le va părea strămbu, ei se vor apuca de vânzători, unde ș'au dat banii. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Ap<rilie> 7 zile, l<ea>t 7132 <1624>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Marele vornic a învățat.

Acad. R.P.R. CXXIV/144.

Orig. rom., hârtie, rupt, pecete timbrată, căzută.

Cu o copie la Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, ms. 173, f. 597.

404

1624 (7132) Aprilie 10, Târgoviște.

. . . . . 3) și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alexandru voevod, fiul marelui. . . . . 3) Io Radul voevod,

1) loc alb în text.

2) în text: fociur<i>.

3) loc rupt în orig.

din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei.....¹⁾ părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, curată, luminată.....¹⁾ să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfânt răposaiilor părinți ai domniei mele.....¹⁾ domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este deasupra tuturor curatelor daruri acest de față.....¹⁾ Frăsinetul din județul Ilfov și moștenilor satului și tuturor oamenilor străini care vor voi să vie.....¹⁾ dela Frăsinet, care este slobozia preacinstitului și vlastelinului, primului sftenic al domniei mele, jupan Dumitrachi Catacuzino....¹⁾ care vor veni din altă parte, fie Grec, fie Arbănaș, fie Moldovean, fie Sârb.....¹⁾ să fie iertați și în pace de bir și de găleată și de fân și de boi și de oaie seacă și de oaie de sulgiu și de cai domnesc.....¹⁾ dijma albinelor și de gorștina oilor și porcilor și de cai de olac și de lucru domnesc și boieresc și de mertice.....¹⁾ și de județ și de toate slujbele și mâncăturile câte sunt peste an în țara domniei mele, dinspre nimeni să nu aibă turburare.....¹⁾ să nu intre nimeni la ei, pentrucă am iertat domnia mea să fie în pace de aceste toate câte s'au scris mai sus, numai să aibă să dea.....¹⁾ în fiecare an cinstitului boier al domniei mele, jupan Dumitrachi Catacuzino, pentru o casă câte 400 aspri.

Iarăși acești mai sus ziși aspri să nu-i dea în visteria domnească, ci să fie pe seama jupanului Dumitrachi Catacuzino milă dela domnia mea. Pentrucă acest sat, Frăsinetul, mai sus scris, el a fost sat domnesc cumpărat de răposatul Mihail voevod, ci l-am miluit domnia mea pe boierul domniei mele mai sus scris cu acești aspri să-i fie de ajutor pentru dreaptă și credincioasă slujbă ce a slujit domniei mele; iar din gălețile satului și din dijma de albine și din gorștina oilor și porcilor și din tot venitul iarăși să aibă a lua jupan Dumitrachi Catacuzino jumătate să nu ia cum iau alți boieri dela vecinii lor, ci să dea numai jumătate.

Pentru aceia și voi toate slugile domniei mele, care veți merge în slujbele și în treburile domniei mele nimeni cu nimic să nu-i turbure, ci să fie în pace și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, fie din rodul inimii domniei mele fie din rudele noastre fie după păcatele noastre fie din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va călca și va strica și va rupe acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei

¹⁾ loc rupt în orig.

ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos și au zis: ia-l, ia-l, răstignește-l și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iată însă și martori am pus domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalache mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrache mare postelnic. Și ispravnic Sima al doilea logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 10 zile și dela Adam, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCXCVII/40.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

405

1624 (7132) Aprilie 10.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tutana, hramul sfântului Athanasie Alonitul și tuturor călugărilor căți vor fi lăcuitori într'acest svântu loc, ca să fie sfintei mănăstiri tot vinăriciul, cât iaste pre ocina mănăstirii dela Văleni în dealul Piteștilor, partea domnească, pentrucă m'am mîstivit domnia mea de am miluit pre svânta mănăstire cu vinăriciul domnescu, ca să fie mănăstirii întărire și de hrană, să n'aibă nimenilea treabă a luoa vinărici, fără numai călugări de în mănăstire dela Tutana.*

Derept acéia și voi vinăricerilor, carii veți fi pre dealul Piteștilor, în vréme ce veți vedea cartea domnii mele, iar voi înneă să căutați în pace să lăsați și nimica să nu învăluți pentru vinăriciul partea domnească, că l-am dat domnia mea milă mănăstirii cum scrie mai sus, să fie pre seama călugărilor. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Aprilie 10 zile, în anul 7132 <1624>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVIII/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, ibid., în ms.. 256, f. 586.

1624 (7132) Aprilie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Gărbaci căpitanul și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Bălotești în județul Ilfov, însă partea lui Balea toată și de moștenire și de cumpărare, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretulindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Gărbaci căpitanul această ocină mai sus zisă dela Balea, fiul lui Balea din Bălotești, pentru 1800 aspri gata, încă din zilele lui Radul voevod Șerban, când a fost cursul anilor 7113 <1605>. A avut Gărbaci căpitanul și cartea lui Șerban voevod de cumpărare, dar a pierdut-o de răutăți.

Și a vândut Balea partea lui de ocină din Bălotești de a sa bună voie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus, din jos și din jurul locului, însă a vândut Balea numai partea lui de ocină din Bălotești, câtă are, iară alta nimic.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni martori, anume: din Bălotești, Micșan și Odor și Gherghe, fiul lui Dumitru iuzbașa și Stoian și Albul și Nan și din Căciulați, Niștor și din Strămătorești, Mânăilă și din Dobroțești, Voislav și din Dămiani, popa Manca. Și când au făcut această carte pe ocina din Bălotești a fost și Balea vânzătorul mai sus scris de față.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele Gărbaci căpitan, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și Bratul comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 12 zile și dela Adam, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., V/13.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1864.

1624 (7132) Aprilie 12.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, jupăneșci Mariei de Albești și slugii mele Preda postelnic, ca să fie vol-

nici cu această carte a domniei mele să-și fie neșt^e rumâni de în Hohnestⁱ, anume Oprea, feciorul Radului și Stănilav, feciorul lui Văsiu, și de în Bănești, Oancea, feciorul lui Drag^omir, pentru că aceșⁱ rumâni fost-au de moșie ai boiarilor de Vlăd^eni, de moșie, ce i-au fost pus zălog la Cepariul. Apoi Cepariul au vândut acești rumâni jupăneșei Mariei și fiu-său Predei post^elnic în zilele părintelui domniei mel^e Io Radul voevod.

Iar cându au fost acum în zilele domniei mel^e, se-au rădicat cu pără călug^ării de în Robaia și cu satul Cerbur^eni, ca să scoată pre aceșⁱ rumâni den mână jupăneșei Mariei, și neavându ei nici un lucru și au venit de se-au părăt de faț^ă înaintea domniei mel^e, la divan. Și așa părăia călug^ării și satul Cerbur^eni, cum aceșⁱ rumâni n'au născut pre moșia lor de în Hohnestⁱ și de în Băneș^t, ce părăia cum au mersu mumănilor lor grele cu dⁱnsii, în satul călugărilor, în Robaia și în Cerbur^eni.

Intr'acea domnia mea am judecat pre drept și pre l^eg^e, eu toți cⁱⁿstii dereg^ătorii domniei mel^e și am adevărat domnia mea cum au fost merși de în zilele lui Șerban voevod și cum au fost de moșie rumâni boiarilor de în Vlăd^eni. Ce au umblat călugării și Cerbur^eni, ca doară arū putea scoate acești oameni de în rumănie. Deci au rămas călug^ării și Cerbur^eni și aceșⁱ rumâni ce scriu mai sus, de l^ege și de judecată denaintea domniei mele.

Derept ac^{ia} am dat domnia mea jupăneșei Mariei și Predei post^elnic, ca să le fie aceșⁱ rumâni moșie, lor și feciorilor și de nimenilea opreal^ă să n'aibă. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic Aslan mare vornic.

Scris luna Aprilie 12 zile, vâlcat 7132 <1624>

<Pe verso:> Carte de rămasu pu<n>tru Once și Opre și Stenislavu, Hohnestⁱ, Bănești.

Acad. R.P.R., XXXIII/197.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

408

1624 (7132) Aprilie 12.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Alexandru v<oe>v<o>d și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului și mi<lo>st<i>v<u>lui Io Radu v<oe>v<o>d. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Bratului dela Găurici și Micului dăla Brănceni și cu feciori lor căți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie la Cărligați în județul Tel<eor>m<a>n, însă o funie de moșie și jumătate de siliște, din câmp și din pădur^e și din apă și din siliștea satului du pretutindenea, oricât s'ar alege du preste tot hotarul, pentru că este a lor bătrână și dreaptă moșie și de moștenire.

După aceia, când au fost în zilile răp<o>s<a>tului Mihaiu v<oe>v<o>d, iar domnia lui însuși au înpresurat și au stăpănit această siliște de sat, ce să zise plasa Cărligaților, cu alte moșii domnești.

Apoi, când au fost în zilele părintelui domnii mele Io Radu v<oe>v<o>d, în rândul dintâi, iar domnia lui au dat și au miluit pă boierul domnii mele jup<a>n Ianiu vist<ier> cu siliștea Cârliğaților, ce este mai sus scris<ă> pentru dreapta și credincioasa slujbă ce i-au slujit domnii lui.

Deci după aceea, când au fost acum în zilele domnii mele, iar boiarul domnii mele Iane vist<ie>ru, el de voia lui au lăsat și au slobozit pă moșneni satului: Bratul și Micul și au răscumpărat jum<ă>tate de siliște din Cârliğați, o funie de moșie întregă, dăspre boieru domnii mele Iiene vist<ie>r, drept 4000 aspri gata, să ție Bratul și Micul jum<ă>tate, iar Ianiu vist<ie>ru, iel să ție altă jumătate, iarăși o funie. Așa s'au întocmit ei de a lor bună voe, cu știrea tuturilor megiașilor și dinaintea domnii mele. Și au fost și Ian<e> vist<ie>r de față. Inșă să se știe cine cât au dat bani, atâta moșie să ție, pentru că au cheltuit tot Bratul acești mai sus ziși; iar care nu va vrea să dea bani, să întoarcă Bratului, acela om să nu ție.

Drept aceea am dat domnia mea, Bratului și Micului, ca să le fie lor moșie de baștină și ohabnică, feciorilor și nepoților lor și strănepoților și dă către niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată mărturii am pus domnia mea pe: jup<a>n Aslan mare vornic și jup<a>n Paraschiva mare log<ofă>t și jup<a>n Mihalache mare vist<ier> și jup<a>n Necula mare spăt<a>r și jup<a>n Vartolomiiu mare stol<ni>c și jupan Bratu mare comis și jup<a>n Gherghe mare pah<arnic> și jupan Dumitrache mare post<e>knic. Și isprav<ni>c Paraschiva mare log<ofă>t.

Și am scris eu Lăpădat log<ofă>t, în cetatea Târgoviști, luna Apr<ilie> 12 veleat 7132 <1624>.

Acest izvod s'au tălmăcit după urice sârbesc dă Costand<in> dascăl slovenesc la școala slovenească la sfânt Gheorghe ce<l> vechiu, în București 1793 Avg<us>t 28.

Eu Costand<in> dascăl slovenesc am scris.

Acad. R.P.R., DCXXX/186.

Copie din 1822.

1624 (7132) Aprilie 15, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Tudor comis al doilea și cu fiii, câți fi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină la Călinești, inșă partea lui Borcea logofăt și a fratelui lui, Stan, toată, din câmp și din pădure și din deal și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă acea ocină a fost de moștenire a lui Borcea logofăt și a fratelui lui, Stan; astfel au vândut-o jupaniței

Maria băneasa lui Ianache banul Catargiul, pentru 32 galbeni. Și au vândut-o de a lor bună voie și fără nicio silă.

Iar apoi, acum, s'a întocmit sluga domniei mele Tudor comis al doilea cu jupanița Maria băneasa, de a răscumpărat această ocină Tudor comis dela jupanița Maria băneasa, pentru acești 32 de galbeni, iar de a lor bună voie.

Și sunt și martori și mulți boieri, anume: din Bănești, Radul logofăt și din Negoești, Nastea și din Cornești, Ilie și încă mulți boieri, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Tudor comis, ca să-i fie ocină ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare <logofăt> ¹⁾ și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomeiu mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelgie. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Am scris Idoxii logofăt în celatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 15 zile și dela Adam până acum cursul anilor 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu vodă, XLII/6.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1903.

410

1624 (7132) Aprilie 15.

† Scris-am noi Nan și Hrizan, nepoții Dragului portarul, cum am vândut noi parte de oțena nostra la Muscelul Sărăcii a lui dumniului Gligorie mare comis, ca să hie lui moșie stătornica, însă parte nostra car<e> a fostu a unchiul nostru Dragului Robului portarul. Și o am vândut noi cu bun<ă> voia noastră, drept 80 de galben<i> cu viile și den câmpu și den pădure și den apă și despre tot hotarul. Și pântru mai mar<e> credință pusu-ni-am și degetele mai zos.

Scris luna Aprilie în 15, în anul 7132 <1624>.

Eu Nan

Eu Hrizan

Arh. St. Buc., M-rea Banu, VIII/1.

Orig. rom., hârtie.

411

1624 (7132) Aprilie 19, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, milostivului Io Radul voevod. Dă

¹⁾ loc rupt în orig.

domnia mea această poruncă a domniei mele lui Lazar și cu frații săi Lupul și Petcul ¹⁾ și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Negroaia, însă din partea lui Vasilie al optulea loc din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat Lazar și Lupul și Petcul ¹⁾ această ocină dela Vasilie, pentru 1400 aspri; însă să țină Lazar și Lupul din această ocină jumătate și Petcul ¹⁾ singur jumătate.

Și a vândut Vasilie această ocină de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos. Sunt și martori mulți oameni când a cumpărat Lazar și Lupul și Pascul această ocină dela Vasilie, anume din Dăești, Avram și Șerban și Stoica și popa Necula și fiul popii Necula, Alexandru și din Șirineasa, Dan și din Ciocâltești, Stroe și Oprea și Drăgoiu și din Ciorăști, Căzan.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Lazar și lui Lupul și lui Pascul, ca să le fie ocină, ohabă lor și fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bertolomeiu mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrache mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Am scris Idoxii în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 19 zile cursul <anilor> în anul 7123 <1624>

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XXIII/6.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1877, cealaltă din 1859.

412

1624 (7132) Aprilie 20.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Neagului cu frate-său Gherghe, feciorii lu Mihaiu de în Târgșor, ca să fie volnici cu ceastă²⁾ carte a domniei mele, să-ș*ci* ție nește ocină de la Cașavei, cât se va alege preste tot locul, care ocină au fost cumpărată de Mihaiu, tatăl Neagului și a lu Gherghe, în zilele lu Șerban voevod, de la Crăciun, tatăl lu Sin de în Ploeștori și sănt de atunci... ²⁾ de ani și tot o au ținut cu bună pace.

Iară cându au fost acum în zilele domniei mele, după moartea lu Mihaiu și a lu Crăciun, iar Sin, feciorul lu Crăciun de Ploeștori și cu văru-său Ivan, ei se-au rădicat cu pără pentru această²⁾ ocină de la Cașavei, ce scrie mai sus, și au venit Sin și Ivan înaintea domniei mele, de se-au părăt de fașcă²⁾ cu

¹⁾ În orig. îndreptat « Petcul » din « Pascul ».

²⁾ loc alb în orig.

Neagul și cu frate-său Gherghe și așa părăia Sin și cu Ivan, cum n'au fost cumpărat Mihaiu această ocină de la Crăciun, nici au dat bani, ce o au înpresurat fără direptate. Intr'acéia, domnia mea am judecat pre drept și pre lég și am dat domnia mea lu Sin și lu Ivan lége, 12 megiaș, ca să jure cum n'au fost cumpărat Mihaiu ocina de în Cațavei, de la Crăciun și să spargă cartea lu Șerban voevod, ce avea Neagul și Gherghe, de cumpărătoare pre ocina de la Cațavei. Deci Sin și Ivan nu se-au putut apuca de lég, ce au fugit și au rămas Sin și Ivan de lég și de judecată, denaintea domnii mele.

Derept acéia am dat dumnia mea Neagului și lu Gherghe ca să-și fie ocina de la Cațavei, cum o au fost cumpărat și cum le citéște cartea lu Șerban voevod și de nimenilea opreakă să n'aibă, ce să le fie moșie. *Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic Paraschiva mare logofet. A scris Lepdat, luna Aprilie 20 zile, v. 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>. Dela Cațaavei din Blejoi.

Blejoi de jos, Cațavei totă o ocinea alătura în lătura otavă.

Acad. R.P.R., CCXCIX/49.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

413

1624 (7132) Aprilie 20.

† Eu Anca, fata lui Negruș den Căndești, și cu feciorii noastre anume cu Ilie și cu Țugule și cu Mircea, scriem și mărturisim cu acesta zapis al nostru cum amu vândutu popei lui Șerbu den Odobéni locu 3 pogoane de vie în dealul Căndeștelor și 1 locu de casă și cu 2 rozoare în câmpu unul în câmpul den josu, altul în câmpul den susu, dereptu 2000 de [a]aspri gata. Insă-i vendemu den parta lu Calin călugărul, căci că o au cumpărată Negruș, tatălu Ancăi, dela Calin călugărul, dereptu 2000 de [a]aspri gata, în zilele Mihnei voevod.

Deci eu, Anca, cu feciorii miei, anume cu Ilie și Țugule și cu Mircea, o vendemu, de bună voia noastră, popei lu Șerbu, ca să-i fie lui ocină de moșie și feciorilor lui și nepoșilor lui și strenepoșilor lui, în vecie neclinați, amin.

Și aldămășari oameni buni anume: popa Voico, feciorul popei Costei den Pălangă și de Moșești, Banulu și Stan și Neagul și Mircea, tot de acolo; și den Zorești, Vlad Țachiia și din Tihulește, Nechita și Ionașco, feciorulu Savei și Serafim călugărul.

Și am scris eu popa Voico, în casa Nechitei, în Tifulești. Și la aldămaș au băutu 4 vedră de vinu.

Scris în luna Aprilie 20 zile, anul 7132 <1624>.

Acad. R.P.R., CXCVI/62.

Orig. rom., hârtie, 3 peceti aplicate.

¹⁾ loc rupt în orig.

1624 (7132) Aprilie 21.

† Mariia bănăsa scris-am acésta al miu zapis cum să să știi că am vândut vornecului Papae via dela Dunbravă, deriptu ughi 50, căci că această vii au fostu cumpărat de banul ¹⁾ iar după moartea banului, cându am plătit datoriia banului dela Huță Mosi Ovréiul, cu o-m vândut și am dat acești ban<i> într'acea datorii. Deci să-i fii dumnealui moșai.

Și cându am făcut acestă tocmeală fost-au și feciorul banului, Ghirghii pahar<nic> și fratele banului, Necula spătar și alți mulți buiar<i> strien<i>. Și pântru mai mare cridență, pos-am și pecétea mea.

Aprilie 21 zile, în anul 7132 <1624>

Mariia bănéasa

Nenciul log<o>f<ăt>

Âslan vornic ²⁾

Stoica post<elnic>

Paraschiva mare logofet

Necula mare spat<ar> mărturii.

Calolă vornic

Gheorghie paharnic ²⁾

Arh. St. Buc, M-rea Sărindar, 1V/3.

Orig. rom., hârtie, pecete, aplicată.

<1624 — 1627> Aprilie 21.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.

Eu Stana, fata Stoicăi din Brănești, scris-am acesta al mieu zapis, să să știe că am vândut toată partea de moșie a tătâni-meu Stoica din Brănești în zilele lui Șerban vodă, ce o am vândut nenei Badei dela Părău, drept 4000 de bani; însă moșia cu rumâni anume, Răduțul cu feciorii lui.

Iară când au fost în zilele Radului vodă, feciorul Mihnei vodă, la domnia dintăi, iară m'am sculat de am mai vândut încă jumătate din partea de moșie a unchiu-mieu Mircea, drept 2000 de bani și cu rumâni anume<...fecioru lui Ioan>.

Și aldămășari din Poiană, Barbul postelnic și Drăghici și din Șipot, Jitea și Curișman și din Bălteni, Ghinciul și din Târgul, Boțocan, cum să-i fie lui moșie ohabnică.

Și o am vândut cu știrea tuturor rudeniilor noastre și a tuturor megeiașilor și din sus și din jos și dinprejurul locului; iar acestă zapis i l'am făcut acum în zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, pentru că s'au plansu Miloși, feciorul nenei Badei, cum ș'au pierdut zapisele cele de demult. Ci i-am făcut acest zapis denaintea a mulți oameni buni anume: din Poiană,

¹⁾ Ianache Catargiul.

²⁾ semnături grecești.

Drăghici și popa Dumitru și din Șipot, Stănilav și din Groșare, Opreșe și Hazul și din Părău, Oprea și Dragotă.

<S'a scris în> leat 7130 <1622> Aprilie <21 zile>.

Pecetea Slanei

Arh. St. Buc., Condica m-rii Gura Motrului, nr. 252, f. 71.

Copie rom.; altă copie ms. 253, f. 54, după care am completat data, dealtfel greșită în ambele copii, zăpăditul fiind scris în timpul lui Alexandru Coconul.

416 *

1624 (7132) Aprilie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă <domnia mea această> ¹⁾ poruncă a domniei mele acestor oameni orășeni, anume Dumitru, fiul popii Sava și lui Dumitru Bileș din orașul Pitești și cu fiii lor. căți Dumnezeu le va da, ca să le fie două roți de moară <la apa> ¹⁾ Argeșului care sunt la Pitești, care se cheamă la Iazul Grecilor, pentru că acest vad mai sus scris, cu morile, a fost de moștenire al orașului Pitești.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod, pe vremea când a fost domnia lui la oaste cu Skender Pașa în țara Moldovei pe malurile Nistrului la Rașcov, atunci a lăsat aci la scaun pe jupan Dumitru fost mare ban al Craiovei și cu toți boierii divanului. Deci s'au ridicat călugării dela sfânta mânăstire Codmeana, de au venit în pără cu Dumitru, fiul popii Sava și asemenea cu Dumitru Bileș, înaintea lui Dumitru banul și înaintea tuturor boierilor din divan. Și așa au pârît atunci călugării că este ocina mânăstirii, unde au făcut orășenii morile, nu este ocina orașului. Intru aceasta, a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, împreună cu părintele nostru chir vlădica Luca mitropolitul și cu toți boierii divanului care au fost adunați și lăsați de Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod, ispravnicii aici în scaun la Târgoviște și au ales pentru mare credință pe Oprea logofăt din Șirineasa, de l-au trimis acolo împreună cu călugării și cu Dumitru și asemenea Dumitru Bileș să adune oameni buni din jur, să cerceteze cum va fi mai drept, să-i întocmească cum vor afla cu sufletele lor. Intru aceasta, Oprea logofăt, el s'a dus acolo în oraș, de a adunat mulți oameni buni, megiași din jurul locului și călugări dela multe mânăstiri care au avut ocină acolo în oraș în Pitești și preoți și orășeni, toate satele din jur, anume: din Izvorani, Ion și Nenciul și Radul și din Mircești, Badea și din Ciumești, Stan și din Flești, Stanciul și Manea și din Uești, Stan și Mogoș și Oprea și Șteful și din Aninoasa, Bogdan și din Groși, Manea și Stan și dela sfânta mânăstire Cozia, Iosif dascălul și dela sfânta mânăstire Argeș, Anastasie fost egumen la Codmeana, și încă alți mulți megiași și preoți care nu sunt scriși aici. Astfel, acești toți, căți sunt scriși în

¹⁾ loc rupt în orig.

această carte, toți au umblat și au cercetat cu sufletele lor și au văzut că sunt morile pe ocina orașului, nu este cum au părît călugării. Iar după aceea, dacă au văzut călugării așa, ei s'au împăcat de bună voia lor dinaintea acelor călugări și popi și megiași și orășeni, ca să fie pace între ei în veci. Și am văzut domnia mea și cartea călugărilor dela sfânta mănăstire Codmeana, făcută pentru pace și pentru tocmeală cu Dumitru și iarăși cu Dumitru și cu mare blestem. Și după aceea, astfel s'au apucat și au scris și . . . . . ¹⁾ să va lepăda de această întocmire și vor ridica <pără. . . > ¹⁾ vreodată, acela să aibă a da gloabă domnească 500 de galbeni. Și am văzut domnia mea și cartea lui Dumitru fost mare ban al Craiovei asupra acestei tocmele, cum este scris mai sus.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Dumitru și iarăși lui Dumitru Bileș, ca să le fie aceste mori mai sus spuse ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Aslan mare vornic și jupan Paraschiva mare logofăt și jupan Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 28 zile și dela Adam până la această scriere, curgerea anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/51.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1845.

417

1624 (7132) Mai 5.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru <oe><o>d și domn, feciorul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintei și <umne>zeștii mănăstiri ce să numește din jos de orașul Gherghiții, unde iaste hramul sfintului Nicolae, ca să fie rumânii sfintei mănăstiri, căți vor fi lângă mănăstire, în pace și slobozi de bir și de lucru domnesc și de cai de olac și de toate slujbele și mâncăturile câte sânt preste anu în țara domniei mele, de nimica val sau hântuială să nu aibă, pentrucă i-am ertat domnia mea ca să fie în pace în zilele și în viața domniei mele, nici bucatele mănăstirii să nu să tragă sau să să bântuiască, cum au fost ertați și lăsați și de părintele domniei mele Io Radul voevod, numai să fie rumânii de lucru și de poslușaniia sfintei mănăstiri, alt nimenea să nu-i bântuiască. Că i-am ertat domnia mea cum au fost ertați și în zilele părintelui domniei mele și în zilele lui Alexandru voevod, feciorul lui Iliiaș voevod și în zilele lui Gavriil voevod.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și am văzut domnia mea și cărți de pace și de ertăciune, cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod și cartea lui Alexandru voevod, când au fost cursul anilor 1<ea>t 7125 <1617> și cartea lui Gavriil voevod, cursul anilor 7127 <1619>.

Drept aceia și voi birarilor și voi toate slugile domniei mele, carii în ce slujbe veți umbla, iar voi să aveți a vă feri de toate bucatele mănăstirii și de rumăni mănăstirii, cum iaste mai sus scris, mai multă învăluială să nu le faceți, că așa iaste învățătura domniei mele. Intr'alt chip să nu fie, după zisa domniei mele că insumi domnia mea am zis.

Și am scris eu, Lepădat, luna Mai 5 zile, anul 7132 <1624>

Acest izvod s'au scris de pe cartea domnească ce era iar rumânească, numai pentru căci era acéia veche și spartă, s'au prefăcut aici cu acest izvod. Eu Luppul dascal slovenesc.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXX/3 ms.

Copie rom. Altă copie, ibid., ms. 128 f. 523.

418

1624 (7132) Mai 5.

† Scris-am eu, Tudor comisul acesta al meu zăpis ca să fie la mâna Predii postelnic, cum să știe că mi-au fost dator Preda un Țigan.....¹⁾ cu 2 feciori ci mi i-au plătit 2 Țigani, iar unul au zis că iaste mort, iar de va fi viu să mi-l plătească. Și ne-am tocmit de a noastră bună voe, denaintea Simeii logofăt. Alți boiari anume: Stanciul den Comene și Negrée din Fălcoi și Stroe din Grădiște.

A scris Radul logofăt, luna Mai 5 zile, anul 7132 <1624>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173- f. 597 v.

Copie rom.

419

1624 (7132) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Chisar paharnic și fratelui său Costandin, fiii lui Chirca comis din Ruda și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină la Copăcel, în județul Vâlcea. Însă să se știe din hotarul pe care l-au scos Teodosie logofăt din Ruda și cu fratele său Chirca comis dela Gostea, fratele lui Radul din Fedeleșoi <de pe satul> ²⁾ Cacaletii, să țină <Chisar paharnic și fratele lui, Costandin> ²⁾ trei părți, iar Vladul pahar-

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ loc rupt în orig.

nic și cu fratele lui, Staico, fiii lui Teodosie logofăt, să țină două părți din acel hotar, pentrucă este a lor dreaptă ocină, cumpăratură încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Ștefan voevod, <ei au avut pără> ¹⁾ pentru aceste hotare cu Gostea din Fedeleșoi, pentrucă a cotropit și a mutat Radu, fratele lui Gostea, hotarele din ocina Cacaletilor pe ocina satului Copăcelului. Astfel au luat 6 boieri hotarnici dinaintea lui Ștefan voevod de au mutat hotarele, iar pe <ocina> ¹⁾ Cacaletilor, pe unde au fost hotarele vechi de mai înainte vreme.

Insă să se știe semnele hotarelor, pe unde sunt vechile hotare din locul ce se întâlnește hotarul Cacaletilor cu hotarul Căzâneștilor până la apa Șioașului la vadul vechi, apoi pe câmp până la măgură. Și a rămas Gostea de lege dinaintea lui Ștefan voevod. Ci atunci n'au apucat să facă Tudosie logofăt și fratele său Chirca comis carte de rămas, ci au adus Teodosie logofăt și Chirca comis amândouă răvașele ale acelor 6 boieri înaintea lui Alexandru voevod, fiul lui Bogdan voevod, pentrucă s'a luat în acea vreme domnia lui Ștefan voevod, ci au făcut cartea lui Alexandru voevod. <Și> am văzut domnia mea și cartea domniei lui pe aceste hotare, de când a fost cursul anilor 7101 ²⁾ <1593>.

Iar apoi, Teodosie logofăt din Ruda a cumpărat fără fratele lui, Chirca comis, satul Cacaletii lângă hotarul Copăcelului. Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele după moartea lui Chirca comis, Vladul paharnic, fiul lui Teodosie logofăt, a vrut să mute hotarele mai sus zise iarăși pe unde le-a mutat Radu, fratele lui Goste, pe ocina Copăcelului, pentrucă a fost cumpărat satul Cacaletii numai de tatăl său Teodosie logofăt. Și așa pâra Vladul paharnic înaintea domniei mele în divan că nici n'a umblat tatăl său Teodosie logofăt cu Chirca comis, nici n'au mutat hotarele, cini n'a ținut Chirca comis nimic. Astfel, întru aceea, domnia mea am căutat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Vladul paharnic lege, 12 boieri, ca să jure că nu a hotărnicit Tudosie logofăt <și că nu au mutat hotarele> ³⁾ cum este mai sus scris și că nu a ținut Chirca comis în aceste mai sus zise hotare, ce au scos de pe satul Cacaletii. Astfel, întru aceea, Vladul paharnic nicidecum nu a putut să se apuce de lege, ci a rămas Vladul paharnic de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Chisar paharnic și lui Costandin, fiii lui Chirca comis, ca să țină din acest hotar trei părți, iar Vladul paharnic și Staico să țină două părți, să le fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan, Dumitrachi mare vistier și jupan Necula mare

¹⁾ text omis în original.

²⁾ D.I.R., B, XVI, VI, p. 71—72 (nr. 82).

³⁾ loc rupt în orig.

spătar și Vartolomi mare stolnic și Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan . . . . . ¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, <am scris> ²⁾ în celatea de scaun Târgoviște, luna Mai 20 zile și dela Adam până acum, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic. LIX/14.

Orig. slav, hârtie, rupt. pecete timbrată.

Cu un rezumat grec la Acad. R.P.R., ms. rom. 2535, f. 220 și o trad. rom. din 1778.

420

1624 (7132) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod, nepotul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Crăciun și lui Dobre și lui Răzmiriță și lui Radul din Cârlo-mănești și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Căndești din partea lui Călin cel bătrân, a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii, oricât se va alege din hotar până în hotar; pentrucă această ocină mai sus spusă a fost cumpărată de Dumitru Ciolan din Buzău dela Călin din Căndești, încă în zilele lui Alexandru voevod cel Bătrân, străbunicul domniei mele, cu preț mare.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, acci oameni mai sus numiți. Crăciun și Dobre și Răzmiriță și Radul, ei au cumpărat această ocină dela Iano și Ghinea, nepoții lui Dumitru Ciolan din Buzău, pentru 8000 aspri gata. Însă să se știe, să ție Crăciun singur din acea ocină jumătate, iar Dobre și Răzmiriță și Radul să ție cealaltă jumătate, însă să ție Radul din partea lui Răzmiriță. Și au vândut Iano și Ghinea această mai sus spusă ocină de bună voia lor și dinaintea multor boieri și megiași martori din jurul locului, anume: Anghel logofăt și Cernat logofăt și din Căndești, Neagul și Mușat și Balotă și din Cârlo-mănești, popa Radul și Lamba și Dobrin și Chirică și din Bărbuncești, Curălici.

Și iarăși au cumpărat Crăciun și jupanița lui, Rada, ocină în Căndești, însă partea fratelui lor Călin, toată, oricât se va alege din hotar până în hotar, dela fratele său Călin pentru o iapă, prețul ei a fost 900 aspri.

Și martori au fost atunci la această întocmire a lor: din Cârlo-mănești Dobrin și Radul Țapul și Stan al lui Maniță și popa Radul și alți mulți din acel sat.

Și iarăși a cumpărat Crăciun un pogon de vie și cu jumătate de stânjen de ocină în dealul numit Verneștii, de peste tot hotarul, dela Mircea din Zorești, pentru 2000 aspri. Și iarăși a cumpărat Crăciun un ogor în ocina Cârlo-mănească, numită la Dumbravă, dela Rada, fiica lui Baciul, pentru 200 aspri.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ omis în orig.

Și iarăși a cumpărat Dârjan căpitan, bărbatul jupaniței Rada, un pogon de vie și cu un stângen de ocină în dealul Verneștilor de peste tot hotarul dela Voico Săcuianul, din matca Nișcovelului până în apa Buzăului, pentru 1500 aspri. Și iarăși a cumpărat Dârjan căpitan un pogon și jumătate de vie cu un stângen și jumătate de ocină de peste tot hotarul, din matca Nișcoviului până în apa Buzăului, dela Meleghiuș, pentru 2600 aspri, încă din zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, din primul rând de domnie al domniei lui. Și a vândut Voico Meleghiuș atunci de bună voia lui, cu știrea multor megiași, anume: din orașul Buzău, Tudoran ceauș și Iano al lui Vâlcul și popa Nistor și Necula Trohaneș și Bojin iuzbașa și Șerb logofăt și alți mulți care nu sunt scriși în cartea aceasta.

Pentru aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie lor ocină de moștenire și de ohabă fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după plecarea domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Dumitrachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare ceașnic și. . . .¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic marele logofăt.

Și eu, Iano logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Mai 20 zile. A fost atunci curgerea anilor dela Adam până la această scriere 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXI/152.

Orig. slav, perg., pecetea timbrată.

Cu o trad. rom., *ibid.*, CXCVI/58.

421

1624 (7132) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mirslav și vărului său Radul Cocoș și cu fiii lor, căși le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor ocină la Cărlomănești în județul Buzău, însă partea lui Dumitru Bordaciu toată, din câmp și din pădure și din apă și din valra satului, de pretutindeni, oricât se va alege din capăt până în capăt, pentrucă au cumpărat-o Miroslav și Radul Cocoș această ocină mai sus scrisă dela Dumitru Bordaciu din Cărlomăneși, pentru 400 aspri gata, încă din zilele răposatului bunic al domniei mele Mihnea voevod. Și a vândut de bună voia lui.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Miroslav, iar femeia lui, Neaga, ea a dat generelui său, popii Părvul și fiicei sale

¹⁾ loc alb în orig.

preotesei Anca această ocină mai sus spusă, însă partea bărbatului ei, a lui Miroslov, ca să le fie lor de moștenire, pentrucă alți fii din trupul lor n'au avut.

Și iarăși să fie popii Pârvul și preotesei lui, Anca, în dealul Cârломăneștilor 2 pogoane de vie și un pogon sterp, pentrucă aceste pogoane de vie, ele au fost ale lui Radul, fratele lui Urs, părintele Neagăi, soacra popii Pârvul. Astfel, când a fost în zilele lui Gavriil voevod, iar Ursul, fiul lui Radul, el a vândut aceste pogoane de vie lui Iachim din Cârломănești. Iar după aceea, popa Pârvul și soacra lui, Neaga, nepoata de frate a lui Radul, ei au răscumpărat aceste pogoane de vie dela Iachim, de i-au dat asprii înapoi, pentrucă au fost ei mai volnici, aspri 1455. Și au făcut 4 sārindare, unul lui Milea părintele lui Urs, altul lui Radul, altul Sorei, altul lui Urs.....¹⁾.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni martori, anume: din Cârломănești, popa Radul și Crăciun și Vlad și Călin și Stan și Radul și Balica și Neagul.

Pentru aceia, am dat și domnia mea lui Miroslov și lui Radul Cocos și lui popa Pârvul, ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori a pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Dumitrachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vărtolomi mare stolnic și Bratul comis și Gherghe mare pahanic și jupan.....¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Mai 20 zile și dela Adam în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. LXXVI/45.

Copie slavă din 1836.

Cu o trad. rom.

422

1624 (7132) Mai 21.

Jupan Papa *mare vornic*, scris-am cartea noastră cestui preot pre nume popa Ivan din Beleși, ca să fie volnic să-ș ție un codru de loc de în dealul Glemboacilor din partea de sus jumătate, pentrucă au venit cest preot pre nume popa Ivan cu Radul în pără înaintea noastră și așa părăia Radul înaintea noastră, cum n'are popa nici o treabă ca să ție el codru tot. Iar noi am cetit cărțile popii de cumpărătoare și am cetit cărțile să ție popa Ivan jumătate de codru den dealul Glămboacilor. Și am judecat pre lege și pre dreptul și au rămas

---

¹⁾ loc alb în text.

Radul de lége și de judecată dennaintea noastră. Și într'alt chip să nu fie, peste cartea noastră. *Allfel să nu fie, după spusa noastră.*

Scris luna Mai 21 zile, 7132 <1624>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 127, f. 367.

Copie rom.

423

1624 (7132) Mai 24, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul, fratele lui Șarbe și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie lui două pogoane de vie în dealul Zoreștilor partea lui Vladul, fiul lui Coavăr; pentrucă această mai sus zisă vie, a fost de moștenire a lui Coavăr, tatăl lui Vladul. Astfel Vladul s'a îmbătat la o masă cu Șerbe. Astfel a sărit de a tăiat pe Șerbu cu un baltag la o mână: și este mâna uscată.

Iar apoi Șerbe a venit înaintea părintelui domniei mele Io Radul voevod, în primul rând, împreună cu Coavăr, tatăl lui Vladul, de a dat gloabă domnească 2000 aspri gata și a făcut Coavăr întocmire cu Șerbe de i-a dat Coavăr aceste două pogoane de vie lui Șerbe. Și au făcut pace dinaintea părintelui domniei mele, ca să fie Vladul, fiul lui Coavăr, în pace de către Șerbe. Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni martori, anume: din Lipia, Oana și Bateiu și din Buzău, Armega și din Dădulești, Neagoe și Simzean și din <Zorești, Vlad Bufniță> ¹⁾ și Părtea și Vintilă bătrânul, fratele lui Mircea și din Posobești, Gherasim și din Buzău, Soare cizmarul. Și a tot ținut Șerbe aceste două pogoane de vie cât a fost în viață. Iar după moartea lui . . . . . ¹⁾

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Coavăr a venit la pâra cu Radul, fratele lui Șarbe, ca să ia aceste pogoane de vie dela Radul. Iar întru aceea, domnia mea am căutat <și am judecat, după dreptate> ¹⁾ și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod pe aceste pogoane de vie. Și a mărturisit Radul cu oameni buni, anume: din Zorești, Vlad Bufniță și Părtea și Vintilă bătrânul și din Buzău, Soare și din Posobești, Gherasim înaintea domniei mele că umblă Coavăr cu strâmbătate.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Radul, fratele lui Șarbe, ca să-i fie aceste două pogoane de vie, care sunt mai sus zise, ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, căci a rămas Coavăr de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

¹⁾ text decupat în original.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Dumitrachi mare <vistier și> ¹⁾ jupan Necula mare spătar și jupan Bartolomeiu mare stolnic și Bratul mare comis și ..... ²⁾ mare paharnic și jupan..... ²⁾ mare postelnic. Ispravnic Stoica mare logofăt.

<Și am scris eu>¹⁾, Idoxie, în cetatea Târgoviște, luna Mai 24 zile și dela Adam până acum cursul <anilor>¹⁾, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu. domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVIII/2.
Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1850.

424

1624 (7132) Mai 24.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Io Radu voevod. Dat-am domnii mea aciastă poruncă a domnii mele Savei, *fiul lui* Mihaiu Murgeanul și cu feciorii lui, căți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie din Sărățeni, însă partea lui Simedru, *fiul lui* Stan Drăgoeș din Sărățeni, din câmpu și din pădure și din siliștea satului și cu tot venitul, pentrucă aciastă mai sus zisă moșie fost-au vândută de mai dinnainte vrême, din zilele părintelui domnii mele dintru întâia domnie, cumpărată pre banii lui. Iar când au fost acum, în zilile domnii mele, iar Sava au avut pără inaintea domnii mele cu Dragna. Și au rămas Dragna de lege dinaintea domnii mele, cum că nu au fost avut nicio treabă cu aciastă moșie, ci o au fost cumpărat cu știrea tuturor megiișilor din împrejur locului.

Drept aceia, am dat și domnia mea, ca să-i fie lui moșie ohabnică și cu feciorii și nepoții și strănepoții și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Papa *mare* vornic și jupan Stoica *mare* logofăt și jupan..... ³⁾ *mare* vistier și jupan Necula *mare* spătar și jupan Vartolomeiu *mare* stolnic și jupan Bratul *mare* comis și jupan Dumitrache *mare* postelnic. Ispravnic Stoica *mare* logofăt.

Am scris cu, Dumitru logofăt, luna Maiu 24, leat 7132 <1624>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 173.
Copie rom.

¹⁾ loc rupt în orig.
²⁾ loc alb în orig.
³⁾ loc alb în text.

1624 (7132) Mai 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită dela Topolov, hramul sfinților apostoli Petru și Pavel și tuturor călugărilor, câți trăese în slântul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus scrise ocină la Gârdești, însă partea popii Maxin dintr'o funie a treia <parte> ¹⁾ de pretutindenii și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat jupan Tudosie logofăt dela popa Maxin, pentru 1500 aspri gata. Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Gârdești, însă partea lui Dumitru logofăt, pentru că a cumpărat Tudosie logofăt dela Dumitru, dintr'o funie a 12-a parte, de peste tot hotarul, pentru 2000 aspri gata, încă din zilele lui Șerban voevod. Și a dat singur Tudosie această ocină mai sus scrisă la sfânta mănăstire dela Topolov pentru pomană. Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Gârdești, însă partea lui Ivanco și Dobroslav, dintr'o funie a 12-a parte, de pretutindenii, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Vladul paharnic Rudeanul dela Ivanco și dela Dobroslav, pentru 2300 aspri, acum, în zilele domniei mele.

Și iar să fie sfintei mănăstiri, care e mai sus zisă, ocină la Nănășești, însă partea lui Manea logofăt toată și cu tot venitul și cu toți vecinii câți se vor găsi pe partea lui Manea logofăt din Nănășești și cu vecinii și ocina din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindenii, pentru că a cumpărat sfânta mănăstire, care e mai sus zisă, dela Manea logofăt, pentru 20.000 aspri gata. Și au vândut acești numiți oameni acele mai sus zise ocine de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri mai sus zise, ca să-i fie ocină, dedină, iar jupanului Tudosie și fiului lui, Vladul paharnic, pomană <spre> pomenire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Necula mare spătar și jupan Dumitrachi mare vistier și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghie mare paharnic și jupan..... ²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Am scris Stanciul în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 25 zile, dela Adam până acum cursul anilor în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LXXXV/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

¹⁾ lipsă în orig.

²⁾ loc alb în orig.

1624 (7132) Mai 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită Brâncoveni, unde este hramul sfintei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în satul Potlogi, însă partea jupaniței Dragna toată, din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul, oricât se va alege și un sălaș de Țigani anume.....¹⁾ și 2 cai și 2 boi și 2 vaci, pentru că această ocină și Țigani și averi, care sunt mai sus zise au fost ale jupaniței Dragna.

Astfel când a fost în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, ca a socotit și s'a gândit pentru Dumnezeu și pentru sufletele părinților ei și pentru sufletul ei de a dat și a miluit această ocină și Țigani și averi, care sunt mai sus zise, la sfânta mănăstire. Și s'a îngropat și trupul ei la sfânta mănăstire și al bărbatului ei Dima postelnic și ale fiicelor lor anume Voica și Stanca. Astfel a dat această ocină și Țigani și averi, care sunt mai sus zise, sfintei mănăstiri, ca să-i fie veșnică pomenire, iar călugărilor, care trăesc în acest lăcaș, de hrană.

Și am văzut domnia mea și zăpăditul jupaniței Dragna de milă la sfânta mănăstire și făcut cu mare blestem și cu mulți hoieri martori și oameni buni anume din Văleni, Mihăilă postelnic și din Greci, Preda slujer și din Brâncoveni, Matei paharnic și Preda postelnic, încă mulți oameni buni și preoți, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, care e mai sus scrisă, ca să-i fie ocina dela Potlogi și Țigani și averile de ohabă, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori pun domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan <Stoica>²⁾ mare logofăt și jupan <Mihalachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan>²⁾ Bartolomi <mare stolnic și>²⁾ jupan Bratul mare comis <și jupan Gherghe mare paharnic>²⁾ și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic jupan Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Dragomir logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Mai 28 zile și dela Adam până acum cursul anilor în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. M-rea Brâncoveni, I/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1859.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

1624 (7132) Mai 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Glăvăciog, unde este hramul cinstita și preaslăvita blagoveștenie a stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i fie sfintei mânăstiri mai sus zise satul Scăeștii din județul Dolj, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că acel sat mai sus scris Scăeștii a fost dat și miluit și dăruit de răposatul jupan Hamza banul la moartea lui, pentru că s'a îngropat la sfânta mânăstire Glăvăciog.

Iar după moartea lui, a dat și soția lui, Slavna, pentru sufletele lor, să fie sfintei mânăstiri de întărire, iar fraților de hrană, iar răposatului Hamza banul să-i fie veșnică pomenire. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voevod, fiul tot al lui Radul voevod, pentru acel sat Scăeștii mai sus scris, când a fost cursul anilor 7041 <1533> ¹⁾ Și tot au ținut călugării cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Hareton și cu călugării din sfânta mânăstire mai sus scrisă, au avut pără înaintea domniei mele în divanul cel mare cu Stanciul postelnic din Dâlga și cu nepoții lui, fiii lui Socol, pentru satul Scăeștii. Și au venit de s'au părît de față înaintea domniei mele. Și astfel au părît Stanciul postelnic și nepoții lui că este satul Scăeștii al lor de moștenire. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și am citit și cartea răposatului Radul voevod și am adevărit domnia mea că a fost dat satul Scăeștii de Hamza banul și de soția lui, Slavna, sfintei mânăstiri, cum este mai sus scris iar Stanciul postelnic și nepoții lui nu au avut cu Scăeștii nicio treabă. Și niște cărți ce au fost scoase în divan, nu au fost drepte. Ci a rămas Stanciul postelnic și nepoții lui, fiii lui Socol, de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mânăstiri Glăvăciogul, ca să-i fie satul Scăeștii mai sus scris ocină dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan..... ²⁾ mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis

¹⁾ Vezi D.I.R., XVI, 13, vol. II, p. 191 (nr. 185) cu data însă: 1535 (7044) Sept. 9.

²⁾ loc alb în orig.

și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și eu, Lepădat, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 28 zile și dela Adam până acum în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XVIII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom. una dela începutul sec. XVIII, cealaltă o copie după o trad. rom. din 1862.

428

1624 (7132) Mai 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă <domnia> mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Strâmbul, hrămul sfântului Nicolae, și tuturor călugărilor, căli trăsesc în acel locaș ca să fie sfintei mânăstiri mai sus spusă ocină în Poiana Lungă, însă partea lui Hamza și a lui Albul toată, dela drumul Baiului până în . . . . .¹⁾ pentru că această mai sus spusă ocină a fost cumpărată de Ventilă logofăt, părintele lui Drăghici vornic, dela Hamza și dela Albul, încă din zilele lui Vladul voevod Călugărul.

Deci când a fost în zilele lui Șerban voevod, iar jupanița Maria, fiica lui Drăghici vornic, mama lui Radul Florescul, ea a dat și a miluit sfânta mânăstire Strâmbul cu această ocină mai sus spusă, pentru sufletul ei și al părinților ei, unde zăceau oasele lor.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Șerban voevod, după moartea jupaniței Maria, iar nepoții lui Hamza și ai lui Albul, anume Stoica Băldan și cu ceata lui și cu Șerban vornic, ei au cotropit și au ținut această ocină mai sus spusă și au spus că nu a fost vândută de străbunicii lor, Hamza și Albul.

Iar când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, în al doilea rând, iar egumenul Leontie și cu călugării dela sfânta mânăstire Strâmbul, ei au avut pără înaintea domniei lui cu Băldăneștii și cu toată ceata lor și cu Șerban vornic și s'au pârît de față înaintea părintelui domniei mele, Io Radul voevod. Și așa pârau ei că au jurat cu 12 boieri în zilele răposatului bunicului domniei mele Mihnea voevod. Deci întru aceasta, părintele domniei mele, Io Radul voevod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a silit pe Băldănești și pe Șerban vornic să scoată răvașele domnești pentru cei 12 boieri că au jurat, și cartea bunicului domniei mele, Mihnea voevod, de rămas. Deci ei n'au avut nicio carte. Iar egumenul Leontie și cu călugării dela sfânta mânăstire Strâmbul, ei au scos în divan cartea străbunicului domniei mele a răposatului Alexandru voevod, de cumpărătură pe această ocină mai

¹⁾ loc șters, ilizibil, în orig.

sus spusă. Și au rămas Băldăneștii și cu ceata lor și Șerban vornic de lege dinaintea părintelui domniei mele, Io Radul voevod.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar egumenul Leontie și cu toți călugării dela sfânta mânăstire Strâmbul, ei au luat dinaintea domniei mele 12 boieri hotarnici anume: din Balomirești, Preda postelnic și din Potlogi, Armean și din Drugănești, Petriman și Roman portar și Tudor și din Boleasca, Radul și din Poenari, Manea postelnic și din Mal, Micul și Albul și Voico și din... ¹⁾ și Dragostin și din Stoenesti, Hamza, de au hotărnicit..... ¹⁾ și din lățime..... ¹⁾ mai sus spus cu mulți..... ¹⁾ Băldăneștii și cu ceata lor și..... ¹⁾ Șerban vornic și de către Viezurești de au pus pietre și semne din sus de hotarul Romanesților drept din piatră în piatră până în hotarul Tătuleștilor, pe unde a fost..... ¹⁾ și până în drumul Baiului. Și am văzut domnia mea și cartea de hotărnicie a acelor 12 boieri, cum este scris mai sus. Și a fost hotarnic sluga domniei mele, Ianiu portarul al doilea.

Și iarăși să fie sfintei mânăstiri Strâmbul ocină în Poiana Lungă, însă partea Viezureștilor, cât se va alege, din garduri până în drumul Baiului, pentru că au făcut schimb călugării cu Viezureștii, de au dat călugării ocină pentru ocină, dela pietrele ce le-au pus cei 12 boieri peste Dâmbovița până în matca bisericii. Și am văzut domnia mea și zapisul de schimb făcut dinaintea acelor 12 boieri mai sus spuși. Și au schimbat de bună voie, ca să fie ocină lângă ocină.

Pentru aceea, am dat domnia mea sfintei mânăstiri Strâmbul, ca să-i fie ocina mai sus spusă dedină și de ohabă și de nineni neclintită, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Dumitrachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi stolnic și Bratul comis și Gherghe paharnic și jupan..... ²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Mai 29 zile și dela Adam până acum la această scriere, curgerea anilor, în anul 7132, iar dela nașterea lui Hristos 1624.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCLXVI/84.

Orig. slav, hârtie, pecetea aplicată, căzută.

429

1624 (7132) Mai 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Chisar paharnic

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

din Ruda și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină la Copăcel, însă partea sfintei mânăstiri Arhanghel de pe apa Râmnicului, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul; pentrucă această ocină mai sus zisă a fost a mânăstirii Arhanghel.

Astfel, când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod în al doilea rând, sfânta mânăstire a schimbat cu Chisar, nepotul lui Anghel comis din Sărăcinești, de a dat mânăstirea lui Chisar din Sărăcinești partea mânăstirii din Copăcel toată, iar Chisar, nepotul lui Anghel, el a dat sfintei mânăstiri partea lui din oraș din Râmnic toată, ocină pentru ocină.

Iar apoi, Chisar paharnic a făcut întocmire și schimb iar cu Chisar, nepotul lui Anghel comis, de a dat Chisar paharnic partea lui din Bârsești toată, fără vecini, lui Chisar, nepotul lui Anghel din Sărăcinești. Iar întru aceea, Chisar din Sărăcinești a dat lui Chisar paharnic din Ruda partea lui din Copăcel ce i-a fost lui de schimb cu mânăstirea, de peste tot satul a noua parte.

<Și> au schimbat ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor. Iar dacă nu-i va fi lui Chisar paharnic stătătoare această ocină din sat din Copăcel, Chisar paharnic să aibă să-și ia partea lui Chisar, nepotul lui Anghel, toată, din sat din Mihăești, oricât se va alege, pentrucă așa s'au întocmit de bună voie.

Și am văzut domnia mea și zapis de schimb dela mâna lor cu mulți martori, anume: din Ruda, popa Radul și din Groșani, Stănilav și din Prundeni, Radul și din Cremănari, Lumotă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Chisar paharnic din Ruda această ocină din Copăcel, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan . . . . . ¹⁾ mare vistier și jupan Necula mare spatar și Vartolomi stolnic și Bratul comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Mai 30 zile și dela Adam în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LIX/15.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

430

1624 (7132) Mai 31, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia

¹⁾ loc alb în orig.

<mea>¹⁾ această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupan Ivașco fost mare vornic și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Crăceni însă părtea nepotului său Dumitru, fiul lui Dumitru postelnic din Slălioare, partea lui toată din câmp și din baltă și cu vecinii și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă această ocină mai sus zisă a fost de moștenire a lui Dumitru postelnic, tatăl lui Dumitru, dela părinții lui. Iar apoi când a fost în zilele răposatului Șerban voevod, s'a întâmplat lui Dumitru postelnic robie de Tătari. Astfel cât a fost el rob nimeni din rudele lui nu s'a găsit să-l răscumpere din robie, iar răposatul jupan Preda banul Buzescul el l-a răscumpărat pentru 300 galbeni gata.

Astfel după aceea, dacă a venit Dumitru postelnic din robie, nu a fost multă vreme în liniște la casa lui, ci iarăși a căzut Dumitru postelnic în robie. Indată jupan Preda banul nu a voit să rămână în pagubă de acei 300 de galbeni mai sus ziși, când a răscumpărat pe Dumitru postelnic, ci a luat Preda banul toate satele și toate dedinile lui Dumitru postelnic, pentrucă alte averi nu a putut să găseacă să ia. Astfel după aceea Preda banul el de voia lui a dăruit pe cinstitul boier al domniei mele, jupan Ivașco fost mare vornic, cu toate satele și cu toate dedinile lui Dumitru postelnic, tatăl lui Dumitru, nepotul lui Ivașco vornic, din zilele lui Șerban voevod, când a fost cursul anilor 7113 <1605> până în zilele lui Gavriil voevod. <Și>¹⁾ a tot ținut cinstitul boier al domniei mele mai sus scris aceste dedine zălog la mâna lui.

Iar când a fost în zilele lui Gavriil voevod, jupan Ivașco vornic, el a miluit pe nepotul său Dumitru cu celelalte sate și cu toate dedinile, iar pentru partea de sat din Crăceni s'a întocmit Dumitru cu unchiul său Ivașco vornic, ei de a lor bună voie, ca să țină cinstitul boier al domniei mele jupan Ivașco vornic ocina și cu vecinii din Crăceni să-i fie dedină în veci. Și încă după întocmirea ce au făcut, jupan Ivașco vornic a miluit pe nepotul său Dumitru mai sus scris cu 50 de galbeni pentru partea lui din Crăceni.

Și au fost la întocmirea lor mulți boieri martori, anume: Tudor fost mare sluger din Curtișoara și din Greci, Preda fost mare sluger și Lațco comis din Paia și din Aninoasa, Tudoran fost mare pitar și Stoica logofăt Tărăceanul și Mușat clucerul și Iscrul vornic și Mihăilă postelnic din Văleni și Matei paharnic și din Băleni, Mihăilă armaș și Iane Ghiormescul și din Bârza, Vălcul logofăt și Idoxie logofăt și Gherghe comis din Măgureni și mulți boieri, care nu sunt scriși aici. Și am văzut domnia mea și zăpăsul lui Dumitru, fiul lui Dumitru postelnic, de întocmire și cu acești boieri martori și cu mare blestem, care din rudenia lui și din sângele lui va călca și va strica această întocmire mai sus scrisă, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți care sunt la Nicheia.

---

¹⁾ omis în orig.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Ivașco fost mare vornic ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Dumitrachi mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan . . . . .¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea Târgoviște, luna Mai 31 zile și dela Adam în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>.

Arh. St. Buc. M-rea Radu vodă IX/3.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1900.

431

1624 (7132) Mai 31, Târgoviște.

† În Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alexandru voevod, fiul preamilstivului și preabunului Io Radul voevod, nepotul răposatului Mihnea voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, a binevoit domnia mea cu a sa bună voință și cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu care m'a proslăvit pe mine și m'a încununat cu cununa domnească și m'a așezat în scaunul sfântărașilor părinților și bunicilor domniei mele.

Iată am dat domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit și care este deasupra tuturor cinstitelor daruri acest de față hrisov al domniei mele cinstitului și credinciosului dregător, încă din casa domniei mele, jupan Trufanda mare postelnic și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, că să-i fie satul Rusineștii din județul Romanați.

Insă din plasa de sus, să se știe vecinii, anume: Radul cu fiii lui, Cernica și Voinea și David cu fiii lui, Frățilă și . . . .¹⁾ și Peia cu 2 fii, anume Manea și Stoica și Neagoe cu fiii lui, Stănilă și Bârzea și Dragomir și Stoica și Calotă și fiul lui, Stoia. Iar din plasa de jos, să se știe pe nume vecinii: Lațco cu fiii lui, Stan și Ivan și Bârzea cu fiii lui, Bârzea și Stoicea și Mihail cu fiii lui, Ventilă și Bârzea și Cârstea cu fiii lui, Urs și Neagul și Dragotă și Manole cu fiii lui, Stan și Bera și Stoia și Neagoe și Stepan și Stoica cu fiii lui, Mircea și Marco și Bunea și Vălcu și Marin cu 5 fii, anume: David și Cernat și Ianul și alții și Radul cu 5 fii, anume Ion și Stoica și Dobroiu și alții și Manole cu fiii lui,

¹⁾ loc alb în orig.

Utma și Lepa și... ¹⁾ și Tudor cu fiii lui..... ¹⁾ și..... ¹⁾ și Neașul cu fiul lui, Ion și Marco cu fiul lui, Fratea și Dragul și Stoian.... ¹⁾ acești vecini toți cu fiii lor și cu ocinele și cu viile lor și cu vadurile de mori. Pentru că acești mai sus spuși vecini din Rusinești au fost mai înainte vreme toți megiași cu ocinele lor. Deci, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar acești mai sus spuși vecini, ei s'au vândut toți lui Mihail voevod, să fie vecini. Și de atunci, au tot fost vecini domnești, până în zilele lui Gavriil voevod.

Iar când a fost atunci, iar acești vecini mai sus spuși, ei s'au răscumpărat cu aspri de către Gavriil voevod, să fie cnezi.

Iar după aceea, când s'a milostivit domnul Dumnezeu de m'a dăruit cinstitul împărat cu domnia și să țin sceptrul în țara Ungrovlahiei, iar acești vecini din Rusinești au mers ei singuri, de nimeni siliți, la cinstitul dregător al domniei mele, jupan Trufanda mare postelnic, de s'au vândut cu toate ocinele lor, cât au avut și de dincolo de Olt și de dincoace și cu vii și cu vaduri de mori și ei să fie vecini de bună voia lor și fără nicio silă.

Însă să se știe fiecare câtă ocină a avut, atâția aspri i s'au dat: Radul cu fiii lui și cu toată ocina lui a luat 17 ughi și Voinea cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și David cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Peia cu ocina lui toată, pentru 17 ughi și Neagoe cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Dragomir cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Stoica cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Calotă cu toată ocina lui, pentru 17 ughi.... ¹⁾ și din plasa de jos, Lațco cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Bârzea cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Mihail cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Cârstea cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Manole cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Neagoe cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Stepan cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Stoica cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Bunea cu ocina lui, pentru 17 ughi și Vâlcul cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Marin cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Radul cu fiii lui și cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Manole cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Tudor cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Neașul cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Marco cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Dragul cu toată ocina lui, pentru 17 ughi și Stoian cu toată ocina lui pentru 17 ughi.... ¹⁾ Aceștia toți s'au vândut cu fiii lor și cu toate ocinele lor și cu viile lor și cu vadurile de mori și ei să fie vecini de bună voia lor și fără nicio silă și cu știrea tuturor boierilor și a tuturor megiașilor din jurul locului. Și fac împreună aspri peste tot ughi... ¹⁾ Și a dat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Trufanda mare postelnic, acești aspri în mâna cinstitului dregător al domniei mele, jupan Stoica mare logofăt, și în a lui Stanciul din ..... ¹⁾, de au împărțit ei tuturor vecinilor, fiecăruia din ei.

Și iarăși să-i fie cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Trufanda mare postelnic ocină la Frătești, toată partea lui Staico paharnic, fiul lui Tudosie logofăt din Ruda și cu vecinii, anume: Neagoe și cu fiii lui, Oancea și Baldeș,

¹⁾ loc alb în orig.

cu toată delnița lor de ocină și Mihăilă cu fiii lui, Toma și Bogdan și Breaten, fratele lui Mihăilă, cu delnițele lor și Neagoe, fiul lui Fișigă și fratele lui, Ivan, cu delnițele lor de ocină. Pentru că această ocină și cu acești vecini a fost a lui Staico paharnic din Ruda de cumpărătură dela soacra sa, jupanița Voica. Astfel, când a fost în zilele milostivului părinte al domniei mele, Io Radul voevod, iar Staico paharnic, el a cnezit pe acești vecini ai lui pentru nevoile lui pe care le-a avut și le-a dat slobozenie ca să se răscumpere de către dânsul și s'au tocmit cu ei de i-au dat 205 ughi. Iar întru aceasta, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Trufanda mare postelnic, dacă a aflat că acești vecini din Frătești s'au răscumpărat, să fie cnezi în sat împreună cu dânsul, iar el n'a voit să-i lase, ci i-a ajuns pe ei, pe acești vecini, cu legea dinaintea dîvanului milostivului părinte al domniei mele, Radul voevod și curând le-a lepădat asprii înapoi, 205 ughi, pentru că a avut și cinstitul dregător al domniei mele mai sus spus ocină în Frătești și vecini, trei părți, mai mult decât alți boieri și au fost vecini de moștenire, n'au fost cnezi niciodată. Ci pentru aceea i-a ajuns cu legea și cu judecata, să fie iarăși vecini cum au fost și lui Staico paharnic. Și au rămas acești vecini de lege, să fie vecini jupanului Trufanda mare postelnic.

Pentru aceasta, a dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Trufanda mare postelnic, ca să-i fie aceste ocine mai sus spuse și cu toți vecinii mai sus spuși, dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege dumnezeu să fie stăpânitor și domn țării Ungrovlahiei, sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească în viața domniei lui, iar în veacul viitor sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi, ci va strica și va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți cei din Nicheia, cum și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Hiera mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și... ¹⁾ mare paharnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Șerban logofăt din Hierăști, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 31 zile, iar dela facerea lumii până la această scriere ani curgători 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>.

Acad. R.P.R., Peceti, nr. 288.

Orig. slav, perg., pecete atârnată

¹⁾ Numele dregătorului lipsește.

<1624 Iunie—August> 7132, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie o vatră de casă în satul Uești, unde sunt casele; pentru că acea vatră de casă care este mai sus scrisă, ea a fost de moștenire a lui Stepan din Uești. Deci a făcut întocmire cu jupan Bratul mare comis, de i-a dat Stepan jumătate din acea vatră de casă din Uești, iar Bratul comis, el încă i-a dat lui Stepan alt loc în sat la Drăgoești, loc pentru loc. Iar acea jumătate de vatră de casă, cât a fost lângă curtea lui Bratul mare comis, iar Stepan, el a vândut-o, pentru 700 de aspri gata, de bună voia lui, jupanului Bratul mare comis. Și iarăși a dăruit Stepan pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis în sat la un loc de arătură lângă sat, însă arătură pentru două zile și o livadă de fân care se cheamă la aria Iașilor, ca să-i fie dedină. Și a văzut domnia mea și zapis dela mâna lui Stepan cu mulți boieri martori, anume: din Rătești, Albul paharnic și Ivașco și din Olănești, Stanciul logofăt și din Davidești, Stancul logofăt și din Lăngești, Tatul logofăt și din Zlotești, Radul logofăt și din Corlătești, Stănilă logofăt.

Și iarăși să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Bratul mare comis o Așigancă, anume Oprina și cu două fiice, anume Neaga și Costanda, pentru că a avut Bratul mare comis la Neagoe din Prociă altă Țigancă, anume Răioasa cu două fiice; deci i-a dat Neagoe din Prociă lui Bratul mare comis pe Oprina Țiganca cu fiicele ei, care sunt mai sus spuse, pentru Răioasa Țiganca cu fetele ei, ca să fie Țigancă pentru Țigancă. Și iarăși să-i fie cinstitului dregător al domniei mele jupanului Bratul mare comis o Așigancă, anume Sora, pentru că a avut Bratul mare comis altă Țigancă la Ivașco postelnic din Bălolești, anume Rada; deci i-a plătit Țiganca pe care i-a dat-o Ivașco postelnic pentru Sora Țiganca, să-i fie Țigancă pentru Țigancă, cum este lege.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Bratul mare comis, ca să-i fie acea vatră de casă și acești mai sus scriși Așigani mai sus spuși, dedină, de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, luna.....¹⁾ în cetatea Târgoviște și dela Adam până acum, curgerea anilor în anul 7132 <1621>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XCV/34.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., depuneri, sub dată.

433

1624 (7132) <Iunie—August>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului și milostivului Io Radu voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Miho postolnic și cu feciori lui, căți dumnezeu îi va dărui, ca să fie lui moșie în sat la Crânjani din județul Teleorman, partea Darii armaș și partea Barbului, oricâtă s'ar alége dupretutindenea și du preste tot hotarul, din apa Teleormanului până în Vede și din Vede până în drumul Săpeți. Pentru că această mai sus zisă moșie au fost de baștină a Darăi și a Barbului.

După aceia, cându au fost în zilele răpsoșului moșului domniei mele, Mihni voevod, iar jupâneasa Dospina, fata lui Stroie, fecior Darăi, ia au și dat au infrățit pă Radul Calofirescu preste a ei parte, din partea moșii-său Darăi și a Barbului, preste a patra du preste toată moșia, cum este mai sus zis hotarale, ca să-i fie lui moștenire. Iar Radul Calofirescu, ce au fost atuncea *al doilea* logofăt, el încă pentru frăție au dărui pe jupâneasa Dospina cu o plașcă 5 coți de frânghie, cotul prețul câte 240 aspri și cu 1000 aspri gata și cătă moșie au rămas dintru această frăție, iar jupâneasa Dospina ia au vândut acea moșie toată Radului Calofirescu drept 5000 aspri.

Și iar să fie lui Miho postolnic moșie la Crânjani, partea jupănesiei, fata lui Stroie, feciorul Darăi armaș, toată partea ei, oricâtă să va alege dala moșu-său Dară și dă la Barbul, pă bătrânele hotară și semnele de mai sus zise, pentru că au fost cumpărat Radul Calofirescu această moșie dela jupâneasa Anca, drept 7000 aspri de argint; și am văzut domnia mea și cartea răpsoșului moșul domniei mele, Mihni voevod, de cumpărătoare, cum este mai sus scris, de când au fost curgerea anilor 7095 <1586—1587>.

Și iar să fie lui Miho postolnic moșie la Turdești înscă partea lui Coman toată, oricâtă să va alege, și de câmp și din pădure și din apă și din siliște și dupretutindinea și du preste tot hotarul, înscă sctâneni 40, pentru că au cumpărat Radul Calofirescu, ce au fost *al doilea* logofăt dela Coman, drept 1000 aspri.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și iar să fiie lui Miho post<e>|<n>i<e> moșie la Urdești, partea lui Dobre toată, îns<ă> s<tân>j<ăni> 40 și din câmp și din pădure și din apă și du pretutindinea și du preste tot hotarul, pentrucă au fost cumpărat Radul Calo<m>firesc<u>, dela Dobre, drept 1000 aspri.

Și iar să-i fiie lui Miho post<e>|<n>i<e> partea Vladului toată, îns<ă> s<tân>j<ăni> 10, drept 250 aspri și toată partea Neagăi, îns<ă> s<tân>j<ăni> 10, drept 250 aspri.

Și iar partea Badiului toată, îns<ă> s<tân>j<ăni> 10, drept 250 aspri. Și iar partea Radului toată, stânj<ăni> 10, drept 250 aspri. Și iar partea lui Toad<e>r toată; oricătă să va alege stânjăni 13 și...), drept 350 aspri. Și iar să-i fiie lui Miho post<e>|<n>i<e> partea lui Sin toată, oricătă să va alege, îns<ă> s<tân>j<ăni> 13 jumătate, ce au fost vândut lui Radul Calo<m>firesc<u>, drept 350 aspri.

Și iar să fiie lui Miho post<e>|<n>i<e> partea lui Bărcă, feciorul lui Drăguliu, toată, oricătă să va alege, ce o au cumpărat Radul Calo<m>firesc<u>, drept 1000 aspri. Și iarăși partea lui Sin, toată, din sat dela Turdești, oricătă să va alege, s<tân>j<ăni> 13, drept 315 aspri de argi<n>t. Pentru că aceste mai sus zise moșii iiele au fost cumpărate toate de Radul Calo<m>firesc<u>, încă din zilele răpos<a>tului moșului domnii mele, Mihnii v<oe>v<o>d, când au fost curgerea anilor 7000 ²⁾ <1491—1492>, și am văzut domnia mea din cartea de cumpărătoare, cum este mai sus scris.

După aceia, când au fost în zilele părintelui domnii mele, Radul v<oe>v<o>d, întru al doilea rând, iar Mihol post<e>|<n>i<e>, el au cumpărat aceste moșii toate și din sat dela Crângeni și dela Turdești, carele sânt mai sus zise, dela jupâneasa Calea, fata Radului Calo<m>firesc<u> și dela bărbatul ei, Radul post<e>|<n>i<e> dela Cepturoaie, drept 110.400 aspri gata, îns<ă> să s<ă> știe: moșia dela Crângeni și cumpărătoarea din Turdești sânt preste tot s<tân>j<ăni> 532 la amândoa cumpărătoarele.

Și au vândut jup<ă>n<ea>sa Calea și bărbatul ei, Radul post<e>|<n>i<e>, iiei de a lor bună voie și cu șlirea tutulor megiașilor și din sus și din jos și du prinprejurul locului și dinaintea domnii mele.

Și am văzut domnia mea și zăpisul de vânzare, cu multe mărturii, pre anume: dela Crângeni, Necula și Radul și din Brănceni, Tatul și Ion și Stan; și dela Mitrești, Coman și Vâlsan. Și au dat acești vânzători și cărțile de cumpărătoare ce au fost avut de demult, în mâna lui Miho post<e>|<n>i<e>.

Pentru accast<a> și domnia mea însumi am dat lui Miho post<e>|<n>i<e>, ca să fiie lui de moștenire și ohabnică și feciorilor și nepoților și strănepoților și de cătră niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii punem domnia mea pă: jup<a>n Papa mare vornec și pă jup<a>n Stoica mare log<ofă>t și jup<a>n Fierea mare vist<ier> și Nicula spăt<a>r

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ data nu corespunde cu domnia amintită.

și Vartolomeiu stolnic și ¹⁾ Coman și ¹⁾ Gherghe peharnic și jupan Dumitrache mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu Lepădat, în cetatea Târgoviște, luna... ²⁾ veceat 7132 <1624>.

Acest izvod s'au tălmăcit după urice sărbesc de Costandin dascălul slovenesc la școala slovenească la sfântul Georghie cel vechiu, în București, iar unde au fost uracul rupt, am lăsat loc și în izvod.

Eu Costandin dascăl slovenesc am scris.

Acad. R.P.R., DCXXX/187.

Copie rom., din 1822.

Datat după divan.

434

1624 (7132) Iunie 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Buzea din Curte și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Turcinești însă partea lui Vladu toată, din câmp și din pădure și din apă și cu două răzoare de vie în deal și din vatra satului de pretutindenii oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Buzea această ocină dela Vlad, pentru 2300 aspri gata. Și iar a cumpărat Buzea dela Pătru și dela Neagoe, fiii lui Ion, din Turcinești 6 răzoare de vie în deal, pentru 1800 aspri gata. Și iar a cumpărat Buzea în dealul Cartelui două răzoare de vie dela vărul său Stoica, pentru 300 aspri gata, în zilele lui Șerban voevod.

Și au vândut ei de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din sus din jos și din jurul locului. A avut și cartea lui Șerban voevod pe aceste dedine, dar a pierdut-o de răutăți.

Și au fost atunci, la întocmirea lor, mulți oameni buni martori, anume: din Turcinești, Stanciul Șuşescul și Leca și Ghiuoca și din Orbi, Dadiul și din Carteu, bătrânul Stoica și din Curte, Stoica. Și a dat adălmaș 10 vedre de vin.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Buze ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

¹⁾ scris întâi ispravnic, șters apoi și rămas is, pentru i = și

²⁾ loc alb în text.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Iunie 5 zile și dela Adam până acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana XLII/1.

Orig. slav, perg., pecete, timbrată.

Cu o trad. rom. din 1845; alte trad. rom., ibid., în ms. 320 f. 472 și ms. 326 f. 200

435

1624 (7132) Iunie 8.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și prea milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domnicii mele Ștefan, ca să fie în pace și slobod de către frate-său Rustea pentru c'au venit de se-au părăt de faț<i>ă naintea a domnii mele, pentru nește bani ce-au fost căzut Rustea într'o cheltuială, d'au dat bani 7000, ei dintr'acești<i> bani au dat Ștefan 3000 di bani din bucatele lui, iar 4000, el să li plătescă, Rustea, c'au rămas de lége și de judecată, denaintea domnii mele.*

Așijderea și tu, Rustă, să-ț<i> plătești banii, iară pri Ștefan să-l laș<i> în pace. Și tu, Stroe, șă-ț<i> cauț<i> banii la Rustea, iară pri Ștefan să-l laș<i> în pace. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Iunie 8 zile 7132 <1624>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Acad. R.P.R. CXXVI/149.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

436

1624 (7132) Iunie 8.

Adecă eu, Sava, feciorul lui Mihaiu Murgeanul, scris-am acest al meu zăpis, cum să fie de mare credință la mâna jupânului Neculei vistiiar, cum să știe că i-am vândut eu 50 de stânjâni de ocină din sat din Sărățeni, den câmpu, din apă, din ballă, de preste tot hotarul, din hotar până în hotar, drept 4000 de bani. Și o am vândut de a meu bună voe, făr' de nicio silă.

Și cându o am vândut, fost-au mulți boeri mărturie, anume: jupan Papa *mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Ivașcu dvornicul și Fiera mare vistiiar și Bratu mare comis și Mușat clucer și Mihalce dvornec și jupan Ghinea Mustachi și Isar neguțătoriul și Jupa și Proca cel mic și Borcea logofăt din Petrești și Neagoe din Cârbușori.*

Și ma scris eu, Brașov cel mic, diiac, în luna lui Iunie 8 zile, leat 7132 <1624>.

Papa mare <i>vornic</i> .	Proca
Stroe ¹⁾ mare logofăt.	Isaru Donu.
Fiera vistier.	Mușat clucer.
Ivașco <i>vornic</i> .	Borcea.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314 f. 179.
Copie rom.

437

1624 (7132) Iunie 9.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Scrie domnia mea voa păcălabilor den Târgul Jiului. Dup'aceia vă grăescū domnia mea pentru rândul slugi domniei mele Mihai post<elnic> că aci cé se-au jeluit naintea domniei melé pentru satul Borăștii cum l-ați prădat de ați luat multe bucate fără de nice o vin<ă> încă pentru pără den zelele părintelui domniei melé den a doa domnie în ce chip prădați voi sârăcii de pre atunce fără cărți domnești și fără nici o vin<ă> și a cui învățatură.

*În vrém<e> ce veți vedea cartea domniei melé iar voi să căutați ce veți lua din satul slugii domniei mel<e> Mihaiu post<elnic> den Borești toate bucatele să le dați îndărăt, nemic să nu mai opriți nici să se mai plângă de voi, că mare certare veți avea de către domnia mea *Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.**

Isprevnice însăși spusa domniei mele.

Scris luna Iunie 9 zile, anul 7132 <1624>.

Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Invață marele vornic.

Arh. St. Buc. M-rea Tismana CXVII/11.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu copie în msse 329. f. 367 v; 335, f. 283.

438

1624 (7132) Iunie 10, Târgoviște.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Preda și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Mogoșești de pe Plapcea, din județul Olt, însă partea mătușii sale Maria toată, din sat a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretulindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul,*

¹⁾ În loc de: «Stoica», cum apare și din text.

pentru că a cumpărat Preda această ocină mai sus zisă dela mătuşa sa Maria și dela fiii ei, Drăgușin și Radul din Deleni, pentru 7000 aspri gata, în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, în al doilea rând.

Și au fost mulți oameni buni martori, anume: din Creți, Manea postelnic Piscotan și Stoica și din Mogoșești, Radul și Goia și din Lereni, Stoica și din Hârșești, Dobriin Ciob și din Mărgineni, Dade și Părvul și Voicilă și din Tătărăi, Dade și Radul Gheușul și din Drăjănești, Alăman și din Brâncoveni, Matei paharnic și din Criva, Pandul, ginerele Mariei, fiul lui Pandazi și din Priseacă, Radul Ghermec și Badea și Radul Ciorcăi și din Preutești, Ion și fratele său Radul și Bălea și din Rădești, Dragomir, fiul lui Grozav și popa Oprea și din Cărciumari, Bădilă și Vladul lui Toader și Vladul lui Crețul și Manea, fiul lui Bădilă și din Seliște, Radul și fratele lui, Porcea.

Și iar să fie lui Preda ocină la Mogoșești, însă vatra casei lui Radoslav și cu delnița lui Goste, 12 locuri, de pretutindeni, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Ion, tatăl lui Preda, această ocină mai sus zisă dela vărul său Radoslav bănișorul din Mogoșești, pentru 1400 aspri de argint, în zilele răposatului bunicului domniei mele Mihnea voevod. A avut și carte pe această ocină care este din jos scrisă.

Și iar să fie lui Preda ocină în Mogoșești, însă partea unchilor săi, Dumitru și Vasile și Ile, frații lui Ion, tatăl lui Preda, partea lor toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de peste tot hotarul, pentru că a plătit Ion birul tatălui său Oprea logofăt în zilele răposatului bunicului domniei mele Mihnea voevod, dela seama lui Calotă sluger până la seama lui Radul Calofirescul cu 9000 aspri de argint și cu 2 boi. Astfel a avut atunci Ion, tatăl lui Preda, pără cu mama sa Neaga, jupanița lui Oprea logofăt, înaintea răposatului Radul spătar Buzescu. Și așa pără Neaga că nu este birul lui Oprea logofăt, ci este al lui Ion, fiul lui Oprea logofăt. Întru aceea, Ion a adus 12 megiași și așa au adeverit acei megiași cu sufletele lor că a cheltuit Ion pentru birul tatălui său Oprea logofăt acești aspri mai sus ziși și acești 2 boi.

Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul spătar și aceastor 12 megiași și cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod, făcută la mâna lui Ion că nu a fost birul lui Ion, ci a fost al tatălui său Oprea logofăt, bir vechi, de mai nainte vreme și că a dat să țină Preda partea unchilor lui, Dumitru și Vasilie și Ile, frații lui Ion.

Și a vândut Maria și cu fiii ei, Drăgușin și Radul și Radoslav bănișorul aceste ocine mai sus zise, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Preda, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Necula mare spătar și

Vartolomi mare stolnic și Bratul comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 10 zile și dela Adam până acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Clocociov, VI/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII; altă trad. rom., ibid., în ms. 205, f. 33-36.

439

1624 (7132) Iunie 12, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Calotă vornic al doilea și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie o Așigancă, anume Neacșa, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Calotă vornic și cu jupanița lui, Molotiena, dela Ghidul, pentru un bou bun și bani 600.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele mai sus zis și cu jupanița lui, Molotina, o Așigancă, anume Drăgana, dela Pascul din București și dela jupanița lui, Voine, pentru 2500 aspri. Și iar a cumpărat boierul domniei mele mai sus zis un Așigan, anume Ianul, dela fratele său Toader, pentru 2000 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele Calotă vornic o Așigancă, anume Stana, dela Mihăilă armaș din Băleni, pentru 3200 aspri. Și iar a cumpărat boierul domniei mele Calotă vornic un copil de Așigan, anume Ivan, dela Iorga din oraș din Floci, pentru 3000 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele un Așigan, anume Tuica, dela Drăgușin din Brâncoveni, pentru 4000 aspri gata.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Calotă vornic o vie în vatra Budenilor dela popa Nedelco din Vlădimirești, pentru 1000 aspri gata.

Și iar au dăruit frații săi Toader și cu Radul din Bănești o vie, iar la Budeni, boierului domniei mele Calotă vornic, să-i fie lui de moștenire pentru slujba ce a slujit la treaba lui Toader și Radul.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele mai sus zis o fiică de Țigani, anume Flore și un copil de Așigan, anume Oprea, dela Chiriac din Ștefoaia, pentru 4000 aspri gata. Și au vândut acești boieri acei mai sus ziși Așigani de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului din sus din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Calotă vornic al doilea și jupaniței lui, Molotena, ca să le fie acești Așigani mai sus ziși de moștenire lor, de ohabă și cu fiii lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fierea mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Bartolomeiu mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Iunie 12 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, donm.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXX/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1906.

440

1624 (7132) Iunie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Mușat clucer și cu fiii săi, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină la Mușetești, în județul Argeș, însă partea lui Drosul postelnic și a jupaniței lui, Rada, jumătate de sat, partea lor toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această jumătate de sat mai sus zisă și cu vecinii a fost de moștenire a lui Drosul postelnic și a jupaniței lui, Rada.

Apoi, când a fost în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod în . . .
.....¹⁾, iar Drosul postelnic și jupanița lui, Rada, ei au dat și au miluit sfânta mănăstire de lângă Craiova, hramul sfântului Nicolae, cu această jumătate de sat din Mușătești și cu vecinii, pentru sufletele lor și pentru pomană, căci este sfântul metoh închinat la sfânta mănăstire din Țara Grecească, numită.....¹⁾ Varlaam.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, părintele egumen Serghie dela sfânta mănăstire hramul sfântul Nicolae și cu tot soborul dela amândouă mănăstirile au socotit că e un sat departe de mănăstire și peste mână, că nu poate să-l țină și că nu au niciun venit dela el. Astfel a vândut această jumătate de sat din Mușătești boierului domniei mele Mușat clucer, pentru 34.000 aspri gata. Și au trimis călugării dela sfântul Nicolae toți aspri la mănăstirea cea mare, numită Varlaam, de au cumpărat părinții acolo un metoh cu 12 pluguri²⁾ la un loc numit Verințe, ca să fie sfintei mănăstiri de folos și dumnezeieștilor călugări de hrană și de întreținere și dedină pentru dedină în locul satului Mușeteștii. Și iar a luat egumenul Serghie dela Mușat clucer aspri 2000, de a cheltuit tot în treaba mănăstirii, când a fost în Târgoviște. Și iar a cheltuit Mușat clucer în

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în orig.: « plugure ».

Craiova la întocmire pe martori și pe adălmășari, când i-a ospătat, 2000 <aspri>-
Și iarăși a dăruit Mușat clucer pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Stoica
mare logofăt din Farcaș, pentru întocmirea pe care a făcut-o între ei, 5 coți de
găetan, pentru 2000 aspri, fac peste tot 40.000 <aspri>. Și așa a făcut egumenul
Serghie întocmire cu Mușat clucer, dacă vor veni niște negustori din Alasona. îi
vor aduce și dela mânăstirea cea mare mai sus zisă și alt zapis de acolo pentru
mai mare credință. Și am văzut domnia mea și zapis dela mâna egumenului
Serghie la mâna lui Mușat clucer, făcut cu mare blestem și cu mulți boieri și
negustori martori, anume: jupan Papa mare vornic și Aslan fost mare vornic și
Paraschiva fost mare logofăt și Ivașco fost mare vornic și Mihalachi fost mare
vistier și Necula mare spătar și Dumitrachi mare postelnic și Bratul mare comis și
Gherghe mare paharnic și Goga fost mare agă și Neagul mare agă și Dumitru
vistier al doilea și Vladul paharnic și Gligorie comis și Radul și Para logofeții
de visterie și Gorgan vornic și din Văleni, Mihăilă postelnic și din Brâncoveni,
Matei paharnic și Pătrașco postelnic și Mihai Tănțăreanu și Dumitru Filie-
șanul și Oancea logofăt și din Craiova, Iane al lui Gherghe și Conti al lui Proca
și Ghioca al lui Pană și Dima și Saulea.

Și a pus egumenul Serghie și blestem, cine va călca și va strica și va nimici
această întocmire, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318
sfinți părinți, care sunt în Nicheia. Și a vândut egumenul Serghie cu știrea
tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Iar când a cumpărat Mușat clucer această mai sus zisă jumătate de sat,
atunci a întrebat și pe Preda, fiul lui Radul postelnic din Balomirești și pe suro-
rile lui și pe toate rudele lui, cari au fost frați de ocină. Astfel alteineva nu a voit
să cumpere, fără numai Mușat clucer. Și încă a dăruit Mușat clucer pe Preda
cu o pereche de nădragi de găetan și cu un ișlic de șocărlat cu jder.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele lui Mușat
clucer, ca să-i fie această jumătate de sat și cu vecinii ocină, dedină și de ohabă
fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei
mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan
Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Necula mare spătar
și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe
mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare
logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie
17 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7132 - 1624.

+ Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, 1115.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1796.

1624 (7132) Iunie 24.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui Haralampie egumenul dela svânta mănăstir<e> de în Sneagov, ca să fie vornic¹⁾, cu ceast<ă> carte a dumnili mēl<e>, de să ție toat<ă> partea de ocină dela Stupinēni, care iaste dată și miluit<ă> de jup<ă>neasa Chera de Glăvâneșt<i>, încă mai de nainte vrēm<e> și să fie volnic părintel<e> egumenul să ia dijmă dela toți oameni căți vor fi arat pre acea ocină și den pâine și den fân și den toate bucatel<e>, cum au fost légea și mai denainte vrēm<e>. Și nimé să nu oprească naintea cărții domniei mēl<e>. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și <ispravnic> însăși spusa domniei mele.

Scris luna Iun<ie> 24 zile, l<ea>t 7132 <1624>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Io Alexandru voevod <m. p.>

Acad. R. P. R. CXXXII/43.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

Cu copii la Arh. St. Buc. msse: 458, f 51 și 350 f 8; 354, f 47,—48.

1624 (7132) Iunie 24.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Corisie, ca să fie volnic cu cartea domniei mēl<e> să-ș<i> dejmuiască ocina dela Brăg<ă>reșt<i> pentru c'au venet de se-au jăluit înacîntea domniei<i> mēl<e> cum are a patra parte den sat den Brăgăreșt<i> șe sântu în sat stănjăne de ocină 2000.*

Deci lu Corisie se vene 500 de stănjăne, deci e se vine al patrulea pământu să-l dejmuiască Corisie; deci i-am dat cartea domniei<i> mēl<e>, să fie volnic, cu<m> iaste mai sus scres, ore s'aru fe arătur<a> boerească, ore călug<ă>rească, ore ce om va fi arat-o, tot să-l dejmuiască, să-i ia den zéce clăi 1, cum iaste légea, se de fân cine va fi coset iar să fie volnic să-i ia den zéce căpiț<i> 1.

Și nem<e>nelea opreal<ă> să n'abă priste cartea domniei<i> mēl<e>, pentru că așa iaste învăț<ă>tura domniei<i> mēl<e>.

Iar cui va părea strămbu, să vie de faț<ă>.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

¹⁾ Așa în orig., în loc de volnic.

Scris luna Iun<ie> 24 zile, anul 7132 <1621>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

A învățat marele vornic.

Acad. R.P.R Fotografii XXXVII/107.
Fotocopie cu un sigiliu aplicat.

443

1624 (7132) Iunie 27, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Radul logofăt și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie toate viile răposatului jupan Enache banul Cătargiul, câte a avut el în dealul Mirceștilor și cu ocina cât se va alege.

Și iar să fie lui Radul logofăt toți Așiganii însă ce a cumpărat răposatul jupan Enache banul Cătargiul dela Balea spătar, pe vremea când a fost în oaste la Hotin cu împăratul sultan Osman, în cursul anilor 7130 <1621>, anume Stoica Țiganul cu Așiganca sa anume Rada și cu fiii lor, Stan și Ganea și Maicul, fiul lui Stoica Țiganul, cu Așiganca sa Maria și Ganea Țiganul, fratele lui Stoica Țiganul cu Așiganca sa anume Costanda și cu fiul lor Coman și cu unchiul său Răpa cu Așiganca sa și cu fratele lui, Stanciul Țiganul și cu Așiganca sa anume Fruma și cu fiul lor Manea, pentru că a cumpărat Radul logofăt aceste vii și aceste sălașe de Țigani care sunt mai sus zise dela jupanița Maria băneasa, jupanița lui Enache banul și dela fiul lor, Gherghe mare paharnic, pentru 200 galbeni gata. Și au vândut jupanița Maria băneasa și Gherghe paharnic aceste dedine mai sus zise, după moartea jupanului Enache banul, pentru datoria lui ce a fost el dator la hogea Musi ovreiu, ca să-i fie lui Radul logofăt dedină neclintit.

Și s'au mărturisit aceste dedine și în divanul domniei mele și înaintea tuturor boierilor, cum s'au vândut pentru datoria lui Enache banul cum este mai sus scris. Și am văzut domnia mea și zăpis de vânzare.

Și iar să-i fie lui Radul logofăt un Țigan, anume Belciu și cu Așiganca sa, anume Voica și cu copiii lor, pentru că l-a cumpărat boierul domniei mele Radul logofăt acel sălaș de Țigani mai sus scris dela Staico postelnic din Comani, pentru 45 galbeni gata și cu zăpis dela mâna lui și cu mulți martori, anume: din Greci, Neagul, fiul lui Badea postelnic și din orașul Târgoviște, Ilie negustorul și Danciul Doicescul și din Mănești, Matei.

Și iar să fie boierului domniei mele Radul logofăt un Așigan, anume Necula, fratele Voicăi Țiganca, cumnatul lui Belciul Țiganul, pentru că a cumpărat Radul logofăt acel Așigan mai sus scris dela Staico postelnic din Comani, pentru 3000 aspri gata și cu zăpis dela mâna lui cu mulți boieri martori, anume: Danciul

Doicescul și din Greci, Stan și din Bălănești, Negre logofăt și dun Ungureni Dobriin logofăt și din Mihăești, Stan și din Mănești, Nenciul vornic.

Și iar a cumpărat Radul logofăt o Așigancă, anume Neaga, fiica lui Belciu Țiganul, dela Vasilie postelnic, fiul lui Sava din Târgoviște, pentru 3000 aspri gata, pentrucă această Așigancă, Neaga, ea a fost din țigănia doamnei Elina, doamna răposatului Șerban voevod. Apoi Vasilie postelnic a avut altă Țigancă în țigănia mănăstirii dela Mărgineni. Astfel a dat doamna Elina lui Vasilie postelnic această Așigancă, Neaga, mai sus scrisă, să fie Țigancă pentru Țigancă. Și au fost martori Danciul vâtaf și Colța vâtaf.

Și iar a cumpărat Radul logofăt o Țigancă, anume Malea, dela popa Nenciul și dela fiul lui, popa Dumitru din Târgoviște, pentru 3100 aspri gata, pentrucă Malea Țigancă ea a fost din țigănia sfintei mitropolii, iar popa Nenciul, el a avut altă Țigancă în țigănia mitropoliei. Astfel a dat părintele vlădica Luca popii Nenciul pe Malea Țigancă pentru Țigancă. Iar apoi popa Nenciul el a vândut-o lui Radul logofăt cum este mai sus scris. Și au fost martori: din Slătioare, Dumitru, fiul lui Dumitru postelnic și din Liperești, Matei, fiul lui Barbul și Danciul Doicescul.

Și au vândut ei acești Așigani, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Radul logofăt, ca să-i fie aceste vii și Așigani ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le-am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fierea mare vistier și jupan Necula spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Iunie 27 zile și dela Adam, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., A. N., CXI/14.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1913.

444

1624 (7132) Iunie 27.

† Sé se știe acesta zapis al jupăneșei Ancâi și al feciorului ei Paraschevei, cum au vândut o ocină de în sat de în Urechăști partea Socolească stânjen<i> 66 și jumătate, și de în Părțicea stânjen<i> 33, de în Spanțovească, partea lu Crăciun stânjen<i> 24, și partea lu Șerbu stânjen<i> 30, și partea Radu Nebunélei stânjen<i> 12, și de în partea Ventelească stânjen<i> 24 și cu rum<â>nii

anum<e> Vlaicul și Caliu și Mircea și Luscan și Stanciul. Și o au vândut jupăne-
sei Cnejnei vornecesei, dreptu 50 de galben<i>. Și m'am și infrățitu cu jupăne-
asa Anca. Deci i-am dat și 1 plașcă coți 5 de grana, dreptu 2000 de ban<i>
și 500.

Și o au vândut de a lor bun<ă> voe denaintea [tu]tuturor megiașilor de
pre înpreju<ru>l locului.

Și mărturie sântu anum<e>: Dumitru vestliar și Ionășco comis și Oprea
log<ofăt>, și din Sărulești, Dobre log<ofăt> și Stanciul logotet din Cârste-
nești și din Belciugatul, Tudor ban și Fratea și Radu și Nedeleo log<ofăt>
și din Săcuian<i>, pop<a> Soroviși și Bădica.

A scris popa Tatomir, luna Iunie 27 zile, vă leat 7132 <1624>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, II/16.

Orig. rom. hârtie. pecete aplicată.

Cu o cop. ibid. ms. 256 f. 296v-297.

445

<1624> Iunie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn a toată țara
Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului Io Radul voevod, nepotul marelui
Mihnea voevod și strănepotul milostivului și răposatului, bătrânului Io Alixan-
dru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei
mele, lui Socol paharnic, fiul lui Drăghici vornic din Cornățeni și cu fiii săi,
câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină în Răzvadul de Sus, partea lui Radul
postelnic din Stăncești, toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din
apa Ialomitei și din dealul cu vii și cu vinărici și din vatra satului și de pre-
tutindenii, din hotar până în hotar, însă pe din două cu Radul comis din Cepari,
pentru că a cumpărat-o Drăghici vornic și jupanița lui, Erina, această mai sus
spusă ocină din Răzvadul de Sus dela nepotul lor Radul postelnic, fiul lui
Cărstian din Stăncești, pentru 86 de taleri de argint gata. Și a vândut Radul
postelnic această mai sus spusă ocină a lui de bună voia lui și cu știrea mamei
sale, Neașa și a sorei sale, Frujina și cu știrea lui Boico șetrarul, încă din
zilele răposatului Mihail voevod. Și atunci a întrebat Radul postelnic din
Stăncești pe toate rudele lui dacă vor să cumpere sau nu și nimeni dintre ei,
din rudeniile lui, nu s'au apucat să cumpere această mai sus spusă parte de
ocină a lui din Răzvad. Și atunci a vândut Radul postelnic această mai sus
spusă parte de ocină a lui din Răzvadul de Sus unchiului său, Drăghici vornic
și mătușii sale, jupaniței Erina, pentru 86 taleri de argint, pentru greutățile
și nevoia lui, pe care a avut-o atunci, însă a vândut Radul postelnic cu știrea
tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar Drăghici
vornicul din Cornățeni și jupanița lui, Erina, au avut pără cu Boico șetrarul
din Șoplea. Și așa pără Boico din Șoplea, că nu este volnic să cumpere el,

Drăghici vornic și cu jupanița lui, Erina, această mai sus spusă ocină din Răzvadul de Sus dela Radul postelnic din Stăncești, ei a spus Boico din Șoplea că mai volnic este el să ție deoarece s'a înfrățit cu fiul vitreg al lui Radul postelnic pe toate ocinele lui și pe dedinile lui și nu a voit Boico șetrarul să lase pe Drăghici vornicul să ție partea lui Radul postelnic din Răzvadul de Sus.

Iar întru aceasta, Radul voevod Șerban i-a judecat după dreptate și după legea veche, cu toți dregătorii domniei lui și le-a celit și cartea răposatului Mihail voevod de cumpărat, cum a vândut Radul postelnic toată partea lui, de ocină din Răzvadul de Sus unchiului său, Drăghici vornicul și mătușii sale jupanița Erina, pentru 86 de taleri de argint, cu știrea lui Boico șetrar și cu știrea tuturor rudeniilor lui. Și a rămas Boico șetrarul de lege de atunci dinaintea lui Radul voevod Șerban. Astfel, întru acestea, am văzut domnia mea și cartea de cumpărare a răposatului Mihail voevod pentru această mai sus spusă ocină din Răzvadul de Sus, pe care a cumpărat-o Drăghici vornic și jupanița lui, Erina, dela nepotul lor, Radul postelnic din Stăncești, veche și ștearsă și ruptă. Deci domnia mea am înnoit și am întărit pe această nouă carte a domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Socol paharnicul fiul lui Drăghici vornicul și jupaniței Erina, ca să-i fie această mai sus spusă ocină din Răzvadul de Sus partea vărului său primar Radul postelnic din Stăncești, ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoșilor și strănepoșilor lui.

Și iarăși să fie slugii domniei mele, lui Socol paharnicul, fiul lui Drăghici vornicul din Cornățeni ocină la Șintești partea jupaniței Mara, toată, însă de peste tot satul jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vad de moară și din vatra satului și cu vecinii și de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentrucă această mai sus spusă ocină din Șintești a fost ocină veche și dreaptă și de moștenire a jupaniței Mara.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar jupanița Mara ea a venit la Drăghici din Cornățeni, la vărul ei primar, de a stat în casa lui și a hrănit-o la vremea bătrâneții ei, pentrucă a fost bătrână și neputincioasă. Iar apoi, când a fost înaintea morții ei, iar jupanița Mara, ea a dat și a miluit pe vărul ei primar, Drăghici vornic, cu această mai sus spusă parte a ei din satul Șintești, toată și cu vecinii, cum este și mai sus spusă. Și a făcut jupanița Mara și zapis dela mâna ei la mâna lui Drăghici vornic, cu mare blestem și cu martori. Și după aceea, jupanița Mara a mers și înaintea lui Radul voevod Șerban și cu zapisul ei, de a dat și a miluit pe vărul ei primar, Drăghici vornicul, cu această mai sus spusă parte a ei de ocină din Șintești și cu vecinii, dinaintea lui Radul voevod Șerban. Și apoi le-a făcut și carte Radul voevod, Șerban pe întocmirea ei, ce a spus-o ea cu limba ei. Și a lăsat ea cu sufletul ei această mai sus spusă parte a ei din Șintești și cu vecinii, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui, iar Drăghici vornic și fiii lui, ei să aibă a îngriji de tot ce va trebui, de pomana ei, ce trebuie omului mort și să aibă a pomeni toate trebile ei în toată viața lor.

Și întru aceasta, jupaniței Mara i s'a întâmplat moartea, atunci în zilele lui Radul voevod Șerban și a fost atunci o lipsă foarte rea și vremuri de foamete. Deci întru acestea, Drăghici vornic, el a făcut la moartea și la înmormântarea ei multă cheltuială cu popi pentru slujba ei și pentru pâine și carne și pește și vin și multă cheltuială ce a făcut și pentru sărindare și toată pomana ei, până ce s'a împlinit anul.

Iar după aceea, când au venit Ungurii aici în țară, mult rău au făcut atunci iar Drăghici postelnic a avut pagubă de și-a prăpădit multe haine și cărți de ocină și a pierdut și cartea lui Radul voevod Șerban, care a fost scrisă pentru această mai sus spusă ocină dela Șintești.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, iar sluga domniei mele, Socol paharnic, el a venit înaintea domniei mele și cu zapis de miluire dela mâna mătușii sale, jupanița Mara, scris cu mare blestem și cu multă mărturie, cum a miluit mătușa sa, jupanița Mara, pe tatăl său, Drăghici vornicul că toată partea ei din Șintești și cu vecini și a înfățișat și zapisul și l-a cetit domnia mea. Și apoi astfel s'a jeluît Socol paharnic înaintea domniei mele că a avut și cartea lui Radul voevod Șerban scrisă pentru această mai sus spusă ocină, partea mătușei sale, jupanița Mara din Șintești și cu vecini, dar a pierdut-o în acele răutăți când au venit Ungurii aici în țară. Deci întru aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit pe această carte a domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Socol paharnic, fiul lui Drăghici vornic din Cornățeni, ca să-i fie aceste mai sus spuse ocine, toate și cu vecini și cu deal și cu vinărici, de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Necula mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic jupan Stoica mare logofăt.

Și eu, Stan cel bătrân logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 27 zile, curgerea anilor dela Adam până în zilele de acum, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CI/10.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XVIII; o copie a ei, *ibid.*, în ms. 6264, p. 77—78.

Datat după divan.

446

1624 (7132) Iunie 28, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea

această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Sima logofătul și cu fiii săi, căți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Grozăveștii, din județul Ilfov, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu vadurile de moară și cu tot venitul și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege din hotar pe vechile hotare și semne și două sălașe de Țigani, anume Stoica faurul cu femeia lui și cu fiii săi pentrucă acel sat Grozăveștii și aceste sălașe de Țigani, care sunt mai sus zise, au fost ale răposatei Elisafte, jupanița boierului domniei mele mai sus scris, dat zestre de răposata doamna Neaga, mătușa Elisaftei, care sat și Așigani au fost de moștenire jupaniței Neaga Mitroaia vorniceasa, mătușa doamnei Neaga, bunica Elisaftei.

Apoi răposata jupanița Elisafte, ea la vreme de moarte a lăsat cu limba ei acel sat Grozăvești și aceste sălașe de Țigani mai sus zise boierului domniei mele Sima logofăt, să-i fie de moștenire și fiilor în veci pentru multele și marile cheltăeli ce a făcut Sima logofăt cu ea. Astfel când s'au logodit, n'a avut ea niciun ban, nici dela ea, nici dela Preda armașul, care i-a fost bărbat dintâi, ci încă și datoriile i-a plătit boierul domniei mele, Sima logofăt, ale lui Preda armaș, cum sunt scrise în zăpisiul ce i-a făcut jupanița Elisafte la moartea ei, înaintea a multor arhierii și boieri, când s'a spovedit și s'a împărțit luna Aprilie 18 zile, vinerea, în cursul anilor 7131 <1623> în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod: însă datoriile anume: la Necula vister, ughi 20 și la Pătru ban, ughi 16 și la Vladul paharnic, ughi 14 și la Dumitru vister, ughi 23. Și i-a făcut și părintele domniei mele Io Radul voevod carte pe acel zăpis să-i fie acel sat Grozăveștii și aceste sălașe de Așigani lui Sima logofăt de moștenire.

Și i-a tot ținut cu pace acel sat până în zilele domniei mele, în cursul anilor 7132 <1624> luna Iunie 20 zile. Iar apoi, când a fost acum, s'a ridicat cu pără cumnatul său, Preda postelnic, fratele răposatei Elisafte și cu Hrizan postelnic, care a ținut pe Maria, mătușa jupaniței Elisafte, asupra lui Sima logofăt și s'au părît de față înaintea domniei mele în divan. Și așa au părît ei că acel sat Grozăveștii și acei Așigani i-a lăsat jupanița Elisafte lui Sima logofăt să-i fie lui numai cât va fi el în viață, apoi să le lase unei fice pe carte a avut-o jupanița Elisafte cu bărbatul ei Preda armaș, anume Samfira, sau să ajungă la rudele de sânge.

Intru aceea, boierul domniei mele mai sus scris, el a scos zăpisiul dela moartea ei pe care l-a făcut <de> ¹⁾ bună voia ei dinaintea părintelui Mireul duhovnicul ei <și> ¹⁾ dinaintea părintelui Teofil episcopul dela Râmnic, care a fost trimis de părintele nostru vlădica Luca mitropolitul în locul lui, fiind sfinția lui bolnav și dinaintea lui Ivașco fost mare vornic și Malcoci pitar și Eremia logofăt și Radul logofăt și Matei clucer dascăl și Marco postelnic, văr jupaniței Elisafte și mulți alți martori, cum erau scriși în acel zăpis, să fie satul Grozăveștii și

¹⁾ loc rupt în orig.

acei Așigani lui Sima logofăt de moștenire, lui și fiilor lui, fie că va fi în viață, fie că va fi murit, copila Samfira să nu aibă nici o treabă cu acel sat Grozăveștii și cu acele sălașe de Țigani nici ea, nici nimeni din rudele ei.

Și am văzut domnia mea și cărțile părintelui vlădica Luca mitropolit și a părintelui Mireul duhovnicul ei și a părintelui Teofil episcopul de Râmnic scrise cu mâna lor și pecețile lor cu mare blestem și afurisenie. Deasemenei și zapis dela fratele ei Preda postelnic, iarăși pe acca urmă făcut, scris cu mâna lui cu blestem să fie acel sat și acei Așigani lui Sima logofăt. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod pe acca urmă.

Și au mărturisit și acei martori mai sus ziși de față în divanul domniei mele cum a lăsat acel sat și acei Așigani să-i fie dedină lui.

Intru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că a lăsat Elisafra la moartea ei cum este mai sus scris. Astfel au rămas Preda postelnic și Hrizan de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele Sima logofăt, ca să-i fie satul Grozăveștii și Așigani mai sus ziși ocină, dedină și de obabă, fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomi stolnic și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Iunie 28 zile și dela Adam până acum, cursul anilor, în anul 7132 <1621>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din București, II/11.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII; altă trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 2593, f. 25 cu data 28 Iulie.

447

1624 (7132) Iulie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan și Ion și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Bărăști, din județul Râmnicu Sărat, însă din ocina Ciocănească a treia parte, pentru că le este veche și dreaptă ocină și de moștenire. Și iar să fie lui Ivan și Ion și Bude și cu fiii lor ocină la Bărăști, însă din ocina Berească jumătate, pentru că au cumpărat dela Băra, pentru 500 aspri și un cal.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod, fiul lui Vlad voevod, Ivan a venit înaintea domniei lui de a așezat pe fiicele sale, anume: Dobra și Anca și Voica pe partea lui din ocina Berească, ca să fie de ocol ¹⁾ cu fiii lui. Și iar și Ion a așezat pe fiicele sale anume Slavna și Neaga peste partea lui din ocina Berească, ca să fie de ocol ¹⁾ cu fiii lui. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod pentru aceste ocine mai sus zise, când a fost cursul anilor 7011 <1502–1503> veche și stricată și prăpădită, ei o am înnoit domnia mea și o am întărit și cu această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme.

Și iar a cumpărat popa Neniul ocină la Stăncești dela cumnatul său Stan, 4 stânjeni de ocină, dela Negomir iar 4 stânjeni de ocină din partea Boiască zisă de moștenire și cu dumbravă, pentru 600 aspri gata. Și iar a cumpărat popa Neniul ocină la Stănești dela cumătrul său Neagoe, fiul Stănceuței, partea lui toată din funia Blinească cât se va alege, din apa Buzăului la crucea de piatră, pentru 400 aspri gata. Și iar a cumpărat popa Neniul dela cumătrul său Stanciul ocină la Stănești partea lui toată, de pretutindeni, din partea Udrească și din funia Blinească, din apa Buzăului la crucea de piatră, pentru 300 aspri gata. Și iar a cumpărat popa Neniul ocină la Stăncești dela Șerban din Șainești trei stânjeni de ocină din partea Udrească, pentru 15 aspri gata. Și iar a cumpărat popa Neniul ocină la Sârbi dela Nan Ursul 9 stânjeni de ocină din partea Popirțească, pentru 400 aspri gata. Și iar a cumpărat popa Neniul aceste ocine mai sus zise cu știrea tuturor fraților lui și a megiașilor din jurul locului.

Și iar să fie lui Voico ocină la Stăncești 8 stânjeni de ocină, pentru că i-a cumpărat dela jupanița Furcoae, pentru 400 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Buda 2 stânjeni de ocină la Brăhoi dela Șoium din Topliceni, pentru 200 aspri gata.

Și au vândut ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului. Și au fost atunci mulți oameni buni martori, anume: Radotă și Șerb și Drăgan și Tanasie și Negrilă din Stăncești.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Stan, fiul popii Neniul, el a venit înaintea domniei mele de a mărturisit cu boierul domniei mele Mihalcea al doilea vornic că sunt aceste ocine drepte și că a avut și carte, dar a pierdut-o de Leși.

Pentru acesta, domnia mea am înnoit și am făcut și cartea domniei mele pe întocmirea cum a fost și de mainainte vreme și am dat domnia mea popii Neniul și lui Voico și lui Bude, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Ială dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Necula mare spătar

---

¹⁾ în orig. «ocolno».

și Vartolomi stolnic și Bratul comis și Gherghe paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 2 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXX/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1850.

448

1624 (7132) Iulie 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, prea milostivului Io Radul voevod, nepotul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni din Bătiești, anume: Grama și Radul și Tihul și Măinea și Șerbu și Ion Borțoiul și din Vulturești, Băncilă și Bogdan și Calin și cu fiii lor, câți le-a dăruit dumnezeu, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către cinstitul dregător al domniei mele jupan Gligorie fost mare comis. Pentrucă acești oameni mai sus ziși din Bătiești și din Vulturești au fost vecini jupanului Gligorie comis, de cumpărare, încă din zilele răposatului Șerban voevod. Și de atunci i-a tot ținut vecini jupan Gligorie comis până acum în zilele domniei mele.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Gligorie fost mare comis, el a căutat pentru dumnezeu să-și facă pomană cu acești vecini și a iertat jupan Gligorie comis pe acești vecini mai sus ziși să fie în pace și iertați de vecinie după moartea lui și nimeni să nu aibă treabă cu ei să-i vecinească, nici fiica lui, Anea, nici alteineva din rudele lui, ci să fie megiași împreună cu toate ocinile lor și cu toate delnițele lor; numai Manea, fiul lui Borțoiul, să fie vecin.

Însă să se știe pentrucă așa a întocmit jupan Gligorie comis cu acești vecini mai sus ziși, ca să-l caute și să-l asculte și să-l hrănească și să-i lucreze tot ce-i va fi lui trebuință până la moartea lui; iar după moartea jupanului Gligorie comis, ei să fie megiași slobozi cu toate ocinile lor și delnițele lor și nimeni să nu aibă treabă cu ei să-i vecinească vreodată. Și i-a iertat jupan Gligorie comis pe acești vecini de bună voie, de nimeni nevoit pentru sufletul lui și pentru sufletele părinților lui și al soției lui, să le fie veșnic pomenire. Și am văzut domnia mea și zapisul cinstitului dregător al domniei mele, jupan Gligorie comis, făcut cu mare blestem, ca să nu îndrăznească cineva după moartea lui ca să-i vecinească pe acești vecini, ci să fie în pace și slobozi de vecinie de către toți oamenii.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor oameni din Bătiești, anume: Grama și Radul și Tihul și Măinea și Șerbu și Ion Borțoiul și din Vulturești

Băncilă și Bogdan și Călin, ca să fie în pace și slobozi de vecinie împreună cu ocinele lor și cu delnițele lor de către jupan Gligorie comis și de toate rudele lui și să fie megiași slobozi și fiii lor și nepoții și strănepoții și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vister și Nicula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Șerban logofăt din Fierăști, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Iulie 2 zile, în cursul anilor 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCIII/10.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. XVIII.

449

1624 (7132) Iulie 3, Târgoviște.

† Adecă, eu Banciul de Tărăceni și cu jupâneasa mea Stana, fata lui Staico de Suslănești, scris-am zăpăsul nostru la mâna jupănelui Aslan dvornicul și în mâna fiiu său lu Pătru sluj<erul> să fie de mare credință ca să se știe cum i-am vândut noi toată partea noastră de în Scrovișt<e> a patra parte de preste tot satul și de în câmpu și de în pădure și de în balla și de peste tot hotarul cât se va alége, însă i-am vândut ocina fără de rumăni, drept 5000 de bani gata, ca să le fie lor ocină moșie lor și feciorilor.

Și au fost la tocmeala noastră mărturie: jupan Ivașco *vornic* și Fiera *mare vist<ier>* și Dumitru *vist<ier>* și Nica *post<elnic>* și Gherghe de Negoești și Gherghe de Ungurei și Ventik<ă> fecior lui Știrbéiu de în Izvor și Preda fecior lu Mih<ă>il<ă> de Bălăni și Stan Grama fecior popei lu Bărsan de în Vizurinea-sca. Aciasta mărturisim și pentru mai mare credința pusu-ne-am mai sus numele și mai jos pecețile. *Altfel să nu fie.*

Și a scris Lepădat log<ofăt> în Târgoviște luna Iulie 3 zile, în anul 7132 <1624>.

Fiera *mare vist<ier>*.

Ivașco *vornic*.

Eu Banciul și Stana.

Eu Gherghe mărturii.

Eu Ven[în]til<ă> măr<turie>.

Nica.

Lepădat logofet.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VI/4.

Orig. rom., hârtie; șapte peceți aplicate.

1624 (7132) Iulie 4, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele Gligorie com<is>, ca să aibă a hot<ă>ră și alége de împreun<ă> cu cei 12 boiari, ce sânt luați scriși pre răvaș, ocina mănăstirei dela București, hram sfântul Nicolae și cu rumânii dela Grozăvești, să o aleag<ă> și să o hot<ă>rască despre Sima log<ofăt>, cât se va alége partea de ocină și cu rumânii a Mitrei vornicul. Și să aib<ă> a căuta boiarenul domnii mele ce iaste mai sus scris de împreun<ă> cu acei 12 boiari și pentru morile dela Groz<ă>vești și dela Sfrăceșt<i>, să le tocmească care va fi mai sus să o pogoar<e> mai jos și să le aşaze să poat<ă> imbla toate, să se hrănească toți.

Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris luna Iulie 4 zile, anul 7132 <1621>

† Io Alexandru voevod din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, XV/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1624 (7132) Iulie 5.

† Scris-am eu, Vladul zugrav, al miu zapis jupanului Neculei mare visti-iarului ¹⁾, cum să se știe că i-am vândutū ocină în Dărmăneșt<i>, însă parte jupăne-sei Stanci Ducoe, toată, den câmpū și den pădure și den silește și de apă ²⁾ și rozore de vie 4 și livede <de> pome 1 și stânjini 40 și mi-u dat as<pri> gata 2500. ³⁾

Și iar am vândutū eu, Vladul, parte lu Costantinū, fecior<u>lū Neculei sulgerul și o <a>u dăruitū banul Stanciul chibaioa, la morte lui, lu Constan-tinū, ocină în Dărmăneșt<i>, în câmpū și de apă ⁴⁾ și'n pădure și'n sileșt<e> și rozore de vie 4 și livede de pome 1, vare câtă se va alege cu frații și stânjini 40 fac 80 și mi-u datū as<pri> gata 2500.

Scris Iulie 5 zile, vâl<ea>t 7132 <1624>.

† Mărtures<e>scū eu vătah Sima din Dedulești.

¹⁾ cuvânt complectat cu altă cerneală.

²⁾ cuvintele «de apă» cu altă cerneală.

³⁾ cifra 500 adăugată ulterior.

⁴⁾ cuvintele «și de apă», cu altă cerneală.

Toate modificările sunt cu aceeași cerneală cu care sunt puse data și semnăturile.

Și mă<u>rturie Radului Gramii *din* Dălbănești.

† Eu Vlad<u>l.

† *Eu* Nastea, mărturie.

Muz. Arh. Ist. Buc., nr. 1533/D.

Orig. rom., hârtie, 6 peceți, aplicate.

452

1624 (7132) Iulie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Tudosie spătar și fratelui său Neagoe postelnic, fiii răposatului jupan Vintilă fost mare vornic și cu fiii lor, căți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Budești, din județul Ilfov, însă jumătate de sat, partea lui Radul postelnic și a lui Datco paharnic, fiii lui Detco clucer din Potoceni, partea lor toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu vad de moară și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul; pentrucă această jumătate de sat mai sus scrisă a fost de moștenire a lui Radul postelnic și Datco paharnic, fiii lui Detco clucer Potoceanul, încă de mai înainte vreme.

Astfel, când a fost în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, în primul rând, în cursul anilor 7123 <1614—1615> Radul postelnic și Datco paharnic, ei au căzut în sărăcie și în vreme de lipsă. Astfel atunci, în acea vreme, ei au vândut toată partea lor din Budești jumătate de sat mai sus scrisă răposatului jupan Cârstea fost mare vornic și jupaniței lui Maria, sora jupanului Vintilă vornicul pentru 300 galbeni gata. Și atunci, când a cumpărat Cârstea vornic cu soția lui Maria, a întrebat și pe Nechifor postelnic, fiul lui Ștefan din Priazda, însă nu a avut putință să cumpere.

Iar când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Iliăș voevod, când a fost cursul anilor 7126 <1617—1618> pe vremea când a fost domnia lui la oaste în țara Moldovii cu Schinder Pașa la Rașcov, jupanița Maria vorniceasa, ea a cumpărat și partea lui Nechifor postelnic din Budești toată, jumătate de sat, dela Nechifor postelnic, pentru 300 galbeni.

Astfel, când a fost iar în zilele lui Alexandru voevod, s'a întâmplat priegie lui Nechifor postelnic. Iar apoi, dacă a venit Cârstea vornic cu Alexandru voevod dela oaste, nu a trecut multă vreme, ci a tăiat domnia lui pe Cârstea vornic. Astfel, a căzut, după moartea lui, satul Budeștii să fie pe seama domnească și toate averile lui. Iar după moartea lui Cârstea vornic, Alexandru voevod, domnia lui singur a dat satul Budeștii mai sus scris cinstitului dregător al domniei mele jupan Costandin Cilebiul mare clucer, pentru datoria lui, pe care a avut-o la Alexandru voevod. Iar apoi, jupan Costandin Cilebiul mare clucer, el n'a voit să țină satul Budeștii, ca un boier din altă țară, ci a vândut

satul Budeștii peste tot lui Radul postelnic din Hierăști, pentru 600 galbeni, în zilele lui Gavriil voevod.

Astfel, când a fost iarăși în zilele lui Gavriil voevod, pe vremea când a trimis domnia lui pe răposatul jupan Vintilă vornic în Țara Leșească la mama lui doamna Marghita și la frații lui Moisi voevod și Ion voevod, atunci, în acea vreme s'a întâmpnat moartea și jupanitei Maria, sora lui Vintilă vornic.

Astfel, când a fost în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, în al doilea rând, când a fost în cursul anilor 7130 <1621—1622>, răposatul jupan Vintilă vornic, el a tras pără înaintea domniei lui pentru satul Budeștii cu Radul postelnic din Hierăști și s'au părît de față. Și a ajuns legea și divanul pe Radul postelnic, de a luat banii înapoi dela Vintilă vornic. Și a rămas Radul postelnic de lege și fără sat.

Iar apoi, când a fost peste puțină vreme, după moartea lui Vintilă vornic, s'a întâmpnat de a venit și Nechifor postelnic din pribegie aici în țară. Astfel s'a prins de satul Budeștii și s'a plâns Nechifor postelnic înaintea părintelui domniei mele în divan că i-a luat Cârstea vornic și partea lui din Budești, jumătate de sat cu sila și că nu a întrebat când a cumpărat Cârstea vornic jumătate de sat dela Radul postelnic și dela Datco paharnic. Astfel, întru aceea, părintele domniei mele Io Radul voevod a judecat cu tot divanul domniei lui ca să lepede Nechifor postelnic banii lui Tudosie spătar pe partea lui din Budești, jumătate de sat și i-a luat atunci Tudosie spătar banii înapoi în divan.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Nechifor postelnic, el a ridicat pără înaintea domniei mele pentru satul Budeștii, ca să lepede înapoi asprii lui Tudosie spătar și pe partea lui Radul și Datco, jumătate de sat. Și așa a părît Nechifor că nu a fost nici aici în țară când a cumpărat Cârstea vornic și că i-a cotropit și partea lui din Budești fără dreptate, în sila lui. Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea lui Tudosie spătar și Neagoe postelnic, ca să-și lînă ei partea lor, jumătate de sat, ce au cumpărat-o dela Radul postelnic și dela fratele său Datco paharnic. Întru aceea, Nechifor postelnic, el nu s'a lăsat nici așa, ci a plecat și la părintele domniei mele, Io Radul voevod în țara Moldovii fără știrea lui Tudosie spătar de a părît cum știe el. Astfel, întru aceea, părintele domniei mele a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a trimis domnia lui pe Nechifor postelnic cu carte, iar înapoi la domnia mea, să i se facă judecată, cum va fi mai cu dreptate, că dacă nu va fi fost Nechifor aici în Țară și va fi avut strâmbătate dela Cârstea vornic și silă, Nechifor să lepede banii peste tot satul.

Astfel întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea cu tot divanul și au mărturisit toți boierii că a fost Nechifor postelnic aici în țară când a cumpărat Cârstea vornic această jumătate de sat mai sus scrisă și că a fost aprod în casa părintelui domniei mele și apoi

încă a ajuns de a fost și al doilea postelnic, ci nu a avut pulință să cumpere. Astfel am dat domnia mea lui Tudosie spătar și lui Neagoe postelnic să-și țină ei jumătate din Budești cu vecinii ce i-a cumpărat Cârstea vornic, iar Nechifor să țină partea lui, cealaltă jumătate de sat, iar mai mult amestec să nu aibă, pentrucă s'au părît de față și a rămas Nechifor de lege dinaintea domniei mele. Iar dacă va scoate Nechifor vreodată niște zapise sau niște cărți pe partea lui Radul și Dateo, să nu se creadă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Tudosie spătar și Neagoe postelnic, ca să le fie jumătate de sat din Budești ocină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și Necula mare spătar și Vartolomei stolnic și Bratul comis și Gherghe paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Iulie 8 zile și dela Adam cursul anilor, în anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., A. N., CXVI/24.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

453

1624 (7132) Iulie 8.

† Adecă eu, Stroi den Cărtojan<i>, scris-am zăpisul nostru la mâna lu Negoitcă postelnicul, com să să știe că i-am vândutu partea mea de moșii den Cărtojan<i> den plasa de sus și den ce den jos, den județul Vlășcii, dreptu banii gala 2500. Și o-m vândot-o de a mea bună voi, fără nicio silcă, ca să fii domnii loi moșii stătători ohabnic, loi și feciorilor loi.

Și pentru cridință pusu-mi-a picetea. Și la tocmilă au fostu molți megiași, anome: popa Stoia și Șărbu și eu Stroi și Stan lo Drighici din Grécii și Radul Bancului din Ghimpeni.

Scris luna Iulie 8 zile, anul 7132 <1624>.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropolcos, X/4.

Orig. rom., hârtie, cinci peceți aplicate.

454

1624 (7132) Iulie 14.

Scrisoarea Voicăi muma Ianciului de partea ei de moșie din Samara.

Scris-am, eu Voica muma Ianciului, fata Canciului Mănescul, ție nepoate Stane Relo, cum să să știe că înparțu moșia cu Ianciul dă la Samara funea

Mănească și cât au avut Stan Untea o au cumpărat moșu nostru Măinea cu feciorii lui cu Radul și cu Danciul și cu Stan și cu Șarban; iar tu n'ai cumpărat nimica ci iaste tot o funie Mănească cu Untească.

Iar cine să va scula să ia ocina Mănească, el să fie afurisit de 318 părinți, cine va mai lua mai mult unul dăspre altul și nu va împărți în doao. Aciasta am știut cu sufletul meu și am mărturisit înaintea megiașilor.

Și mărturii: Dragomir, Stan Untea și Manea și Oprea și popa Dragomir și tot satul și Pătru Păiuș.

Scris Iulie 14 zile, anul 7132 <1624>.

Eu Voica muma Ianciului.

Arh. St. Buc. Condica m-rii Trivalea nr. 477, f. 38 v—39.

Cop. rom. Altă copie ms. 371, f. 20—20 v.

455

1624 (7132) Iulie 16.

Zapisu lui Pătru logofăt și Tudurū, *fratele lui*, dă danie un sălaș dă Țigani.

Adecă eu, Pătru logofăt cu frate-mieu Tudorū *din* Vălcănește, dat-am zapisul nostru sfintei mănăstiri Jătianul, hram <ve>tăi Dimitrie, precum să să știe că am dăruit mănăstirii un sălaș de Țigani pentru sufletul nostru: pă Miree cu feciorii lui, Badei, Constandin, Radul.

Și am dăruit această sălaș de Țigani ce iaste mai sus scris de a noastră bună voie, ca să ne fie noao pomana în veci.

Din Dălga, Stanciul postelnic, *din* Desa, Radul logofăt și *nepotul său* Stanciul, *din* Vărăți, Pătru, *fiul lui* Novacū, Necula păcurar, Lambul, *din* Craiova, popa Grigorie, Dobre, Nagomir și mulți boeri și megiașū cari nu sântu scriși aici. Pentru adevărata credință am pusu pecete noastră.

Eu Pătru logofăt.

Iulie 16 zile, 7132 <1624>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianul, nr. 723, f. 487.

Copie rom.

456

1624 (7132) Iulie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei mele jupan Antonie cămărașul și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie Groșanii Trifului și cu plasele care se cheamă Obidiții și Căldăreștii și Mălăeștii depe Călmățui, din județul Buzău, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu toți vecinii, câți se vor afla pe aceste ocini și din valtra

satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până iar la hotar, pe vechile hotare și semne ce au fost de mai nainte vreme, pentrucă acel sat Groșanii și cu plasele, care sunt mai sus zise, Obidiții și Căldăreștii și Mălăeștii, el a fost sat domnesc, cumpărat de răposatul Mihail voevod pe aspri gata din vistieria domnească. Apoi, de atunci incoace a tot fost sat domnesc pe seama domnească.

Iar apoi, când a fost în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, dacă a venit domnia lui cu vrerea lui Dumnezeu domn dela cinstitul împărat aici în Țara Românească, în al doilea rând, domnia lui singur a vândut acel sat Groșanii și cu plasele, care sunt mai sus zise și cu toți vecinii credinciosului boier al domniei mele jupan Antonie cămărașul, pentru 160 galbeni gata cu știrca tuturor boierilor dela curtea domniei lui ca să-i fie dedină. Și s'au dat toți acești aspri mai sus ziși iarăși la treaba țării, unde a fost greutate și nevoie. Și vecinii pe unde vor fi fugit și risipit să-i adune. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod pentru acel sat mai sus zis de vânzare, când a fost cursul anilor 7129 <1621>.

Pentru aceasta și domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele, jupan Antonie, cămărașul, ca să-i fie satul Groșanii și cu plasele și cu vecinii și cu venitul ocină dedină și de obabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Necola mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris, eu Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 17 zile și dela Adam până acum, la această serie, cursul anilor în anul 7132, iar dela nașterea lui Hristos 1624.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Banu, 1X/11.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una dela sfârșitul sec. XIX, cealaltă din 1906.

457

1624 (7132) Iulie 17, București.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treimea cea de o ființă și nedespărțită, amin.

Scris-am eu, Ianiu județul cu 12 părgare și cu preoței și cu toțe bătrânei orașului, de în oraș de în București, acesta a noastră carte, aceștei sfeinte mănăstere sfeta Troiță, ca de să fiie 2 locure de prăvălei cu prăvăleile făcute

aice în Bucurește, peintru că le-au cumpărat egumenul Atănasei dela mănăstere dela sfteta Troiță<ă> dela jupan Stanciul, de au dat 30 de galbene gata în mâna jupan<u>ului Stanciul. Iar jupan<u>lu Stanciul le-au fost cumpăratu aceste 2 locure de prăvălei dela jupan<u>lu Ghiunea neguțătorul dela Târgoviști, iar acum le-au vândut jupan Stanciul aceste 2 locure de prăvălei ale lui. sfeintei mănăstere sfteta Troiță<ă> de a lui bună voci, cu șterea tuturilor vecenelor și de în sus și de în josu.

Și au grăitu jupan Stanciul de cărțe ce au fost dela jupan Ghiunea, iale au peretu de răutate, iar de se voru afla, să le aducă la sfânta mănăstere, la sfteta Troiță<ă> și cheltoial<a> bane.....¹⁾.

Dece amu făcut noie acesta a noastră carte sfeintei mănăstere sfteta Troiță<ă>ca iai de să-i fie acēste 2 locure de prăvălei ce au cumpărat igumenul dela jupan Stanciul moșăia în vecei, iar cene va sparge acesta a noastră carte să fie blăstemat de 318 de *părinți cei dela Nicheia și să-i e fie lăcoita cu Iuda și cu Areia necredincioșii.*

Și amu pus și mărtorei, anume: părcintele Arsenei arfimăindret și igumenul Măcarei dela mănăstere dela sfteta Catarena și popa Borcea clesariul și popă Ivan și Seman ce au fost jude<u>șu și Gherghe Cotrăcen și Dumitru croitorul și Costea grămătic.

A scris Dragoman logofăt<u>lu dela București luna Iulie 17 zile, în anul 7132<1624>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXXIV/10.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

458

1624 (7132) Iulie 24.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domnă a toată Țara Rumănească, feciorul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele lui Coman cu frati-său Radul și Micul, feciorii lui Ion și cu feciorii lor, căți d<u>mn<e>zeu le va da, ca să le fie lor moșie la sat la Bădăni, însă partea Stoicăi vătaf toată din câmp și din pădure și din muntile ce să chiamă Priseaca și din apă și din uscat și din siliștea satului și cu rumăni, anume, Ivan Butur și Șărban, nepotul lui Ivan Butur, și Stan Țanghia și Lepădat și Rădici și Vlaicul și Oprea și Burcin și Mănicir și Strechii și Cucur și Negulia și Langa și Metereghen și Farfara și Stănilă și Mih<ă>ilă și Dumitru și Bădilă și Barbul și Moca, cu toate delnișile lor, câte vor avea și delnița boerească a lui Ivan și a lui Vitan și delnița popească or câtă să va alége du priste tot hotarul, dupretutindine partea Stoicăi vătaf.

Pentru că acēste moșii și rumăni ce s'au zis mai sus săntă cumpărate încă de mai denainte vrēme, din zilile lui Șărban voevod dela feciorii Stoicăi vătaf

¹⁾ loc alb în orig.

din Beleți, dela Iarciul și dela Dumitru și dela Tatul și dela Lădat, drept 13.000 aspri gata.

Și tot au fost acești oameni rumăni lui Coman și fraților lui Radul și Micul cu delnițele lor din zilele lui Șarban voevod până în zilile părintelui domniei melle Io Radul voevod în al doilea rând.

Apoi când au fost atuncea iar niște rumăni dintru dâșii, anume Lădat și Rădici și Stan Țânghea ei au rădicat pără și așa pără zicând cum că s'au răscumpărat dela Coman și au fost făcut și niște cărți mincinoase și viclene.

Iar după aceea deaca au prinsu de veste Coman și Radul și Micul, ei de grab au venit în naintea părintelui domniei melle Io Radul voevod de față cu Lepădat și cu Rădici și cu Stan Țânghea. Intru aceea părintii domnii melle Io Radul voevod, domnia sa, singur au căutat și au judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții boiarii domnii salce și au adevărit foarte bine cum că cu fost acești oameni rumăni lui Coman și Radului și Micului, feciorii lui Iean, și au fostu făcut cărți mincinoase și viclene cum că nu sântu rumăni. Apoi le-au luat aceste cărți mincinoase și viclene părintile domnii melle Io Radul voevod din divan de le-au spart și i-am scos din divan cu mare rușine și greotăte și i-au fost băgat în temniță și au dat și pradă. Și au rămas Lepădat și Rădici și Stan Țânghea rumăni lui Coman și Radului și Micului dinaintea părintelui domniei melle Io Radul voevod.

Iar când au fost acum în zilile domnii melle, iar Lepădat, el au ridicat pără cu Coman și cu Radul și cu Micul și așa pără Lepădat cum au părăt și înaintea părintelui domniei melle Io Radul voevod și au zis cum că nu sânt rumăni, nici le-au întorsu Coman niscareva bani care i-au luat dela dâșii. Intru aceea domniia mea singur am căutat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții boiarii domniei melle și singur am adevărat foarte bine cum că sântu acești oameni ce s'au zis mai sus împreună cu Lepădat rumăni lui Coman și Radului și Micului. Și am văzut domniia mea și carté lui Șarban voevod preste acești oameni rumăni și cartea părintelui domniei melle Io Radul voevod de rămas. Și așa au rămas Lepădat de lege și de judecată și dinaintea domniei melle ca să fie rumăni.

Și au avut pără Coman cu Grigorie și cu Stoica pentru acel munte ce s'au zis mai sus și pentru un loc, carele săcheamă Prăvăléni. Și iar au rămas Grigorie și Stoica <de judecată> dinaintea domnii melle.

Pentru aceea am dat <și domniia mea> lui Coman și Radului și Micului ca să stăpânească toate cele mai sus zise moșii și rumăni și muntele <și să le fie lor moșie> și ohabnici, lor și feciorilor lor, ne<poților lor și străne>poților lor și de nimeni neclintit, după zisa domniei melle... 1)

Arh. St. Buc. Condica m-rii Câmpulung, nr. 709, f. 419—420.
Copie rom.

1) loc rupt în text.

1624 (7132) Iulie 26.

Eu, Necula, feciorul lui Mihail Murgeanul, scris-am acest zapis al meu cum să se știe c'am vândut jupanului Neculii vistier 60 de stânjâni de ocină din Sărățeni, din câmpu și din pădure și din apă și din baltă și din uscat și din șăzutul satului și de preste tot hotarul, cât se va alege. Și i-am vândut de a mea bună voe, drept 3600 de bani și slânjânul câte 6 potronici. Și la toemeala noastră fost-au: jupan Papa *mare vornic* și jupan Ivașco *foșt mare dvornec* și jupan Stoica *mare logofăt* și jupan Parascchiva *foșt mare logofăt* și jupan Fiera *mare vistier* și jupan Bratul *mare comis*.

Iulie 26 zile, leat 7132 <1624>.

Eu Necula.

Stroe, *mare logofăt*.

Fiera *mare vistier*.

Dumitrașco *mare stolnic*.

Papa *mare vornic*.

Parascchiva *logofăt*.

Ivașco *vornic*.

Bratu *comis*.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache nr. 311, f. 179 r.
Copie rom.

1624 (7132) Iulie 31.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul prea bunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstire dela Colintina unde este hramul sfântului Ion Crăstitel, ca să-i fie în pace rumânașii ce sânt împrejurul mânăstirei de dijmă de stupi și de groștină de porci și de oi, pântru că i-am ertat domnia mea de toate mânăstirilor; cum au fost ertați și mai denainte vrémce, numai să fie a posluși la svânta mânăstire.

Drept acéia și voi deregătorilor și toate slugile domniei mele, carii veți fi într'aceșt județ, în vrémce ce veți vedea cartea domniei mele, iar voi să căutați în pace să-i lăsați, nimic să nu băntuiți rumânașii ce sânt în prejurul svântei mânăstire ce iaste mai sus zisă. *Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Luna Iulie 31 zile, anul 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

Io Alexandru voevod <m. p.>

A învățat Anton Cămărăscul

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XVI/1.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1624 (7132) August 10.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radu voevod. Scrie domnia mea voao rumăniloru de în Grozăvești căți veți fi pre partea Mitrei vornicul.*

După acéia, vă dau de știre domnia mea pentru că au avut egumenul Melentie dela sfânta mănăstire <via>li Nicolae dela București pără cu Sima logofătul aici înaintea domnii mēle<e> pentru satul Grozăvești și se-au părăt de față. Deci domnia mea am judecat cu devanul și am dat domnia mea să ție călugării partea a Mitrei vornicul, iar Sima logofel, el să ție partea ai Mitroae vorniceasa căt se va alége de în Grozăvești.

Derept acéia, în vrēm<e> ce veți vedea cartea domnii mēle, iar voi să căutați căți rumăni o veți afla în partea a Mitrei vornicul, să ascultați de acum de egumenul Melentie, de ce o va da învățătură, să fiți pre seama mănăstirii.

Iar Sima logofăt > să n'aibă cu voi treabă, ce să-și ție rumăni lui, ai Mitroae, căți se vor afla, că așa i-am judecat domnia mea.

Aciașta vă grăescu domnia mea. *Alfel să nu fie, după zisa domniei mele.*

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scriș luna August 10 zile, în anul 7132 <1624>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, XV/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1624 (7132) August 20.

† *Aici boierii jupâneșei Chiajnei vorniciasa Cernicăi vornecul și ai fetelelor Cernicăi vornecul, anume Calea și Neacșa, însă anum<e>: Ivașco fost mare vornic și Paraschiva fost mare logofăt > și Necola mare spat<ar> și Grigorie fost mare com<is> și Tudor sluj<er> și Oncea logofăt > să caute acești boiar<i> și să tocmească pre jupâneasa Chiajna vorniciasa cu fetele Cernicăi vornecul pre bugate¹⁾ și pre moșâi și pre Țigani și pre cărșili de moșae și de cumpărătoare ce vor fi avându câștigate deînpreună cu Cernica vornecul și pre tot ce vor fi avut amândoi câștigate deînpreună și mult și puțin, cum vor afla cu sufletele lor, așa să-i judece și să le tocmească și pre cumpărătorii ce au avut Cernica vornic câștigate cu Chiajna vorniceas<a> amândoi deînpreună, pre tot să-l tocmească.*

Scriș August 20 zile, leat 7132 <1624>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn*

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XV/5.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie, *ibid.*, în ms. 256, f. 297.

¹⁾ bucate.

1624 (7132) August 25.

† Adecă noi șase boiar<i> anume: Ivașco *fost mare vornic și Paraschiva fost mare logofet și Necola mare spăt<ar> și Gligorie fost mare com<is> și Tudor sluj<er> și Oancea log<ofăt> carei am fost luoăți de jupâneasa Chiajna vorniceasa vornecului Cernicăi și cu fetele vornecului Cernicăi, anume Calea și Neașa, pre răvașale domnu nostru Alexandru voevod, ca să le judecăm și să le tocmim pre satele Cernicăi vornecul și pre Țigani și pre tot ce au rămas dela Cernica vornecul.*

Deci noi am socotit și am judecat cu sufletele noastre și am dat satul Săcuianci cu casele și cu moarele și cu viili și cu tot venitul, să fie pre mâna vorniciasei până în viața ei, iar după moartea ei să rămăe pre mâinile Calei și Neașai, fetele Cernicăi vornecul, la sânge. Iar alte moșai, sate și Țigani și cu vii și alte ce vor mai fi de într'acelē, întâi să scoată de într'ansie să plătească toată datoria Cernicăi vornecul, iar ce le va mai rămănē să facă trei părți; di o parte să fie pre mâna vorniciasei, iar doa părți să fie la fetele Cernicăi vornecul. Deci vorniciasa cu partea ei să fie volnică să le dea cui va fie ei voia, iar părții fetelor să le fie lor de moșae. Inșă de în tot ce se va afla dela Cernica vornic, au mult au puțin, tot să inparță în trei.

Așa am judecat și le-am tocmit.

Serie Dragomir, luna August 25 zile, leat 7132 <1624>.

Paraschiva logofet.

Nicula mare spăt<ar>.

Gligorie com<is>

Tudorū sul<ger>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, II/17.

Orig. rom., hârtie, 4 peceti, aplicate.

1624 (7132) August 27, Târgoviște.

Hrisov lui Alexandru voevod, fecior Radului voevod, cu care întărește cumpărătorile Hrizii mare vistier în moșia Buceșanii.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul preabunului și milostivului Io Radu voevod, nepotul Mircii voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele cinstitului boerului domnii mele jupan Hrizei mare vistier și cu feciorii lui căți dumnezeu îi va dăruia ca să le fie lor moșie la Buceșanii cei de Jos, partea Stanciului toată, stânjâni 45 și partea lui Voicilă și a frăține-său Pătru toată, stânjâni 45 și iar partea Albului toată și a frăține-său David și a lui Costandin, stânjâni 186 și partea Mancifului toată, stânjâni 214 și partea lui Pătru postelnic din Pițetroșani toată, stânjâni

30, și iar partea altui Pătru toată, stânjâni 239 și partea lui Ștefan logofăt toată, stânjâni 45, *fac* împreună stânjâni 800, din câmp și din munte și din siliște și cu vadurile de moară și cu morile și depretutindenea pentru că acești stânjâni de moșie i-au cumpărat Andrei care au fost *mare* logofăt dela acești sus numiți oameni și ei să fie rumâni, drept 43.670 aspri gata.

Și iar au fost cumpărat Andreiu care au fost *mare* logofăt moșie la Bucșani, partea Balei logofăt și a nevastii lui toată, însă stânjâni 800.

Și semnele să să știe: din calea hotarului din mijlocul bisericii până în hotarul Căzănestilor în jos, preste tot hotarul din câmp și din pădure și din apă și cu tot venitul, drept 12.000 aspri gata, dela Balea logofăt și dela nevasta lui.

Însă au cumpărat Andreiu logofăt aceste moșii încă din zilele răposatului Mihail voevod și de atunci încoace tot au fost aceste moșii drepte și stătătoare până în zilele lui Gavriil voevod; când au fost atunci au avut jupâneasa Tudosiia, jupâneasa lui Andreiu logofăt, și cu fie-sa Magda păra cu Balea postelnic înaintea lui Gavriil voevod, și așa păra Balea postelnic cum au fost vândut el partea lui de moșie lui Andreiu logofăt nicieum. Iar întru aceia Gavriil voevod au căutat și au judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții boerii domnii lui și au citit și cartea lui Mihail voevod de cumpărătoare și bine au adevărat domnii lui cum că este partea Balei de moșie din Bucșani vândută lui Andreiu logofăt. Și au rămas Balea postelnic de lege dinnaintea domnii lui Gavriil voevod și de atunci tot au ținut jupâneasa Tudosiia aceste moșii care am zis mai sus cu bună pace.

Iar cându au fost acum în zilele domnii mele au făcut jupâneasa Tudosiia și cu fie-sa aceste moșii vânzătoare, iar întru aceia boerul domnii mele jupan Hrizea *mare* vistier, el au cumpărat aceste mai sus zise moșii toate împreună cu partea Balei postelnic, moșie din Bucșani dela jupâneasa Tudosiia și dela fiesa Magda și dela gineri-său Vasilie, feciorul lui Urechie dvornec, drept unghi 250 gata.

Și au vândut jupâneasa Tudosiia, jupâneasa lui Andreiu logofăt, cu fiesa și cu gineri-său care e mai sus numit aceste moșii care am scris mai sus jupan Hrizei *mare* vistier de a lor bună voe și fără de nici o silă și cu știrea tuturor boerilor și a toată curtea domnii mele. Și am văzut domnia mea și zapisile jupănesii Tudosii și a fie-sii și a gineri-său la mâna dumnealui jupan Hrizei *mare* vistier de vânzare și cu multe mărturii boeri; așijderea și cartea lui Mihail voevod de cumpărătoare când au cumpărat Andreiu logofăt aciastă moșie și cărțile rumânilor lui Andreiu logofăt de când s'au vândut cu moșiile lor lui Andreiu logofăt, așijderea și cartea de schimbu și de rămas când au rămas Balea postelnic de lege, întru care era iscălit cu mâna întru tot preasfințitul părintele nostru Chiril patriiarh Alexandriei între martori, aceste cărți le-au dat toate jupâneasa Tudosiia la mâna lui jupan Hrizei *mare* vistier.

Și iar să fie cinstului boerului domnii mele jupan Hrizea *mare* vistier satul Clanța tot cu tot hotarul din câmp și din pădure și depretutindenea oricât să va

alege, pentru că acest sat au fost cumpărat Miroslav logofăt încă din zilele răposatului Mihail voevod dela Neacșul cu ciata lui și dela Mănăilă și dela Dan.

Iar cându au fost acum în zilele domniei mele l-au cumpărat acest sat Clanța acest mai sus zis boerul al domniei mele dela Ionașco postelnic, feciorul lui Miroslav logofăt, drept 7000 aspri gata. Și au vândut Ionașco postelnic acest sat de a lui bună voe și fără de nici o silă și cu șlirea tuturor rudelor lor și cu șlirea tuturor boerilor. Și am văzut domnia mea și zapisul lui de vânzare și cu mulți boeri mărturii și din naintea domniei mele.

Pentru aciasta am dat și domnia mea cinstului boerului domniei mele jupân Hrizea mare vistier ca să-i fie aceste mai sus zise moșii și mosteniri și cu rumăni de baștină și ohabnice și feciorilor lui și nepoșilor și strănepoșilor și de nimenea să nu să clatească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: pre jupân Papa mare dvornec și jupân Stoica mare logofăt și jupân Pîera mare vistier și jupân Necula mare spătăr și Vartolomeiu mare stolnec și Bratul mare comis și Gherghe mare palarnic și jupân Dumitrache mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și am scris Șarban logofăt în cetatea Târgoviștii, August 27 zile, <ea> 7132 <1621>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256, f. 644—645.

Copie rom.; altă copie la Acad. R.P.R. ms. 4985, f. 49—50.

465

1624 (7132) August 28.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Hotărani, hramul sfântului Arhanghel Mihail și părintele egumenului Doroteiu ca să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele să-și ia vama de pește al zécelea de la loși vânătorii carii vor umbra vânănd pește pre ocina mănăstirii de în baltă de la Plosea din județul Jiul de jos ¹⁾. Așijderea să-și ia și vama de cărmă cum au fost lăgea și mai denainte vrême. Derept acéia nimenilea să nu să ispritească preste aciastă carte a domniei mele a opri pre călugări din ce le iaste partea mănăstirii, că acela om certare va avea, ce să-și ia vama și cărma cum scrie mai sus.

Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

A scris Lepădat, luna August 28 zile, în anul 7132 <1621>.

Io Alexandru voevod din mila lui Dumnezeu, domn.

Invață marele logofăt.

Arh. St. Buc. M-rea Tismana, LXXXVII/6.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ «Doljil» în orig.

1624 (7132) August 28.

† Adică eu, jupăneasă Ilina, jupăneasa Palalogăi logă Ică din Curiaeu, scris-am și mărturisescu cu acista zăpis al meu, ca să fii di mării credință la mâna fie-mea Pătranii, cum să știi cându fu la pitrecaneia mea di mortii, lăsatu-mu eu cu sufletul meu, fii-mea Pătranii un mun[i]li, carili să cheamă Piscul Căinelui, dă pri apa Praovii, cari munte nu iasli amestiecat cu alti moșii, ce să trage din moșeel mele de zéstrie. Ci am socolit iar de l-am lăsatu fii-mea Pătranii, să-i fii șe ei de zéstrii. Și am lăsatu eu, cu sufletul meu, com alte nemenii, sau alte rudeni al nostre, să n'aibă nece o treabă, ori măcaru și din fétile mēlii.

Și am lăsatu și eu blestem: cin ar călea acesta zăpis, cari am lăsat eu la moartea mea, să fii trecet și afureset de 318 părți dela Nicheia și sufletul acelora să aibă a lăcuu cu Iuda și cu Arcia la un loc. Și pintru mai adivărată credință, me-am pus mai jos picētea, ca să crează.

Scris luna August 28 zile, în anul 7132 <1624>.

† Eu jupăneasa Ilina.

Acad. R.P.R., CCCLXX/33.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1624 (7132) August 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Hrizea mare vistier și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Fundenii de pe Pasărea, care se cheamă Costiciu de lângă 1) Crețești, tot, cu tot hotarul, însă din hotarul Crăsanilor în lat la hotarul Crețeștilor și din apă și din pădure și cu tot câmpul și cu toți vecinii însă anume să se știe, anume: Costea și fratele lui Drăgan și ceilalți toți câți se vor alege; pentrucă acest sat mai sus zis a fost de moștenire al lui Tudor comis din Măldărești de moștenire și dreaptă ocină de mai înainte vreme. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Tudor comis el a făcut acest sat vânzător. Astfel, întru aceea, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Hrizea mare vistier, el a cumpărat acest sat mai sus zis dela Tudor comis din Măldărești, pentru 18.000 aspri gata. Și a vândut Tudor comis acest sat al lui mai sus zis de a sa bună voie și fără nicio silă și cu știrea tuturor rudelor lui și cu știrea tuturor boierilor și megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

1) în orig. retușat.

Și am văzut domnia mea și zăpisiul lui Tudor comis de vânzare cu mare blestem întărit și cu mulți boieri martori, anume: din Doicești, Danciul vătaf și Radul logofăt și din Cârsliești, Stanciul logofăt și din Băbeni, Zaharia logofăt și din Cacova, Builă și din Izvor, Tudor comis și din Târgoviște, Ghinea Coț și Ilie și Stanciul Pustiul negusteri și încă și alți mulți care nu sunt scriși aici.

Și iar a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele jupan Hrizea mare vistier o copilă de Țigan, anume Maria, dela Anghelina, fiica lui Stan Furdui din Orești, pentru 2600 aspri gata.

Și a vândut Anghelina această copilă de Țigan de a sa bună voie și fără nicio silă și cu știrea tuturor fraților ei și a rudelor ei și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Hrizea mare vistier, ca să-i fie acest sat zis mai sus și eu vecinii toți și această copilă Țigancă dedină și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Stoica mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Necula mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Stoica mare logofăt.

Și eu, Șerban logofăt din Fierăști, am scris în Târgoviște, luna August 29 zile, în cursul anilor 7132 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă VI/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

468

1624 (7132) August 29.

† Scris-am eu, Tudor comisul de Măldărești, acesta al meu zăpis să fie de mare credință la mâna jupânului Hrizei mare vistiar, cum să se știe că i-am vândut eu Fundenii de pre Pasăre ce se cheamă Costiciu de lângă Crețești, cu toot hotarul, den hotarul Crasanilor în latu până<'n> hotarul Crețeștilor și den apă și de pădure și cu toot câmpul și cu rumăni, anumé Costea și frate-său Drăgan și cu câți rumăni se vor afla, că mi-au fost rumă<n>i ai mei de moșie de acolo, drept 18000 de bani gata.

Și i-am vândut de bună voce a me această moșie ce e mai sus scrisă jupânului Hrizei vistiarul să-i fie de moșie neclintită, fără nici o gâlceavă.

Și am pus și mărturi cum să n'aibă nici ficiorii mii, nice din rudile mele nice o treabă că i o am vândut eu de bună voce a mea, cu știre tuturor boierilor. Mărturie am pus de mare credință: de Doicești, Danciul vataf și Radul

log<ofăt>, *din Cârsteinești*, Stanciul log<ofet>, *din Băbeni*, Zahariia log<ofet>, *din Cacova*, Buelă *din Izvor*, Tudor comisul și Harvat spătar, *din Căinești*, Stan log<ofăt> *din Târgoviște*, jupănul Ghine și jupan Stanciul Pustiiul și jupan Ilie, *din Stroești*, Mogoșu vătah.

Și am pus și blăstem să fie blăstîmat de dumnezeu și de 318 *părinți* ce-s *la Nechiia* și să se judece cu Iuda și cu Ariia cene va vre să strice toameala mea.

Și am scris eu, Spiridon log<ofăt>, *luna August 29 zile, în anul 7132 <1624>*.

Papa mare vornic.

Badea mare logofăt ¹⁾

Eu Thudur com<is>.

Paraschiva logofet.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, VI/3.

Orig. rom., hârtie cinci peceți aplicate.

Cu o copie, *ibid.*, în ms. 256, f. 325—326.

469

<1624 Septembrie 1 — 1625 August 31> 7133.

7133 <1624—1625>

Hrisovul lui Alexandru Coconul, prin care închină mănăstirea Sf. Gheorghe patriarhului din Ierusalim.

Acad. R.P.R., ms. 4783, f. 6, nr. 39.

Rezumat francez.

470

1624 (7132) Septembrie 8.

† Adeică noi, Nedelco comisul și cu jupăncasa mea Nedelea, nepoală de sor<ă> Părvului log<ofăt>, scris-am acesta la nostru zăpis să fie cu credință la mână jupănului Mattheiu cliucer și a jupăneșei lui Păunei, fata lu Drag<o>-mir post<elnic> *din Vlădeni*, ca să se știe cum noi singuri de întru inema noastră am cugetat, căci dumnezeu feciori de în trupul nostru nu ne-au dat, să avem, neci fete; deci de în toate rudele noastre luat-am și cu dragoste am priimit de-a<m> făcut să ne fie jupăncasa Păuna fată de suflet cu toată voia noastră și o am dăruit la vreme de logodnă, când o am logodit cu jupănul Matthei cliucer de i-am dat casele de în Cotești cu îngrădișul casei și cu pomii și cu pivnița și cu trei livezi care sânt lângă hotarul Vlădenilor, ce-au fost ale unchiu nostru Părvului log<ofăt>, să-i fie moșie lor și feciorilor, iar noao și unchiu nostru Părvului log<ofăt> pomeană de vecie.

Și le-am dăruit acēste moșii de bună voia noastră și fără neci o silă și denaintea părintelui vlădicăi Lucăi și denaintea lu Parthenie episcopul și a

¹⁾ mare logofăt era Stoica.

tuturor deregătorilor domnu nostru anume: jupan Papa mare vornic și Stoica mare logofăt și Fiera mare vistier și Dumitru al doilea vistier și Radul logofăt și Sima logofăt și Para logofăt și Tudor slujer Rudeanul și Grama cern. clucer.

Și am pus și blăstem: carele de ruda noastră va vrea să strice aciasta a noastră tocmeală după petrecerea noastră acela să fie trăclet și afurisit de 318 părinți cei din Nichei și să lăcuiască cu Iuda și cu Aria.

Și pentru mai mare credință pus-am și pecétea noastră. Aciasta să se știe adevărat.

A scris Șerban logofăt d. grabă la Târgoșiște luna Septembrie 8 zile, anul 7132 <1623>

Papa mare vornic.

Tudor slujer

Nedélea comisoe.

Necula mare spătar

Para logofăt

Partenie fost al Presponului 1).

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XXIX/1.

Orig. rom., hârtie, 4 pecéți aplicate.

Cu o copie, ibid., ms. 204, f. 286.

S'a admis stilul dela Ianuarie, după dregătorile martorilor Stoica logofăt și Fiera vistier.

471

<1624 Septembrie — 1625 Aprilie> 10, 7133.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Radul logofăt și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină în Măneștii de Jos care a fost al lui Mihalcea banul, însă partea lui Pătrașco postelnic și partea lui Pană, fiii lui Drăghici spătar, toată, a patra parte din câmp și din pădure și din apă și din vad de moară și cu vecinii, anume: Oprea și fratele său Gorun și Cârstea și Radul al lui Colțea și cu fiul lui, Nan și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Radul logofăt această ocină și cu vecini dela Pătrașco postelnic și dela fratele lui, Pană, fiii lui Drăghici spătar din Cârstești, pentru 20.000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zăpisul de vânzare cu boieri martori, anume: din Doicești, Danciul și din Cornești, Ilie postelnic.

Și iarăși să-i fie lui Radul logofăt ocină în Brătești în Prahova însă a treia parte de peste tot satul, din câmp și din pădure și din apă și din vecini și din

1) grecește în orig.

vad de moară și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, a treia parte, tot, pentrucă a cumpărat Radul logofăt a treia parte din Brătiești dela jupanița Elina, fiica lui Mihai postelnic din Stănțești, pentru . . . . .¹⁾ aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare cu boieri martori, anume: Danciul Doicescul și din Târgoviște, Ilie negustorul și Sava, fiul lui Dragotă și jupanița lui, Vișa.

Și iarăși să fie boierului domniei mele Radul logofăt un vecin în Măneștii de Jos, anume Cârstea Ciovlia, cu fiii săi, pentrucă l-a cumpărat Radul logofăt dela Hrizan postelnic din Bărbătești, pentru 4.000 aspri gata. Și au fost martori: din Cârstești, Pătrașco postelnic și din Băjești, Badea șefariul și fratele său Ivan paharnic și Iacov, fiul lui Malcoei pitar.

Și iarăși să-i fie lui Radul logofăt un sălaș de Țigani, anume Radul Țiganul cu Așigancă sa Sava și cu un fiu anume Neagul și cu două fiice anume Dobra și Voica, pentrucă l-a cumpărat Radul logofăt acel sălaș de Țigani scris mai sus dela doamna Elina, doamna răposatului Șerban voevod, pentru 10.000 aspri gata. Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare cu boieri martori, anume: din Filipești, Dumitrașco comis și din Teteoi, Badea șefariul.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele Radul logofăt o Țigancă anume Costanda, pentrucă această Așigancă a fost a jupaniței Stanca vorniceasa lui Ventilă vornic și a fiilor ei Tudosie spătar și Neagoe postelnic. Astfel a luat Costanda Țigancă pe un Așigan al lui Radul logofăt, anume Ganeă. Iar jupanița Mariica, fiica lui Mihalea banul și cu fiul său Preda postelnic, ei au avut o Așigancă, anume Zambira, în Țigănia lui Ventilă vornic. Astfel jupanița Mariica și cu fiul ei Preda postelnic, ei au fost datori lui Radul logofăt niște bani; iar intru aceea jupanița Mariica și cu Preda postelnic, ei au dat lui Radul logofăt pe Zambira Țigancă care a fost în Țigănia lui Ventilă vornic pentru acci bani și datorie. Iar după aceea, Radul logofăt el a făcut schimb cu jupanița Stanca vorniceasa și cu fiii ei, Tudosie spătar și Neagoe postelnic, de a dat Radul logofăt pe Zambira Țigancă, iar jupanița Stanca vorniceasa, ea a dat lui Radul logofăt pe Costanda Țigancă care a fost după Ganeă Țiganul, ca să fie Țigancă pentru Țigancă. Și am văzut domnia mea și zapisul de schimb cu martori anume: jupanița Mariica, fiica lui Mihalea banul și Neagoe vatag din . . . . .¹⁾. Și au vândut acești boieri mai sus spuși dedinele lor mai sus spuse, ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și iarăși să fie lui Radul logofăt un vad de moară în ocina Cocorăștilor, care este din jos de moara jupaniței Mariica, fiica lui Mihalea banul, în apa Prahovei, din jos de pod, pentrucă Radul logofăt, el a făcut bine jupaniței Mariica cu niște bani de și-a cumpărat un sat dela Stanciul Cepariul, în județul Argeș. Astfel, pentru binele pe care i l-a făcut, jupanița Mariica a dat lui Radul logofăt acel vad de moară mai sus scris, să-i fie dedină.

¹⁾ loc alb in orig.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Radul logofăt, ca să-i fie aceste ocine și Așigani, dedină și de ohabă, fiilor și nepoșilor și stră-nepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și Vartolomi mare stolnic și Bratul comis și Gherghe paharnic și jupan Dumitracchi mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna ..... ¹⁾ 10 zile și dela Adam până acum, la această scriere, eurgerea anilor, în anul 7133 <1621—1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N. CXI/16.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1913.

Lunile, după divan.

472

1624 (7133) Septembrie 11

† Scris-am eu, Stanca, jupâneasa lu Grozav post<elnic>, acesta al meu zapis să fie de credință la mâna Badéi logofătul de în Argeș, cum să știe că am vândutu ocina de în sat de Eșciori cât să va alége toată șe de în seliște șe de în câmpu șe de în păduré șe de în apă, de preste tot hotarul. Șe această ocină fostu-ou cumpărat Grozav post<elnic> șe cu Stanca, jupâneasa lui, dela popa Stanimir de în Drăganul, de în zilél<e> Radului vod<ă> de domnie de întâiu. Iar cându au fost în zilelé lu Alexandru voevod, feci<o>rul Radului vod<ă>, noi am vândut această ocină ce ia<ste> mai sus scris<ă> Badéi log<ofăt> drept as<pri> 600 gata.

Șe o-m vândut de a noastră bună voe, cu știrea tuturoru megeiașelor șe de în sus șe de în jos, ca să-i fie lui moșie șe feci<o>rilor lui. Șe am pus șe mărturie, anum<e>: popa Stănislav *din* Argeș, Oprea diiaconul lu Socol și Oprea, nepotul Badéi log<ofăt> de în Bărbătești, popa Drag<o>mir și Badea post<elnic> *din* Mănecești, Frâncul post<elnic>. Acesta tocmelă am tocmel de a noastră bună voe și pentru credența pusu-ne-m șe peceșilé.

A scris Dumitru logofăt luna Septembrie 11 zile, în anul 7133 <1624>.

Și iar a cumpărat Badea logofăt dela Badea Robul în Eșcior, partea lui. . . . ¹⁾ al lui Badea, pentru 800 <aspri>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX/ter/3.

Orig. rom., hârlie, trei peceși aplicate.

Cu o copie ibid., în ms. 256, f. 612.

¹⁾ loc alb în orig.

<1624 Septembrie — 1625 Aprilie> 16, 7133 Târgoviște.

† Cu mila lui d<u>mnzeu, Io Alexandru v<oe>v<o>d și domn a toată Tăra Rumânească, feciorul marelui și preabunului și milostivului Io Radul v<oe>v<o>d. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele lui Stan Grama dela Costești și cu feciorii lui, căți d<u>mnizeu îi va dărui, ca să fie lui moșie la Costești, însă partea de moșie a Barbului toată, oricâtă să va alege din câmp și din pădure și din apă și dupreste tot hotarul, pentrucă am cumpărat dela popa Stoica, feciorul Zoicăi, fata Barbului, drept un cal, preț 2000 aspri.

Și iar au cumpărat Stan Grama moșie la Costești dela Dobrotă, feciorul Iugăi, toată partea lui, ori câtă se va alege, drept 700 aspri gata.

Și iar au cumpărat Stan Grama dela Vladul Murgii un loc la câmp, drept 800 aspri gata.

Și iar au cumpărat Stan dela Oprea Albescului un loc la câmp, drept 120 aspri gata.

Și iar să fie lui Stan Grama trei fălci din Valea Gărdii, pentrucă au dărui David din Bărbălești pă Stan cu aceste fălci, când s'au înfrățit ei amândoi.

Și iar au cumpărat Stan Grama dela Vălcul, feciorul lui Cale, trei fălci de loc, drept 300 aspri gata.

Și iar au cumpărat Stan Grama dela Stanciul Orbul o falce, drept o vacă.

Și au vândut acești oameni carii mai sus s'au zis aceste moșii de a lor bună voe și eu știrea tuturor megiișilor dupenprejurul locului.

Drept accia și domniia mea am dat lui Stan Grama, ca să-i fie lui moșie stătătoare și obabnică, feciorilor și nepoșilor și strănăpoșilor și de cătră nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domniia mea: pe jupan Papa *mare vornic și jupan Hiera mare log<ofăt> și jupan Costandin mare vist<ier>*¹⁾ și jupan Mihai *mare spat<ar> și jupan Vartolomeiu mare stol<nic> și Gherghe mare p<aharnic> și Bratul mare comis și jupan Dumitrache mare post<elnic>*. Și ispravnic jupan Hiera *mare log<ofăt>*.

Și eu, Stoica log<ofet>, am scris în Târgoviște, 16..... în anul 7133 <1624—1625>.

† Acest izvod s'au tălmăcit dup<ă> cartea domnească cea sârbească de Costandin dasc<ăl> slov<enesc> la școala slov<enescă> la S<ven>tăii Gheorghie Vechiū, în București.

† *Eu Costandin das<căl> slov<enesc> am scris, Februarie 1779.*

Arh. St. Rm.-Vâlcea. Documente Istorice, 1/3.

Trad. rom.

Lunile, după divan.

¹⁾ în această vreme, vistier este: Vladul.

1624 (7133) Octombrie 8.

† Scris-am eu, Mănușcă și Stoica, zăpisiul nostru, ca să fie de mare credință la mâna dumnului jupan Necula vistiier, cum să știe că i-am vândut toate părțile noastre de ocină den Dărmănești, câtă să va alege, den câmpu, den pădure den apă și dăn siliște satului, dă preste tot hotarul, dăn matea Praovei până in Praoviță, drept bani gata 5.000.

Și o am vândut de a noastră bun<ă> voe, fără de nici o silă, cu știre tuturor megiașilor, ca să fie dumnului moșie stătătore.

Și mărturie încă au fost: Nastea dă Tărșor și Sima vătah de Dădulești, Mogoș vornic de Păulești, Gherghie post<elnic> de Negoesti, Văleul de Dărmănești, Radul Rădămbu de Stoinești și Vladul de Dărmănești.

Și am vândut această ocină in zilele domnu nostru Io Alixandru voivod, fiul lui Radul voivod, luna Oh<ombrie> 8 zile, vălet 7133 <1624>.

† Eu Mănușcă.

† Eu Stoica.

† Sima vătah din Dădulești.

† Mogoș vornic de Păulești.

† Eu Gherghe post<elnic>.

† Văleul <din> Dărmănești.

† Radul Rădămbul de Stoinești.

† Vladul <din> Dărmănești.

† Nastea de Tărșor.

Muz. Arh. Ist. Buc., 1534/D.

Orig. rom., hârtie, 8 peceti aplicate.

Cu o copie rom., ibid., ms. 1354, f. 48v-49.

624 (7133) Octombrie 8.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului <cu>hū, amin.

Scris-am, eu Pahonie monah, aciastă scrisoare cu mâna mea ca să fie adăvărată, cum că m'am trudit pentru păcatele mele de am făcut un metoh in Țara Rumânească [in] pre apa ce să chiamă Jiciun, pre locul ce să chiamă Jdrela, unde s'au pus hramul sfântului marelui mucenic Dimitrie, și am voit cu toată inima mea și l-am închinat intru sfântu Munte al Athonului, la sfânta mănăstire Xenov, unde iaste hramul sfântului marelui mucenic Gheorghie și fiind părintele igumenul Athanasie ieromanahul ca să fie intru cinstită pomenire noao și părinților noștri.

Iar de să va afla din păcatele mele cineva, sau din neam, ca să strice acest zăpis, cu mâna mea scris, să fie procler și anathema de 318 sfinți părinți dela

Nicheia și să aibă părăși pe sfântul mare și mucenic Gheorghie la dreapta și nefățarnica judecată. Și de mine să fie neertaț.

Și am pus și mărturii.

Oct<o>m<brie> 8 zile, l<ca>l 7133 <1624>.

† Eu Radu vornic.

† Eu Pahornie ierm<onah>.

† popa Dobromir *din* Urezi.

† Eu Lăpădat *din* Căciulătești.

Vălcov *de acolo*.

Eu Dan.

Eu Neagoe Buzăscul *de acolo*.

Eu Staico *din* Plopi.

Popa Vlaico.

Și am scris cu mult păcătosul Iov *din* Oreaova.

Arh. St. Buc., Cond. Ep. Râmnic nr. 707 f. 185.

Copie rom.

476

1624 (7133) Octombrie 20; Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Alexandru voevod, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlădiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu inimă curată, luminată a domniei mele, ca să fie proslăvit dumnezeu, cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfânt-răposaților părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotecinstit și cu frumoasă față și precinstit Hrisov de față al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei mânăstiri numită Tutana, unde este hramul sfântului Atanasie dela Atos și tuturor călugărilor, care viețuiesc în acel lăcaș ca să fie sfintei și dumnezeieștii mânăstiri mai sus zisă vinăriciul, însă partea domnească, ce este pe ocina mânăstirii dela Văleni, pe dealul Piteștilor, tot vinăriciul, cât se va alege, din zece vedre, o vadră. Insa toată partea domnească de vinăriciu, pentrucă am dat și am miluit domnia mea pe sfânta mânăstire Tutana cu acel vinăriciu, partea domnească, care este mai sus scrisă, ca să fie domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire, iar sfintei mânăstiri Tutana să-i fie de întărire și de hrană și miluire până în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui; iar care om va strica și va călca și va risipi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-i risipească aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți Iudei necredincioși, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l» și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în vece, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan...¹⁾ mare logofăt și jupan Fiera mare vistier și jupan Miha mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghie mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic însași spusa domniei mele.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Octombrie 20 zile și dela facerea lumii până acum, dela Adam până la această scriere cursul anilor, în anul 7133 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., Peceți nr. 39.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din prima jumătate a sec. XVIII.

477

<1624> Noembrie 1.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Sneagovul ca să fie volnici călugării den sfânta mănăstire cu aciastă carte a domniei mele să-ș ia dijma de pâine și cele ce va fi venitul despre ocina Stupinenii, partea jupănesii Cherii, care o au fost dat-o ia sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus și s'au scris la sfântul pomenic.

Ci să-ș ia dijma și ce va fi venitul dela toți oamenii, iar Rad postelnic de va avea ceva a răspunde, sau altcineva, vor veni de față și nimeni să nu-i oprească. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Noembrie 1 zi.

Aciastă carte vâleat n'au avut.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Snagov, nr. 458, f. 51 v—52.

Copie rom.

Datat după întărirea daniei jupănesii Chera din 1624 <7132>. Iunie 24 din acelaș ms. f. 51 v.

478

1621 (7133) Noembrie 24.

Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului, milostivului Io Radul voevod. Scrie domnia mea ție Tudore comis din Măldărești. După ceia-ți dau în știre domnia mea pentru sfânta mănăstire Cozia, că are unsat slobozie, anum<e> Călimăneștii și are și cărțili domniei mele de ertăciun<e> și ale părintelui domnii mēl<e> Io Radul voevod, iar voi ați călcat cărțili și n'ați ascunitat [de le-a ți] de le-ți luat oile și i-ați gorștinit. Deci, de vrēm<e> ce veți vedea cartea domnii mele și slug<a> domnii mēl<e>, anume . . . ¹⁾ iar tu să cauți, că tu nu le-i tornat, tu să-i torni tot înapoi până întru ban, că am văzut domnia mea și cartea părintelui domnii mēl<e> Io Radul voevod ca să le întorci tot ce le-i fost luat, iar tu-i porți val de atunci până acum, ce cât n'ai dat încă să le dai.

Iar să nu ver vrea să le dai, să fie volnici călug<ă>rii cu cartea domnii mēl<e> și cu slug<a> domnii mēl<e> ce iaste mai sus zis, să te trag<ă> până le vei da tot și de nime opreak<ă> să n'aib<ă> naintea cărții dumnii mēl<e>.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scriș luna Noembrie 24 zile, în anul 7133 <1624>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

A învățat marele vistier.

Arh. St. Buc., Mrea Cozia, XLVI/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

479

1624 (7132) Decembrie 20.

Acest loc de grădină este din moșia Berendeasca.

Scriș-am eu, Dragomir Sorescul al meu zapis, ca să se știe că am vândut eu Dragomir Sorescul egumenului lu Samoil dela sf<ă>nta mănăstire ce să chiamă hramul sfânta Blagoveșteni, un loc de grădină, drept 2000 de bani. Și i-am vândut eu Dragomir, egumenului, de a mea bună voe, ca să fie moșie la sf<ă>nta mănăstire. Și i-au fost prețul și mai bun de acei bani ce am luat eu, ei am și lăsat și drept sufletul părinților.

¹⁾ loc alb în orig.

Și când am făcut această tocmeală, s'au întâmplat jupan Mihalcea al doilea vornic, jupan Stoica vornic, logofătul Cernat, jupan Sava, *fiul lui Avram* și Dan Floceul și mulți oameni buni, când s'au făcut această tocmeală, așa să se știe.

Scris luna *Decembrie* 20 zile, văleat 7132, del<a> H<risto>s 1621.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Banu, nr. 196, f. 56 v.

Copie rom.; altă copie, ibid., în ms. 186, f. 98.

S'a admis începutul anului la 1 Ianuarie.

480

1624 (7133) Decembre 29, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul marelui și preabunului, milostivului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Buzinca comis și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la satul Tăistreni însă a treia parte din sat de peste tot hotarul și cu toți vecinii, câți se vor afla, pentrucă această ocină și cu vecinii a fost de moștenire a cinstului dregător al domniei mele, jupan Vladul mare vistier. Astfel a făcut schimb cu Buzinca comis de a <dat> ¹⁾ lui Buzinca comis partea lui de ocină din satul Tăistreni și cu vecinii. Și încă i-a mai dat lui Buzinca comis 6000 de bani, iar Buzinca comis el a dat boierului domniei mele Vladul mare vistier partea lui de ocină din sat din Drăgănești jumătate și cu toți vecinii, ocină pentru ocină.

Și au schimbat amândoi de a lor bună voie și cu știrea tuturor fraților lor și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Buzinca comis ca să-i fie a treia parte din sat din Tăistreni și cu toți vecinii de ohabă, fiilor și nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Miho mare spătar și Bertolomeiu mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrache mare postelnic. Ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris Stancul logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 29 zile, anul 7133 <1624>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Căldărușani, XXX/2.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom., din 1906.

¹⁾ omis în orig.

1624 (7133) Decembrie 30.

† Adecă > eu jupan Vladul mare vistiar, scris-am acesta al meu zapis să fie la mână jupânului Buzincăi comisul, cum să se știe cum am făcut schimb cu satul Tăistréni de i-am dat a treia parte de în sat de în Tăistréni și cu rum<ă>nii căți se vor afla pre acea a treia parte de sat și cu tot venitul de în câmpu și de în pădure și den apă și de preste tot hotarul și i-am mai dat și bani gata ughi 30, iar jupânul Buzinca comis, el mi-au dat jum<ă>tate cât iaste partea lui de în sat de în Drăgănești și cu toți rum<ă>nii căți se vor adevăra și cu tot venitul de în câmpu și de în pădure și de în apă și de preste tot hotarul, ca să-m fie moșie.

Și ne-am tocmil noi de a no<s>)tră bun<ă> voe și cu știrea tuturor boiarilor. Și la această tocméal<ă> a noast<tră>), fost-au mulți boiari mărturie: jupan Papa mare vornic și jupan <Fi>era mare logo<făt> și jupan Miho mare spațear > și jupan Bratul mare comis > și jupan Gligorie fost mare comis > și jupan Dumitru al doilea vistier > și Radul log<ofăt> și Para log<ofăt>.

Și am scris eu Șerban copilul, luna Decembrie > 30 zile, leal 7133 <1624>. Vladul mare vistier >.

Arh. St. Buc., M-rea Căldărușani, XXX/3.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

<1624> Decembrie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alixandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io <Radul voevod>..... și cu fiii lui căți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Corbușorul, însă partea hunicului său, a lui Cârstea, toată, din câmp și din pădure..... hotarul, oricâl se va alege din hotar până în hotar, însă să se știe semnele hotarului: dela Șitoaia..... la..... dela vale până în gura iazului și la dumbrava lui Barbul, la deal în sus până la obârșia Văii Vacii..... și dedine și hotare sunt drepte și vechi ocine..... strămoșii, încă de mai înainte vreme, din zilele lui Băsărab voevod..... ocină în Corbușor, partea Vilaei și a fratelui său, Stanciul..... din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru că această..... Vilaea a dat partea ei de ocină lui Lupul postelnic pentru că..... de suflet. Iar partea lui Stanciul a cumpărat-o Lupul dela Stanciul pentru..... din Corbușor, pentru 600 aspri gata și partea lui Dănică Marțu, pentru.....

1) loc rupt în orig.

aspri gata. Și să fie lui Lupul ocină în Corbușor, parte lui Dragomir toată . . . . .

Iar când a fost în zilele lui Gavriil voevod, iar Lupul, el a avut pără cu Dăneiu. Și așa pără Dăneiu că a plătit pe Dragomir pentru . . . . .
Gavriil voevod a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a dat lui Dăneiu lege, 4 megiași, să jure că a plătit . . . . .
și la soroc, el n'a putut să aducă pe acei 4 megiași nicicum să jure, ci a rămas Dăneiu de lege. Și iarăși să fie lui Lupul postelnic . . . . .
a cumpărat Lupul dela Dăneiu, pentru 3000 aspri. Iar întru aceasta, am văzut domnia mea și cartea lui Băsărab cel Bătrân veche și ruptă . . . . .
asemenea și domnia mea am înnoit și am întărit cu cartea domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Lupul postelnic, ca să-i fie . . . . .
de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera . . . . . mare spătar și jupan Bartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrache mare <postelnic> . . . . .

În cetatea de scaun, Târgoviște, luna Decembrie 30 zile și dela Adam până acum . . . . .

† Io Alixandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXC/7.

Orig. slav, perg., rupt, cu 1/3 lipsă, pecete timbrată.

Datat din 1624, după lista boierilor din divan.

483

1625 (7133) Ianuarie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului, milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tatul și lui Lăudat, fiii lui Ivașco diu Beleți și cu fiii lor, câți le va dărui Dumnezeu, ca să le fie ocină în satul Dobrăești, însă din partea lui Vlaicul, a treia parte, din câmp și din apă și din pădure și din vatra salului și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat Ivașco, tatăl lui Tatul și a lui Lăudat această ocină care este mai sus zisă dela Socol, nepotul lui Vlaicul, pentru 700 aspri gata și pentru un cal bun, încă în zilele răposatului bunic al domniei mele Mihnea voevod. Și iarăși să-i fie lui Tatul și lui Lăudat și lui Tudor și lui Preda ocină în Beleți, însă partea lui Vlaicul toată, de peste tot hotarul, însă se să știe: dela mărăcinele Priboianilor până la hotarul Negreștilor. Pentrucă au cumpărat Ivașco și Neagul și Preda această ocină care este mai sus spusă dela Vlaicul vâtaf pentru 3300 aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Tatul și lui Lăudat și lui Tudor și lui Preda, 2 ogoare în hotarul Negreștilor, însă un ogor la fântâna lui Hârsu iar alt ogor lângă drum, pentrucă a cumpărat Ivașco și Neagul și Preda aceste ogoare iarăși dela Vlaicul pentru 300 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Ivașco, tatăl lui Tatul și al lui Lăudat, din partea lui Guia jumătate și din sat, din câmp și din pădure, dela Guia, pentru 880 aspri. Și iarăși a cumpărat Ivașco ocină în Beleți partea lui Nenciul Motomeanul toată, de peste tot hotarul, dela Nenciul Motomeanul pentru 770 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Ivașco un ogor la Siliștea Undiței dela Stănilă, pentru 70 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Ivașco 1 ogor lângă mărăcinele Priboianilor din sus dela Stoica al lui Bohe din Priboiani, pentru 330 aspri. Și iarăși a cumpărat Ivașco 1 ogor lângă mărăcinele Priboianilor din jos, merge cu capul la râu și până la pomii aceia vârtoși, dela Dragobrat din Priboiani, pentru 230 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Ivașco 1 ogor din cânepiște din Hogeac, dela Langa din Negrești, pentru 70 aspri gata și pentru o cergă.

Și iarăși a cumpărat Ivașco ocină în Țigănești partea lui Cârstea, fratele lui Piescoe, toată, de peste tot hotarul, dela Bădiia din Negomirești și cu via din valea Popii . . . . .¹⁾ și via din râpă, din drumul cel vechi și până în marginea braniștei, pentru 3000 aspri gata, încă din zilele răposatului Mihnea voevod.

Și iarăși a cumpărat Lăudat dela fratele său Tatul 1 ogor la braniștea cu anini pe mal, pentru 170 aspri gata.

Și au vândut acești numiți oameni aceste mai sus spuse ocine de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele. Încă au fost atunci martori anume: din Negrești, Bogoslov și fratele său Șerban și din Țigănești, Șerban Epurel.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Tatul și lui Lăudat, ca să le fie ocină de ohabă, fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Radul mare vistier și Mihai mare spătar și Bertolomeiu mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrache mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris Stăncul logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 2 zile, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung XI/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1739, cealaltă din sec. XIX.

¹⁾ loc rupt în orig.

1625 (7133) Ianuarie 4.

† Scris-am eu Socol *din* Dobroești al meu zăpis și mărturisescu cu sufletul cum să să știe că au vândut tată-mieu Dumitru partea lui de ocină den <Dobroești toat<ă> Stoicăi vat<af> *din* Beleși, drept 4400 de aspri, însă dentr'o fune a patra parte și cu viile de la Călug<ă>rița.

Și iar mărturisescu eu Socol cum au vândut Deteo vat<af> *din* Dobroești den partea lui dëlnița Oprei iar toat<ă>, de preste tot hotariul Stoicăi vat<af> în zilele Mircei voevod, drept 1500 aspri și drept 1 cal de l-au scos den leg<ă>tura Oprei banul. Însă să știe în bucașile de ocină de la Dobroești să înparță Stoica vat<af> cu Hainza *din* Dobroești de în doao.

Și iar mărturisescu eu Socol să să știe cum au vândut eu de în partea unchiu-mieu Vlaicul a treia parte Stoicăi vat<af> lu Ivașco *din* Beleși, drept 700 de aspri și drept un cal. Așa știu eu și mărturisescu cu aciast zăpis, cum să să știe.

• Și mărturie încă au fost la aciastă locmeal<ă> *din* Beleși, popa Ivan și Radul, *fiul lui Neașul* log<ofăt> și Voinea al Roșcăi și Manea și Dragot<ă>.

Scris luna Ghen<arie> 4 zile, leat 7133 <1625>.

Socol logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XI/2.

Orig. rom., hârtie.

Cu* o copie ibid., ms. 204, f. 142.

1625 (7133) Ianuarie 7.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce se numește sfânta Troiță, care este în jos de orașul București, ca să fie volnici călug<ă>rii cu aciast<ă> carte a domniei mel<e> să facă mănăstirea mori înjugate cu cêlêlalte mori domnești ce sânt la bae în vadul de dècîndé ¹⁾, despre casele Neculei sluj<er>, tot întru un vad, pentrucă am dat și am miluit domnia mea pre svênta mănăstire ce scrie mai mai sus cu jumătate de vad, unde sânt morile cêle domnești, să-ș<i> facă și călug<ă>rii mori, să fie de ajutoriu și de hrană mănăstirii și să n'aib<ă> niminilea treabă cu morile, nici vornic de acoloa den București, nici județul, nici oroșan, nici slugă domnească, fără numai călug<ă>rii să-ș ia venitul ce va fi, ce să aib<ă> pace de lot omul, căci am miluit domnia mea că iaste vad domnescu. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

¹⁾ de dîncolo.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în luna Ianuarie 7 zile, anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/12.

Orig. rom., hârtie, pecele aplicată, în parte căzută.

486

1625 (7133) Ianuarie 10, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Alecsandru voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea aciaștă poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Cozii, unde este hramul sfintii și începătoarii de viață troițe și părintelui egumenu-lui Ionichie și tuturor călugărilor ce lăcuiesc într'acel sfânt lăcaș, ca să fie ei sfânta mănăstire Codmēna, carele e hramul buneii vestiri al născătoarii de Dumnezeu, supt stăpânire și supt supunere sfintei mănăstiri Cozii, cu toate satele și moșiile și Țigani și cu morile și cu viile și cu tot venitul, oricât să va afla. Pentrucă pre sfânta mănăstire Codmena o au fost dat și o au fost închinat de răposatul Mircea voevod de când era curgerea anilor 6896 <1388> ca să fie supt stăpânirea și supt supunerea sfintei mănăstiri Cozii, cu toate satele și cu tot venitul.

Așijdere au mai dat ca să fie volnic igumenul dela Cozia să pue el igumen la Codmena pre carele va alege el cu tot soborul, iar alt niminea să nu fie volnic nici domn, nici mitropolit nici altcinevași, fără decât igumenul dela Cozia, dupre cum au așăzat răposatul Mircea voivod. Și am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Mircea voevod, făcut cu mare blestem, pentru aciaștă adăogire și așăzământ ce s'au zis mai sus.

Pentru aceia și domnia mea am luat seama dinpreună cu părintele nostru mitropolitul și vlădica și cu toți cinstiții îndreptătorii domniei mele și însumi domnia mea am dat sfintii mănăstiri Coziei ca să fie sfânta mănăstire Codmēna supt supunere și supt stăpânire, cu tot venitul, dupre cum au fost dat și de răposatul Mircea voevod, și să pue mănăstire Cozia igumen la Codmēna și să asculte toți poslușnicii de igumenul Cozianul.

Și am innoit domnia mea și hrisovul Mirceii voevod cu aciaștă carte a domniei mele, dupre cum au fost și mai denainte vreme și nimenea nicio supărare să nu aibă, după hotărârea domniei mele.

Și iată și blestem am pus domnia mea, după patrecania domniei mele pre carele va alege domnul Dumnezeu a fi domn Țării Rumânești sau din preaiubiții fii domniei mele sau pentru păcatele noastre și de alt neam, va cinsti și va innoi și va întări aciaștă carte a domniei mele, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui, iar în veacul cel viitori sufletul lui; iar de nu va cinsti și nu va innoi și nu va întări aciaștă carte a domniei

mele, cine va călca și va strica, acela să fie proclat și anathima și afurisit de 318 sfinți părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu ceilalți necredincioși jidovi.

Și iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vist<ier> și jupan Mihai mare pitar ¹⁾ și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare păharnic și jupan Dumitraiche mare post<elnic>. Și Fiera mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt la scaunul Târgoviștii, în luna lui Ghengar 10, la leat 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Colmeana, nr. 357, f. 10 v—11.

Copie rom.; altă copie ibid., în ms. 359, f. 7—8.

487

1625 (7133) Ianuarie 11.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeștii mănăstiri numită Tismana, ca să fie volnic egamenul și cu tot săborul den svânta mănăstire, să ție satul Corzeștii, cu rumăni și cu venitul și cu tot hotarul cât se va alége, pentrucă acest sat fost-au de moșie al sventei mănăstiri, și l-au ținut cu bun<ă> pace.

Iar când au fost în zile<e> părintelui domniei mel<e> Radul voevod. se-au fost sculat Ion comisul de Paia, de au luat acel sat în sila lui fără nici o judecat<ă>, dela svânta mănăstire, de l-au ținut cât<ă>va vřem<e>, până a doa domnie a părintelui domniei mel<e>. Deacia iar au lăsat satul pre seama sventei mănăstiri. Și l-au ținut mănăstirea cât<ă>va vřem<e>, cu pace.

Apoi iar se-au sculat Ion comisul, de au luat satul dela svânta mănăstire, de al doilea rând, de l-au ținut, fără lége și fără judecat<ă>. Iar cândă au fost la moartea lui, mărturisit-au Ion comisul cu gura lui, cum n'au avut cu acel sat nici o meteah<nă>, ce au fo<s>t satul sventei mănăstiri, de moșie, și să-l ție iar mănăstirea. Și la moartea lui, când au grăit acéle cuvente, fost-au mărturie Stamate aga și Dumitru de Filiaș<i> și Mihai Tănțăreanul și Preda... ²⁾ și alți boiari mulți. Și aceș<i> boiari au venit de au mărturisit și naintea domniei mel<e>, în divan, cum au grăit Ion comisul acéle cuvente, naintea lor.

Derept acéia am dat și domnia mea ca să fie volnică sv<ă>nta mănăstire să-ș<i> ție satul Corzii cum serie mai sus, cum le-au fost de moșie.

Așijdérea și tu, Lațco peh<arnic>, în vřem<e> ce ver<i> vedea cartea domniei mel<e>, tu să laș<i> satul sventei mănăstire în bun<ă> pace, mai mult nemic

¹⁾ în loc de: spătar.

²⁾ loc alb în orig.

să nu oprești. Iar să-ți va părea strămbă, să vii de față naintea domniei mele. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Ghin<aric> 11 zile, v<ă>l<ea> 7133 <1625>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Acad. R.P.R., 1/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie la Arh. St. Buc., ms 711, f. 168 v—169.

488

1625 (7133) Ianuarie 12.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfinte, Dumnezeuiești mânăstiri numită Tismana ca să fie volnic egumenul și cu tot săborul dele sv<e>nta mânăstire să ție pre Costandin Țiganul și cu Țiganca lui, Voica și cu 2 fete ce le-au făcut Costandin cu Voica, pentrucă au fost Costandiu Țiganul de moșie al sventei mânăstire de Tismăna. Deci au fost luat pre acea Țiganca a Radului de Cârpeniș, anume Voica și au făcut Costandin cu Voica Țiganca 2 fete și se-au căzut să ia Radul de Cârpeniș acele 2 fete ce sânt făcute cu Țiganca lui. Iar după acéia, se-au sculat Radul de Cârpeniș de au făcut toceal<ă> și schimbă cu Ioan egumenul și cu toți călugării den svânta mânăstir<e> de bună voia lor, de au dat egumenul Ioan și cu alalți călugări Radului de Cârpeniș trei Țigance ale sventei mânăstiri, anum<e> fata Botei, Anca și Sora și Vilaia, să fie Țigance pentru Țigance, ca să ție Radul aceste Țigance ale sventei mânăstiri să-i fie de moșie; iar svânta mânăstire să ție pre Voica Țiganca cu două fete ale ei, anum<e> Stana și Necșa, ca să le fie de moșie.*

Și se-au tocmit de bună voia lor și au fost mărturie Radul și Iacoane și Hamza al Paștei și Stan Crăsnariul, fiul póp<ei> Radul din Predești. Și au venit de au mărturisit și naintea domniei mele.

Derept aceia, am dat și domnia mea, ca să le fie lor de moșie. Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Ianuarie 12 zile, la anul 7133 <1625>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, CXVII/12.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

Cu o copie ibid., în ms. 329, f. 646 v—647.

489

1625 (7133) Ianuarie 12, Târgoviște.

† *Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească.*

† In zilele binecinstitorului și de Hristos iubitorului domnului nostru Io Alexandru voevod, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod.

A scris vlădicia mea această carte a vlădiciei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Cozia, hramul sfintei troițe de viață făcătoare și egumenului ieromonah Ioanichie și tuturor călugărilor care viețuiesc în sfântul locaș, ca să-i fie în stăpânire sfânta mănăstire numită Codmeana, care este hramul blagoveșteniei preasfintei născătoare de dumnezeu, în supunere și în ascultare sfintei mănăstiri Cozia, cu toate satele și vecinii și ocinile și Țigani și cu mori și cu vii și cu tot venitul cât se va afla, pentru că aceste sfinte mănăstiri mai sus scrise, amândouă sunt făcute și zidite și miluite de cel de demult bătrânul și răposatul domn Io Mircea marele voevod, când au fost cursul anilor (800¹). Și asemenea însuși bătrânul, răposatul Mircea voevod chiar domnia lui a binevoit cu a sa bunăvoință cu luminată inimă de a dat și a închinat mănăstirea Codmeana să fie sfintei mănăstiri Cozia în supunere și în ascultare cu toate satele și cu toate veniturile și să aibă egumenul dela Cozia grijă să pună egumen și nastavnice în mănăstirea Codmeana din frații săi ieromonahi pe cine va alege între frații din sobor, iar altul să nu aibă puterea de a pune egumen la Codmeana fără voia egumenului dela Cozia: nici domn, nici boier, nici mitropolit, ci numai singur egumenul dela Cozia și cu frații săi. Și dacă se va întâmpla să fie lipsă de hrană și bucate la Codmeana să aibă grijă să dăruiască egumenul dela Cozia, cum este scris și în preacinstitul hrisov de însuși bătrânul, răposatul Mircea voevod.

Așa și binecinstitorul nostru domn Io Alexandru voevod a binevoit domnia lui să dea mănăstirea Codmeana ca să fie în ascultarea mănăstirii Cozia cum este mai sus scris la fel și cu sfatul și cu toți dregătorii domniei lui. Astfel și vlădicia mea cu toți arhieriei episcopii chir Theofil dela Râmnic și chir Efrem dela Buzău și chir Iasaf dela Dealul, cu egumenii ieromonah Ion dela Tismana și Theofil dela Bistrița și Partenie dela Mislea și Antonie dela Argeș și Haralambie dela Snagov și cu tot soborul Țării Românești am dat și am închinat, ca să fie mai sus scrisa mănăstire Codmeana în ascultarea și în supunerea mănăstirii Cozia, în veci neclintit și nestrucăt.

Iată și blestem punem vlădicia mea: după moartea noastră, cine se va încerca să facă altfel sau să strice această întocmire, acel om, fie domn, fie boier sau mitropolit, domnul dumnezeu să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacul viitor sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de însuși stăpânul Hristos și de preacurata lui mamă și de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și de vlădicia mea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei care au strigat: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceace și va fi în vecii vecilor, amin.

---

¹) lipsește cifra zecilor și unităților, anume: 96.

Am scris Eftrem elisiarh in sfânta mitropolie din Târgoviște, luna Ianuarie 12 zile, anul 7133 <1625>.

† Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei, Luca <m. p.>¹⁾

Arh. St. Buc., M-rea Cotmeana 1/1.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1844.

490

1625 (7133) Ianuarie 12.

† Adeca, eu jupan Vladul marile vistliar scris-am acesta al meu zapis, să fie la svânta mânăstire la Sneagov și la părintil(e) episcop chir Haralampie ce iaste egumin într'această svântă mânăstire și la toți(c) călugării, cum să se știe că am avut eu la svânta mânăstire la Sneagov 1 Țigancă, anume Buna Țigancea, sora lui Crivăț, și cu 3 fete. Deci, m'am tocmnit cu părintile episcopul ce este egumen și cu toți(c) călugări den mânăstire de mi-au dat Țigance pentru Țigance, de în Țigănie sventei mânăstiri, însă Țigancele anum(e): Neaga Țigancea cu fetele-și, anum(e), Mușă și Buna, de mi-au plătit Țigancele; și ne-am tocmnit de a noastră bună voce.

Și la această locmeală fost-au mărturie mulți boiari, anume: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare log(o)fat și jupan Miho mare spatcar și jupan Dumitrachi mare postelnic și jupan Bratul mare com(is) și jupan Dumitru al doilea vistliar. Altfel să nu fie, după zisa noastră.

Scris luna Ghencar 12 zile, v(ă)leat 7133 <1625>.

Vlad mare vistlier <m. p.>

Acad. R.P.R. XX/86.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie la Arh. St. Buc., Condica m-rii Snagov, nr. 458, f. 86 v-87.

491

1625 (7133) Ianuarie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mânăstiri dela Argeș și părintelui și rugătorului domniei mele chir Antonie episcop și înaintea stătător al sfintei mânăstiri, ca să fie satul sventei mânăstiri, anum(e) Flămânzeștii și cu Țigănia în pace și slobod de bani de păharnicie de cătră păharnicii; nimic de vinure câte se vor vende acolo în sat și în Țigănie să nu dea; nici să meargă păharnicii acolo, pentru că am ertat domnia mea, cum au fost ertat și de părintele domniei mele și de alți domni mai denainte vrem(e).

¹⁾ grecește în orig.

Dereptu aceia și voi păharnicilor care veți iumbla acolo pentru păharnicia, în vreme ce veți vedea cartea domniei mele, voi să vă feriți de satul sventei mănăstire ce e mai sus scris și de țigărie, în pace să lăsați și să nu vă învâlușiți, numai să vă luați păharnicia de căreimele dea vrșii, iar în sat nemie să nu mergeți, că așa iaste învățătura domniei mele.

Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic însuși spusa domniei mele.

Scris Ianuarie 17 zile, anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

A învățat marele vornic.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș. 1/12.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată căzută.

492

1625 (7133) <Ianuarie, înainte de 20>.

O carte vlădicească pentru daniile ce au lăsat Stan Stângă.

Din mila lui dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca al întregii Țării Românești.

Scris-am vlădicia mea acastă carte a vlădiei mele sfântei și dumnezeieștii mănăstiri ce să chiamă Vi-roșul, igumenului și tuturor fraților ce vor fi în sfânta mănăstire, cum să aibă a-și ține în pace și slobozi toate bucatele ce le-au lăsat lor Stângă, vii și case și pivniță și vinul cât va fi tot și doi cai și o iapă cu noaten și o vacă cu vișel și 1 cal igumenului Savei Pentrucă le-au dat singur Stan Stângă cu voia lui, la moartea lui, pentru păcatele lui și dinaintea a mulți oameni buni și mărturii. Iar altul să n'aibă treabă cu bucatele ce-s mai sus scrise, nici frați, nici nepoți, nici fete, nici alții streini, ci numai să fie la sfânta mănăstire întru bună pace, de nimenea băntu'ă să nu aibă cum am văzut vlădicia mea zapisul ce au făcut Stan Stângă la moarte dinaintea a mulți oameni buni mărturii și cu mare blestem.

Așijderea și vlădicia mea încă am pus mare procleție, cine să va ispiti a strica tocmeala acestui mort, ce iaste mai sus scris, acela om să fie anathema și proclit și afurisit de vlădica Hristos și de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și să fie proclețit și afurisit de vlădicia mea și să fie cu Iuda și cu Ariia la un loc. *Alfel să nu fie, peste porunca vlădiei mele.*

Și am scris eu, Efrem clisiarh la sfânta Mitropolie. 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., Condica m-rfi Viroș, nr. 482, f. 55.

Copie rom.

Luna, după doc. din 20 Ian. 1625.

493

1625 (7133) Ianuarie 20.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, feciorul preabunului, milostivului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Marăi

și Pudore, fetele lui Stan Stângă armaș din Pitești ca să fie volnice cu cartea domniei mele de să fie din toate moșiile și din toate bucatele tătâne-său, lui Stan Stângă 2 părți iar mănăstirea Vicroșul să fie o parte. Pentru că aceste moșii, veri ocine, veri bucate, fost-au ale lui Stan Stângă de moșie și câștigate de el. Și au fost lăsat până au fost el viu mai dinnainte vreme, să fie toate bucatele și moșiile fetelelor.

Iar când au fost vreme de moarte l-au ajuns moartea la mănăstire și s'au îngropat la mănăstire, fetele acolo n'au fost. După aceia igumenul Savva și călugării din mănăstire, ei zice că au dat și au lăsat toate bucatele și toate moșiile în mănăstire unde-i zace trupul, iar fetelelor n'au lăsat nimic, că au fost înzăstrate și căsătorite mai denainte vreme.

Drept aceia, domnia mea am căutat și am judecat pe dreptate, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele. Deci n'am crezut nici pe unii nici pe alții, nici am lăsat fetele fără dreptate nici mănăstirea, ci am dat domnia mea amândurora fetelelor să fie 2 părți și mănăstirea o parte, iar alt nimenea treabă să nu aibă, nici frați, nici surori, nici nepoți, nici alt niminea de ruda lor. Iar de vor vrea să mai rădice dintru ei pără, acela să nu aibă treabă innaintea cărții domniei mele. Și au rămas Savva igumenul de lege. *Allfel să nu fie, după spușa domniei mele.*

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Ianuarie 20, 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vicroș nr. 482, f. 137—138.

Copie rom.; altă copie ibid., ms. 710 f. 780, cu data 8 Ianuarie.

494

1625 (7133) Ianuarie 24.

† Scris-am eu jupâneasa Neaga, fata lu Bogdan pos<telnic> din Săhăteni, sora lu Pătrașco, nepota jupănesci Neagăi vornicesei, acesta al meu zapis la mâna nenei lu Dumitru log<ofăt> din Căldărușani, ca să-și ia o Țigaîncă anume Slamână cu doi feciori, anume Manea.....¹⁾ dela <făn>ta mănăstire dela Snegov, păintru că această Țigaîncă a fost dat<ă> încă mai de innainte vreme de mama Neaga vornicasea, neneii lu Dumitru log<ofăt>. Deci, dup<ă> petrecer<ea> mamei Neagăi vornicesei, au căzut nene Pătrașco să plăte<a>scă această Țigaîncă. Iar dup<ă> petrecer<ea> neneii lu Pătrașco, frățini-meu, amă căzut eu să plătescu această Țigancă. Daci amă dat nenei lu Dumitru log<ofăt> de să-și ia această Țigancă dela <făn>ta mănăstire ce iaste mai sus scris<ă>, iar călugărilor, de le va părea strâmbu, ei se vor pără cu mine.

¹⁾ loc alb în orig.

Și la toameala noastră mărturii încă au fost anum<e>: Stoica și Stan Lungoci și Simpietru și Stan Balomirescul și Antonie și Albot<ă> și Buzia.

Am scris eu creiu Theodosie din Șchcii, luna Ghenar 21 zile vâleat 7133 <1625>.

Acad. R.P.R., XXI/285.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

495

1625 (7133) Ianuarie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Neagul și fratelui său Gherghe, fiii lui Mihai din Târgșor și cu fiii lor, căți le va da Dumnezeu, ea să le fie ocină în Bărcănești, însă ocina pe care a cumpărat-o cumnatul lor, Stanciul, împreună cu Neașa, sora lui Neagul și a lui Gherghe, femeia lui Stanciul. Deci când au căsătorit Neagul și Gherghe pe sora lor Neașa după Stanciul, i-au dat zestre 80 de galbeni și o cească de argint și 6 linguri de argint și trei chintise¹⁾ de postav și două mantale de postav și 3 cai și 4 boi și 4 vaci.

Astfel, când a fost după aceea, Neașa, sora lui Neagul și a lui Gherghe, ea a murit cu copii cu tot. <Iar> întru aceea, după moartea ei, Neagul și Gherghe, ei au cerut zestrea surorii lor, Neașa, dela cumnatul lor, Stanciul, iar el n'a voit să dea zestrea mai sus zisă, ci a fugit Stanciul la Brașov, iar dela Brașov a fugit în Moldova. Deci de acola, el a mers la Brăila de s'a căsătorit. Astfel, dacă s'a căsătorit Stanciul, el a venit să ție ocina din Bărcănești, pe care a cumpărat-o, iar Neagul și Gherghe, ei au cerut zestrea dela cumnatul lor Stanciul. Astfel au mers la pără de s'au părît de față înaintea lui Alexandru voevod, fiul lui Iliș voevod. Întru acestea, Alexandru voevod, domnia lui a judecat și le-a dat 4 megiași între ei, ca să-i întocmească. Iar megiașii așa au întocmit cu sufletele lor, ca să ție Stanciul din ocină, a patra parte și să întoarcă zestrea înapoi. Iar după aceea, cumnatul lor, Stanciul, el a murit.

Iar când a fost în zilele lui Gavriil voevod, după moartea lui Stanciul iar femeia lui, ea a mers în pără cu Neagul și cu Gherghe pentru ocina din Bărcănești. Astfel întru acestea, Gavriil voevod, domnia lui a judecat ca să întoarcă femeia lui Stanciul zestrea Neașei, sora lui Neagul și a lui Gherghe și să ție ocina, dar femeia lui Stanciul, ea s'a lăsat și de zestre și de ocină. Și am văzut domnia mea și cartea lui Gavriil voevod, cum este mai sus scris.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui Neagul și lui Gherghe, ca să fie în pace de către femeia lui Stanciul și să le fie lor ocina din Bărcănești dedină și de

¹⁾ chintîș sau contăș, haină bărbătească, cu mâneci.

obabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și Miho mare spătar și Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și a scris Lepădat în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 25 zile și dela Adam, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., GXCVII/56.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

496

1625 (7133) Ianuarie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Rădei și popii Stan din Clocotici și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină la Bombuești, însă partea lui Stanciul logofăt din Cepari. Însă să se știe delnițele alese din Bombuești: delnița Dănească, pe care au ținut-o Marco și Benea, toată și delnița Țigăiască, pe care au ținut-o Țigac și Cârstea, toată și delnița lui Cumbe toată și din satul Clocotici ¹⁾ delnița lui Ioniță toată ²⁾ și delnița lui Manea toată și delnița Tipsească toată, pe care au ținut-o Simeon, însă aceste delnițe cu vecini cu tot, pentrucă le-a cumpărat Rădei și nepotul său popa Stan, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege, dela Stanciul logofăt din Cepari, pentru 16000 aspri gata. Și a tot ținut Rădei și popa Stan această mai sus spusă dedină cu bună pace de atunci până acum.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Radul postelnic din Măldărești, ginerele lui Stanciul logofăt din Cepari, el a ridicat pără înaintea domniei mele cu această dedină mai sus spusă. Și așa păra Radul postelnic că i-a dat socrul său Stanciul logofăt această dedină zestre. Iar întru acestea, domnia mea am cercetat <și am judecat>, ³⁾ după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și așa <am adevărit domnia mea> ³⁾ că nu a dat Stanciul logofăt zestre ginerelei său Radul postelnic, ci a vândut Stanciul logofăt <această> ³⁾ dedină lui Rădei și popa Stan, <când> ³⁾ a căzut Stanciul logofăt într'o nevoie și greutate, <încă> ³⁾ în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod. Astfel, a rămas Radul postelnic de lege dinaintea domniei mele, pentrucă am văzut

¹⁾ deasupra cuvântului s'a scris în orig. « eu popa Stan ».

²⁾ pasagiul « și din satul . . . . . toată » a fost încercuit ulterior cu cerneală neagră.

³⁾ loc rupt în orig.

domnia mea și zapisul lui Stanciul logofăt la mâna acelor oameni, fiindcă atunci, la această vreme, Radul postelnic, el n'a voit să dea aspri să-l scoată pe socrul său Stanciul logofăt din nevoe.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Rădei și popii Stan, ca să le fie această mai sus spusă dedină ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Am scris eu Dumitru logofăt din Gănești în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 27 zile, curgerea anilor dela Adam până acum, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., A. N., CLV/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie slavă și două traduceri românești.

497

1625 (7133) Ianuarie 28, Târgoviște.

† <Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru> ¹⁾ voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ..... ¹⁾ cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să fie ocină în satul Olănești, însă partea din funia lui Mănescul a treia parte..... ¹⁾ <cu> tot hotarul, oricât se va alege și cu via, cât a fost partea unchiului său Radul Mănescul; pentrucă unchiul său, Radul, <n'a avut> fii din trupul lui..... ¹⁾ nepoții lui, pe Goran logofătul și l-a făcut fiul lui și i-a dat toată ocina lui și toate averile lui. Și a închinat lui Goran logofăt încă în..... ¹⁾ fiul, ca să-l hrănească cât va fi viu și la vreme de bătrânețe, ca pe un părinte și la moartea lui să pomenească..... ¹⁾

Apoi întru aceasta, Goran logofăt, el l-a tot ținut în casa lui și l-a hrănit și l-a căutat la vreme de bătrânețe și de nevo ia lui, când l-a ajuns <moartea> în casa nepotului său, Goran logofăt, în zilele lui A¹lexandru voevod, fiul lui Iliș voevod. Apoi la moartea lui, Goran logofăt, el a căutat și a făcut toate pomenile câte au trebuit, ca pentru un părinte. De asemeni, a pomenit și pe femeia unchiului său, Radul, la moartea lui, ca și pe unchiul său Radul.

Iarăși să fie lui Goran logofăt un vecin, anume Dumitru al lui Neculcea, pentrucă l-a cumpărat dela nepotul lui, Neagoe, ginerile vărului său Radul,

¹⁾ loc rupt în orig.

pentru 1300. Însă Neagoe a cumpărat pe Dumitru dela soacra lui, Dumitra. Și după aceea, el a vândut slugii domniei mele, lui Goran logofăt, cu știrea lutoror cumnașilor săi și cu vatra lui și cu două ogoare de ocină în câmp. Iarăși să fie lui Goran logofăt un vecin, anume Radul al lui Vlade și cu fiii lui și cu vatra caselor cât ține și cu pomii din jurul caselor; pentrucă i-a cumpărat dela Radul al lui Bran și dela fiii lui, pentru 1800 aspri gata.

Iarăși să fie lui Goran logofăt un vecin, anume Căzan Olea și cu toți fiii lui și cu ocina lui și din Muereasca și din Cheia; pentrucă s'a vândut el de bunăvoia lui, pentru 2400 aspri gata, să fie vecin. Iar să fie lui Goran logofăt un vecin anume Stănilav și cu fiii săi, pentrucă s'a vândut el, pentru 1300 aspri gata, de a lui bunăvoie, să fie vecin. Iarăși să-i fie lui Goran logofăt un vecin, anume Ianoși cu fiii săi, pentrucă s'a vândut el cu 1300 aspri gata, de a sa bunăvoie, să fie vecin. Iar să-i fie lui Goran logofăt un vecin, anume Toesaba cu fiii săi și cu ocina lui ¹⁾ pentrucă s'a vândut cu 1800 aspri gata, să fie vecin.

Iar să-i fie lui Goran logofăt o vatră în satul Olănești ²⁾ pentrucă a cumpărat-o dela Radul al lui Bran cu 250 aspri.

Iarăși a cumpărat Goran logofătul un vad de moară în satul Sărăcinești dela Chirca și dela ceata lui, pentru 1200 aspri gata. Iar a cumpărat Goran logofăt un vad de moară deplin în satul Păușești dela Dragomir vârnicer, pentru 1400 aspri, iar Dragomir, el a cumpărat acest vad de moară dela fiii popii Anghel.

Iar a cumpărat Goran logofăt ocină în satul Olănești toată funia Bărneșilor, în livede, însă din valea lui Micu în sus până în hotarul Comancei și din câmp și din pădure deplin, cât se va alege, dela Radul al lui Bran și dela nepoata lui, Dumitra, pentru 1400 aspri. Însă așa a întocmit ca cine va fi vândut de mai înainte altor oameni, ei să aibă să dea ocină în altă parte sau lui Goran logofăt sau altor cumpărători.

Iar a cumpărat Goran logofăt trei fălci de loc pe hotar dela Andreico din Sărăcinești, pentru 450 aspri. Iar a cumpărat Goran logofăt o falce de loc în lazul Bârzei iar altă falce în Valea Panului, unde sunt pomii lui Radul Vlade, pentru 300 aspri dela Radul al lui Bran.

Iar a cumpărat Goran logofăt o vatră în sat dela Vilae, pentru 100 aspri. Iar a cumpărat Goran logofăt o vatră în satul Bujorani, unde a făcut casele lui, dela Oprea Albicioaei, pentru 300 aspri.

Iar a cumpărat un Țigan, anume Stan Măcina dela Radul și dela . . . . . ³⁾ din Vălcănești, pentru 3000 aspri gata. Iar a cumpărat o Țigancă, anume . . . . . ³⁾

---

¹⁾ Deasupra textului: « un vecin anume Toesaba cu fiii lui și cu ocina lui » — se află următoarea însemnare contimporană: « Eu Goran logofăt iertatu-l-am însă să-și fie pre lângă mine cum au fost și până nu s'au fost vândut ».

²⁾ În fața textului « o vatră în satul Olănești », se află următoarea însemnare marginală contimporană: « partea lui dela drum, însă împotriva grajdului ».

³⁾ loc alb în orig.

dela Dumitru din Dăngești, pentru 1800 și a schimbat cu jupanița Dragna din Tomeni, de a dat jupanița Dragna un copil de Țigan, anume: Gogul, pentru ..... ¹⁾ Țiganca. Iar a cumpărat Goran logofăt o fată de Țigancă, anume Mărina, dela Chirca paharnic, cu 1200 aspri gata.

Iar a cumpărat Goran logofăt jumătate de vie și cu grădina iarăși jumătate dela Radul din Olănești, pentru 1150 aspri.

Și au vândut acești numiți oameni aceste mai sus zise ocine și Țigani, care sunt mai sus spuși, de bunăvoia lor și cu știrea tuturor megiașilor.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele, ca să-i fie ocine de dedină și de ohabă și cu fiii săi, nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrache mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Am scris Stanciul, în celatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 28 zile, dela Adam anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn

Muz. Arh. și Ist. Buc., nr. 892.
Orig. slav, perg., pecete timbrată.

498

25 (7133) Februarie 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Dragoslavele din județul Mușcel și Pădureț, unde este scală domnească, ca să fie în pace și slobozi de găleata cu fân și de miere și de ceară și de bou și de cal domnesc și de oaie seacă și de opăcinași și de banii de județ și de cășerie și de gorștină de oi și de porci și de toate slujbele și mâncăturile câte se cuprind peste an în țara domniei mele, dela nimeni să nu aibă turburare, numai să plătească birul drept la visteria domniei mele pe lună câte zece galbeni, nici să se scadă, nici să se adauge. Și la vremea gorștinii de oi să dea domniei mele câte 250 oi într'un an iar altceva nimic, nici să li se ia poclon, nici ban de oaie, nici altceva în afară de acest număr de oi mai sus zis să dea în fiecare an la vremea gorștinii și acei zece galbeni în fiecare lună, pentru că a făcut această întocmire satul Dragoslavele cu părintele domniei mele Io Radul voevod, <apoi> cu domnia mea, pentru că sunt în drum de veghează scala și plaiul care sunt pe drumul Brașovului. Și am văzut

¹⁾ loc alb în orig.

domnia mea și hrisovul părintelui domniei mele Radul voevod pentru această întocmire cu <mare blestem> ¹⁾ întărit.

De aceea, am întărit și domnia mea cu această carte a domniei mele și încă și altă întocmire am adăugat domnia mea să fie în pace de gorștina de oi, numai <birul> ¹⁾ mai sus zis să dea, cum este arătat mai sus.

De aceea și voi, toți slujitorii domniei mele și boierești care veți umbla în acest județ, să vă abateți toți dela satul Dragoslavele, nimeni să nu-i învăluiească de nimic, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrachi mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și eu, Udriște Năsturel, am scris în scaunul Târgoviștii, luna Februarie 8 zile, cursul anilor dela Adam 7133, dela nașterea lui Hristos 1625.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCVII/86.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

499

1625 Februarie 15.

† Mărturisesc eu, Mehmed bei dela Rizion, pentru cei 500 de galbeni pe care mi-i datora Iane vistierul. Și am venit ca să-l găsec și nu l-am găsit, pentru că era la Brașov și i-am trimis vorbă să vină să-mi plătească și el mi-a trimis răspuns ca să-i vând averea și să mă plătesc.

Și averea lui era: roate de moară pe Prahova, cu ocinele lor, pe care ocini și mori le-a cumpărat de la Sagulea și dela Rădul vătaful și grădina dela Târgoviște, lângă râul de acolo și o cabaniță de postav deschis cu brâu de încins și o salbă de argint dintre nemișcătoarele ce le avea Iane vistierul. Și din avere și din moșii de afară și dinnăutru le-am vândut pe toate pentru datoria mea, cei 500 galbeni și altceva nu a rămas.

Și văzând jupâneasa lui, Maria, că se vinde la oameni străini, nu a îngăduit să iasă singură din ele și mi-a dat zestrile ei, acelea pe care nu le-a avut vistierul Iane, ca să fac orice cu ele, și arătatele moșii de mai sus și lucrurile, pentru cei 500 de galbeni de mai sus pe care mi-i datorează vistierul Iane.

Și pentru aceasta am făcut și această mărturie a mea și am dat-o jupăniței lui Iane vistierul, Maria, spre siguranță, în anul 1625 Februarie 15.

Și pun și pecetea mea.

Ghinea Cocis mărturisește pentru cele scrise în dos.

¹⁾ loc rupt și neciteț în orig.

- † Eu Ilie Ruceru mărturisese cele scrise în dos.
- † Isar al lui Dona mărturisese cele scrise în dos.
- † Manca al popii martor pentru cele din mărturia din dos.
- † Paslia mărturisese pentru cele scrise mai sus.
- † Karajane Apolițiarh mărturisese pentru cele de mai sus.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVII/2.

Orig. grec., hârtie, patru peceți turcești, aplicate.

500

1625 (7133) Februarie 22.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn feciorul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, egumenului Savei cla sfânta mănăstire dela Vierș, unde hramul vovideniei născătoarei de Dumnezeu ca să fie volnic cu aceasta carte a domniei mele de să ție a treia parte de sat dă la Dobrușa, partea Danciului vornic, cu viile, cu rumăni, cu tot venitul dă preste tot hotarul ori câtă să va alege. Pentrucă acea parte de sat fost-au a Danciului dvornicul dăn Popești de moșie. Deci Danciul vornic din Popești el au socotit să au chibzuit dă au dat acea parte dă sat al lui de den Dobrușa sfintei mănăstiri ce scrie mai sus, drept sufletul lui și drept sufletul părinților lui încă dă zilele strămoșului domniei mele, bătrânul Alexandru voevod.

Șă tot au ținut sfânta mănăstire acea parte de sat din Dobrușa cu bună pace până în zilele lui Mihai vodă. Iar când au fost atuncea iar cliuciar Buzescul el au căzut atuncea asupra sfintei mănăstiri, cine au fost atuncea egumen, de au făcut schimb de au luat Radul cliucer Buzescul acea parte dă sat dă la Dobrușa să i-au dat 4 rumăni dă în Izvorani.

Drept acia [am] domnia mea am socotit depreună cu toți einștiții dregătorii domniei mele să am socotit cum nu iaste volnic egumenul nici călugării a schimbare și a primenire și a luare satele și moșăile ce sânt închinat sfintelor mănăstiri.

Drept acia, am dat domnia mea sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce scrie mai sus, ca să fie volnic a ținere partea dă sat dela Dobrușa cum iaste dat să închinat dă Danciul vornic iar dă către Radul postelnic Buzescul să fie în pace să-ș caute schimbul ce au avut al lui.

Drept acia și tu, Radule postelnic, să lași partea mănăstirii dă la Dobrușa în pace, mai mult treabă să n'aibă innaintea cărții domniei mele. *Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris Februarie 22 zile, anul 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vierș, nr. 479 f. 177—177 v;

Copie rom. Alte copii ibid., mss. 710, f. 811; 349 f. 395 v—396.

1625 (7133) Martie 6.

† Iu Ivașco scris-am aceasta al miu zapis la mâna dvornecul<u>i Ivașco cum să s<e> șlii că-i sântu dator 36 dé galbin<i>, cé me-<a>m pus paa<r>ti mea dé ocincă> dé Bălén<i> cu rumânii, zâlog, pân<ă>-i voiu plă<i>t banii néci să fii volnic a megiiși rumânii, pân<ă> nu-ju voiu plă<i>t bani vornicul<u>i Și zio am pus la staole Florii; dé nu-i voi plă<i>t banii pân<ă> atuncea, să-i fii ocina stat<ă>toar<e>.

Și mărturii: Păduré, Drag<o>mir, Milea, popa Ratea și popa Radulu dé Bălén<i>. Aceasta am scris.

Scris <luna> Mea<rt<ie> 6 zile, vâlel 7133 <1625>.

Și mărturie> Grăjdana spăt<ă>ric<s>a și

Préda spat<ar> și rum<ă>nii, anumé Ion și

Pătru dé Bălén<i>.

Și am scris eu Ivașco, cu mâna mea.

Și am scris eu Ivașco, féciorul Fărăi log<ofăt>.

Préda al doilea> spat<ar>, cu încă să<n>t mărturie.

Muz. de Arh. și Ist. al Buc.27.217.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Pe fila a doua, forma anterioară a aceluiaș zapis, incompletă, fără semnături și cu specificarea că se pune *jumătate* din ocina dela Băleni.

1625 (7133) Martie 10.

Zapisul lui Dumitru *din* Bléjoi cu ortacii lui pântru toate părțile lor dă moșie *din* Bléjoi ce au vândut jup<an> Neagului *din* Negoești și el o au dat mânăstiri Târșorul<u>i. Leat 7133 <1625> Mart<ie> 10 zile.

† Adecă eu, Dumitru *din* Bléjoi și cu alafți megiiși scris-am zapisul nostru ca să fie dă mare credință la mâna jup<an> Neagului *din* Negoești, cum că i-am vândut ocina din Bléjoi a palra parte și cu munte și cu tot *din* ținutul Bléjoilor. Și am vândut eu Pătru parte mea și am vândut-o și eu Oprea Berin partea mea și Oprea al lui Năvrăp partea mea den funia lui Berin, un moș dăplin, și cu Dragul Badului a treia parte și eu Dragul Blaghe. Acești megiiși carele sântem mai sus seriși am vândut-o aciastă moșie cu munte cu tot, ca să fie dumnealor dă moșie în véci.

Și mărturie popa Dima și popa Ifrim și jup<an> Nastea.

† Eu Dumitru.

† Eu Oprea.

† Eu Dragul.

† Eu Stroe.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Târșor, nr. 718, f. 788.

Copie rom.

1625 (7133) Martie 14, Târgoviște.

† In cartea lui Moisi a Facerii scrie: «Astfel vorbește domnul Adonai: «Ascultă Israile și pătrunde vorbele mele. Câte vei agonisi in ficcare an, 'să dai zeciuală neamului lui Levi și binecuvântaților lui preoți, după cum mai înainte de lege și in lege mulți au strălucit prin milostenii și dărnicii apoi trecând propovăduirea legii și venind binefacerea și s'a născut adevărul, domnul nostru Iisus Hristos, care astfel a poruncit în a sa bunăvestire, zicând: «dați Cesarului cele ce sunt ale Cesarului și lui dumnezeu cele ce sunt ale lui dumnezeu» și iarăși: «dacă veți fi înțelepți, milă vreau și nu jertfă, în aceasta stă <înțelepciunea>». Asemenea și minunatul și marele vas ales dintre apostoli strigă: «câți cu duhul lui dumnezeu se poartă, accia sunt fiii lui dumnezeu» căci nimeni nu poate a se învrednici de jertfa fiului, decât prin fapte bune și prin milostenii, după scriptura care zice că: «prin milostenii se curăță păcatele».

Deci și eu, robul stăpânului <și> domnului meu Iisus Hristos, Io Alexandru voevod, fiul preabunului și milostivului Radul voevod, din mila lui dumnezeu domnind și ținând schiptrul țării Ungrovlahiei cu dorință am râvnit domnia mea spre toate bisericile și mănăstirile, mai ales către atotsfânta și dumnezeiasca mănăstire care este la sfântul munte al Athosului, numită Iver, unde este hramul preacuratei stăpânei noastre de dumnezeu născătoarea și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și către toți frații călugări ce viețuiesc în acel sfânt locaș, ca să-i fie sfânta mănăstire numită Bolintin, unde este hramul sfintei uspenii a stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, în stăpânire și închinare adecă metoh și cu toate dedinile și satele și vecinii și Țigania și cu toate averile și cu tot venitul ei, oricât se va afla. Pentrucă această mănăstire Bolintin mai sus zisă a fost mai înainte vreme mănăstire domnească, până acum în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, de am stat domnia mea, cu ajutorul lui dumnezeu, să fiu domn în Țara Românească pe scaunul părintelui domniei mele, am socotit domnia mea împreună cu preacinstitul părintele nostru arhieru, chir Luca mitropolitul și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea și am închinat această mănăstire Bolintin sfintei și marei mănăstiri a Iverului, ca să-i fie de danie și de întărire și rugătorilor călugări de trebuință, iar vechilor și binecinstitorilor domni și domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Și iarăși nimeni să nu aibă voe să pună egumen la mănăstirea Bolintin, afară numai de singur soborul marei lavre a sfintei mai sus zise marei mănăstiri, pe cine vor trimite, iar altul să nu aibă voie pe nimeni să puie, nici domn nici arhieru, nici altul nimeni, ci de acolo să se cârmuiască, pentrucă așa a făcut domnia mea ca să fie așezare statornică și neclintită în veci.

Încă și blestem a pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie stăpânitor al acestei țări, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam, dacă va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar cine nu va cinsti și nu va înnoi ei va călca și va strica, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și nici să-l păzească, nici în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și anatema de 318 părinți cei dela Nicheia, cum va fi și în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și Miho mare spătar și Vartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Dumitrahî mare postelnic. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Udriște Năsturelovici din Fierăști, am scris această scriere în cetatea Târgoviște, Martie 14, în anul dela Adam 7133, iar anul dela domnul Hristos 1625.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, X/9.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

504

1625 (7133) Martie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Prepusa și cu fiii, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină în satul Lupoane, partea lui Frățilă și partea surorii lui, Marga, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul; pentrucă această mai sus spusă ocină dela Lupoane a fost de moștenire a lui Frățilă și a surorii sale Marga.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, Prepusa s'a înfrățit cu Frățilă să fie frați pe sfânta cruce. Astfel când a fost la înfrățirea lui, la masă, Prepusa a . . . . .¹⁾ și i-a dăruit lui Frățilă un cal bun, înșeuat și înfrânat. . . .¹⁾ de oi și o vacă cu lapte și o velință, iar la masă au băut 10 vedre de vin și au mâncat un bou, iar Frățilă și sora lui Marga, ei i-au dăruit lui Prepusa părțile lor de ocină din Lupoane. Și s'au înfrățit ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului.

Și iarăși să-i fie lui Prepusa ocină în satul Orbești, partea lui Iancul și a fraților lui, Preda și Gherghe, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentrucă . . . . .¹⁾ a fost a acelor. . .¹⁾

¹⁾ loc rupt și șters în text.

trei frați, de cumpăratură, dela Gavril din Orbești . . . . .¹⁾ dela Prepusa și dela . . . . .¹⁾ Prepusa pe Gherghe hoț de față. Astfel Prepusa, el l-a apucat pe Gherghe și cu banii de județ și au voit să-l spânzure pe Gherghe, iar frații lui, Iancul și Preda, ei au căzut la Prepusa de l-au rugat și cu mulți megiași ca să nu-l spânzure pe fratele lor Gherghe. Deci alte averi sau bani n'au avut să dea pentru fratele lor Gherghe, ei au dat ocina lor dela Orbești, toată, lui Prepusa. Astfel Prepusa, el încă a dat atunci 4 jderi banilor de l-a plătit pe Gherghe de gloabă, iar Iancul a dat înaintea lor această ocină lui Prepusa . . . .¹⁾ caii lor și pentru vina fratelui lor Gherghe. Și au dat ei ocina lor lui Prepusa de bună voia lor, să-i fie lui dedină și cu știrea tuturor megiașilor însă pe nume megiașii, anume din . . . . .¹⁾ popa Dumitru și din Prîșneni, Bălan și Pa . . . . .¹⁾ Bărbești, Novac și Lupul și a fost . . . . .¹⁾.

Și iarăși să-i fie lui Prepusa și cu fiii lui o vie în satul Gârboveți pentrucă această vie a <fost a> Gherghinei din Gârboveți. Astfel ea s'a înfrățit cu Prepusa pe sfânta cruce. Deci la frăția lor, Gherghina l-a dăruit pe Prepusa cu acea vie, iar Prepusa a dăruit pe sora sa Gherghina cu 1700 de bani gata și aldămaș 3 vedre de vin. Și iarăși s'a înfrățit Prepusa și cu Opra, fiica lui Tudor din Gârboveți. Deci la înfrățirea lor, a dăruit Prepusa pe Opra cu 400 de bani, iar Opra, ea l-a dăruit pe Prepusa cu acea vie.

Și iarăși a cumpărat Prepusa moara lui Drăghici dela Staia, pentru o vacă cu lapte.

Și iarăși să-i fie lui Prepusa un loc în gura Coreovei, pentru că l-a cumpărat dela Lupul al lui Oprea, pentru 3000 de bani gata. Și iarăși a cumpărat Prepusa . . . . .¹⁾ Pârful Roșu, pentru 120 de bani, iarăși în gura Coreovei . . . . .¹⁾ Și iarăși a cumpărat Prepusa dela Vălean un loc peste apă, care loc a fost al lui Pârful, zălog la Vălean, pentru 160 de bani.

Iarăși a cumpărat Șt. . . . .¹⁾ o seliște din Biulțiun dela Stoian și dela Stoica însă seliștea lui Drăghici pentru 400²⁾ bani. Și a cumpărat Prepusa și seliștea lui Oprea, pentru 160 de bani.

Și s'au înfrățit acești mai sus spuși oameni și femei și au dat via și moara și dedina care este mai sus scrisă de bună voia lor.

Încă au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni martori și aldămașari, anume: din Gârboveți, Călugărul și Stanca și Lupul și Barbu și Stoica și Borțun și Răducan postelnic din Jărov și din Vrăbeți, Voisil și Lupul și Cococel și Pârful și Pârful și Dedco.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Prepusa, ca să-i fie ocine și dedine și vii și mori de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

²⁾ lipsește cifra zecilor și unităților.

Iată martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Bartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic. Ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

Am scris eu, Dragomir logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 15 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. Stat. Buc., ms. 1233. f. 195.

Copie slavă. Cu o trad. rom.

505

1625 (7133) Martie 25.

Zapisul lui Miloș și al fraților lui de vânzare unii Țigănci. Adecă Miloș și cu frații miei anume Manciul și Dragotă scris-am acestă al nostru zapisu la mâna părintelui Grigore dela Jătiian să să știe că i-am vândut o Țigancă anume, Lupa Țigancea, fata lui Răceală, care au fost cumpărată tată nostru Bade dela Gherghi și dela soră-sa Dospina, feciorii Mujăi de Urdari, iar noi am vândut-o egumenului Grigore, dreptă 2300 aspri gata.

Și mărturie iaste: Dragomir și Drăghiei *din Fărcășu și Udriș* te *din Roșăiani și Corne din Bălcești*.

Și am scrisu eu Miloș cu mâna mea.

Martie 25 zile, 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianul, nr. 723 f. 191.

Copie rom.

506

1625 (7133) Martie 26.

† *Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul episcop chir Efrem al Buzăului.*

† Scris ep<i>sc<o>pii mea aceasta carte a ep<i>sc<o>pii mele, cum dăm în știre pântru rândul acestui om, anum<e> Bogdan, fici<o>rul lu Neagoi Șupitul de în Macsim, cum au venit innaintea noastră de bună voia lui și cu megeiași și cu oamini buni, de se-au mărturisit cumu-ș vende ocina dela Macsin, însă de în partea lui jum<ă>tate, egum<e>nului irmo<na>h Samoil dela sf<ă>n-ta măn<ă>stere ce-i zicia măn<ă>stirea Banului dela Buzău, undi iaste hramul bl<a>govêstenie *preasfintei născătoare de Dumnezeu*, peste tot locul, cât se va alége jum<ă>tate și de apă și de în uscat și de în că<m>p și de în pădure, drept 22 de galbeni bani gata.

Și o au vândut de bună voia lui, fără nicio silă și cu știre a toți meg<i>iașii și de în sus și de în jos și de înprejurul locului.

Și au fost înainte noastră mărturii aceștii meg<i>iaș<i>, anum<e>l, Oprea post<elnic> și Dumitrașco și Bodin și Radul și Răgepi, toți de în sat de în Macsin și Stanciul și Stoian. Și au fost tot clirosul ep<i>se<o>pie mele și tot săborul sf<i>ntie ep<i>se<o>pii, cum să fie acea ocină moșăe sf<i>ntii mănăstiri ce iaste mai sus, în vecie neclintit și nelăgănat. Aceasta mărturiseseu ep<i>se<o>piiia mea. *Allfel să nu fie.*

S'a serie Martie 26 zile, leat 7133 <1625>.

† Smerenie ep<i>se<o>pu Efrem din Buzău.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XI/13.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

507

1625 (7133) Martie 30, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele tuturor rumânilor sfintei mitropolii din sat din Săcuiani, ce să chiamă Sărbii, ce au vii aproape de satui la pădure, ca să fie de acum înainte în pace și slobozi de vinăriciu, partea domnească, cât va fi vinăriciul domnesc din viile acelor rumâni ai sfintei mitropolii, nicio băntuială să n'aibă. Pentrucă am ertat domniia mea de vinărici partea domnească și am miluit domniia mea pe sfânta mitropolie, ca să-i fie de de ajutoriu și pentru praznicul sfintei mitropolii, când va fi hramul înălțarea domnului dumnezeu și măntuitoriul nostru Isus Hristos și domnii mele însă să-mi fie pomană.

Drept aceia și voi vinăricerilor, carii veți fi la vremea vinăriciului în județul Dâmbovița, în vreme ce veți vedea aciastă carte a domnii mele de milă și de ertăciune, iar voi încă să căutați să vedeți și să credeți și să lăsați pre acești rumâni ai sfintei mitropolii foarte în <bună> pace de vinăriciu, pentrucă însumi am dat domniia mea ș'am miluit cu acel vinărici, partea domnească, pe sfânta mitropolie, ca să-i fie întru întărire și dumnezeștilor călugări de hrană, iar domniei mele vecinică pomenire.

Încă și blestem am pus domniia mea: după petrecerea domniei mele, pre cine va alege domnul dumnezeu a fi domn Țării Rumânești, au din roada inimii domnii mele au din rudeniile noastre sau după păcatele noastre din altă seminție de va cinsti și va innoi și va întări aciastă carte a domnii mele, de milă și de ertăciune, pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domniia lui, iar în veacul viitor sufletul lui; iar de nu va cinsti și nu va innoi și nu va întări aciastă carte a domnii mele și o va călca și o va strica și o va strămuta aciastă milă și ertăciune, acela să fie proclat și anathema și afurisit de 318 sfinți părinți care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu alți necredincioși jidovi carii au strigat asupra sângelui domnului și au zis: « ia-l, ia-l, răstignește-l pre el », sângele lui asupra lor și asupra feciorilor lor să fie în veci.

Iată și mărturii am pus domniia mea pe: jupan..... ¹⁾ *mare vornic și jupan Hiera mare logofăt și jupan Vladul mare vislier și jupan Miho mare spatar și jupan Vartolomeu mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghie mare paharnic și jupan Dumitrachie mare postelnic. Și ispravnic Hera mare logofăt.*

Și au scris Lepădat logofătul în scaunul Târgoviștii, în luna lui Martie 30 zile, dela Adam până acum, veleat 7133 <1625>

Io Alexandru voevod.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 127, f. 140.

Copie rom. Altă copie ibid., în ms. 134, f. 128, cu unele omisiuni.

508

1625 (7133) Aprilie 1.

Adică eu Nanul, nepotul comisului Mitrii, dat-am al mieu zapis să să știe cum am vândut ocină acestui om, anume Stan, stânjeni 20, dela Curești, drept 3000 aspri gata. Și i-am vândut de a mea bună voe, ca să fie lui ocină și moșie, lui și feciorilor lui și *nepoșilor căți dumnezeu îi va da*, ca să fie volnici să să hrănească peste tot hotarul pre acești 20 de stânjeni dăn Dunăre până în hotarul Drilii și în câmpu și în baltă.

Și au fost mărturii Dragul dă Cocărești și popa Pascu și oameni buni și bătrâni mărturii, care sânt iscăliți mai jos.

Aprilie 1 zi, leat 7133 <1625>

Eu Nanul vânzător

† Stoica *de acolo* mărturie

† Stănilav mărturie

Ivan mărturie

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 174 v.

Copie rom.

509

1625 (7133) Aprilie 2.

† Să se știi acestu zapis al mieu al Dunusii călugăriții, cum mi-am închenat la s<fân>taa mănăstir<e> la D<u>șca la preobrejenii 5 poguni de vii în delul Verneștelur cu buși, cu tuceture, cu curretă, cu tut ce va fi. Și le-u dat de bună voia ei ca să aibă pumen<ă> și să aibă au sucuti părănteles Samuil șe alalți călugări ce vor fi în mănăstiri Banului șe a u țeni șe a o brăca și a o pumeni până la murte-mie. Șe după morte me, neme să nu mai a<i>bă trib<ă>, nici feciur, neci nepute, neci nepuși altă, făr cât ce ni se va ține de s<fân>ta ai mănăstir<e> de D<u>șca.

¹⁾ loc alb în text.

Șe au fostu mărturii jupan Păruș șe Armega, Dragumir Surescul șe Ghene Văculeseul și Stanciul Tipar șe Dragumir al diiacunului Stănilav. Acestă să știi.
Scris luna Ap<rilie> 2 zile, vălet 7133 <1625>.

† Eu Sava al Simei am scris

Drusistinas. ¹⁾

Eu Sava

Eu Dragomir

Dragumir al diiacunului

Eu Ghene

† *Armagás mărturie* ¹⁾

Arh. St. Buc., M-rea Banul. XXII/5.

Orig. rom., hârtie, cinci peceți aplicate.

510

1625 (7133) Aprilie 4.

† Ivașeo ce au fost vornic și Gligorie com<is> și Radu post<olnic> și Stanciul log<ofet> de C<ă>rstienești și Danciul de Ușcași și Mitrea de în Drag<omirești, scris-am a noastră carte să fie la mâna Simei logofet, că ne-au luat Sima logofătul, acești 6 boiar<i> ce sântu mai sus scriși împreun<ă> cu părintele Melentie dela mănăstirea lui Mihaiu vodă dela Bucureșt<i>, pri răvaș<e> domnesti, să căutăm și să adevărăm și să-i tocmim pentru satul Grozăveștii.

Căutat-am cărțile Simei logofătul ce au avut cumpărătoare Mitrea vornicul cu jup<ă>neasa lui. Neaga, căutat-am și cărțile mănăstirii dela s<v>et<i> Nicolae. Așa i-am tocmim noi acești 6 boiar<i> ce sântem mai sus scriși să fie s<ven>ta mănăstire jum<ă>tate de sat și jum<ă>tate de rumâni și moorik<e> de sus ce sântu înprotiva Sfrăceștilor, iar Sima logofătul iar să fie jum<ă>tate de satul și jum<ă>tati de rumâni și moorili de jos dăspri Grozăvești; iar să se vor afla alte vaduri, să fac<ă> mănăstirea împreun<ă> cu Sima logofătul.

Pentru că acestu sat Grozăveștii, ce iaste mai sus scris, fost-au cumpăratu-l Mitrea vornicul împreun<ă> cu jup<ă>neasa lui, Neaga; deci partea Mitrei vornicul închinatu-au elu singur la s<ven>ta mănăstir<e> la s<ve>tii Nicolae și dup'închin<ă>toari ce au închinat, luat-au Mitrea vornicul și 20.000 de aspri dela mănăstir<e>. Ci no<i> acești boiar<i> ce sântem mai sus scriși, așa i-am tocmim și cu preoții și bătrânii orașului, iar Sima logofătul să fie jum<ă>tati de sat cum i-au dat jup<ă>neasa lui, Safta. Așa am judecat cu ale noastre suflete.

Și am scris eu, Danciul de Ușcași, luna Aprilie 4 zile, leat 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan București, II/13.

Orig. rom., hârtie, șase peceți aplicate.

¹⁾ grecește în orig.

1625 (7133) Aprilie 5.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh.* Așa să știe cum au judecit Mitrea peharnicul din Mih<ă>ești pre rumânul lui pre Mărtin di în Titești, pre el și cu ficiorii lui, căți vor fi di în trupul lui și cu toat<ă> casa lui și cu si<li>ște lui și cu un loc de suptu Mlac, dereptū 20.000 de aspri gata.

Și l-au judecit de bun<ă> voia lui și cu știrea unchilor lui, să fie om slobod și in bun<ă> pace de cătră el și de cătră ficiorii lui și de cătră toat<e> rudeniile lui, de nimea băntuial<ă> să n'aib<ă>.

Și am văzut și eu, județul di în Râmnic, cu 12 pargari zapisul di în mâna Mitrii peharnicul cum au judecit pre Mărtin și cu ficiorii lui căți va fi dat dumnezău cu toți.

Și la tocmeală încă au fost mărturie: Drag<o>mir *din* Râmnic și Stan Gorcil<ă> și Seman și Lupul și di în Greblești, Stanciul, ficiorul vătahului. Și am fost la tocmeal<ă> cum s'au tocmil și l-au slobozit, mai mult meteh cu el și cu ficiorii lui să n'aibă, amin.

Scris luna Aprilie, 5 zile, în anul 7133 <1625>

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXVIII 2.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

1625 (7133) Aprilie 5.

† Adie<ă> in Vlad post<elnic> și cu jupănesa mea Stanca, fata lu Buiaș di in Săcuiani, scris-am acesta zapis al nostru la mâna jupânului Stoicăi nigujătoriul *din* Târgoviște, cum i-amu vândut o seliști in sat cu 8 locuri in câmpu, di in parti soceru-miu lu Buiaș, diriptu 4700 di ban<i> gata.

Și o am vândut noi di bun<ă> voia noastră, pintru că acești ban<i> i-am . . . . .¹⁾ Vlad post<elnic> . . . . .¹⁾ Preda pah<arnic> *din* A. . . . .¹⁾ va și dela feciuru <lui>¹⁾ Stoica . . . . .¹⁾ să-i fii lui moșăi și ficiurilur. Șe o am vândut cu știrea migiașălor.

Și au fosto la tocmeala noastră mărturie: Stancul post<elnic> și Neagoe al Călugărului și Văsiu, *fiul* uncheașului Neagoe și Drag<o>mir rotariul și Năcula post<elnic> și Dragul și Calotă și mulți oameni bun<i>. Și pintru credința am făcut acestu zapis și mi-am pus și degetul.

Scris Aprilie 5 zile, liat 7133 <1625>.

Vlad post<elnic>.

Năcula post<elnic> mărtorii.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/27.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

Cu o copie ibid., in ms. 127, f. 140 v-141.

¹⁾ loc rupt în orig.

<1625> Aprilie 7.

Adecă eu, Nanul, scris-am acest zăpis al meu, acestui om, anume Lazar, să știe că i-am vândut 10 stânjeni de ocină dă n Curești și dă n apă și dă n uscat și du peste tot hotarul, să fie lui și feciorilor lui, că i-am vândut eu de bună voia mea.

Și mărturii încă sânt, anume: Udriște dă Plătărești și Nedelco dă Tămășăști și uncheaș Dragul și Macarie și Stănislav și jupâneasa Tiha și mulți oameni buni și bătrâni și tineri care să vor iscăli mai jos.

Aprilie 7 zile.

Eu Nanul vânzător.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 174 v—175.

Copie rom.

Data precizată în hrisovul lui Matei Basarab din 7153 ibid. f. 173—174.

1625> Aprilie 7.

Adică eu, Nan, scris-am acest zăpis al meu acestui om anume Oancea să știe că i-am vândut 15 stânjeni dă moșie de în Curești și dă n apă și dă n uscat și du peste tot hotarul, ca să fie lui moșie și lui și feciorilor lui acești 15 stânjeni dă ocină.

Și mărturii încă sânt: Udriște dă Plătărești și Nedelco de Dămășăști și uncheaș Dragul și Macarie și Stănislav și feciorii uncheașului Dragul. Iar cine să va ispiți peste zăpisul meu să fie blestemat de 318 sfinți părinți.

Aprilie 7 zile.

Eu Nanu vânzător.

Arh. St. Buc. Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 174.

Copie rom.

Data precizată în hrisovul lui Matei Basarab din 7153 ibid. f. 173—174.

1625 (7133) Aprilie 10.

† Adecă eu, Dionisiia călugărița băneasa, scris-am și mărturisesc eu cu acestu zăpis al meu, ca să se știe cum am închinat eu șase pogoane de vie și cu 6 stânjeni de ocină de în dealul Verneștilor cu buțile și cu tocitoarea și cu toate vasele și cu casa dela vie la sfânta mănăstire ce se cheamă Dușco, hramul preobrajenie, ca să fie mănăstirii de moșie, iar noao și părinților noștri pomeana în vecie.

Și ne-au scris morții și pre noi la sfântul pomeneu, 12 suflete, anumec Mariia și Dragomir și Catafii monahi și Manole și Stoica și Neacșa și Radoslav

și Dionisiia monahi și Mariia și sora și Petru și sora și Ivan și sora și Nichifor. Și deaca voiu muri să mă slujească călugării și să mă îngroape în svânta mănăstire și să mă grijască cu tot ce va tribui, iar după moartea mea, să n'aibă nimenilea treabă den ruda mea cu acēste moșii, nici nepot, nici părintele episcopul dela Buzău, nici al nimenilea, căci sânt moșiile mele. Și le-am dat eu la svânta mănăstire și la Dușco și la mănăstirea Banului dela Buzău, hramul blagoveštenie născătoare de dumnezeu la mâna egumenului popa Samoil.

Și am pus și blăstem: care om va vrea de în ruda mea să ia mila dela mănăstire și să spargă pomeana mea, oricine va fi acela să fie trăclet și afurisit de de 318 părinți ce sânt întru în Nechei și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc. Aciasta mărturisescu. *Altfel să nu fie*

Scris luna Aprilie 10 zile, în anul 7133 <1625>.

Evid Păruș gălep și Armega Grec și Dragomir Sorescul și Dragomir, fiul lui Stănilav diaconu și Sava, fiul Simei și Ghinea din Buzău și Stahi din Zorești.

...*Drustinas marlor* 1)

† *Armaga marlor* 1)

† *Și Eustatie, mărturisesc cele de mai sus* 1)

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XXII/4.

Orig. rom., hârtie, două peceti aplicate.

Cu o copie ibid., în ms. 196, f. 146.

516

1625 (7133) Aprilie 15.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei episcopii și preacinstilului, preasfințitului arhiepiscopului chir Efrem al Buzăului, ca să-i fie în pace poslușnicii ce sânt înprejurul episcopiei, strănși săraci de pre la Moldova și de pre la Brăila și den toate laturile, de bir și de galben și de cal și de oae seacă și de toate slujbele și mâncăturile câte sânt preste an în țeara domnie mele, pentrucă i-am ertat domnia mea, pentru voia ciinstilului părintelui episcopul, ca să-i fie de lucru și de ajutoriu și de treaba svântei episcopii.*

Derept acēia și voi, toate slugile domniei mele, carii veți fi veri de ce slujbă la oraș în Buzău, în vrēm ce veți vedea cartea domniei mele, iar voi să căutați, de acum nainte foarte în pace să-i lăsați, de toate dăjdile și slujbele câte vor fi, de nici una să nu-i bântuiți pentrucă am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod, de pace și de ertăciune.

1) semnat grecește.

Așijderea i-am ertat și domnia mea, ca să aibă pace de acum înainte, nimenilea treabă cu dinșii să n'aibă, ce să fie în pace și în odihneală cu cartea domnii mele, de toate dăjdile, cum scrie mai sus, pentrucă așa iaste învățătura domnii mele. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

A scris Lepădat, luna Aprilie 15 zile, vâleat 7133 <1625>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn*

Io Alexandru voevod <m.p.>

Marele vornic a învățat.

Acad. R.P.R. CXXIV/166.

Orig. rom., hârtie, pecete, timbrată.

517

1625 (7133) Aprilie 16.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin. Seris-am eu, egumenul Serdie, dela sfânta mănăstire dela Coșuna cu toți frații și cu tot soborul, să să știe cum au avut sfânta mănăstire o funie de locu în sat în Iamnicu, însă funiia cât au fost a Jăpei. Deci Jăpa au miluit pre aciastă sfântă mănăstire ca să-i fie lui pomană în vecie și o au miluit la vreme de moarte.

Iar când au fost acum la vremea mea de moarte, în zilele lui Alixandru vodă, feciorul Radului vodă, noi ne-am locmit cu egumenul Gligorie dela sfânta mănăstire dela Jătiian de a noastră bună voce și o am vândut și noi aciastă funie ce iaste mai sus scrisă, aspri gata 8000.

Și mărturii încă am pus pe Iserul vorneuc și Saula și Sionca părcălabii din Craiova și Mitrea, feciorul Stanciului postelnic din Dălga și Lamba neșătoriu și Dobre județul și Neagomir județul și Pană cel Gros.

Scris-am eu Novac, luna Aprilie 16 zile, leat 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitlanu, nr. 723, f. 453 v.

Copie rom.

518

1625 (7133) Aprilie 20.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui Antonie egumenul dela <via>tae mănăstire din Argeș, ca să fie volnic cu cartea domniei mele să ia dijmă dela toți oamenei, ori câți vor ara pre ocina Șăoașului, să ia tot de în zece clăi, 1 clae și de în pâine și de fân, cine va cosi, cum iaste legea măcaru să vor fi rumâni țerani ori oroșan ori rumâni de sat, pre toți să-i dijmuiască.*

Și să fie volnic egumenul să ia și vinărici dela toți oamenii căți vor avea vii pre ocina Șăoașului tot al zecele, cum iaste legea. Și de cătră neminea opreală să nu aibă, că așa iast<e> învățătura dumnicei mēl<e>. *Altfel să nu fie, după zisa domnicii mele.*

Și <ispravnic> însăși zisa domnicii mele.

Scris luna Aprilie 20 zile, anul 7133 <1625>

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXVII/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie ibid., in ms. 168, f. 393.

519

1625 (7133) Aprilie 20, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, creștinul Alixandru voevod se domnu a toată Țara Rumaniască ce-i den Ungurime descălecat, feciorul marelui și preabunului și milostivului creștinul Radul voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfentice și dumnezeiește mânăstire den București, ce să chiamă Mihail voevod, ce iaste hramul sfântul Neculae dela Mirilechie, precum am dat moșie în satu în Grozăvești însă jumătate de sat, den câmpu, den pădurē den apă și de peste tot hotarul și du petutindinerea și den rumăni iar pe jumătate, cu moara den sus și câte mori să vor afla prē ace moșie, toate, ca să-l ție sfânta mânăstirē ce s'au scris mai sus prē jumătate, pentruce că aceste ce s'au zis mai sus jumătate de sat au fost dat și l-au închinat Mitrea vornicul la sfânta mânăstirē precum ca să fie el pomenit, el în vēcī, și pentruce l-au fost închinat aceste ce s'au zis mai sus, partea lu<i> de moșie și de rumăni și de vad de moară, pentrucă au luat Mitrea vornicul și bani 20.000 de aspri dela sfânta mânăstirē.

Și tot au ținutu sfânta mânăstire cele ce s'au zis mai sus aceste moșie și rumăni și moara ce s'au zis mai sus tot cu bună pace, până în zilili domniei mele.

Iar când au fost intru zilili domniei mele iar Sima logofăt, el s'au ridecat cu gălciavă cu călugărie dela sfânta mânăstirē ce s'au zis mai sus denainte domniei mele. Și așa părăia Sima logofăt, prēcum n'au fost dat, nici au închinat Mitrea vornicul aceste părți ale lui de moșie și cu rumăni, cu vad de moară ce s'au zis mai sus la sfânta mânăstire, și prēcum n'au luat el neci un ban. Iar domnie mea însuni am socotit și am judecat cu toți censtitorie și îndereptătorie dumnii mele și însuni am dat domnie mea și megiiăș și boiari prē răvașe domnești pre anume. Ivașco *fost mare* vornic și Gligorie *fost mare* comis și Radul postelnic și Stanciul logofăt den Cărstinești și Danciul logofăt de Uscațe și Mitrea postelnic den Dragomirești, ca să socotească și să adevérezē: fost-au dat și au închinat Mitrea vornic partea lui de moșie den sat den Grozăvești cu rumăni și cu vad de moară și luat-au bani pre căți seriu mai sus de sfânta mânăstirē, au n'au luat, cum veți vrea să aflați cu sufletele vostre.

Iar dupe accia acci 6 boiari, accia ei au mersu de au socotit și cărțili sfentie mănăstiri ce au avut mănăstirea și cărțili strămoșului domnii mele Mihnea voevod, făcute de dat și de inchinat și cu mare blestem și aceste moșie și rumăni și cu vad de moară ce s'au zis mai sus, și au întrebat pré toți preoție den orașul Bucureștelor și pré toți megeiașie după inprejurul locului.

Iar dupe accia, acci 6 boiari, ei așa au fost aflat și au adeverat cu sufletele lor: precum au fost dat și au fost inchinat Mitrea vornieul aceste moșie ce s'au zis mai sus și rumăni și vad de moară la sfânta mănăstire ce s'au mai zis mai sus și pré cum au fost luat Mitrea vornieul și bani care s'au scris mai sus dela sfânta mănăstire. Și am văzut însumi domnie mea și carte strămoșului domnii mele Mihni voevod, de inchinăciune; și am văzut însumi domnie mea și zăpisul acest al boiarilor care s'au scris mai sus și l-au făcut la mâinile călugărilor dela sfânta mănăstire pré cum au aflat ei cu sufletele lor. însă ca să știe, ca să știe sfânta mănăstire moara den sus care iaste inpotriva Sfărceștilor, iar Sima logofăt ca să știe moara ce den jos de către Grozăvești; iar deca veți vrea să aflați un vad de moară iar, ca să facă sfânta mănăstire moară cu Sima logofăt pré cum au aflat acci boiari cu sufletele lor. Iar dupe accia au rămas Sima logofăt den lege și de judecata dennaintea domnii mel<e> și dela divan și dennaintea tuturor censtitorilor și indreptătorilor domnii mele.

Derept accia, am dat și domnie mea sfentie și dumniazică mănăstire ce s'au zis mai sus precum au dat aciaste ce s'au zis mai sus ocini și moșie și rumăni și vad de moară, moșie statornică în veci neclătit, iar călugărilor care vor vrea să lăcuiască în sfânta mănăstire să le fie de hrană și de întărire în véci, amin.

Iată și mărturie am pus domnie mea: jupan *Papa mare* vornic și jupan *Hira mare* logofăt și jupan *Vlad mare* vistiiar și jupan *Mihul mare* spătar și jupan *Vartolomeiu mare* stolnic și jupan *Brațul mare* comis și jupan *Gherghi mare* păharnic și jupan *Constandin mare* postelnic. Și ispravnic jupan *Hiera mare* logofăt.

Și am scris eu Stan, nepot lui Stan logofăt den Săvești, în scaunul cetăție Târgoviște, Aprilie 20 zile, dela Adam până acum la aciastă serisoară, cursul anilor leat 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai-Vodă, XV/7.

Copie rom.

520

1625 (7133) Aprilie 20.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Scrie domnia mea voa boiarilor carei ați fost oiari în județiul Gorjăul. După aciasta, vă grăescu domnia mea pântru rândul slobozeilor, ale sfintei mănăstiri dela Tismana, că au venit părintele Ion egu-*

menul de așa au spus la domnia mea, cum voi mers-ați la slobozeile mănăstirei de le-ați numărat oile și le-ați luat litrele tot bani și de oae, ban; și învățătura domniei melce n'au fost să luați dela slobozei.

De vrēmce ei veți vedea cartea domniei melce, iar voi să turnați toți bănei, căli veți fi luat depre la slobozei și pântru litre și bănei de oae și plocoanele, tot să le turnați, că am ertat domnia mea slobozeili mănăstirei, să fie în pace de oerit și să fie în pace slobozeili de bir, de găleată cu fân, de dijmă de stupi, de gorștină de oi și de porci și de toate slujbele și mâncăturili câte vor fi preste an în țeara domniei melce, că i-am ertat domnia mea cum au fost ertate și de părintele domniei melce Io Radul voevod.

Și voi, toate slugili domnești au boerești ori carei dece slujbe veți înbla tr'acel județ, în vrēmce ei veți vedea cartea domniei melce, iar voi să vă feriți și forte în pace să lăsați slobuzcili mănăstirei de toate dăjdili, cum serie mai sus. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Seris luna Aprilie 20 zile, anul 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, NCII/21.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

521

1625 (7133) Aprilie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeestii mănăstiri numită sfânta Troiță care este din jos de București și tuturor călugărilor căli viețuesc în acel locaș, ca să aibă sfânta mănăstire să-și facă mori lângă celelalte mori domnești care sunt la bac, la vadul de peste apă, dela casele răposatului Necula sluger, tot într'un vad, pentrucă am dat domnia mea și am miluit sfânta mănăstire sfânta Troiță mai sus spusă cu jumătate de vad, unde sunt morile cele domnești, să-și facă și călugării mori să fie de ajutor și de hrană mănăstirii. Și să nu aibă altul nimeni treabă cu morile, nici vornic de aici din orașul București, nici sudețul cu 12 pângari, nici orășan, nici slugă domnească, fără numai călugării să-i ia venitul care va fi, să aibă pace de toți oamenii, pentrucă am miluit domnia mea sfânta mănăstire mai sus spusă, ca să fie vad domnesc, să fie de moștenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă

va cinsti și va înoi și va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci va călea și va rupe și va strica această carte a domniei mele pentru întocmirea mai sus scrisă, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Isus Hristos și au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaua Târgoviște, luna Aprilie 20 zile și dela Adam în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. Stat. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/13.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

522

1625 (7133) Aprilie 20.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului, milostivului Io Radul voevod, scrie domnia mea voa boiar<i>lor carei ați fost oiari în județul Vâlcea. După aciasta vă grăescu domnia mea pântru slobozeile sf<i>ntei mânăstiri dela Bistriț<a>, că au venit părintele Teofil egumenul de așa au spus la domnia mea cum voi mers-ați la slobozeili mânăstirei de ați numărat oile și le-ați luoatu litrele tot bani și de oae, banul și plocon.

Derept aceia, în vrém<e> ci veți vedea cartea domniei mël<e>, iar voi să căutați toți banei să le turnați ori cât veți fi luoatu și bani de litre și de oae, ban<ii> și plocoanele, tot să dați îndărăt, că i-am ertat domnia mea cum au fost ertați și de alți răposăți domni mai denainte vreme, că am văzut domnia mea și cartea răposat<u>lui Mihaiu voevod și cartea lu Șârban voevod și cartea lu Alixandru voevod fecior lu Iliiaș voevod și cartea părintelui domniei mël<e> Io Radul voevod, cum să aibă pace slabozeili mânăstirei de toate câte dăjdi și mâncături vor fi preste an în țeara domniei mël<e>

Și să fie în pace de bir, de găleat<a> de fân, de dijmă de stupi, de gorștină de oi, de porci, și de toate dăjdili și mâncăturili câte vor fi preste an în țeara domniei mël<e>, că am ertat domnia mea cum au fost ertați și de alți răposăți domnii și cum au fost ertați și de părintele domniei mël<e>. Neminea treabă

la acea slobozie, să nu [să nu] aibă. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele.*

Scris luna Aprilie 20 zile, anul 7133 <1625>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LX1/7.

Orig. rom. hârtie, pecete inelară, căzută.

Cu o copie, *ibid.*, ms. 192, f. 144.

523

1625 (7133) Aprilie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlăbiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Sima logofăt al doilea și cu fiii săi câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Grozăvești jumătate, cu trei case de vecini, anume: fiii lui Dragotă, Neagul cu frații lui și cu fiii lor și fiii lui Dumitru, Gherghe și cu frații săi și cu fiii lor și Slav cu fiii săi și Dumitru copilul, fiul Slamnei ¹⁾ însă partea jupaniței Neaga Mitroaia vorniceasa și cu morile din capul hotarului din jos ce i le-a făcut însuși Sima logofăt și cu tot venitul, iar călugării dela sfânta mănăstire Mihail voevod, ei să [înă cealaltă jumătate de sat din Grozăvești cu trei case de vecini anume: Duma cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și Miho cu fiii săi și cu morile ce sunt la mijlocul hotarului la Sfârcești, însă partea lui Mitrea vornic. Pentrucă a avut pără înainte a domniei mele Sima logofăt cu călugării dela mănăstirea Mihail voevod pentru satul Grozăvești și pentru vecini și pentru mori. Astfel a luat din divan 6 boieri pe răvașe domnești, anume: Ivașco vornic și Gligorie comis și Radul postelnic din Hierăști și Danciul logofăt din Useați și Stanciul logofăt din Cârstienești și Mitrea din Dragomirești, de și-au împărțit vecinii din Grozăvești. Astfel se cuvine în partea lui Sima logofăt acești vecini mai sus spuși iar în partea călugărilor se cuvin vecinii: Duma și Neagoe și Miho, trei case și cu morile dela Sfârcești din sus, pentrucă așa i-au întocmit acei boieri mai sus spuși.

Pentru aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele lui Sima al doilea logofăt ca să-i fie aceste trei case de vecini și cu Dumitru copilul ce i l-au dat boierii cu voia egumenului Melentie, pentru mult bine pe care l-a făcut satului Sima logofăt și cu morile din jos, ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și

¹⁾ Pasagiul «și Dumitru..... Slamnei» este tăiat cu o linie, iar deasupra s'a scris de altă mână și cu altă cerneală: «am răscumpărat eu, Simion logofăt».

Vartolomi mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 22 zile și dela Adam până acum, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din București, II/15.

Orig. slav, hârtie, pecetea timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

524

1625 (7133) Aprilie 22.

† Scris-am eu Dumîru și jupănesa mea Caple și eu Stanciul, frații lui Dumitru, acest al <no>stru zapis la mână Stanciului logofet, cum să se știe că am vândut noi parte tătâni nostru al Negre de ocină în Bârca toata câtă să va alege preste tot hotariul deript 3900 de ban<i> gata. Și am vândut noi de a noastră voe și am vândut noi și ce au fost a tătâni nostru moșcie> și noi a noastră cumpărător tot ce au fost.

Și cându am făcut noi acest<ă> locma<ă> au fost muma noastră Despa și Mateiu post<elnic> și Barbul post<elnic>.

Și am scris eu, pop<a> Gherghie, luna Aprilie 22 zile, valeat 7133 <1625>.

† Eu Dumitru

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXIII/14.

Orig. rom., hârtie, trei peceți aplicate.

525

1625 (7133) Aprilie 25, Târgoviște.

Scris-am eu, jupăneasa Cheajna vorniceasa a Cernicăi vornicul, aceasta a mea carte, ca să se știe cum mi-am închinat eu mănăstirea mea ce se chiamă Ezer, unde iaste hramul uspenie *născătoarei de Dumnezeu* la s<ve>ta Gora, unde iaste dată și închinată și mănăstirea s<via>ta Troiță dela București, așisderea închinatu-mi-am și eu mănăstirea mea, cu moșiile mele, ce se va alége partea mea loat<ă> de în ce am câștigat eu eu soțu meu, vornicul Cernica.

Insă să se știe: de în Bărzești a treia parte și de în ocină și de în vii și de în mori și de în câmpu și de preste tot hotarul cât se va alége, a treia parte și iar de în sat de în Sărulești, partea a lu Ignat, de preste tot hotarul, a treia parte și de în câmpu și de în pădure și de în apă și de preste tot locul cât se va alége și de în Glina parte mea, iar a treia parte, de pretutindenile, cât se va alége și în câmpu și în pădure și în apă și de preste tot hotarul și de în Ghilioară iar partea mea de ocină și de în câmpu și de în apă și de în pădure și de în tot venitul, cât se va alége, a treia parte și iar de în Cuești parrea mea a treia parte și de în câmpu și de în pădure și de în apă și de în tot venitul ce se va alége,

a treia parte, de preste tot hotarul. Și iar dau de în moșiile mele de în Urichești partea mea cu 4 rumăni, anume: Mircia și Vlaicul și Luțcan și Caliu și de în câmpu și de în pădure și de în baltă și de în vadure de moară și de preste tot hotarul, cât se va alége și iar de în sat de în Sărulești partea mea toată, cât se va alége cu morile și cu tot ce se va afla și locu de 4 prăvălii în București și iar 4 sălașe de Țigani, anume: Nistor Țiganul cu Țiganca-ș, Stoică și cu muma lui Nistor, Stana și soru-sa Neaga și Stan socaciul cu Țiganca-ș, Slannă cu fâmeae-ș și Drăgan Țiganul cu Țiganca lui, Neaga și copilă de Țigan, anume Neașa și Mircia.

Acéste ocine și Țigani ce sânt mai sus scrise datu-le-am toate mănăstirii dela <ve>la Gora, pentru sufletul meu, ca să ne fie pomeană.

Și au fost mulți oameni buni mărturie și egumeni, anume: Tanasie egumenul dela <ve>la Troiță și egumenul Meletie dela mănăstirea lu Mihail voevod și de în Șintesti, Staico post<elnic> și Badea șefariul și din orașul Târgoviște pop<a> Iane și popa Cherfote și Baldovin diacon.

Și am pus și blăstem după moartea mea: cine se va ispiti de în ruda mea sau de în sângele meu, au nepot, au frate, au sor<ă> au văr, de va vrea să spargă mila și pomeana mea să ia acéste moși dela <ve>la Gora, unde am închinat eu, acela om să fie anatema și afurisit și trăclet de 318 *părinți care sunt la Nicheia* și să aib<ă> parte cu Iuda și Ariia.

Aciasta am scris și mărturisescu cu aciastă carte să fie la mâna călug<ă>-rilor cu mănăstirea mea și cu toate ocinele ce te scriu mai sus și cu tot ce iaste să le fie de moșie și noa pomeană în vecie. *Alfel să nu fie, după spusa mea.*

Și am scris eu, *Lepădal logofăt, în Târgoviște, luna Aprilie 25 zile, și dela Adam în anul 7133 <1625>.*

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XV/6.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

526

1625 (7133) Aprilie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeestii mănăstiri dela sfântul Munte, numită.....¹⁾ unde este dată și închinată sfânta Troiță, din jos de orașul București, ca să-i fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte mai sus scrise sfânta mănăstire numită Ezerul, unde este hramul uspeniei născătoarei de Dumnezeu, care este zidită și întemeiată de jupanița Cheajna vorniceasa, jupanița lui Cernica fost mare vornic, cu dedinele cât se va alege partea jupaniței Cheajna pe care le-a stăpânit împreună cu bărbatul ei Cernica vornicul

¹⁾ loc alb în orig.

însă să se știe partea ei din sat din Bârzești, a treia parte și din ocină și din vie și din mori și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, a treia parte.

Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte ocină în Sărulești, partea lui Ignat, de peste tot hotarul, a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte ocină la Glina, partea jupaniței Cheajna vorniceasa, a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte ocină la Ghitoara, însă partea jupaniței Cheajna vorniceasa toată, a treia parte din câmp și din pădure și din apă și din tot venitul din vama sării, cât se va alege.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte ocină la Cărești partea jupaniței Cheajna vorniceasa, a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din tot venitul cât se va alege și de peste tot hotarul.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte din dedinele jupaniței Cheajna vorniceasa, din sat din Urichești, partea ei toată, din câmp și din pădure și din apă și din baltă și din vaduri de mori și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege și cu 4 vecini, anume: Mircea și Vlaicul și Luțean și Caliu și cu fiii lor.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte mai sus scrise ocină la Sărulești, însă partea jupaniței Cheajna vorniceasa toată, din câmp și din pădure și din apă și cu mori și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte mai sus spus, în orașul București, loc de 4 prăvălii, partea jupaniței Cheajna vorniceasa.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte, 4 sălașe de Așigani, anume: Nistor Țiganul și cu Așiganca sa, anume Stoica și mama lui Nistor, Stana, și sora sa Neaga și Stan socaciul cu Așiganca sa Slamna și cu copiii săi și Drăgan Țiganul cu Așiganca sa Neaga și o copilă de Așigan, anume Neacșa și Mircea, pentru că aceste ocine și Așigani care sunt mai sus spuse au fost toate ale jupaniței Cheajna vorniceasa, stăpânite cât a petrecut ea împreună cu bărbatul ei Cernica vornicul.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Cernica vornic, jupanița Cheajna vorniceasa ea însăși de voia ei s'a gândit pentru Dumnezeu și pentru sufletul ei și pentru pomană și a venit înaintea domniei mele de a dat și a închinat sfânta mănăstire Ezerul cu aceste averi cu toate care sunt mai sus spuse să fie sfintei mănăstiri dela sfântul Munte pentru sufletul ei și al părinților ei, să le fie veșnică pomenire iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de trebuință. Și am văzut domnia mea și cartea jupaniței Cheajna vorniceasa, de miluire, cu mare blestem și cu mulți oameni buni martori și egumeni, anume Tanasie egumenul dela sfânta Troiță și egumenul Melentie

dela mănăstirea Mihail voevod și din Șintești, Staico postefnic și Badea șefariul și din orașul Târgoviște, popa Ianc și popa Chirfote și Baldovin diacon.

Și pune jupanița Cheajna vorniceasa și blestem ca după moartea ei cine se va încerca din neamul ei sau din sângele ei sau din sângele lui Cernica vornicul, sau nepot, sau frate, sau copil, sau soră, sau văr primar, să strice mila și pomana ca să ia aceste averi dela sfânta mănăstire <dela>¹⁾ sfântul Munte de unde a dat și a închinat jupanița Cheajna vorniceasa, acel om să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aric.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise, ca să-i fie mănăstirea Ezerul cu aceste ocine și Așigani dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 25 zile și dela Adam până acum, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XV/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, ruptă.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

527

1625 (7133) Aprilie 25.

† Scris-am eu Chisar peh<arnic> din Ruda, fiul lui Chirea com<is>, cum să știe că am fost dat selește lu Păsăjăl jumătate, cându s'au scumpărat dela miné Bolovan, iar ceia jumălat<e> am schimbat cu el de me-u dat u<n> cal, derētu 3000 de bani, cum să-i fie lui moșie și lui și feciorilor săleștie lu Păsăjăl tot, cum să fie în pace de toți omenii miie și de toat<ă> ruda a mea.

Mărturie încă au fost: Dragomir, fiul lui Dumitru din Șuici, Calen de Cocoli, fiul lui Tatul, Stăia, fiul lui Bărsăi, fiul Davit și Ruman Stoia din Racoviș<a>, de Boeșor<ă> Șărban, pop<a> Stan <de> Cocoliș.

Am scris eu Chisar peh<arnic>.

Am scris eu luna Ap<rilie> zile 25, velet 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXVIII/37.

Orig. rom., hârtie, două peceti aplicate.

¹⁾ omis în orig.

1625 (7133) Aprilie 27.

† Adecă > jupâneasa Cheajna a jupânului Cernicăi care a fost mare vornic și Calea și Neașa, fetele jupânului Cernicăi vornicul, scris-am acesta al nostru zapis să fie la mâna jupânului Dumitru Dudescul *al doilea* vistiiar, cum să se știe că am vândut satul Cârstienești jupânului Dumitru *al doilea* vistiiar, însă partea părintelui nostru jupânului Cernicăi vornicul toată den câmpu și den pădure și den apă și cu vadurile de moara și cu tot venitul den hotar până în hotar și cu toți rumânii, căși va fi ținut jupânul Cernica vornicul pân au fost dumiialui viu. Innsă rumânii anume: Crăciun cu feciorii-ș și Vladul cu feciorii-ș și Drag<o>mir cu feciorii-ș și Ianache cu feciorii-ș, iarăși Crăciun cu feciorii-ș și Băra și Stroe, drept 180 de galbeni gata.

Și după > acéia iarăș de se vor mai afla rumâni fugiți sau feciori dentr'acești rumâni, sau rudăle acestor rumâni și se vor trage rumâni de pre aciastâ parte de ocină tot să fie volnic jupânul Dumitru vistiiar să-i ia de pre unde-i va afla, să-i aducă la sat la Cârstienești.

Pentru că am vândut noi de a noastră bun<ă> voc, fără de nici o silă și cu știrea tuturor oamenilor noștri, ca să fie jupânului Dumitru vistiiariul moșie ohabnică lui și feciorilor și nepoșilor strenepoșilor.

Și mărturie încă se-au tâmplat de-au fost la toameala noastră jupânul Dumitrașco mare pitar și Danciul vătahul de Doicești și Radul din Rasa și Stanciul log<ofăt> din Cârstienești și Spiridon log<ofăt> din Roteni și Danciul din Uscași și Staico post<elnic> din Șintești și Mihaiu peh<arnic> din Buești și Stoica log<ofăt> din Târg<o>viște. Aciast'am scris să fie de credință la mâna jup<ă>nului Dumitru *al doilea* vist<ier>.

A scris Mihalcea lo<gofăt> din Măg<u>reni de Prah<ova>, luna Aprilie 27 zile, leat 7133 <1625>.

Eu bătrânul Stanciul log<ofăt>.

Eu Spiridon log<ofăt>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XC/7.

Orig. rom., hârtie trei peceți aplicate.

1625 (7133) Aprilie 28, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Ungr o vlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Buta și cu vărul său primar Nan și cu

ceata lor și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în dealul Orlaților, însă la Făgețel, pentru că această ocină a fost a lor de moștenire, din moși și din strămoși și au tot ținut cu pace până în zilele străbunicului domniei mele răposatul Alexandru voevod. Iar când a fost atunci, Simuleștii, anume Stan și iarăși Stan logofăt și Ciuciulei și Stan al lui Simul și toată ceata lor, ei au ridicat pără înaintea răposatului străbunic al domniei mele Alexandru voevod. Și așa pârau ei că nu au avut Buta și vărul său primar Nan și cu toată ceata lor ocină împreună cu ei. Iar Buta și vărul său primar Nan și cu toată ceata lor, ei au luat lege, 24 de boieri, ca să jure. Și au jurat acei boieri că a avut Buta și vărul <său> primar Nan și cu toată ceata lor ocină cu ei împreună. Astfel acei 24 de boieri, ei au fost și au ales această ocină care este mai sus spusă. Însă să se știe semnele: dela Teiul lui Stoilă pe matcă în jos până la Teiul Sulului și dela Teiul Sulului pe hotar în sus, până la lacul Merilor și dela Lacul Merilor în sus, pe matca Zegostreatului, până în gardul Iunoteștilor și din gardul Iunoteștilor în sus, până la Badiul și dela Badiul în jos, pe Șuvița în jos, până la Teiul lui Stoilă și din matca Nucetului până în hotarul Iunoteștilor și pe culme în sus, până în matca Nucetului și dela Teiul lui Stoilă pe matca Nucetului în sus, până la vârful Șarului, însă să se știe, pe a treia parte au avut acești numiți oameni care sunt mai sus spuși cărți vechi dela alți domni bătrâni și cartea străbunicului domniei mele răposatul Alexandru voevod, de rămas.

Deci când a fost acum, în zilele domniei mele, când cu răutățile de Tătari, au pierdut toate averile și bucatele lor și le-au luat și cărțile lor de moștenire. Și au adus acești numiți oameni care sunt mai sus spuși, oameni buni de au mărturisit înaintea domniei mele că au avut cărți vechi dela alți domni bătrâni pe această dedină care este mai sus spusă, însă să se știe care cât a cheltuit atunci când au purtat acei 24 de boieri. . . . .¹⁾ Buta Curmatul, bunicul lui Buta și Stoian Buză de Iepure. Și au cheltuit ei pentru Pupăză ce a fost partea lui de cheltuială, 1000 de aspri. Și iarăși a cheltuit Buta Curmatul și cu Voicilă Sulul pentru partea lui Langă, 1000 aspri.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor numiți oameni care sunt mai sus spuși și cu toată ceata lor, ca să le fie ocina și dedina care este mai sus spusă de ohabă fiilor lor și nepoților și strănepoților și de flimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fira mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic jupan Fira mare logofăt.

---

¹⁾ loc rupt în orig.

Am scris eu, Stan logofăt, nepotul bătrânului Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun care se cheamă Târgoviște, luna Aprilie 28 zile, dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7133 <1625>

Martori Dan din Urlați, Radul, Ursu, Stan¹⁾.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St., Buc., M-rea Radu Vodă, XLVI/9.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1904.

530

1625 (7133) Aprilie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupan Tudosie spătar și jupaniței lui, Mara și cu fiii lor, câți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Milești și din hotarul de sus și din hotarul de jos, însă partea lui Pană și a lui Andrei, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat boierul domniei mele jupan Tudosie spătar și jupanița lui, Mara, această mai sus spusă ocină dela Pană și dela fratele lui, Andrei din Căpreni,²⁾ pentru 7000 aspri gata. Și au vândut ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare al lui Pană și al lui Andrei, la mâna jupanului Tudosie spătar și a jupaniței lui, Mara, cu mulți oameni buni martori, anume: din Dobriceni, Stan banul și din Mălăești, Radul și din Cornet, Ionașco, fiul lui Iscrul vornic și Tudoran postelnic stegarul și mulți boieri, care nu sunt scriși aici în această carte.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Tudosie spătar și jupaniței lui, Mara, ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

¹⁾ Martorii Dan, Radul, Ursu și Stan sunt scriși în document după cuvintele «curgerea anilor».

²⁾ Căpreni, scris cu altă cerneală, pe locul lăsat alb.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 28 zile și dela Adam până acum la această scriere, curgerea anilor în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXIV/189.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

531

1625 (7133) Mai, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni anume: Dragomir Becheș și Stanciul Murgeală și Stanciul Buciumaș și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să fie în pace și slobozi de vecinie cu toată partea lor de ocină din sat din Rădăcinești și de peste tot hotarul, de pretutindeni, oricât se va alege, de către jupanița Maria și de către fiii ei, Udrea și Leca și de către fiii lor și de către toate rudeniile lor, de nimic să nu aibă turburare în veci. Pentrucă acești oameni mai sus spuși au fost vecini ai lui Grama armașul din Rădăcinești, tatăl lui Udrea și al lui Leca, de cumpărătură, încă din zilele lui Șerban voevod.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, acum, iar Leca, fiul lui Grama armaș, el a căzut într-o nevoie la domnia mea, pentru că a ucis un vecin din satul lui, anume Anghel. Deci cu alta nu a vut cu ce să plătească dușegubina domnească, ci a slobozit pe acești mai sus spuși oameni din Rădăcinești cu toate părțile lor de ocină, de s'au răscumpărat de vecinie de către Leca, fiul lui Grama armașul, pentru 19.000 de aspri gata, ca să fie niște oameni slobozi, megiași cu ocinele lor, cum au fost și mai dinainte vreme.

Iar după aceea, Leca, el a avut pără înaintea domniei mele în divanul cel mare cu fratele său Udrea și cu mama sa Maria, jupanița lui Grama armaș, pentru acești vecini. Și au venit de s'au părît de față înaintea domniei mele. Și așa a părît Udrea și mama lui, Maria, pe Leca, că n'au fost acești vecini împărțiți și că sunt ei mai volnici să-i cumpere. Deci întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea că au fost împărțiți acești vecini, de 6 ani și că este Leca mai volnic să-și răscumpere capul lui. Și au rămas jupanița Maria și fiul ei Udrea, fratele lui Leca, de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acești vecini, ci să fie cenezi, așa cum i-a slobozit Leca, pentrucă au fost vecinii lui, din partea lui.

Și au fost la împărțirea lor atunci mulți oameni huni martori, anume: din Rădăcinești, Dimitrie monah și Berivoe și popa Stanciul și Badea și Opriș și Dârdea și popa Badea și din Dăngești, Șerbu și din Copăceni, Detco paharnic.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Dragomir Becheș și lui Stanciul Murgeală și lui Stanciul Buciumaș, ca să fie în pace și slobozi de vecinie de către jupanița Maria și de către fiii ei, Udrea și Leca și de către fiii lor și de toate rudeniile lor și să le fie lor ocină, dedină, fiilor, nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt ¹⁾.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai...²⁾ zile și dela Adam până acum ani curgători, până la această scriere, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXIV/19.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

532

1625 (7133) Mai 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Dumitru postelnic din Filiași și cu fiii săi câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Dărvariul, din județul Mehedinți, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar.

Și hotarele și semnele ocinei încă să se știe: dinspre satul Obârșia hotarul la Cetățue și dela Cetățue până în drumul Buzoianilor și de aici până la puțul Fântânei și dela puțul Fântânei până în drumul Băileștilor și din drumul Băileștilor până la piatra lui Nan și dela piatra lui Nan până la drumul Intorsurei și dela drumul Intorsurei iarăși la piatra lui Nan și dela piatra lui Nan până la Cetatea lui Coman și de aici până la Bojora și de la Bojora până la gropanul lui Șovăilă și de aici până la drumul Vârbiței și până la padina Severinului și dela drumul Severinței până la drumul Bungetului și dela drumul Bungetului până la lacul Pelinilor și de aici până la lacul lui Matei al Margăi și dela lacul lui Matei până la stejarul lui Turbure și de aici până la lacurile Gemene și dela lacurile Gemenilor până la Măgurele, până la hotarul Ezemșei.

Și vecinii să se știe toți, anume: Stoian cu frații săi Simion și Oprea cu fiii lor și cu nepoții lor și Dan cu fratele său Radul cu fiii lor și cu nepoții lor

¹⁾ «mare logofăt» corectat în orig. peste alt text.

²⁾ loc rupt în orig.

și Preda cu fiii săi și cu nepoții lor și Ilie cu fratele lui, Mirea și cu fiii lor și cu nepoții lui și Iuga cu fiii săi și cu nepoții lui și Nan cu fratele său Aldea, cu fiii săi și cu nepoții lor și Baldovin cu fratele său Lepădat cu fiii săi și cu nepoții lor, și Dadul cu fratele său Stoica, cu fiii lor și cu nepoții lor și Giurea cu fiii săi și cu nepoții lui și Stan cu fiii săi și cu nepoții și Guma cu fiii săi și cu nepoții lui și Oprea cu fiii săi și Răție cu fiii săi și cu nepoții lui și Manea al Vilaei cu fiii săi și cu nepoții lui și Boldea cu fratele său Badea cu fiii săi și Nistor al lui Stănilă și Cârștov al lui Răducu cu fiii lor și și cu nepoții lui și Pârful, nepotul lui Preda, cu fiii săi și cu nepoții lui și Ivan cu fratele său Stan, cu fiii lor și cu nepoții lui și Susă Pătru cu fiii săi și cu nepoții și Dragul cu fiii săi și Dateo cu fratele lui, Tudor și Stan cu fiii săi și cu nepoții și Crăciun cu fiii și Barbul cu fratele său Bălan cu fiii lor și cu nepoții lui și Dragotă cu fiii săi și Dan Căța cu fiii săi și Șerb cu fiii săi și cu nepoții lui și Oprea cu fratele săi Chirco și Oprîș și Bogdan cu fiii săi și cu nepoții și Erugă cu fiii săi și cu nepoții lui și Stănilă cu fiul lui, Duma cu fiii săi și Dujă cu fiii săi și Drăgoi cu fiii săi și Ion cu fiii lui și Giurea cu fiii săi și Avram cu fiii săi și Dumitru Sârbul cu fiul său Stanciul și cu fiii săi și Oprea al lui Cereel cu fiii săi și cu nepoții lui și Lupul cu fiii lui și Tudor al lui Răție cu fiii și Iuovan cu frații săi Dănilă și Stanciul și Drăgo, cu fiii lor și cu nepoții lor și Ursul cu fiii săi și cu nepoții lui și Stoica al lui Răpezoac cu fiii săi și Aldea al lui Tricin cu fiii săi și cu nepoții lui și Beicea cu fiii săi și Dumitru cu fiii săi și Avram cu fratele său Ion cu fiii lor și Băgdan cu fiii săi și nepoții lui și Grama cu fiii săi și cu nepoții lui și Stepan cu fiii săi și cu nepoții lui și Dobroslav cu fiii săi și cu nepoții lui și Funingine și cu fiii săi cu nepoții lui și Ivașco cu fiii săi și Dragomir cu fiii săi și cu nepoții lui și Stoian Onescul cu fiii săi și cu nepoții lui și Corbul cu feciorii-ș¹⁾ și cu nepoții săi și Vladul cu fiii lui și cu nepoții lui și Moga cu fiii lui și cu nepoții lui și Badea cu fiul său vitreg Stroe cu fiii lui și cu nepoții lui și vărul său Vlădan și cu nepotul său Crivățu și cu fiii lui și cu nepoții lui și Slăvulea cu fiii săi și cu nepotul său și Stoican cu fiii săi și Lupul al lui Dragomir cu fratele său Stanciul cu fiii lor și Căndea cu fratele său Filip cu fiii săi și cu nepoții lui și Cârstea cu feciorii-ș¹⁾ și Crăciun al lui Lucan cu fratele său Radul și Stoian cu fiii săi și cu nepoții lui și Lepădat cu fiii săi și Părțoe cu fiul său Gașpar și fratele său Radul cu fiii săi și cu nepoții săi și Fățican cu fiii săi și cu nepoții lui și Mișul cu fiii săi și cu nepoții lui și Bărbuța cu fiii săi și cu nepoții lui și Stoian al lui Vălsan cu fiii săi și Prodan cu fiii săi și cu nepoții lui și Modrea cu fiii săi și cu nepoții lui și Badea al lui Poiată cu fiii săi și Nicoară cu vărul său Pătru cu fiii săi și cu nepoții lui și Dragomir cu fiii săi și cu nepoții lui și Ghiorman al lui Ciuhul cu fiii săi și Oprea cu fiii

¹⁾ cuvintele: « cu feciorii-ș » în original s'au scris în românește.

săi și Dobre cu fiul său Roman și Căciulat și cu fiii săi și cu nepoții lui și Oprea al lui Țuningine cu fiii săi și cu nepoții lui, Mirea al lui Tudosie cu fiii săi și cu nepoții lui și Bogdan al lui Mihai cu frații lui și cu fiii lor și cu nepoții lui și Dragomir cu fratele său și Bucuilea cu fiii săi și cu nepoții și Stănia al lui Negre cu fiii săi și cu nepoții și Socol cu fiii săi și cu nepoții lui. Pentrucă acel sat Dărvariul, mai sus scris, ei au fost toți enezi cu ocinele lor din moși strămoși, încă din zilele altor domni bătrâni.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar satul Dărvariul cu toți moștenii satului câți sunt pe rând mai sus spuși, ei s'au vândut vecini cu toată ocina lor. . . .') domniei mele lui Dumitru din Filiași, pentru 590 galbeni toți bani gata. Și s'au vândut ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiășilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele și au venit și ei de față înaintea domniei mele, de au mărturisit că s'au vândut vecini cu tot hotarul cum este mai sus scris și au fost martori mulți boieri din jurul locului.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Dumitru postelnic ca să-i fie satul Dărvariul cu tot hotarul și cu toți vecinii, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt în celatea de scaun Țârgoviște, luna Mai 3 zile și dela Adam până acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7133 <1625>.

Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., ms. 1251, f. 1.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din 1883.

533

1625 (7133) Mai 3, Țârgoviște.

† Adecă noi 6 boieri anume: Tudor sluj<er> și Stoica Țărăceanul și Nănciul vornic și Danciul de Uscăți și Staico post<elnic> de Bueșani și Ianachi al doilea vornic, scris-am aciasta a noastră carte ca să se știe cum ne-au fost luoat jupăneasa Cheajna dvorniceasa și cu ginere-său Ionașco comis de înaintea domnu nostru Io Alexandru voevod pre răvașe domnești, ca să le căutăm rândul de toate datoriile ale Cernicăi dvornicul, și pentru toată cheltuiiala lor cine ce au avut. Deci am căutat în tot chipul și am aflat cheltuiiala jupăneasa Cheajna vorniciasă 770 de galbeni și la Ionașco 90 de galbeni.

*) loc rupt în text.

Deci așa i-am tocmit cu sufletele noastre cum să se pue jos cea cheltuială a vornicesei, căci au fost cheltuiala mai de demult de pre la Mihail voevod iar cheltuiala a lu Ionașco comisul au fost mai de curându.

Deci am socotit de-am pus pre 60 de galbeni să-și socotească Ionașco comis cu cumnată-sa jupâneasa Calea, cum vor și ei amândoi. Iar pentru 30 de galbeni den cei 90 să fie jupâneasa Cheajna vorniceasa în pace căci au avut și ia destulă cheltuială până au fost cu Cernica dvornicul depreună.

Iar pentru ocina dela Ghilioara cu vama sării să fie mănăstirea sveci Nicolae a treia parte cum au fost dată mai de demultu iar doao părți ce rămân să împartă în trei părți; o parte să fie vorniceasa, altă parte să o fie Ionașco comis, altă parte să o fie jupâneasa Calea, că așa i-am judecat.

Iar pentru 1 păhar de argint să-l vânză cum i va fi prețul să plătească nestee ceară a lu Drăghiei de Vârleți. Iar căți bani vor prisosi să se dea în datorie ce se va afla neplătită den datoriia a Cernicăi vornic, să fie de mijloc.

Iar pentru 1 sabie ce au zeis Ionașco comis că iaste la vorniceasa adevărat-am cum se-au cheltuit pentru pomencele Cernicăi vornicului. Iar pentru datorie ce se va adevăra neplătită să o plătească de mijloc.

Iar pentru alalte ocine și moșii și Țigani noi am lăsat să fie pre tocmeala ce i-au fost tocmit ceilalți boiari carii au fost luoți mai innainlea noastră ca să fie jupâneasa Cheajna vorniceasa den toate moșiile Cernicăi vornicului și de în țigănie tot a treia parte.

Aciasta am scris și așa i-am judecat cu sufletele noastre. *Allfel să nu fie.*
A scris Lepădat logofăt în Târgoviște, luna Mai 3 zile, văleat 7133 <1625>
Tudorū sulger
Stoica logofăt
Nénciul dvornic
Ianachi vornic

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/18.
Orig. rom., hârtie, patru peceți aplicate.
Cu o copie, ibid., ms. 256, f. 299 v—300.

534

1625 (7133) Mai 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Cheajna vorniceasa, jupanița lui Cernica vornic și cu fiii ei, căți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Bârzești, din partea lui Cernica vornic pe care au stăpănit ei amândoi, a treia parte, din câmp și din apă și din pădure și din vie și din vaduri de meri și cu morile, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Și iarăși să-i fie jupaniței Cheajna vorniceasa ocină la Glina de peste tot hotarul, a treia

parte și din sat din Sărulești iarăși a treia parte și din sat din Curești, din jumătate de sat a treia parte și din apa Gălețuiului iarăși a treia parte și cu vecinii și de peste tot hotarul, de pretutindeni, cât se va alege; iarăși să fie jupaniței Cheajna vorniceasa ocină la Ghitioara cu vama de sare și din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, oricât se va alege, să fie din două părți de ocină, a treia parte, de peste tot hotarul, însă fără partea mănăstirii sfântul Nicolae, din Așigani câți vor fi din partea lui Cernica vornic, a treia parte, din toate averile, pentru că aceste ocine și dedine mai sus zise au fost stăpânite de jupanița Cheajna vorniceasa cât a fost împreună cu bărbatul ei Cernica vornicul.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea lui Cernica vornic, jupanița Cheajna vorniceasa, ea a avut pără înaintea domniei mele, în divanul cel mare cu ginerele ei Ionașco comis pentru dedinele lui Cernica vornic și au venit de s'au părut de față. Astfel au luat ei 6 boieri dinaintea domniei mele din divan, pe răvașe domnești, anume: Tudor sluger și Stoica logofăt Tărăceanul și Nenciul vornic și Danciul din Ușcați și Staico din Buceșani și Ianachi vornic, ca să cerceteze și să adeverească cu sufletele lor să-i întocmească pentru toate datoriile lui Cernica și pentru toată cheltuiala lor, cine cât a avut. Deci acești boieri ei au găsit cheltuială la jupanița Cheajna vorniceasa 770 ughi, iar la Ionașco comis 90 ughi. Deci așa au întocmit ca să se pună jos acea cheltuială a jupaniței Cheajna vorniceasa, pentru că a fost cheltuială veche, din zilele lui Mihail voevod, iar cheltuiala lui Ionașco comis a fost mai de curând. Deci am pus câte 60 de galbeni să-și socotească Ionașco comis cu cumnata sa jupanița Calea, fiica lui Cernica vornic cum vor ști ei amândoi, iar pentru 30 de galbeni din acei 90 să fie jupanița Cheajna vorniceasa în pace, pentru că a avut ea cheltuială destulă, iar pentru ocina dela Ghitioara cu vama, să țină mănăstirea sfântul Nicolae a treia parte cum a fost dat din vechime, iar două părți ce au rămas, să se împartă în trei părți, astfel: o parte să țină jupanița Cheajna vorniceasa, iar altă parte să țină Ionașco comis iar altă parte să o țină jupanița Calea; iar pentru un pahar de argint, să se vândă cu cât va fi prețul lui să plătească niște ceară lui Drăghici din Vârleți, iar câți bani vor rămâne, să plătească datoria care se va afla neplătită de Cernica vornic, din mijloc¹⁾, pentru că așa i-a judecat; iar pentru o sabie ce a spus Ionașco comis că este la jupanița Cheajna vorniceasa, au adevărit acei 6 boieri mai sus spuși că s'a cheltuit pentru pomenile lui Cernica vornic; iar pentru datoriile ce se vor adevări neplătite să se plătească din mijloc¹⁾, iar pentru alte ocine și dedine și Așigani, acești mai sus spuși boieri ei au lăsat să fie după întocmirea ce au întocmit ceilalți boieri ce au fost luați mai înaintea acelor 6 boieri, să fie jupanița Cheajna vorniceasa din toate dedinele lui Cernica vornic și din Așigani a treia parte cum este mai sus scris.

¹⁾ « ot sred » în orig.

Pentru aceasta am dat domnia mea jupaniței Cheajna vorniceasa ca să-i fie aceste mai sus spuse ocine, dedine și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și Vartolomi stolnic și Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 5 zile și dela Adam până acum, curgerea anilor, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod. <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/19.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

535

1625 (7133) Mai 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Oprea din Crețulești și cu fiii săi, căți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Crețulești, însă partea lui din funia lui Mușat . . . .¹⁾ și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă . . .¹⁾ a fost a popii Oprea de cumpărătură încă din zilele . . .¹⁾ răposatului bunicului domniei mele Mihnea voevod, iar popa <Oprea> . . . .¹⁾ jupaniței Voica, jupanița lui Nica . . .¹⁾ moartea lui Radul comis, iar popa Oprea, el a cumpărat . . .¹⁾ jupanița Voica, cumnata lui Radul comis, pentru . . . . .¹⁾ pe mâna lui cum a fost și mai denainte <vreme> . . . . .¹⁾ cu mulți martori, anume Preda sluger și < . . . . . și din Crețulești, Frățilă și Vlădimir și Stanciul și Manea și Lii . . . . .¹⁾ domnia mea, ca să-i fie popii Oprea ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și Vladul mare vistier și Miho mare spătar și Vartolomi mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Mai 8 zile și dela Adam, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† A învățat Paraschiva logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XII/2.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, distrusă.

Cu o trad. rom. din 1843.

536

1625 (7133) Mai 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeestii mănăstiri numită Strâmba, unde este hramul coborării sfântului duh și părintelui egumen Filotei ieromonah și fraților lui care viețuiesc în sfântul locaș, ca să-i fie ocină la Murgești, din județul Gorj, însă jumătate de sat, partea lui Stanciul al Arcoaei, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până iarăși în hotar, pentrucă această jumătate de sat mai sus spusă a cumpărat-o părintele Veniamin care a fost atunci nastavnic la sfânta mănăstire și cu alți frați călugări dela sfânta mănăstire, pe asprii sfintei mănăstiri, dela Stanciul al Arcoaei, pentru 200 galbeni de aur, toți gata, în zilele lui Șerban voevod.

Și iarăși a cumpărat părintele egumen Veniamin și toți călugării dela sfânta mănăstire ocină la Murgești, însă din partea lui Oprea 2 delnițe și cu vecini de peste tot hotarul, dela Oprea, pentru 2800 aspri gata, iarăși pe asprii sfintei mănăstiri. Și iarăși a cumpărat părintele egumen Veniamin și cu alți călugări dela sfânta mănăstire ocină la Murgești dela Alexe și Dragotă, fiii lui Gheorghe, partea lor toată din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și de peste tot hotarul, pentru 9560 aspri gata, iarăși pe asprii sfintei mănăstiri mai sus spuse. Și vecinii să se știe, pe nume: Crăciun și Neagoe și Ion și Dragomir și Dajul și Bistrul și Hamza și Stanciul cu fiii lor. Și să se știe câtă ocină a rămas înapoi nevândută în acel sat, de peste tot satul, numai 2 delnițe și jumătate din partea lui Oprea.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, după moartea egumenului Veniamin, iar părintele egumen Filotei, care este acum nastavnic la sfânta mănăstire Strâmba, el a avut pără înaintea domniei mele, în divan, cu Preda din Coplea pentru aceste două delnițe și jumătate și au venit și s'au părît de față înaintea domniei mele în divan. Și așa pără Preda din Coplea că a avut frăție cu Oprea și au scos și niște zapise mincinoase, de frăție, în divan. Deci în'ru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit

domnia mea că acele zapise au fost făcute după moartea lui Oprea, n'au fost făcute cât a fost Oprea în viață. Și s'a întâmplat de au fost toți boierii și toții roșii de peste Olt și din Mehedinți și din Gorj și din Dolj și nimeni dintre ei n'a știut ca să se fi înfrățit Preda cu Oprea, ci numai a voit să intre Preda cu aceste două delnițe și jumătate în tot satul, fără dreptate. Astfel întru aceasta divanul și legea n'au putut să dea ca să intre Preda în acel sat Murgeștii, pentru că au cumpărat călugării de mai înainte vreme. Ci a rămas Preda de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am dat domnia mea ca să fie volnicii călugării, ori că va fi frăție, ori vânzare, când va voi femeia lui Oprea, anume Opriana și fiii ei să vândă aceste două delnițe și jumătate mai sus spuse, nimeni altul să nu fie volnic să cumpere și să țină afară numai de călugării dela sfânta mănăstire Strâmba, pentru că a cumpărat sfânta mănăstire mai înainte, iar Preda să nu aibă niciun amestec în acest sat Murgeștii. Și am luat domnia mea din divan și zapisele acelea mincinoase, de i le-am rupt.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Strâmba și părintelui egumen Filotei și tuturor călugărilor, ca să le fie ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și Vartolomei stolnic și Bratul comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Mai 8 zile și dela Adam în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod <m.p.>

<Pe verso, rom. sec. XVII>. «Pentru Murgești, de pără și de rămas cu Ceplénii»,

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, CI/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1820.

537

1625 (7133) Mai 21, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui eromonah Paisie, ca să fie egumen și nastavnic la sfânta mănăstire numită Babele, unde este hramul nașterii sfântului Ioan înainte mergătorul, pentru că această sfântă mănăstire Babele mai sus scrisă, ea a fost făcută de răposatul Vlad voevod, încă de mai înainte vreme, dar de multe nevoi și răutăți care au fost aici în țara domniei mele, ea a rămas numai <cu> zidurile, fără nicio avere și fără chilii împrejur.

517

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, parintele Paisie, el s'a cerut dinaintea domniei mele să fie egumen și viețuitor în această sfântă mănăstire Babele cât va fi în viață. Astfel s'a apucat cu cheltuiala și cu truda lui de a dres-o și a făcut chilii în jurul mănăstirii și a cumpărat vile numai dela el, fără niciun ajutor dela nimeni. Intru aceasta, domnia mea, văzând această sfântă mănăstire Babele că este mănăstire domnească și că a rămas pustie, domnia mea am socotit împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, ca să nu rămână pustie. Astfel, l-am pus domnia mea pe părintele Paisie să fie el nastavnic la sfânta mănăstire Babele, să trăiască tot la sfânta mănăstire până la vremea morții lui. Și i-am făcut domnia mea această carte statornică, cu mare blestem, ca să nu fie nimeni volnic să-l scoată din egumenie nici domn nici vlădică nici egumen, până la moartea lui, pentrucă a găsit această mănăstire mai sus spusă numai zidul, fără nicio avere și a pus el multă strădanie și cheltuială dela el de a muncit și a dres tot ce a trebuit în jurul mănăstirii, după cum este obiceiul.

Pentru aceasta, domnia mea am lăsat ca să fie tot părintele Paisie egumen la sfânta mănăstire pe întocmirea cum este mai sus scrisă.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești fie din rodul inimii domniei mele fie din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe această întocmire mai sus scrisă, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ei va călca și va strica și va nimici această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Isus Hristos: «ia-l, ia-l, răstignește-l» și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor ceea ce este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și <jupan Vladul> ¹⁾ mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat <logofăt, în> ¹⁾ cetatea București, luna Mai 21 zile și dela Adam, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXVIII/1.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

¹⁾ loc rupt în orig.

1625 (7133) Iunie 5.

Seris eu, Ionașco post<elnic>, acest al meu zapis, să se știe cum ne-am tocmiț și ne-am înfrățit și m'au dăruit cu un copil de Țigan, iar eu am dăruit cu a șasea parte de ocina den Cozleciu, însă fără nici un rumănu despre toată ocina câtă iaste ocina Cozleciului, despre tot hotarul a șasea parte am dăruit frăține-mieu lui Iorgachi.

Și mărturie încă am pus: nenea Cârstea logofătul, fratele nostru cel mai mare și Sima log<o>făt, Nastea *din* Dădulești, Ionașco comisul *din* Borus și Tudor Cernii din Trestieni, Ghergha și Stoica *din* Zănoagă, Păcală și Dragul din Scărnavi.

Și blestem încă am pus: cine va întoarce, să fie blestemat de 318 părinți care au fost la Nicheia.

Și am scris eu Pătrașco post<elnic>, în luna lui Cirișariu în 5 zile, vâl<ea> 7133 <1625>.

† eu Ionașco post<elnic>, feciorul lui Miroslav logofătul.

Acad. R.P.R., DVIII/1.

Copie rom. din 1818.

1625 (7133) Iunie 10.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, jupăneșei Catarinei a răposatului lu Vasilie vistiier, ca să-i fie moșiile den Frăteșt<i> și den Lungi, partea ce-au fost vândută de Mitroe vorniceasa, toat<ă> preste tot, cu rumăni și cu tot venitul, lu Pană vistiieriul, tatul jupăneșei Catarinei vistiereasa, încă den zilele lu Simion voevod și tot au ținut cu bună pace de atunce până acum.*

Iară după acéia, când a fost acum în zilele domniei mele iară o nepoată ai Mitroe vorniceasa, anume Neaga, ia au rădicat pără innaintea domniei mele cu jupăneasa Catarina vistiereasa, ca să-ș<i> caute partea ei, a triia, den toate moșiile căte au ținut Mitroe vorniceasa și-și cerea partea ei și den Frăteșt<i> și den Lungi, iară a triia partea ei den cele părți ce-au vândut mătușă-sa Mitroe vorniceasa, de preste tot. Intr'acéia, domnia mea am judecat cu toț<i> cinstiț<i> dereg<ă>torii domniei mele, cum să-ș<i> ție jupăneasa Catarina vistiereasa partea de moșie den Frăteșt<i>, toat<ă> și de în Lungi, toat<ă> și cu toți rumăni și cu tot venitul de preste tot, cum au vândut Mitroe vorniceasa lu Pană vistiier, preste tot. Iar jup<ă>neasa Neaga nepoata și Mitroe vorniceasa să se apuce de nepoții Mitroe vorniceasa, veri ei, să-ș<i> caute partea ei, a triia, toat<ă>, pentrucă alalte sate și moșii, ce-au rămas de Mitroe vorniceas<a>

nevândute, toate sânt pre mănile nepoților ei, ce să aibă a-și căutare la dinșii toată partea ei deplin; și pentru ce-au vândut mătușă-sa Mitroae și partea ei den ceaste moșii ce scriu mai sus. Iar jupâneasa Catarina să-șie aceste moșii, ce scriu mai sus, cu bună pace, cum le-au fost vândut Mitroae vornicească, să-i fie ei moșii ohabnice. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luni 10 zile, lca 7133 <1625>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, donu*

Io Alexandru voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., LVIII/16.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

540

1625 (7133) Iunie 10, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și donu a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă <domnia mea> această poruncă a domniei mele lui Pătrașco postelnic și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Vrata din județul Mehedinți cu tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu vecinii și din vatra satului, de peste tot, oricât se va alege, din hotar până în hotar.

Și vecinii să se știe pe nume: Dragoe, fiul lui Ciuple și cu fiii săi și Stan și fratele său Boia, fiii lui Bratonie și Pătru al lui Ivan și Ilie al lui Ianciu și Vladul și Drăghină și Radul și Ion și Oprea și Rașca al lui Boe și cu fiii lor și Stan cu fratele său, fiii lui Ivan, și alți vecini câți se vor afla de moștenire din sat dela Vrata mai sus scris, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Pătrașco postelnic acel sat Vrata cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, dela Manole, fiul lui Petru Buzatul din sat din Mori, pentru 100 de galbeni, bani gata.

Și a vândut Manole satul Vrata, el de a lui bună voie, fără nici o silă, încă din țara Moldovei, în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, în orașul Hârlău. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Manole de vânzare cu mulți boieri martori, anume: jupan Necula fost mare vistier și jupan Hrizea mare vistier și Necula spătar și Trufanda postelnic și jupan Aslan mare vornic al Țării de Jos și Vasilie mare armaș și Grama jilnicerul și Dumitru vornic Zemțea și Aldimiru vornic și Ivașco postelnic din Bălotești și Ghinea Racotă armașul și mulți boieri cari nu sunt scriși aci în această carte.

De aceea am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Pătrașco postelnic, ca să-i fie satul Vrata cu tot hotarul și cu toți vecinii, ocină, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan <Bartolo>mi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna Iunie 10 zile și dela Adam până acum la această scriere cursul anilor, în anul 7133, iar dela nasterea lui Hristos 1625.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Muzeul Gorjului. Târgul Jiului.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o copie slavă la Arh. St. Buc., ms. 1233, f. 201.

541

1625 (7133) Iunie 10, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stângaci, fiul lui Stângaci cel bătrân și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Stâlpenii de Jos 7 stânjeni și jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul. Și iar a cumpărat Stângaci ocină la Stâlpenii de Jos dela Neaga, fiica lui Stanciul, însă 7 stânjeni și jumătate pentru 700 aspri gata, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul. Și iar a cumpărat Stângaci dela Stancea, fiica lui Bade, 7 stânjeni și jumătate pentru o iapă. Și iar a cumpărat Stângaci ocină la Stâlpenii de Jos dela Stoica, nepotul lui Stângaci cel bătrân, 7 stânjenii și jumătate de peste tot hotarul, pentru 300 aspri gata de argint. Și iar a cumpărat Stângaci un loc de vie, însă fără vie, la satul Stâlpeni dela Cârstea, pentru 300 aspri gata de argint; însă se știe acest mai sus zis loc de vie să fie tot la mâna lui Stângaci.

Și iar a cumpărat Stângaci un loc de vie dela Bobe logofăt din Stâlpeni, pentru 900 bani gata, însă din funia Berindeiască loc fără vie. Și iar a cumpărat Stângaci un ogor din funia lui Berindei, pentru 60 aspri gata. Și iar a cumpărat Stângaci din Stâlpenii de Jos 10 stânjeni dela Stoica Colicea, pentru 600 aspri gata, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul.

Încă <au fost>¹⁾ atunci la întocmirea lor când a cumpărat această dedină mai sus zisă, mulți oameni martori și . . . . .¹⁾ din Stâlpeni, Stanciul și fratele lui Vișul și Raico și Marcu grămăticii. Și au vândut această mai sus zisă . . . . .¹⁾ dedină și vii de a lor bună voie fără <nicio silă>¹⁾ și cu știrea tuturor fraților <și cu>¹⁾ știrea tuturor rudelor lor.

¹⁾ text rupt în orig.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stângaci ca să-i fie ocină și dedină de ohabă. . . . .¹⁾ și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori pun domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și Bartolomeiu mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

A scris Dragomir în cetatea București, luna Iunie 10 zile, dela Adam până acum cursul anilor în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., DCXXI/239.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută

542

1625 (7133) Iunie 11.

Aici jurătorii lui Berivoiu din Brănești: din Căplea, Dragomir, fiul lui Pirsul din Bălteni, Lazar Blojnă și Stan Doilescul și Ghinciul, din Căplea, Dan, din Bălteni, Hamza, din Șușița, Birindea și Buia și Radu Duduloi, din Peseuri, Groza, să jure cu ale lor suflete în sfânta beserică pre partea de moșie a lui Birivoi din Brănești: întors-au muma lui Birivoi bucatele lui Stan logofăt, lătănilor lui Drăghici, ce au dat Stan logofătu pentru năpăștile lor de biruri ce au fost la roșii aleși și rumănilor lor și a fraților. Deci de vor jura cum scrie mai sus, ei vor sparge cărțile cele domnești și-și va ține Birivoi moșia. Și ziua, la Vinerea Mare.

Scris luna Iunie 11, anul 7133 <1625>

Mușat cluceriu

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 76.

Copie rom.

543

1625 (7133) Iunie 13.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Stoicanului de Cărlomănești, ca să fie volnic cu ceastă carte a domniei mele de să fie den partea Radei preoteasa popei Radului de Cărlomănești, den viile dela Mănja, jumătate de vie, den cap până în cap, în dealul Cărlomăneștilor, și cu un stângen de ocină den apa Buzăului până în matca Adăncatei, pentru că au avut Stoicanul păra cu popa Radul de față naintea domniei mele. Și așa se-au jeluît Stoican, cum au avut și el ocină și vii în dealul Săsénilor, depre-*

¹⁾ text rupt în orig.

ună cu popa Radul și acmu popa Radul i-au înpresurat ocina și viile; iar pop<a> Radul se-au jeluit cum n'au avut Stoican ocină și vii cu dinsul, nici au ținut. Intr'acéia domnia mea am căutat și am judecat cu dreptul cum să-ș<i> ia neșt<e> megeiaș<i> la mijlocul lor, să le caute de răndu: ținut-au Stoicanul ocinu și vii cu pop<a> Radul, cum scrie și într'o carte de moșie, au n'au ținut?

Deci pop<a> Radul nici așa n'au vrut, ce se-au împăcat de bună voia lui cu Stoican, denaintea domniei mēl<e> de i-au dat acea vie <ce este m>') ai sus scris<ă>, den dealul Cărlom<ă>ne<știl>')or, ca să-i fie de moșie.

Și încă au fost și mărturie mulți boiar<i> denprejurul lor: Radul post<elnic> din Pot<o>cēni și Panait din Băeșt<i> și Neagul log<ofăt> din Măgur<a> și Vladul Țachia din Zoreșt<i> și Radomir de acoloa.

Derept acéia am dat și domnia mea ca de acmu nainte să fie în pace unul de către alalt, mai mult să nu mai scornească păra niciodat<ă>. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Iun<ie> 13 zile, v<ă>leat 7133 <1625>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Acad. R.P.R., LXXI/153.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

544

1625 (7133) Iunie 14, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului <Io Radul>²⁾ voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeeștii mânăstiri dela sfântul Munte numită Cotlomuz, unde este hramul sfântului părintelui nostru Nicolae din Mira Lichiei, ca să-i fie sfânta mânăstire dela Clocociov, dela Slatina, metoh sfintei mânăstiri Cotlomuzul, însă cu toate averile ei și cu sate și Așigani și vii și cu toate dedințele și cu toate veniturile, pentrucă această mânăstire Clocociovul, ea a fost pustie și sărăcită, dar n'am vrut domnia <mea> să lăsăm această mânăstire pustie și n'am voit să piară pomana ctitorilor de mai înainte, care au zidit-o din temelie ei, ci am dat-o domnia mea și am închinat această mânăstire Clocociovul, să fie metoh al sfintei mânăstiri Cotlomuzul, de întărire, iar dumnezeeștilor călugări de hrană și de folosință, iar ctitorilor dinainte răposați, și domniei mele să fie veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem: după trecerea domniei mele, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele

¹⁾ rupt.

²⁾ În text: « Iordan ».

noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam , dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ei va călca și va strica și va nimici, acela să fie de trei ori blestemat, anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului nostru Isus Hristos și au spus: « ia-l, ia-l, răstignește-l » și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și, va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vlad mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Paraschiva fost mare logofăt.

Și am scris eu, Mihalcea, fiul lui Paraschiva fost mare logofăt, în cetatea București, luna Iunie 14 zile...¹⁾ cursul anilor în anul 7133, iar dela nașterea lui Hristos cursul anilor în anul 1625.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Clocociov, VIII/2.

Copie slavă.

545

1625 (7133) Iunie 14, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea și cu fiii săi, căți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Crasani partea tatălui său Cair toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și de pretutindenii, oricât se va alege, pentrucă această ocină mai sus spusă ea a fost de moștenire a lui Cair, tatăl lui Oprea, din moși și strămoși.

Iar apoi, când a fost de demult jupan Stanciul care a fost mare sluger, el a cotropit pe Cair, de i-a luat ocina lui dela Crasani. Și a tot ținut această ocină jupan Stanciul sluger cu sila.

Iar când a venit jupan Stanciul sluger din pribegie, din alte țări străine, el s'a gândit pentru dumnezeu și pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul său, de a miluit și a slobozit și a dat ocina lui Oprea, fiul lui Cair, toată, din Crasani, pentru slujba dreaptă și credincioasă pe care i-a slujit-o lui în vreme de nevoie și în pribegie, ca să-i fie iarăși dedină cum a fost și de mai înainte vreme. Și a făcut jupan Stanciul sluger și zapis, cu mâna lui, ca niciun amestec mai mult să nu aibă cu ocina lui Oprea niciun om din rudeniile lui, în veci. Și am

¹⁾ loc alb în text.

văzut domnia mea și zapisul jupanului Stanciul sluger la mâna lui Oprea, cum a fost dată această ocină la mâna lui și cu mulți boieri și oameni buni scriși în zapis, anume: jupan Oancea logofăt și din Negoești Semca vătaf și fiul său, Tudor, nepotul lui Stanciul sluger și Iapăș băiatul și Stan și Sengurean și jupanița Rada și jupanița Vișana și Caplea.

Și iar să fie lui Oprea ocină la Crasani, partea unchiului său Oprea și partea lui Stanciul toată, din câmp și din pădure și din apă și vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că aceste mai sus spuse părți de ocine, Oprea și Stanciul, ei și-au vândut părțile lor de ocină, toate, jupanului Stanciul sluger; și a tot ținut această parte de ocine.

Iar când a fost în zilele lui Gavril voevod, Oprea, nepotul lui Oprea și al lui Stanciul, el a răscumpărat aceste două părți de ocină dela Crasani, dela jupanița Rada slugereasa, jupanița lui Stanciul sluger, pentru 1500 de bani gała. Și a vândut jupanița Rada aceste două părți de ocină lui Oprea, de bună voia ei și cu știrea tuturor megiașilor.

Încă au fost atunci la întocmirea lor și oameni, martori: din Crasani; Coman logofăt și Simpietru și Drăghia și din Negoești, Cârjău și Jigorean și jupanița Chieruna și jupanița Anghelina și din București, Dumitru Turcul.

Iarăși să-i fie lui Oprea ocină la Crasani, din partea lui Manule a treia parte de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Cair, tatăl lui Oprea dela Neagoe, nepotul lui Manule, pentru 2 vaci și pentru 500 aspri, încă în zilele răposatului Mihai voevod.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Oprea, ca <să-i fie> ocină, dedină care este mai sus scrisă, de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și Bartolomeiu mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

Și am scris Dragomir logofăt în cetatea de scaun București, luna Iunie 14 zile și dela Adam până acum, curgerea anilor în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cernica, III/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1906.

546

1625 (7133) Iunie 15, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Socol paharnic din Cornățeni și cu fiii lui, căfi Dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie trei

băeți de Țigani, anume: Stanciul, fiul lui Fastache Țiganul și Radul, fiul lui Simcă și Gonțu, fiul lui Turturea Țiganul, pentrucă i-a cumpărat sluga domniei mele, Socol paharnic, pe acești mai sus spuși băeți de Țigani dela Necula paharnic din Cornățeni, pentru 9000 aspri gata. Și a vândut Necula paharnic, el de bună voia lui, fără nicio silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare dela mâna lui Necula paharnic, scris cu mâna lui.

Și au fost la întocmirea lor mulți boieri martori, anume: Dumitrașco comis din Filipești și Stroe postelnic, fiul lui Fiera mare logofăt și egumenul Ioan dela sfânta mănăstire Strâmbul și jupanița Vlădaia, care a fost jupanița lui Ventilă clucer din Cornățeni și din Bulbuceni, Radul postelnic, fiul lui Hrizan căpitan și din Târgșor, Gherghe postelnic, fiul lui Mihai și din Marotin, Gârbaci păcălabul și mulți boieri care nu sunt scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele, lui Socol paharnic, ca să-i fie trei băeți de Țigani, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna Iunie 15 zile și dela Adam până acum, la această scriere, curgerea anilor în anul 7133, iar dela nașterea lui Hristos 1625.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLVIII/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

547

1625 (7133) Iunie 15, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele care este din jos de orașul București, numită hramul sfintei Troițe și tuturor călugărilor câți viețuiesc în acel locaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus spusă un loc din jos de orașul București care este lângă sfânta mănăstire unde este palanca pe care a făcut-o Sinan Pașa, însă dela crucea lui Iștfan din sus de unde ține palanca, în jos, pe drumul Văcăreștilor până în hotarul Grecilor și dela drumul Văcăreștilor în jos până la Dâmbovița și dela palancă în jos iarăși la Dâmbovița, pentrucă acest loc mai sus scris l-a dăruit la sfânta mănăstire răposatul străbunic al domniei mele Alexandru voevod, care domnia lui a zidit sfânta mănăstire din temelie, ca să-i fie sfintei mănăstiri sfânta Troiță acel loc, de moștenire și de ohabă și de întărire. Și am văzut domnia mea și

cartea răposatului străbunicului domniei mele Alexandru voevod și cartea răposatului bunicului domniei mele Mihnea voevod și hrisovul părintelui domniei mele Io Radul voevod, făcute unul după altul pe această avere pe care au miluit-o sfintei mănăstiri mai sus spuse.

Pentru aceasta, am făcut și domnia mea cartea domniei mele sfintei mănăstiri sfânta Troiță pe această dedină cum este mai sus scris. Și oricare om va voi să stea pe această dedină, fie vecini, fie Greci sau Sârbi sau Albanezi orice om va fi, să aibă pace de bir și de găleată și de fân și de miere și de ceară și de cai și de boi și de oaie stearpă și de opăcinași și de muncă domnească și boierească și de vinăriei și de pahărnice și de dijma de albine și de gorșlina oilor și porcilor și de cai de olac și de toate dăjdile și mâncăturile câte sunt peste an în țara domniei mele, de nimic să nu aibă turburare înaintea acestei cărți a domniei mele, pentru că am iertat domnia mea de toate să aibă bună pace, numai să fie de ascultarea și de treaba sfintei mănăstiri sfânta Troiță, care se va hrăni de pe acest loc al sfintei mănăstiri cum este scris mai sus.

Încă și blestem: după moartea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de miluire a domniei mele ci va călca și va strica și va nimici, acela să fie de trei ori bleșemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Milho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghie mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna Iunie 15 zile și dela Adam până acum, la această scriere, curgerea anilor, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXXI/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri, una din 1903, cealaltă din 1916.

548

1625 (7133) Iunie 16, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri care este

527

din jos de București, unde este hramul sfintei și de viață începătoare Troiță, care este zidită din temelie de răposatul străbunic al domniei mele, bătrânul Io Alexandru voevod, ca să fie sfintei mânăstiri vama dela oca dela Ghitioara și dela Telega, însă vama din vite, toată, cât se va alege, cât a fost legea, pentrucă această vamă care este mai sus spusă dela aceste ocne a fost dată și miluită de răposatul străbunic al domniei mele Alexandru voevod și de răposatul bunic al domniei mele Mihnea voevod, ca să-i fie veșnică pomenire domniei lui. Și au tot luat călugării dela sfânta mânăstire care este mai sus scrisă, această vamă deplin, cu bună pace, până s'a întâmplat răutate în zilele lui Mihail voevod, de s'au ridicat oști, când au venit aici în țară Agarenii cu oști grele. atunci au nimicit și au distrus această sfântă și dumnezeiască mânăstire mai sus spusă, de au ars-o.

Deci, când a fost acum, în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, când s'a milostivit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat asupra părintelui domniei mele Io Radul voevod și l-a dăruit cu domnia și cu sceptrul stăpânirii Țării Românești pe scaunul de moștenire al străbunicului domniei mele, al răposatului Alexandru voevod și al bunicului domniei mele, răposatul Mihnea voevod, atunci părintele domniei mele, Io Radul voevod n'a voit să lase să se stingă pomana străbunicului și a bunicului domniei mele, ei iarăși a început, cu ajutorul milostivului Dumnezeu și cu toată inima domniei lui, de a zidit și a ridicat această sfântă dumnezeiască mânăstire care este mai sus spusă din temelie dela început cum a fost și mai înainte vreme.

Apoi, domnia lui a cercetat și a cetit toate hrisoavele și cărțile de miluire de sate, pe care le-a avut sfânta mânăstire care este mai sus spusă, dela străbunicul și dela bunicul domniei mele și a aflat domnia lui și această miluire de vama acestor ocne care sunt mai sus scrise, date și miluite de răposații, străbunicul și bunicul domniei mele, încă și alte cărți ale tuturor domnilor care au fost făcute mânăstirii mai înainte, iarăși pentru vama care este mai sus spusă. Deci și domnia lui, părintele domniei mele, asemenea a înnoit și a întărit aceste cărți și hrisoave ale sfintei mânăstiri și cu hrisovul domniei lui, ca să-i fie de moștenire sfintei mânăstiri, iar domniei lui veșnică pomenire.

Iar după aceea, au avut călugării dela sfânta mânăstire care este mai sus spusă pâra cu satul Aninișul, pentrucă acel sat Aninișul, ei au fost enezi, dar i-a cumpărat jupan Cernica fost mare vornic în zilele lui Radul voevod Șerban. Deci, când s'au vândut ei, au spus jupanului Cernica vornic că au și ei vamă la această ocnă la Ghitioara. Apoi jupan Cernica vornic, el a tot luat vama și a cotropit vama sfintei mânăstiri care este mai sus spusă, până când a trimis părintele domniei mele, de a adus și vecini din acel sat care este mai sus spus, de au stat de față înaintea părintelui domniei mele în divan. Și i-a întrebat domnia lui pe acești vecini: au avut și ei amestec în această vamă, care este mai sus spusă sau n'au avut? Iar ei au spus minciuni, că au avut. Și ei n'au avut nici cărți și nici n'au ținut. Iar întru aceea, domnia lui a cercetat și a judecat, impre-

ună cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a dat domnia lui lege, 12 boieri, acelor vecini din acel sat care este mai sus spus, ca să jure că au avut și ei vamă, iar ei n'au putut să se apuce de lege, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea părintelui domniei mele. Iar după aceea jupan Cernica vornic, dacă a văzut el așa, că nu au avut nicio parte acei vecini în această vamă, el încă a lăsat de bună voia lui din divanul părintelui domniei mele, această parte de vamă pe care o luase, ca să fie sfintei mânăstiri și s'a scris la sfânta proscomidie.

Și iarăși să-i fie sfintei, dumnezeieștii mânăstiri vinăriciul din satul Lupești, tot vinăriciul, și domnese și boerese, amândouă vinăriciurile să le ia sfânta mânăstire, pentrucă acel sat Lupești a fost cumpărat de străbunicul domniei mele răposatul Alexandru voevod și a fost dat sfintei mânăstiri dela sfânta Troiță și a tot luat sfânta mânăstire amândouă vinăriciurile din sat, până în zilele răposatului Mihail voevod, până s'a întâmplat sfintei mânăstiri de a fost stricată de alte limbi străine. Deci părintele domniei mele asemenea a înnoit sfânta mânăstire și a întărit pomana străbunicului și a bunicului domniei mele ca mai înainte vreme și a dat sfintei mânăstiri care este mai sus spusă să ia amândouă vinăriciurile, cum a luat mai înainte vreme.

Și iarăși să fie sfintei mânăstiri mai sus spuse morile dela Berești, care sunt lângă bae, 3 roți, cu tot venitul, pentrucă a miluit părintele domniei mele sfânta mânăstire mai sus spusă să fie sfintei mânăstiri de hrană și de întărire iar domniei mele și părintelui domniei mele și bunicului domniei mele, veșnică pomenire. Astfel domnia mea încă am înnoit și am întărit pe această carte a domniei mele cărțile acelor domni bătrâni mai sus spuși și hrisoavele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri ca să fie aceste dedine și miluire mai sus spuse, toate, de ohabă și dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință, iar domniei mele și părintelui domniei mele și bunicului domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem le punem domnia mea: după trecerea domniei mele, cine va binevoi domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau un altul din domnii drept credincioși, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l ucidă, aici trupul lui și în viața viitoare sufletul lui și să fie blestemat și anatema de 318 părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fira mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și Bratul mare conis și Gherghe mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic jupan Fira mare logofăt.

Am scris eu, Stan, nepotul bătrânului Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun în București, luna Iunie 16 zile, dela Adam până acum, curgerea anilor în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XV/8.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, distrusă.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

549

1625 (7133) Iunie 18.

† Din mila lui dumnezeu, preasfințitul arhiepiscop chir Efrem al Buzăului.

† Scris ep<i>sc<o>piei mea aciastă carte a ep<i>sc<o>piei mele la Avram de Brăești cu toți feciorii lui, cum să se știe că au venit înaintea ep<i>sc<o>piei mele cuscu-său popa Tatul cu egumenul Metodie de la Pin și cu tot săborul și cu htitorii de în Sărata, Negoit<ă> post<elnic> și Mihaiu post<elnic>, de se-au tocmnit de a lor voe de au ertat pre Avram cu toți feciorii lui de în rumănie și Avram să dea mănăstirei Pinului 61 de oi și 3 foi de brânză și galbeni 50, preste tot fac 80 de galbeni.

Și au fost multe mărturie cându au făcut htitorii și egumenul aciasta tocmeal<ă>: de Puținei, Cernat log<ofăt>, de Cărlomănești, jupănu Crăciun de <Odob>¹⁾eni, jupănu Lefterie și Armega, de Mărăcineni, Sava lu Avram și Necu<la> Botoșanu, de Furtupești, popa Cărste, egumenul dela Aluniș și mulți oameni buni de înprejurul lor, pentru că au fost și cest om ei e mai sus scris în Țeara Ungurească fugit și nici un folos n'au avut mănăstirea de dinsul. Dereptu acéia au faptu aciasta tocmeal<ă> să fie în pace. Altfel să nu fie peste porunca episcopiei mele.

Scris luna Iunie 18 zile, anul 7133 <1625>.

† Smeritul episcop Efremu al Buzăului.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LII/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

550

1625 (7133) Iunie 25.

† Din mila lui dumnezeu, preasfințitul arhiepiscop chir Efrem al Buzăului.

† Să se știe acesta zapis al sventei mănăstiri ci se cheam<ă> Menedie și iaste hramul <ve>ti Nicolae, pentru rândul ocinilor și a moșiilor dila păr pre Izvorul Ursului și până în apa Slănicului și până în colnicul Jindei și până în fântăna Séciiului și în piscul Merezului și în piscul de mijloc și până în valea

¹⁾ loc rupt în orig.

Călugărului și satul Voineștii cu tot hotarul până în hotarul Găgênilor și al Bughênilor și al Miroșilor și al Ruiușilor și al Școpoe și al Itului și de în satul de în Miroș p.....¹⁾ u Staico di Bucuv, toată o-u închinat mănăstirei ei e mai sus scris<ă> și înpiitrită aleas<ă> <la d>ealul Verniștilor vii 70 de pogoane alése înpitrite dăspre toți vecinii și în dealul Să<senil>¹⁾ or 30 de pogoane de vic alése ale sventei mănăstiri: și în apa Buzăului în gărla domnească l vad <de moară> cu loc până în drumul târgului di la co<a>stă și până Odaia lui Trândafir și m<erge până în> târgu în Buzău la oraș și di în sat de Bicoiani a treia parte de ocină de preste tot ho<tarul> .....¹⁾ și de în câmpu și di în pădure <i> <despre> Câmpulungeni a treia parte despră tot <hotarul ace>ști ocine moșii toate le-au dat și au miluit răposatul Vintil<ă> voivod sventii <mânăst>iri ei e mai sus scris<ă>.

După acéia și răposatul Mihail voivod încă au miluit svent<a mânăstire> ei e mai sus scris<ă> Menedic cu satul Zmeștii cu toot hotarul și cu sémnile di la Pocsadă¹⁾ până în Vevirița și până în sarea Picinagăi și până în vârful Stăniliei și di în piatra Cățele<lor și> di în piatra Boului și până în Piscul cu nesipul și până în bătătura Tatomirului, însă â<nume> Stoia cu ciata lui și cu frații lui și Mihail și Lupul cu frații lui și Manea cu toat<ă> ciata lui.

Și mărturii anume: Uriil elisiiarul care au învățat carte în mânăstiri la Minidic, și popa Cărstiian de Rădulești și Cernat log<ofăt> de Puținei, de Cărlomânești, Lamba părcălabul, de Virniști, Jipa, nepotul jupânesei Dobromirei și Drag<o>mir al diiaconului Stănislav și Angh<e>lă log<ofăt>, de Mărăcineni, Sava lui Avram și Costandin și Ban căpitanul, și Armega, de Cirnătești, Pascu și d<u>homnicul Silivestru și popa Radul, <acești> toți au mărturisit cum sântu aceste moșii cari-s mai sus scris<e> tot ale svintii ali min<ăstiri>.

Scris luna Iuncie> 25 zile, leat 7133 <1625>.

Zota.

Pop<a> Nistor.

Jipa.

Pop<a> Vișan.

și Crăciun de Cărlomă<nești>.

Artenie eromonah ²⁾.

Unofric egumen.

Pop<a> Stan *din* Sibiceu.

Voico *din* Rătești.

Statie.

Eremonah Rafail.

† Sava călugăr.

Metodie egumen *din* Pin.

Bratul *din* Négoșina.

Armağa martor ²⁾.

Drag<o>mir log<o>f<ăt>.

Eu județul Isar și pop<a> Șerbu.

Vălcan den Vălêni.

Negoif<ă> post<elnic> și Mihaiu *din* Sărata.

Pe verso: «Din punga lui Vintilă Vodă».

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXVII/3.

Orig. rom., hârtie.

Cu o copie la Acad. R.P.R., ms. 3699, f. 10-11.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ grecește în orig.

1625 (7133) Iunie 28, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Iane paharnic și cu fiii, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie un sălaș de Țigani anume Stan Țiganul și cu Țiganca sa, anume Cetina Țiganca și cu fiii lor și cu fiicele lor, câți vor avea, pentrucă a cumpărat sluga domniei mele Iane paharnic acest mai sus spus sălaș de Țigani dela vârul său Tudoran stolnicul, pentru 10.000 bani gata, pentrucă acești mai sus spuși Stan Țiganul și Cetina Țiganca, ei au fost de moștenire ai lui Tudoran stolnic.

Astfel, când a fost acum, în zilele domniei mele, Tudoran stolnic, el a vândut acest mai sus spus sălaș de Țigani care este mai sus scris lui Iane paharnic și a vândut de bună voia lui fără nici o silnicie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și încă au fost atunci la întoemirea lor mulți boieri și oameni buni martori și aldămășari, anume: din Vlădeni, Tudor logofăt și Dragomir postelnic și din Rătivoești, Oprea logofăt și Lăudat comis, fiul lui Dragomir postelnic și din Băjăști, Ivan paharnic și încă mulți oameni martori, care nu sunt scriși aici. Și am văzut domnia mea și zapisul de vânzare al lui Tudoran la mâna slugii domniei mele Iane paharnic, cum a cumpărat acest mai sus scris sălaș de Țigani.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele Iane paharnic, ca să-i fie lui Stan Țiganul și Cetina Țiganca și toți fiii lor de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților <lor și de nimeni> neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori pun domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Bartolomeiu mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic jupan Fieța mare logofăt.

Și am scris Dragomir logofăt în celatea de scaun București, luna Iunie 28 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXV/6.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1625 (7133) Iunie 28.

Jupan Mușat cluceriul, ispravnicul Craiovei, scris-am cartea noastră lui Drăghici postelnicul din Brănești, ca să aibă a-și ține a lui ocină din sat din Brănești însă partea feciorilor Istăniși, anume, a lu Vlad și a lu Roman și a lu Berivoiia

cât să va alege den câmp și din apă și den padure și din siliștea satului câtă va fi despre tot hotarul, pentrucă aciastă ocină, ce iaste mai sus scrisă au fost de moșiia a feciorilor Istănésé carii sânt mai sus scriși.

Deci când au fost mai denainte, însă în zilele răposatului Mihnei voevodă, ei au fost rămas mici săraci și la roși aleși și n'au avut cu ce plăti birurile lor și al rumănilor lor. Deci s'au tras bucatele lui Stan logofăt, tatăl lui Drăghici postelnicu, pentru dăjdile lor și ale rumănilor lor cum scriia și în cartea răposatului Mihnei voevod și a răposatului Mihai voevodă, cum s'au fost părăt Stan logofăt, tatăl lui Drăghici postelneec, pentru aciastă ocină. Și au purtat și Gmegeiași și acești megeiași au dat aciastă ocină lui Stan logofăt, tata lui Drăghici postelneec. Și am văzut și cartea răposatului Mihnei voevod lui Drăghici postelnicului cum a rămas feciorii Istănésé de judecată. Iar după moartea lui Stan logofăt, iar Drăghici postelneec, feciorul lui Stan logofătu, au rămas mic săracu și au slujit la Moldova.

Deci când au venit Draghici postelneec dela Moldova și au găsit acea moșie împresurată de Berivoia *fiul* Stănis, iară Draghici postelnicu au tras iară pără cu Birivoia naintea jupănilui Ivașco *fost mare* vornic, ispravnicul Craiovei. Deci Birivoia așa au părăt cum au plătit tot el bucatele lui Stan logofăt și nici o carte n'au arătat de plată. Deci au dat Ivașco *fost vornic* lui Birivoia 12 boiari aleși să jure. Deci Birivoia n'au putut jura și s'au lepădat acești boiari toți denaintea noastră cum nu vor jura. Deci Birivoia s'au plânsu să-i dea lege și a doaoă oară denaintea noastră 12 megeiași pă răvașe. Și iar n'au putut jura.

Iară s'au plânsu Birivoia cum știe Preda *din* Căpinteni, că au plătit acele bucate lui Stan logofăt, tatăl lui Drăghici postelneec. Și iar am pus lu Berivoi zi să-l aducă să mărturisască și au lăsat și Drăghici postelneec cum va mărturisi Preda; și l-au adus naintea noastră și a tuturor boiarilor și au mărturisit Preda cum n'au plătit Istănis<a> nici feciorii ei lu Stan logofăt, tatăl lui Drăghici postelnic, nici un ban cum scriia și în cartea răposatului Mihnei voevodă.

Drept aceia noi am judecat și am dat lui Drăghici postelneec ca să-și ție toată moșiia cum scriia și în cărțile domnești, că au rămas Birivoia de lege și de judecată denaintea noastră. *Altfel să nu fie, după zisa noastră.*

Luna lui Iunie 28, leat 7133 <1625>.

Mușat cluceriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 74 v. — 75.

Copie rom.

Altă copie, ibid., ms. 253, f. 54 v.

553

1625 (7133) Iunie 29, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Avram din Brăești și cu

fiii săi căți îi va lăsa dumnezeu, ca să fie în pace și slobod de vecinie de către egumenul Metodie dela sfânta mânăstire numită Pinul Mare, unde este bramul nașterii născătoarei de dumnezeu și de către toți călugării și de către ctitorii sfintei mânăstiri, însă anume Negoia postelnic și Mihai postelnic din Sărata și de către fiii lor și de către toate rudeniile lor, dela nimeni să nu aibă turburare pentru vecinie, pentrucă acest om, Avram, mai sus scris, el a fost vecin de moștenire al sfintei mânăstiri Pinul, din sat din Brăești.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Avram, el a căzut cu mare rugămintă la egumenul Metodie și la tot soborul și la toți ctitorii mânăstirii, care sunt spuși mai sus, de l-au slobozit de vecinie, însă numai capul lui și al fiilor lui, fără ocină. Și s'a răscumpărat Avram cu fiii lui de vecinie, de a dat sfintei mânăstiri Pinul 64 de oi și trei burdufe de brânză și aspri gata 50 de galbeni, fac împreună 80 de galbeni, ca să fie sfintei mânăstiri de hrană și de folosință, iar Avram cu fiii lui să fie în pace de vecinie în veci.

Și l-a slobozit sfânta mânăstire împreună cu toți călugării și cu știrea ctitorilor, ei de bună voie și cu știrea tuturor megieșilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisul de răscumpărare al sfintei mânăstiri Pinul, cu tot soborul, împreună cu ctitorii, care sunt mai sus scriși și cartea cinstitului și preasfințitului arhiepiscop chir Efrem de Buzău, la mâna lui Avram, cu mulți oameni buni și cu mare blestem. Și martorii toți anume: din Puținei, Cernat logofăt și din Cărlomănești, Crăciun și din Odobeni, Lefter și Armega și din Mărăcineni, Sava al lui Avram și Necula Botoșanul și din Vârtopești, popa Cârstea și dela sfânta mânăstire Aluniș, Serafim egumenul și încă mulți oameni buni și preoți, care nu sunt scriși aici în această carte.

Și au pus sfânta mânăstire Pinul și ctitorii, Negoia postelnic și Mihai postelnic, și blestem: cine va încerca să calee sau să strice această întocmire și iertare, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Avram și cu fiii lui, ca să fie în pace și slobod de vecinie de către sfânta mânăstire Pinul Mare și de către ctitorii care sunt scriși mai sus și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martorii au pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și Bratul comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt în cetatea București, luna Iunie 29 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1851; altă trad. rom., din 1797, la Acad. R.P.R., LXXVI/17.

1625 (7133) Iunie 30, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Menedic, din județul Buzău, unde este hramul sfântului erarh și făcător de minuni Nicolae din Mira Liehiei și tuturor călugărilor câți viețuiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri Menedicul locul cât este în jurul sfintei mănăstiri, unde este mănăstirea, pe vechile hotare și semne, însă să se știe: dela păr pe izvorul lui Langă până în dealul lui Coce, până în piscul Corbului și până în izvorul Ursului și până în apa Slănicului și trecând peste apa Slănicului până în colnicul Jindei și până la fântâna Seciului și la piscul Merezului și la piscul din mijloc și până la Valea Călugărului.

Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri Menedicul satul Voineștii, din județul Sac, tot satul cu tot hotarul până, în hotarul Găgenilor și până în hotarul Bughenilor și până în hotarul Miroșilor și până în hotarul Râioșilor și până în hotarul Șchiopoci și până în hotarul Itului.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Menedicul ocină în satul Miroși, însă partea lui Staico postelnic din Bucov, toată, care este ocină aleasă și hotărnicită cu pietre și pe care a închinat-o Staico el singur la sfânta mănăstire pentru sufletul lui.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Menedicul în dealul Verneștilor 70 de pogoane de vie alese și hotărnicite cu pietre de alți vecini.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Menedicul în dealul Săsenilor 30 de pogoane de vie care sunt alese ale sfintei mănăstiri.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Menedicul în apa Buzăului în gârla domnească un vad de moară cu loc până în drumul târgului, dela coastă și până în Odaia Trandafirului.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Menedicul un metoh în târg în Buzău în oraș.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Menedicul ocină în Beceni, în județul Buzău, însă din partea lui Furcă ¹⁾, a treia parte din partea Răduței, iarăși a treia parte din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni oricât se va alege de peste tot hotarul.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Menedicul mai sus spusă, ocină la Câmpulungeni, de peste tot satul a treia parte și de pe tot locul, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege, pentrucă

¹⁾ Cuvântul este scris de altă mână pe un loc ras.

aceste mai sus spuse ocine și dedine au fost ale sfintei mănăstiri Menedicul, de moștenire, date și miluite de răposatul Ventilă voevod, sfintei mănăstiri mai sus spuse, care a fost făcută și zidită de răposatul Ventilă voevod, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar domniei lui veșnică pomenire.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri Menedicul satul Zmeștii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul pe vechile hotare și semne, dela Posadă până la Veverișă și până la sarea Pecineagăi, și până la vârful Stânilei și din piatra Cățelei și din piatra Boului până în Piscul cu nisip și până în băătura Tatomi-rului, pentru că satul Zmeștii a fost cumpărat de răposatul Mihail voevod dela moștenii satului anume Stoia Zmeul cu ceata sa și cu frații săi și Mihail și Lupul cu frații lui și Manea cu toată ceata lui, pentru ¹⁾ <10.000 aspri> ²⁾ gata și i-a iertat de bir în trei ani.

Astfel, când a fost în zilele lui Mihail voevod, domnia lui a dat și a miluit pe sfânta mănăstire Menedicul pentru pomană. Și a avut sfânta mănăstire și cărți de miluire pe aceste ocine și dedine mai sus spuse, dar le-a pierdut de răutăți când au venit Tătarii acum în zilele domniei mele, de au robît jumătate din țara domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea preasfințitului arhiepiscop chir Efrem al Buzăului cu mulți oameni buni martori, anume: Uriil elisiar și din Rădulești, popa Cârștian și din Pușinci, Ignat logofăt și din Cărlomănești Crăciun și Lamba și din Vernești, Jipa și Dragomir al diaconului Stănislav și Anghel logofăt și din Mărăcineni, Savă al lui Avram și Costandin și Ban căpitan și Armeș și din Cernătești, Pascu și din Blestemați, Silevestru monah și popa Rafail și din Rătești, Voico și din Zorești, Zota și Statii și din Topoceni, Armeș și din Sărata, Negoită postelnic și Mihai și din orașul Buzău, Isar sudețul și popa Șerbu și popa Nistor și popa Vișan și din Sibiceu, popa Stan și din Pătărlagi, Iorga, că au fost aceste ocine vechi și drepte și de moștenire ale sfintei mănăstiri, cum este mai sus scris

Pentru aceasta, domnia mea am innoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme și am dat domnia mea sfintei mănăstiri Menedicul ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghie mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic și ispravnic Papa mare vornic.

---

¹⁾ pasagiul: « anume Stoia Zmeul... pentru » șters în orig. cu chinovar scriindu-se deasupra slavonește: « din Iunie anul 7167 <1655> au dat acești vecini, Tigani pentru capetele lor, de s'au răscumpărat, însă fără ocină. Ispravnic Radul mare vornic și Radul mare logofăt și Mareș al doilea logofăt ».

²⁾ loc ras în orig., completat după trad. din 1793.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna Iunie 30 zile și dela Adam până acum, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXVII/4.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1851; altă trad. rom. din 1793, la Acad. R.P.R., ms. 3699, f. 5—6.

555

1625 (7133) Iulie 1, București.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn fiul prea bunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Lucianii ce sântu meșteri domnești de case de în județul Dâmbovița, ca să fie în pace și slobozi de bir și de găleată și de fân și de biru și de oae seacă și de cal și de miare și de ciară și de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de cai de olac și de cășarie și de maldăr și de tuate slujbele și mâncăturile câte sânt preste an în țeara domniei mele, de nimica val sau băntuială să n'aibă, pentru că l-am ertat domnia mea cum au fost ertat și de alți domni și de părintele domniei mele Io Radul voevod, căce sânt meșteri domneaști de lucrează tot lucrul ce tribuiaște la scaunul domniei mele.*

Derept acéia și voi birarilor și voi toate slugile domniei mele ori carii de ce slujbe veți umbla într'acest județ, în vrém ce veți vedea cartea domniei mele iar voi încă să căutați foarte să vă feriți și în pace să lăsați satul Lucianii, mai mult să nu-i învăluți naintea cărții domniei mele, că acela om certare va avea. *Allfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în București, luna Iulie 1 zile, în anul 7133 <1625>

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn

Invață Bastian clucer.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXVII/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, stricată.

556

1625 (7133) Iulie 3.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lu Gligorie din Pâușăști și cu feciorei lui câți dumnezeu i va da, ca să fie volnic cu cartea domniei mele de să și ție a lor parte de ocină toată dela satul Pâușăști ori câtă se va alége partea tătăini-său popei lu Dumitru, de*

in câmpu și de in pădure și de in apă și de in seliștea sat<u>lui, și de preste tot hotarul și cu viia cea bătrână și cu ținutul viei cât va avea in prejur, însă fără de câlă vie au fost vândut Gligorie Oprei log<ofăt> din Șirineas<a>. Pântru că au venit Gligorie de așa au spus la domnia mea cum i-au fost ocina dela Păușăști de in doao cu nepoată-sa Pârva, fata Stanciului fratele lu Gligorie. Deci nepoată-sa Pârva ia ș'au vândut partea ei de ocină dela Păușăști toată boiariului domniei mēl<e> Simei *al doilea* logofăt, iar unchiul Pârvei, Gligorie el nemica de in partea lui de ocină n'au vândut; și Gligorie fost-au frate și cu Stanciul de un tată, de popa Dumitru. Deci de in Stanciul au rămas numai fata lui Pârva, iar după moartea tătâni-său Stanciului, ia ș'au vândut partea ei de ocină dela Păușăști toată Simei log<ofăt> iar ocina lu Gligorie partea lui rămas-au nevândută.

Derept acēia, domnia mea am dat lu Gligorie să fie volnic să-s fie a lui parte de ocină și de in vie, fără cât au vândut Oprei log<ofăt> și de intru vad de moară jumătate, care vad iast<e> împreună cu Sima log<ofăt> unde se cheamă la Colnicul Pietrilor, și să fie lu Gligorie, in pace de cătră toți fraței lui de ocină de neminea val sau bântuial<ă> să nu aib<ă> pântru partea lui de ocină. *Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Iulie 3 zile, anul 7133 <1625>

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Drag<o>mir a scris

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/8.

Orig. rom., hârtie pecete timbrată.

557

1625 (7133) Iulie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Costandin croitorul și femeii lui, Marula și cu fiii lor, căți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină in sat in Ciumești din județul Mușcel și Pădureț, însă partea bunicului lor Danciul, toată din câmp și din apă și din pădure și din vatra satului de pretulindeni oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă este ocina sa veche și dreaptă de moștenire și de strămoșie din zilele altor domni bătrâni de demult, care au fost cotropite de Tănasia din orașul Pitești încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, când a fost acum in zilele domniei mele, Costandin și cu soția lui, Marula, ei au avut pără inaintea domniei mele cu Tanasie pentru această ocină care este mai sus spusă. Și așa pâra Tanasie inaintea domniei mele și spunea că a cumpărat acea ocină dela bunicul său Danciul.

Iar intru aceea, Costandin și soția lui Marula, ei au adus mulți oameni buni și bătrâni, anume din Ciumești, Talapi cel bătrân și fiul lui, Radul și Vladul Ferdelea și Albul și Neagoe și Stan și Badiul și Moscul și din orașul Pitești. . . ¹⁾ tul și Tanasie și Tudor, fiul lui Petru Ungurul și Gherghe, fiul lui Cortofles și Jorga și Andrei sudețul, de au mărturisit înaintea domniei mele că n'a cumpărat Tanasie această mai sus spusă ocină de la bunicul său Danciul, ci a cotropit-o fără dreptate. Astfel a rămas Tanasie de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Costandin și soției lui, Marula, ca să le fie ocina care este mai sus spusă de moștenire și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Piera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Bartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Constandin mare postelnic. Și ispravnic Sima al doilea logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Iulie 10 zile și dela Adam până acum curgera anilor până la această scriere, în anul 713<3>¹⁾, iar de la nașterea lui Hristos 1625.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LIX/14.

Orig. slav, hârlie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1906.

558

1625 (7133) Iulie 11, București.

† Adeceă eu Iancul căp<i>t<an> și jupâneasa mea Elina, fata lu Mihaiu postelnic de Stăncești, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie la mâna Radului logofătului cum să se știe că i-am fost vândut însă jupâneasa mea Elina de în satul ei de în Brătiești a treia parte de preste tot hotariul de în hotar până în hotar și de în vadurile de moar<ă> iar a treia parte. Și se-au mănatu de au fost vândut această ocină de un an și au rămas aciastă ocină a fi moșie neînțoarsă Radului logofăt cum o am fost vândut, iar după acéia noi ne-am rugat Radului logofătului cu mulți boiari cum să-i dăm banii ce ne-au dat înapoi și să ne ținem noi iar<ă>și moșia.

Deci Radul logofătul, pântru rug<ă>ciunea noastră și a mulți boiari, făcutu-ne-au bine de ș'au luat banii înapoi. Și pântru căci ne-au făcut bine de ne-au dat moșia și ș'au luat banii, noi i-am dat un vad de moar<ă> pre ocina Brătieștilor, însă de în sus unde se chiam<ă> Moara Judelui; și i-amu dat vadul cu ocină cât va aru<n>ca omul cu toporul în toate părțile ca să-i fie lui moșie neînțoarsă lui și feciorilor lui.

¹⁾ Loc rupt în orig.

Iar cine va mai întoarce aciast<ă> tocmeal<ă> a noastră să fie proclat și afurisit de 318 *părinți* ce sânt întru *în Nicheia*. Și atunci la aciast<ă> tocmeal<ă> a noastră fost-au mulți boiari mărturie anum<e>: Stoica logof<ă>t Tărăceanul și Nénciul vornicul de Mănești și Calot<ă> vornicul de Popești și Mavrodin peh<arnic> și Barbul post<elnic> de Mănești și alți mulți boiari carii nu sânt scriși aicea într'acest zăpis.

Și am scris cu, Șerban grămăticul cel mic, în București, luna Iulie 11 zile, luna în anul 7133 <1625>.

Nénciul al doilea dvor<nic>.

Iancul căpitan.

Eu Danciul vat<af>, mărturisescu cumu amu fost și întâiu la negoț și acmu la aceasta tocmeal<ă>.

Însă de nu va plăcea Radului log<ofăt> acist vadu să ia alt vadu unde va plăcea.

Eu marturie Nénicul *al doilea vornic*.

Arh. St. Buc., A. N., CXI/15.

Orig. rom. hârtie, două peceți aplicate.

559

1625 (7133) Iulie 14.

Aici jurătorii lu Miloși și ai lui Berivoe din Părău, anume: din Gaiia, Stan, și din Dega, Radul, din Părăeni, Hamza, din Ivaneți, Barbul postelnicu, din Goești, Bistreanu, din Socoteni, Dona, din Mălăești, Radul, din Căplea, Preda, din Vogiuiești, Mihart, din Bibești, Vlăduțul, din Cernaia, Iacov postelnic, să jure Miloși și Berivoe cu acești boiari cum au plătit moșia lor din Brănești, de către Stan logofăt, tatăl lui Drăghici postelnic. Părăș Drăghici postelnic. Soroc la nașterea născătoarei de dumnezeu.

Is<pravnic> Iane port<ar>.

Scriș Iulie 14 zile, leat 7133 <1625>.

Io Alexandru voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 76 v.

Copie rom.

560

1625 (7133) Iulie 15, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mânăstiri care se cheamă sfântul hram al sfintei Caterina din Sinai din josul orașului București și tuturor călugărilor căți trăesc în sfântul locaș, ca să-i fie sfintei mânăstiri ocină în satul Dragomirești din județul Ilfov ¹⁾ însă partea răposatului jupan

¹⁾ • Ilfov • scris cu altă cerneală.

Ivașco fost mare vornic, cât se va alege ¹⁾, pentru că este veche și dreaptă dedină dinainte vreme.

Apoi, când a fost în zilele răposatului bunicului domniei mele Mihnea voevod, a făcut sfânta mânăstire sfânta Caterina din josul orașului domniei mele București, de a dat și a miluit și a întărit sfânta dumnezeiasca mânăstire mai sus zisă cu acea parte de ocină, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii, și din vadurile de moară și din vii și din vatra satului, de pre-tulindeni și cu tot venitul și de peste tot hotarul a miluit și a întărit sfânta mânăstire mai sus scrisă cu această ocină și cu vecinii pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul lui; a scris pe părinții lui și toată rudenia lor în sfântul jertfelnic și în sfânta proscomidie acolo în sfânta lavră la Sinai, ca să le fie pomană veșnică pomenire și sfintei mânăstiri ajutor și întărire și sfinților călugări pentru hrană în veci. Și au miluit sfânta mânăstire înaintea răposatului bunicului domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei sale. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului bunicului domniei mele Mihnea voevod, de miluire, pe această mai sus scrisă ocină, când a fost cursul anilor 7087 <1578—1579>, veche și ruptă și stricată, făcută cu mare blestem.

De aceea, domnia mea am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele cum a fost dinainte vreme. Și am dat domnia mea sfintei mânăstiri sfânta Ecaterina ca să fie ocina dedină de obabă și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Încă și blestem: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după greșelile noastre sau din alt neam, încă să cinstească și să înnoiască și să întărească această carte a domniei mele de milă peste această mai sus zisă ocină, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Dacă însă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călea și o va strica acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iată că și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Constandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea București, luna Iulie 15 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7133, iar dela nașterea lui Hristos 1625.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., CCCXCVII/41.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

¹⁾ «cât se va alege», scris cu altă cerneală.

1625 (7133) Iulie 15.

† Să se știe cum am făcut eu Voica acesta al miu zapis, ca să fii de mare crédență la mâna lu Ion și a frăține-său Dumitru, cum să se știe că i-am v[ă]n[u]-dutu moșăe de Fundeni, funi 2, una de sus, alta de jos, dreptu bani gata 1400, și să fie loru moșăe să coconiloru.

Și au fost măr[ul]turie Tofan călugărul, Stanciul Beretișca, Pătrașco de Fundeni, Miho, Crăciun Ologulu, Mihăilă, cumnatul călugărul<u>i.

Scris luna Iuli<e> zile 15, vălet 7133 <1625>.

Eu Voica

Acad. R.P.R., CCCLVI/151.

Orig. rom. hârtie.

1625 (7133) Iulie 16, București.

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Alixandru voevod, fiul marelui și milostivului Io Radul voevod, nepotul marelui Mihnea voevod și strănepotul milostivului și bătrânului Io Alixandru voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu care m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântrăpoșaiilor bunici ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și precinstit și care este deasupra tuturor cinstelor și darurilor, acest de față hrisov al domniei mele și dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Nicola fost mare vistier și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Stoenști, partea jupanului Stoica fost mare logofăt toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vad de moară și cu toți vecinii câți au fost cumpărați de jupan Stoica fost mare logofăt, pentru că a cumpărat dregătorul domniei mele, jupan Nicola fost mare vistier, dela jupanița Evdochia a jupanului Stoica fost mare logofăt, pentru 30000 aspri gata și cu toți vecinii, pentru că această ocină din Stoenști și cu vaduri de mori a cumpărat-o Stoica fost mare logofăt dela popa Sahat, partea lui toată și cu vecinii, anume: Dragomir și Vladul și Nan și Beia cu fratele lui, Dobrotă și Stanciul și Oancea și Vălcul și cu fiii lor și Stoian fiul lui Oprea și fratele lui, Radul și alt Radul, fiul lui Condrea și Radul Bălașa. Și iarăși din partea lui Bogdan, anume vecinii pe nume: Neniul și Stoica și Radul și Coman. Și iarăși din partea Fierască, însă partea lui Dragul toată și cu toți vecinii, pe nume: Neagoe și Voico și Dragomir și fiul lui, Stroe

și Stanciul și fratele lui, Voico și Stan și fratele lui, Dobrotă, nepoții lui Dragomir și Neagoe și Mănea și Radul. Și iarăși din partea lui Staico 2 funii cu două delnițe cu vecinii, anume: Nicoară și cu fratele lui, Vâlcul și cu vaduri de mori. Și iarăși din partea lui Udriște pitar, oricât se va alege din câmp și din pădure și din vadul de moară și din apă și din vatra satului și cu vecinii toți, anume: Dobrotă și fratele lui Stoian și Udrea și Usturoi și Ursu și Tudoran, pentru că a cumpărat jupan Stoica fost mare logofăt dela Drămuș și dela fiul lui, Ivașco, pentru 5000 aspri. Însă toate aceste ocine care sunt mai sus scrise, au fost cumpărate de jupan Stoica logofăt și de jupanița lui, Evdochia, dela Staico, fiul lui popa Sabat, încă din zilele răposatului Mihail voevod, pentru 9000 <aspri gata>, iar partea lui Dragul a cumpărat-o Stoica logofăt dela Drămuș, pentru 3000 aspri. Și au vândut acești mai sus spuse oameni acea mai sus spusă ocină din Stoenesti și cu toți vecinii și cu vadurile <de mori> toate părțile lor lui Stoica logofăt și jupaniței lui, Evdochia, de bună voia lor.

Iar apoi, jupanița Evdochia logofeteasa, ea a rămas sărăcită și îndatorată și în multă greutate și nevoie a ei, după moartea boierului ei, răposatul Stoica fost mare logofăt. Astfel, când a fost la părintele domniei mele, în zilele domniei lui, în al doilea rând de domnie a părintelui domniei mele, Io Radul voevod, jupanița Evdochia logofeteasa, ea a venit la scaunul domniei mele la Târgoviște și a vândut toată ocina lor și vecinii toți și cu toate morile și cu vadurile de mori din satul Stoenesti și cu venitul <lor>, pentru mai sus spuse aspri, cinstului dregător al domniei mele, jupan Nicola fost mare vistier.

Și a făcut ea și cartea ei, cu mulți martori, la mâna dregătorului domniei mele mai sus spus: întâi preacinstul părintele vlădica Luca și jupan Papa fost mare logofăt și Hrizea mare vistier și Bratul mare comis și Paraschiva al doilea logofăt și Condi mare portar și Mihail postelnic și Preda sulger și Mihai din Negoesti și Stoica logofăt și Dumitru din Filiași. Și au pus ei toți pecetile lor pe cartea ei. Iar apoi, ea a dat toate cărțile ei de moștenire și de cumpărătură a satului Stoenesti în mâna dregătorului domniei mele, jupan Nicola fost mare vistier, cărți vechi: cartea lui Băsărab voevod, iar apoi trei cărți ale bunicului domniei mele, Mihnea voevod, de moștenire, iar apoi cartea părintelui domniei mele, de cumpărătură, și apoi și cartea lui Alixandru voevod, fiul lui Iliăș voevod.

Și iarăși a cumpărat dregătorul domniei mele, jupan Nicola vistier o moară care este pe ocina Dălbăneștilor, la apa Prahovei, la vadul de mijloc, însă două roți, pentru că a cumpărat și dela Radul și dela Oancea și dela Dobrin și Lumotă și dela Neagoe și dela toți megiașii, pentru 64 galbeni. Și au făcut și zapis de mână lor. Și martori: Ivașco vornic și Gligorie comis și Petru ban și Ghiune și Ghine Mustachi și Sima și Gherghé vătaf și Moga logofăt și Radul pârcălab din sat. Și au pus și pecetile lor pe acel zapis.

Însă să se știe vecinii din satul Stoenesti care s'au amestecat cu oamenii din satul Dălbănești de au dat aspri cu furțișag, însă din partea lui popa

Sahat, anume: Dragomir și fiii lui, Vladul și Nan cu 5300 și Beia cu fratele lui, Dobrotă, 3000 aspri și Stoica cu fratele său, Neniul, 2800 aspri și Radul 3200 aspri și Coman 2700, acești aspri atunci pe toți i-a întors înapoi în mâinile lor dregătorul domniei mele mai sus spus.

Și iarăși să-i fie dregătorului domniei mele, jupanului Nicola vistier, ocină la Stoenesti, partea lui Micul, fiul lui Stroc, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecini. Și iarăși ocină la Stoenesti, partea lui Neculcea din Vlădeni, toată și partea lui Tatul din satul Stoenesti, toată, pentru că aceste ocine mai sus spuse au fost cumpărate de mult de Hadâr vătaf și de jupanița lui, Marta, încă din zilele bunicului domniei mele, Mihnea voevod, dela acei megiași mai sus spuși. Iar apoi Hadâr vătaf și femeia lui, Marta, ei au dat zestre fiicei lor, Tudora, din aceste ocine mai sus spuse, din toate, jumătate și cu două vaduri de mori. Iar cealaltă jumătate de ocină din toate și cu două vaduri de mori au rămas în mâna lui. Iar după aceea, Hadâr vătaf, el a împărțit pe din două cu femeia lui, Marta, iar după moartea lui Hadâr vătaf, partea lui a luat-o fratele lui, Drămuș iar partea Martei, după moartea ei, iarăși a căzut la mâna fiicei sale Tudora și a ginerelelui ei, Dragomir.

Astfel, când a tost acum în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod, Dragomir logofăt și soția lui, Tudora, ei au vândut toate părțile lor de ocină și cu 3 vaduri de mori și cu vecinii, anume: Chețul și fiul lui, Micul și Coman și Vladul și Neagoe și Geagoe și Radul Piscică și Măinea și Dobrotă și fratele lui, Stoian și Dragomir Căcău cu fiii lui . . . . .¹⁾ și Stanciul și Radul Buzdug cu fratele lui, Lepădat și Stanciul și Oancea și fiii Coicoveanului și Dobrotă și Stan și Văleul și Stoian cu fiii lui, Bratul și Radoslav și Stan și Sava cu fratele lor, anume Neagoe și Vladul și Tudoran și Ocheianul și Nenciul, pentru că a cumpărat dregătorul domniei mele mai sus spus dela Dragomir logofăt și dela femeia lui, Tudora, aceste mai sus spuse ocine și mori și vecini pentru 29.000 aspri.

Și iarăși să-i fie jupanului Nicola vistier ocină la Stoenesti, partea jupaniței Voica, nepoata Salomieii călugărița, toată, oricât se va alege, pentru că a cumpărat dela jupanița Voica pentru . . .²⁾ aspri.

Și iarăși a cumpărat jupan Nicola fost mare vistier ocină la Dălbănești¹⁾ dela Dragomir și dela fratele lui, Radul și dela Neniul și dela fratele lui, Stoica și Radul și Dobrotă, toată partea lor, pentru 20.000 aspri. Și iarăși a cumpărat jupan Nicola vistier ocină la Dălbănești dela Văleul din Dărmănești, 33 stânjeni, pentru 2000 aspri. Și au vândut acești mai sus spuși oameni de bună voia lor și fără nicio silă.

Iar după aceea, dregătorul domniei mele jupan Nicola fost mare vistier s'a gândit din inima lui, ca să nu aibă ceartă și pără cu nimeni, ci să

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

aleagă părțile lui din satul Dălbănești, pentru ca să le dea la o parte și să le alipească lângă ocina lui, satul Stoenești. Deci a luat 12 boieri pe răvaș domnese, însă cu voia tuturor acelor megiași din satul Dălbănești, mai ales dinaintea domniei mele. Și am trimis pe boierul domniei mele, hotarnic și ispravnic, Mihalea vornic, să fie cu acei 12 boieri, să hotărnicască și să aleagă acele mai sus spuse părți de ocină ale dregătorului domniei mele din <satul> Dălbănești, anume boierii Stoica din Tărăceni și din Buciumeni, Cârstea logofăt și din Mănești, Nenciul vornic și Barbul postelnic, și din Cornesti, Ilie postelnic și din Bălțați, Oprea postelnic, din Vaideei, Costandin și din Negoesti, Nas . . . .¹⁾ și din . . .²⁾ tești, Iorgachi sulger și din Buceov, Iane spătar și Nedeleo comis. Deci așa au umblat acei 12 boieri și cu boierul domniei mele, Mihalea vornic, peste tot locul, de au socotit și au adevărit și au hotărnicit cu dreptate și au ales acei 12 boieri părțile lui jupan Necula vistier, pe care le-a avut cumpăratură în satul Dălbănești, de a dat din ocina lui, satul Stoenești, să se știe semnele și stânjenii: din jos de seliște, 141 <stânjeni> apoi la lacul lu Ban²⁾, 146 <stânjeni> și la Drumul Brașovului, 146 stânjeni și la Drumul Secărenilor, 132 stânjeni și la sat, lângă apă, 141 stânjeni și la prund, 124 stânjeni și la iazul din mijloc, două vaduri de mori și iarăși dela Preotești, 800 stânjeni și un vad de moară și la marginea pădurii dela Preotești, 80 stânjeni și la puțul din pădure, 57 stânjeni. Și așa au hotărnicit și au pus și pietre acei 12 boieri și cu Mihalea vornic. Apoi acei 12 boieri au făcut și zapis de mâna lor și cu pecețile lor, la mâna dregătorului domniei mele, Necula vistier.

Și iarăși să-i fie jupanului Necula vistier ocină la Dărmănești, din județul Prahova, însă partea Margăi, toată și partea Bărcăneasei, toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat <și din> grădini și cu o roată de moară și din vatra satului și de pretulindeni. Și semnele să se știe: dela Prahovița până la Prahova mare, unde se hotărnicesc Dărmăneștii cu Stoeneștii, pentru că a cumpărat Mirița cojocar dela jupanuța Stana a lui Duca vornic și dela fiii ei, Petru diiac și Radul, pentru 5200 aspri. Iar apoi a cumpărat jupan Necula vistier dela Mirița cojocarul, iarăși pentru 5200 aspri.

Și iarăși a cumpărat jupan Necula vistier jumătate de vad dela Stana Ducoaia, pentru 1000 aspri, și iarăși cealaltă jumătate de vad de moară a cumpărat-o jupan Nicola vistier dela Mirița cojocar, pentru 1000 <aspri>.

Și iarăși a cumpărat jupan Nicola vistier partea Manusăi din Dărmănești, toată, dela Stoica, pentru 5000 aspri. Și iarăși a cumpărat jupan Necula ocină în Dărmănești, partea lui Vladul, toată din câmp și din pădure și din apă și cu 4 răzoare de vie, însă din apa Prahovei, până în Prahovița, pentru 2500 aspri. Și iarăși a cumpărat jupan Nicola vistier ocină la Dărmănești,

¹⁾ loc șters, neciteț în orig.

²⁾ «lu Ban» așa în orig.

partea lui Stanciul chihai, toată, dela Vladul Brăgărescul, pentru 2600 aspri. Și iarăși a cumpărat Necula vistier ocină la Sărățeni din partea lui Ursul 35 de stânjeni, pentru 2250 aspri. Și iarăși a cumpărat Necula vistier ocină la Sărățeni, însă 27 stânjeni, dela Costandin, fiul lui Necola sulger, pentru 1600 aspri. Și iarăși a cumpărat Necula vistier ocină la Sărățeni dela Drăgana 70 de stânjeni, pentru 3500 aspri. Și iarăși a cumpărat Necula vistier ocină la Sărățeni, 60 stânjeni, dela Necula fiul lui Mihai Murgean și din apă și din baltă, pentru 3600 aspri. Și iarăși a cumpărat Necula vistier ocină la Sărățeni dela Sava, fiul lui Mihai Murgeanul, însă 50 stânjeni și din apă și din baltă pentru 4000 aspri. Și iarăși a cumpărat Necula vistier ocină la Sărățeni, din partea lui Nănișor, 10 stânjeni, dela Dumitriță și dela Simpietru, pentru 700 aspri. Și iarăși a cumpărat Necula vistier ocină la Sărățeni din partea lui Șerbeca, 30 stânjeni, pe care i-a cumpărat Dumitriță dela Aldimir, pentru un cal bun, prețul lui 20 galbeni. Iar apoi, Necula vistier, el a dat lui Dumitriță 4000 aspri. Însă aceste mai sus spuse ocine au și zapise scrise, cu mulți boieri martori.

Și iarăși a cumpărat jupan Nicola vistier dela Hrizea portarul satul Șipotele, din județul Teleorman, pentru 23.000 aspri gata.

Apoi dregătorul domniei mele jupan Necula vistier el a dat aceste mai sus spuse sate, toate și cu vecini și cu mori și cu tot venitul zestre nepoatei sale, jupanița Vișa, fiica lui jupan Fotea fost mare postelnic, să-i fie ei ocină și ohabă, iar lui jupan Nicola vistier veșnică pomenire.

Pentru aceea, am dat și domnia mea jupaniței Vișa, nepoata lui Nicola vistier, ca să-i fie de ocină și de ohabă ei și fiilor ei și nepoților și strănepoților ei și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem: după plecarea domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei mele, domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletului lui și să dea răspuns în cumplita zi a judecății, amin. Iar care om va strica și va călea și va risipi acest hrisov al domniei mele, acelu om să-i strice și să-i calce și să-i risipească și să-i ucidă domnul dumnezeu aici trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Arje și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului și mântuitorului nostru, Isus Hristos și au spus, « ia-l ia-l răstignește-l » sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să fie blestemat și anatema de 318 sfinți părinți care sunt la cetatea Nicheia, este și va fi în vecii vecilor, amin.

Îată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghie mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și eu, bătrânul Stan din Săvești logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna Iulie 16 zile, cursul anilor dela Adam până în ziua de azi în anul 7133 <1625>.

† Io Alixandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., XLII/19.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

563

1625 (7133) Iulie 18, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, feciorul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri, ce se numește Argeș, unde este hramul adormirea născătoarei de Dumnezeu ca să fie satul Flămânzeștii din județul Argeș în pace și slobod de banii de județ și de toți călătorii și de potropopi și de toate slugile domnii mēl<e>, carii vor umbla pentru trebele lor și de toți oamenii, nimenilea silă și nevoe satului să nu facă ce să-ș cumpere toți oamenii bucate pre hani; și deaca-ș vor plăti partea de bir să nu se tragă<ă> bucatele satului pentru alții nici să șaz<ă> birarii în sat să-i cheltuiască, deaca-ș vor da birul. Pentrucă au venit părintele egumenul ep<i>sc<o>pū Antone de în sf<ă>nta mănăstire de au jeluit înaintea domnii mēl<e> cum se răsipește satul mănăstirii de călători și de birari, că deaca-ș dau partea de bir, ei tot șed în sat până străngu birul și dela alalte sate ce sânt cu Flămânzeștii, căce iaste scaun de bir.

Derept acéia am dat domnia mea satului Flămânzeștii să aib<ă> pace de toți oamenii, cum am văzut domnia mea și cartea părintele domnii mēle Io Radul voevod. Nimenilea silă sau nevoe să nu le facă, carii nu vor avea lucru și treabă în sat, ce să-ș cumpere toți bucate pre banii, că l-am lăsat domnia mea să fie numai de treaba sfintei mănăstiri, ca să nu se răsipească, ce să aib<ă> pace și a se apăra <cu> aciast<ă> carte a dōmnii mēl<e>. Alfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

A scris Lepădat în București, luna Iulie 18 zile, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

A învățat marele postelnic.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, II/13.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1625 (7133) Iulie 20.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupânésii Neacșii a lu Tudorū, feciorul Costie și fie-său Leontie nip<o>tu lu Costie, ca să le fie lor 2 prăvălii c'un loc, cât se va alége, în orașul domnii mēl<e> în București, pântrucă au fost aceste 2 locure de prăvălii ale Costii, moșul lu Lioții, ce au fost înprisurate de mânăstirea de la s<ve>ti Ghiorghie, mai denainte vrēme.*

Iar acum, în zilele domnii mele, au venit jupâneasa Neaeșă cu fii-său Lioție de se-au părăt cu egumenul de la s<ve>ti Ghiorghii, în divan, naintea domnii mēl<e>. Și așa părăia egumenul naintea domnii mēl<e>, cum au fost închinat pop<a> Ilie. fratele Costii, la mânăstire aceste locure de prăvălii ali Costii, când au fost pop<a> Ilie egumen la s<ve>ti Ghiorghii. Iar domniia mea am căutat cu toți cinstiții deregătorii domnii mēl<e> ce amu adevărat domnia mea, cum n'au fost închinat pop<a> Ilia călugărul aceste 2 locuri de prăvălii ale Costii la mânăstire, ce au fost închinat pop<a> Ilie numai 2 locur<i> de prăvălii, partea lui, iar partea Costii, loc de 2 prăvălii, le-au fost înpresurat egumenul dela s<ve>ti Ghiorghie.

Deci, domnia mea amu judecat, pre dreptu și pre lēge și am dat domniia mea aceste 2 locure de prăvălii ale Costii, ce-s mai sus scrise, jupânésii Neacșii și fie-său, lu Leontie, ca lor să le fie moșie, lor și feciorilor lor și nipoșilor lor, pântru că au rămas egumenul de lēge denaintea domnii mele. Și de nimenilea hântuial<ă> să n'aib<ă>, preste cartea domnii mele. *Allfel să nu fie, după spusa domntei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scrīs luna Iulie 20 zile, anul 7133 <1625>.

† *Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, XVI/2.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1625 (7133) Iulie 28, București.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Nenciu al doilea vornic ca să fie volnic cu această carte a domnii mele, să meargă să caute ocina dela Clici a slugilor domnii mēl<e> Necula peh<arnic> și Socol peh<arnic> de Cornășeni, că se-au plānsu înaintea domnii mēl<e> cum le-au tăiat călug<ă>rii dela sf<ăn>ta Troiș<ă> cu satul Marotinu, și den sus cu satul Spanțovul, hotarāle cele bătrāne, și le-au mutat pietrele și sēmnele.*

Deci să strângă megiiși și oameni buni bătrâni de pre împrejur, să adevăreze eu sufletele lor, cine au tăiat sēmnele și hotarāle cēle bătrāne. Deci carii se vor adevāra cā au făcut acela lucru, sāl prade și să fie de gloab<ā> și să pue sēmnele și pietrile iar pre unde au fost hotarāle cēle bătrāne mai demainte vrēm<e> și să fie volnici să nu lase nimenilea să se hrānească pre ocina lor, ce să oprească toți oamenii și de în câmpu și de în pădure și de în balt<ă> și pre unde vor fi odāi turești pre moșia lor, încă să fie volnici să le spargă și de nimenilea opreal<ă> să n'aibă. *Alfel să nu fie peste zisa domniei mele.*

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris la Bue<u>rești, luna Iul<ie> 28 zile, v<ă><ea> 7133 <1625>

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn

Marele vornee a învățat.

Acad. R.P.R., CCCLXVIII/125.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

566

1625 (7133) August <înainte de 10>, București.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh. troița de o ființă și nedes-părțită în veacul veacului, amin.

Adecă scris-am noi 12 jurători care am fost luați de Miloși și de unchiu-său Birivoe pre răvașale domnului nostru Io Alexandru voevod, anume: *din* Gaiia, Stan postelnicu și *din* Desa, Radul logofātu și *din* Părăiani, Hamza banu și *din* Ivancoși, Barbul peharnic și *din* Goești, Bistréți logofātu și *din* Socoteni, Dona vatafu și *din* Lălăești Radul Balși și *din* Ceplea, Preda vatahu și *din* Văgiulești, Mihart postelnic și *din* Bobești, Vlăduțul postelnic și *din* Cernaia, Iacov postelnicul, ca să căutăm și să și jurăm pentru moșia lui Stan vatafu *din* Brănești, tatăl lui Berivoe, moșu lu Miloși, însă pentru al patruea pământ despre tot hotarul Brăneștilor, că s'au fost sculat Drăghici postelnic [65]¹⁾ cum au plătit tatăl lui Stan logofăt, [6]¹⁾ feciorul lui Stan logofăt, cu pără la divan cu Miloși innaintea domnului nostru lu Alexandru voevod.

Și așa au părăt Drăghici postelnic [5]¹⁾ bir de roșii aleși a lui Stan vatafu tatăl lui Berivoe și birul rumănilor lui 8 năpășți încă în zilele răposatului Mihnei voevod. Și așa zicea Drăghici cum au fost dat tată-său Stan logofātu și au chieluit pentru acel bir de roșii și pentru acēle 8 năpăștii boi 30 și 1 cal și 1 iapă și aspri de argint 1700. Și încă zicea că au chieluit și la crăstători când au scos.....²⁾ rușală.....²⁾ opt năpăști ...ă au dat.....²⁾ <a>spri de <a>rgint.

1) în text cifre fără sens, par să arate lacune.

2) loc rupt în text.

Și au scos o carte a Mihnei voevodă făcută pre aciasta cheltuială și pre aceste moșii a lui Stan vatafu, făcute de Stan logofătu, tatăl lui Drăghici postelnic.

Deci noi toți am umblat și amă adevărat și am venit la zi și la soroc în divan nainte domnului nostru Io Alexandru voevod în București, de am jurat la sfânta beserică cum au fost plătit Birivoe și cu mumă-sa Stăneasă lui Stan logofăt tot ce au zis el cu sufletul lui că au fost chiltuit pentru acele năpăști, încă din zilele răposatului Mihnei voevod tot până la un ban. Deci noi daca am văzut și am aflat așa amă jurat și am dat acea moșie ce iaste mai sus scrisă să fie lui Miloși și unchiu-său Berivoe, moșie în veci adevărată.

S'au scris de Dragomir logofăt în București, Avgust 25, leat 7133 <1625>.

Eu Bistrinul.

Vladu.

Eu Părvul.

Eu Hamza aci jurător.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 75—75 v.

Copie rom.

Altă cop., ibid., ms. 253. f. 56 v.

Ziua greșită. Datat ca anterior actului din 10 Aug.

567

1625 (7133) August 10, București.

Cartea lui Alixandru voevod pentru moșia Brăneștii.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul preabunului, milostivului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele Miloș logofăt și unchi-său, lui Berivoe și feciorilor lor, căți dumnezeu le va dărui, ca să fie lor moșie în Brănești din județ. . . . .¹⁾ dăspre tot satul a patra parte, din câmp și din pădure și din apă și din șăderea satului dă pretutindenea și dăspre tot hotarul, pentrucă aciastă mai sus zisă moșie au fost bătrână și dreaptă moșie și dă moștenire al lui Stan vataf tata al lui Berivoe, moșul lui Milușu logofăt.

Deci, când au fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar Berivoe cu frații lui, anume Roman și Vlad, ei au înfrățit pă soru-sa, anume Dumitra, maica lui Miluș și pă cumnată-său Badea pre aciastă moșie dăn Brănești, cum ca să fie patru frați nedespărțiți, dar Dumitra și bărbatul ei Badea, ei au dăruiit pă acești 3 frați pe unul câte cu 7 oi cu lână și cu miei și câte cu trei stupi și câte c'un rămător de prăsela. Și au fost dator lui Drăghici dăn Nisip aspri 100. Și au fost pus zălog lui Drăghici zece locuri de arătură. Deci au dat Badea și cu jupâneasa lui Dumitra, și acea mie de aspri lui Drăghici dăn Nisip, de-au plătit acele 10 locuri. Și au împărțit și acele zece locuri în patru părți

¹⁾ loc alb în text.

frăgește și tot și au stăpănit cu bună pace, din zilele lui Mihail voevod, până în zilele lui Șarban voevod.

Iar când au fost în zilele domnii mele, au căzut Roman la o datorie la boerul domnii mele jupan Ivașco ce au fost mare vornic, aspri 3000. Deci au trimis de au luat toate bucatele Vladului pentru frate-său Roman. Deci Vladul, el au făcut parte de moșie a lui Roman vânzătoare și au întrebat pe frate-său Berivoce, ca să cumpere partea lui Roman de moșie din Brănești, iar Berivoce, el n'au vrut să cumpere. Deci au întrebat și pe soru-sa Dumitra și pe cumnată-său Badea, ca să cumpere partea lui Roman din Brănești, iar soru-sa Dumitra și bărbatul ei Badea au zis cum că nu poate să cumpere, iar de va vrea să vândă a lui parte din Brănești, ei o vor cumpăra. Deci au vândut Vladul a lui parte de moșie din Brănești Badei din Părău, drept 3000 de aspri gata, de și-au plătit bucatele dela Ivașco vornicul. Și tot au stăpănit cu bună pace, din zilele lui Șarban voevod.

Iar după aceea, când au fost acuma în zilele domnii mele, s'au sculat Drăghici postelnic, feciorul lui Stan logofăt din Brănești, de au tras pără înainte boiarului domnii mele, jupânului Ivașco vornic, când au fost la Craiova, cu Berivoce, unchiul lui Miloș. Și s'au părât de față. Și așa părăia Drăghici postelnic pă Berivoce cum că au fost plătit tată-său Stan logofăt în zilele răposatului moșului domnii mele Mihnea voevod birul de roșii ales a lui Stan vălăful, tata lui Berivoce. Și au plătit și birul rumănilor lui Stan 8 năpaști, de au dat și au cheltuit [de au dat și au cheltuit] pentru acest bir de roșii și pentru acele 8 năpaști: boi 30 și iapă 1 și cal 1 și aspri gata 1700. Și au dat la rânduș de a scos birul de roșii și acele 8 năpaști, aspri 900. Și au scos la judecată și o carte a Mihnei vodă, a moșului domnii mele.

Intr'aceia, Ivașco vornic, el au dat lege lui Berivoce să jure cu 12 boiari însă 6 megiiși și 6 boiari roși aleși. Iar deaca au venit Ivașco vornic dela Craiova la curtea domnii mele și am trimis domnia mea în locul lui pe Mușat clucer, iar Berivoce, el s'au plânsu înaintea lui Mușat clucer cum că nu poate să aducă acei 6 boiari, ci să schimbe să-i dea șase megiiși. Deci, intr'aceia, Mușat clucer, el au schimbat acei 6 boiari, de i-au dat alți 6 megiiși, ca să jure cu 12 megiiși. N'au putut să jure la [la] scaun în Craiova.

Iar după aceea, sluga domnii mele Miloș, el au venit de s'au părât de față înainte domnii mele cu Drăghici postelnic. Și au scos Miloș în divan și cărți-ce au avut pre aciastă moșie și de frăție și de cumpărătoare.

Deci intr'aceia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege. Și am dat domnia mea lui Miloș lege, 12 boiari, anume: din Gaia, Stan postelnic și din Desa, Radul logofăt și din Părăiani, Hamza și din Ivancoți, Barbul păharnic și din Goiști, Bistreanul logofăt și din Socoteni, Dona și din Mălăiști, Radul armaș și din Ciaplea, Preda și din Văgiulești, Mihart postelnic și din Bibești, Vladuțul și din Cernaia, Iacov postelnic. Deci, când au fost la zi și la soroc, iar Miloș, el au adus acei 12 boiari denainte domnii mele, deplin,

de au jurat cum că au plătit unchi-său Berivoe și cu maică-sa Stana toate buca-tele lui Stan logofăt pân la un ban, precum s'au scris mai sus. Și au rămas Drăghici postelnic dă lége și dă judecată denaintea domnii méle.

Drept aceea, am dat domnia mea lui Miloș logofăt, ca să-i fie lui moșie, obabnică, feciorilor și nepoșilor și strănepoșilor și dă nimenea să fie neclătit, preste zisa domniei méle.

Aicea sânt iscăliși martori boiari 9.

În București, Avgust 10 zile, leat 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 716, f. 135—137 v.

Copie rom.

Altă copie, ibid., în ms. 253, f. 55—56 v.

568

1625 (7133) August 15, București.

† Eu Preda și eu Udrîște, feciorii răposatului Oprei logofăt den Șirineasa, mărturisim cu cest zapis al nostru, cum să se știe că am vândut noi Simei logofet, toată partea noastră de în sat den Păușești, câtă se va alége. Însă întâiu casele céle de piatră, ce au făcut tată nostru cu tot îngrădisul și cu grădina și cu locul hălășteului, cu jumătate de grădină și viile amândoa-rea de sus și cea de jos și moara toată și 7 rumăni, anume: Gherghe cu făméia-ș și Radul Lungul cu făméia-ș și Barbul cu făméia-ș și Lăudat cu feciori-ș, Bălaci, Radul și Dumitru feciorii Iarciului. Aceșté toți cu délnișele lor.

Și iar délnișe fără oameni, întâiu délnișa Fulgăi, délnișa Néniiului, délnișa Badei Sitea și 7 fălci de loc deosebi, cumpărat de tată nostru. Acestea toate le-am vândut Simei logofet, drept bani gata 16.900 și miiare, vedre 66, vadra câte 120 de aspri *fac peste tot aspri* 7920 și 1 plașcă de grana.

Și am luoat acești bani și aciastă miiare deplin de în mâna Simei logofătul și am vândut de a noastră bună voe fără nici o silă de înainte a mulți boiari și oameni buni și cu știrea frăține nostru lu Stroe, că el acolo n'au avut parte căci ș'au luoat partea lui, în Folești și cu știrea tuturor megiașilor den sus și den jos. Și o am vândut în zilele domnu nostru Io Radul voevod, cântău au fost cursul anilor 7131 <1622> luna Octombrie 1 zi.

Însă să se știe că aceste ocine ce sânt mai sus scrise le-am fost vândut mai nainte cu 1 an jupănului Hrizei mare vistier în cursul anilor 7130 <1621> luna ..... ¹⁾ Însă cu rumăni mai mulți carie au fost de toți 16, anume: Vladul și Radul și Stănilcă și Stanomir și Néniiul și Barbul și Badea Sitea și Gherghe și Radul Lungul și Bălan și Vlaicul și Dobrogeanul și Lăudat și Dumitru și Radul și Călugărul. Aceșté toți i-am fost vândut, drept bani 40.000 și ne-au fost dat înainte aspri 10.000 și 1 plașcă de postav. Iar rumăni într'aceia se-au sculat cu părâ asupra noastră cum sântu ei mai volnici să se scumpere, decât să-i

¹⁾ loc alb în orig.

vendem altor<a>, căci ei nu ne-au fost rumăni de mo<șie>ce au fost judeci, vânduți tătăine nostru Oprei log<ofăt>.

Deci într'acéia, văzându Hrizea vistiaritul că-i iaste <luc>rul cu pără, au lăsat să se scumpere ei și ne-au apucat pre noi să-i dăm banii și plașca îndărăt. Deci noi n'am avut <bani ca să-i dăm>, ce am luat dela o seamă de rumăni bani și i-am dat inapoi in mână Hrizei vist<ier>. Deci apoi de într'acii rumăni, <dintr'ânșii> se-au scumpărat de cătră noi, anume: Vladul și Radul și Stănilă și Stanomir și Vlaicul și Dobrogeanul și Călugărul>.....¹⁾ bucate.

Iar ceialalți au rămas anume: Barbul și <Gherghe și Radul Lungul>¹⁾ și Bălan și Lăudat și Dumitru <și Radul, feciori Iarciului>¹⁾; iar Neniul și Badea, <aces>té au fost murit deci aceștē <toți i-am dat>¹⁾ și cu delnița Fulgăi și a celor m<orți Neniul și Badea>¹⁾ ce sânt mai sus serise: deaca n'au avut putere să se scumpere, noi i-am <vân>dul Simeii logofet după tocmeala ce au stricat <Hrizea vistier>¹⁾.

Și am avut și cărți făcute la mâna Hrizei vist<ier>, ce unele le-au dat la noi altele au rămas. Deci de se va afla vreo ca<rtē oareun>¹⁾ duva, să fie necredincioasă și neslătătoare că se-au fost stricat acea tocmeală. Că după acéia au mai cumpărat Si<ma logo>¹⁾fătul părți multe de ocine acolo în sat și ș'au întârit lucrul până au fost Hriza vist<ier>.

Și au fost mărturie părintele Teofil piscupul de Râmnic și egumen Veniamin dela Bistriță și Vladul mare vist<ier> și Părvul log<ofet> Rudeanul și Tudor comis Măldărescul și Tanasie peh<arnic> și Goran log<ofet> din Olănești și de Bărsești, Ianu și Preda și din Cacova, Builă și din Bărbătești, David și din Slăvitești, Părvul și Tudor și din Râmnic, Pană și Proca și dela Oca cea Mare, Gherghe Dracul și din Păușești, Gligorie și Luca și Antonie și Tudor Grecul și Stănilă. Aciasta mărturesim să se crează cu adevărat.

Și a scris Lepădat log<ofăt> în București, luna August 15 zile, în anul 7133 <1625>.

† Smerenii episcop Teofil Râmnic<ceanul>.

Eu Preda am vândul de voia mea și am luat banie deplină.

• Eu Udriște log<ofet>.

Ermonah Veniamin egumenu Bistriții.

Vladul mare viști<er>.

† Eu Tudur comis.

Eu Tanasie peh<arnic>.

† Goran logofet.

---

¹⁾ Loc rupt în orig., completat după ms. 445.

† Părvul log<ofet> din Ruda.

† *Ghiorma pîlarul mărturisește cele de mai sus* ¹⁾

Grigoric.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/9.

Orig. rom., hârtie, 10 peceți aplicate. Lacunele s'au completat după ms. nr. 445 f. 128—129 în parte lacunar și el.

569

1625 (7133) August 16.

† Scris-am eu, Mitrea păharnic, acesta al meu zapis cum să știe că am slobozit eu de a mea bun<ă>voia și s'au răscumpărat Mărtin dela mine și l-am slobozit de a me bun<ă>voe, fără nici o nevoia și i-am dat însă în sat seliștea ce au ținut tată-său, numai seliștea lui, cât iaste în sat, însă cătu-i ține casa lui. Și i-am dat locul de suptu Mlac să-i fie lui moșia și feciorilor lui. Și am slobozit însă numai pre Mărtin și căți feciorii va avea el, însă fără frate-său, ei am slobozit numai pre Mărtin, de mi-eu dat doozăci de mie de bani. Și l-am slobozit de a mea bun<ă>voe să n'aibă treab<ă> nici feciorii miei, nici nimé de ruda mea.

Și mărturii au fost când l-am slobozit: de în Râmnic, Drag<o>mir, Stan, Seman, Lupul, de în Greblești, Stanciul, feciorul vătăhului Dumitru și de în Titești, Bolovan și Ion Vărvor.

Scris luna August 16 zile, văleat 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., A. N., CCLXXXVIII/3.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

570

1625 (7133) August 17.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, fiul lui Io Radu voevod, cinstitului mitropolit chir Vlădica Luca, ca să-i fie rumăni sfintei mitropolii din satul Drăgăneștii în pace și slobozi de cătră Udriște den Cămpina, să-și fie rumăni cum i-au ținut și mai de nainte vreme, să n'aibă de nimenea opreală, pentrucă sânt ai sfintei mitropolii.

Drept aceia și tu Udriște, în vreme ce vei vedea cartea domniei mele, iar tu încă să cauți foarte să te ferești și în pace să lași rumăni sfintei mitropolii, nimica cu mână de ei să nu te atingi, că apoi mare certare vei avea de cătră domn, iar ție de ți va părea strâmbu să-ți vii cu cărți de vei avea, să stați de față, iar până nu vei veni de față să n'aibi cu rumăni nici o treabă a-i opri dela treaba mitropolii, că așa iaste porunca domniei.

August 17, 7133 <1625>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom. nr. 127, f. 43 v—44.

Copie rom.

¹⁾ semnătură grecească.

1625 (7133) August 22, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Dumitra, fiica lui Oprea și cu fiii ei, căți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ei satul Cotrăceni cu tot hotarul din câmp și din pădure și din apă și cu vii și cu toți vecinii, însă vecinii anume: Stoica Curău și cu fiii lui și cu nepotul său Stoica, fiul lui Caloian și Crăciun cu fiii lui, Stan și Oprea și Zaharia și Vișan și cu fiii lor și Mitrea cu fiii lui și Manea cu fiii lui, Stoica și cu fiii lui Albul¹⁾ și Stanciul Ceagora și cu fiii lui, pentru că acest sat mai sus spus, Cotrăceni, a fost de moștenire al jupaniței Dumitra, fiica lui Oprea din moși strămoși.

Astfel, când a fost în zilele răposatului Mihai voevod, moștenii satului Cotrăceni anume Oprea și Grecul și Duda și călugării dela Sărindar, ei au vândut satul Cotrăceni, părțile lor de ocină și de peste tot hotarul și cu vecinii, răposatului Mihai voevod pe bani gata și au tot fost vecini domnești. Și au fost atunci și acești vecini mai sus spuse tot în satul Cotrăceni încă de demult, de mai înainte vreme, din zilele răposatului bunicului domniei mele Mihnea voevod și i-a apucat și legătura răposatului Mihai voevod în satul Cotrăceni.

Astfel, când a fost în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, jupan Stoica pitar și jupanița lui, Dumitra, ei au răscumpărat satul Cotrăceni de vecinie dela domnia lui, cu 24.000 aspri de <argint>²⁾ și camăta acestor mai sus spuse aspri 50 de galbeni la Dragomir, fiul lui Cioroescul, însă a răscumpărat partea lui Oprea, tatăl jupaniței Dumitra și partea lui Grecul și partea lui Duda <și partea călugărească>²⁾, părțile lor de ocină toate și cu . . . .²⁾. Însă să se știe și semnele ocinei: din hotarul Lupeștilor până în hotarul Detcoilor și până . . . .²⁾ la apa Dâmboviței și cu vaduri de moară. Și le-au tot fost acești mai sus spuse vecini, lor, de atunci până acum, în satul Cotrăceni.

<Iar apoi>²⁾ când a fost acum în zilele domniei mele, acești vecini mai sus spuse și scriși, ei au ridicat pără cu jupanița Dumitra și au venit de față în marele divan înaintea domniei mele. Și așa părau acești vecini mai sus <spuse>³⁾ că n'au fost vecini de moștenire din satul Cotrăceni, nici nu i-a apucat legătura răposatului Mihai voevod în satul Cotrăceni. Astfel domnia mea am cercetat și foarte bine am adevărit și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele în marele divan cum au fost acești vecini mai sus spuse tot vecini în satul Cotrăceni din zilele bunicului domniei mele Mihnea voevod. Și au rămas acești mai sus spuse vecini toți de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca să fie vecini ai jupaniței Dumitra și ai fiilor ei. Încă am scos domnia mea din divan pe acești vecini mai sus <spuse>³⁾ cu mare urgie și cu multă bătaie.

¹⁾ cuvintele «și cu fiii lui Albul» sunt adăugate ulterior.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ omis în orig.

Pentru aceasta am dat domnia mea jupanișei Dumitra, ca să-i fie ei satul Cotrăceni cu tot hotarul și cu toți vecinii căți sunt scriși mai sus, de ohabă ei și fiilor ei și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori pun domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Bartolomei mare stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin jătnicer mare postelnic. Și ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

Am scris Dragomir logofăt în cetatea de scaun București, luna August 22 zile, cursul anilor în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, 1/9.
Orig. slav, hârlie, rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

572

1625 (7133) August 23, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Ionașco postelnic, fiul lui Miroslov logofăt, ca să-i fie ocină partea lui Radul paharnic, toată, din sat din Ghilioară însă jumătate de sat, de peste tot hotarul, din hotar până în hotar și cu un vecin, anume Căprariul și cu fiii lui, căți Dumnezeu îi va da, pentru că a cumpărat Ionașco postelnic din Cătun această ocină mai sus spusă dela Radul paharnic, pentru 14.000 aspri gata și pentru o haină de grana, prețul 2000 aspri.

Și a vândut Radul paharnic dedina lui de bună voia lui și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dinaintea domniei mele și dinaintea cinstitului dregător al domniei mele jupan Papa mare vornic și au mărturisit dinaintea domniei mele mulți boieri: jupan Gorgan fost mare stolnic și Oancea fost al doilea logofăt și Stoica logofăt Tărăcean și din Buciumeni, Cârstea logofăt și Badea postelnic din Buceșani și Preda postelnic Brâncoveanul și Dumitru logofăt din Căldăroșani. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Radul paharnic la mâna lui Ionașco postelnic, cu mare blestem.

Și iarăși să-i fie lui Ionașco postelnic ocină la Breb însă partea Voicăi a Tudorei, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Ionașco postelnic dela Stan, fiul lui Goșul din Breb, pentru 1000 aspri gata, de bună voia lui și cu martori, anume: Staico călăraș și Ion din Breb și Udriște paharnic din Câmpina și Stănilă logofăt; cu zapisul lui Stan.

Și iarăși să-i fie lui Ionașco postelnic ocină la Bănești însă părțile lui Neagul din Corlătești 70 de pași și în lat și în lung, din apă și din pădure și din siliște,

din hotar în hotar însă să se ştie 6 răzoare, pentrucă a cumpărat Ionaşco postelnic această mai sus zisă ocină dela Neagul pentru un noaten de cal, preţul lui 600 aspri gata. Şi a vândut Neagul dedina lui de bună voie. Şi martori anume: din Ploeşti, Armeaga şi Oprea ceauşul şi Matei şi din Corlăteşti, Radul Gogheţ şi Stoica Beca; şi cu zapisul lui Neagul.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Ionaşco postelnic, ca să-i fie aceste mai sus spuse dedine şi de ohabă şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic şi jupan Fiera mare logofăt şi jupan Vladul mare vistier şi jupan Miho mare spătar şi jupan Vartolomei stolnic şi Bratul mare comis şi Gherghe mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Fierea mare logofăt.

Am scris eu, Dragul gramatic, în cetatea Bucureşti, luna August 23 zile dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7133 <1625>.

Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XV/9.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1900.

573

1625 (7133) August 25, Buenreşti.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului, milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Cioane postelnic şi fratelui lui, Gheorghie, fiii jupanului Necola armaş şi cu fiii lor, câţi le-a dăruit dumnezeu, ca să le fie ocină la Vădeni, însă 4 delniţe de ocină, din câmp şi din pădure şi din apă şi din toată vatra satului şi cu vecini, oricât se va alege de peste tot hotarul, de pretutindeni, pentrucă a cumpărat Necola armaş, tatăl lui Cioane şi al lui Ghierghe, dela Vişa din Vădeni, pentru 6600 aspri gata. Şi iar a cumpărat Necola armaş, tatăl lui Cioane şi al lui Gherghe, ocină la Vădeni dela Vişa 3 delniţe, însă din partea Vădenilor care a fost dela Pârvoe de peste tot hotarul, pentru 5260 aspri gata. Şi apoi iar a cumpărat Necola armaş ocină la Vădeni dela Barbul şi dela Păpoae şi dela Lisa o delniţă peste tot hotarul, pentru 1300 aspri gata. Şi iar a cumpărat Necola armaş ocină la Vădeni dela Lisa şi dela fiul Lisei, partea lor toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, de pretutindeni, pentru 1500 aspri gata.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Necola armaş ocină la Arşi dela Ciutea, însă anume: teiul Novăcescu peste tot hotarul, de pretutindeni, pentru 4000 aspri gata. Şi iar a cumpărat Necola armaş ocină la Arşi dela Balco şi dela Dan şi dela popa Stan, partea lor toată, de peste tot hotarul, de pretutin-

deni, pentru 4200 aspri gata. Și după acestea, iar a cumpărat Necola armaș ocină la Arși dela fiii Turăi, anume Dragomir și Hăznea și Barbul, partea lor toată de peste tot hotarul pentru 1000 aspri gata. Și iar a cumpărat Necola armaș ocină la Arși, partea lui Căndea, dela Dan Tura, partea lui toată, pentru 300 aspri. Și iar a cumpărat Necola armaș ocină la Arși dela Stoica și dela Oprișa, partea lor toată, pentru 800 aspri gata. Și după acestea, iar a dat Necola la mâna lui Stoica și Oprișei un bou <în> preț de 1200 aspri. Și apoi iar a dat Necola armaș lui Buiaci 205 aspri și a dat și lui Dan al Severinesii 600 aspri gata. Și au vândut acești mai sus ziși numiți oameni părțile lor de ocină lui Necola armaș, de a lor bună voie, fără nicio silă. Și s'au dat ca să fie ei toți vecini și fiii lor de moștenire lui Necola armaș.

Și iar a cumpărat boierul domniei mele Necola armaș ocină la Poeniță dela Șchiupan și dela fratele lui, Nebuncea, a treia parte din câmp și din pădure și din apă și cu vaduri de moară și de peste tot hotarul pentru 3500 aspri gata.

Și iar a cumpărat Necola armaș ocină la Drăgoești, teiul Colțescu, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecini, oricât se va alege de peste tot hotarul, de pretulindeni, dela Stanciul și dela Urs, partea lor toată, pentru 3300 aspri gata. Și iar a dat Necola armaș la mâna lui Flore pentru toată partea lui din Drăgoești și din teiul Rânzescu, oricât se va alege partea lui, de pretutindeni, <pentru> 2700 aspri gata, de peste tot hotarul. Și iar a cumpărat Necola armaș ocină la Drăgoești partea lui Lupul și a lui Dragotă, toată de peste tot hotarul pentru 2300 aspri gata; și s'au dat și ei să fie toți vecini și cu fiii lor boierului domniei mele Necola armaș, pentru că așa s'au tocmnit ei cu Necola armaș când au luat asprii dela boierul domniei mele la mâna lor, de a lor bună voie, fără nicio silă. Iar apoi iar a cumpărat boierul domniei mele o Țigancă anume Cerna și cu două fiice, anume: Dumitra și Maria, dela Brăneasa pentru 1500 aspri gata. Și iar a cumpărat o Țigancă anume Anca dela jupanița Stana a lui Nanul din Olhaba pentru 800 aspri gata.

Și iar a cumpărat un Țigan anume Tudor dela Cârlig din Crasna pentru 2 boi, prețul 2200 aspri. Și iar a cumpărat boierul domniei mele Necola armaș o Țigancă, anume Dordolia, dela jupanița Vișa din Prislop pentru 8 taleri de argint.

Și au vândut acești mai sus ziși numiți oameni aceste dedine ale lor de ocină mai sus zise și vecini și Țigani și Țigănci, care sunt mai sus scrise, de a lor bună voie fără nicio silă și cu știrea tuturor fraților lor și cu știrea tuturor rudelor lor.

Însă am văzut domnia mea cărțile lui Radul voevod Șerban, nepotul lui Basarab voevod, de cumpărare a acestor mai sus zise dedine de atunci, însă au luat Ungurii cărțile lor și cu multe scule ale lor când a venit craiul în țara domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod pentru această dedină mai sus zisă, care e mai sus scrisă, la mâna

slugii domniei mele Cioane și a fratelui său Gherghe, veche și ruptă și <ponosită> ¹⁾. Astfel, domnia mea am înnoit și am întărit <în> această carte a domniei mele pentru această dedină mai sus spusă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugilor domniei mele, Cioane și Gherghe, fiii lui Necola armaș ca să le fie ocine și vecini și Țigani și Țigănci de ohabă, lor și fiilor lor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată martori pun domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Bartolomeiu mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin jîtnicer, mare postelnic. Și ispravnic jupan Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Dragomir din Novaci, în cetatea de scaun București, luna August 25 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCIII/32.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, stricată.

574

1625 (7133) August 25, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Oancea logofăt și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Ciurnic, însă partea lui Bogdan din Oerești, toată, oricât se va alege, pentru că este ocină veche și dreaptă și de moștenire.

Iar când a fost în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, iar Turturea paharnic a vândut această ocină jupanului Hrizea mare vistier. Iar când a fost după o vreme, a aflat Oancea logofăt că i-a vândut-o. Deci a chemat Oancea logofăt pe Turturea paharnic înaintea părintelui domniei mele Io Radul voevod, să dea seamă pentru ce a vândut acea ocină și n'a avut Turturea paharnic nicio treabă cu această ocină. Deci Turturea paharnic a scos un hrisov al lui Petru voevod, fiul lui Mircea voevod, că a cumpărat Nedelco vornic dela fiii lui Bogdan, dela Stanciul și dela Ilie. Astfel, părintele domniei mele, Io Radul voevod, a dat lui Oancea logofăt și lui Turturea paharnic 6 boieri pe răvașele domniei lui, să adeverească: bine este scris acel hrisov sau rău? Astfel, acei 6 boieri, ei nu i-au dat lui Turturea paharnic să fie acea ocină din Ciurnic, ci a rămas pe mâna lui Oancea logofăt, căci este ocina lui de moștenire veche și dreaptă a bunicului său Bogdan din Oerești și nu a fost vândută nimănui, ci au

¹⁾ text șters și neclteț în orig.

vândut fiii lui Bogdan, Ilie și Stanciul, ocina lui Ilie Sete, vărul lor primar, ocina dela Ciurnernic, lui Nedelco vornic, în zilele bunicului domniei mele Mihnea voevod. Iar rudele lui Nedelco vornic au vândut lui Tudosie fost mare spătar, în zilele răposatului Alexandru voevod, fiul lui Bogdan voevod. Iar Turturea paharnic n'a avut niciun amestec la Ciurnernic, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele. Și am luat domnia mea răvașul dela mâna lui Turturea paharnic, de am dat la mâna lui Oancea logofăt și am scos această ocină din brisoțul lui Petru voevod, pentrucă a fost mincinos și rău scris.

Și iarăși să fie boierului domniei mele Oancea logofăt ocină la Leurdeni partea lui Mircea armaș și partea lui Bogdan logofăt din Oeresti, pentrucă a cumpărat Oancea logofăt în zilele lui Șerban voevod.

Iar când a fost acum în zilele domniei mele, iarăși a cumpărat Udrishte ocină în Leurdeni, însă partea lui Furdui portar dela nepotul lui, Pătru postelnic, de i-a dat-o lui Oancea logofăt, pentru ocina lui Bolosin.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele lui Oancea logofăt loc de casă, cât a ținut Părvul fost mare logofăt, pentrucă l-a miluit Io Radul Șerban voevod cu acel loc de casă în orașul București.

Asemenea am miluit și domnia mea, ca să-i fie lui de dedină, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori a pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și Bratul mare comis și Gherge mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în celatea București, luna August 25 zile și dela Adam până acuma curgerea anilor, în anul 7133 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLII/20.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

575

<1625 Septembrie 1 — 1626 August 31> 7134.

Eū Turcin scris-am zăpisul meu la mâna popei lui Dumitru din Negovani cum să știe că i-am vândut un loc arător în sat în Bălteni. Și nu l-am vândut de vreo nevoie, ci l-am vândut de a mea bună voe și cu știrea tuturor megeiașilor pre bani gata 120. Însă locul să se știe în Copăcioasa. Și mărturie migeiași cari sânt mai sus scriși în cela zăpis. Și pentru credința pusu-mii-am și pecetea.

Leat 7134 <1625—1626>.

Turcinū.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 93 v—94.
Cople rom.

1625 (7134) Septembrie.

† Adec<ă> scris-am e<u> Şandru cu feciorul meu, anume Necula acesta zapis al meu ca s<ă> fie de mare credență la mâna jup<ă>nului Savei și a fraților lui, cum să știe că i-am vândut 2 pogoné de vii în delul Verneștelor pré vaea Cereșului de în parte lu Drag<o>mir Sorescul, dreptu as<pri> 2400 ban<i> gata, ca s<ă> fie dumnului moșei și feciorelor domnului.

Și au fostu mărturii la acesta tocmil<ă> pop<a> Jepa de Verniște și Bănișă călugărița de acoloa și Drag<o>mir al deiaconului și Nan Bonțoi de acoloa. Și pântru mare credența [de] ne-am pus degetul.

Scris luna Septembrie anul 7134 <1625>.

Eu Şandru.

Eu Necola.

Arh. St. Buc., M-rea Banul, XXII/6.

Orig. rom., hârtie.

1625 (7134) Septembrie 10.

† Adec<ă> eu Vlad *din* Priboian<i> dat-am zapisul meu la mâna gi<ne>ri-meu Badii și fee-me Radii, cum să s<ă> știi că le-amă tadă¹⁾ eu Vlad moșia mea care am eu<m>părat dila Neagoe Jăgoiscul den Negreștii de Sus, den fun<ia> Jăgoiască jum<ă>tate de fune peste tot hotarul, <că>tă să va alege, și în siliștea satului 2 delniți, cum scrie și în zapisul cel de cumpărători. Și l'om dat să le fie loră moșie slătători în veacu și coconiloru loru, *căți le va da dumnezeu*. Iar ei încă să aibă a ne căutaré pre noi până la vrême noastră de morte. Și le-<a>m dat această moșie eu Vlad împreun<ă> cu femeia mea Dobra, că noi alți feciori n'am avut.

Și cândă le-om dat fost-au și omenii bun<i> mărturie, anu<me>: Radul Hor<o>din și popa Stoica și den Beleți, Badea și Ion Scaunulu și popa Ivan și Neacșu postelnicul.

Și am scris eu, Radul diiaconul *din* Priboian<i>.

Scris luna Septemvrie 10 zile, leată 7134 <1625>.

Eu Vlad; eu Dobra.

Acad. R.P.R. DCCXXXV 38.

Orig. rom., hârtie.

1625 (7134) <Septembrie — Decembrie> 20, București.

Pentru moșia dela Rușățul.

Intru Hristos dumnezeu binecredinciosul și creștinul și iubitoriul de Hristos și singur stăpânitoriul, creștinul Alexandru voevod, pren mila și prin dariul lui dumnezeu, stăpâni<n>d eu și domnindu toată Țara Rumânească, încă și părțile plaiurilor Amlaș și Făgărașul și herțeg<u>l, bine am voitu domniia me,

¹⁾ pentru «dată».

prin bună voința me și pre luminată inima domni mele, ca să proslăvescu pre ceta ce m'au proslăvit pre mine, pre dumnezeu și cu mărire m'au înălțat pre sfântul scaunul al cinstițiilor moșilor domni mele.

Drept aceia iată că am duruit și domnia me acestu cu totul cinstit și cu bun chip și precinstit, ce iaste toate darurile mai cinstit, acestu hrisovu al domni mele, sfinti și dumnezeeslii mănăstiri ce să chiamă a lu Andronic vist<ier>, di orașul domni mele, din Buzău, unde iaste hramul buna vestire născătoare de dumnezeu, care iaste metoh la sfânta mănăstire dela Rumele ce să chiamă Dușco, hramul preobrejănia domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos și părintelui egumenului, popa Samuil și tuturor călugărilor căli lăcuiescu intru aciastă mănăstire, ca să facă sfânta mănăstire din oraș din Buzău, ce iaste mai sus zisă, satul *de milă*¹⁾ și slobozia pe moșia sfinti mănăstirii dela satul Rușă<țului>, din județul Buzăului, ei-au fostu cumpărat *jumătate* de sat de răposatul jupânul Enachie, care au fostu vel ban mare la Craiuova, dela jupă<nesa> Mariia, fata Stoicu postelnicul din Buzău și dela Dumitrașco comisul, dela Filipeștii, iar altă *jumătate* de sat dan Rușă<țului> au fostu cumpărată de părintele egumenul, popa Samuil dela domna Ilena, domna răposatului Șarban voevod, pe hani sfinte mănăstirii ce iaste mai sus zisă, hramul blagoviștenia născătoare de dumnezeu, ca să adune rumâni sfintii mănăstirii, ca[r]re au fostu lăcuitor² de baștină den sat den Rușă<țului> și pre alți oameni streini, fără bir, ori din alte părți, pentru că au fostu robii Tătarii toți rumânii sfinti mănăstiri<i>, den Rușă<țului> și au rămas numai moșia și pământul pustiiu.

Deci, cății oamenii streini vor vre să vie din alte țari, intru aciastă mai sus zisă slobozie, măcaru Sărbu, măcaru Arbănaș, măcaru Moldovan să lăcuiescă intru acia slobozie, să fiie ertații de către domnia me de bir și de iapi și de fân și de boi și dă cășăritul oilor și de cal domnescu și de miere și de ciară și de dijmărit de stupii și de gorștini de oi și de porcii și de cai de olacu și de înprumutări și de toate slujbile și cheltuialile câte sântu peste an, în țar<a> domni mele, de aciale nice o băntuială să n'aibă, de acum până în trei anii, pentru că am văzut domnia me hrisovul părinților domni mele, creștinului Radului voevod, de milă, ce-au fostu făcut cu mare blestem, sfintii mănăstiri Dușco, hramul preubrajănia, ca să aibă mili dela domnia sa în tot anul pe 6 mii aspri gata și fraților celor ce vor venii, de cheltuială, aspri 600, precum au fostu avut și mai înainte veme, în zilile altor domni bătrâni de demultu, care au fostu mai înainte de noi și s'au fostu scris părinții domni mele, creștinul Radul voevod și maica domni mele, domna Arghira și răposatul moșul domni mele Mihne vodă și moașa domni mele domna Vișa, la sfântul pomelnicu.

Așijdere și domnia me, cu mare osârdie, am priimitu de am înnoitu cu mare osârdiie și am întărit hrisovul părinților domni mele, creștinul Radului vodă, ca să aibă sfânta mănăstire Dușco, milă și despre domnia me; însă,

¹⁾ în orig. «za minul».

văzându domnia me cumă că oameni sântu slabi și neputincioșii și robiți de păgâni Tătarii, n'amă putut ca să miluescu domnia me, tot co aspri gata, din visteriia domnii mele, ci pentru mila și pentru pomana părinților domnii mele, creștinului Radului voevod, fiind domnia sa numit elitor nou și scris la sfântul jârfenicu, la sfânta mânăstire Dușco, cia mai sus zisă, amă socotit domnia me, împreună cu toții cinstiții boerii domnii mele, de am ertat domnia me sloboziia sfinti mânăstiri, Rusățul, până să va unple trei ani, precumă iaste mai sus scris, iar după accia; innainte, tot să fie în pace, de cătră domnia me și ertații de toate slujbile cele mai sus zise, numai ce va fii dajde domnească, de pre totu venitul satului Rusățul.

Amă dat și amă miluitu sfânta mânăstire hramul buna vestire născătoare de dumnezeu ca să aibă să ia în toții anii, dăn satul Rusățul pă 6 mie de aspri, precum au fostu avându mili și dela părinții domnii mele, dela creștinul Radul vodă și de alții bătrânii și de dumnezeu înconorații domnii, așisdire să aibă și dela domnia me sfânta mânăstire, iar altu ceva nimica, den slobozie, să nu-ș ia niciodată, ca să fie sfinti mânăstirii hramul bunavestire a născătoare de dumnezeu, spre întărire, iar dumnezeștilor călugării spre hrană și spre întărire, iar părinților domnii mele și domnii mele vecinică pomenire și dă cătră nimene să nu să clătească, depă zisa domnii mele.

Incă las eu mare blestem, după moarte me, pre cine va alege dumnezeu să fie domnu Țării Rumâneștii, sau din roda pănteciului mieu, sau din neamu nostru, sau pentru păcatele noastre și de altu nemu, cu numele lui dumnezeu, vă rog, pentru rugăciunile presfinti buni vestirii a născătoare de dumnezeu, a hramului acestuia să cinstiți și să întăriți acestu hrisov al domnii mele și aciastă milă, iar domnul dumnezeu să vă cinstiască pre voi întru domnia voastră, ia în vecul vitoriu, sufletele voastre; iar cela ce nu va cinsti și nu va întări stă milă, nici va inoi acestu hrisovu al domnii mele, ci-l va strica și-l va căl cu uitare il va lăsa, pre acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească întru st nire lui și să-i răsplătească domnul dumnezeu întru acestu vecu cu trupul, în vecul viitoru cu sufletul și să fie proclat și afurisu 318 sfinții părinții de Nicheia, precumă va fii în vecii, aminu.

Iată că și mărturi amu pus domnia me, pre jupan Papa mare vornicu, jupan Hera mare logofăt, jupan Buzinca mare vistier, jupan Miho mare spătar, jupan Vartholomeiu mare stolnic, jupan Bratul mare comis, jupan, Gherghe mare paharnic, jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic jupan Hera mare logofăt.

Și am scris eu Lepădat logofăt din oraș în Bucureștii, luna... 1) 20 zile și dela Adam, pân'acumă, la aciastă scrisoare, ani ce s'au trecut leat 7134 și dela naștere lui Hristos 1625.

Arh. St. Buc., Condica m-ril Banu, nr. 186, f. 35—36 v.

Copie rom.

1) loc alb în text.

1625 (7134) Septembrie 26, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită sfântul hram sfânta Caterina, care este aici, în orașul domniei mele, la București, peste apa Dâmboviței, sub sălcii, ca să-i fie ocină la Sfârcești, jumătate din câmp și din pădure și din apă și cu vaduri de moară și din vie și cu livezi și cu tot venitul de pretutindeni, cât a stăpânit cinstitul, răposatul jupan Ivașco fost mare vornic, pentru că a făcut el această sfântă mănăstire mai sus scrisă și a închinat-o să fie metoh la sfânta, dumnezeiasca mănăstire dela muntele Sinai, sfântul hram sfânta Catrina. Și a dăruit și a miluit sfânta mănăstire cu satul Sfârceștii, jumătate, încă cu alte sate, care nu sunt scrise aici, pentru că satul Sfârceștii i-a fost dedina lui dreaptă.

Astfel, când a fost în zilele răposatului bunic al domniei mele, Mihnea voevod, răposatul jupan Ivașco mare vornic, el a socotit și a miluit sfânta biserică și dumnezeiasca mănăstire acolo, cu aceste sate, pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul lui, ca să-i fie pomână, în veci; iar sfintei, dumnezeieștei mănăstiri de întărire, iar dumnezeieștilor părinți, călugări de hrană, în veci și tuturor fraților care trăiesc în acel locaș.

Și am văzut domnia mea și cartea de miluire veche și ruptă a răposatului bunic al domniei mele Mihnea voevod, pentru jumătate de sat, din Sfârcești, cum este scris mai sus, însă am înnoit-o domnia mea și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme. <Și> am dat domnia mea sfintei mănăstiri, sfânta Caterina, ca să-i fie jumătate din satul Sfârceștii ocină, dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte de milă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va călca și va strica, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

De aceea dar și martori pune domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și Vartolomi stolnic și Bratul mare comis și Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris această carte eu, Lepădat, în cetatea București, luna Septembrie 26 zile și dela Adam până acum, în anul 7134 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m. p.>

Acad. R.P.R., DCXXIII/28.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

580

1625 (7134) Octombrie 4, București.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și preamiloștivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupăniței Cheajna vorniceasa, soția răposatului Cernica fost mare vornic, ca să fie volnică cu această carte a domniei mele să ție 1 loc de 7 prăvălii, aicea în oraș în București, pentru că acest loc fostu-l-au cumpărat jupăneasa Cheajna vorniciasa dela Tudor, feciorul lu Antonie șelariul de București, drept 8.000 de aspri gata, în zilele lu Șerban voevod.*

Și am văzut domnia mea și zapis de vânzare și carte de cumpărătoare. Și tot l-au ținut cu bună pace.

Iar când au fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lu Tudor, iar jupăneasa Cheajna[a] vorniciasa, ia au avut pără înaintea domniei mele în divan cu Radul șelariul, pentru acest loc de prăvălii și au venit de se-au părăt de față. Și așa părăia Radul șelariul cum are și el parte într'acest loc de prăvălii și cum au dat Radul bani de au scos pe Tudor den robie. Intr'aceia, domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lege, împreună cu toți cinstiții deregătorii domniei mele și am adeverit domnia mea cum n'au avut Radul șelariul nicio treabă cu acest loc de prăvălii. Și au scos jupăneasa Cheajna vorniciasa, la divan, cartea lu Șerban voevod de cumpărătoare și zapisul lu Tudor și cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod, cum au cumpărat Cheajna vorniciasa acest loc de prăvălii, iar Radul șelariul n'au avut nicio carte; deci au rămas Radul de lege și de judecată de înaintea domniei mele cum mai multă treabă să n'aibă, ce să fie în pace jupăneasa Cheajna, în pace de cătră Radul și de cătră feciorii lui.

•Drept aceia, am dat domnia mea jupăneșei Cheajnei vorniceasa, ca să-și ție locul de prăvălii cum și l-au cumpărat, ca să-i fie moșie și de nimenilea opreală să n'aibă. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în București, luna Octombrie 4 zile, în anul 7134 <1625>

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn

A învățat marele vornic.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/11.

Orig. rom., hârtie, pecete timbrată.

Cu o copie ibid., ms. 256, f. 139 v—140.

1625 (7133) Octombrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Buda din Bogații de Sus, cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Bogații de Sus, în județul Dâmbovița, însă partea lui Neacșul, fiul lui Gheorghe din Dobrești și partea lui Sânpaul, vărul primar al lui Neacșul, partea lor toată, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat Buda această ocină dela Neacșul, fiul lui Gheorghe din Dobrești și dela Sânpaul, vărul lui Neacșul, pentru 260 aspri gata.

Și iar să fie lui Buda dedina și ocina lui din satul Șchei, pe care o vânduse tatăl lui, Dobrin, de mai înainte vreme lui Cârstea, fiul lui Mușat și lui Vladul din Dobrești. Iar apoi, Buda a cumpărat-o dela Cârstea, fiul lui Mușat și dela Vladul din Dobrești, pentru 180 aspri gata, în zilele părintelui domniei mele, Io Radul voevod.

Și iarăși a cumpărat Dobrin, tatăl lui Buda, ocină la Șchei, partea fratelui său Dragomir, toată, oricât se va alege, dela Dragomir, pentru 400 aspri gata. Și iar să-i fie lui Buda o seliște în Bogații de Sus, pentrucă l-a miluit fratele lui, Badea, pentru Dumnezeu și pentru frăție, pe fratele său, de și-a pus Buda casa pe acea seliște. Iar apoi, Buda, el a dat iar pentru frăție fratelui său Badea, de l-a ajutat cu 160 aspri gata.

Și iar să fie lui Buda o vie numită Poiana din satul Dobrești, pe care a cumpărat-o socrul său Cârstea, din satul Dobrești, dela Voico, pentru 300 aspri.

Și iar să fie lui Buda ocină la Telești, jumătate din partea lui Dobroțel, însă din apa Strâmbului la apus peste gruiul Brebenetului, până în apa Brebenetului și în sus până la hotarul Șcheilor și în jos până unde se împreună apa Brebenetului cu apa Strâmbului, pentrucă a cumpărat această ocină dela Stancea și dela Despina, fiicele lui Dobroțel din Bogații de Sus, pentru 600 aspri gata.

Și iar a cumpărat Buda ocină la Bogații de Sus, însă partea lui Oprea Săracul toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindeni, din hotar până în hotar, dela Oprea Săracul și dela nepotul său Radul din Bogați, pentru 600 aspri gata, în zilele lui Șerban voevod.

Și iar să-i fie lui Buda ocină la Bogații de Sus, însă din partea lui Belciu două părți și din moștenire și din cumpărătură, din câmp și din pădure și din apă și din vatră, de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentrucă a <cumpărat>¹⁾ Buda <această ocină dela Tu>¹⁾dor, ginerele lui Belciu și dela soția lui, Sora, <fiica>¹⁾ lui Belciu, aceste două părți, pentru 3000

¹⁾ loc rupt în orig.

aspri gata, în zilele părintelui domniei mele Io Radul voevod, iar Tudor, gine-
rele lui Beleiu¹⁾ să țină din partea lui Beleiu a treia parte. Și au vândut ei de
bună voia lor și cu știrea tutuor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului.

Și au fost martori, anume: din Bogații de Sus, Toma și Cârstea și din
Negrești, Radul și Vlad.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Burda, ca să-i fie ocină dedină și
de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca
domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan
Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vistier și jupan Miho mare spătar și
jupan Vartolomei mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe
mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare
logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște²⁾, luna Octombrie 10
zile și dela Adam până acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7133,
iar <dela> nașterea lui Hristos 1625.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVII/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1754, iar cealaltă din 1858.

Văleatul greșit, în loc de 7134, după cum rezultă atât din data erei noastre,
cât și din lista divanului.

582

1625 (7134) Octombrie 14.

† Adecă scris-am Radul, fecēorul Manii vătaful din Brăneșt<i>, alū mieu
zapis di zestre fie-me Gherghini<i>, cum să se știe că-i dau ocină din parte me
stânjeni 35 în laț, iar în longo, din matea Praovii păn<ă> în matea Proviții.
Și din vadul tălăni-miu Manii vătaful eu țiu a trii parte. Dici din p<art>¹⁾e
me, dau fie-me a trie parti, Gherghinii, cele doo părți să ție <S>¹⁾tan și Paras-
chiva. Asijdirăa și din ocin<ă> să fie trei fraț<i>: unul căte 35 di stânjani și în
loncă o livade, loi Stan, livade loi Opre Țițe și Gherghinii, livade loi Baicu,
Paraschivii, livade loi Mih<ă>il<ă>. Ș<i> dau loi Stan un român, anome Doșca și
Paraschivei, Cuman, fecēor lu Mih<ă>il<ă> r<umăn>¹⁾ al mieu împărțit di că<tră
fra>¹⁾ții miei, anome Drăghici și Stroe. Și mai dau Gherghinii în zestre o vac<ă>
mar<e>, alta mic<ă>. Iar din haine și din ban<i>, no-i dau, că n'am. Dici acel
vad di mo<ar>ă, ci e mai sus scris, este a trei fraț<i> anome, Drăghici și iu Radul
și Strue. Dici acești fecēori ai mii ci-s mai sus scriși, să ție parte me, a trie parte.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ la această dată, actele domnești sunt emise din București.

Și cându s'au făcut această tocnilă logodnă cu fie-me Gherghina dopă Stanciul, nipot popii loi Staicu, iar din Brănești fost-au din Brănești Negul și Udre, Domitru, Stan Sericiul, Gherghie, din Dărmănești Vălcul, Radul Rădămbă, Radul loi Bozdug și apoi mulți omni sătâni.

Și pos-au și blăstem; să fie aforisit și blistimat de 318 părinți și de Iesu Hristo, care va scote: frate pre sură sau soră pre frate; ci să fie toți trei frați, cum e mai sus scris.

Și s'au făcut această tocmeală co zestre în zilele loi Alexandru voivod, fiul lui Radul voivod, vălet 7134 <1625>.

Eu Radul socrul	Stan
Vălcul	Udre
Negol	Radul

Am scris eu, Vladul zograu din Dărmănești. Scris Oc-tombrie 14 zile.

Acad. R.P.R., XLII/21.

Orig. rom., hârtie.

Alt orig. în conținut aproape identic, la Muz. Arh. și Ist. Buc., inv. 1697—D.

583

1625 (7134) Octombrie 16, București.

† Dumnezeiescul părinte al lui dumnezeu, David, prin duhul sfânt grăește, în cartea Psalmilor: una am cerut dela domnul, pe aceea o voi căuta: să trăesc în casa domnului în toate zilele vieții mele, să privesc frumusețea domnului și să cercetez sfânta lui biserică; aici arătându-se vădit că am dragoste către domnul dumnezeu. Și iarăși acelaș David a zis: Am vrut să fiu mai bine lepădat în casa dumnezeului meu decât să trăesc în satul păcătoșilor. Și iarăși, doamne, iubit-am buna podoabă a casei tale și locul sălășuirii măririi tale. Pentru aceea și eu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul domn Io Alexandru voevod, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod, prin voia și vrerea lui dumnezeu ținând sceptrul și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, am năzuit cu durere dumnezeiască către toate dumnezeieștile biserici după cuvântul dumnezeesc al prorocului: «în chipul în care dorește cerbul isvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine doamne. Pentru aceasta, aprinzându-mă cu această râvnă, după cum zice David, zavistia casei tale m'a mâncat pre mine și eu dorință m'am rănit după domnul dumnezeu și dinăuntrul inimii mele, am iubit foarte <mult> mai ales sfânta și dumnezeiască mănăstire ce se cheamă Sneagov în care se proslăvește dumnezeiescul și de viață făcătorul nume al sfintei și începătoarei de viață trôite și al tuturor sfinților lui în cinstea și în lauda numelui prea sfintei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea

¹⁾ loc rupt în orig.

fecioara Maria și cinstita ei vovidenie și prea cinstitului părintelui episcop-chir Partenie, fiind nastavnic în acel sfânt locaș și tuturor călugărilor ce viețuiesc deobște în sfânta mănăstire, ca să-i fie satul sfintei mănăstiri numit Dobrușești, din județul Ilfov, în pace și iertat de bir și de găleată și de fân și de oaie seacă și de cal domnesc și de miere și de ceară și de cai de olac și de munci domnești și de banii de județ și de dărăbani și de opăcinași și de dijma stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de împrumut, pentru că acest sat nu este ca alte slobozii, ci este un sat miluit de domnia mea, ca să fie poslușnici sfintei mănăstiri pentru muncă. Și am scos domnia mea acel sat Dobrușeștii și din catastiful de vistierie al domniei mele și să fie în pace de toate dăjdiile câte sunt peste tot anul în țara domniei mele, pentru că am văzut domnia mea și cărțile domnilor bătrâni și hrisovul domnului Io Gavriil Moghilă voevod și hrisovul părintelui domniei mele Io Radul voevod pentru această miluire mai sus spusă, întărit cu mare blestem.

Pentru aceasta și domnia mea am întărit miluirea și am înțoit cu acest hrisov al domniei mele și am iertat domnia mea acest sat mai sus spus al mănăstirii, ca să fie în pace și slobod de toate câte sunt mai sus scrise numai să fie ei de ascultare și de slujbe sfintei mănăstiri și să se străduiască pentru toate treburile mănăstirii și să fie gata pentru toate cele ce li se vor porunci de nastavnicul și egumenul sfintei mănăstiri și să fie sfintei mănăstiri de ajutor și călugărilor de îndestulare, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Deasemenea și după plecarea domniei mele, mă rog tuturor domnilor ce vor fi în urma noastră cu schiptrul conducerii, fie din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau după păcatele noastre sau din alt neam sau oricine va fi dăruit dela Dumnezeu cu domnia, mă rog în numele lui Dumnezeu pentru rugăciunile preasfintei născătoare de Dumnezeu ale acestui hram, să cinstiți și să întăriți această miluire și să înțoiți acest hrisov al domniei mele iar domnul Dumnezeu să vă cinstească în domnia voastră, iar în veacurile viitoare sufletul vostru ¹⁾; iar dacă nu va întări această miluire, nici nu va înțoi acest hrisov al domniei mele, ci va distruge și va călea și va strica și va lăsa în uitare, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui și să-l distrugă domnul Dumnezeu, în aceste veacuri trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui să și fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia, cum și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Vladul mare vislier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghie mare pabarnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic jupan Scărlet socrul domniei mele.

---

¹⁾ în orig.: lui.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în celatea București, luna Octombrie 16 zile și dela Adam până acum, în anul 7134 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți nr. 40.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1843.

584

1625 (7134) Octombrie 19.

† Cartea răpăosatului Alixandru voevod pentru vama de pește dela satul Greaca, din județul Vlașca, ce au făcut mănăstirii Mislui să ia vamă de pește.

Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui episcopului Ioasaf ce iaste egumen la sfânta mănăstire dela Mislea, unde iaste hramul sfânta troiță, ca să fie volnici cu cartea domniei mele să ia vamă de pește dela toate năvoadele căle vor vâna pește la balia dela Greaca pre ocina sfintei mănăstiri, tot să aibă a lua de în 10 pești. un pește și de în 10 bani, 1 ban, cum au fost luat și mai denainte vreme. Pentrucă au venit părintele Ioasaf piscupul de față cu toți nevodarii de s'au părât la divan înaintea domniei mele. Deci nevodarii, ei așa păra cum au fost avut ei tocmeală cu călugărji dă le-au fost dat de un nevodu câte zece costande. Iar domnia mea pre acea tocmeală n'am lăsat, ei am judecat cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am dat domnia mea părintelui Ioasaf egumenul, ca să fie volnic cu cartea domniei mele, să ia vamă de în pește și de în bani cum scrie mai în sus. Și au rămas toți nevodarii de în lege dinaintea domniei mele.

Drept acéia și voi toți, nevodarilor, ori care veți vâna pește pe ocina mănăstirii, toți să aveți a daré vama la oamenii sfintii mănăstiri, că de veți mai face alțe tocmele, mare certare veți avea de către domnia mea.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Octombrie 19 zile, anul 7134 <1625>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 46.

Copie rom.

585

1625 (7134) Octombrie 28.

Scris-am eu, popa Dumitru și preuteasa Ștefana, zăpisul nostru, cestui boiarin anume Preda spăt<ar>, cum să știe că i-am fost vândut mai de înainte vreme loc de în București de 12 prăvălii, de în ulița Turcilor, dela

răscruce. Iar când au fost apoi, el i-au luat Dima croitoriul 1 loc de prăvălie di în cele 12 locure ci-au fost vândute mai de innainte vrême; deci ne-am tocmil de innaintea neguțătorilor și a mulți omeni buni, de-am luat 1 loc de prăvălie de în faț<ă> și acest loc fost-au vândut lu Ilie neguțătoriu; deci ne-am voit de bună voe a noastră de ne-au dat jupan Ilie neguțătoriu acest loc ce e mai sus scris, de l-am dat Predei spăl<ar>, iar noi am dat lu Ilie neguțătoriu altu loc de prăvălie, iar de în faț<ă> de în locurele unchiu nostru, lu Macaveiu log<ofăt> însă ne-a tocmil acești neguțători și acest omeni buni să ne mai dea jupan Preda spăl<ar> 1000 de bani, pântru locmeala acestui loc de în faț<ă> ce i-am dat. Și ne-au dat Preda spăl<ar> și aciastă mie de bani și ne-au tocmil cum mai mult să nu mai avem price, unul cu <a>alt, ce să fim în pace.

Mărturie: jupan Ghinea Mustachi și jupan Ilie și jupan Isar și Stanciul log<ofăt> și Spiridon logofătul și Șerban, feciorullu Seman sudețul; așa să ști.

Scris luna Octombrie, 28 zile, în anul 7134 <1625>.

Pop<a> Dumitru

Ghinea Mustachi mărturisesc cele de mai sus. ¹⁾

Spiridon log<ofăt>.

† *Ilie Ruțeri marlor ¹⁾*

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXV/4.

Orig. rom., hârtie, trei peceți, aplicate.

586

1625 (7134) Noembrie 18.

† Scris-am iu Ivașco și Păduré, feciorii Făirăi logofătul de Oréști acista al nostru zapis la mâna Hrizii marilé vistiiar, cum să să știi că i-<a>mu vândut partea noastră de ocin<ă> de Grecé loat<ă> și de deal și de câmpu și de siliștea satului, însă la câmpu 300 de stânjini, iar deal 100 de stânjini și 12 pogoné de vii lucrat<e> și 2 rumân<i>, pré numé: Ion și Etivoiu și di hotar pân hotar.

Și cându amu vândut acistă ocin<ă>, noi nie-amu trăbat toți frații noștré și omeni noștré și n'au putiré de o cumpâra néminilea, ce-au aflat la nivooi noastră și la robii noastră de-au cumpârat și ne-o plătit acistă ocin<ă> Hriza marilé vistiiar pré ban<i> gata, direptu 110 galbeni.

Și o-mu vândut acista ocin<ă> de a noastră bun<ă>voii, s<ă> fii lui moșii și féciorilor lui și nepoșilor și strănepoșilor. Și ni-u trăbat dumnilui și di cârți, iar noi amu spus că cârțilé ne-au péril, cându ne-au robit Tata[ț]răi. Iar să-s<ă> va ivi vréo carte, să fii la mâna dumnilui.

Și cându ne-m tocmilu, au fost la locmeala noastră jupânul Vaslachi marelé armaș și Grama marelé<e> slugéru, Toma al doilea comis, Pariipa al doilea post<elne> Pătru de Drângiști, Magoș vâlahul. Acista am scris.

¹⁾ semnează grecește.

Scris *Hârso* ¹⁾ Noimov. 18, let 7134 <1625>.

Și am scris iu Ivașco cu mâna mea și me-m pus și picetea.

Grama mare sulgeru.

Vasili mare armaș.

Sava șetrar martor ²⁾).

Mogoș vătahul.

Paripa postelnic mărturisesc ²⁾).

Arseni med<cl>nicerul.

Sava Rodanovici.

Petru din Drăgești.

Stanciul văt<ah> mare post<elnic> mărturisescu.

Arh. St. Buc., Radu Vodă, XLIII/3.

Orig. rom., hârtie, deteriorat, zece peceți aplicate.

Cu o copie, ibid., în ms. 256, f. 84 v—85.

587

1625 (7134) Noembrie 18, Hărlău.

† Adecă eu Pană Filip vistiarnic al treile din țara Mo<l>doveei scriu și mărturisăscu cu aciastă scriisoare a mea cum eu de bunâvoia mea, de nime nevoitu nice de nime indemnăt, ce de a mea bunâvoe m'am sculat și am vândut a mea direaptă ocină și cumpărătură giunătaate de sat de Hirești ce iaste în județul Ilhovului, cu toți rumăni căți au fost în partea lui Isar, anume: Stoica Brădescul și cu ficiorii lui și Danciul cu ficiorii săi și altu Danciu cu ficiorii săi și Nedelco cu ficiorii săi și ficiorii Oprei și Agathon cu ficiorii lui și Stoica cu ficiorii lui și Drăghici, fratele Danciului colibaș cu ficiorii săi și alți vecini toți căți sântu pre acia giunătaate de sat de Hirești și cu mori și cu ballă cu piaști și în tot locul în câmpu și în pădure și în fânaț și cu tot venitul ce va fi pe acia giunătaate de sat, carele o am fost cumpăratu când am fost în Țaraa Rumânească în domniia mării sale domnu nostru Radului *voevod*, că-și când am cumpărat acest satu, cumpăratu-l-am cu voia vistiarnicului Hrizii că i s'au căzut a-l luare dumniului, că iaste în hotarul lui, ce m'au lăsat cu voia lui.

Și bani n'am avut ce mă au împrumutat dumnealui, care giunătaate de satu o am vândut dume<s>ele giupănului Hrizăi marele vistiarnic, dreptu cincii sute de galbeni și mi-au dat și mii-au plătitu dumnealui acești bani deplin întru mânule méle denaintea a tuturor boierilor căți sintu mai gios scriși și iscăliți și ș-au pus și pecețile.

Dirept aacéia de astăzi innainte să-i fie dumisale Hrizăi vistérnicului și ficiorilor și nepoților dumisale direaptă ocină și moșie cu tot hotarul și cu

¹⁾ În text *Hrâos* : nu poate fi decât localitatea în care s'a scris actul probabil Hârso-Prahova.

²⁾ semnează grecește.

tot venitul și cu toți rumânii și cu alte cu toate câte mai sus sintu scrisă; și altu nemerilea fără de dumnealui și fără de feciorii dumisale treabă să nu mai aibă.

Și di pre aciasta mărturie să-și facă dumnealui și ispisoc și hresovul domnescu, ea să-i fie direaptă ocină și moșie neclentită în véci. Și printru mai mare credință am iscălit și mii-am pus și pecétea.

Scris la Hârlău, în anul 7134 <1625> Noembrie 18 zile.

Grama mare sulger

Paripa postelnic ¹⁾

Pană Filip vistier.

Ion vistierul ¹⁾

† Arseni Costandin

Petru Drăgeșt

Aga Stamat din Vardiniț

Aloisius Maza

Toma comis ¹⁾

Ghiorghi feciorul Niculei armașul

Visilie iuz<bașa>

Stanciul văt<af> din Călcești fost-am și eu la <a>cist<ă> locmel<ă>

Draghiia izbășea.

Stepan ficiorulă agăi Farc<a>șu

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV/25.

Orig. rom., hârtie, douăsprezece peceți aplicate.

Cu o copie ibid., ms. 256, f. 245.

588

1625 (7134) Noembrie 20, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Moldoveanul, fiul Smeadei, nepotul lui Vlad din Mânzăteni, din județul Romanai și cu fiii săi, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină în Vlădeni, însă partea lui Griveț și partea lui Grădea și partea lui Vladul, toate, de pretulindeni și de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă această ocină mai sus spusă, ea a fost de moștenire a lui Lal și a vărului său Stoilă al lui Vlad, bunicul lui Moldoveanul, fiul Smeadei, încă din zilele răposatului Radul voevod cel Bătrân, fiul lui Vlad voevod, de când a fost cursul anilor 6972 <1463—1464>.

Și iarăși să fie lui Moldoveanul, fiul Smeadei, nepotul lui Vlad, ocină în Mânzătenii de Sus și în Zănoagă și în Târnavă și în Spinișor și în Frăsinet

¹⁾ grecește în orig.

și la pădurea . . . . . ¹⁾ și în seliștea din jur, de pretutindeni, oricât se va alege, însă partea lui Mihăilă care ocine le-a cumpărat el dela Vâlcan, pentru 250 aspri gata de argint, încă în zilele răposatului Pătrașco voevod, fiul lui Radul voevod, de când a fost cursul anilor 7064 <1555—1556>.

Și iarăși să-i fie lui Moldoveanul, fiul Smeadei, nepotul lui Vlad, ocină în Mânzăteni, însă partea lui Iancul, a treia <parte>, de pretutindeni, cât se va alege partea lui Mihăilă, care ocină a cumpărat-o el dela Oproaia, pentru 400 aspri de argint, încă din zilele răposatului străbunic al domniei mele Alexandru voevod cel Bătrân, când a fost cursul anilor 7077 <1568—1569>. Iar apoi, când a fost iarăși pe acea vreme, Mihăilă a avut pără înaintea domniei lui cu Stana și cu Stoiana, fiicele Oproaci. Și așa părau ele că n'a vândut mama lor Oproaia această ocină mai sus spusă. Iar întru aceea, străbunicul domniei mele Alexandru voevod a cercetat și a judecat, după dreptate și după lege și a dat domnia lui Stanei și Stoianei lege, 12 boieri, să jure că n'a vândut mama lor această ocină mai sus spusă. Iar ele nicidecum n'au îndrăznit să ia legea, ci au rămas de lege dinaintea răposatului străbunicului domniei mele Alexandru voevod. Și am văzut domnia mea și cartea domniei lui de rămas.

Și iarăși să-i fie lui Moldoveanul, fiul Smeadei, nepotul lui Vlad, ocină în Mânzăteni, însă din partea lui Stan a patra parte, de pretutindeni și de peste tot hotarul, oricât se va alege, care ocină a cumpărat-o Mihăilă dela Stan, pentru 260 aspri gata, în zilele străbunicului domniei mele Alexandru voevod. Și au vândut ei de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și am văzut domnia mea și cărțile acelor domni bătrâni la mâna lui Moldoveanul, pe aceste ocine, vechi, rupte și stricate.

Pentru aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și mai înainte vreme, și am dat domnia mea lui Moldoveanul, ca să-i fie, ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni <neclintit după> ¹⁾ porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Buzinea <mare> vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și Bratul <mare comis și Gherghe> ¹⁾ mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic Fiera mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun București, luna Noembrie 20 zile și dela Adam până acum, în anul 7134 <1625>.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, XIII/2.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1846.

¹⁾ loc rupt în orig.

1625 (7134) Decembrie 3, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Buzinca mare vistier și cu fiii săi, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Tăistreni, însă a treia parte din sat, de pretutindeni și de peste tot hotarul și cu toți vecinii, câți se vor afla, pentrucă această ocină și cu vecinii a fost de moștenire a cinstitului boier al domniei mele jupan Vladul fost mare vistier. Astfel a făcut schimb cu dregătorul domniei mele jupan Buzinca mare vistier, de a dat Vladul vistier lui Buzinca vistier partea lui de ocină din sat din Tăistreni și cu vecinii și încă i-a dat lui Buzinca mare vistier, bani gata 6.000, iar jupan Buzinca mare vistier, el încă a dat lui Vladul vistier partea lui de ocină din sat din Drăgănești, jumătate și cu vecinii, să fie ocină pentru ocină. Și au schimbat amândoi de bună voia lor și cu știrea tuturor fraților lui, fără nicio silă.

Și iarăși să-i fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca mare vistier ocină în Odor, însă două pogoane de vie și cu un stânjen de ocină din partea lui Vladul, pentrucă a cumpărat jupan Buzinca mare vistier aceste 2 pogoane de vie și cu acel stânjen de ocină dela Stoian, pentru 3200 aspri gata. Și iarăși a cumpărat jupan Buzinca mare vistier, din partea lui Vladul, un pogon de vie și un sfert dintr'un stânjen, dela Buda din Odor, pentru 1.600 aspri gata. Și au fost martori, anume: din Odor, Păcală și Manca și Cernat și Tatul și Costandin și din Dobroteni, Fătul și Mușat.

Și iarăși să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca mare vistier o Așigancă, anume Boba, pentrucă această Așigancă a fost a lui Lungoci din oraș din Floci. Astfel a dat-o Lungoci pentru altă Țigancă, anume Călina, pe care a avut-o jupan Buzinca mare vistier la Lungoci, să fie Țigancă pentru Țigancă. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Lungoci cu mulți martori, anume: din oraș din Floci, Radul sudeț și Pascali sudeț și Mihai Murgeanul și Ventilă logofăt. Și iarăși să-i fie jupanului Buzinca mare vistier o fată de Așigan, anume Mariia, pentrucă a fost a lui Staico postelnic din Comani. Astfel a dat-o lui Buzinca mare vistier pentru Druma Țiganca, pe care a avut-o el la Staico postelnic, să fie Țigancă pentru Țigancă și cu zapis dela mâna lui, cu mulți boieri martori, anume: jupan Ivașco fost mare vornic și Preda sluger și Tudor sluger și Mihail postelnic din Văleni și Pătru sluger. Și iarăși a cumpărat cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca mare vistier o Așigancă anume Anca Țiganca și cu fiicele ei, anume Erina și Rada și Sora, dela Frăcea și dela fratele său Dragomir, fiul lui Ventilă din Răsimnici, pentru 32 galbeni și cu zapis dela mâinile lor și cu martori anume: din Rădulești, popa Stan și Stan Grozea și din Răsimnici, Lăudat. Și iarăși a cumpărat jupan Buzinca mare vistier o

Ațigancă, anume Călina, dela Para clucer, pentru 2.800 aspri gata și cu zapis dela mâna lui. Și a fost martor Tudoran fost mare sluger. Și iarăși să fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca mare vistier o Ațigancă, anume Crăciuna, pentrucă a dat-o Drăghici din Teșani pentru altă Țigancă, pe care a avut-o Buzinca mare vistier la Drăghici. Și am văzut domnia mea și zapis dela Drăghici cum este scris mai sus. Și iarăși a cumpărat dregătorul domniei mele jupan Buzinca mare vistier o Ațigancă, <anume> ¹⁾ Sora, fiica lui Balea Țiganul, dela Balea spătar și dela jupanița <lui, Caplea> ²⁾, pentru 2400 aspri gata și cu zapis dela mâna lor, anume martori: din orașul Târgoviște, Radul Frâncul și Tudor zlătar și Soare călărașul și Mihai postelnic, fiul popii Petriman. Și au vândut acești mai sus spuși boieri, ei de bună voia lor și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca mare vistier, ca să-i fie lui ocină și Ațigani, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera logofăt și jupan..... ³⁾ și jupan Miho mare spătar și jupan Vartolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea București, luna Decembrie 3 zile și dela Adam până acum la această scriere, curgerca anilor, în anul 7134, iar dela nașterca lui Hristos 1625.

† Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Alexandru voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Căldărușani, XXX/4.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1741.

590

1625 (7134) Decembrie 5.

† Scris-am eu, Vladu, nepot a lu Măsiu, acista al nostru zapis cum să s<e> știi că am vândut o jumătati dé funé dé ocin<ă> *din* Botini, a unchiu-miu Măsiu, di în siléștea satului, dé sus și d<i> jos și d<i> în câmpu și d<i> în ap<ă> și d<i> în păduré și d<i> présti tot hotarul căt să va afla acist<ă> part<i>dă ocin<ă> ci scrii mai sus. Și o am vândut eu lu Andronii post<elnic> *din* Botini, dă a noastră bun<ă> voi, diript as<pri> 380 și 1 bou, diript as<pri> 1000, ca s<ă>

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ completat după traducere.

³⁾ loc alb în orig.

fii lui acist<e> moșii ci scrii mai sus, în véci, și lui și féciiorilor lui, căț<i> dumné-
ziu i va da.

Și iar să s<e> știi că am vândut eu, Badiul, népotul lu Măsiu ciialaalt<ă>
jum<ă>tati di funé di ocin<ă> iar di în Botini, dă în funea a unchiu-miu Măsiu.
Și o am vândut dă a noastră bun<ă> voia, iar lu Andronii post<elnic> *din*
Botini acist<ă> parti dă ocin<ă> ci scrie mai sus, iar de în silișt<ea> ¹⁾ satului,
di sus și d<i> jos și d<i> în câmpu și d<i> în ap<ă> și d<i> în păduré și d<i>
<p>¹⁾résti tot hotarul, p<e>¹⁾ntru <că> aciașt<ă> ocin<ă> au fost tot o funé
ci am împărțit noi népoți..... ¹⁾

Și o am vândut noi dă a noastră bun<ă> voia, lu Andronii post<elnic>.
d<iript> ¹⁾ <a> ¹⁾s<pri> 380 și 1 vac<ă>, diript as<pri> 750 și 1 matcă, diript
as<pri> 130, iar să-i fii lui moșii în véci și lui și féciiorilor lui, căț<i> dumnéziu
i va d<a>.

Și d<i> mărturii: Andriico *din* Ștéfoia, di în Băteni, Oprea și popa Tatul
și Radul și Iacov și Bratul și Ispas și Scorea și Anghil.

Scris luna Decembrie 5 zile, în anul 7134 <1625>.

† Andreico <i>din</i> Știfoc	† Eu Radul
† Eu Vlada	† Eu Iacov
† Eu Badiul	† Eu Bratul
† Eu am scris, Sava log<ofet>	† Eu Ispas
† Eu Oprea <i>din</i> Boteni	† Eu Score
† Eu popa Tatul	† Eu Anghelu

<Pe verso:> Vlada, nepoata lui Moisi, fun<ii> *jumătate*, ugh<i> 18—50.

Acad. R.P.R., CCXCIX/136.

Orig. rom., hârtie, rupt și putrezit în parte.

591

1625 (7134) Decembrie 8.

† Scris-am eu, Barbul den Codrișești, acesta al mieu zăpis aceștii féte ai
méle, anum<e> Stana préoteasa, cum să să știe câ i-am dat ei o ocin<ă>
dela Mârșa de Sus zéstre, de partea Neanului cât să va alége de preste tot
hotarul, pentru că aciaștă ocin<ă> o am cumpărat eu denpreun<ă> cu Stanciul
și cu voia megiiășilor și cu Bălaș, *fiul lui* Dragnie și cu Neagul Căuș, dela
Neaniul den Agești. Și am dat fétie mél<e> parte mia cât să va alége.

Și iar i-am mai dat féții miale o ocin<ă> den Mârșa de Sus partea Neculie
toată ce au fostu cumpărat dela tată-mieu Oprea mai denainte vréme și pâ
urmă am răsucumpărat eu.

Și hotarăle să știu de în Brătilov pân în Lacul Negru și pân în hotarul
Puranilor și din hotarul Puranilor pân în hotarul Cătunului și pân în

¹⁾ loc rupt în orig.

hotarul Purceleștilor și pân în hotarul Ageștilor. Dat-am aciastă ocin<ă> fétii méle, câ alte bucate n'am avut să-i dau zéstre.

Ce i-am dat aciastă ocin<ă> de a mea bun<ă> voe și cu știre babii méle, anum<e> Ana.

Și au fostu atunce la logodnă, cându am logodit pre fie mea numai cu acéste ocini, mărturie am pus Paraschiva post<elnic> și Tudoran post<elnic> și Stoica. Iar cându am făcut zăpisul meu la mâna fii mea Stanii, fost-au cu voia mea și cu voia făméii méle și mărt<urie> am pus anum<e> Stoica Brănescul și Preda și Pătru și Ion de Angește și Stoica, cum să să știe că i-am dat eu acéste ocini ce scriu mai sus de a mea bun<ă> voe, ea să fie moșie ei și feciorilor ei, câți va da dumnezeu și di niminea băntuial<ă> să n'aibă de alalți fecior<i> ai mii.

Iar cari o va băntui ca să-i ia acéste dela fie mea Stana ce-i zis mai sus și va călca cuvântul meu sau va sparge acestu zăpis și nu-l va socote or de în ficior[r]ii mie, or den nepoți, or de în frați, să fii trielet și proclét și afurisit de 318 părinți cei dela Nicheia și blestemaț și anatima.

Și am scris eu, Tudor gramatic și mărturisescu.

Luna Decembrie 8 zile, 7134 <1625>.

Eu Barbul din Codrișăști.

Arh. St. Buc., A. N., CLXII/2.

Orig. rom., hârtie filigran.

592

1625 (7134) Decembrie 9, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, milostivului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mânăstiri Banul din Buzău, hramul sfintei blagoveștenii și tuturor călugărilor care viețuiesc în acel sfânt lăcaș, ca să-i fie sfintei mânăstiri ocină în satul Vernești, însă din partea lui Stănilav diacon, 3 stânjeni și din partea lui Dragomir Sorescul, iarăși 3 stânjeni de ocină, din capul până în capul ocinei, de pretutindeni și cu 6 pogoane de vie în dealul Verneștilor, nedajnice, pentrucă a cumpărat călugărița Dionisia acești 6 stânjeni de ocină și cu acele 6 pogoane de vie dela Stănilav diacon și dela Dragomir Sorescul, pentru 2000 aspri gata, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Șerban voevod. Iar apoi, călugărița Dionisia, ea însăși a socotit și a gândit pentru sufletul ei, de a dat și a miluit și a închinat aceiași stânjeni de ocină și cu acele pogoane de vie, care sunt spuse mai sus, la sfânta mânăstire, ca să-i fie veșnică pomenire, iar sfintei mânăstiri de întărire și de hrană. Și a dat și a închinat călugărița Dionisia acești stânjeni de ocină și cu aceste pogoane de vie de bună voia ei sfintei mânăstiri. <Și> încă a lăsat ea singură <ca> după moartea ei nimeni din rudeniile ei, [episcop] ¹⁾ să nu

¹⁾ cuvânt adăogat ulterior.

aibă cu această ocină și vie care sunt mai sus scrise < nicio treabă >, afară numai sfânta mânăstire. Și am văzut domnia mea și cartea lui Șerban voevod de cumpăratură și zapisul de miluire al călugăriței Dionisia, la sfânta mânăstire.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei, dumnezeieștii mânăstiri ca să-i fie acești stânjeni de ocină și cu acele pogoane de vie care sunt mai sus spuse, de moștenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa mare vornic și jupan Fiera mare logofăt și jupan Buzinca mare vislier și jupan Miho mare spătar și jupan Bertolomi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Gherghe mare < paharnic > ¹⁾ și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Fiera mare logofăt.

Și am scris eu, Stancul logofăt, în cetatea de scaun București, luna Decembrie 9 zile, dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7134 < 1625 >.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod < m.p. >

Arh. St. Buc., M-rea Banul, XXII/7.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una dela sfârșitul sec. XIX, cealaltă din 1906.

593

1625 (7134) Decembrie 20, București.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod și domn, fiul bunului și milostivului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor meșteri ce lucrează la morile părintelui patriarhului, dela Șegarcea, anume . . . . . ²⁾ ca să fie în pace și slobozi de bir și de găleată și de fânuri și de dijmă de stupi și de gorștină de oi și de porci și de miare și de oae seacă și de cal și de toate mâncăturile < > câte sânt preste an în țeara domniei mele; pentrucă i-am ertat domnia mea să fie meșteri la morile părintelui patriarhului, cum au fost ertați și de părintele domniei mele < > Io Radul voevod. Și am văzut domnia mea și cartea domniei lui, de ertăciune, cum scrie mai sus.*

Deci și voi birari și toți slujitorii domniei mele < >, carii veți umbla cu slujbe în județul Doljil, încă să căutați, foarte în pace să-i lăsați, nimica să nu-i învăluți. *Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.*

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în București, luna Decembrie 20 zile, în anul 7134 < 1625 >.

† Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Alexandru voevod < m.p. >

A învățat jupan Scărlet.

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, II/10.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

1625 (7134) Decembrie 20.

† Să se știe cum am vândutu eu, Tanasie, cu feciorii miei, cu Pătru și Ștefan, partea noastră *din* Cepturile, însă de în partea jupănesei Cherei jumătate de presti tot hotariul câtă să va alége de în câmpu și de în pădure și de în dealul cu viile și de presti totu hotarul, câtă să va alégi de în partea jupânésii Cherei jumătate.

Și am vândut noi Buzincâi vistiariul, de-a noastră bună voe, fără de nicio silă, dereptu 75 de galbini. Și au fost mulți boiari mărturie și meri și miei.

Și am scris eu, Pătru, nepotul jupânésii Cherei cu mâna mea. *Scris luna Decembrie 20 zile, în anul 7134 <1625>*. Eu Tanasii, tatul lui Pătru, mărturisăscu cu acesta zăpis al nostru.

Gligorie com<is>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

1625 (7134) Decembrie 26, București.

Hrisov< al> lui Alexandru v<oe>v<o>d.

Cu mila lui d<u>mn<e>zeu, Io Alexandru v<oe>v<o>d și *domn*. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle lui Antonie și fră<ți>ni-său Iorgăi, feciorii lui Chiriț<ă> Costandin și lui Ianache, feciorul lui Lațcar del<a> orașul Flocii și cu feciorii lor, căț<i>d<u>mn<e>zeu le va dărui, ca să le fie lor moșie la Vlădén<i> în *județul* Ialum<i>ța, însă parte a lui Hadăr du peste tot hotarul, a șasea parte, ca să aibă ei a să împărți în doao cu părintele egum<en> Galaction dela mănăstirea ce să zice Băneasa din orașul> Bucureștilor, unde iaste hramul sfântului Ioan *înainte mergătorul* și den rumăn<i> și den toat<ă> moșia tot în doao. Insă să s<e> știe ca să stăp<â>nească Antonie cu frate-său Iorga și cu Ianache, den parte<a> Hadărului pe jum<ă>tate, iar sfânta mănăst<i>re ce s'au zis mai sus, ia să stăpănească singură pe jum<ă>tate.

Și iar să s<e> știe ca să ție Antonie și Iorga amândoi o parte, iar Ianache singur o parte, pentrucă n'au fost avut sfânta mănăst<i>re cărți pe această moșie ce am zis mai sus, nici Antonie, nici văru-său Ianache, pentrucă le-au pierdut toate cărțile lor den rea întâmplare.

Apoi când au fost în zilele lui Gavriil voevod, iar ei singuri de a lor bună voe, părintele Galaction ce au fost năstavnice la sfânta mănăst<i>re, au făcut tocmeală cu Antonie și cu văru-său Ianache, dennainte a mulți boeri și oamen<i> bun<i> den orașul Flocii, anum<e>: Mihai Murgeanul și Costandin pietrariul și Mation și Costandin Bodroiul și Costan<din> coj<o>cariul și Nedelco coj<o>cariul și Cărstian

cel mare și Ianache și Costandin, feciorul Niculii slug<er> și Baico, sluga măn<ă>-stirii și Vintilă log<ofăt> și den Stoicești, Alexiță. Și așa au făcut tocmeală, ca să ție sfânta mănăstire ce s'au zis mai sus, dentru această moșie o parte, iar Antonie și Iorga și Ianache, altă parte.

Iar după acéia, iar să s<e> știe cum au făcut tocmeală Antonie și frate-său Iorga și cu vāru-său Ianache, pentru altă moșie de Vlădēni, parte<a> lui Stan Orbul, de preste tot satul a șasea parte, precum să aibă ei a împărți această moșie și rumānii, iarāși în doao, ca să ție feciorii lui Chiriță jum<ă>tate, iar feciorii lui Lațcar altă jum<ă>tate, pentrucă această moșie ce am zis mai sus, ia au fost cumpărată de mai nainte vrēme demult dela părinții lor, Chiriță Costandin și frate-său Lațcar și să împartă ei iarāși<i> în doao precum au fost cumpărat părinții lor, așa au făcut ei tocmeală de a lor bună voe și făr<ă> d<e> pără, iar dimnainte acelor oamen<i> bun<i> ce s'au zis mai sus, ce s'au întâmplat de au mărturisit. Și au făcut și zapise de mărturii peste ale lor moșii ce am zis mai sus, cu egum<e>nul Galaction și cu Antonie și cu vărul său Ianache și cu toț<i> acei mărturii ce s'au zis mai sus.

Și am văzut domniia mea și cărțile lui Gavril v<oe>v<o>d, peste acest așezământ dela leat 7127 <1618—1619>.

Și iar să fie sf<i>ntei mănăstiri ce să zice Mihai Vod<ă>den orașul Buc<u>-reștii, moșie la Vlădēni, însă parte lui Zgăișoară dă peste tot satul a șase parte, pentrucă o au vândut Chiriță Costandin den orașul Flocii, această parte de moșie, răposatului Mihai vod<ă>, pe ban<i> gata. Iar după acéia Mihai vodă au dat-o și au miluit pe sfânta mănăst<i>re ce serie mai sus, hramul lui sfântul Nicolae, ca să-i fie pomană, și au [au] vândut ei de a lor bună voe.

Și iar să fie jupănesii Ancăi, muma lui Ianache, un loc de case în orașul Floci pe jum<ă>tate, și den [pimniț] pimnița pe jum<ă>tate, și den ograda Simoaci iar pe jum<ă>tate, iar altă jum<ă>tate să o ție feciorii lui Chiriță, pentrucă au fost avut pără jupăneasa Ancuța cu Antonie și cu Iorga, feciorii lui Chiriță înainte cinstit<u>lui boiariului domnii mele jupan Papa mare vornic, în zilele lui Șārban vodă, pe vrēm<ea> când au fost *al doilea vist<ier>*.

Și așa părăia Antonie și Iorga pe jupăneasa Anca, zicând cum că n'au fost acele locuri împărțite de Chiriț<ă> cu jup<ă>neasa Anca, până când au fost el viu; apoi când au fost pe urmă, iar feciorii lui Chiriț<ă>, ei au vrut să facă altă împărțire, în urma lui, apoi au venit și înainte oroșanilor și a județului cu 12 pārgari den oraș den Floci, și i-au judecat toț<i> preoții și bătrānii orașului și așa au adev<ă>rat cu sufletele lor cum că au fost locurile împărțite, și au fost locul jup<ă>nēsii Ancăi de dugheană și dughenile pe jum<ă>tate, și den pimniță iar pe jum<ă>tate, iar pentru morile dela Luminēni și pentru ograda Simoaci, ei să fie fraț<i> cu Ianache, feciorul jupănesii Ancăi.

Apoi când au fost după acéia, iar feciorii lui Chiriță nici pe acea tocmeală nu s'au lāsāt, ci au silit-o pe jupăneasa Anca ca să jure cu suflet[t]ul ei pe sfânta evanghelie.

Și au jurat jupâneasa Anea cum că n'au fost acele locuri împărțite încă mai dena<i>nte vrême, și au rămas Antonie și Iorga de lege și de judecată.

Și am văzut domniia mea și carte lui Șarban vodă, de pără și de rămas.

Drept acéia am dat domniia mea lui Antonie și Iorgăi și jup<ă>nésii Ancăi și fii-său lui Ianache, ca să le fie lor moșie de baștină și ohabnic<ă>, Ior, feciorilor, nepoț<i>ilor> și strănepoților lor, și de nimen<i> neclătit, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia <mea> pe: jupan Papa mare vor<nic> și jupan Fiera mare log<ofăt> și jupan Buzinea mare vist<ier> și jupan Miho mare spăt<ar> și jupan Vartholomei mare sto<lnic> și Bratul mare com<i>s și Gheorghie mare pah<arnic> și Costandin. Și isprav<nic> Fiera mare log<ofăt>.

Și au scris Lepădat log<ofăt> în orașul Buc<u>reștilor, Dechem<vrie> 26, l<ea>t 7134 <1625>.

Acad. R.P.R., ms. 2593, f. 52 v—53 v.

Copie rom. din 1745.

596

1625 (7134) Decembrie 31.

† Jupan Costea mare sluj<er> scris-am carte noastră acistui om, anum<e> Drag<o>mir, ca să fii în pace și slobod di acum nainte de cătră Mitrea comisul și di cătră Cârstea și di cătră toat<e> rodeniile Despnie, pântru c'au fost avut Mitrea pără nainte noastră cu Drag<o>mir, ca să ții il bucatili Dispini; iară Drag<o>mir așa se-au jăluit nainte noastră, cum au luat pre Dispina de mic<ă>, di o ținut il și o criscut il, ca o fat<ă> a lui și o hrănit 30 di ane. Dici se-au întâmplat morti, de-au morit Dispina ci bucati ce au avut, mult puțin, au lăsat cu sufletu ii să fii toati pri mânia lu Drag<o>mir, căci i-au fost ca un tat<ă>, iară alți părinți n'au știut. Și am văzut și zapisul mortuloi la mânia lu Drag<o>mir, cum să n'aib<ă> nime treab<ă> cu acile bucati ale ei, ori cine va fi di rudiniile ei, făr<ă> di Drag<o>mir, să fii lui moșii.

Diript acéia și Mitrea com<is> înc<ă> se-au împăcat cu Dragomir, să ții il bucatilé cum au lăsat mortul, că așa l-au ajunsu și judicat<a>.

Diript acéia, am făcut și carte noastră, să ții toati bucatile Drag<o>mir, să-i fii moșii; nimi trib<ă> să n'aib<ă> făr<ă> il, c'au fost di faț<ă> cu Mitrea com<is>. *Allfel să nu fie.*

Scris luna Decembrie 31 zile, l<ea>t 7134 <1625>.

<Pe verso>.

«Cartea Costei sluj<er> pentru viil<e> din Târgoviște, caré le-au cumpărat Costandin mare post<elnic> dela Badea com<is>, fiul Nicăi iuzbaș<ă>».

Acad. R.P.R., XLII/22.

Orig. rom. hârtie, pecete timbrată, căzută.

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1

1621 (7130) Octombrie 23.

Clitorii boeri schitului Vălcănai.

Pan Vălcul *mare* vornic.

Grigorie *mare* vistieru.

Bunea logofătul *mare* armaş.

Clitorii moşteni *din* Brăneşti: Bran, Ianotă, Vladu Lifo, Stan portărel, Şărbul.

Adecă noi, carii mai sus ne-am numit cinci moşteni *din* sa<tul> Brăneştii, adevărim cu aciastă scri<soar>e a noastră precum să să ştie că <avă>nd dumnealor boerii pan Vălcul, Grigore, Bunea logofătul cumpărători de moşie la satul Vălcăni<şa> de la dumnealor Stan Spin<ci>a di<n> [din] Târgovişte şi primblându-se <peste moşia dumnealor au urcat> şi <la m>oşia no<astră> la Vârful <Vălcăni>şi şi văzând acel loc aşa frumos au dat d<u>mniezeu gând ca să facă sfânta mă<nă>stire. Şi nefiind moşia a dum<nea>lor, au întrebat pe oare cineva din oameni a cui este moşia pă acel vărfu frumos. Le-au spus cinevaş <că> iaste a noastră, moştenilor <Brăneştii. Dumnealor auzind> aşa au venit la noi şi ne-au întrebat: <moşilor, a dum>neavoastră iaste moşia pe acel vărf al Vălcăni<ii>?. Dumnealor <noi le-am spus> că iaste a noastră. Dum<nea>lor au zis: nu veţi vinde noao acel vărf al Vălcănii ca să facem <o sfă>ntă mănăstire?

Dar noi, <auzind că va să facă sfânta> mănăstire, ne-am adunat toţi şi ne-am vorbit <de vor vrea să ne priimească şi pre noi clitorii, noi îi vom da> şi mai mult, nu numai acel vărf.

Dar dum<nea>lor au zis: noi nu lepădăm pre nimine din ceiace vin cu dragoste către dumnezeu că dumnezeu are multe sălaşe gătite fireşte căruia după<ă> faptele lor celeşe bune.

Dar noi, auzind așa, ne-am tocmit ca să ne scrie și pre noi la titornicie, și ne-au scris. Și le-am dat de a noastră bunăvoe dela piscul Tătarului, dela răpă, pă apa Vălcăanii în sus, până la piscul Grecilor și până în scursura Văi Căinelui și până în Fântăna Sărată în hotarul Pietrarilor pă apa Vărăturii în jos, până unde să inpreună cu Valea [Pietrarului] Pietrarilor și apucă drumul în jos prin gura Văi Ursului și prin poalele merilor lui Nichifor și prin gura vâlcăii dela poiana Berci și prin gura Văi Tisei și prin poalele pădurii prin sat până la iarăș la malul Tătarului la răpă, la apa Vălcăanii.

Și am dat aciastă scrisoare la mâna dum<nea>lor boerilor ca să le fie de bună credință și să știe și feciorii noștri pentru ce este dată aciastă moșie, că este dată pentru vecinica pomenire. I<s>călim mai jos pe anume și punem și degetele în loc de pecete.

Anul 7130 <1621> luna Octombrie 23 zile <1622>.

Și am dat noi:

Eu Bran adeverez.

Eu Ianotă adeverez.

Eu Vlade Lifoe adeverez.

Eu Stan adeverez.

Eu Șărbul adeverez.

Și am scris eu, Proca logofătul și mărturie.

Pătrașco postelnic *din* Târgoviște.

Vasile postelnicu *din* Bărbătești.

La ocolnica iaste leat 7128 <1619—1620>.

Eu Popa Toader adeverez.

Eu Pavel sticlaru adeverez.

Eu Stan sticlaru adeverez

Eu Șer<ba>nu *din* Vălcana adeverez.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCXCIII/4 și 5.

Copie rom. Altă copie din 1807, *ibid.*, după care s'au făcut complectările.

Fals. Vălcu mare vornic nu apare decât în anul 1674, iar Grigore Grădișteanu, mare logofăt, fratele său, în anii 1682—83. Pe Bunea mare armaș nu-l întâmpinăm, decât în anii 1692—99.

2

1622 (7130) Iulie 20.

† Adec<ă> să s<ă> știe noi șase boiar<i> anum<e>: Margin<e> iuzbașa *din* Rădulești, Lupul logo>f<ăt> *din* Turburești, Vasil<e> Cioroiul *din* Băbén<i>, Isacu ciauș *din* Costiiani, Stoica Părciotiia *din* Tătărani, Stoichirlia *de acolo*, care am fostu luați dipi porunca mării sal<e> domnului nostru Alicesandru vod<ă>, de Neguț de Niagoșina, ginirili lui Dragomir Rângăi *din* Brăești, ca să căutăm și s<ă> adevărăm dinpreun<ă> cu sfânția sa părintele Etrim, episcopul Buz<ă>ului

cătă parte de moșie au avul socru-său Dragomir Rânga în Tătăran<i> și în Siliștiani de cumpăratur<ă> dela cumnații lui Șărbu, Niagul, Stan, Sore, feciorii Niagului din Tătăran<i>.

Ci noi am căutat și am întrebat bătrânii și înprejurianii, au moșie acești oameni în Siliștiani și în Tătăran<i>, cum au vândut a trei parte, au n'au. Și fost-au aciaste moșii osibite din Buz<ău>, au n'au fostu, au fost-au tot o moșie.

Deci noi am adevărat cum au fost tot o moșie din cartea lui Vlad vod<ă> de <ani> șapte zeci. Și au mersu hotarul din vârful Lipii până în movila din drum; iar apoi o tăiat Jiliștia câtă o ajunsu hotar și de atuncia se-au chemat Tătăran<i> și Siliștian<i> de Jos și de Sus și c'au făcut 4 hotar<e>, iar tot un hotar se cheam<ă> și tot o moșie iaste.

Și am adevărat cum au vândut acești oameni deriptu și au ținut a trei parte și în Tătăran<i> și în Siliștiani<i> și în Râmnic și în Buz<ău> tot a trei parte, că așa au mărturisit moșnianii cei bătrâni și înprij<u>reni cu al lor suflet mai cu derep[ă]tat<e>.

Deci noi adevărând așa am făcut aciastă carte a noastră la mâna lui Neaguț, ca s<ă> îi aciaste moșii cum scrie mai sus cu bun<ă> pace de către tot omul.

Și am iscălit noi toți și ni-am pus pecițile ca s<ă> eriaz<ă>

Scris Iulie 20 zile, în anul 7130 <1622>.

† Smeritul episcopul Efrem al Buzăului.

† Margin<e> iuzbașa.

† Lupul logof<ă>tl.

† Vasili.

† Isacu ciauș.

† Stoica.

† Stochirlia.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/12.

Orig. rom. hârtie, 6 peceți aplicate.

Fals. În 1622 era domn Radu Mihnea, iar nu Alexandru vodă. Ultimul voevod cu numele Vlad a fost Vlad-Vintilă din Slatina, ucis de boeri la vânătoare lângă Craiova în Iunie 1535, adică mai înainte de întocmirea acestui act cu 87 ani. Și alte elemente din context argumentează falsul.

3

1624 (7132) Martie 12.

† Adecă eu, Drăghiciu *din* Cră<n>gu împreună cu feciorii mei, anu<me> Stan și Nan și Mușatū, scris-amū al nostru zapisū la mâna dumnealui lui Iordachi vornicul *din* Cozleciu, cumu să să știe că amu vă<n>dutu parătea noastră de moșie de Cherba, însă, parătea noastră totă, de că<m>pu și de apă și delul cu viele, însă dreptū bani gata lei 70. Și amu vă<n>dutu de a noastră bună voe șă cu știrea

tuturora fraşiloru şă de josu şă de sus, ca să fie dumnealui moşie stătătoare, dumnealui şă fecioriloru dumnealui şi nepoşiloru dumnealui căşi dumnézeu îi va dăruî.

Şă c<ăn>du amu făcutu acest zăpis, fost-au mulţi hoiari mărturie, an<u>me Mihi logofăt, Tănasi log<ofăt> şi Dragotă. Şă pă<n>tru credi<n>ţa pusu-ne-mu mai jos iscăliturile ca să crează.

Scris luna Martie zile 12, 7132 <1624>

Eu Drăghici.

Eu Stan

Eu Nan

Muşat

Tănase logofăt mar<lor>

Eu Mihiu logofăt *din* Ciucéni

Şi Dragotă *din* Crăngu marlur

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., LXV/5

Orig. rom., dubios, hârtie.

Cu 3 copii, *ibid.*, ms. 130, f. 306; ms. 132, f. 104; ms. 361, f. 11 v.

4

1625 (7134) Noembrie 16, Târgovişte.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voevod şi domn a tot pământul Ungrovlahii, fiiul marelui şi preabunului şi milostivului Io Radu voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele popii Predii şi diiaconului Ilie lui Tudoran şi lui Roman şi Predii Groşoteanul şi lui Miron şi lui Danu şi lui Stan Gramă şi lui Marin şi lui Coman şi lui Slavru şi Manca de la satul Costeştii din judeţul Vălcii, cum că le este dată moşie ohabnică hotarul Groşătului împreună cu 5 funii mari, pentrucă sânt ale lor pe numele oamenilor acestora, ocină bună şi dreaptă de la strămoşii şi dă la părinţii lor zicând că s-au vândut sfin<tii mănăş>tiri Bistrişi cinci oameni cu părţile lor, dar am văzut domnia mea un hrisov al răposatului Vlad voevod la mâna lor pentru hotarul Groşitul, ca să stăpânească aciastă moşie aceşti oameni <care> sânt mai sus numiţi sau pentru cei cinci oameni care sânt scrişi în hrisov răposatului Mihai voevod cum că sânt daţi vecini la mănăstirea Bistrişii.

La aciasta înaintea domnii mele am cercetat adevărul cu dreptul şi n-am aflat ca să fi având aceşti cinci oameni parte de moşie într-acestu hotar al Groşătului ci în celălalt, precum scrie şi hrisov lui Vlad vodă că n-au avut trebă aceşti cinci oameni într-acestu hotar Groşăt.

Pentru aciasta văzând domnia mea, că este hrisovul lui Vlad vodă adăvărat şi domnia mea am înnoit cu porunca domnii mele cum că oamenii ce sânt mai sus numiţi să stăpânească aceşlu Groşăt împreună cu cinci funii mari în pace

dăspre toate hotarările după'nprejur, împreună cu fiii și cu nepoții și cu strenepoții lor în veci, să nu fie asupriți dăspre nimenca.

Hotarul să să știe: Stogul cel mare, Stogul cel mic, la Lacul Înpuțit, la piatra cea vânăta, la câmpul Ferigile, la piatra cea albă, la valea Humei până spre răsăritul soarelui, la pârăul cel bun, până muchea dealului până în Vârful Plopișului, până Piscu până în vale la apă la pârăul Glăvociului, până glăvoanca în sus până pârău Gărdii până la via Gramii, până muche în sus până la ariia Iughii unde să împreunează cu hotarul Tărsii și cu Bărbăteștii, până vârful Măgurii, până valea hotarilor lângă Târșia în apă, de unde iarăși la hotaru Stogului, să-l stăpânească tot hotarul aceste oamenii aceștia ce sânt mai sus numiți, cu bună pace după zisa domni mele, pentru că așa am aflat domnia mea cu bună dreptate și cu dreptul, precum că au în hotarul acesta șase funii mari.

Și să aibă să stăpânească sfânta mănăstire Bistrița o funie dentr'aceste pentru daniia cea dată mănăstirească.

Și iarăși să aibă să stăpânească acești oameni ce sânt mai sus numiți, muntele ce să chiamă Neteda, împreună cu cursul apei și cu plaiul până în izvorul Govorii, pentru că m-am adevărat dintr'o carte a lui Vlad voevod, cum că ar fi fost al oamenilor acestora, carii sânt mai sus numiți, ocină bună a lor de la strămoșii lor, să aibă a-l stăpâni și de acum înainte, după stăpânirea cea veche, precum au fost așa de la boerul Arnotii, la gropi la fața carpenului în Polița dă piatră în sus la Plaiu până muche până Plaiu albu, după aceasta la Comarnic, la Groși până piscul Vulturului la Lespezi în curmături, pe izvor în jos, până izvor Micului și pe la chiia cea de piatră, la Padina Frasinului, pe muchea Plaiului pe boerul Arnotii, pe semnile acestea, să aibă să stăpânească muntele acesta ce să numește Neteda oamenii acești mai sus numiți împreună cu fiii și cu nepoții și cu strănepoții lor, și să nu fie asupriți de la nimeni după zisa domni mele. Și așa am aflat cu dreptate.

La aciasta pusei mărturiile domni mele, pe jupân Papa mare vorneț, pe jupân Hera mare logofăt, jupân Radu, jupân Pascu mare clucer, până jupân Costandin mare vist<ier>, jupân Vartolomei mare stolnic, Gherghe mare paharnic fratele lui Vlad comisul, jupân Hera mare logofăt. Și eu Steriian am scris la Târgoviște, Noemvrie 16 leat 7134 <1625>

<Pe verso, scrisul lui Dionisie Ecclesiarhul:> « Copie pentru moșia Groșătul al săténilor Costeștii. Neadevărată. Nu s'a scris la condică »

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXI/56.

Copie rom.

Probabil fals, așa cum aprecia și Dionisie Ecclesiarhul; divanul nu corespunde cu data.

